TRUYỆN ĐƯỢC ĐĂNG TẢI MIỄN PHÍ TẠI DIENDANLEQUYDON.COM

Man Nhi DESIGNER

MINH NGUYET
EDITOR: THANH.TAM
TIEUKHANG
NUHONGBANMAI509
BETA: G3M
THẢO HÀ

Ngự thú nữ vương

LUYẾN NGUYỆT NHI

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2014

Table of Contents

Mục lục
Chương 1+1: Mở Đầu: Nữ Tử Cưỡi Thú Vương
Chương 1+2: Xuyên Qua Trùng Sinh
Chương 2: Anh Em Sống Nương Tựa Lẫn Nhau
Chương 3: Lại Đánh Một Trận
Chương 4: Đại Phu Nhân Độc Ác
Chương 5: Đưa Đến Bãi Tha Ma
Chương 6: Mệnh Còn Chưa Đến Đường Cùng
Chương 7: Vô Nhai Cốc Chủ
Chương 8: Bái Sư Học Nghệ
Chương 9: Lấy Lòng Bạch Hổ Vương
Chương 10: Cứu Mạng Nhỏ Của Bạch Hổ
Chương 11: Cùng Bạch Hổ Lập Khế Ước
Chương 12: Tài Năng Hé Lộ
Chương 13: Bầy Thú Đến Đây
Chương 14: Thẳng Thắn Nói Thân Thế
Chương 15: Rời Cốc
Chương 16: Một Tát Tay Cho Tiểu Khốn Khiếp
Chương 17: Phúc Hắc Bắt Đầu Đùa Giỡn
Chương 18: Chọc Ngươi Không Thương Lượng
Chương 19: Cùng Nhau Diễn Trò
Chương 20: Có Dự Mưu Muốn Mời
Chương 21: Sòng Bạc Trích Tinh Lâu
Chương 22: Làm Thịt Ngươi Không Cần Phải Lưu Tình
Chương 23: Cự Mãng Uy Hiếp
Chương 24: Sai Khiến Đại Xà Bảo Long
Chương 25: Biết Giả Bộ Hơn Ai Hết
Chương 26: Âm Mưu

https://thuviensach.vn

Chương 27: Thần Bí Gửi Thư
Chương 28: Mộc Nguyệt Ly Cứu Giúp
Chương 29: Bọn Họ Muốn Hại Lệnh Huynh
Chương 30: Để Cho Ngươi Sống Không Bằng Chết
Chương 31: Đại Phu Cũng Bó Tay Hết Cách
Chương 32: Đêm Khuya Xông Vào Hoàng Cung
Chương 33: Ly La Công Chúa
Chương 34: Cùng Là Người Xuyên Qua
Chương 35: Núi Dựa Cường Đại
Chương 36: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn
Chương 37: Quỷ Kế Lại Sinh
Chương 38: Một Đêm Tàn Khốc
Chương 39: ‘Hưởng Thụ Thật Tốt’
Chương 40: Thiếu Âu Dương Thấm
Chương 41: Tất Cả Đều Kết Thúc
Chương 1: Đều Là Con Hổ Gây Họa
Chương 2: Quấn Quít Lấy Gọi Sư Phụ
Chương 3: Truy Tìm Sư Phụ
Chương 4: Vị Hôn Phu Của Sơ Hạ
Chương 5: Động Lòng
Chương 6: Tập Kích Ban Đêm
Chương 7: Sơ Hạ Bị Bắt
Chương 8: Anh Em
Chương 9: Đáy Vực Thần Bí
Chương 10: Tiên Kiếm Vợ Chồng
Chương 11: Thành Tiên Sao?
Chương 12: Bảo Vật Vòng Tay Trữ Đồ
Chương 13: Lại Cứu Vân Tuyệt Trần
Chương 14: Ước Định
Chương 15: Trấn Nhỏ Có Yêu Khí
Chương 16: Tâm Ma (Thượng)
Chương 17: Tâm Ma (Hạ)

https://thuviensach.vn

Chương 18: Xà Yêu Là Cố Nhân? (Thượng)
Chương 19: Xà Yêu Là Cố Nhân? (Hạ)
Chương 20: Kẻ Thù ‘Cống Hiến’
Chương 21: Là Muội Cũng Không Phải Là Muội
Chương 22: Cứu Đứa Bé
Chương 23: Mộng Xuân
Chương 24: Lại Gặp Sở Ly La
Chương 25: Âu Dương An Phát Uy
Chương 26: Ly Sơn Gặp Nhau
Chương 27: Dị Năng Giả, Song Ma Tinh (Thượng)
Chương 28: Dị Năng Giả, Song Ma Tinh (Hạ)
Chương 29: Bọn Họ Chính Là Thức Ăn Của Các Ngươi
Chương 30: Âu Dương An Gặp Nguy?
Chương 31: A Tỳ Địa Ngục
Chương 32: Chàng Thích Nàng Ta Sao?
Chương 33: Tình Yêu Mầm Mống Thầm Kín
Chương 34: Người Bị Chết
Chương 35: Lời Đồn Đầy Trời
Chương 36: Nữ Tử Thần Bí
Chương 37: Hợp Tác
Chương 38: Bí Kíp Lời Đồn
Chương 39: Đùa Giỡn
Chương 40: Quả Nhiên Là Ngươi
Chương 41: Tình Cảm Của Ma Sát
Chương 42: Âu Dạ Chạy Thoát
Chương 43: Báo Thù (Thượng)
Chương 44: Báo Thù (Hạ)
Chương 45: Song Kiếm
Chương 46: Bách Kiếm
Chương 47: Hắc Độc Lâm
Chương 48: Quỷ Hồn Ở Độc Lâm
Chương 48: Dẫn Lâu Tân Chủ Nhân

https://thuviensach.vn

Chương 49: Lệ Quỷ Bị Thương Nặng
Chương 50: Bộ Mặt Khác Của Bách Kiếm
Chương 51: Rời Đi Hay Ở Lại?
Chương 52: Đến Lúc Báo Thù
Chương 53: Vân Tuyệt Trần
Chương 54: Đối Địch (Thượng)
Chương 55: Đối Địch (Hạ)
Chương 56: Người Làm Thiếu Niên
Chương 57: Thân Phận Không Đơn Giản
Chương 58: Dẫn Lâu Tân Chủ Nhân
Chương 59: Dẫn Lâu, Ám Lâu Chi Chiến (Thượng)
Chương 60: Dẫn Lâu, Ám Lâu Chi Chiến (Trung)
Chương 61: Dẫn - Ám Lâu Chi Chiến (Hạ)
Chương 62: Cá Lớn Ăn Tôm Nhỏ (Cá Lớn Nuốt Cá Bé)
Chương 63: Nhiệm Vụ Đầu Tiên Là Giết Cha
Chương 64: Có Tướng Phu Thê?
Chương 65: Tạm Biệt Cha
Chương 66: Người Sau Lưng Là Ai?
Chương 67: Vĩnh Viễn Ở Bên Cạnh Ngươi
Chương 68: Tô Ngâm Diệp Hôn Sự
Chương 69: Mộc Nguyệt Ly Âm Thầm
Chương 70: Thầy Trò Gặp Nhau
Chương 71: Sư Phụ, Phụ Thân Lần Đầu Tiên Gặp Mặt
Chương 72: Âu Dương Tĩnh Làm Mai
Chương 73: Âu Dương Tĩnh Làm Mai (Hạ)
Chương 74: Đi Quân Quốc
Chương 75: Nghiên Quận Chúa
Chương 76: Dạo Thanh Lâu (Thượng)
Chương 77: Dạo Thanh Lâu (Trung)
Chương 78: Dạo Thanh Lâu (Hạ)
Chương 79: Nhiếp Hồn Thuật
Chương 80: Hoa Đào Tự Tới Cửa (Thượng)

https://thuviensach.vn

Chương 81: Hoa Đào Từ Tới Cửa (Trung)
Chương 82: Hoa Đào Tự Tới Cửa (Hạ)
Chương 83: Gặp Lại Mộc Nguyệt Ly
Chương 84: Nghiên Quận Chúa Tỏ Tình
Chương 85: Ám Muội
Chương 86: Tiến Cung
Chương 87: Linh Nhi Là Ai?
Chương 88: Chuyện Cũ Như Mây Khói
Chương 89: Thái Tử Cho Mời
Chương 90: Thủ Độ Giao Phong
Chương 91: Rời Đi Hoàng Cung
Chương 92: Hôn Sự Của Vân Tuyệt Trần
Chương 93: Lựa Chọn
Chương 94: Lợi Dụng
Chương 95: Vân Hạo Trần Đã Đến
Chương 96: Tổ Chức Tam Lăng
Chương 97: San Bằng Tổ Chức Tam Lăng
Chương 98: Anh Em Thái Tử
Chương 99: Hôn Lễ Của Vân Tuyệt Trần
Chương 100: Hôn Lễ Của Anh Em?
Chương 101: Mộc Nguyệt Ly
Chương 102: Mộc Nguyệt Ly
Chương 1: Cấm Kỵ Bí Văn
Chương 2: Mộc Nguyệt Ly Ra Trận (Thượng)
Chương 3: Mộc Nguyệt Ly Ra Trận (Hạ)
Chương 4: Tin Dữ Liên Tiếp
Chương 5: Vợ Chồng Gặp Nhau
Chương 6: Mộc Nguyệt Ly Hiện Thân
Chương 7: Lần Nữa Giao Chiến (Thượng)
Chương 8: Lần Nữa Giao Chiến (Hạ)
Chương 9: Trao Đổi
Chương 10: Ngâm Duyệt Sinh Con

https://thuviensach.vn

Chương 11: Ám Đấu
Chương 12: Lâm Sơ Hạ Nổi Giận
Chương 13: Gió Nổi Lên
Chương 14: Hạ Cổ
Chương 15: Chuyện Ngoài Ý Muốn
Chương 16: Bí Mật Hoàng Hậu
Chương 17: Chính Là Như Vậy Sao?
Chương 18: Không Thể Cùng Nàng Ở Chung Một Chỗ
Chương 19: Đạo Sĩ Xuất Hiện
Chương 20: Âm Mưu
Chương 21: Trúng Chiêu
Chương 22: Rất Nhanh Trở Lại
Chương 23: Hoàng Đế Cổ Quái
Chương 24: Công Chúa
Chương 25: Đầu Đuôi Sự Tình
Chương 26: Cha Con Nhận Nhau
Chương 27: Ta Muốn Làm Hoàng Nữ
Chương 28: Cuồng, An Đến
Chương 29: Lần Đầu Tiên Tiếp Xúc Thân Mật
Chương 30: Người Công Bố Danh Sách Là Cố Nhân
Chương 31: Bọn Họ Kinh Ngạc
Chương 32: Sóng Ngầm Tuôn Trào
Chương 33: Lấy Thân Phận Công Chúa Hiện Thân
Chương 34: Thái Tử Bức Vua Thoái Vị (1)
Chương 35: Thái Tử Bức Vua Thoái Vị (2)
Chương 36: Mộc Nguyệt Ly Thất Bại
Chương 37: Hoàng Hậu Giằng Co
Chương 38: Tất Cả Đều Kết Thúc
Chương 39: Một Đời Nữ Hoàng (Kết Thúc)
Chương 40: Ngoại Truyện 1: Một Nửa Của Vân Khinh Cuồng
Chương 41: Ngoại Truyện 2: Bách Thú Chúc Mừng Sinh Mệnh Mới

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1+1: Mở Đầu: Nữ Tử Cưỡi Thú Vương
Chương 1+2: Xuyên Qua Trùng Sinh
Chương 2: Anh Em Sống Nương Tựa Lẫn Nhau
Chương 3: Lại Đánh Một Trận
Chương 4: Đại Phu Nhân Độc Ác
Chương 5: Đưa Đến Bãi Tha Ma
Chương 6: Mệnh Còn Chưa Đến Đường Cùng
Chương 7: Vô Nhai Cốc Chủ
Chương 8: Bái Sư Học Nghệ
Chương 9: Lấy Lòng Bạch Hổ Vương
Chương 10: Cứu Mạng Nhỏ Của Bạch Hổ
Chương 11: Cùng Bạch Hổ Lập Khế Ước
Chương 12: Tài Năng Hé Lộ
Chương 13: Bầy Thú Đến Đây
Chương 14: Thẳng Thắn Nói Thân Thế
Chương 15: Rời Cốc
Chương 16: Một Tát Tay Cho Tiểu Khốn Khiếp
Chương 17: Phúc Hắc Bắt Đầu Đùa Giỡn
Chương 18: Chọc Ngươi Không Thương Lượng
Chương 19: Cùng Nhau Diễn Trò
Chương 20: Có Dự Mưu Muốn Mời
Chương 21: Sòng Bạc Trích Tinh Lâu
Chương 22: Làm Thịt Ngươi Không Cần Phải Lưu Tình
Chương 23: Cự Mãng Uy Hiếp
Chương 24: Sai Khiến Đại Xà Bảo Long
Chương 25: Biết Giả Bộ Hơn Ai Hết
Chương 26: Âm Mưu
Chương 27: Thần Bí Gửi Thư
Chương 28: Mộc Nguyệt Ly Cứu Giúp
Chương 29: Bọn Họ Muốn Hại Lệnh Huynh
Chương 30: Để Cho Ngươi Sống Không Bằng Chết
Chương 31: Đại Phu Cũng Bó Tay Hết Cách
Chương 32: Đêm Khuya Xông Vào Hoàng Cung
Chương 33: Ly La Công Chúa
Chương 34: Cùng Là Người Xuyên Qua
Chương 35: Núi Dựa Cường Đại
Chương 36: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn
Chương 37: Quỷ Kế Lại Sinh

https://thuviensach.vn

Chương 38: Một Đêm Tàn Khốc
Chương 39: ‘Hưởng Thụ Thật Tốt’
Chương 40: Thiếu Âu Dương Thấm
Chương 41: Tất Cả Đều Kết Thúc
Chương 1: Đều Là Con Hổ Gây Họa
Chương 2: Quấn Quít Lấy Gọi Sư Phụ
Chương 3: Truy Tìm Sư Phụ
Chương 4: Vị Hôn Phu Của Sơ Hạ
Chương 5: Động Lòng
Chương 6: Tập Kích Ban Đêm
Chương 7: Sơ Hạ Bị Bắt
Chương 8: Anh Em
Chương 9: Đáy Vực Thần Bí
Chương 10: Tiên Kiếm Vợ Chồng
Chương 11: Thành Tiên Sao?
Chương 12: Bảo Vật Vòng Tay Trữ Đồ
Chương 13: Lại Cứu Vân Tuyệt Trần
Chương 14: Ước Định
Chương 15: Trấn Nhỏ Có Yêu Khí
Chương 16: Tâm Ma (Thượng)
Chương 17: Tâm Ma (Hạ)
Chương 18: Xà Yêu Là Cố Nhân? (Thượng)
Chương 19: Xà Yêu Là Cố Nhân? (Hạ)
Chương 20: Kẻ Thù ‘Cống Hiến’
Chương 21: Là Muội Cũng Không Phải Là Muội
Chương 22: Cứu Đứa Bé
Chương 23: Mộng Xuân
Chương 24: Lại Gặp Sở Ly La
Chương 25: Âu Dương An Phát Uy
Chương 26: Ly Sơn Gặp Nhau
Chương 27: Dị Năng Giả, Song Ma Tinh (Thượng)
Chương 28: Dị Năng Giả, Song Ma Tinh (Hạ)
Chương 29: Bọn Họ Chính Là Thức Ăn Của Các Ngươi
Chương 30: Âu Dương An Gặp Nguy?
Chương 31: A Tỳ Địa Ngục
Chương 32: Chàng Thích Nàng Ta Sao?
Chương 33: Tình Yêu Mầm Mống Thầm Kín
Chương 34: Người Bị Chết
Chương 35: Lời Đồn Đầy Trời
Chương 36: Nữ Tử Thần Bí
Chương 37: Hợp Tác
Chương 38: Bí Kíp Lời Đồn

https://thuviensach.vn

Chương 39: Đùa Giỡn
Chương 40: Quả Nhiên Là Ngươi
Chương 41: Tình Cảm Của Ma Sát
Chương 42: Âu Dạ Chạy Thoát
Chương 43: Báo Thù (Thượng)
Chương 44: Báo Thù (Hạ)
Chương 45: Song Kiếm
Chương 46: Bách Kiếm
Chương 47: Hắc Độc Lâm
Chương 48: Quỷ Hồn Ở Độc Lâm
Chương 48: Dẫn Lâu Tân Chủ Nhân
Chương 49: Lệ Quỷ Bị Thương Nặng
Chương 50: Bộ Mặt Khác Của Bách Kiếm
Chương 51: Rời Đi Hay Ở Lại?
Chương 52: Đến Lúc Báo Thù
Chương 53: Vân Tuyệt Trần
Chương 54: Đối Địch (Thượng)
Chương 55: Đối Địch (Hạ)
Chương 56: Người Làm Thiếu Niên
Chương 57: Thân Phận Không Đơn Giản
Chương 58: Dẫn Lâu Tân Chủ Nhân
Chương 59: Dẫn Lâu, Ám Lâu Chi Chiến (Thượng)
Chương 60: Dẫn Lâu, Ám Lâu Chi Chiến (Trung)
Chương 61: Dẫn - Ám Lâu Chi Chiến (Hạ)
Chương 62: Cá Lớn Ăn Tôm Nhỏ (Cá Lớn Nuốt Cá Bé)
Chương 63: Nhiệm Vụ Đầu Tiên Là Giết Cha
Chương 64: Có Tướng Phu Thê?
Chương 65: Tạm Biệt Cha
Chương 66: Người Sau Lưng Là Ai?
Chương 67: Vĩnh Viễn Ở Bên Cạnh Ngươi
Chương 68: Tô Ngâm Diệp Hôn Sự
Chương 69: Mộc Nguyệt Ly Âm Thầm
Chương 70: Thầy Trò Gặp Nhau
Chương 71: Sư Phụ, Phụ Thân Lần Đầu Tiên Gặp Mặt
Chương 72: Âu Dương Tĩnh Làm Mai
Chương 73: Âu Dương Tĩnh Làm Mai (Hạ)
Chương 74: Đi Quân Quốc
Chương 75: Nghiên Quận Chúa
Chương 76: Dạo Thanh Lâu (Thượng)
Chương 77: Dạo Thanh Lâu (Trung)
Chương 78: Dạo Thanh Lâu (Hạ)
Chương 79: Nhiếp Hồn Thuật

https://thuviensach.vn

Chương 80: Hoa Đào Tự Tới Cửa (Thượng)
Chương 81: Hoa Đào Từ Tới Cửa (Trung)
Chương 82: Hoa Đào Tự Tới Cửa (Hạ)
Chương 83: Gặp Lại Mộc Nguyệt Ly
Chương 84: Nghiên Quận Chúa Tỏ Tình
Chương 85: Ám Muội
Chương 86: Tiến Cung
Chương 87: Linh Nhi Là Ai?
Chương 88: Chuyện Cũ Như Mây Khói
Chương 89: Thái Tử Cho Mời
Chương 90: Thủ Độ Giao Phong
Chương 91: Rời Đi Hoàng Cung
Chương 92: Hôn Sự Của Vân Tuyệt Trần
Chương 93: Lựa Chọn
Chương 94: Lợi Dụng
Chương 95: Vân Hạo Trần Đã Đến
Chương 96: Tổ Chức Tam Lăng
Chương 97: San Bằng Tổ Chức Tam Lăng
Chương 98: Anh Em Thái Tử
Chương 99: Hôn Lễ Của Vân Tuyệt Trần
Chương 100: Hôn Lễ Của Anh Em?
Chương 101: Mộc Nguyệt Ly
Chương 102: Mộc Nguyệt Ly
Chương 1: Cấm Kỵ Bí Văn
Chương 2: Mộc Nguyệt Ly Ra Trận (Thượng)
Chương 3: Mộc Nguyệt Ly Ra Trận (Hạ)
Chương 4: Tin Dữ Liên Tiếp
Chương 5: Vợ Chồng Gặp Nhau
Chương 6: Mộc Nguyệt Ly Hiện Thân
Chương 7: Lần Nữa Giao Chiến (Thượng)
Chương 8: Lần Nữa Giao Chiến (Hạ)
Chương 9: Trao Đổi
Chương 10: Ngâm Duyệt Sinh Con
Chương 11: Ám Đấu
Chương 12: Lâm Sơ Hạ Nổi Giận
Chương 13: Gió Nổi Lên
Chương 14: Hạ Cổ
Chương 15: Chuyện Ngoài Ý Muốn
Chương 16: Bí Mật Hoàng Hậu
Chương 17: Chính Là Như Vậy Sao?
Chương 18: Không Thể Cùng Nàng Ở Chung Một Chỗ
Chương 19: Đạo Sĩ Xuất Hiện

https://thuviensach.vn

Chương 20: Âm Mưu
Chương 21: Trúng Chiêu
Chương 22: Rất Nhanh Trở Lại
Chương 23: Hoàng Đế Cổ Quái
Chương 24: Công Chúa
Chương 25: Đầu Đuôi Sự Tình
Chương 26: Cha Con Nhận Nhau
Chương 27: Ta Muốn Làm Hoàng Nữ
Chương 28: Cuồng, An Đến
Chương 29: Lần Đầu Tiên Tiếp Xúc Thân Mật
Chương 30: Người Công Bố Danh Sách Là Cố Nhân
Chương 31: Bọn Họ Kinh Ngạc
Chương 32: Sóng Ngầm Tuôn Trào
Chương 33: Lấy Thân Phận Công Chúa Hiện Thân
Chương 34: Thái Tử Bức Vua Thoái Vị (1)
Chương 35: Thái Tử Bức Vua Thoái Vị (2)
Chương 36: Mộc Nguyệt Ly Thất Bại
Chương 37: Hoàng Hậu Giằng Co
Chương 38: Tất Cả Đều Kết Thúc
Chương 39: Một Đời Nữ Hoàng (Kết Thúc)
Chương 40: Ngoại Truyện 1: Một Nửa Của Vân Khinh Cuồng
Chương 41: Ngoại Truyện 2: Bách Thú Chúc Mừng Sinh Mệnh Mới

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 1+1: Mở Đầu: Nữ Tử Cưỡi Thú Vương

"Nữ hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế ——"

Âm thanh kéo dài vang vọng cả Kim Loan điện hoa lệ hùng vĩ, thật lâu không tiêu tan. Rung động lòng Âu Dương Tĩnh.

Nàng ngồi ngay ngắn trên ngai vàng, mặc áo bào thêu hình rồng vàng xen hoa văn đỏ trên người, đuôi áo quét đất. Đầu đội vương miện, viên bảo thạch đeo trước trán lóe ra ánh sáng chói mắt.

Con ngươi sáng như sao anh minh điềm tĩnh quét qua văn võ bá quan trên đại điện, còn có một bóng dáng quen thuộc đang đứng phía trước. Biểu cảm trên dung nhan tuyệt mỹ là hạnh phúc cũng là khí phách. Đây chính là nàng – Nữ hoàng Âu Dương Tĩnh. Vạn dân thần phục, xây dựng đất nước trăm bề hưng thịnh.

"Các khanh bình thân—" Váy dài nâng lên, tiếng của nàng vang xuống.

"Tạ vạn tuế." Văn võ bá quan cũng cúi người chào.

Âu Dương Tĩnh hướng về thái giám bên cạnh gật đầu một cái.

Thái giám phất cây phất trần, khẽ nâng cằm, lớn tiếng tuyên bố:

"Nghi thức phong Hậu bắt đầu."

Nhạc sư hai bên đại điện bắt đầu tinh tinh tang tang nâng nhạc khí trong tay lên đánh, tiếng đàn sáo vang lên, bao phủ sung sướng cùng vui mừng khắp cả cung điện.

https://thuviensach.vn

Văn võ bá quan chia làm hai bên đại điện, ở giữa trải tấm thảm đỏ thật dài, thảm đỏ chạy dọc theo hàng người như báo tin mừng, giống như hạnh phúc vô tận....

Âu Dương Tĩnh nhìn bóng dáng từ cửa đại điện được thái giám, cung nữ vây quanh đưa đến. Áo cưới trên người khiến hắn càng thêm phiêu dật mà xuất trần, khiêu khích ánh mắt của mọi người.

Hai người bốn mắt trái phải nhìn nhau, triền miên như cốt, tình ý như tim.

Từng bước một, nhìn hắn đi về phía mình.

Âu Dương Tĩnh trong lòng hoảng hốt, giống như đang nhìn thấy hình ảnh mình và người ấy sớm chiều làm bạn mỗi ngày.

Ngày còn nhỏ yêu thương lẫn nhau, vô tư trong sáng.

Sau khi trưởng thành thâm tình bảo vệ, sống chết tùy duyên.

.....

Vẫn nói: Nhất sinh nhất thế nhất song nhân. Có thể được một người tận tình che chở, yêu thương không rời, đó là điều khó cầu cỡ nào.

Hắn rốt cuộc đi tới trước mặt nàng, ánh mắt như nước, quấn quýt si mê uốn lượn vòng quanh.

Âu Dương Tĩnh đưa tay cầm tay hắn, cùng hắn ngồi vào ngai vàng.

Thái giám cầm phất trần mở ra thánh chỉ, bắt đầu tuyên đọc:

"Phụng Thiên Thừa Vận, Nữ hoàng ban chiếu: Phong thái anh tuấn, văn võ song toàn, đặc biệt sắc phong làm Nam hậu. Nguyện cùng bệ hạ đồng tâm hợp lực, vì bách tính muôn dân mang lại no ấm. Khâm thử."

https://thuviensach.vn

"Đội ơn ân điển của Nữ hoàng." Nam hậu đứng lên hướng về Âu Dương Tĩnh hành lễ.

"Nam hậu mời đứng lên." Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, đưa tay đỡ hắn dậy. Lại hướng về sang thái giám bên cạnh nói: "Đem Kim Sách, Phượng ấn trình lên."

"Vâng"

Thái giám đưa tay nâng khay, cung kính trình lên kim sách, phượng ấn.

Âu Dương Tĩnh cầm lấy Kim Sách và Phượng ấn, giao cho Nam hậu:

"Mời Nam hậu nhận Kim Sách, Phượng ấn."

"Tạ bệ hạ." Nam hậu nhận lấy Kim Sách, Phượng ấn.

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, cùng Nam hậu quay xuống nhìn bá quan văn võ.

"Chúc mừng Nữ hoàng, Nam hậu. Nữ hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế. Nam hậu thiên tuế thiên thiên tuế ——"

Văn võ bá quan hô vang chúc mừng, quỳ lạy.

Âu Dương Tĩnh tỏ ý bảo thái giám đem Kim Sách, Phượng ấn cất xuống, sau đó đứng lên bên cạnh Nam hậu, cùng nhau hướng về mọi người giơ tay nói:

"Bình thân ——"

"Tạ Nữ hoàng, Nam hậu ——"

Âu Dương Tĩnh và Nam hậu nhìn nhau cười một tiếng. Bọn họ cuối cũng đã được cùng nhau ở chung một chỗ. Sau này cùng làm bạn mỗi khi

https://thuviensach.vn

mặt trời mọc mặt trời lặn, sẽ cùng nhau nắm tay vượt qua tương lai năm tháng.....

"Tĩnh nhi, chúng ta cuối cùng đã có thể ở cạnh bên nhau."

"Ừ." Âu Dương Tĩnh gật đầu, nhìn ánh mắt hắn thâm thúy mà nhu tình bên cạnh mình. Không khỏi nhớ tới từng ly từng tý thuở ban đầu bên nhau, đoạn năm tháng kia làm người ta không thể nào quên.

Mà tất cả phải nói đến từ mười hai năm trước.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 1+2: Xuyên Qua Trùng Sinh

"Muội muội, muội muội, tỉnh dậy đi."

Âu Dương Tĩnh chỉ cảm thấy đầu mình quay cuồng choáng váng, cả người vô lực. Rất muốn ngủ một giấc, nhưng bên tai, một âm thanh cứ không ngừng quấy rầy nàng, làm nàng nhịn không được chau mày. Dùng sức mở to mắt, lại bị hình ảnh trước mặt làm cho hoảng sợ. Cẩn thận nhìn lên, hiện ra là khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng. Đó là một bé trai tầm bảy tám tuổi.

"Em....." Là ai?

"A, muội muội, muội đã tỉnh, thật tốt quá."

Âu Dương Tĩnh lời còn chưa ra khỏi miệng, đứa trẻ kia đã mỉm cười.

Chân mày Âu Dương Tĩnh khẽ nhướn lên. Sao tiểu đứa trẻ này lại gọi mình là em gái?

"Em à, em là ai?"

Nàng mở miệng, lại phát hiện giọng nói của mình thế nhưng vô cùng non nớt.

"A, muội muội, muội làm sao vậy? Huynh là đại ca đây mà."

Bé trai kia bị phản ứng của Âu Dương Tĩnh làm cho hoảng sợ. Khuôn mặt nhỏ nhắn lo lắng nhìn nàng, giống như muốn khóc.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Âu Dương Tĩnh có cảm giác không tốt, nàng thong thả cúi đầu, lại nhìn thấy một thân thể rất nhỏ, hơn nữa còn mặc quần áo rất kỳ lạ, vẻ mặt trầm xuống. Đầu nàng lập tức thoáng hiện hai chữ: Xuyên không.

Vì muốn chứng thực ý nghĩ của chính mình, nàng ngồi dậy. Nhưng lại kéo tới một cơn đau đớn trên người, giống như đã bị ai đó đánh cho một trận. Chuyện gì xảy ra? Giơ tay lên nhìn, nàng phát hiện cánh tay nhỏ bé đã sưng phù như cái bánh bao.

"muội muội, muội cần gì? Huynh giúp muội lấy."

Nhìn thấy động tác của Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An vội vàng lau nước mắt nói.

"Gương."

Âu Dương An tuy không biết nàng tại sao lại muốn gương, nhưng vẫn chạy đi đem một chiếc gương đồng lại.

Âu Dương Tĩnh lúc này mới phát hiện mình đang nằm trên một cái giường ván gỗ, mà căn phòng cũng rất cũ nát.

"Muội muội, gương đây." Âu Dương An đem gương đưa tới trước mặt Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh vừa nhìn, trong gương hiện lên là khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt bị sưng đỏ. Đầu tóc rối bời dính bết hai bên má, ánh mắt vô thần, nhìn qua cực kỳ đau lòng. Nàng trầm xuống, xem ra Xuyên không là chuyện có thực.

Trong lúc nhất thời có chút khó có thể tiếp nhận. Nàng vốn là Âu Dương Tĩnh, chủ tịch Tập đoàn Mạc Vũ lớn nhất Trung Quốc, nắm giữ kế sinh nhai của hơn mười vạn công nhân, nắm giới kinh doanh Trung Quốc trong

https://thuviensach.vn

lòng bàn tay. Thế nhưng lại vì một vụ tai nạn xe cộ mà bị xuyên không, nhập vào cơ thể bé gái này.

"Muội muội, muội làm sao vậy?"

Nhìn Âu Dương Tĩnh không nói câu nào, Âu Dương An có chút hoảng hốt.

Âu Dương Tĩnh nhìn cậu bé một cái, cũng không nói chuyện.

"Muội muội, cũng tại huynh không tốt. Nếu không phải tại huynh, muội cũng sẽ không bị bọn chúng đánh. Hu hu hu....." Âu Dương An khóc, đem mọi chuyện vừa xảy ra nói hết một lượt.

Âu Dương Tĩnh cau mày nghe cậu khóc, nhưng cũng từ đó biết thêm một chút tin tức. Thì ra mình bây giờ cũng gọi là Âu Dương Tĩnh, bảy tuổi. Đứa trẻ đang khóc trước mắt tên gọi Âu Dương An, là đại ca sinh đôi với mình. Hai anh em là do thiếp thất của Đại tướng quân Lan Quốc sinh ra. Bởi vì phụ thân nhiều năm chinh chiến bên ngoài, trong phủ tất cả đều do Đại phu nhân làm chủ. Đại phu nhân tất nhiên không chào đón bọn họ, mẫu thân của hai anh em bọn họ vì mất sau khi sinh nên Đại phu nhân mới đem hai anh em đuổi xuống hậu viện, mặc kệ cho chúng tự sinh tự diệt.

Lần này Âu Dương Tĩnh bị thương cũng vì bị con gái của Đại phu nhân và mấy đứa trẻ của thiếp thất khác khi dễ thân thể gầy yếu của Âu Dương An. Mà Âu Dương Tĩnh kia tuy nhỏ nhưng cũng thật cứng cỏi, vì bảo vệ đại ca, dám đánh một trận với mấy đứa trẻ đó. Cũng phải thôi, một cô bé thì làm sao đánh lại được với một đám người. Rốt cuộc hẳn là bị đánh chết, nên mình mới tất nhiên xuyên tới.

https://thuviensach.vn

Chương 2: Anh Em Sống Nương Tựa Lẫn Nhau

Tân niên đo vị hữu phương hoa

Nhị nguyệt sơ kinh kiến thảo nha

Bạch tuyết khước hiềm xuân sắc vãn

Cố xuyên đình thụ thác phi hoa.

(Đầu năm chưa thấy chút màu tươi,

Kinh ngạc tháng hai cỏ nảy chồi.

Tuyết trắng chạnh lòng xuân tới chậm,

Lồng cây sân hoá rợp hoa bay.)

[Đây là bài Xuân tuyết của tác giả Hàn Dũ, được dịch bởi Điệp luyến hoa]

Âu Dương Tĩnh xuyên qua đến Lan Quốc đã được mười ngày. Thời gian mặc dù ngắn nhưng nàng đã bắt đầu từng bước thích nghi với cuộc sống nơi này. Dĩ nhiên xuyên qua đã là chuyện thật, nên nàng cũng không cần tự tìm khổ não. Nàng không tin bằng khả năng của chính mình, nàng không thể ở đây tự xây dựng một cái gì đó khác thuộc về thời đại của mình.

Tháng hai vẫn là lúc rét lạnh. Bông tuyết màu trắng phất phới trong trời đất, vì tiểu viện mà trùm lên tấm áo khoác trắng tinh.

https://thuviensach.vn

Nàng mặc quần áo mỏng manh, đứng ngoài cửa sổ nơi những bông tuyết đang bay lượn. Phong cảnh cứ thế thật thuần khiết, dường như che dấu đi tất cả dơ bẩn. Giúp cho tâm tình của nàng tốt hơn không ít.

"Muội muội, muội muội." Tiếng quen thuộc non nớt từ xa đến gần.

Âu Dương Tĩnh quay đầu nhìn lại, đã thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Âu Dương An bị lạnh đến đỏ rực chạy tới. Trong tay còn cầm bao vải che kín cái gì đó. Nàng nhướng mày đi tới, cầm lấy thứ trên tay cậu lại phát hiện cái đó vẫn còn nóng:

"Ca, huynh làm gì vậy?"

Tuy gọi một đứa trẻ tám tuổi là đại ca thực không được tất nhiên, nhưng giờ nàng đã sống lại trên cơ thể này. Vậy thì kể từ giờ trở đi, đây cũng chính là người thân duy nhất của Âu Dương Tĩnh, cũng là người quan trọng nhất ở thế giới này.

"Muội muội, cái này là cháo huynh đến phòng bếp lấy, vẫn còn nóng, muội mau ăn đi."

Âu Dương An cẩn thận đưa thứ trong tay tựa như vật trân quý ra. Quả nhiên đó là một chén cháo còn bốc hơi nóng hổi.

Âu Dương Tĩnh nhìn chén cháo trên tay mình, lại nhìn Âu Dương An ngốc nghếch tươi cười, đột nhiên cảm thấy chua xót. Rõ ràng cậu ta đã lạnh đến cả người phát run, rõ ràng cậu ta cũng đã đói đến mức bụng khẽ kêu vang, thế mà vì mình cậu ta đội tuyết đi lấy cháo. Nàng có thể tưởng tượng, bọn hạ nhân mắt chó kia đối đãi thế nào với cậu ta.

"Ca, huynh ăn đi, muội không đói."

Âu Dương Tĩnh đưa chén cháo loãng kia tới trước mặt Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An sửng sốt, lại đẩy trở về:

"Muội muội, muội ăn đi. Đại ca vừa nãy đã ăn trong phòng bếp rồi."

Dứt lời, bụng cậu lại phát ra một tiếng trống. Cậu cúi đầu xuống, ngượng ngùng nở nụ cười.

Âu Dương Tĩnh nhìn cậu ta, đứa bé này ngốc sao. Rõ ràng bụng còn kêu, lại lừa gạt rằng mình ăn rồi. Có thể có một chén cháo đã là rất không dễ dàng, cậu ta sao có thể có mà ăn? Có điều nhìn vẻ mặt kiên trì của cậu ta, nàng nghĩ nghĩ. Sau đó đem chén cháo để lên trên bàn, tự mình chạy đi lấy ra một cái chén nhỏ khác, đem chén cháo kia đổ vào cái chén không, đưa cho cậu ta:

"Ca, chúng ta mỗi người một nửa."

Âu Dương An còn muốn từ chối, nhưng cậu dù sao cũng là đứa bé, đói bụng thật sự rất khó chịu, vì thế gật đầu:

"Được, chúng ta cùng ăn."

Hai anh em cứ như vậy mỗi người một nửa, đem cháo kia ăn sạch.

"Ngon thật, tự nhiên cảm thấy ấm áp hẳn lên." Liếm môi, vẻ mặt Âu Dương An thỏa mãn.

Âu Dương Tĩnh nhìn dáng vẻ của cậu ta, trong lòng thề, nhất định phải mau chóng lớn lên, trở nên mạnh mẽ, phải bảo vệ đại ca đơn thuần này.

"Ca, phụ thân không đến thăm chúng ta nữa sao?"

Âu Dương Tĩnh đột nhiên hỏi. Nếu phụ thân không trở về, nếu không phát hiện tình cảnh của bọn họ, chỉ sợ bọn họ thật sự ai cũng sống không được bao lâu nữa. Đại phu nhân ngoan độc kia, một ngày nào đó, nàng sẽ trả lại mụ ta tất cả những gì bọn họ đã làm.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 3: Lại Đánh Một Trận

"Phụ thân?"

Vẻ mặt Âu Dương An trở nên mê mang, Tĩnh nhi nếu không nhắc đến cha, cậu cũng quên mất bọn họ vốn vẫn có cha. Lần cuối cùng gặp phụ thân là khi chúng được bốn tuổi, con người cao lớn lạnh nhạt đó quét mắt liếc nhìn bọn chúng một cái rồi dời đi.

"Ca, phụ thân không thích chúng ta sao?"

Âu Dương Tĩnh sau khi tỉnh lại đã nói với Âu Dương An rằng nàng đã không còn nhớ rõ những chuyện trước kia. Có điều nhìn thấy vẻ mặt bây giờ của Âu Dương An, chỉ sợ Tướng quân kia cũng không phải người tốt.

Âu Dương An lau mặt, hướng về Âu Dương Tĩnh nở nụ cười:

"Ừm, đã ba năm rồi phụ thân không về. Có điều huynh tin tưởng người rất nhanh sẽ trở về gặp chúng ta, đến lúc đó chúng ta sẽ không còn phải không có quần áo mặc, không có cơm ăn....." Vẻ mặt của cậu mang theo chờ mong. Có lẽ lời này là để an ủi nàng, cũng là đang an ủi chính mình.

Âu Dương Tĩnh không nói lời nào. Nàng đã hiểu, xem ra nếu bọn họ muốn thay đổi tình hình bây giờ thì phải dựa vào chính mình thôi.

.....

Cứ như vậy đói khổ rét mướt qua một mùa, rốt cuộc cũng đón được bầu trời trong sáng.

https://thuviensach.vn

Tuyết qua đi, không khí tươi mát. Ánh mặt trời chiếu rọi, tất cả đều nhu hòa như thế.

"Tĩnh nhi, chúng ta đi chơi đi." Âu Dương An chạy về phía Âu Dương Tĩnh nói.

Âu Dương Tĩnh để mặc cho bàn tay nhỏ bé của cậu nắm lấy tay mình. Vết sưng đỏ trên mặt đã sớm lặn mất. Lộ ra khuôn mặt chân thực của nàng, quả nhiên cùng với Âu Dương An là anh em sinh đôi, hai người dung mạo hoàn toàn giống nhau. Hơn nữa bây giờ chỉ là con nít, vóc dáng cũng tương tự, nếu hai người ăn mặc giống nhau, chỉ sợ sẽ không ai phân biệt được hai người bọn họ.

Kiếp trước Âu Dương Tĩnh là con gái độc nhất, bây giờ có một đại ca dung mạo giống mình, loại cảm giác này rất mới mẻ, nhưng cũng thật ấm áp. Ít nhất nàng không còn cô độc nữa, luôn luôn có người bên cạnh làm bạn với mình.

Đi theo Âu Dương An chạy ra khỏi khu tiểu viện hoang vắng của bọn họ, nàng mới phát hiện Phủ tướng quân thật ra không hề nhỏ. Phía trước sân là ngói đỏ cột xanh cách điệu theo phong cách Giang Nam, núi giả, đình đài, ao sen, thậm chí là rất tinh xảo.

Nhìn thấy khung cảnh này, Âu Dương Tĩnh lạnh lùng cười. Khá lắm Phủ tướng quân, khá lắm Đại phu nhân, bọn họ hưởng thụ tất cả, mà mình và đại ca lại giống như lũ ăn mày.

"A, đây không phải hai đứa tạp chủng đó sao? Lại dám chạy lên Tiền viện." Trong lúc Âu Dương Tĩnh đang đánh giá xung quanh thì một âm giọng non nớt mang vẻ ương ngạnh vang lên.

Nàng vừa nhìn, thì thấy ba đứa trẻ. Hai nam một nữ, hai bé trai chừng mười một mười hai tuổi, bé gái kia cỡ khoảng chín tuổi. Bọn chúng châm chọc nhìn mình và Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An nhìn thấy bọn chúng dĩ nhiên hoảng sợ, nắm tay Âu Dương Tĩnh nhỏ giọng.

"Tĩnh nhi, chúng ta đi." Cậu sợ những người này lại đánh anh em bọn họ, lôi kéo Âu Dương Tĩnh trở về.

"Đứng lại!"

Hai bé trai kia không có ý tốt, đứng chặn trước bọn họ: "Đồ tạp chủng, chúng tao có cho tụi bay đi sao? Nhìn thấy bổn thiếu gia lại không hành lễ?!"

"Bọn ta không phải tạp chủng." Âu Dương An phẫn hận quát: "Bọn ta cũng là con của phụ thân."

"A, còn dám mạnh miệng?!" Hai bé trai kia trừng mắt liếc Âu Dương An: "Tụi bay là đồ tạp chủng, còn dám theo bọn tao nhận cha. Đánh chúng nó."

Dứt lời, hai bé trai lập tức xông tới đánh anh em Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh từ lúc vừa nghe được đã nổi cơn giận dữ, hai đứa đứa trẻ này lại dám mắng bọn họ là tạp chủng. Nàng tức giận đẩy Âu Dương An ra, trực tiếp cùng đánh nhau với hai bé trai kia.

"Tĩnh nhi, cẩn thận."

Âu Dương gia lại xảy ra một trận xung đột. Nhưng Âu Dương Tĩnh lúc trước khác với Âu Dương Tĩnh bây giờ. Ở hiện đại, nàng là người có địa vị cao, lại xuất thân từ gia đình giàu có. Từ nhỏ đã được học các loại võ thuật phòng thân nên bây giờ lập tức phát huy, ra tay gọn gàng. Tuy thân thể quá nhỏ, sức lực không lớn. Nhưng cũng đủ đem hai bé trai kia đánh thành đầu heo.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 4: Đại Phu Nhân Độc Ác

"Hu, hu, hu....."

Hai bé trai bị đánh mặt mũi bầm dập, ngây ngẩn cả người. Không kịp phản ứng lên tiếng khóc lớn.

Âu Dương An cả người sửng sốt, đứng một bên nhìn em gái của mình đánh nhau cũng ngây ngẩn cả người.

Âu Dương Tĩnh thu tay, đi đến bên cạnh nắm tay Âu Dương An.

"Ca, chúng ta đi."

"Nhưng, nhưng bọn họ?" Âu Dương An chỉ vào hai bé trai kia, sau đó không thể tưởng tượng nổi nhìn em gái mình. Tĩnh nhi lại đánh thắng hai tiểu bá vương đó?

"Hơi đâu mà quản chuyện sống chết của bọn chúng." Âu Dương Tĩnh vứt ra một câu, lôi kéo Âu Dương An đi.

"Tụi bây đứng lại." Cô bé kia đột nhiên hướng về Âu Dương Tĩnh quát.

Âu Dương Tĩnh quay đầu, nhìn cô bé kia. Mặc dù mới chín tuổi nhưng cũng là vẻ mặt kiêu căng, hoàn toàn không làm người ta thích chút nào.

"Xú nha đầu lại dám đánh Đại ca, Nhị ca, tụi bây chờ đó. Tao đi nói cho mẫu thân, người sẽ không tha cho tui bây đâu." Cô bé kia là con gái thứ ba Âu Dương Thấm của Đại phu nhân, cô bé thấy hai đại ca bị đánh, cảm thấy vừa mất mặt, lại vừa thấy Âu Dương Tĩnh thật đáng giận.

https://thuviensach.vn

Nói xong, cô bé tiến lên một trái một phải lôi kéo hai đại ca rời đi. Không cần đoán cũng biết là đi kể tội.

"Tĩnh nhi, nguy rồi, chúng ta đã gây họa." Âu Dương An nhìn dáng vẻ ba đứa kia rời đi, lập tức muốn khóc, "Đều là lỗi của huynh, nếu huynh không rủ Tĩnh nhi ra ngoài chơi sẽ không gặp phải bọn họ."

"Ca đừng sợ." Âu Dương Tĩnh vỗ vỗ tay Âu Dương An an ủi: "Mặc kệ cho bọn chúng đi méc, lúc nãy chúng ta không thể không đánh trả mà." Nếu không đánh trả, chỉ sợ chính mình sẽ chết lần nữa.

"Nhưng....." Âu Dương An vẫn là cực kỳ lo sợ.

Âu Dương Tĩnh mím môi. Kỳ thật nàng cũng muốn nhìn xem Đại phu nhân rốt cuộc là người thế nào? Tuy bây giờ đối với hai người bọn họ quả thực không phải là đối thủ của Đại phu nhân, có điều nàng nhất định sẽ bảo vệ đại ca.

.....

"Hai tên khốn khiếp kia đâu? Lại dám đánh con của ta." Thời gian chưa đầy một nén hương, Đại phu nhân đã mang theo gia đinh, nô tỳ đi về phía tiểu viện của hai anh em bọn họ.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An khẩn trương lôi kéo tay Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh khóe môi nâng lên châm biếm, buông tay Âu Dương An ra, bước ra sân.

"Mẫu thân, nó ra kìa. Chính là nó đánh chúng con." Bị đánh chính là Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần. Hai đứa chỉ vào Âu Dương Tĩnh nói.

"Tiện nha đầu, là mày đánh Tinh nhi, Thần nhi phải không." Đại phu nhân trừng mắt nhìn Âu Dương Tĩnh,

https://thuviensach.vn

"Người đâu, đem tiện nha đầu này trói lại cho ta!"

"Vâng" Hai gia đinh hùng hổ hướng về Âu Dương Tĩnh đi đến.

Âu Dương Tĩnh thân mình linh hoạt tránh né khỏi bọn họ, mắt to nhìn chằm chằm Đại phu nhân, Thì ra đây là mụ đàn bà độc ác đó. Cũng là người có mắt có mũi, nhưng tâm địa lại độc ác như rắn rết. Nàng lạnh lùng cười, lại khiến cho Đại phu nhân cảm thấy run lên.

"Tụi bay đang làm cái gì vậy? Ngay cả một tiện nha đầu cũng không bắt được."

Nhìn hai gia đinh lại bắt không được Âu Dương An, Đại phu nhân quát to.

"Huynh đừng sợ bọn họ."

Âu Dương Tĩnh một bên lợi dụng thân hình nhỏ bé của mình né tránh, một bên hướng về phía Đại phu nhân nói:

"Đồ đàn bà ác độc, bà muốn bắt bổn tiểu thư sao. Hừ, ta cho bà biết, nếu bà làm gì bất lợi cho bổn tiểu thư. Ngày mai toàn bộ Lan quốc sẽ biết Tướng quân Phu nhân là loại đàn bà ác độc, hay ghen tị thế nào..... ."

"Mày ——" Đại phu nhân tức giận đến cả người run run: "Hôm nay xem tao trị tội mày thế nào. Hai đứa bây xông lên bắt lấy nó cho bổn phu nhân."

"Vâng"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 5: Đưa Đến Bãi Tha Ma

"Phu nhân, xin người tha cho Tĩnh nhi đi."

Âu Dương An trong phòng lập tức sợ hết hồn, rốt cục nhịn không được chạy ra ngăn những gia đinh kia lại.

Âu Dương Tĩnh thấy thế vô cùng sửng sốt, sớm biết thế này thì nên đưa đại ca tránh ra xa. Huynh ấy chạy lên như vậy không phải gây thêm phiền phức cho nàng sao?

Quả nhiên, Đại phu nhân nhìn thấy Âu Dương An, lửa giận càng tăng thêm.

"Đem thằng tạp chủng này bắt lại luôn cho ta."

Gia đinh vừa nghe thấy thế đã nhanh tay đem Âu Dương An bắt lại.

"Các ngươi buông ra, buông....." Âu Dương An đá đá gia đinh, lại bị gia đinh quăng một cái tát.

Âu Dương Tĩnh vừa thấy, ánh mắt trợn thật lớn. Lũ đáng chết lại dám đánh huynh ấy? Nàng phẫn hận xiết chặt nắm tay, hận không thể đem gia đinh kia tiễn về tây phương.

"Tiện nha đầu, mày còn chạy nữa, tao lập tức đánh chết đại ca của mày." Đại phu nhân hướng về phía Âu Dương Tĩnh hét.

Âu Dương Tĩnh bóp bóp nắm tay, ngừng lại.

Mấy gia đinh nhất thời xông lên, đem nàng giữ chặt.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An thấy thế, biết mình làm trở ngại, xấu hổ cực kỳ.

Âu Dương Tĩnh hướng về cậu lắc lắc đầu, an ủi cậu đừng lo.

"Xú nha đầu, đánh cho mày chết." Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần thấy Âu Dương Tĩnh bị gia đinh trói lại, hai đứa chạy lên. Một người nắm tóc Âu Dương Tĩnh, một đứa thì hung hăng đá.

Âu Dương Tĩnh chỉ cảm thấy tóc đều như bị giật đứt hết, trên người cũng bị đá thật đau. Nàng mở to mắt hung hăng căm tức nhìn bọn họ, hai đứa này, thù hôm nay nàng nhất định sẽ báo.

"Còn dám trừng mắt với tụi tao?" Ánh mắt không phục tùng của Âu Dương Tĩnh làm bùng lên lửa giận của Âu Dương Tinh, cậu ta giơ tay tát, dùng hết mười phần hơi sức đem khuôn mặt Âu Dương Tĩnh đánh cho sưng đỏ, khóe miệng cũng chảy máu.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An nhìn thấy em gái bị đánh, khóc đến cả mũi cũng đỏ: "Các người buông muội ấy ra, buông muội ấy ra....."

"Mẫu thân, thằng tạp chủng này cũng có phần." Âu Dương Thấm ở bên cạnh Đại phu nhân chỉ vào Âu Dương An nói.

Đại phu nhân vốn không thích bọn họ, bây giờ bị con gái xui khiến, lại càng giận lớn.

"Vả vào miệng cho ta."

Lôi kéo Âu Dương An, gia đinh lập tức cho cậu hai bạt tai, dù sao trong phủ này Đại phu nhân cũng làm chủ. Nếu chủ nhân không thích hai anh em này, bọn họ cũng không làm gì được.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời, chỉ nghe tiếng tát tai. Còn có tiếng khóc của Âu Dương An, mà Âu Dương Tĩnh vẫn kiên quyết cắn răng không lên tiếng.

Đến khi gia đinh và anh em Âu Dương dừng tay, hai anh em bọn họ đã hấp hối.

"Đại phu nhân, bọn chúng không thở nữa." Bọn gia đinh mặt đều đã biến sắc nhìn hai anh em nói.

"Mẫu thân, phụ thân trở về nếu biết chắc sẽ mắng chúng ta." Âu Dương Thấm tuổi còn nhỏ mà tâm địa lại ác độc, nhìn hai anh em cùng cha khác mẹ kia không có nửa điểm cảm tình.

"Mẫu thân, Thấm nhi nói đúng. Hay là đem bọn chúng ném đi. Dù sao bọn chúng cũng sống không lâu được." Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần cũng nói.

Đại phu nhân nghĩ nghĩ, gật đầu:

"Đem bọn chúng ném tới bãi tha ma đi. Nói với người bên ngoài bọn chúng bị bệnh chết."

"Vâng"

Lát sau, một chiếc xe ngựa từ phủ tướng quân xuất phát, hướng tới bãi tha ma ở ngoại thành mà đi.

Đến bãi tha ma, hai gia đinh một người ôm Âu Dương An, một người ôm Âu Dương Tĩnh, ném hai anh em bọn họ vào phía sau một nấm mồ, vội vã đánh xe rời đi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 6: Mệnh Còn Chưa Đến Đường Cùng

Mặt trời lặn xuống đỉnh núi, màn đêm buông xuống.

Bãi tha ma âm trầm bị bao phủ trong bóng đêm, gió đêm lay động rừng cây, khung cảnh mờ ảo nặng nề, chim muông lên tiếng, dã thú gầm thét, như tiếng cô hồn dã quỷ đang khóc thét lên.

Vừa mới sống lại đã lại chết rồi sao? Âu Dương Tĩnh mềm nhũn người nằm trên nấm mộ, cả người đau đớn muốn chết lặng. Trong đầu, ý thức bắt đầu mơ hồ, duy nhất nàng còn nhớ kỹ chính là người ở bên mình - Âu Dương An.

Nàng đã chết qua một lần, chết nữa cũng không sao, chỉ là đi một chuyến đến cầu Nại Hà đầu thai thêm lần nữa. Nhưng nàng không cam tâm bị người hại như vậy, hơn nữa Âu Dương An sẽ khổ. Cậu ta còn nhỏ như vậy đã phải xuống Địa phủ rồi, rất đáng thương.

Môi mấp máy, nàng thử gọi Âu Dương An. Lại phát hiện căn bản không thể mở miệng. Thôi, chết thì chết đi, nàng sẽ đi cùng cậu ta. Nếu đầu thai, hi vọng bọn họ vẫn là một đôi anh em song sinh đôi. Chỉ là nếu tạ thế còn có thể gặp được Âu Dương Thấm bọn chúng, nàng nhất định sẽ không bỏ qua chúng, nhất định phải bắt bọn chúng: Nợ máu phải trả bằng máu.....

Trước mắt mơ hồ, nàng rốt cục rơi vào choáng váng mê man.

.....

"Đồ đáng chết, tự nhiên chạy đến bãi tha ma. Ta mà bắt được ngươi, để xem ta có cạo sạch lông ngươi ra không."

https://thuviensach.vn

Một âm thanh hùng hùng hổ hổ truyền đến, ngay sau đó, một người mặc áo bào trắng xuất hiện ở bãi tha ma.

"Chạy đi đâu? Hồ ly chết tiệt, mau cút ra ngoài cho ta." Ánh trăng xuyên qua mây, chiếu vào bãi tha ma. Chiếu sáng lên một hình bóng màu trắng, thì ra là chòm râu hoa râm của một lão đầu tử.

Lão đầu tử mải miết đuổi theo Hỏa Hồ hiếm có kia đi vào bãi tha ma, nhưng không ngờ Hỏa Hồ kia thật thông minh, cứ như làn khói không biết chui vào mộ phần nào rồi. Lão đầu tử giận dữ, hùng hùng hổ hổ, ánh mắt nhìn xung quanh.

"Ôi ——"

Không ngờ chân nam đá chân chiêu, đá phải xương cốt như đống bùn, thiếu chút nữa lảo đảo ngã nhào trên đất. Cũng may ông ta bản lĩnh phi phàm, chỉ một cú nghiêng người trở lại tránh khỏi bị ngã sấp xuống.

"Cái gì vậy?" Quay đầu lại nhìn xuống dưới, lại thấy hai cái cái xác bé nhỏ: "Nhà nào đáng giận đến vậy. Thậm chí không lập cho đứa nhỏ một mộ phần, cứ như vậy mà ném vào nơi hoang vu vắng vẻ này?"

Lão đầu tử vừa nói, vừa đưa tay muốn giúp hai đứa trẻ này được an táng tốt đẹp. Kết quả vừa đụng đến đứa nhỏ mới phát hiện vẫn còn có chút hơi ấm. Chẳng lẽ chưa chết? Nghĩ vậy, ông vội vàng đưa tay lên mũi hai đứa trẻ xem xét, quả nhiên còn thở, tuy hơi thở đã yếu lắm rồi. Xem ra hai đứa nhỏ bị ném đến đây chưa được bao lâu, vẫn còn cứu được.

"Ai, gặp được ta, cũng coi như vận mệnh của các ngươi tốt."

Lão đầu tử không tìm Hỏa Hồ nữa, dùng một tay ôm lấy hai đứa trẻ, thi triển khinh công rời đi.

.....

https://thuviensach.vn

Vô Nhai cốc, một nơi cực kỳ thần bí khó lường, cũng là nơi khiến người trong giang hồ kiêng kỵ nhất.

Nghe nói, cốc chủ của Vô Nhai cốc là Đoạn Vô Nhai – một nam tử trẻ tuổi tướng mạo tuấn tú. Nhưng cũng có người đồn rằng Đoạn Vô Nhai thật ra là một lão đầu tử râu tóc bạc trắng.

Nhưng cho dù mọi người có đồn đại thế nào, thì cũng chỉ là phỏng đoán vô căn cứ. Vô Nhai cốc vẫn nơi mọi người cảm thấy thần bí nhất.

Ấy vậy mà, cốc chủ thần bí nhất trong suy nghĩ của mọi người lại mang theo hai đứa trẻ về Vô Nhai cốc.

Từ nay về sau, Vô Nhai cốc có thêm một đôi anh em xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Chương 7: Vô Nhai Cốc Chủ

Khi Âu Dương Tĩnh tỉnh lại đã là ba ngày sau. Lúc nàng tỉnh nhìn trên đỉnh đầu một mảnh trắng toát thì trong đầu vẫn trống rỗng. Đây là đâu? Bọn họ không phải là bị ném tới bãi tha ma sao? Không lẽ nàng lại xuyên không?

Trong lúc nàng còn đang đoán lung tung thì cửa phòng bị đẩy ra. Một cô gái mặc áo màu bạc bưng chậu nước đi đến. Nàng ta đem chậu đặt lên bàn, bước tới bên giường, kết quả là cả nàng ta và Âu Dương Tĩnh đều mở to hai mắt.

Cô gái đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo trong ánh mắt thoáng hiện vui mừng xen lẫn ngạc nhiên. Chỉ chỉ về chỗ nàng khoa tay múa chân y y a a đứng lên:

"Ư ư ư ——" ngươi đã tỉnh.

Âu Dương Tĩnh sửng sốt, bất ngờ chưa kịp phản ứng. Đây là một cô gái câm. Chẳng lẽ nàng được người ta cứu sao?

"Là ngươi đã cứu ta ư?" Âu Dương Tĩnh từ trên giường ngồi dậy, nhìn mình vẫn là thân thể nhỏ bé kia mới biết mình không phải lại xuyên không.

"Ưm ưm ——" cô gái câm lắc lắc đầu, nhìn Âu Dương Tĩnh vẻ mặt mê mang. Nàng ta nhìn xung quanh thật nhanh, sau đó xoay người sang bên cạnh ngăn tủ cầm lấy giấy bút, ở trên bàn quét quét viết mấy chữ, rồi đưa cho Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhận lấy giấy đọc, không ngờ là chữ phồn thể. Có điều cũng may mình trước kia thường cùng với một người quen bên Đài Loan hợp tác, cũng biết ít chữ phồn thể. Thông qua chữ cô gái câm viết, nàng đại khái hiểu đôi chút. Mình là được chủ nhân của cô gái câm này cứu.

"Đại ca của ta đâu? Huynh ấy không sao chứ?" Âu Dương Tĩnh nhớ tới Âu Dương An.

Cô gái câm lại nhận giấy, viết xuống đáp án đưa cho nàng.

"Huynh ấy ở phòng bên cạnh?"

Cô gái câm gật đầu.

"Ta muốn đi xem huynh ấy." Âu Dương Tĩnh nói xong bước xuống giường.

"Ừ ứ ——" cô gái câm lại nhanh tay viết xuống.

"Ngươi còn yếu, cần nghỉ ngơi nhiều." Âu Dương Tĩnh đọc chữ cô gái câm viết, nàng gật đầu: "Cám ơn, nhưng không cần. Bây giờ ta có thể đi thăm huynh ấy....."

"Ư á....." Thấy Âu Dương Tĩnh kiên trì muốn xuống giường, cô gái câm dường như có chút gấp gáp.

"Duyệt nhi, tiểu nha đầu đã tỉnh rồi à?"

Cô gái câm đang không biết làm thế nào ngăn cản Âu Dương Tĩnh xuống giường thì Đoạn Vô Nhai xuất hiện. Khiến cô gái câm thở phào nhẹ nhõm, nàng ta hướng về phía Đoạn Vô Nhai gật đầu, vừa chỉ chỉ Âu Dương Tĩnh trên giường.

Đoạn Vô Nhai sửng sốt, nhìn Âu Dương Tĩnh ngồi dậy. Tuổi còn nhỏ mà lại có đôi mắt dường như có thể nhìn thấu lòng người, thật sự rất bất

https://thuviensach.vn

ngờ.

"Tiểu nha đầu, cháu tỉnh rồi à." Đoạn Vô Nhai đi về phía Âu Dương Tĩnh.

"Là ông đã cứu chúng cháu?" Âu Dương Tĩnh đánh giá Đoạn Vô Nhai, ông ta khoảng chừng hơn sáu mươi tuổi. Đầu có nhiều tóc bạc, người gầy, nhưng tinh thần khỏe mạnh, hơn nữa trông có vẻ bất cần đời, không quan tâm đến thế tục.

"Là ta ở bãi tha ma nhặt được các cháu." Đoạn Vô Nhai gật đầu.

Âu Dương Tĩnh khóe miệng co giật, thật đúng là làm người ta không nói được lời nào. Quá bất ngờ nhưng thật ra nàng vô cùng cảm tạ ông. Có thể sống lại, nàng sẽ không bạc đãi cơ hội ông trời cho nàng đâu.

"Đây là đâu? Ông là ai?" Vẻ mặt Âu Dương Tĩnh nghiêm túc khiến Đoạn Vô Nhai lại sửng sốt. Đứa trẻ này nhiều lắm là bảy, tám tuổi thôi, nhưng biểu hiện của nó thật sự quá lạnh lùng, bình tĩnh không giống một đứa nhỏ.

"Nơi đây là Vô Nhai cốc, ta là cốc chủ Đoạn Vô Nhai. Nàng ấy là Duyệt nhi." Đoạn Vô Nhai trả lời

"Đại ca cháu tỉnh chưa?"

"Cậu bé kia còn hôn mê, bởi vì thân thể cậu ta chống chọi kém hơn so với cháu." Người kia là đại ca của cô bé, chả trách hai đứa dáng vẻ giống nhau như đúc. Mới đầu ông còn tưởng là em trai chứ, bởi vì đứa trẻ kia trông có vẻ gầy yếu hơn.

"Cám ơn ông." Âu Dương Tĩnh rốt cục nói lời cảm tạ.

https://thuviensach.vn

Đoạn Vô Nhai mím môi cười, phát hiện mình bỗng dưng thích tiểu nha đầu này. Có lẽ bỏ lỡ Hỏa Hồ lại nhặt được hai đứa trẻ này cũng không phải là uổng phí.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 8: Bái Sư Học Nghệ

"Tĩnh nhi, thật tốt quá. Muội không có việc gì."

Âu Dương An nhìn thấy Âu Dương Tĩnh, phản ứng đầu tiên chính là quan sát em gái. Nhìn thấy em gái bình yên vô sự thì khuôn mặt tái nhợt nhỏ nhắn mới mạnh mẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Âu Dương Tĩnh thấy Âu Dương An không để ý đến bản thân mình, trong lòng cậu ta nàng là vị trí thứ nhất. Lòng nàng rất cảm động, đi đến bên giường nắm chặt tay Âu Dương An.

"Ca, Tĩnh nhi đã không có việc gì. Huynh cũng phải nhanh chóng khỏe lại đó, sau này chúng ta sẽ vĩnh viễn ở bên nhau." Đúng vậy, vĩnh viễn ở bên nhau. Nàng hiểu rồi. Trên thế giới này cái gì cũng có thể giả, chỉ có tình cảm chân chính dành cho người quan trọng nhất mới là thật. Hơn nữa nàng còn muốn trở về tìm Đại phu nhân báo thù. Cho nên bọn họ đều phải sống tốt, phải cho Âu Dương Thấm bọn họ tức chết.

"Được. Tĩnh nhi, đừng lo lắng. Huynh rất nhanh sẽ khá hơn." Âu Dương An cũng cố gắng gật đầu một chút, sức khỏe của cậu so với Âu Dương Tĩnh kém hơn. Tuy là đã tỉnh, nhưng vẫn phải nằm trên giường thêm hai ngày.

"Được rồi, hai huynh muội cháu đều đã không có chuyện gì." Đoạn Vô Nhai ở một bên nói, lại nhận thấy sự xem thường của Âu Dương Tĩnh. Anh em bọn họ nói chuyện, lão đầu này cần gì phải xen vào. Tuy mang ơn ông cứu bọn họ, nhưng chuyện của bọn họ cũng chưa đến lượt ông lo đâu.

https://thuviensach.vn

Đoạn Vô Nhai vuốt vuốt cái mũi, tiểu nha đầu này quả nhiên là lợi hại. Còn dám trừng mắt nhìn ông nữa chứ, ông là ân nhân cứu mạng đấy.

"Ta nói tiểu nha đầu này, trước tiên cháu đừng trừng ta như thế. Ta hỏi các cháu, các cháu làm sao mà bị người ta ném vào bãi tha ma?" Nếu không phải ông truy đuổi Hỏa Hồ trùng hợp gặp được, chỉ sợ hai đứa nhóc này đã đến Địa phủ báo danh rồi.

Đoạn Vô Nhai vừa hỏi, lại khiến cho ý hận trong lòng Âu Dương Tĩnh nổi lên. Đôi mắt to sáng ngời thoáng hiện ánh sáng lạnh, oán hận nói:

"Là một người đàn bà tâm địa ác độc và ba tiểu vương ác độc hại bọn cháu."

Tướng quân Phu nhân, Âu Dương Thấm, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần, bốn người này đã bị nàng vẽ cho một dấu gạch chéo thật to màu đỏ.

Đoạn Vô Nhai nghe không hiểu, có điều đại ý biết được là mấy người có lớn có nhỏ.

"Tiểu nha đầu, cháu muốn báo thù đúng không." Ý hận dữ dội như vậy….

"Đương nhiên." Âu Dương Tĩnh không chút do dự gật đầu: "Dám khi dễ cháu và đại ca, thì hãy đợi để cháu rút gân lột da đi.”

Âu Dương An hoảng sợ. Tuy cậu cũng rất hận Đại phu nhân, nhưng cậu không cách nào ác được như Âu Dương Tĩnh. Có điều chuyện đã như vậy cậu cũng không thấy em gái có gì không đúng, mù quáng ủng hộ.

"Tiểu nha đầu, rất ngoan độc." Đoạn Vô Nhai thích thú gật đầu: "Các cháu bái ta làm thầy đi, ta dạy cho các cháu võ công, cho các cháu có năng lực báo thù!"

https://thuviensach.vn

"Ông rất lợi hại?" Âu Dương Tĩnh đương nhiên muốn học võ công. Cổ đại này vốn lấy quyền cước nói chuyện giang hồ, không có võ công là trăm triệu lần không thể. Tuy nàng có học qua không ít thuật phòng thân, nhưng ở cổ đại với công phu trước mắt thật không giá trị.

"Đương nhiên." Đoạn Vô Nhai khẽ nâng nâng cằm: "Trong giang hồ, ai dám cùng Vô Nhai cốc ta đối nghịch chứ? Đoạn Vô Nhai ta vừa xuất hiện, trên giang hồ trong vòng mười dặm đều sợ đến mất mật."

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, bay thẳng đến trước Đoạn Vô Nhai quỳ xuống, hai tay chắp tay, cất cao giọng nói: "Sư phụ ở trên, xin nhận đồ nhi Âu Dương Tĩnh một lạy."

Âu Dương An mặc dù không thể đứng dậy, nhưng cũng hướng về Đoạn Vô Nhai gật đầu xem như cúi lạy:

"Đồ nhi Âu Dương An bái kiến sư phụ."

"Ha ha ha, tốt,tốt....." Đoạn Vô Nhai vuốt chòm râu nở nụ cười: "Các con yên tâm, ta nhất định đem tuyệt học cả đời ta tất cả giao cho các con."

"Cảm ơn sư phụ." hai anh em đồng thời đáp.

https://thuviensach.vn

Chương 9: Lấy Lòng Bạch Hổ Vương

Thời gian thấm thoát như thoi đưa, trong nháy mắt, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đã ở Vô Nhai cốc được nửa năm rồi.

Trong vòng nửa năm này, cô gái câm Tô Ngâm Duyệt đối xử với hai anh em bọn họ vô cùng tốt, tốt như chính mẹ ruột của bọn họ vậy. Làm cho Âu Dương An bọn họ cũng càng ngày càng thích Vô Nhai cốc.

Mà sư phụ Đoạn Vô Nhai cũng đúng như hứa hẹn ngày trước, đưa ra tuyệt học cả đời ông không giữ lại chút nào mà giao hết cho hai anh em bọn họ.

Âu Dương An sức khỏe yếu ớt, mặc dù có ngộ tính. Nhưng có nhiều điểm không thích hợp luyện võ, nên Đoạn Vô Nhai quyết định dạy cho cậu khinh công và một chút võ công phòng thân.

Ngược lại, Âu Dương Tĩnh cốt cách cực kỳ tốt, trời sinh thích hợp luyện võ. Hơn nữa nàng thông minh hơn người. Thường thường có thể đem những điều Đoạn Vô Nhai dạy từ một suy ra ba, cho nên ngắn ngủi nửa năm đã đạt được võ công tuyệt đỉnh.

.....

"Duyệt tỷ tỷ, tỷ nói thật không? Phía sau núi có cỏ linh chi ngàn năm?"

Ngày hôm đó, Đoạn Vô Nhai lại ra khỏi cốc. Có điều lần này ông mang theo Âu Dương An đi cùng. Nói là đi bái phỏng một ông bạn già, mà người bạn già này đối với y thuật rất say mê. Có lẽ có thể điều trị tốt một phen cho Âu Dương An, đến lúc đó sẽ có thể thoải mái luyện võ.

https://thuviensach.vn

Mà Âu Dương Tĩnh và Tô Ngâm Duyệt dùng bút nói chuyện với nhau. Kết quả Tô Ngâm Duyệt nói cho nàng biết phía sau núi có cỏ linh chi ngàn năm.

"Ừ." Tô Ngâm Duyệt gật đầu, sau đó lại dùng bút viết xuống một hàng chữ đưa cho Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh vừa đọc mới biết được cỏ linh chi ngàn năm lại có một con thú rất hung dữ canh giữ bảo vệ. Hơn nữa còn là con thú tương đối lợi hại, khó trách sư phụ không đi hái cỏ linh chi ngàn năm kia. Con ngươi đen nhánh khẽ đảo một vòng, nàng muốn biết một chút xem rốt cuộc là mãnh thú kia làm thế nào bảo vệ cỏ linh chi ngàn năm.

Âu Dương Tĩnh nghĩ biện pháp dụ dỗ Tô Ngâm Duyệt, để mình len lén lén chạy lên ngọn núi phía sau.

Vô Nhai cốc được Thanh Sơn vây quanh, phía sau núi tất nhiên cũng là một tòa núi lớn.

Từ phía sau núi, Âu Dương Tĩnh đi ra. Nhưng cũng không nghe theo lời Tô Ngâm Duyệt. Hôm nay nàng hạ quyết tâm muốn tìm gốc cây cỏ linh chi ngàn năm kia.

Nửa canh giờ trôi qua, cuối cùng nàng cũng tìm được sơn động mà cỏ linh chi ngàn năm sinh trưởng. Cẩn thận từng ly từng tý đi vào trong động, bên trong độ ẩm không khí rất lớn, còn có thể nghe được âm thanh nhỏ giọt của nước mưa. Sơn động khá sâu, Âu Dương Tĩnh đang đi vào bên trong, lại đột nhiên dừng bước.

"Grào ——" một con Mãnh Hổ màu trắng dùng đôi mắt xanh biếc nhìn chằm chằm nàng.

"Quả nhiên là con thú hung dữ." Âu Dương Tĩnh cảm thán, Bạch Hổ này thân hình to lớn không nói. Khí thế của nó thật sự là vạn quân khó địch, chỉ

https://thuviensach.vn

riêng đôi mắt như phỉ thúy kia thôi cũng đã tương đối kinh người rồi. Nàng không chút nghi ngờ nếu mình lại gần thêm vài bước sẽ bị Bạch Hổ kia cắn đứt cổ.

"Ta biết ngài chính là thần thú canh giữ cỏ linh chi ngàn năm." Âu Dương Tĩnh híp mắt cười, hướng tới Bạch Hổ chào hỏi: "Ta là Âu Dương Tĩnh ở Vô Nhai cốc phía trước. Bạch Hổ tiên sinh, xin chào."

Đôi mắt xanh biếc của Bạch Hổ lộ ra vẻ kinh ngạc, tất nhiên không thể ngờ được một tiểu nha đầu lại dám chạy tới đây. Không những không sợ mình, còn cười híp mắt, chào hỏi với mình. Nó thực hoài nghi tiểu nha đầu này rốt cuộc là không có thần kinh, hay là gan lớn đây? Nó không lên tiếng, cứ như vậy trừng mắt nhìn nàng.

"Bạch Hổ tiên sinh, ta với ngài thương lượng một chút được không?" Âu Dương Tĩnh tươi cười không giảm, gò má còn lộ ra một đôi lúm đồng tiền đáng yêu.

Bạch Hổ không hiểu nhìn nàng, tiểu nha đầu này muốn làm gì? Nhìn đôi mắt đen nhánh lay lay chuyển chuyển của nàng ta, khẳng định trong đó có chủ ý xấu.

Âu Dương Tĩnh chắp tay trước ngực, hướng về Bạch Hổ thỉnh cầu:

"Bạch Hổ tiên sinh, ngài cho ta xem cỏ linh chi một chút được không?!" Trước xem, sau đó sẽ lấy. Hắc hắc

https://thuviensach.vn

Chương 10: Cứu Mạng Nhỏ Của Bạch Hổ

"Gào ——"

Bạch Hổ gầm dài một tiếng, đôi mắt như ngọc bích nhìn trừng trừng. Thì ra tiểu nha đầu này cũng là vì cỏ linh chi mà đến. Quả nhiên, loài người đều là những kẻ tham lam. Đôi mắt như ngọc bích đã từ kinh ngạc chuyển sang phẫn hận.

Âu Dương Tĩnh thấy thế, thè lưỡi. Nguy rồi, xem ra Bạch Hổ tiên sinh không thích chủ ý này.

"Bạch Hổ tiên sinh, ngài không nên tức giận. Ta bảo đảm chỉ muốn liếc mắt nhìn một cái thôi." Âu Dương Tĩnh giơ hai tay lên cam đoan.

Bạch Hổ hừ một tiếng, hướng về chỗ Âu Dương Tĩnh đi từng bước, há to mồm về phía nàng nhe răng nanh bén nhọn.

Má ơi, Bạch Hổ tiên sinh răng nanh dù có trắng cũng đâu cần khoe ra chứ.

Âu Dương Tĩnh tuy rất muốn cỏ linh chi ngàn năm, có điều nàng biết chắc mình không phải là đối thủ của Bạch Hổ.

"Nếu Bạch Hổ tiên sinh không thích đề nghị này, ta đây không quấy rầy ngài nữa. Ta đi trước nha." Âu Dương Tĩnh nói xong, ánh mắt vẫn nhìn Bạch Hổ, từng bước một lui về phía sau.

Bạch Hổ ngẩng cằm lên, trong đồng tử màu xanh ngọc như có ý khinh thường.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh thề nàng thấy được vẻ coi thường khinh bỉ trong mắt Bạch Hổ, có điều nàng bây giờ không thèm so đo với nó. Có điều nó cũng đừng làm gì bất lợi cho mình, hừ, bằng không nàng sẽ cho nó đẹp mặt.

Âu Dương Tĩnh còn chưa lui được mấy bước, đột nhiên sơn động ầm ầm rung chuyển, lay động dữ dội.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Âu Dương Tĩnh nhất thời lảo đảo ngồi trên mặt đất. Lại nhìn thấy Bạch Hổ ở phía đối diện vẻ mặt đột nhiên thay đổi, giống như gặp phải chuyện gì vô cùng sợ hãi. Sau đó thân thể cường tráng lập tức co rúc lại, đầu cũng cúi xuống thật thấp.

Âu Dương Tĩnh ngạc nhiên, tiếp theo lại nghe thấy tiếng gì đó truyền đến. Hình như là âm thanh của tiếng sấm. Chẳng lẽ…!?

"Ngài sợ sét đánh?" Nàng mở to mắt nhìn Bạch Hổ kia, không thể nào?

Bạch Hổ không để ý đến nàng, cứ cúi đầu.

Ầm ầm, tạnh tạch ——

Âu Dương Tĩnh không dám cười nhạo nó, nhưng rất nhanh nàng cũng phát hiện khí trời không bình thường. Hơn nữa tia chớp kia lại có thể từng đợt từng đợt xuyên vào sơn động hướng về chỗ Bạch Hổ. Chẳng lẽ ——

Thiên kiếp?

Nàng nhớ tới câu chuyện đã từng được nghe trước đây rằng: Trước khi tu luyện thành tiên thì đều phải chịu thiên kiếp. Chẳng lẽ Bạch Hổ đã tu luyện đắc đạo rồi? Nàng mở to hai mắt nhìn nhìn Bạch Hổ.

Mà xung quanh Bạch Hổ đã hiện lên một tấm lưới bảo vệ màu vàng, dường như cố gắng bảo vệ mình, ngăn cản tia chớp. Có điều tia chớp kia thật lợi hại, nhiều lần, Bạch Hổ cũng thiếu chút nữa bị sấm sét đánh trúng.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh tính toán, có lẽ nếu mình cứu được nó một mạng, để cho nó nợ ân tình của mình. Nghĩ đến là làm ngay, nàng lợi dụng nguyên lý truyền điện, dùng cách đó để dẫn điện ra chỗ khác.

Bạch Hổ nhất thời cảm giác nguy hiểm rời đi, ngẩng đầu nhìn lên, cũng sửng sốt không thôi. Tia chớp kia lại hướng về tảng đá bên cạnh mà đánh xuống, trực tiếp đem tảng đá đánh cho thành bột phấn.

Một nén hương qua đi, sét ngừng, tia chớp cũng biến mất. Ngoài động mưa rền gió dữ cũng đã ngừng. Nếu không phải chính mình trực tiếp gặp phải, Âu Dương Tĩnh tuyệt đối không ngờ bản thân đã trải qua loại thời tiết quái quỷ như vầy.

Nhìn Bạch Hổ đang sững sờ, nàng lại hì hì cười:

"Bạch Hổ tiên sinh, ta đã cứu ngài một mạng đó."

https://thuviensach.vn

Chương 11: Cùng Bạch Hổ Lập Khế Ước

Bạch Hổ Vương còn đang ngơ ngác, trong lòng cũng đang cân nhắc: Chẳng lẽ tiểu nha đầu này là người có duyên với mình sao? Cho nên mới có thể giúp nó vượt qua Thiên kiếp?

"Ngươi muốn gì?" Nó há miệng thở dốc.

"Wow." Âu Dương Tĩnh kinh hô một tiếng, mắt to đen nhánh nháy nháy: "Thì ra ngài thực sự có thể nói chuyện." Thật thần kỳ, hóa ra trên thế giới này thực sự có yêu quái.

Bạch Hổ Vương trợn trắng mắt, vô nghĩa. Tính đến nay, nó cũng đã vừa vặn ngàn năm đạo hạnh. Cũng bởi vì mỗi năm trăm năm sẽ gặp một lần Thiên kiếp. Đầu hổ thoáng chốc có khói trắng dâng lên, đợi khói tan về phía sau, một thiếu niên áo trắng có đôi mắt màu xanh ngọc như có như không xuất hiện.

"Đẹp trai thật." Âu Dương Tĩnh mở to hai mắt nhìn, từ lúc xuyên qua đến giờ Bạch Hổ này là đại soái ca đẹp nhất mà nàng từng gặp. Không khỏi nhìn đến ngây ngốc. Có điều ai có thể nghĩ đến đại soái ca trước mặt này thật ra là hổ yêu đây.

Bạch Hổ Vương không biết tiểu nha đầu này nói thầm cái gì, có điều lúc nhìn thấy ánh mắt nàng nhìn mình, ngược lại nâng cằm, rất hưởng thụ.

"Bạch Hổ tiên sinh, tôn tính đại danh là gì?" Âu Dương Tĩnh trong ánh mắt phảng phất có sao đang lóe lên, cười híp mắt hỏi. Tuy nhiên, trong lòng lại bắt đầu tính toán, nếu cứu mạng một hổ yêu, mà lấy được cỏ linh chi

https://thuviensach.vn

ngàn năm kể ra thì mình cũng quá lời rồi. Tuy nhiên nếu có thể làm cho Bạch Hổ Vương hỗ trợ mình, đây không phải là càng lời lớn sao.

"Vân Khinh Cuồng." Bạch Hổ Vương vẻ mặt tự tin, thấy được sự tự đắc trong đó.

"Thật sự là tên rất hay." Âu Dương Tĩnh không keo kiệt lời ca ngợi. Khi thấy vẻ đắc ý của Vân Khinh Cuồng, ánh mắt đột nhiên chuyển nói: "Có điều Vân Khinh Cuồng đại ca, ta đã cứu ngài rồi, ngài muốn báo đáp ta thế nào đây?"

Vân Khinh Cuồng cứng đờ, trừng mắt thấy rõ mình đã trúng kế của tiểu nha đầu này.

"Nhân loại các ngươi không phải có câu: Cứu người không cần báo đáp sao? Ngươi lại hỏi ta phải báo đáp ngươi thế nào?"

"Đúng là có câu như vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu: "Có điều cũng có một câu: Tích thuỷ chi ân đương dũng tuyền dĩ báo. Ta cứu ngài cũng đâu phải chỉ một giọt ân đức?!"

Vân Khinh Cuồng hừ hừ, tức giận nói:

"Vậy ngươi muốn ta báo đáp ngươi thế nào?!" Nhân loại, quả nhiên tham lam.

"Thứ nhất, ta muốn cỏ linh chi ngàn năm." Âu Dương Tĩnh giơ một ngón tay: "Thứ hai, ta muốn ngài ký kết khế ước với ta. Thứ ba, ta còn chưa nghĩ ra....." Ừ, sau này nghĩ ra rồi nói tiếp.

"Cái gì?" vẻ mặt Vân Khinh Cuồng lúc này đã không thể dùng từ khiếp sợ để hình dung nữa rồi: "Ngươi chẳng những muốn cỏ linh chi ngàn năm, còn muốn bổn vương ký khế ước với ngươi?" Có lầm không, nha đầu này đúng là ăn gan hùm mà.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh rất chân thành gật đầu: "Ngài hoàn toàn nghe không sai." Bổn vương? Xem ra hắn quả nhiên là Bạch Hổ Vương rồi.

"Không được, bổn vương không đáp ứng." Vân Khinh Cuồng xanh mặt từ chối.

"A? Thì ra Bạch Hổ Vương là một kẻ vong ân phụ nghĩa." Âu Dương Tĩnh ngẩng đầu, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn.

"Ta ——" Vân Khinh Cuồng không nói lên lời.

"Không biết nếu chuyện Bạch Hổ Vương vong ân phụ nghĩa, có ơn không chịu báo đáp truyền ra ngoài thì đồng loại của ngài sẽ nhìn ngài thế nào? Uy tín của ngài nói không chừng sẽ mất hết." Âu Dương Tĩnh lành lạnh nói.

"Ngươi ——" Vân Khinh Cuồng trừng mắt nhìn nàng, cuối cùng cắn răng nói: "Được, khế ước thì khế ước."

"Tốt lắm, ta biết Bạch Hổ Vương nhất định hiểu được thế nào là báo đáp, nhất ngôn cửu đỉnh mà." Ý đồ thành công, Âu Dương Tĩnh nở nụ cười gian xảo.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 12: Tài Năng Hé Lộ

Âu Dương Tĩnh và Vân Khinh Cuồng ký khế ước, chẳng những lấy được cỏ linh chi ngàn năm, còn được thêm một quyển nhạc phổ điều khiển muông thú, nàng mừng rỡ, đôi mắt to sáng ngời cười thành hình trăng khuyết.

"Cười, cười, có gì đáng cười đâu." Nhìn thấy Âu Dương Tĩnh tươi cười, Vân Khinh Cuồng cảm thấy chói mắt. Tuy khế ước đã ký, nhưng trong lòng vẫn không thoải mái. Đường đường là Bạch Hổ Vương lại cùng một tiểu nha đầu ký kết khế ước. Lòng tự trọng bị tổn thương.

Âu Dương Tĩnh không để ý, vẫn là cười híp mắt nhìn nó, nói thẳng:

"Sau này ngươi hãy theo ta đi, có điều ta thích ngươi hiện nguyên hình hơn."

"Hừ ——" Vân Khinh Cuồng hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi. Nhưng vẫn ngoan ngoãn biến thành Bạch Hổ uy mãnh.

"Bây giờ đưa ta trở về đi." Âu Dương Tĩnh nhún mũi chân một cái, trực tiếp nhảy lên lưng hổ.

Vân Thanh Ngông cuồng kiêu ngạoc giận dường như muốn phát tiết, rất nhanh như một mũi tên bắn ra khỏi sơn động.

Âu Dương Tĩnh nắm lông mao của hổ, nhanh chóng trở về.

"Grào——"

https://thuviensach.vn

Vân Thanh Ngông cuồng kiêu ngạoc giận chở Âu Dương Tĩnh đến Vô Nhai cốc thì mở thanh rít gào một tiếng, như âm thanh của sấm sét đùng đoàng vang lên.

"A a a a ——" Nghe thấy tiếng vang Tô Ngâm Duyệt từ trong phòng chạy ra, kết quả nhìn thấy Tiểu Tĩnh nhi nhà mình uy nghi ngồi trên đầu, bên trên một con Bạch Hổ dữ tợn. Nàng ngẩn ra, thiếu chút nữa đã ngất đi.

"Duyệt nhi tỷ tỷ, muội về rồi. Sư phụ và đại ca về chưa?" Âu Dương Tĩnh ngồi trên lưng hổ, ung dung hướng về Tô Ngâm Duyệt chào hỏi. Ở Vô Nhai cốc trong vòng nửa năm, nàng giống như một đứa trẻ con thích cười thích náo loạn. Có điều nếu ở trước mặt người ngoài, chỉ sợ lại là một tiểu nha đầu vừa khác người lại quỷ dị.

Tô Ngâm Duyệt ngơ ngác lắc lắc đầu, sau đó lấy lại tinh thần lo lắng chỉ chỉ Bạch Hổ. Chỉ sợ Bạch Hổ kia làm hại đến Âu Dương Tĩnh.

"Duyệt nhi tỷ tỷ không cần lo lắng, nó là bạn của muội." Âu Dương Tĩnh hướng về Tô Ngâm Duyệt khoát khoát tay.

"Hả ——"

"Tiểu nha đầu, bọn ta về rồi này." Trong lúc Tô Ngâm Duyệt còn đang hoài nghi mình sẽ té xỉu thì tiếng của Đoạn Vô Nhai truyền đến.

Ánh mắt Tô Ngâm Duyệt sáng lên, thật tốt quá, chủ nhân đã trở lại.

"Sư phụ, ca ——" Âu Dương Tĩnh quay đầu hướng về hai người đang đi tới phất phất tay.

"A? Tĩnh nhi, con ——" Đoạn Vô Nhai và Âu Dương Tĩnh cũng bị cảnh tượng chấn động này làm cho kinh sợ, Âu Dương An lập tức lo lắng cho em gái, mà Đoạn Vô Nhai lại biết đôi mắt xanh của Bạch Hổ kia, đây không phải là thần thú canh giữ cỏ linh chi ngàn năm sao? Đã nhiều lần ông muốn

https://thuviensach.vn

đi hái cây cỏ linh chi này, nhưng đánh không lại Bạch Hổ nên không dám đi.

"Sư phụ, bạn của người đã kiểm tra sức khỏe của đại ca chưa? Thế nào? Có thể trị hết không?" Âu Dương Tĩnh không đợi Đoạn Vô Nhai phản ứng trước hết nóng lòng dò hỏi.

"Có, nhưng cần phải có một ít dược liệu quý hiếm mới từ từ điều trị được." Đoạn Vô Nhai thuận miệng trả lời.

"Cỏ linh chi ngàn năm thì sao?" Âu Dương Tĩnh lấy cỏ linh chi ngàn năm trên người ra giơ lên.

Mắt Đoạn Vô Nhai mở thật to, vừa rồi nhìn thấy Bạch Hổ ông đã hoài nghi, không ngờ tiểu nha đầu này lại thật sự lấy được cỏ linh chi ngàn năm rồi. Con bé rốt cuộc làm sao mà làm được?

"Tĩnh nhi, cỏ linh chi ngàn năm của con là hái được từ phía sau núi?"

"Vâng." Âu Dương Tĩnh gật đầu.

Mà Vân Khinh Cuồng đang để cho nàng cưỡi trên lưng, nghe bọn họ nói chuyện cũng hiểu được. Thì ra tiểu nha đầu này muốn lấy cỏ linh chi ngàn năm là vì bé trai có dáng vẻ giống với nàng kia. Điều đó làm cho cách nhìn của hắn về nàng thay đổi không ít.

"Trời ạ, Tĩnh nhi, con quả là thần kỳ." Đoạn Vô Nhai nhìn nàng ánh mắt sáng lên. Không ngờ đồ đệ của mình lại lợi hại như vậy. Quả thực chính là ông trời ban ân cho mình rồi còn gì.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 13: Bầy Thú Đến Đây

So với bất kỳ dược liệu nào thì cỏ linh chi ngàn năm đương nhiên là tốt nhất.

Đoạn Vô Nhai vui sướng rạo rực, dùng cỏ linh chi làm thuốc điều trị sức khỏe cho đồ đệ, có điều cũng không quên đuổi theo Âu Dương Tĩnh hỏi nàng làm thế nào hàng phục được thần thú Bạch Hổ? Nhưng nếu ông biết Bạch Hổ thật ra có thể hóa thành hình người, là hổ yêu ngàn năm thì không biết sẽ có vẻ mặt thế nào?

Thời gian trôi qua thật nhanh, đảo mắt, lại đã qua ba năm.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đã mười tuổi, có thể coi là một nửa thiếu niên rồi. Hai người được Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Duyệt cẩn thận chiếu cố, điều trị. Vóc người cả hai bây giờ đều đã lớn, hơn nữa Đoạn Vô Nhai còn thường xuyên bắt bọn họ tắm trong một đống dược liệu, luyện cho trên người bách độc bất xâm.

.....

Dòng suối yên ả chảy, cây cối nhu tình soi bóng xuống mặt nước trong veo.

Cuối mùa xuân nhanh như chớp đi qua, mùa hè lại tới.

Âu Dương Tĩnh ngồi trên lưng Bạch Hổ, tay cầm ngọc tiêu mà Đoạn Vô Nhai tặng. Nhìn ao sen trong Vô Nhai cốc, chuồn chuồn bay lượn. Ánh mắt sáng ngời lấp lánh, nhất thời cao hứng bắt đầu thổi tiêu.

https://thuviensach.vn

Tiếng tiêu chậm rãi, quanh quẩn trong không gian. Gió nhẹ thổi lay động mấy cành hoa.

Một Bạch Hổ uy mãnh, trên lưng hổ có cô bé mặc váy màu phấn hồng.

Cảnh tượng lúc này hoàn toàn là một khung hình xinh đẹp.

Hưởng thụ gió nhẹ lướt qua mặt, cảm nhận những tia nắng ấm áp lan tỏa. Âu Dương Tĩnh nhắm mắt, mang theo vẻ mặt say mê. Tiếng tiêu vang vọng, không biết từ khi nào động vật trong sơn cốc tất nhiên rối rít đi ra.

Trên trời chim chóc bay múa bị tiếng tiêu hấp dẫn, dưới mặt đất là thỏ nhỏ khéo léo, hươu nai nhanh nhẹn, còn có hổ, sư tử, báo hung mãnh với sói con gian xảo, thậm chí có cả ngựa hoang.

Ngày thường bọn chúng hành động hung hãn là thế nhưng bây giờ lại nhu thuận ngồi xổm một bên, nghe Âu Dương Tĩnh thổi tiêu, lộ ra vẻ mặt khoan khoái.

Vân Khinh Cuồng đảo mắt nhìn qua thấy chúng động vật lập tức kinh ngạc. Tiếng tiêu của tiểu nha đầu này còn có thể gọi động vật, xem ra quả nhiên không phải kẻ đơn giản. Ba năm ở chung, hắn đã quen với nụ cười híp mắt, nhưng ngẫu nhiên sẽ lộ ra vẻ mặt hung ác của tiểu nha đầu này.

Hết một khúc, Âu Dương Tĩnh mở mắt. Lại bị đám động vật đông nghìn nghịt trước mặt làm cho hoảng sợ, ôi trời, bọn chúng đến đây lúc nào?

"Chít chít chít chít ——" Trên bầu trời chim nhỏ thu lại đôi cánh, bay xuống đậu trên vai Âu Dương Tĩnh, đầu nhỏ tựa vào mặt của nàng, thật ngoan ngoãn.

Âu Dương Tĩnh sửng sốt, tiếp theo nhịn không được bật cười. Nhìn ngọc tiêu trong tay mình, nàng rốt cuộc hiểu chuyện gì đang xảy ra. Xem ra

https://thuviensach.vn

mình dựa theo bản Nhạc phổ điều khiển muông thú kia luyện khúc đã thành công rồi.

"Tĩnh nhi, muội ở đâu?" Bên kia, Âu Dương An chạy ra cốc tìm kiếm em gái.

"Ca, muội ở đây." Âu Dương Tĩnh hướng về Âu Dương An phất phất tay.

Âu Dương An lộ ra tươi cười, chạy về chỗ của nàng. Lúc nhìn thấy đám động vật mãnh thú lập tức hoảng sợ:

"Tĩnh nhi, chuyện này, chúng ——" Trời ạ, sư tử, hổ, hồ ly, ngựa hoang? Tròng mắt Âu Dương An cũng muốn rớt ra đến nơi rồi. Đám kia sao lại xuất hiện ở đây?

"Ca không cần sợ hãi, chúng sẽ không làm hại huynh." Âu Dương Tĩnh híp mắt cười, sau đó lại nâng ngọc tiêu lên thổi. Có điều lần này là khúc đưa tiễn.

Quả nhiên, bọn thú vừa nghe khúc, cảm thấy trong nhà như có ai đang gọi chúng về. Cả đám đều tỏ vẻ tha thiết nhìn nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, sau đó rời đi.

Âu Dương An nghẹn họng nhìn trân trối, thấy em gái mình nhìn thế nào cũng cảm thấy xa lạ, thật khó tưởng tượng. Nửa ngày sau, cậu mới thốt ra lời nói:

"Tĩnh nhi, muội là tiên nữ à?."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 14: Thẳng Thắn Nói Thân Thế

"Muội đương nhiên không phải tiên nữ."

Đối với lời nói của Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhịn không được bật cười. Đại ca của nàng thật đúng là trí tưởng tượng phong phú.

"Vậy chúng nó là sao?" Âu Dương An không hiểu chỉ vào đám mãnh thú.

"Chuyện là thế này....." Âu Dương Tĩnh đem chuyện mình lấy được quyển nhạc phổ điều khiển muông thú nói cho Âu Dương An nghe.

Âu Dương An gật đầu, không ngờ em gái lại có kỳ ngộ như vậy. Có điều nhìn em gái trở nên càng ngày càng mạnh, trong lòng cậu cũng âm thầm thề: Mình phải cố gắng nhiều hơn nữa mới được, trước kia là em gái bảo vệ mình, sau này mình phải nỗ lực hơn để có thể mạnh mẽ lên bảo vệ em gái.

"Tĩnh nhi, chúng ta trở về đi. Sư phụ đã về rồi, còn mang cho chúng ta rất nhiều thứ hay ho."

"Được." Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, lôi kéo Âu Dương An lên lưng hổ, lúc này mới quay hướng trở về cốc.

.....

"Tĩnh nhi, An nhi, các con về rồi à." Quay lại trong cốc thì Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Duyệt đang sắp xếp các đồ mua từ chợ bên ngoài cốc về. Một ít đồ dùng hàng ngày, còn có quà cho ba người bọn họ.

https://thuviensach.vn

Ba năm qua đi, Tô Ngâm Duyệt đã được hai mươi tuổi. Số lần Đoạn Vô Nhai rời cốc càng thường xuyên hơn, nhưng thật ra cũng là vì muốn lưu ý tìm phu quân phù hợp cho con gái Tô Ngâm Duyệt.

"Sư phụ, Duyệt nhi tỷ tỷ." Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh xuống lưng hổ, sau đó Bạch Hổ nhanh như chớp chạy mất. Mọi người cũng mặc kệ không quản làm gì, dù sao thần thú cũng luôn xuất quỷ nhập thần mà.

"Tĩnh nhi, sư phụ lần này mua cho con một ít vật phẩm trang sức dành cho bé gái." Đoạn Vô Nhai lão đầu này tuy tính cách quái đản, nhưng đối với người một nhà tương đối cẩn thận. Bây giờ Duyệt nhi đã đến tuổi xuất giá, mà Tĩnh nhi cũng đến tuổi choai choai của mấy cô nương rồi, cũng nên chú tâm dạy dỗ các nàng nên ăn vận thế nào.

Âu Dương Tĩnh kỳ thật đối với vật phẩm trang sức không cảm thấy hứng thú, có điều nhìn thấy vẻ mặt của Đoạn Vô Nhai, nàng vẫn bước tới chọn lấy một cặp trâm ngọc khắc hình con bướm nho nhỏ.

"Cảm ơn sư phụ."

Đoạn Vô Nhai nở nụ cười, lại lấy ra một cây roi đỏ như lửa và một thanh kiếm tinh xảo đưa cho hai anh em:

"Hôm nay ta tình cờ nhìn thấy roi và bảo kiếm tinh xảo này, rất xứng với hai huynh muội các con."

"Cảm ơn sư phụ." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đều sáng lên. Tuy roi và bảo kiếm đều không phải loại vũ khí đệ nhất, nhưng cũng cực kỳ quý giá.

Tô Ngâm Duyệt cũng cầm thứ gì đó Đoạn Vô Nhai đưa, cười khanh khách ở bên cạnh nhìn bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ, lần này người rời cốc có nghe được chuyện mới mẻ gì không?" Âu Dương Tĩnh một bên vuốt vuốt roi, một bên tò mò hỏi. Cũng thật khó bởi nàng là người hiện đại xuyên không đến cổ đại này, đầu tiên là bị tra tấn thiếu chút nữa mất mạng. Sau lại đến Vô Nhai cốc cũng được vài năm rồi chưa từng ra ngoài. Nếu không nhờ có luyện võ thì hẳn sẽ rất buồn, chỉ sợ nàng đã sớm chịu không nổi.

"Khoan nói đã, trong trấn gần đây thật sự đang lan truyền một chuyện lớn." Đoạn Vô Nhai ngược lại gật đầu.

"Có chuyện lớn gì?"

"Các con từng nghe qua Đại tướng quân Âu Dương Ngự chưa?" Đoạn Vô Nhai nhìn hai tiểu đồ đệ.

Làm sao lường trước, một câu Đại tướng quân Âu Dương Ngự của ông vừa nói xong, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh sắc mặt đồng thời biến đổi. Vẻ mặt hai người đều tương đối phức tạp, có thể nói là yêu hận đan xen. Khiến cho Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Duyệt đều sửng sốt.

"Các con làm sao vậy? Biết hắn?"

Âu Dương Tĩnh nhìn Âu Dương An một cái, nàng thu hồi vẻ tươi cười, nói với Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Duyệt:

"Sư phụ, Duyệt Nhi tỷ tỷ, Âu Dương Ngự là phụ thân của chúng con."

"Cái gì?" Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Duyệt đều ngây ngẩn cả người: "Các con là con của tướng quân?"

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh cười nhạo, nụ cười hết sức châm chọc. Sau đó dùng giọng thản nhiên kể lại chuyện nàng và Âu Dương An bị người trong phủ tướng quân khi dễ thế nào, bị người ra đòn hiểm ném tới bãi tha

https://thuviensach.vn

ma ra sao. Tất cả đều nhất nhất nói ra hết. Giọng lạnh nhạt như đang nói chuyện của người khác.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 15: Rời Cốc

"Hức hức hức....."

Nghe thấy bọn Âu Dương Tĩnh bị người ta khi dễ, Tô Ngâm Duyệt nhịn không được che miệng vì bọn họ khổ sở, đau lòng. Chúng còn bé như vậy, những người đó cũng có thể hung ác.

"Duyệt Nhi tỷ tỷ đừng khóc, mọi chuyện đều qua rồi." Âu Dương Tĩnh thấy Tô Ngâm Duyệt vì anh em bọn họ mà đau lòng, ngược lại an ủi nàng.

"Đáng giận, lại dám khi dễ đồ đệ của Đoạn Vô Nhai ta. Tên đó là đồ khỉ gió tướng quân, tướng quân phu nhân gì. Không thể để bọn chúng sống yên ổn như vậy được." Đoạn Vô Nhai cũng tức giận, rầm một tiếng như muốn lật cả cái bàn lên.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An trong lòng chảy qua một dòng nước ấm. Ít nhất trên thế gian này còn có hai người thật lòng coi trọng hai anh em bọn họ.

"Tĩnh nhi, An nhi, các con có muốn báo thù không? Sư phụ đưa các con đi." Đoạn Vô Nhai nói như mưa, hận không thể lập tức mang theo hai đồ đệ giết sạch Phủ tướng quân. Chọc đồ đệ của Đoạn Vô Nhai đều là đáng chết.

Tô Ngâm Duyệt nhè nhẹ gật đầu, cùng chung mối thù, khi dễ Tĩnh nhi, An nhi, tức là khi dễ nàng.

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, lắc đầu một cái, trong ánh mắt lại lộ ra lạnh lùng:

https://thuviensach.vn

"Không, thù nhất định phải báo. Nhưng con muốn tự mình đi báo." Chỉ khi nào thấy kẻ thù trước mặt mình lộ ra ánh mắt sợ hãi, không ngừng cầu xin tha thứ mới có thể vui vẻ.

"Được rồi, nếu đã vậy, các con trăm ngàn lần không được lười biếng luyện võ công, sư phụ chờ các con rời cốc, chẳng những có thể đủ sức báo thù, còn muốn cho người trong giang hồ biết Vô Nhai cốc chúng ta lợi hại thế nào....."

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, trên trời mặc chim bay, dưới biển mặc cá lặn, nàng - Âu Dương Tĩnh nếu ở lại cổ đại, sao không một phen làm nên sự nghiệp. Hãy chờ xem, dù là ở đâu, bọn ta đều sẽ phổ ra bản nhạc độc tấu thuộc về mình.

.....

Ba năm lại ba năm nữa trôi qua, đông đi xuân tới, bây giờ Âu Dương Tĩnh bọn họ đến Vô Nhai cốc đã được tám năm. Nữ mười tám có nhiều biến đổi. Tuy nói Âu Dương Tĩnh mới mười sáu, nhưng đã thành cô bé trưởng thành phấn điêu ngọc mài, chính là một thiếu nữ mỹ lệ như hoa như ngọc. Dung mạo tuy không phải tuyệt mỹ, nhưng cũng khiến người ta liếc mắt một cái lập tức khó quên. Hơn nữa trong cốc cuộc sống ấm áp làm cho Âu Dương Tĩnh có thói quen mỉm cười, thích lộ ra má lúm đồng tiền xinh đẹp. Có điều đừng tưởng rằng nàng vô hại, trên thực tế nụ cười kia bên trong càng ngoan lệ mới càng làm cho người ta không thể đề phòng.

"Sư phụ, Duyệt nhi tỷ tỷ, hai người bảo trọng. Chúng con đi rồi, chờ báo thù xong, chúng con nhất định sẽ trở về."

Trước Vô Nhai cốc, anh em Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An hướng về Đoạn Vô Nhai, Tô Ngâm Duyệt vẫy tay từ biệt.

"Ừ ừ." Tô Ngâm Duyệt không ngừng vẫy tay.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, An nhi, giang hồ hiểm ác, các con phải cẩn thận." Đoạn Vô Nhai nhìn hai đồ đệ yêu quí dặn dò.

"Vâng thưa sư phụ. Chúng con sẽ ghi nhớ lời người."

Lưu luyến không rời, nhưng bữa tiệc nào chẳng có lúc tàn cuộc. Rốt cuộc, hai anh em mang theo Bạch Hổ Vương, vẫn là rời đi.

.....

Ra cốc, hai anh em mới phát hiện thế giới bên ngoài xa lạ. Cũng đúng, hai người từ nhỏ ở Phủ tướng quân không có ra ngoài. Đến Vô Nhai cốc lại quá bận rộn luyện võ. Mà Âu Dương Tĩnh chỉ duy nhất ra khỏi cốc một lần cũng là khi còn nhỏ.

Hai người vừa đi vừa hỏi đường. Hai anh em nửa tháng sau rốt cục về tới kinh đô Đô thành của Lan Quốc.

"Ca, nơi này thật náo nhiệt." Âu Dương Tĩnh ánh mắt như nước long lanh tò mò nhìn quanh bốn phía, nụ cười yếu ớt hề hề, hai má lúm đồng tiền động lòng người, hấp dẫn không ít ánh mắt của người xung quanh.

“Ừ.” Âu Dương An gật đầu, nhưng trong lòng lại tương đối trầm trọng. Dọc theo đường đi bọn họ nghe được Tướng quân đã hồi phủ rồi. Đối với người phụ thân từ nhỏ chia lìa, hắn kỳ thật không có nhiều cảm tình lắm. Nhưng huyết thống vẫn còn tồn tại, hắn không biết nếu Tướng quân không tin lời bọn họ, liệu mình có phải đối với ông ấy thực sự sẽ thất vọng không?

"Ca, đến rồi." Âu Dương Tĩnh lôi kéo Âu Dương An đang thất thần, Bạch Hổ đi theo bên cạnh bọn họ.

Âu Dương An ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên đã đến Phủ tướng quân. Nơi quen thuộc này lại khiến cho bọn họ giống như nhớ lại cơn ác mộng trong quá khứ.

https://thuviensach.vn

Chương 16: Một Tát Tay Cho Tiểu Khốn Khiếp

"Các ngươi là ai? Ở đây lén lút làm gì?"

Ngay khi anh em Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh chuẩn bị bước lên gọi cửa, phía sau bỗng truyền đến một tiếng kiêu ngạo.

Âu Dương Tĩnh bọn họ quay đầu, chỉ thấy hai thiếu niên cưỡi tuấn mã cầm roi ngựa chỉ vào hai người, dáng vẻ phách lối ngạo nghễ. Mà phía sau bọn họ còn có bốn kiệu phu khiêng chiếc kiệu sang trọng trên đỉnh sơn màu xanh ngọc.

Hai anh em Âu Dương Tĩnh liếc mắt một cái lập tức nhận ra hai thiếu niên này không phải ai khác chính là con của Đại phu nhân: Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần. Kẻ thù gặp lại đỏ mắt, ánh mắt Âu Dương Tĩnh bắn về phía hai người mang theo toan tính. Hai tên hỗn đản này cũng đã trưởng thành rồi, mối thù bao nhiêu năm kia cũng đã đến lúc khai đao thôi.

"Đại ca, Nhị ca, xảy ra chuyện gì?" Chiếc kiệu dừng xuống, một bàn tay mềm mại vén màn kiệu, lộ ra dung mạo tinh xảo trước mặt. Không phải Âu Dương Thấm thì là ai?

"A, có hổ ——" Âu Dương Thấm nhìn Hổ Vương uy mãnh thì sợ hết hồn, đầu ngón tay che miệng, điềm đạm đáng yêu.

"Thấm nhi đừng sợ, ở trên địa bàn của Âu Dương phủ, dù là hổ cũng không dám hung dữ đâu." Âu Dương Tinh thấy dáng vẻ em gái, lập tức nâng cằm lên ra vẻ bảo vệ.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, Thấm nhi. Muội đừng sợ, bọn huynh sẽ cho người giam giữ con hổ này, bắt nó lột da may áo cho muội." Âu Dương Thần cũng ồn ào nói, hai anh em hoàn toàn là một dáng vẻ ngạo mạn của con nhà giàu.

Âu Dương Tĩnh trong mắt thoáng hiện cười nhạo, bằng bọn họ mà cũng dám mạnh miệng, không sợ đau đầu lưỡi sao.

"Các ngươi là ai?" Âu Dương Thấm ánh mắt cũng nhìn đến Âu Dương Tĩnh bọn họ.

Âu Dương Tĩnh nhếch môi cười, hướng về phía bọn họ lạnh lùng nói:

"Thế nào? Mới vài năm không gặp, Đại ca, Nhị ca, Tam tỷ đã đã quên hai huynh muội bọn muội rồi sao."

"Các ngươi ——" Âu Dương Tinh bọn họ vừa nghe Âu Dương Tĩnh nói sắc mặt đột nhiên biến đổi, chỉ vào bọn họ như vừa bị kích thích thật lớn: "Các ngươi là hai đứa tạp chủng kia?!"

Không thể nào, bọn chúng không phải đã bị đưa đến bãi tha ma rồi sao? Ba anh em nhìn chằm chằm Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đánh giá, vẻ mặt càng ngày càng kinh ngạc.

Sắc mặt Âu Dương Tĩnh lạnh lẽo, lại còn dám mắng bọn họ là tạp chủng. Bóng dáng phất phơ màu hồng nhạt, như một trận gió ào đến hai anh em Âu Dương Tinh. Khi bọn họ còn chưa có phản ứng, trên mặt đã truyền đến hai tiếng vang chát chát. Ngay sau đó, khuôn mặt nhất thời sưng đỏ lên, đau rát.

"Ngươi ——"

Hai anh em trừng mắt nhìn Âu Dương Tĩnh, sắc mặt kinh hãi. Nàng ta thật là tiểu tiện chủng kia sao? Trên mặt đau làm cho bọn họ vô cùng phẫn nộ, nhưng cũng có chút sợ hãi, nàng ta ra tay nhanh nhẹn thật quỷ dị hư ảo.

https://thuviensach.vn

"Ngươi lại dám đánh Đại ca, Nhị ca ta?!" Âu Dương Thấm cũng trừng mắt Âu Dương Tĩnh.

"Đây là kết cục của cái miệng không sạch sẽ." Nụ cười trên mặt Âu Dương Tĩnh sớm đã thay thế bằng lạnh như băng. Cái tát này chỉ là bắt đầu, chờ coi đi, kế tiếp bọn họ sẽ còn nhận được những gì.

"Người đâu, người đâu, các ngươi chết hết rồi sao?" Âu Dương Tinh biết bọn họ không phải đối thủ của Âu Dương Tĩnh, bắt đầu hắng giọng hướng về trong phủ hô to.

Rất nhanh, trong phủ lập tức truyền đến tiếng bước chân thình thịch. Cửa lớn sơn son mở ra, một đám gia đinh chạy đến.

"Đại thiếu gia, Nhị thiếu gia, Tam tiểu thư, các vị đã trở lại." Đám gia đinh kia nhìn thấy tình hình trước cửa thì sửng sốt, có điều rất nhanh trở lại bình thường. Hướng về Âu Dương Tinh cúi đầu khom lưng.

"Các ngươi còn đứng đó làm gì? Không thấy có người ở nơi này giương oai sao?" Âu Dương Tinh mặt đen thui hướng về đám gia đinh rống giận.

https://thuviensach.vn

Chương 17: Phúc Hắc Bắt Đầu Đùa Giỡn

Bọn gia đinh đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nhìn thấy hai thiếu chủ trên mặt sưng đỏ lập tức lấy lại tinh thần. Sau đó ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, hiểu ra. Chính hai kẻ không biết sống chết này đã đánh chủ nhân.

"Bắt lấy chúng." Tên gia đinh cầm đầu hô lên, một đám người lao lên vậy anh em Âu Dương An lại.

"Grào ——" Bạch Hổ đúng lúc ngẩng đầu rít gào một tiếng.

Lũ gia đinh lập tức dừng bước, ánh mắt sợ hãi nhìn chằm chằm Bạch Hổ uy mãnh, nuốt một ngụm nước bọt. Con hổ thật dọa người. Đôi mắt xanh kia nhìn quỷ dị làm sao, nó sẽ không ăn thịt bọn họ chứ.

"Bọn chết tiệt các ngươi đang làm gì vậy hả? Không nghe bổn thiếu gia bảo bắt lấy bọn chúng sao." anh em Âu Dương Tinh thấy gia đinh sợ, lại hô to.

Gia đinh ngươi nhìn sang ta, ta nhìn sang ngươi, cũng không dám tiến lên.

"Tinh nhi, Thần nhi, các con đang làm gì thế?" Có lẽ là tiếng ồn bên ngoài quá lớn, đã làm kinh động đến Âu Dương Ngự trong phủ, cả Tướng quân Phu nhân nữa.

"Phụ thân, mẫu thân ——" Âu Dương Tinh bọn họ nhìn thấy Âu Dương Ngự đi ra thì bị dọa nhảy dựng. Bọn họ trời không sợ, đất không sợ, chỉ sợ

https://thuviensach.vn

phụ thân. Hơn nữa bọn họ lo lắng hai tiểu tiện chủng này sẽ đem chuyện năm đó bị khi dễ nói ra.

"Phụ thân, không có gì, chỉ là có hai kẻ chạy đến Phủ tướng quân giương oai. Chúng con đang sai người đuổi bọn chúng đi." Âu Dương Tinh chạy nhanh đến Âu Dương Ngự nói, bên cạnh đó không quên nháy mắt với bọn gia đinh.

"Các ngươi thất thần ở đó làm gì? Còn không mau đuổi người đi."

Mà anh em Âu Dương An thấy Âu Dương Ngự đi ra, ánh mắt cũng rơi xuống trên người ông ta. Âu Dương An đã gặp qua phụ thân của mình, nhưng cũng chỉ gặp vài lần hồi còn nhỏ, bây giờ nhìn nam tử trước mắt, hắn có cảm giác quen thuộc, nhưng lại càng nhiều xa lạ.

Âu Dương Tĩnh xuyên qua còn chưa từng thấy qua Âu Dương Ngự, bây giờ mới đánh giá. Nam tử này thân hình cao lớn, khuôn mặt cũng tuấn mỹ, không hổ là Tướng quân, xem ra rất có khí thế. Nhưng nàng đối với ông ta hoàn toàn không có hảo cảm, một nam tử ngay cả gia đình của mình cũng trông nom không tốt, còn nói gì đến bảo vệ quốc gia.

Còn có Tướng quân Phu nhân, hơn tám năm không gặp, bà ta có nhiều tuổi hơn nhưng lại không già đi bao nhiêu. Mặt ngoài vẫn đoan trang cao quý, nhưng chỉ có bọn họ biết người đàn bà này trong lòng có bao nhiêu ác độc. Mà xem cái cách mụ thâm tình đắm đuối nhìn chăm chú vào Âu Dương Ngự, Âu Dương Tĩnh lập tức không nhịn được trong lòng dâng lên ý nghĩ tà ác. Tướng quân Phu nhân phải không, anh em bọn họ bây giờ trở về tìm mụ ta báo thù đây.

"Phụ thân ——"

Lúc lũ gia đinh muốn đụng tới Âu Dương Tĩnh bọn họ, Âu Dương Tĩnh đột nhiên gọi Âu Dương Ngự một tiếng, bóng dáng cũng bước tới chỗ ông ta.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An sửng sốt, Âu Dương Ngự sửng sốt, Tướng quân Phu nhân và ba người con của mụ ta càng sửng sốt.

Bọn Âu Dương Tinh mở to hai mắt nhìn, tiểu tiện nhân này rốt cuộc muốn làm gì đây?

Còn tướng quân Phu nhân thì tay nắm chặt khăn lụa, nha đầu này rốt cuộc là ai? Sao lại gọi Tướng quân là phụ thân?

Âu Dương Ngự nghe thấy Âu Dương Tĩnh gọi ông là phụ thân, khuôn mặt lạnh băng rốt cục có biến hóa. Ông muốn tránh đi nơi khác, nhưng không ngờ lại bị Âu Dương Tĩnh đơn giản kéo lại.

"Cô nương, ngươi là?" Ông nhìn chằm chằm cô gái trước mắt, cảm thấy nàng cho mình cảm giác dường như có chút quen thuộc.

"Phụ thân, người không nhớ con sao. Con là Tĩnh nhi đây." Âu Dương Tĩnh ngẩng đầu, ánh mắt sáng ngời đã nổi lên sương mù, lã chã chực khóc, ai nhìn thấy cũng nhịn không được đau lòng.

Mà tiếng Tĩnh nhi của nàng vừa ra miệng, Tướng quân Phu nhân cũng là sắc mặt đại biến.

https://thuviensach.vn

Chương 18: Chọc Ngươi Không Thương Lượng

"Cha con là Âu Dương Ngự, mẫu thân gọi Sở Tâm Tuyết." Âu Dương Tĩnh nắm lấy áo bào của Âu Dương Ngự, ngẩng đầu, trên khuôn mặt thanh lệ hoàn toàn là vẻ mặt vô tội.

Tướng quân Phu nhân bên cạnh nghe vậy lảo đảo một cái, nếu không có tỳ nữ bên cạnh đúng lúc đỡ lấy, chỉ sợ mụ ta sẽ rất chật vật.

Vẻ mặt Âu Dương Ngự trở nên âm trầm, ông quay đầu lại lạnh lùng nhìn chằm chằm Tướng quân Phu nhân, hỏi:

"Rốt cuộc chuyện này là sao? Nàng không phải nói với ta Tĩnh nhi và An nhi bị bệnh dịch chết rồi sao? Vì không muốn lây cho người khác, cho nên thi thể đã hoả táng rồi?"

Âu Dương Tĩnh mi mắt rủ xuống, khóe miệng lộ ra cười lạnh. Thì ra Tướng quân Phu nhân lấy cớ như vậy để che dấu tội lỗi của mình. Con ngươi chợt lóe, nàng lại ngẩng đầu, có điều lúc này là nhìn Tướng quân Phu nhân, vẻ mặt đã trở thành điềm đạm đáng yêu.

"Đại nương, sao người lại nói chúng con đã chết? Con và đại ca không phải là bị người đuổi đi đấy sao?"

"Thiếp, thiếp....." Tướng quân Phu nhân á khẩu không trả lời được, trong lòng lại hận đến đòi mạng. Hai tiểu tiện chủng kia không phải đã chết rồi sao? Làm sao lại có thể xuất hiện?

"Đại nương, Tĩnh nhi biết người không thích chúng con, Tĩnh nhi không trách người. Dù sao người cũng không phải mẹ ruột của chúng con." Âu

https://thuviensach.vn

Dương Tĩnh vẻ mặt vô tội đáng thương, nhưng lời nói ra lại làm Tướng quân Phu nhân hận không thể bóp chết nàng ra. Cái gì không gọi là mẹ ruột, đây chẳng phải đang nói mình là Đại nương cố ý ngược đãi bọn chúng sao?

Theo lời nói vô tội của Âu Dương Tĩnh, vẻ mặt Âu Dương Ngự cũng càng khó coi. Tuy ông đối với mẫu thân Âu Dương Tĩnh không có tình cảm, nhưng bây giờ trước mắt là hai đứa trẻ thân sinh cốt nhục của mình, Tô Thanh Liên này (Tướng quân Phu nhân) lại dám đối đãi như thế với chúng.

Âu Dương An không biết vì sao em gái hận phụ thân mà lại gọi ông ấy thân thiết như thế, có điều thấy em gái nháy mắt với mình. Hắn biết là em gái có chủ ý, vì thế cũng chen vào nói.

"Phụ thân, người không ở nhà, con và muội muội phải ở hậu viện hoang tàn, không có cơm ăn, không có quần áo mặc. Do con đói bụng quá không chịu được, Tĩnh nhi mới tới phòng bếp ăn vụng, vì vậy mà chọc tới Đại thiếu gia, Nhị thiếu gia và Tam tiểu thư, đây đều là lỗi của An nhi, không trách được Đại nương đuổi chúng con đi. Kính xin người không nên trách Đại nương....."

Lời Âu Dương An nói làm Tướng quân Phu nhân mau chóng muốn hộc máu, hai tiểu tiện chủng ngoài sáng là vì mình nói chuyện, nhưng có câu nào không phải là đâm dao lên người mình?

Âu Dương Tĩnh ngạc nhiên, không ngờ đại ca đơn thuần cũng biết nói như vậy. Len lén giơ ngón tay cái lên với Âu Dương An.

"Phụ thân, người không nên nghe bọn chúng nói bậy. Hai tiểu tiện chủng này căn bản là đang nói lời trái lương tâm." anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần nhìn thấy thái độ của Âu Dương Tĩnh bọn họ, tức giận hét lớn.

"Bọn ta nói lung tung?" Âu Dương Tĩnh hướng về phía Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần bĩu môi một cái: "Chẳng lẽ các người chưa từng sai gia

https://thuviensach.vn

đinh đánh đập hai huynh muội bọn ta, chưa từng đem bọn ta ném ra bãi tha ma sao?"

Hai anh em sắc mặt đỏ bừng, nhưng không cách nào phủ nhận.

"Nếu không nhờ có sư phụ trùng hợp đến bãi tha ma, ta và đại ca đã sớm đi gặp mẫu thân rồi. Làm sao còn được nhìn thấy phụ thân đây?" Nói xong, Âu Dương Tĩnh lại ngẩng đầu nhìn Âu Dương Ngự, sau đó hài lòng phát hiện lửa giận đã muốn phun trào.

"Các ngươi, hai tên tiện....."

"Đủ rồi." Âu Dương Tinh bọn họ còn chưa kịp mắng ra, mặt Âu Dương Ngự đã đen cả lại: "Tất cả im miệng cho ta." Dứt lời, hung hăng trừng mắt liếc nhìn mấy mẹ con Tô Thanh Liên, sau đó một tay vừa nắm Âu Dương Tĩnh, vừa nói với Âu Dương An:

"Tĩnh nhi, An nhi, theo ta hồi phủ."

Âu Dương An gật đầu, đi theo phía sau. Mặc kệ những người đằng sau đã tức giận muốn chết.

"Các ngươi cũng cút vào cho ta." Đi vài bước, Âu Dương Ngự lại hướng về chỗ Tướng quân Phu nhân quát.

Tướng quân Phu nhân cực kỳ bất an, nhưng vẫn phải mang đám con ồn ào theo vào.

https://thuviensach.vn

Chương 19: Cùng Nhau Diễn Trò

Phủ tướng quân, đại sảnh

Âu Dương Ngự ngồi ở phía trên, Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An hai anh em đứng bên cạnh. Phía dưới còn lại là mẹ con Tướng quân Phu nhân, như thể trông giống như một buổi thẩm vấn phạm nhân.

Ánh mắt Âu Dương Tĩnh híp lại, vẻ mặt tuy vô hại. Nhưng đáy mắt cũng không phải vậy.

"Nói đi, Tĩnh nhi và An nhi rốt cuộc sao lại thế này?" Âu Dương Ngự nắm lấy tay vịn ghế dựa, đôi mắt sâu xa nhìn chằm chằm Tướng quân Phu nhân. Rất có khả năng nếu mụ ta không thật tình trả lời thì ngày mai sẽ không còn được nhìn thấy mặt trời nữa.

Âu Dương Tĩnh thấy thế nhịn không được nhếch môi, phụ thân thật là có khí thế, không hổ là Đại tướng quân thống lĩnh thiên quân vạn mã. Có điều nàng cũng sẽ không vì vậy mà tha thứ cho ông ta, nếu không phải do ông ta không làm rõ mọi chuyện, mình và Âu Dương An cũng sẽ không phải chịu khổ.

"Tướng quân, Tĩnh nhi và An nhi đều hiểu lầm thiếp." Tô Thanh Liên rốt cuộc mở miệng, nhưng mụ lại gian xảo biện hộ, đến chết cũng không thừa nhận: "Lúc trước thật ra hai anh em sức khỏe quá kém, thiếp mới để cho hai đứa đến hậu viện ở một mình, còn phái nô bộc đến hầu hạ để cả hai tu dưỡng thân thể. Nhưng nào ngờ sau đó bọn họ lại được chẩn đoán là bị lây bệnh dịch, cuối cùng thiếu chút nữa là hấp hối. Thật sự trị không hết, thiếp mới sai người hoả táng hai đứa. Ai ngờ hạ nhân lại dám một mình

https://thuviensach.vn

đem cả hai ném tới bãi tha ma, còn mang về hai hũ tro cốt lừa gạt thiếp, thật sự là tội đáng chết vạn lần....."

"Đúng vậy đó, phụ thân, người không ở nhà mấy năm này, mẫu thân quản lý mọi chuyện trong phủ một cách gọn gàng ngăn nắp, ai cũng tán thưởng, làm sao lại đối đãi với Tĩnh nhi muội muội bọn họ như vậy được." Âu Dương Thấm cũng mở miệng.

Âu Dương Tĩnh cười như không cười nhìn nàng ta, Âu Dương Thấm so với hai huynh trưởng ngu xuẩn của nàng ta thì khôn hơn nhiều lắm.

"À, Thì ra là chúng con đã hiểu lầm đại nương." Âu Dương Tĩnh mỉm cười nói, một tay nắm chặt đại ca đang xúc động muốn mở miệng. Mụ muốn diễn trò phải không, vậy ta bồi mụ diễn. Nhưng nếu đã trở lại trong phủ rồi, để xem Tướng quân Phu nhân còn có thể diễn xuất cái gì.

"Đúng, đúng." Tô Thanh Liên gật đầu, tuy trong lòng hận đến nghiến răng, nhưng vẻ mặt vẫn tương đối chân thành: "Tĩnh nhi, An nhi, đã để các con ở bên ngoài chịu khổ. Nhưng con yên tâm, Đại nương nhất định sẽ xử phạt bọn người... kia, trả lại công bằng cho các con." Hừ, chết vài gia đinh thì có sao đâu. Nhưng hai tiểu tiện chủng kia đừng tưởng rằng bây giờ trở về đây là có thể đốn ngã bà, chờ mà xem, bọn chúng chịu được bao lâu.

"Tĩnh nhi muội muội, muội trở về thì tốt rồi. Tỷ tỷ vẫn nói không có muội muội làm bạn, bây giờ thật tốt. Sau này tỷ muội chúng ta cần phải yêu thương lẫn nhau." Âu Dương Thẩm cũng lộ vẻ tươi cười hướng về Âu Dương Tĩnh nói.

Âu Dương Ngự vẫn nghe lời của bọn họ nói, vẻ mặt đăm đăm làm cho người ta không đoán ra tâm tư của ông.

Trong lúc Âu Dương Tĩnh đang suy đoán, Âu Dương Ngự quay lại nói.

"Tĩnh nhi, An nhi, các con thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Âu Dương Ngự rơi xuống trên người cô con gái đứng cạnh mình. Tuy từ nhỏ chỉ gặp qua vài lần, nhưng ông biết nữ tử này tuyệt đối là nhân trung long phượng. Hơn nữa Tĩnh nhi, tuy bề ngoài xem ra tương đối vô hại, nhưng chỉ sợ trong lòng có dấu trăm ngàn tâm cơ, không cẩn thận chọc tới người của nàng, nói không chừng sẽ bị tính kế đến chết thế nào cũng không biết.

Âu Dương Tĩnh sửng sốt, không ngờ Âu Dương Ngự lại đem cầu vứt sang cho bọn họ. Nếu dựa theo ý tưởng lúc trước của nàng nhất định sẽ trực tiếp diệt Tướng quân Phu nhân bọn họ, có điều bây giờ nàng thay đổi chủ ý. Nàng càng muốn ở lại trong phủ chậm rãi tra tấn bọn họ, muốn xem bọn họ căm phẫn mà không dám phát tác.

"Phụ thân, nếu Đại nương đã nói là hiểu lầm. Vậy chắc là hiểu lầm rồi, dù sao lúc ấy con và đại ca còn quá nhỏ, có lẽ nói không chừng cũng nhớ lầm." Âu Dương Tĩnh nở nụ cười nói.

Tướng quân Phu nhân vừa nghe đã nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại không dám khinh địch. Tiện nha đầu này xem ra tương đối khó chơi.

Mà Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần cũng cười lạnh, hai tiểu tiện chủng kia, đừng tưởng sẽ không có chuyện gì, sau này xem các ngươi đối phó thế nào.

Duy nhất chỉ có Âu Dương Thấm đang cúi đầu khóe miệng cũng lộ ý cười, đang suy nghĩ gì làm người ta nhìn không rõ.

"An nhi cũng nói như vậy?" Âu Dương Ngự nhìn phía Âu Dương An.

Âu Dương An tuy trong lòng cũng thống hận Tướng quân Phu nhân bọn họ, nhưng hắn càng tin tưởng em gái có suy tính. Vì thế cũng gật đầu, khẽ cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu là hiểu lầm, vậy cho qua đi. Bây giờ An nhi và muội muội có thể trở về, có thể nhìn thấy cha, đã là chuyện rất vui vẻ....."

"Đúng đó." Âu Dương Tĩnh khuôn mặt lộ ra lúm đồng tiền đáng yêu: "Sư phụ nói, không gì có thể so với với hạnh phúc gia đình."

https://thuviensach.vn

Chương 20: Có Dự Mưu Muốn Mời

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ở Phủ tướng quân nhưng không ở phòng nhỏ nơi hậu viện nữa, Âu Dương Ngự vì bọn họ an bài một tiểu viện độc lập. Phong cảnh nơi đây rất đẹp, có vườn hoa, chim chóc. Âu Dương Tĩnh đặt tên là Mộng Uyển.

Trong Phủ tướng quân mọi gia đinh lão bộc đều vì sự trở về của anh em Âu Dương Tĩnh mà kinh hoàng, nhất là những người đã từng khi dễ bọn họ. Nhưng Âu Dương Tĩnh luôn cười tủm tỉm, dáng vẻ vô hại. Mà Âu Dương An cũng thản nhiên, xem ra cũng không giống người mang thù. Sau mấy ngày lo lắng đề phòng, bọn họ cũng đã bình thường trở lại.

"Tĩnh nhi, muội muốn làm thế nào?" Âu Dương An cùng em gái đi dạo trong viện, phía sau, Bạch Hổ ở cách đó không xa lười biếng nằm phơi nắng.

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, bàn tay chỉ vào bồn hoa đang nở rộ, nghiêng đầu với đại ca nói:

"Ca, huynh nói đóa hoa kia, liệu nó có chết không?"

Âu Dương An lắc lắc đầu, đương nhiên không biết.

"Nếu muội nhổ tận gốc nó lên, cắt hết rễ đi thì sao?" Âu Dương Tĩnh cười, tay áo màu hồng nhạt giơ lên, cây hoa tươi tốt lập tức bị nhấc lên cả gốc lẫn rễ, vung tay một cái, đám rễ cây dính bùn lập tức biến thành mảnh vụn.

Âu Dương An buồn cười, nếu thế đương nhiên sẽ không sống.

https://thuviensach.vn

Bạch Hổ cũng mở to mắt nhìn nàng một cái, haiz, thật sự là ngoan độc.

"Cho nên ——" Âu Dương Tĩnh cười đến sáng lạn: "Muội sẽ làm cho Tướng quân Phu nhân bọn họ từng chút từng chút một nhìn thấy chính mình suy bại đi, cuối cùng không chịu được chết già."

Âu Dương An không nói gì, em gái thật sự là hung ác. Có điều hắn cũng sẽ không đồng tình với những người đó, bởi vì bọn họ đáng chết.

"Khởi bẩm tiểu thư, tiểu thiếu gia, Đại thiếu gia, Nhị thiếu gia và Đại tiểu thư cho nô tỳ truyền lời, mời các vị cùng nhau ra ngoài đi dạo phố." Một tỳ nữ mặc áo màu lục đi đến.

Âu Dương Tĩnh nhướn chân mày, bọn họ còn chưa động thủ, những người này đã đưa tới cửa.

"Ngươi lui xuống trước đi, nói cho Đại thiếu gia bọn họ, chúng ta lập tức đến ngay."

"Vâng." Tỳ nữ rời đi.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An nhìn Âu Dương Tĩnh.

"Ca, nếu Đại thiếu gia bọn họ đã thịnh tình mời. Chúng ta đương nhiên không thể để bọn họ phí công rồi, đi thôi."

Dứt lời, nàng vẫy vẫy tay với Bạch Hổ. Một hàng hai người một Hổ đi ra ngoài.

.....

"Đại ca, có khi nào bọn họ không dám tới không?" Âu Dương Thần hỏi.

Ba anh em Âu Dương Tinh ở đại sảnh. Thật vất vả mới chờ được phụ thân xuất môn, bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ qua hai tiểu tiện chủng

https://thuviensach.vn

này. Có điều không thể xuống tay với bọn họ trong phủ được, cho nên bọn họ muốn dẫn người rời phủ.

"Bọn họ nhất định sẽ đến." Âu Dương Tinh mắt sáng âm trầm.

"Bọn họ đến đấy." Âu Dương Thẩm nhìn thấy hai người một Hổ đang đi đến.

"Chết tiệt, con hổ cũng đi." Âu Dương Thần nhìn thấy Bạch Hổ, mặt biến sắc.

"Sợ cái gì, một liều mê hương tán lập tức thu phục được." Âu Dương Tinh vỗ vỗ túi áo, Thì ra là sớm có chuẩn bị.

Âu Dương Thần nghe vậy cũng âm u nở nụ cười.

"Để mọi người đợi lâu." Âu Dương Tĩnh hướng tới bọn họ cười cười, má lúm đồng tiền thực mê hoặc. Nhưng ngoại trừ Tướng quân Phu nhân ở ngoài, nàng cho tới bây giờ không gọi bọn Âu Dương Thần một tiếng huynh trưởng.

"Không sao." Âu Dương Thấm mỉm cười: "Tĩnh nhi muội muội, An nhi đệ đệ, hai người vừa mới trở về. Nhất định đối với nơi này còn nhiều xa lạ, nhân hôm nay thời tiết vừa đẹp, nên chúng ta cùng mọi người đi dạo cho quen thuộc hoàn cảnh đi." Ngôn từ của nàng ta cũng thật khéo léo.

"Được." Âu Dương Tĩnh cũng gật đầu: "Vậy đi thôi."

https://thuviensach.vn

Chương 21: Sòng Bạc Trích Tinh Lâu

Trên đường cái, ngựa xe như nước, cửa hàng tấp nập, phồn vinh, náo nhiệt không kể xiết.

"Tĩnh nhi muội muội, không biết hai người mấy năm này ở đâu?" Âu Dương Thấm lần lượt nhìn Âu Dương Tĩnh, phía sau còn lại là Âu Dương An và anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần.

Âu Dương Tĩnh khóe môi khẽ cong, bắt đầu tìm hiểu lai lịch của bọn họ sao? Thật đáng tiếc, bây giờ biết thì làm được gì?

"Mấy năm này, chúng ta đi theo sư phụ sống trên núi."

Âu Dương Thấm con ngươi chợt lóe, Âu Dương Tĩnh thành thật trả lời. Mà Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần vừa nghe, trên mặt cũng bày ra nụ cười khinh thường. Nhất định là hai kẻ nhà quê.

"Ta nói mọi người này, phố dạo một trăm lần vẫn thế, chi bằng tìm một chỗ ngồi chút đi." Âu Dương Thần không kiên nhẫn nói. Trên thực tế là muốn dẫn anh em Âu Dương An tới nơi bọn họ đã an bài sẵn.

"Đi được một lúc hai chân cũng mỏi nhừ rồi." Âu Dương Tinh nói.

Âu Dương Tĩnh cười lộ ra lúm đồng tiền, nàng cũng muốn nhìn xem ba cái bao cỏ này sẽ đem bọn họ đưa đến đâu?

"Cũng tốt, ta cũng mệt lắm."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần vừa nghe thấy lập tức trao đổi ánh mắt.

"Vậy chúng ta tới Trích Tinh lâu đi."

Trích Tinh lâu? Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh hai mắt nhìn nhau. Trích Tinh lâu không phải sòng bạc sao? Bọn họ mới trở lại liền đã nghe nói: Trích Tinh lâu là một nơi ăn chơi chác táng. Có điều hai người lại giả vờ làm bộ như không hiểu.

"Trích Tinh lâu là làm cái gì?"

Anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần cười hắc hắc, bộ dạng thật bỉ ổi.

"Không biết à? Trích Tinh lâu là một nơi rất tốt, có thể giúp chúng ta quên hết mệt mỏi, hưởng thụ như thần tiên."

"Nếu đã vậy, đi xem sao."

Ba anh em Âu Dương Tinh nghĩ đến kế hoạch sắp thành công, lại không phát hiện khóe môi Âu Dương Tĩnh tà mị nở nụ cười.

Trích Tinh lâu, một nơi nghe qua tên thoạt nghĩ là không hề có quan hệ gì với sòng bạc. Nhưng kỳ thật lại là sòng bạc lớn nhất Hoàng Thành Lan Quốc. Nghe nói sòng bạc này là do nhà buôn giàu có nhất mở, những người tới đây ít nhiều đều có thân phận, có địa vị, vung tiền như rác.

"A, Âu Dương, các huynh đã tới."

Âu Dương Tĩnh bọn họ vừa mới vào sòng bạc, một vị thiếu niên mặc cẩm bào màu trắng thêu tơ vàng kim tuyến đi tới. Thân thể của hắn cường tráng, diện mạo bình thường, lại lộ ra khí thế con nhà giàu ăn chơi trác táng.

https://thuviensach.vn

"Phú Niên, khó có được huynh hôm này tự mình ra mặt nha." hai anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần đi lên, cùng đối phương vỗ vai. Xem ra giao tình không tệ, hai anh em cũng hướng về Bạch Phú Niên trao đổi ánh mắt.

"Đúng vậy, thật là khéo." Bạch Phú Niên gật đầu một cái, sau đó lại nhìn về Âu Dương Thấm cũng gật đầu, ánh mắt mới rơi xuống Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An.

"Hai vị này là…?" Bọn họ chính là người mà Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần muốn đối phó sao? Ánh mắt của hắn nhìn gương mặt xinh đẹp của Âu Dương Tĩnh, trong mắt tà khí càng đậm. Âu Dương Thấm hắn không thể chạm vào. Nhưng nữ tử này thì đừng mong trốn.

Ánh mắt Bạch Phú Niên làm Âu Dương Tĩnh sinh lòng chán ghét, có điều trên mặt không biểu hiện gì.

"Đây là Tứ đệ, Ngũ muội của chúng ta." Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần nói, lại giới thiệu Âu Dương Tĩnh bọn họ với thiếu niên kia: "Vị này là bạn tốt của bọn huynh Bạch Phú Niên, hắn là con trai độc nhất của thương gia giàu có nhất kinh thành này đó."

"Thì ra là Tứ thiếu gia, Ngũ tiểu thư." Bạch Phú Niên hướng về chỗ hai người gật đầu.

Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng gật đầu đáp lại.

"Khó được mọi người hôm nay huynh đệ tỷ muội đều tới đông đủ, để ta mời khách nhé. Hôm nay tùy cho mọi người chơi. Thắng coi như mọi người được, thua tính cho ta." Bạch Phú Niên nói với Âu Dương Tinh.

"Vậy sao được?" Âu Dương Tinh khoát khoát tay: "Chúng ta sao có thể chiếm tiện nghi của huynh, nói vậy chẳng phải Phủ tướng quân ngay cả mấy đồng tiền cũng trả không nổi."

https://thuviensach.vn

"Đúng đó." Âu Dương Thần cũng nhẹ gật đầu: "Nếu truyền ra ngoài không phải làm chuyện cười cho người ta sao."

"Tĩnh nhi muội muội, An nhi đệ đệ, hai người có muốn chơi thử không?" Âu Dương Thấm mỉm cười nói với bọn Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương An vừa định mở miệng nói không, kết quả lại nghe thấy em gái nói:

"Được, ta còn chưa được chơi bao giờ. Vừa vặn thử xem tay nghề mình ra sao."

Âu Dương An kỳ quái liếc mắt nhìn nàng một cái, đã thấy nàng mở trừng hai mắt với mình. Vì thế cũng không lên tiếng.

Mà Âu Dương Tinh bọn họ hắc hắc cười mờ ám lôi kéo hai anh em vào sòng bạc.

https://thuviensach.vn

Chương 22: Làm Thịt Ngươi Không Cần Phải Lưu Tình

"Ca, muội chơi, huynh ở bên cạnh nhìn nha." Âu Dương Tĩnh nói với Âu Dương An.

Âu Dương An gật đầu nhìn Âu Dương Tinh đang đứng bên cạnh lộ ra nụ cười quỷ dị, hắn lập tức cảm thấy buồn cười. Tưởng tính kế hai anh em bọn họ, để xem lát nữa là ai tính kế ai.

"Được rồi, mọi người đặt cửa đi." Nhà cái nói với mọi người.

Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần nhìn thoáng qua Âu Dương Tĩnh, hai người đẩy tiền lên mặt bàn, trao đổi ánh mắt với nhà cái.

Những người khác cũng đặt tiền.

"Ngũ tiểu thư, nàng tính đặt bao nhiêu tiền?" Bạch Phú Niên nhìn Âu Dương Tĩnh nói.

"Năm trăm lượng, ta mua tiểu." Âu Dương Tĩnh đặt tiền, cười cười nói.

"Không hổ là Ngũ tiểu thư, lần đầu tiên ra tay đã đánh lớn." Bạch Phú Niên cười cười.

Âu Dương Tĩnh khẽ cười, không lên tiếng.

"Bắt đầu đi."

Bạch Phú Niên đưa tay ra hiệu, nhà cái bắt đầu lắc xúc xắc.

"Đại, đại, đại ——"

https://thuviensach.vn

"Tiểu, tiểu, tiểu ——"

"....."

Mọi người đều nhìn chằm chằm động tác của nhà cái, nhìn không chuyển mắt. Tay huy động, miệng cũng không ngừng hô. Không khí trong sòng bạc toàn bộ khẩn trương lên.

Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần khóe miệng mang theo tươi cười thần bí, như đã nhìn ra kết cục thảm bại của Âu Dương Tĩnh. Đúng vậy, bọn họ muốn làm cho Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh thua, thua đến bị trừ hết không còn một đồng là tốt nhất.

Mà Âu Dương Thấm đứng ở đó vô cùng im lặng, khuôn mặt xinh đẹp cũng mang theo ý cười, nhìn thế nào cũng thấy không vừa mắt.

Vẻ mặt của Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh giống nhau, mỉm cười như gió mùa xuân. Tuyệt không bị không khí khẩn trương làm ảnh hưởng. Ngược lại Âu Dương Tinh cười lạnh, để xem lát nữa bọn chúng còn cười được không?

Nhà cái nhanh tay, một tay đảo xúc xắc vù vù xé gió, làm người ta hoa cả mắt.

Có lẽ người khác sẽ bỏ qua cảnh tượng tay chân táy máy này, nhưng anh em Âu Dương An lại thấy rất rõ ràng. Hơn nữa còn mặc kệ hắn làm như vậy, tự mình muốn tiểu thì sẽ thành tiểu. Hai đầu ngón tay giật giật, không để cho bất luận kẻ nào phát hiện chỗ không ổn của nàng.

"Mở đi, mở đi ——" Mọi người đồng thanh hô.

Nhà cái nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói:

"Đại ——"

https://thuviensach.vn

Tay cũng phối hợp mở ra cái chụp xúc xắc nhìn vào, mọi người trợn tròn mắt.

"Cái này, cái này?"

Bạch Phú Niên cười cứng ngắc, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần, Âu Dương Thẩm lại có dáng vẻ không dám tin. Sao có thể như vậy? Chỉ thấy xúc xắc kia chỉ còn một viên lành lặn, còn lại đều nát hết. Mà viên lành lặn kia lại là nhất.

"Xem ra thời vận của ta không tệ, lại là tiểu." Âu Dương Tĩnh tủm tỉm cười, nói với mọi người: "Đắc tội." Tay cũng không khách sáo trước mặt đám đông thu tiền về phía mình.

Cả bọn Âu Dương Tinh thu hồi sắc mặt, cũng không chịu khuất phục. Nhất định là tiện nha đầu này mèo mù vớ cá rán, chờ chút nữa nhất định phải làm cho nàng ta thua đến cả người cũng mất.

"Chơi tiếp."

"Đúng, đúng, chơi tiếp." Những người khác cũng không vì thua mà tức khí.

Vì thế lại tiếp tục đổ xuống.

Lần đầu tiên:

"Thực xin lỗi, ta lại thắng."

.....

Lần thứ năm:

"Ai da, thì ra đánh cược đơn giản như vậy."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tinh bọn họ tức đến hộc máu.

.....

Lần thứ mười:

"Ngại quá, mọi người hình như không có lợi thế rồi." Âu Dương Tĩnh cười híp mắt nhìn bọn họ.

"Ngươi ăn gian." Âu Dương Thần mất hứng chỉ vào Âu Dương Tĩnh nói.

"Các ngươi nhìn thấy sao?" Âu Dương Tĩnh khẽ cười, nói tiếp một câu làm cho Âu Dương Tinh bọn họ hộc máu: "Lại nói Đại ca, Nhị ca, chúng ta đều là huynh muội mà. Ta thắng không phải tương đương các người thắng sao."

Âu Dương Tinh bọn họ bị đả kích. Gặp quỷ mới nàng thắng chẳng khác nào bọn họ thắng. Cả bọn đúng là có khổ mà nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 23: Cự Mãng Uy Hiếp

"Ha ha, rất thú vị."

Ở một cửa sổ trên lầu hai của Trích Tinh lâu, một nam tử mặc áo tím tóc đen búi gọn, khuôn mặt tuấn mỹ, đôi mắt thâm thúy đen láy như bóng đêm nhìn không rời mắt khỏi Âu Dương Tĩnh dưới lầu. Nữ tử này nhìn như vô hại, luôn cười khanh khách. Nhưng cảnh tượng mới vừa rồi lại rõ ràng nàng là đang đùa bỡn đám người kia, hơn nữa có thể mỗi lần đều làm xúc xắc vỡ chỉ còn lại vẻn vẹn một xúc xắc, có thể thấy được nội lực của nàng cực mạnh.

Nam tử áo tím mấp máy môi, thiếu nữ này xem ra bất quá cũng mới mười lăm mười sáu tuổi, thật sự làm cho người ta tò mò nàng rốt cuộc là người từ đâu tới?

"Vâng, đi tra thân phận của nàng ấy."

"Vâng" bóng dáng Vâng bừng tỉnh, nhanh chóng rời đi.

Ánh mắt nam tử áo tím lại rơi xuống trên người nàng. Giờ phút này Âu Dương Tĩnh đang vì thắng thế mà cười vui vẻ. Nhìn những người khác đỏ mắt không thôi, cũng làm cho mấy người Âu Dương Tinh hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Làm sao có thể? Chỉ bằng một tiểu nữ tử như vậy làm sao có thể lần nào cũng thắng, hơn nữa còn làm cho cao thủ sòng bạc phải chịu thua?

Bây giờ chẳng những Âu Dương Tinh bọn họ sắc mặt xanh mét, rất khó tin tưởng kết cục trước mắt. Ngay cả Bạch Phú Niên cũng vô cùng tức giận,

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tinh không phải nói nha đầu này rất khờ sao, bây giờ chẳng những làm cho hắn mất hết thể diện, còn làm cho Trích Tinh lâu cực kỳ lung túng, nàng ta rõ ràng đang kiếm lời trong địa bàn của hắn.

Ánh mắt Âu Dương Thấm cũng vô cùng khiếp sợ, nhưng đồng thời cũng cảm nhận được uy hiếp rất lớn. Âu Dương Tĩnh không ra tay đối phó, nàng đã quá khó khăn nắm lấy rồi, thậm chí ngay cả mình cũng đoán không ra nụ cười kia rốt cuộc đang suy nghĩ gì?

Con ngươi chợt lóe, Âu Dương Thấm hướng về hai vị huynh trưởng đưa ánh mắt. Tuy nàng biết hai huynh trưởng này đều hữu dũng vô mưu, có điều hôm nay nếu không cho anh em Âu Dương An ngã ngựa, sau này bọn họ còn có chỗ đứng sao?

Nhận được ánh mắt của em gái, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần và Bạch Phú Niên nháy mắt một cái.

Bạch Phú Niên không muốn bị mất mặt bởi tiểu nha đầu này. Hắn huýt sáo một tiếng, đột nhiên nghe một tiếng rầm, vang thật lớn từ phía sau truyền tới, rất nhanh cửa gỗ hậu viện của Trích Tinh lâu liên tiếp bị phá hủy.

Ngàn người ở Trích Tinh lâu, ánh mắt đột nhiên mở thật lớn.

Trời ạ, lại là Cự Mãng.

Khách quen ở Trích Tinh lâu cũng biết Cự Mãng là con thú Bạch Phú Niên nuôi trong nhà, cùng với chủ nhân của nó giống nhau, cực kỳ tà ác khó chơi. Rất nhiều khách trong sòng đều đã bỏ lại ngân lượng trong tay, lập tức nhấc chân chạy. Trong phút chốc, toàn bộ lầu một Trích Tinh lâu chỉ còn lại mấy người Âu Dương Tĩnh bọn họ.

"Đó là?" Trên lầu hai, nam tử áo tím nhìn thấy Cự Mãng, chân mày vô thức nhíu lại.

https://thuviensach.vn

"Bạch công tử, ngươi làm vậy là ý gì?"

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn cái lưỡi thật dài của Cự Mãng, vẻ mặt không đổi. Bạch Hổ bên người bọn họ cũng chỉ lười biếng nhìn lướt qua Cự Mãng, dáng vẻ cao ngạo không thèm đem nó để trong lòng.

Bạch Phú Niên và anh em Âu Dương Tinh đều sửng sốt, hai anh em chúng lại không sợ Cự Mãng?

"Chỉ cần các ngươi thừa nhận việc gian trá vừa rồi, bổn thiếu gia lập tức bỏ qua cho các ngươi." Bạch Phú Niên nói.

"Còn nữa, các ngươi phải rời khỏi Lan quốc. Nơi này không phải là nơi hai tạp chủng các ngươi được ở." Âu Dương Tinh thêm vào.

"Muốn ta thừa nhận cái gì?" Âu Dương Tĩnh vẫn cười tủm tỉm: "Ăn gian hẳn là các ngươi mới đúng, còn có ——" Quét mắt nhìn về phía Âu Dương Tinh. Rõ ràng tươi cười không giảm, nhưng lại thêm khí lạnh bức người.

"Đừng để ta nghe thấy ba chữ kia, nếu không đến lúc đó không giải thích các ngươi chẳng phải sẽ chết rất oan uổng."

"Ngươi ——"

https://thuviensach.vn

Chương 24: Sai Khiến Đại Xà Bảo Long

Lời Âu Dương Tĩnh nói làm Âu Dương Tinh kinh hãi, cũng làm bọn họ phẫn nộ. Bạch Phú Niên vung tay lên, hướng tới Cự Mãng quát.

"Bạo Long, cắn chết bọn chúng cho ta."

"Ha ha ——" Âu Dương Tĩnh lại là cười to không ngừng, chỉ vào Cự Mãng nói: "Ha ha ha, thôi đi, cười chết người. Rõ ràng là một con rắn, lại gọi Bạo Long. Tưởng người khác không biết rồng là thế nào sao?"

"Ngươi ——" Bạch Phú Niên mặt đen lại, Cự Mãng kia giống như cũng hiểu được Âu Dương Tĩnh nhạo báng nó. Giận dữ trợn tròn mắt rắn, hướng về Âu Dương Tĩnh thè lưỡi. Sau đó chỉ thấy cái đuôi đảo qua, mặt đất nhất thời chấn động mấy cái.

Bạch Phú Niên, Âu Dương Tinh bọn họ sớm đã tránh ra xa, khóe miệng chứa đựng tươi cười đắc ý, dường như đã sớm đoán được kết cục thê thảm của hai anh em Âu Dương Tĩnh.

Nam tử áo tím trên lầu hai chưa rời đi, hắn nhìn Âu Dương Tĩnh, nhưng cũng có chút lo lắng.

Không khí dường như ngưng trệ, Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An vẫn là tươi cười không giảm.

"Cười đi cười đi, ta xem hai tiểu tiện chủng các ngươi lát nữa còn cười được nữa không?!" anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần ở trong lòng hung tợn nguyền rủa nói. Có điều cảnh tượng kế tiếp, thế nhưng lại làm cho cằm bọn họ tất cả đều tróc ra.

https://thuviensach.vn

"Vị này là Đại xà Bạo Long ư, ngươi muốn ăn chúng ta sao?" Âu Dương Tĩnh cười khanh khách nói với Cự Mãng.

"Nàng ta điên rồi, lại đi nói chuyện với Bạo Long." Âu Dương Tinh bọn họ nhìn Âu Dương Tĩnh cười nhạo, ngay cả Âu Dương Thấm cũng lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

Âu Dương Tĩnh không để ý tới bọn họ trào phúng, nhìn thấy Cự Mãng khăng khăng một mực hướng về phía mình phun lưỡi. Nàng nheo chân mày, chậm rãi tháo ngọc tiêu bên hông xuống. Sau đó trước ánh mắt kinh ngạc của bọn Âu Dương Tinh thổi ngọc tiêu. Tiếng tiêu chậm rãi, sau đó phút chốc bỗng xoay chuyển thành dâng trào.

Cự Mãng chỉ cảm thấy ý thức của mình như bị người khống chế, kìm lòng không được theo kia tiếng tiêu kia chuyển động. Thân rắn thật lớn dựng đứng, toàn bộ đầu rắn dựng thẳng tắp, như một cây đại thụ. Khi thì lại biến sang cúi xuống, lắc lắc đầu rắn, tuy đuôi rắn đảo qua tán loạn khắp nơi, nhưng Cự Mãng giống như con trâu nhỏ, biểu diễn thực sự làm người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

"Bạo Long, ngươi đang giở trò quỷ gì vậy?" Bạch Phú Niên nhìn con rắn sủng vật lúc này giống như con tôm tép nhãi nhép, tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt. Huýt sáo, lại gầm thét, nhưng Bạo Long luôn luôn nghe lệnh lần này lại như điếc, hoàn toàn không phản ứng.

"Bạch huynh, chuyện này là sao?" Mắt thấy ngay cả vẻ hung ác của Cự Mãng cũng không làm gì được anh em Âu Dương Tĩnh, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần không khỏi nhíu mày.

"Các ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?" Bạch Phú Niên tức giận đáp, hắn bây giờ còn không hiểu ra sao đây này.

Âu Dương Tĩnh vừa thổi tiêu, vừa nhìn biểu diễn của Cự Mãng, nụ cười trên mặt càng tỏa ra sáng lạn. Mà nụ cười này không thể nghi ngờ là vì

https://thuviensach.vn

khiêu khích Âu Dương Tinh bọn họ, khiến bọn họ tức giận đến nghiến răng.

Bạch Hổ Vân Khinh Cuồng nhìn Âu Dương Tĩnh vui mừng, lại nhịn không được lắc lắc đầu. Bụng đen ơi bụng đen, nàng ta rõ ràng có thể trực tiếp làm cho bọn Âu Dương Tinh kia cực khổ đến chết, thế mà lại cứ muốn treo người ta lên, khiến đối phương tức giận đến đòi mạng, lại còn thừa sức lực ở đằng kia đùa giỡn.

Âu Dương Tinh nhìn Bạch Hổ, đột nhiên nhớ tới bọn họ đã chuẩn bị thuốc để đối phó nó. Bây giờ có lẽ là nên dùng để đối phó Âu Dương Tĩnh. Đáy mắt thoáng hiện vẻ âm trầm, Âu Dương Tinh nháy mắt với người bên cạnh, sau đó đột ngột vẩy thuốc bột về phía Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh cười lạnh, chỉ bằng mê dược đó mà cũng nghĩ muốn đối phó anh em bọn họ. Quả thực là không biết tự lượng sức mình, con ngươi nàng vừa chuyển, đột nhiên cải biến giai điệu tiếng tiêu. Vốn Cự Mãng đang nhảy múa vui mừng đột nhiên quay phắt đầu hướng về chỗ bọn Âu Dương Tinh há rộng miệng phun máu.

"A ——" Cả bọn Bạch Phú Niên kinh sợ, con súc sinh chết tiệt sao lại phản chiến đối phó với bọn họ?

https://thuviensach.vn

Chương 25: Biết Giả Bộ Hơn Ai Hết

"Tiện nha đầu, ngươi dùng yêu pháp gì?"

Âu Dương Tinh bọn họ một mặt chật vật né tránh tấn công của Cự Mãng, một bên trừng mắt oán hận Âu Dương Tĩnh hỏi tới.

Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ dáng vẻ chật vật, trên khuôn mặt xinh đẹp tươi cười phát ra lại càng ngọt. Nàng giơ giơ môi, nói:

"Đại thiếu gia đang nói giỡn sao, chúng ta là cùng một phụ thân sinh ra, ta biết yêu pháp, chẳng phải thành yêu quái ư. Vậy các ngươi cũng là yêu quái rồi?"

"Ta khinh, tiện nha đầu này, ngươi đừng ở đây giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo. Ngươi dám đối xử với chúng ta như vậy, chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi." Bạch Phú Niên cũng tức giận mắng, sau đó ngăn yết hầu rít gào:

"Người chết ở đâu rồi? Muốn nhìn thấy thiếu gia nhà các ngươi chết phải không?"

Lời của hắn vừa dứt, bọn hộ viện Trích Tinh lâu cũng hốt ha hốt hoảng chạy ra. Nhưng vừa thấy Cự Mãng, ánh mắt đều trừng thẳng. Đây không phải sủng vật thiếu gia nuôi sao? Sao bây giờ lại đuổi theo thiếu gia bọn họ?

"Mau nghĩ biện pháp bắt súc vật này lại đi." Bạch Phú Niên lại gầm thét.

Bọn hộ viện vừa bước tới, Cự Mãng lập tức quay đầu về bọn họ ngoác rộng miệng.

https://thuviensach.vn

"Má ơi ——" Bọn hộ viện hoảng sợ, mặc kệ hắn cái gì thiếu gia, cả bọn vội vã nhấc chân lên bỏ chạy.

"Mau quay lại đây, một đám phế vật." Bạch Phú Niên cực kỳ tức giận hét lũ hộ vệ, nhưng không một ai quay đầu. Hắn tức tối quyết định dứt khoát phải tống cổ hết lũ người không biết bảo vệ an nguy của chủ nhân này.

"Bạch công tử, huynh mau nghĩ cách đi." Âu Dương Thấm cũng sợ tới mức hoa dung thất sắc.

"Ta có cách gì, súc vật này điên rồi, căn bản không nghe mệnh lệnh của ta." Bạch Phú Niên tức giận đáp: "Hơn nữa tiện nha đầu kia là do các ngươi trêu chọc, bổn thiếu gia không tìm các ngươi tính sổ thì thôi chứ."

Bọn họ bắt đầu náo loạn đấu tranh nội bộ.

"Bạch huynh, giờ không phải lúc nói mấy chuyện này, trước hết giải quyết Đại xà đã rồi nói sau." Âu Dương Thần cũng lo lắng mở miệng.

"Ngươi nói thật dễ dàng, súc vật kia nếu nghe ta, ta còn dài dòng với ngươi làm gì?"

"Vậy....."

"Tĩnh nhi muội muội, muội bảo nó rời đi đi. Nếu phụ thân biết muội đối đãi với chúng ta như vậy, nhất định sẽ tức giận." Âu Dương Thấm hướng về Âu Dương Tĩnh mở miệng, tiếng ôn nhu. Nam tử bình thường nghe xong hẳn là sẽ thương hương tiếc ngọc, đáng tiếc Âu Dương Tĩnh là nữ.

"Thấm nhi tỷ tỷ nói vậy là sao? Ta có làm gì đâu?" Âu Dương Tĩnh vô tội nói, ánh mắt chớp chớp, so với Âu Dương Thấm càng thêm dịu dàng, càng thêm khiến người ta thương tiếc, đơn giản làm Âu Dương Thấm sửng sốt.

https://thuviensach.vn

"Ngươi ——"

"Tĩnh nhi, huynh đói rồi. Chúng ta đi thôi." Âu Dương An đột nhiên mở miệng, hôm nay chơi đủ rồi.

“Được.” Âu Dương Tĩnh cười híp mắt gật đầu, sau đó cùng Âu Dương An, phía sau còn có Bạch Hổ theo đuôi, hai người một Hổ nghênh ngang rời đi.

"Này, các ngươi có đi, cũng đem rắn bắt theo luôn đi chứ." Nhìn thấy bọn Âu Dương Tĩnh rời đi, bọn người Âu Dương Tinh lúc này mới thật sự hoảng. Nếu trong chốc lát con rắn kia thú tính đại phát, nuốt tất cả bọn họ vào bụng thì biết làm sao?

Nhưng mặc cho bọn họ gọi, anh em Âu Dương An cũng không quay đầu lại. Chỉ là bọn họ không nói cho bọn Âu Dương Tinh ngu xuẩn rằng Cự Mãng sẽ không thật sự tấn công bọn chúng. Cho nên dù có hoảng sợ cũng là bọn họ xứng đáng thôi.

"Thú vị, quả nhiên rất thú vị."

Thấy Âu Dương Tĩnh rời đi, nam tử áo tím mới lấy lại tinh thần. Nhìn mấy người dưới lầu kia giằng co với Cự Mãng, hắn đã cảm thấy buồn cười. Nữ tử kia quả nhiên rất thú vị. Làm cho hắn rất muốn nói chuyện với nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 26: Âm Mưu

"Mẫu thân, người nhất định phải làm chủ cho chúng con. Hai tên tiện chủng kia quả thực đã hại chết chúng con."

Ba anh em Âu Dương Tinh rốt cục cùng Đại xà giằng co nửa canh giờ, đến khi chịu không nổi thì Cự Mãng đột nhiên ngừng lại. Nhìn bọn họ vài lần, rồi tự mình bỏ đi. Bọn họ nhẹ nhàng thở ra ngã ngồi trên mặt đất, nghĩ mà hoảng sợ. Đương nhiên, quan trọng hơn là bọn họ nuốt không trôi cục tức này rồi.

Trở lại phủ, ba người Âu Dương Tinh trước tiên tìm mẫu thân. Yêu cầu mụ vì bọn họ làm chủ, tuy là bây giờ phụ thân ở nhà, có điều bọn họ lại không thân thiết với phụ thân. Càng lo lắng hơn là ông ấy sẽ bênh vực hai tiểu tiện chủng kia.

"Cái gì? Bọn chúng lại dám làm vậy!" Tô Thanh Liên nghe xong, sắc mặt đột nhiên biến đổi. Sau đó lại nhìn con gái nhỏ yêu quý của mụ, chứng thực.

"Thấm nhi, hai đại ca của con nói thật chứ. Bọn chúng thật sự dùng Cự Mãng cắn các con?"

"Hai đại ca nói đúng đó." Âu Dương Thấm gật đầu: "Huynh muội bọn nó dường như biết yêu thuật, có thể khống chế Cự Mãng." Nàng lại không nói chính bọn họ đối với anh em Âu Dương An lòng mang ác ý mới gặp phải quả báo này.

https://thuviensach.vn

"Hai tiểu tiện chủng kia thật to gan." Tô Thanh Liên giận dữ, từ đầu mụ đã không chào đón anh em Âu Dương An. Bây giờ nghe con gái nói hai người kia lại dám đối với con mình gây bất lợi, thì càng thêm phẫn nộ.

"Mẫu thân, con lo lắng hai tiểu tiện chủng kia không biết ở đâu học được công phu phòng thân, bọn chúng lần này trở về nhất định là muốn báo thù." Âu Dương Tinh nhìn thấy mẫu thân vẻ mặt phẫn nộ, lại đổ thêm một câu.

"Đúng đó. Trước kia chúng ta khi dễ bọn chúng, bọn chúng chắc chắn sẽ không chịu để yên." Âu Dương Thần cũng nói.

"Nếu bọn chúng ở trước mặt phụ thân thêm mắm thêm muối, vậy thì....." Âu Dương Thấm lời còn nói chưa hết, nhưng vẻ mặt của nàng so với Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần lại càng thêm có sức thuyết phục.

Lòng Tô Thanh Liên đột nhiên trầm xuống, nếu hai tiểu tiện chủng ở trước mặt Tướng quân thêm mắm thêm muối. Chính bà, Tướng quân Phu nhân chỉ sợ cũng chấm dứt. Nhớ tới ngày ấy hai tiểu tiện chủng kia vừa trở về, Tướng quân cũng vì bọn chúng mà trách cứ mình. Lòng của bà lại càng thêm thống hận.

"Không thể để bọn chúng sống trên đời." Tô Thanh Liên âm trầm nói.

Ba anh em Âu Dương Tinh nhìn nhau, khóe môi đều tươi cười đắc ý. Hai tiểu tiện chủng kia, xem bọn họ làm thế nào đáp lễ bọn chúng.

"Mẫu thân, chúng ta nên làm thế nào?"

Tô Thanh Liên mím môi nghĩ nghĩ, sau đó mở miệng nói:

"Hai tiểu tiện chủng kia không biết đã được ai cưu mang. Là ai nhiều chuyện như vậy, cứu bọn chúng ra khỏi bãi tha ma, lại còn dạy chúng võ công chứ."

https://thuviensach.vn

"Hai người bọn chúng mạng lớn. Có điều rất nhanh thôi, mạng của chúng cũng sẽ chấm dứt." hai anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần cũng oán hận nói.

"Mẫu thân, bọn chúng không chỉ biết võ công, Âu Dương Tĩnh còn có yêu thuật." Âu Dương Thấm hợp thời nhắc nhở.

"Đúng đó, mẫu thân." Nhớ tới Âu Dương Tĩnh làm thế nào khống chế Cự Mãng, Âu Dương Tinh bọn họ trong lòng còn sợ hãi.

"Biết yêu thuật thì sao?" Tô Thanh Liên lại cười âm độc: "Tiểu tiện nhân kia từ nhỏ đã che chở đại ca như cây non, chúng ta sẽ từ tên đó mà xuống tay đi."

"Tốt thì tốt, nhưng hắn ta cũng có võ công." Âu Dương Tinh nói: "Lại còn luôn luôn có Bạch Hổ đi theo bên người." Nói tới đây, hắn không khỏi đố kỵ. Vì sao hai người này lại tốt số như thế.

"Sợ cái gì, ta đã có cách." Tô Thanh Liên lại cười như đã định liệu trước.

https://thuviensach.vn

Chương 27: Thần Bí Gửi Thư

Tháng năm, thời tiết sáng sủa. Hoa lựu nở rực rỡ như lửa đỏ, chói lọi cực kỳ. Mấy cành lá màu xanh điểm xuyết, giống như một mỹ nhân vận lên lớp áo đỏ rực. Chập chờn theo gió, phong tình vạn chủng.

Anh em Âu Dương An hồi Phủ tướng quân đã hơn một tháng. Năm ngày trước, Tướng quân Âu Dương Ngự nhận hoàng mệnh lại rời Lan Quốc, mang binh đi biên quan đóng quân, vì Cảnh Quốc đang âm mưu xâm lược.

Âu Dương Ngự rời đi, Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng không có dư thừa cảm giác. Dù sao ở chung hơn một tháng, bọn họ cũng không còn cảm giác gì với Âu Dương Ngự nữa. Ngược lại còn hoan nghênh ông rời đi, ông vừa đi, nàng cũng không cần diễn trò tiếp.

Ngày hôm đó, Âu Dương Tĩnh mang theo Bạch Hổ đi ra ngoài. Bởi vì Vân Khinh Cuồng nói cho nàng biết, ở Lan Quốc cách rừng Hắc La không xa xuất hiện Hỏa Linh Hồ chín đuôi trân quý, cho nên hắn tính tự mình đi bắt con hồ ly chín đuôi này.

Âu Dương An không đi theo Âu Dương Tĩnh, mà một mình ở lại trong phủ. Trong lòng hắn vẫn cất giấu một chuyện, mà ngay cả em gái thân cận nhất hắn cũng chưa từng nói. Đó là sự thật về cái chết của mẹ, tuy mọi người đều nói mẫu thân của bọn họ do sinh khó mà chết. Nhưng lúc hắn năm tuổi lại vô ý nghe được vài tỳ nữ nói chuyện về cái chết của mẹ, trong chuyện này giống như có điểm nghi hoặc.

"Tứ thiếu gia, ngài có một phong thư." Khi Âu Dương An đang đắm chìm trong ký ức thì một tỳ nữ cầm phong thư đi vào.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An sửng sốt, hắn và Tĩnh nhi từ ngày đó rời đi đến nay đã mấy năm, gần đây trở về cũng không quen ai. Là ai đã viết thư cho mình? Một bên nghi ngờ, một bên nhận thư. Mở ra, cũng là sắc mặt đại biến.

"Ai gửi thư?"

Tỳ nữ bị vẻ mặt nóng vội của Âu Dương An làm hoảng sợ, ấp a ấp úng trả lời:

"Tứ thiếu gia, là một đứa trẻ."

Sắc mặt Âu Dương An cứng đờ, xem ra đối phương sợ bị người khác nhận ra mới tìm đứa bé truyền tin.

"Ta biết rồi, ngươi lui xuống đi."

"Vâng" Tỳ nữ rời đi.

Âu Dương An nhìn thư. Trên thư nói muốn biết mẫu thân chết thế nào thì hắn phải đến miếu Sơn Thần ngoài thành để gặp mặt. Có điều rốt cuộc là ai? Hắn ta làm sao mà biết nguyên nhân cái chết của mẫu thân, làm sao biết anh em bọn họ đã trở về đây. Hơn nữa còn chỉ đích danh đem thư gửi cho mình? Chân mày nhíu chặt suy tư một lát, hắn trở về phòng trên bàn con để lại một tờ giấy cho Tĩnh Nhi, sau đó rời phủ.

.....

"Chủ nhân, người xem người kia không phải Âu Dương An sao?" Vâng chỉ vào một bóng dáng màu trắng ở phố bên kia nói.

Nam tử áo tím vừa thấy, quả nhiên là Âu Dương An. Một tháng trước, Vâng tìm hiểu rõ ràng mấy người gặp ở Trích Tinh lâu hắn mới biết, nữ tử mặc áo trắng là con gái của Đại tướng quân Âu Dương Ngự của Lan Quốc. Còn ba nam một nữ kia, bất quá bọn họ cũng là anh em cùng cha khác mẹ,

https://thuviensach.vn

hơn nữa quan hệ cực ác liệt, khó trách sẽ xuất hiện trường hợp đùa giỡn nhau.

"Đi theo xem." Mộc Nguyệt Ly nói, khóe môi nhếch một cái, cùng Vâng đuổi theo Âu Dương An mà đi.

Mộc Nguyệt Ly và Vâng công phu đều rất mạnh, dọc theo đường đi không làm cho Âu Dương An phát hiện. Vẫn đi theo hắn đến miếu Sơn Thần ngoài thành. Thấy hắn đi vào, hai người mới nhìn nhau: "Hắn tới nơi này làm gì?"

https://thuviensach.vn

Chương 28: Mộc Nguyệt Ly Cứu Giúp

Âu Dương An đứng ở ngoài miếu Sơn Thần cũ nát, đôi mắt thâm thúy thoáng lóe lên hào quang. Sau đó dứt khoát đi vào.

Trong miếu Sơn Thần thật sự rất hoang tàn. Ngoại trừ mấy pho tượng nước sơn đã tróc hết ra ở bên ngoài, chỉ có một ít củi đốt với đất đá. Xem ra là bị đám ăn mày lấy làm chỗ ngủ.

"Ta đến rồi, ngươi xuất hiện đi." Âu Dương An đứng trong miếu Sơn Thần, ánh mắt đánh giá bốn phía, trong tiếng ôn nhuận lộ ra cảnh giác. Nhưng trả lời hắn cũng chỉ là một phòng lặng im, không phát hiện người nào.

Âu Dương An mày kiếm khẽ nhíu, ánh mắt trên mặt ngưng trọng. Nhưng lại đứng im bất động, mặc dù hắn không biết lá thư này rốt cuộc là ai đưa đến? Thế nhưng đã chỉ đích danh hắn, hơn nữa sự tình còn liên quan đến mẹ. Vậy đối phương hắn là nhằm vào một mình hắn rồi.

Thời gian lại trôi qua chốc lát, Âu Dương An thiếu chút nữa cho là mình bị trêu chọc. Đột nhiên một đứa bé từ bên ngoài miếu Sơn Thần chạy vào, trên tay đem theo phong thư:

"Đại ca, có một thúc thúc bảo đệ đem thư đưa cho huynh."

Âu Dương Tĩnh nghi ngờ tiếp nhận thư, nhưng lại không để ý đến đứa trẻ kia rũ mắt xuống che đi thần sắc quỷ dị. Hắn vừa mở thư ra, không ngờ bên hông lại phát hiện một cơn đau đớn. Cúi đầu xuống lập tức thấy đứa trẻ

https://thuviensach.vn

kia cười đến cực tà ác, tay nhỏ bé cầm một cây ngân châm đâm vào bên hông hắn.

"Đại ca, xin lỗi nha."

Đứa nhỏ dứt lời, Âu Dương An chỉ cảm thấy đầu choáng váng. Tờ giấy trên tay nhất thời bay xuống đất, ngay sau đó người cũng ngã xuống ngất đi. Hắn rốt cục hiểu được mình đã bị trúng ám chiêu của đứa bé này.

Thấy Âu Dương An ngã xuống đất, nụ cười trên mặt đứa bé kia càng tà tứ. Có điều vẻ mặt này nhìn thế nào cũng không giống một đứa nhỏ chỉ mới khoảng mười tuổi.

"Hừ, Ma Sát ta ra tay, từ trước tới nay chưa lần nào thất thủ." Bé trai, không, kỳ thật là Ma Sát có bề ngoài của đứa nhỏ. Trên thực tế hắn đã hai mươi tám rồi.

Dứt lời, Ma Sát nhanh chóng động thủ lấy dây thừng đem Âu Dương An trói lại. Sau đó huýt sáo, hai người áo đen lập tức từ bên ngoài tiến vào.

"Đem hắn đi."

“Vâng.”

Ma Sát cùng hai người áo đen mang theo Âu Dương An mới ra khỏi miếu Sơn Thần không xa, bỗng nhiên đứng lại.

"Các hạ, để hắn xuống đi." Mộc Nguyệt Ly, Vâng hai người đứng nơi đó, dường như sớm đã chờ đợi từ lâu.

"Các ngươi là ai?" Ma Sát nặng nề lên tiếng, nhưng vẻ mặt thì thật ngây thơ. Thế nào nhìn cũng không được tất nhiên.

"Chúng ta chỉ là người qua đường thôi, nhưng hắn, các ngươi không thể mang đi." Mộc Nguyệt Ly giương ngọc phiến chỉ chỉ Âu Dương An bị hai

https://thuviensach.vn

người áo đen bắt giữ, vẻ mặt tà mị.

Vẻ mặt Ma Sát biến đổi, hướng về hai người áo đen gật đầu. Sau đó một mình hắn nhanh chóng hướng về chỗ Mộc Nguyệt Ly tấn công.

Mộc Nguyệt Ly nhìn đứa nhỏ đang chạy tới, không phải là lớn. Nhưng vừa rồi hắn đã nhìn ra chỉ sợ đây cũng không phải là một đứa nhỏ bình thường.

Ma Sát tiếp cận Mộc Nguyệt Ly, chỉ thấy hắn nhanh chóng phóng ra một loạt ngân châm lóng lánh.

"Chủ nhân, cẩn thận."

Vâng cả kinh, trên ngân châm kia rõ ràng có tẩm độc. Hắn lên tiếng cảnh báo, người cũng nhanh chóng lướt đến. Ngăn cản ngân châm, kiếm phút chốc ra khỏi vỏ, cùng giao đấu với Ma Sát giao.

Bóng đao kiếm chuyển động phản chiếu hào quang, một cao một thấp hai bóng dáng giao tung ở dưới ánh sáng mờ ảo. Hai người bản lĩnh đều không yếu, vả lại Ma Sát ỷ vào thân thể nhỏ nhắn nhanh nhẹn, lại quen dụng độc. Trong lúc nhất thời tụ nhiên chiếm thượng phong. Chỉ nghe phịch một tiếng, Vâng bị Ma Sát ám toán, đánh bay ra ngoài.

Đồng thời, Mộc Nguyệt Ly cùng hai người áo đen động thủ. Có điều hiển nhiên hắn thắng người áo đen, nhưng Vâng bị thua làm cho Ma Sát cũng trở về tấn công hắn. Ba chọi một, Mộc Nguyệt Ly dần bị áp đảo. Vẻ mặt tà tứ chợt tắt, hắn biết nếu cứ tiếp tục tất sẽ bại. Xuất ra một hư chiêu, tùy tay nổ vang Phích Lịch đạn, khói nhất thời dày đặc.

Đợi khói tan, Ma Sát không còn phát hiện bóng dáng của bọn họ nữa. Ngay cả Âu Dương An bị hai người áo đen tạm thời đặt trên mặt đất cũng không thấy nữa rồi. Ma Sát giận dữ:

https://thuviensach.vn

"Đáng giận, để cho bọn chúng chạy thoát. Mau đuổi theo."

https://thuviensach.vn

Chương 29: Bọn Họ Muốn Hại Lệnh Huynh

Ở bên kia Mộc Nguyệt Ly một bên đỡ Vâng, một bên đỡ Âu Dương An tránh né Ma Sát truy đuổi. Bên này, Âu Dương Tĩnh cũng mang theo Bạch Hổ về tới Phủ tướng quân.

"Ca, muội đã về." Đi vào nơi anh em bọn họ ở, Âu Dương Tĩnh lập tức gọi.

"Ngũ tiểu thư, Tứ thiếu gia đã rời phủ." Bọn tỳ nữ báo cáo với Âu Dương Tĩnh.

"Rời phủ? Đi đâu rồi?" Âu Dương Tĩnh nhíu nhíu chân mày đen, có chút kinh ngạc.

"Nô tỳ không biết."

"Không có chuyện gì nữa, ngươi lui xuống đi." Âu Dương Tĩnh phất phất tay với tỳ nữ, dẫn theo Bạch Hổ bay thẳng đến phòng Âu Dương An. Kết quả vừa đi vào đã nhìn thấy trên mặt bàn có tờ giấy bị ly trà chặn lên. Bước đến cầm lấy đọc, trong mắt nhất thời dâng lên tối tăm.

"Đi, chúng ta đi tìm đại ca." Âu Dương Tĩnh cất giấy viết thư nhận được trên người, sau đó lại dẫn theo Bạch Hổ vội vàng hướng về miếu Sơn Thần ngoài thành mà đi. Hi vọng đại ca không có việc gì, nếu không nàng nhất định sẽ bắt kẻ đả thương hắn phải trả giá thật đắt.

.....

"Bọn chúng ở phía trước."

https://thuviensach.vn

Ma Sát mang theo hai người áo đen đuổi sát Mộc Nguyệt Ly, rất nhanh đã phát hiện bóng dáng của bọn họ. Vung tay lên, hai người áo đen phút chốc tấn công về phía Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly mang theo Vâng bị thương cùng với Âu Dương An đã hôn mê, hành động vốn chỉ có thể phòng ngự. Bây giờ hai người áo đen từ sau lưng hắn tấn công, hắn không dám khinh thường. Lập tức lệnh cho Vâng mang theo Âu Dương An đi trước.

"Chủ nhân, không được. Người đem Âu Dương công tử đi đi, ta cản phía sau." Vâng một tay vừa che ngực, vừa nói với Mộc Nguyệt Ly.

"Ngươi bị thương rồi, căn bản không phải đối thủ của bọn chúng. Đi mau, đây là mệnh lệnh." Mộc Nguyệt Ly hướng về Vâng tức giận phân phó. Kỳ thực bọn họ hoàn toàn có thể mặc kệ Âu Dương An, nhưng Mộc Nguyệt Ly đối với Âu Dương Tĩnh có hứng thú, mà Âu Dương An là huynh trưởng sinh đôi của Âu Dương Tĩnh, chỉ cần mình cứu hắn, Âu Dương Tĩnh sẽ nợ mình một phần ân tình.

"Nhưng....." Vâng còn muốn nói điều gì đó, lại nhìn thấy vẻ mặt Mộc Nguyệt Ly, đành phải cắn răng một cái, cố gắng đem Âu Dương An đỡ đi về phía trước.

"Chủ nhân, người phải cẩn thận đó." Rốt cuộc, nhịn không được quay đầu nói với Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu.

"Các ngươi ai cũng đừng mong rời đi." Ma Sát cũng chạy tới, hai người áo đen cùng Mộc Nguyệt Ly đã giao đấu. Ma Sát lập tức trực tiếp đánh về chỗ Vâng, ra tay đánh ngã Âu Dương An lên mặt đất.

"Grào ——" Đột nhiên, một tiếng hổ gầm truyền đến.

https://thuviensach.vn

Cả bọn Ma Sát đều sửng sốt, ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy một nữ tử mặc áo đỏ phiêu phiêu cưỡi trên lưng Bạch Hổ uy mãnh lao về phía bọn họ.

Mộc Nguyệt Ly nhìn thấy thiếu nữ kia thì sắc mặt vui vẻ. Bởi vì người tới không phải ai khác, chính là Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh xa xa đã nhìn thấy một đứa bé đánh vào một người mặc áo xanh, sau đó ra tay muốn kéo huynh trưởng xuống. Mà nàng cũng phát hiện đại ca lại không có tri giác dường như lập tức té trên mặt đất, điều này làm cho trong lòng nàng trầm xuống, trực tiếp chạy tới.

"Âu Dương cô nương, bọn họ muốn hại lệnh huynh." Mộc Nguyệt Ly nhìn thấy Âu Dương Tĩnh, trực tiếp đá ra một câu.

Ánh mắt Âu Dương Tĩnh lướt về phía Mộc Nguyệt Ly, liếc mắt một cái lập tức nhìn ra nam tử áo tím này thân phận không nhỏ. Mặc dù không biết vì sao hắn biết anh em bọn họ, nhưng bây giờ việc đầu tiên là cứu đại ca, chuyện khác nói sau. Ánh mắt phút chốc bắn về phía đứa bé kia, không, phải nói hắn không phải đứa trẻ. Mà chỉ là kẻ có vẻ ngoài của đứa trẻ.

"Dám đả thương đại ca của ta, muốn chết."

https://thuviensach.vn

Chương 30: Để Cho Ngươi Sống Không Bằng Chết

"Dám đả thương đại ca của ta, muốn chết."

Dứt lời, Âu Dương Tĩnh động thủ. Ngọc tiêu ở bên hông đã hướng tới Ma Sát tấn công. Ngọc tiêu mặc dù ngắn, nhưng nội lực của nàng thâm hậu, ngọc tiêu tất nhiên cũng có thể biến thành vũ khí tấn công cực mạnh.

Ma Sát cả kinh, hắn không ngờ được nữ tử xem ra bất quá mới mười sáu mười bảy tuổi này lại có công lực như thế. Nếu không phải hắn tránh né nhanh, chỉ sợ chính mình sớm đã hồn lìa khỏi xác. Chết tiệt, bên thuê sao lại không nói cho hắn biết em gái của Âu Dương An lợi hại như vậy?

Âu Dương An là người thân duy nhất của Âu Dương Tĩnh ở cổ đại, cũng là người nàng quan tâm nhất. Ai làm Âu Dương An bị thương chẳng khác nào gây chiến với nàng. Bây giờ nàng tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Ma Sát. Mỗi một chiêu thức đều mang theo sát khí trí mạng.

Ma Sát chật vật tránh né, khó khăn chịu đòn. Hắn bắt đầu dụng độc, có điều làm người ta cảm thấy ngạc nhiên là, độc của hắn đối với tiểu nữ tử kia một chút hiệu quả cũng không có.

"Làm sao có thể?" Ma Sát kinh hãi, vóc dáng thấp bé thiếu chút nữa cũng bị đá bay ra ngoài.

Có Âu Dương Tĩnh gia nhập, Mộc Nguyệt Ly cũng lập tức nhẹ nhõm hơn. Hắn cùng hai người áo đen giao đấu không hề có băn khoăn, toàn lực mở đánh, làm cho bọn họ bị đánh đến vô lực chống đỡ. Đồng thời ánh mắt cũng không bỏ qua Âu Dương Tĩnh đang cùng Ma Sát giao đấu, trong con

https://thuviensach.vn

ngươi thâm thúy tràn đầy tán thưởng. Không ngờ thiếu nữ luôn cười tủm tỉm che dấu thần sắc này, một khi ra tay lại khí thế kinh người như vậy. Cấp cho hai người áo đen kia một kích gọn gàng xong, nhìn bọn họ ngã xuống đất không dậy nổi, sau đó hắn mới thu kiếm, đứng ở một bên nâng Vâng và Âu Dương An dậy, nhìn Ma Sát và Âu Dương Tĩnh giao đấu.

Ma Sát đem hết toàn lực cùng Âu Dương Tĩnh giao đấu, nhưng vẫn khó tránh khỏi bị đánh trúng. Có điều Âu Dương Tĩnh dường như vô ý cho hắn một cái thống khoái, trái một tiêu, phải một tiêu. Đánh xuống thân thể nhỏ bé của hắn hơn hai mươi côn, hơn nữa mỗi côn tiêu đều làm cho Ma Sát đau không phát được âm thanh gì, lại cứ như thế để cho hắn không thể chết đi.

"Ngươi giết ta đi!" Ma Sát chỉ cảm thấy xương cốt trong thân thể đều đã bị chặt đứt, vô lực đánh trả.

"Giết ngươi?" Âu Dương Tĩnh đột nhiên nở ra môi cười: "Giết ngươi chẳng phải rất tiện nghi cho ngươi sao. Dám đả thương đại ca của ta, ta cho ngươi sống không bằng chết."

Dứt lời, bóng dáng màu đỏ phút chốc khi dễ thân thể nhỏ bé của Ma Sát, sau đó ngón tay nhỏ nhắn tốc độ kinh người điểm vài cái trên người hắn, ngăn lại huyệt đạo, cuối cùng đem hắn ném xuống sườn dốc không xa.

Mộc Nguyệt Ly và Vâng nhìn Âu Dương Tĩnh hành động liền mạch lưu loát. Bọn họ biết Ma Sát giờ phút này chỉ sợ tứ chi gân mạch đã đứt, lại bị điểm huyệt đạo ném xuống nơi hoang vu, không bị dã thú phanh thây, cũng sẽ đau đớn mà chết, đói mà chết. Âu Dương Tĩnh thật đúng là ngoan độc.

"Ca ——"

Giải quyết xong Ma Sát, Âu Dương Tĩnh nhanh chóng chạy qua. Nhận lấy huynh trưởng trên tay Mộc Nguyệt Ly nhưng Âu Dương An lại không có bất kỳ phản ứng nào, tựa như hôn mê, tựa như đang ngủ.

https://thuviensach.vn

"Âu Dương công tử có lẽ đã trúng phải Ma Sát độc." Mộc Nguyệt Ly chen miệng nói.

Âu Dương Tĩnh lúc này mới nhìn về phía hắn, nam tử này áo tím tóc đen, khuôn mặt tuấn mỹ, khí chất ngông cuồng kiêu ngạo lại mang theo cao quý. Có điều mặc kệ hắn là ai, hắn cứu đại ca cũng là sự thật.

"Đa tạ công tử đã cứu huynh trưởng." Âu Dương Tĩnh gật đầu với hắn: "Ơn này, Âu Dương Tĩnh ta ngày sau nhất định đáp trả."

"Âu Dương tiểu thư không cần để ý, tại hạ cũng chỉ là trùng hợp ở đây gặp được mà thôi." Mộc Nguyệt Ly cười nhạt, tất nhiên che giấu việc bọn họ đã theo dõi Âu Dương An.

Âu Dương Tĩnh cũng không nói gì, đối với Mộc Nguyệt Ly tin hay không, trong lòng nàng tất nhiên sẽ biết.

"Đã như thế, ơn cứu mạng huynh trưởng, huynh muội chúng ta khắc ghi trong lòng. Kính xin công tử ở lại danh tánh, ngày khác nếu có duyên gặp lại, huynh muội chúng ta sẽ báo đáp." Âu Dương Tĩnh nếu đã nợ ân tình, tất sẽ báo đáp.

"Tại hạ Mộc Nguyệt Ly, đây là thị vệ của ta tên Vâng." Mộc Nguyệt Ly đáp.

"Đa tạ Mộc công tử, bây giờ xin cáo từ. Ta muốn mang huynh trưởng trở về gặp đại phu." Âu Dương Tĩnh gật đầu với Mộc Nguyệt Ly một cái, sau đó đỡ Âu Dương An lên lưng Bạch Hổ rời đi.

Mộc Nguyệt Ly nhìn anh em bọn họ rời đi, khóe môi gợi lên tươi cười ý vị thâm tường.

https://thuviensach.vn

Chương 31: Đại Phu Cũng Bó Tay Hết Cách

Âu Dương Tĩnh hoả tốc đem huynh trưởng mang về Phủ tướng quân, không để ý ánh mắt tò mò, kinh ngạc của mọi người. Thói quen mỉm cười trên mặt đã sớm thu lại, đôi con ngươi sắc lạnh nhìn về phía người ở đó, lạnh lùng phân phó:

"Người đâu, mời hết tất cả đại phu tốt nhất trong thành đến đây."

Hạ nhân len lén đánh giá Âu Dương An được Bạch Hổ cõng trên lưng không có động tĩnh gì, lại dò xét vẻ mặt Âu Dương Tĩnh không thích hợp. Lập tức đoán được chỉ sợ là Tứ thiếu gia đã xảy ra chuyện, nhưng bọn họ cái gì cũng không dám nói.

"Vâng, nô tài lập tức đi ngay."

Đột nhiên, ba anh em Âu Dương Tinh đi tới, nhìn Âu Dương An không có phản ứng, khóe môi giơ lên không có ý tốt tươi cười.

"A, làm sao thế? Hắn không phải đã chết chứ."

Âu Dương Tĩnh mắt lạnh, không nói hai lời, bay thẳng đến chỗ Âu Dương Tinh dương tay giáng xuống một cái tát.

Chát một tiếng, mặt Âu Dương Tinh lập tức sưng phồng. Có thể thấy được Âu Dương Tĩnh xuống tay sức lực lớn thế nào, một chưởng này chẳng những khiến bọn Âu Dương Tinh sửng sốt, còn làm cho bọn hạ nhân run sợ không nhẹ. Ngũ tiểu thư lại dám đánh Đại thiếu gia, xong rồi, trong chốc lát thôi không chừng sẽ xảy ra đổ máu.

https://thuviensach.vn

"Tiện nhân chết tiệt, ngươi dám đánh ta?" Âu Dương Tinh che mặt, tức giận trừng mắt Âu Dương Tĩnh. Ánh mắt như dao, hận không thể một đao đem nàng lăng trì mà chết.

Âu Dương Tĩnh liếc xéo hắn một cái, ánh mắt lạnh lùng làm bọn Âu Dương Tinh rùng mình một cái. Nàng mở miệng:

"Còn dám nói lung tung một câu nữa thôi, ta lập tức cho ngươi cả đời cũng không mở miệng được."

"Ngươi, ngươi dám ——" Âu Dương Tinh sợ hãi không nhẹ, trong lòng càng run rẩy.

Âu Dương Tĩnh hừ lạnh một tiếng, như đang cười Âu Dương Tinh ngu ngốc.

Bọn Âu Dương Tinh bị ánh mắt Âu Dương Tĩnh nhìn không dám mở miệng nữa.

"Một nén hương, tìm tất cả đại phu nổi danh đến đây cho ta. Nếu không, các ngươi cút ngay đi." Âu Dương Tĩnh không để ý tới bọn Âu Dương Tinh, quay người hướng về hạ nhân nói.

"Vâng, vâng" Đám hạ nhân vừa nghe, không dám nhiều lời nữa, lập tức theo hướng bên ngoài phủ chạy đi.

Mà Âu Dương Tĩnh cũng không để ý tới đám người Âu Dương Tinh kia, vỗ lưng hổ, để cho Bạch Hổ cõng anh em bọn họ về phòng mình.

Ba anh em Âu Dương Tinh nhìn bóng lưng Âu Dương Tĩnh, tức giận đến phát cuồng, nhưng đồng thời cũng lo lắng. Mẫu thân muốn dùng Âu Dương An để uy hiếp Âu Dương Tĩnh, bây giờ Âu Dương An đã được nàng ta cứu trở về, kế hoạch thất bại. Nếu để Âu Dương Tĩnh biết là bọn họ làm, chỉ sợ sự tình sẽ phiền toái.

https://thuviensach.vn

"Đại ca, Nhị ca, chúng ta đi tìm mẫu thân." Âu Dương Thấm nói với hai huynh trưởng.

“Được.”

.....

Một nén hương sau, hạ nhân quả nhiên mang theo đại phu nổi tiếng nhất trong thành trở lại.

Âu Dương Tĩnh lập tức cho các đại phu đi lên bắt mạch cho Âu Dương An, nhưng không sao lường trước các đại phu bắt mạch xong đều nhíu chặt mày, vẻ mặt không có cách.

"Đại phu, đại ca của ta thế nào?" Âu Dương Tĩnh hỏi, trên mặt không lộ ra biểu tình gì.

Mấy đại phu nhìn nhau, sau đó hướng về Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu:

"Thứ cho chúng ta bất lực, thật sự không biết Âu Dương công tử vì sao hôn mê bất tỉnh."

"Đúng vậy, trải qua kiểm tra, Âu Dương công tử cũng không có chỗ nào không ổn. Nhưng lại tìm không thấy nguyên nhân."

"....."

Mấy đại phu này cũng đều xem như danh y rồi, lại không làm rõ được nguyên nhân.

"Có điều, nếu là ngự y nói không chừng sẽ có thể biết được nguyên nhân đó." Trong đó một gã đại phu thấy sắc mặt Âu Dương Tĩnh không đúng, nhịn không được đề nghị.

https://thuviensach.vn

"Đúng, đúng, đúng. Ngự y nhất định có thể tra ra nguyên nhân." Những người khác cũng tán thành.

https://thuviensach.vn

Chương 32: Đêm Khuya Xông Vào Hoàng Cung

Ngự y?

Âu Dương Tĩnh mím môi. Bọn họ theo Đoạn sư phụ học khinh công, võ công, học âm luật, cố tình lại không học y thuật. Hơn nữa y thuật của sư phụ cũng không thông, người bạn thần y kia ngược lại rất lợi hại. Có điều dù bây giờ nàng đã dùng bồ câu đưa tin, nhưng chờ sư phụ mang theo thần y chạy tới cũng là quá chậm. Nước xa không cứu được lửa gần, nàng đành phải vào cung một chuyến.

Sai người tiễn các đại phu về, Âu Dương Tĩnh cho Bạch Hổ trông chừng Âu Dương An. Để ngừa mấy tên khốn kiếp Âu Dương Tinh kia thừa dịp mình không có ở đây, gây bất lợi cho đại ca đang hôn mê.

Bạch Hổ trợn trắng mắt, hắn vốn là một thần thú lại luân lạc thành bảo tiêu, thật đáng giận mà. Có điều cũng không nói gì, lắc mình một cái, lập tức nhẹ nhàng biến thành mỹ thiếu niên tóc trắng.

Âu Dương Tĩnh nhìn thoáng qua hắn, biết Vân Khinh Cuồng muốn ở trong phòng bố trí kết giới, cũng không lo lắng nữa. Bóng dáng lướt đi, trực tiếp theo tường phi thân ra ngoài.

Lúc này, màn đêm đã buông xuống. Trên trời sao thưa thớt, ánh sao ảm đạm. Nàng mặc trên người bộ áo màu đỏ trong đêm tối dáng vẻ lại có chút bắt mắt, như một ngọn lửa đỏ sáng rực bay thẳng về phía hoàng cung.

Mặc dù các ngự y đều đã xuất cung hồi phủ rồi, nhưng chắc chắn phải còn người có trách nhiệm ở lại trong cung.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh tránh đám thị vệ trong hoàng cung, bắt một thái giám đi qua, trực tiếp kẹp lấy cổ hắn đem người kéo tới chỗ khuất.

Thái giám cả kinh, nghĩ tới đây là thích khách. Há mồm định hô to.

"Ngươi không muốn sống thì kêu lên đi." Giọng Âu Dương Tĩnh lạnh nhạt vang lên bên tai thái giám.

Thái giám hoảng sợ, nhưng nghe ra là tiếng của nữ tử.

"Cô, cô nương, ngươi muốn làm gì?"

"Đưa ta đến ngự y viện." Âu Dương Tĩnh cũng không nói lời vô nghĩa.

Thái giám cả kinh, không ngờ người này đến không phải tìm tẩm cung hoàng thượng, ngược lại đi tìm ngự y viện. Nhưng hắn không dám nói thêm gì nữa, ngoan ngoãn dẫn Âu Dương Tĩnh theo hướng ngự y viện mà đi.

Âu Dương Tĩnh nhìn tấm biển ghi ba chữ lớn Ngự y viện, sau đó giơ tay lên, trực tiếp đem thái giám đánh cho bất tỉnh. Sau đó tự mình vào trong.

Bên trong ngự y viện tràn ngập mùi thuốc, hai gã nam tử độ tuổi trung niên đang bàn việc gì đó.

"Các ngươi là ngự y?" Âu Dương Tĩnh trực tiếp đi vào, trên mặt mang khăn che.

"Ngươi là ai?" Hai ngự y thấy đến đây là một nữ tử che mặt thì cả kinh, phút chốc đứng lên.

"Đừng hỏi ta là ai, bây giờ các ngươi đi theo ta." Âu Dương Tĩnh trực tiếp bước xa một bước xông lên, ra tay điểm huyệt đạo hai ngự y, sau đó mỗi tay nhấc một người, thi triển khinh công bay ra ngoài.

Nào ngờ mới ra đến cửa, lại vừa vặn gặp phải cung nữ đến thỉnh ngự y.

https://thuviensach.vn

Cung nữ đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo đột nhiên kịp phản ứng. Lớn tiếng hô lên:

"Người đâu, có thích khách."

Âu Dương Tĩnh nhăn mày lại, hai tay để ngự y xuống. Bóng dáng lấn đến gần cung nữ, trực tiếp đánh hôn mê nàng ta. Sau đó mới xoay người một lần nữa nâng hai ngự y dậy.

"Ai?" Thị vệ tuần tra ở khu vực gần đó nghe tiếng cung nữ la lên rất nhanh chạy tới. Trên tay đều cầm ngân thương chỉ vào Âu Dương Tĩnh, hướng về nàng hỏi.

Âu Dương Tĩnh nhìn cũng không thèm nhìn đám thị vệ, trực tiếp dẫn theo hai ngự y, nhún mũi chân một cái, lấy khinh công bay lên trời. Thoáng hiện trên đỉnh đầu bọn thị vệ, trực tiếp chạy đi.

Bọn thị vệ sửng sốt, sau đó đột nhiên lấy lại tinh thần. Thị vệ kia vung tay lên, hô lớn:

"Đuổi theo."

Một đám thị vệ lại vội vàng theo phương hướng Âu Dương Tĩnh rời đi đuổi tới.

Tiếng bước chân, còn có tiếng hét, động tĩnh lớn như thế tất nhiên cũng kinh động người trong cung.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 33: Ly La Công Chúa

"Đã xảy ra chuyện gì?" Rất nhiều thị vệ truy đuổi hò hét tuy không làm kinh động đến Hoàng Thượng, ngược lại kinh động đến công chúa Ly La mà Hoàng Thượng sủng ái nhất.

"Tham kiến Ly La công chúa." Bọn thị vệ hướng về công chúa hành lễ, sau đó đứng lên.

"Khởi bẩm công chúa, có người ban đêm xông vào hoàng cung bắt đi hai ngự y." Thị vệ trưởng cầm đầu nói.

"Hả?" Ly La công chúa nhíu mày, dường như đối với chuyện thích khách tiến cung chỉ bắt ngự y đi rất tò mò.

"Đi thôi, thích khách chạy hướng nào. Bản công chúa cũng đi xem."

"Công chúa không được. Nguy hiểm lắm."

Vừa nghe Ly La công chúa cũng muốn đi truy thích khách, bọn thị vệ đều phản đối. Tuy Ly La công chúa không giống nữ tử yếu đuối bình thường, văn thao vũ lược không thua nam nhi. Nhưng không thể để nàng mạo hiểm được, nếu không hoàng thượng sẽ hái đầu của bọn họ xuống.

"Dài dòng cái gì? Còn chậm trễ nữa, thích khách sẽ ra khỏi cung." Ly La công chúa vượt trước mọi người liếc mắt một cái, mặc dù dung mạo xinh đẹp, nhưng lại có một đôi mắt trong sáng hữu thần, làm cho người ta không dám nghịch ý với nàng.

https://thuviensach.vn

"Vâng, phải." Ly La công chúa cố ý như thế, bọn thị vệ cũng bất đắc dĩ. Đành mang theo nàng, có điều cũng đã âm thầm thề, mặc kệ có tìm được thích khách hay không, nhưng nhất định không thể để cho công chúa gặp chuyện không may.

Ly La mang theo thị vệ theo phương hướng Âu Dương Tĩnh chạy đuổi theo. Kết quả còn chưa kịp nhìn thấy người đã nghe thấy tiếng đánh nhau truyền đến. Đoàn người chạy nhanh đi qua lập tức thấy: Một nữ tử mặc áo đỏ đang giao đấu với thị vệ của thái tử. Còn thái tử thì đứng ở một bên xem.

"Công chúa, nữ tử áo đỏ chính là người xâm nhập hoàng cung."

Ly La nghe bọn thị vệ nói, khóe môi câu lên, vẻ mặt trên khuôn mặt xinh đẹp đến cực điểm kia lại thêm phong tình vạn chủng. Nàng không nói hai lời, trực tiếp cất bước đi tới chỗ bọn họ.

"Hoàng huynh ——"

Thái tử nghe được tiếng phía sau, nhìn lại, là Thất muội của mình. Gật đầu:

"Thất muội cũng bị kinh động à."

"Tham kiến Thái tử điện hạ." Thị vệ cũng hướng về Thái tử hành lễ.

"Tất cả đứng lên đi." Đúng vậy, Thái tử là một tuấn nam, nhưng dường như cũng là cái mặt than đen. Vẻ mặt lạnh lùng lãnh mạc.

"Tạ Thái tử điện hạ." Bọn thị vệ đứng lên, im lặng ở một bên.

Thị vệ của Thái tử bản lĩnh không kém, nhưng Âu Dương Tĩnh không có nhàn tâm cùng bọn chúng dây dưa. Dưới khăn che mặt khóe môi câu lên, trực tiếp lấy ngọc tiêu, bộp bộp hai cái đánh trúng bọn chúng. Phịch một tiếng, thị vệ Thái tử bị bỏ xa.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh lập tức nắm hai ngự y theo hướng phía ngoài hoàng cung bay đi.

Thái tử vẻ mặt tính toán, ý định tự mình đuổi theo.

"Hoàng huynh, muội đi với." Không đợi Thái tử đuổi theo, Ly La công chúa đã muốn dẫn đầu thi triển khinh công bay đi.

"Thất muội ——" Thái tử đưa tay muốn ngăn trở, nhưng lại không kịp, đành phải vội vàng hướng về phía thị vệ bên người quát: "Thất thần cái gì, còn không mau theo bản Thái tử đuổi theo."

Dứt lời, hắn dẫn đầu chạy đi. Mà bọn thị vệ cũng lập tức theo sát ngay sau lưng hắn.

.....

Âu Dương Tĩnh cảm giác được phía sau có người đuổi theo, hơi nghiêng đầu đã thấy, Ly La công chúa cũng là mặc trên người váy hoa phiêu phiêu. Khóe môi bĩu một cái, nàng cũng không có thời gian dây dưa với vị công chúa này. Dưới chân lúc này càng tăng nhanh tốc độ, nháy mắt, nàng đã mang theo hai ngự y cách bên ngoài hai trượng.

"Khinh công lợi hại thật." Ly La nhìn Âu Dương Tĩnh trong nháy mắt đã đi xa, tươi cười càng thêm sâu. Có điều cũng không chịu buông tha, cũng thi triển khinh công chạy theo.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 34: Cùng Là Người Xuyên Qua

"Này, ngươi rốt cuộc muốn đuổi tới khi nào?"

Âu Dương Tĩnh nhìn Ly La công chúa sát ở sau lưng nàng, trong lòng lại bắt đầu bốc hỏa. Công chúa này đúng là có bệnh, đã không ra tay tấn công nàng, lại cũng không bắt nàng. Chỉ đi theo phía sau, còn cứ thế đi cùng, chẳng phải là muốn cùng nàng hồi Phủ tướng quân sao?

"Ha ha ha....." Nhìn Âu Dương Tĩnh xoay người dừng lại, Ly La nở nụ cười: "Không phải ngươi đang chạy sao?"

Âu Dương Tĩnh liếc nàng ta một cái, sau đó đột nhiên đem hai ngự y quăng sang một bên. Trực tiếp lấy ngọc tiêu ra.

Ly La cho rằng nàng ta muốn động thủ, ngược lại nhiệt huyết sôi trào. Nàng muốn cùng nữ tử áo đỏ che mặt này nói chuyện, khó lắm mới gặp được một nữ tử bản lĩnh bất phàm như vậy. Nhưng ngoài ý muốn, đối phương không có ra chiêu, ngược lại thổi tiêu.

Tiếng tiêu của Âu Dương Tĩnh tràn ngập trong đêm tối, đột nhiên nghe bốn phía truyền đến âm thanh phì phì.

Ly La sắc mặt cứng đờ, thế nào lại cảm thấy những âm thanh này quen tai như vậy? Quả nhiên, rất nhanh đã thấy có vài con rắn từ bốn phía bò ra, bò đến chỗ của nàng.

"Rắn ——" Ly La nụ cười biến đổi, nàng cái gì cũng không sợ, chỉ sợ mỗi đám rắn trơn trơn dinh dính gì đó.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhìn Ly La đứng như cột gỗ, nhếch môi cười. Thì ra công chúa xinh đẹp này sợ rắn nha. Vậy để cho nàng ta ở nơi này hưởng thụ cảnh bị bầy rắn vây quanh đi. Một lần nữa nhấc lên hai ngự y, nàng để lại cho Ly La một bóng dáng hoa lệ, còn lôi ra một câu tiếng anh:

"Goodbye."

Ly La cả người vốn đang cứng nhắc thình lình như bị sét đánh trúng. Đột nhiên ngẩng đầu, nhìn như sợ sẽ không gặp được Âu Dương Tĩnh nữa, gấp đến độ bật thốt ra hát lên:

"Chúng ta đều chung một quốc gia gọi là Trung Quốc....."

Lần này đến phiên Âu Dương Tĩnh hóa đá. Bước chân của nàng dừng lại, sau đó thong thả, rất thong thả quay đầu lại, nhìn ánh mắt tỏa sáng gào thét của Ly La công chúa.

"Xuân miên bất giác hiểu."

"Khắp nơi con muỗi cắn." Ly La mỉm cười nói nốt một câu.

Sau đó, lặng im. Hai người chỉ nghe gió đêm thổi lất phất, còn có đám rắn trên mặt đất thô lỗ thở gấp.

"Cùng là người xuyên qua." Âu Dương Tĩnh lại nói.

"Gặp nhau cần gì phải từng quen biết." Ly La cực kỳ nhanh đáp lại câu nói.

Dứt lời, hai người ánh mắt đột nhiên sáng ngời. Hướng tới đối phương kinh hô:

"Đồng chí, không ngờ ta lại tìm được tổ chức."

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, rắn đã muốn bò đến bên chân Ly La. Mắt thấy sẽ bò đến người, nàng sợ tới mức kích động. Ly La lập tức lại biến thành tảng đá, sau đó oa oa kêu to lên:

"Mau, mau đuổi đám rắn chết tiệt này đi đi."

Âu Dương Tĩnh thấy vậy không khỏi buồn cười, có điều thật sự cũng không tiếp tục gây khó dễ cho nàng ta nữa. Thổi tiêu, bầy rắn lập tức ngoan ngoãn rời đi.

Ly La thấy rắn đều đã đi hết, thế này mới nhẹ nhàng thở ra. Ánh mắt trong trẻo nhìn Âu Dương Tĩnh:

"Sở Ly La, mười năm trước xuyên qua ở Thượng Hải, còn cô?"

"Âu Dương Tĩnh, hơn bảy năm trước, ở Trùng Khánh." Âu Dương Tĩnh cũng đáp.

"Tốt quá, ở thời không này, rốt cuộc cũng gặp được người cùng cảnh ngộ." Ly La cười cười, trên mặt lại là chân thành. Giống như ánh mặt trời rơi xuống trong lòng Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh cũng mỉm cười, có thể nhìn thấy một người cùng xuyên qua. Loại cảm giác này thật sự rất kỳ diệu.

"Đúng rồi, cô đến hoàng cung bắt ngự y làm gì?" Sở Ly La hướng về hai ngự y bị điểm huyệt hỏi.

"Cứu người."

https://thuviensach.vn

Chương 35: Núi Dựa Cường Đại

"Thất muội ——"

Đang lúc Ly La muốn hỏi là cứu ai thì Thái tử đã mang theo thị vệ đuổi đến.

"Hoàng huynh, muội không sao." Sở Ly La hướng về hắn xua xua tay.

Thái tử đến bên người nàng, phòng bị nhìn Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh không muốn quan tâm mấy chuyện tiểu tiết, càng không muốn làm trễ nãi thời gian cứu chữa cho Âu Dương An. Vì thế nói với Sở Ly La:

"Cho tôi mượn bọn họ đi, xong việc tôi sẽ hoàn trả lại sau."

"Đợi chút đã ——"Ly La gọi nàng lại: "Cô phải cứu ai, hay là tôi phái thêm vài ngự y đi cùng."

"Thất muội?" Thái tử không hiểu nhìn Ly La, nàng thế nào lại quen biết nữ thích khách này? Còn muốn cho nàng ta mượn ngự y? Rốt cuộc là chỗ nào có vấn đề?

"Hoàng huynh, nàng ấy là bạn của muội." Sở Ly La nhìn Thái tử, ánh mắt rất nghiêm túc nói.

Thái tử mặc dù khó hiểu, nhưng nhìn vẻ mặt của nàng cũng không nói thêm nữa, phất phất tay, để cho thị vệ quay trở về.

https://thuviensach.vn

Thị vệ mang theo đầy một bụng nghi hoặc rời đi, chỉ còn lại Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La và Thái tử. Ba người, còn có hai ngự y bị điểm huyệt ngủ.

"Tĩnh nhi, gỡ khăn che mặt của cô xuống đi." Sở Ly La nói với Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh gỡ khăn che mặt xuống, lộ ra dung nhan thanh lệ.

Sở Ly La và Thái tử trong mắt đều thoáng hiện kinh ngạc. Hậu cung giai nhân như mây, bản thân Sở Ly La cũng là mỹ nữ xinh đẹp làm cho người ta phải kinh ngạc. Mà Âu Dương Tĩnh dù không phải tuyệt thế mỹ nhân, nhưng khí chất của nàng lại tương đối độc đáo.

"La, đại ca tôi có lẽ trúng độc. Tìm mấy đại phu nổi danh trong thành cũng không có cách, cho nên bất đắc dĩ mới đến hoàng cung thỉnh ngự y." Âu Dương Tĩnh một bên giải thích mục đích nàng vào hoàng cung, một bên hướng về hai người lộ ra nụ cười khổ.

Nhìn thấy Âu Dương Tĩnh cười, Thái tử Sở Ly Lạc đột nhiên có chút đau lòng.

"Nàng đã là bạn của Thất muội, vậy không cần khách sáo. Chúng ta lập thỉnh Ngự y viện cùng đến quý phủ chữa bệnh cho huynh trưởng của nàng."

"Tạ ơn Thái tử điện hạ." Âu Dương Tĩnh nở nụ cười cảm kích với Sở Ly Lạc. Kỳ thật Thái tử đương nhiên không phải người ngốc, có thể đoán ra được nàng và Sở Ly La trước đây căn bản là không quen biết, nhưng hắn vẫn không có ý căn vặn.

"Đi thôi."

.....

https://thuviensach.vn

Khi Âu Dương Tĩnh mang theo một đám ngự y, trái phải có Sở Ly Lạc tuấn mỹ đạm mạc, Sở Ly La xinh đẹp xuất hiện ở Phủ tướng quân. Khiến phủ tướng quân trên dưới đều kinh động, Tướng quân Phu nhân Tô Thanh Liên và ba người con của mụ cũng xuất hiện.

Mà tương tự kinh ngạc còn có Thái tử và Sở Ly La, bọn họ ngẩng đầu nhìn ba chữ to Phủ tướng quân, sau đó lại nhìn Âu Dương Tĩnh đang đứng một bên, kinh ngạc nói:

"Thì ra nàng là tiểu thư của Phủ tướng quân."

Sở Ly La trừng mắt với Âu Dương Tĩnh trừng mắt: Cô cũng xuyên qua không tệ lắm nha.

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, giơ tay làm một tư thế mời.

"Mời ——"

Vốn Tô Thanh Liên mang theo ba người con ban đầu hùng hổ đi ra, chuẩn bị tìm Âu Dương Tĩnh gây phiền toái, cũng đang nhìn Thái tử và Sở Ly La cả kinh, cằm đều thiếu chút nữa rớt xuống. Là Thái tử cùng với Thất công chúa điện hạ, làm sao có thể? Sau khi luống cuống, Tô Thanh Liên dẫn đầu lấy lại tinh thần, mang theo con quỳ xuống:

"Tham kiến Thái tử điện hạ, Thất công chúa ——"

Ba anh em đều khiếp sợ như nhau, tiện nha đầu này làm sao lại quen biết với Thái tử, Thất công chúa chứ? Bọn họ có cảm giác không ổn, nếu Thái tử, Thất công chúa là chỗ dựa của tiện nha đầu kia, bọn họ còn đấu thế nào được?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 36: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn

"Ngự y, đại ca ta rốt cuộc thế nào rồi?"

Nhìn tay Trưởng ngự y vuốt vuốt chòm râu, mặt mày nhăn nhó dính vào một chỗ. Âu Dương Tĩnh trong lòng rất không yên, ánh mắt rơi trên người huynh trưởng trên giường hôn mê bất tỉnh. Nàng rất sợ đại ca cùng mình sống nương tựa lẫn nhau sẽ bỏ nàng mà đi.

"Chuyện này ——"

"Nói mau, rốt cuộc thế nào?" Sở Ly La và Thái tử ở một bên nghiêm mặt, một bên lại lo lắng nhìn Âu Dương Tĩnh.

"Thần vô năng, không thể cứu công tử. Có điều ——"

"Có điều cái gì?" Âu Dương Tĩnh vội vàng truy vấn, xem Trưởng ngự y muốn nói lại thôi, rất sốt ruột.

"Nếu thần đoán không lầm, Âu Dương công tử không phải trúng độc bình thường, mà là trúng cổ độc." Ngự y nói.

"Cổ độc?" Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La đều cùng nhìn nhau. Các nàng đều đã đọc qua tiểu thuyết miêu tả cổ độc thần kỳ của Miêu Cương hoặc Tây Vực.

"Chắc là thế rồi." Ngự y gật đầu, nhưng vẻ mặt cũng không quá khẳng định: "Cổ độc bình thường đều là người Miêu Cương am hiểu. Bây giờ hoặc là mang công tử qua bên đó tìm giải dược, hoặc là tự mình tìm được người hạ cổ độc."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhớ tới Ma Sát có bề ngoài giống đứa trẻ, là hắn hạ cổ độc với huynh trưởng. Chỉ sợ bây giờ hắn đã hài cốt không còn, nhưng có lẽ còn sót lại một chút hi vọng. Nàng thông qua suy nghĩ tương linh với Bạch Hổ, sai hắn đi tìm Ma Sát.

Rất nhanh, Bạch Hổ vẫn nằm trong góc không hay không biết đã biến mất ở trong phòng từ lúc nào.

"Tĩnh nhi, cô không cần lo lắng. Tôi nhất định sẽ giúp cô tìm kiếm danh y trong thiên hạ." Nhìn vẻ mặt Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La đi đến bên cạnh nàng, vỗ vỗ vai của nàng, nói.

"Cám ơn." Âu Dương Tĩnh cũng không từ chối, có Sở Ly La giúp, hi vọng sẽ nhiều hơn.

"Có điều rốt cuộc là ai dám hại công tử của Đại tướng quân?" Thái tử Sở Ly Lạc cũng nhíu lại đôi mày tuấn tú hỏi.

Âu Dương Tĩnh hé môi âm lãnh cười, kỳ thật hung thủ là ai, nàng đã có đáp án. Lần này nàng tuyệt đối không tiếp tục đóng kịch với bọn họ nữa.

Sở Ly La nhìn Âu Dương Tĩnh, biết nơi này có sự tình khúc mắc.

"Tĩnh nhi, cái này cho cô." Sở Ly La lấy ra một ngọc bội màu đỏ đưa cho Âu Dương Tĩnh: "Nếu sau này muốn gặp tôi hoặc cần tôi hỗ trợ, cô mang khối ngọc bội này đến hoàng cung gặp tôi."

“Được.” Âu Dương Tĩnh cũng không khách sáo nhận ngọc bội.

Tiễn bước bọn Sở Ly La, Bạch Hổ vừa lúc cũng trở về.

"Thế nào? Hắn đã chết sao?" Âu Dương Tĩnh hỏi Bạch Hổ.

"Không thấy."

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Âu Dương Tĩnh kinh ngạc, ánh mắt híp lại: "Không thấy?"

"Thật sự không thấy. Hơn nữa nếu ta đoán không sai, cái tên ghê tởm đó còn chưa chết." Bạch Hổ biến hóa nhanh chóng, Vân Khinh Cuồng tóc bạc mắt xanh lại xuất hiện.

Âu Dương Tĩnh trầm mặc, sau đó lạnh lùng nói:

"Mạng hắn lớn thật, có điều lần sau nếu gặp lại, sẽ là ngày chết của hắn."

"Đúng rồi, hắn, ta có thể cứu." Vân Khinh Cuồng đột nhiên chỉ vào Âu Dương An trên giường nói.

Âu Dương Tĩnh trầm mặc, sau đó đột nhiên tức giận, đấm một đấm lên người Vân Khinh Cuồng:

"Chết tiệt, sao ngươi không nói sớm?!" Làm hại nàng lo lắng, còn chạy đến hoàng cung bắt ngự y.

"Ngươi có hỏi ta đâu." Vân Khinh Cuồng liền nói, đưa tay xoa xoa ngực.

Âu Dương Tĩnh lại liếc háy hắn một cái, sau đó lôi kéo hắn về bên giường:

"Mau, cứu tỉnh huynh ấy."

Vân Khinh Cuồng nhận mệnh gật đầu, mắt lại trợn trắng. Có ai mạng khổ như hắn không, đã bị khế ước làm thành sủng vật cho cưỡi còn chưa đủ, giờ phải ôm đồm việc vặt vãnh. Thật sự biến thành tên đầy tớ.

https://thuviensach.vn

Chương 37: Quỷ Kế Lại Sinh

Vân Khinh Cuồng đến nâng Âu Dương An dậy, dựa vào giường ngồi, bản thân cũng khoanh chân ngồi đối diện với hắn. Hai tay vận khí, chỉ thấy một luồng sáng trắng theo mi tâm Âu Dương An bắn vào.

Âu Dương An khẽ nhúc nhích, vẻ mặt dường như tương đối thống khổ. Mắt vẫn nhắm chặt, giọt mồ hôi trên trán chảy ra. Ngay sau đó, đột nhiên thân mình như hướng về ngoài giường tìm tòi, ụa một tiếng, miệng phun ra dơ bẩn.

Âu Dương Tĩnh nhìn lại, quả nhiên thấy trong dơ bẩn kia có mấy con ấu trùng đang ngọ nguậy. Làm cho người ta nhìn thấy lập tức ghê tởm.

"Tốt lắm, hắn đã không có việc gì." Vân Khinh Cuồng lại đỡ Âu Dương An nằm xuống: "Tĩnh dưỡng một hai ngày là có thể tỉnh táo lại".

"Cám ơn ngươi, Cuồng." Âu Dương Tĩnh đi đến bên giường, nắm lấy tay huynh trưởng.

"Đúng rồi, ngươi muốn đối phó bọn chúng thế nào?" Vân Khinh Cuồng nhìn đáy mắt Âu Dương Tĩnh phát ra ánh sáng hung ác, trong lòng biết hung thủ hại đến Âu Dương An chỉ sợ sẽ thực thảm thực thảm.

Âu Dương Tĩnh nhếch môi cười, lại cười đến làm người ta phát lạnh.

"Đến lúc đó, ngươi sẽ biết."

.....

https://thuviensach.vn

Ở chính viện Phủ tướng quân, trong phòng Tô Thanh Liên. Ba anh em Âu Dương Tinh ngồi bên người mụ, cả đám chân mày đều nhíu lại. Đêm nay, Thái tử và Thất công chúa đến thăm thật sự khiến cho bọn họ bị đả kích quá lớn. Nhất là việc hai người đó ở giữa chống đỡ cho Âu Dương Tĩnh, càng làm cho bọn họ lo lắng cùng đố kỵ.

"Mọi người nói xem, Âu Dương Tĩnh tiện nha đầu này sao lại quen biết Thái tử tôn quý và Thất công chúa chứ?" Trầm mặc nửa ngày, Âu Dương Thần nhịn không được mở miệng.

"Ai biết được." Âu Dương Tinh tràn đầy không cam lòng. Hơn bảy năm trước, anh em chúng không chết. Bây giờ trở về chẳng những học được bản lĩnh, còn quen biết Thái tử, công chúa, thật sự rất đáng giận.

Âu Dương Thấm khẽ cúi đầu, nàng nhớ tới buổi tối vừa rồi thấy Thái tử Sở Ly Lạc. Chỉ cảm thấy vô cùng tuấn mỹ, tuy không phải lần đầu tiên nhìn thấy Thái tử. Nhưng nàng lại vạn lần không ngờ tới người sẽ cùng Âu Dương Tĩnh đi chung một chỗ. Chẳng lẽ người coi trọng nàng ta?

Tô Thanh Liên cũng trầm tư. Nếu là trước kia hai tên đê tiện này, mụ tất nhiên có cách thu thập bọn chúng. Nhưng bây giờ đụng đến Thái tử, công chúa, chuyện này lại thành phiền toái rồi.

"Mẫu thân, người nói tiện chủng Âu Dương An liệu có chết không?" Sau một lúc lâu, Âu Dương Tinh lại mở miệng.

"Tiện chủng kia nếu chết thì tốt hơn, đỡ có nhiều người cùng các con tranh gia sản." Tô Thanh Liên oán hận mở miệng.

"Mẫu thân, nếu tiện nha đầu kia tra được chuyện là do chúng ta làm, nhất định sẽ không bỏ qua cho chúng ta đâu." Âu Dương Thấm mấp máy môi nói. Nàng cũng không phải là đồ ngu xuẩn như hai đại ca. Đối với mọi chuyện từ trước đến nay vẫn rất khôn khéo, nhất định phải phòng ngừa chu đáo mới là thượng sách.

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, mẫu thân, huống chi bây giờ nàng ta còn có Thái tử và công chúa làm chỗ dựa, đối với chúng ta càng thêm bất lợi." Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần cũng gật đầu, trăm miệng một lời nói.

Tô Thanh Liên chân mày nhíu chặt hơn. Đúng vậy, đây cũng là việc mụ lo lắng. Huống chi trước kia mụ đối đãi như vậy với hai anh em bọn chúng, lần này bọn chúng trở về nhất định là muốn báo thù. Hơn nữa bây giờ Âu Dương An gặp chuyện, mụ có dự cảm không tốt.

"Không được, phải tiên hạ thủ vi cường." Chỉ cần trừ khử hai anh em chúng, như vừa rồi không để lại dấu vết. Cũng không sợ Thái tử, công chúa bọn họ tra ra, đến lúc đó dù là bọn họ cũng không có cách cứu.

"Các con nghe ta nói....." Tô Thanh Liên hướng về ba người con ghé sát vào, nói nhỏ một phen.

Ba anh em Âu Dương Tinh đầu tiên là ngẩn ra, tiếp theo gật đầu. Xem ra những người này là lựa chọn hành động.

https://thuviensach.vn

Chương 38: Một Đêm Tàn Khốc

Khuya hôm sau.

Tiếng sấm vang rền, chớp rạch liên tục. Giọt mưa tựa như hạt châu từ bầu trời đêm rơi xuống, leng keng lạch cạch rơi trên mặt đất, nóc nhà.

Đã là giờ hợi, người trong Phủ tướng quân đã ngủ từ lâu.

Trong lúc mưa to như trút nước, vài gã trùm áo tơi khoác quần áo đen, đầu đội đấu lạp như gió bay vút vào Phủ tướng quân. Lợi dụng tia chớp tiếng mưa rơi che dấu âm thanh cước bộ của bọn họ, những gã này dường như đã am hiểu rõ đường đi lối lại trong phủ từ trước. Thẳng hướng đến tiểu viện mà hai anh em Âu Dương Tĩnh ở.

Ngay khi đám người vào sân sau, Bạch Hổ nằm ở góc phòng đột nhiên mở mắt. Đồng tử xanh biếc trong đêm tối lóe lên ánh quỷ dị sáng ngời.

Đồng thời, trên giường Âu Dương Tĩnh cũng tỉnh. Bản lĩnh gọn gàng trở mình ngồi bật dậy, đem áo khoác mặc ổn. Vén rèm lên, nhanh chóng đi đến bên cạnh giường nơi Âu Dương An nằm, bàn tay mềm điểm huyệt đạo của hắn. Sau đó nàng quay đầu nói với Bạch Hổ:

"Bảo vệ huynh ấy."

Dứt lời, Âu Dương Tĩnh lập tức xuyên qua cửa sổ nhìn những người bên ngoài. Trong lòng lạnh lùng cười, cuối cùng cũng động thủ. Lần này nàng phải một lần giải quyết hết mọi chuyện cần thiết.

https://thuviensach.vn

Đi tới, trực tiếp ra cửa. Nhìn người áo đen bên ngoài sửng sốt, hiển nhiên bọn chúng không ngờ đến Âu Dương Tĩnh đang ngủ lại ở cửa sau này đi ra.

"Là lão bà Tô Thanh Liên phái các ngươi tới ư." Âu Dương Tĩnh câu đầu tiên đã làm cho vài người áo đen thêm sửng sốt. Có điều nháy mắt, bọn chúng đều trở về thần thái cũ. Không nói hai lời, bay thẳng đến chỗ Âu Dương Tĩnh tấn công.

"Hừ, muốn chết."

Bóng dáng nàng lướt đi, áo khoác màu trắng như quỷ mị lấy mạng người chỉ trong một ánh chớp. Trên tay ngọc tiêu huy động, chiêu ra đầy sát khí. Ngọc tiêu điểm qua trên người những người áo đen kia. Bóng dáng Âu Dương Tĩnh lại lướt trở về dưới mái hiên, yên lặng bất động.

Phịch, phịch, phịch

Sau mấy tiếng vang đã thấy cả đám người áo đen kia đều ngã xuống đất. Mưa tầng tầng hắt lên, máu loãng, nước mưa lẫn lộn trộn vào nhau, chỉ để lại một người áo đen choáng váng.

Người áo đen còn lại kia ngơ ngác nhìn Âu Dương Tĩnh, quả thực không thể tin được vào mắt mình. Giết người trong chớp mắt, người thiếu nữ này chỉ dùng một chiêu đã giải quyết gọn cả một đám đông sát thủ bọn họ. Đáng sợ, nàng ta là người sao?

Âu Dương Tĩnh nhìn mưa ào ào dội xuống người tên áo đen kia, sau đó lại lấy tốc độ sét đánh, điểm huyệt đạo của hắn. Trực tiếp lôi hắn đi về phòng chính của Tô Thanh Liên.

Tại chính viện, mẹ con bốn người Tô Thanh Liên đều tụ họp trong phòng mụ. Cả bốn người khóe miệng đều mỉm cười, nghe tiếng sét và tiếng

https://thuviensach.vn

mưa rơi bên ngoài, cũng là đang tưởng tượng hai tiện chủng kia chắc là đã chết trong tay sát thủ rồi.

Rầm ——

Đột nhiên nghe thấy một tiếng vang thật lớn, cửa phòng lại bị người đạp ra. Ánh mắt bốn người đột nhiên trợn trắng, nhìn người vừa đến ở phía sau, khóe miệng tươi cười đắc ý lập tức cứng lại.

"Tiện, tiện....." Âu Dương Tĩnh không chết? Còn đem sát thủ lôi đến đây? Nàng ta có bao nhiêu lợi hại vậy? Mẹ con Tô Thanh Liên rối loạn, giật mình.

Âu Dương Tĩnh mang trên mặt tươi cười, hai gò má lộ ra lúm đồng tiền xinh đẹp. Tuy quần áo bị mưa làm ướt, nhưng nửa điểm cũng không tổn hại đến khí thế của nàng. Tay nàng buông lỏng, sát thủ kia lập tức rơi trên mặt đất.

"Các vị thật sự là hăng hái, đã trễ thế này còn chưa ngủ. Là vì làm việc trái với lương tâm sợ quỷ gõ cửa, ngủ không được sao."

"Ngươi, có biết ngươi đang ở đây nói gì không?" Nhìn Âu Dương Tĩnh, cả bọn Tô Thanh Liên nhịn không được run rẩy.

"À? Còn chưa hiểu?" Âu Dương Tĩnh vỗ trán một cái: "Vậy hãy để cho vị huynh đệ áo đen này nói đi." Dứt lời, nàng nhấc ngọc tiêu giải huyệt đạo cho tên áo đen, sau đó lại điểm huyệt cười của hắn.

"Ha ha ha....." Sát thủ nhất thời cười to không ngớt, nước mắt chảy ra, không ngừng trên mặt đất lăn lộn.

Âu Dương Tĩnh mắt lạnh nhìn, sau đó hỏi:

"Nói đi, ai phái các ngươi tới giết ta?"

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha....." Sát thủ kia vẫn cười không ngừng.

Âu Dương Tĩnh đột nhiên bắt lấy cánh tay hắn, vặn một cái, chỉ nghe rắc một tiếng, cánh tay tên sát thủ bị bẻ gãy rời. Đau đớn lại phải cười làm cho hắn vạn phần thống khổ, vẻ mặt dữ tợn. Khiến mẹ con Tô Thanh Liên càng thêm sợ hãi tụm lại thành một đống phát run.

"Vâng, là Tướng quân Phu nhân." Sát thủ thống khổ nặn ra lời nói.

Âu Dương Tĩnh phiết môi cười, giải khai huyệt đạo cho sát thủ. Ngọc tiêu điểm tử huyệt của hắn, hắn phải đi gặp đồng bọn rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 39: 'Hưởng Thụ Thật Tốt'

"A ——"

Nhìn Âu Dương Tĩnh cười híp mắt giết chết sát thủ, Tô Thanh Liên nhịn không được thét chói tai. Tay run run chỉ về phía nàng. Đó là ma quỷ.

"Đừng nóng vội, lập tức sẽ tới các ngươi." Âu Dương Tĩnh biết rõ Tô Thanh Liên sợ hãi, lại cứ thản nhiên cười càng thêm quỷ dị.

Quả nhiên, Tô Thanh Liên bọn họ sợ tới mức phát khiếp. Nhưng hai anh em Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần vẫn nuốt nước miếng chắn trước mặt mẫu thân cùng em gái, hướng về phía Âu Dương Tĩnh rít gào:

"Tiện nha đầu, ngươi dám tiến lên bước nữa. Bọn ta sẽ không khách sáo với ngươi."

"Ha ha ha....." Âu Dương Tĩnh lại giống như nghe được chuyện buồn cười nhất trên thế gian.

"Các ngươi sẽ đối với ta không khách sáo sao? Các ngươi đối với huynh muội chúng ta vốn chưa từng khách sáo. Có điều hết cách rồi, tối nay chính là lúc các ngươi phải hoàn lại tất cả."

"Ngươi, ngươi muốn giết chúng ta? Chẳng lẽ ngươi không sợ Tướng quân biết, huynh muội các ngươi sẽ chạy không thoát sao?"

"Giết các ngươi cần gì ta tự mình động thủ, bổn cô nương ta còn sợ vấy bẩn tay mình." Nụ cười trên mặt Âu Dương Tĩnh thủy chung chưa từng tắt

https://thuviensach.vn

đi. Muốn giết chết bọn chúng có trăm ngàn phương pháp, đương nhiên, nàng sẽ cho bọn chúng ‘hưởng thụ thật tốt’.

"Ngươi....." bọn Tô Thanh Liên sợ càng thêm sợ, nhưng Âu Dương Tĩnh không cho bọn họ thêm cơ hội nào.

Chỉ thấy nàng cầm ngọc tiêu một lần nữa đặt trên môi, một khúc tiêu trầm thấp chậm rãi vang lên.

Tô Thanh Liên bọn họ mở to mắt nhìn nàng, không biết nàng muốn làm gì?

Âu Dương Tĩnh cúi đầu thổi, cùng với tia chớp ngoài cửa sổ kia, còn có tiếng mưa rơi ràn rạt, không khí lại thêm quỷ quái kỳ dị.

Tô Thanh Liên bọn họ càng ngày càng bị mê hoặc, cũng càng ngày càng kinh hãi. Đột nhiên nghe thấy tiếng gì đó như tiếng loài bò sát, còn có tiếng gầm gừ. Bọn họ cho là mình nghe lầm, nhưng nào là rắn, côn trùng, chuột, từ cạnh cửa, theo khe hở cửa sổ trườn vào. Mẹ con bốn người ánh mắt trừng càng lớn, phía sau lũ rắn, còn có vài con sói xám cũng đi theo.

"A, rắn, rắn....." mẹ con bốn người cuộn chặt lại cùng một chỗ lạnh run, chỉ cảm thấy cả người nổi da gà. Con rắn kia thè lưỡi, còn có ánh mắt sói dữ tợn, sợ tới mức chỉ kém không ngất đi.

Âu Dương Tĩnh thu hồi ngọc tiêu, nụ cười trên mặt càng sâu hơn.

"Kế tiếp, các ngươi từ từ hưởng thụ đi."

Dứt lời, nàng không nhìn lại bốn người kia nữa. Trực tiếp ra cửa, sau đó chặn lại. Đứng ngay ngoài cửa, canh chừng cửa sổ, ngừa bọn họ theo cửa sổ đào tẩu.

https://thuviensach.vn

Trong phòng Tô Thanh Liên bọn họ nhìn thấy Âu Dương Tĩnh đi rồi, cả người đều nhanh chóng muốn phát điên. Chỉ là đám côn trùng bò sát, dã thú trên đất trong phòng kia không cho phép bọn họ mất kiểm soát.

Cả bọn Tô Thanh Liên thét chói tai, vạch cổ họng gọi người tới cứu mạng. Âm giọng cứ thế bị tiếng sấm khổng lồ át đi.

Hai mẹ con thét chói tai, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần cũng sợ tới mức không nói được. Nhưng dù sao cũng là là nam tử, hơn nữa đã đến cảnh chó cùng rứt giậu. Hai anh em nhìn nhau, vội quơ lấy bàn ghế trong phòng tấn công.

Mùi máu tanh bắt đầu tràn ra, ba đầu sói xám sớm đã liếc tròng mắt xanh lét nhìn bọn họ. Bây giờ bị hương vị của máu tanh dụ dỗ, lập tức giống như đói bụng mấy trăm năm, hung ác vồ tới mẹ con bốn người, điên cuồng phanh thây cắn xé.....

Âu Dương Tĩnh nghe tiếng khóc, tiếng hét trong phòng truyền ra, khóe môi tươi cười sáng lạn như ánh mặt trời.

"Hưởng thụ thật tốt đi." Khi dễ anh em nàng thì phải chịu trừng phạt.

https://thuviensach.vn

Chương 40: Thiếu Âu Dương Thấm

"A ——"

Hôm sau, một tiếng thét chói tai phá vỡ Phủ tướng quân. Mọi người cả kinh đều vội vã chạy tới nơi phát ra tiếng thét chói tai - phòng Tướng quân Phu nhân.

Một đêm mưa gió qua đi, chung quanh vẫn là ướt sũng cả một vùng. Trong vườn, hoa, lá, cây đọng lại những giọt sương trong suốt, tựa như bị tiếng thét chói tai làm ảnh hưởng rơi xuống nước.

"Tĩnh nhi, đã xảy ra chuyện gì?"

Âu Dương An nghe tiếng hét chói tai, bò dậy. Sức khỏe hắn trải qua hai ngày tĩnh dưỡng đã khỏi hẳn, không biết sao lại thế này. Đêm qua hắn ngủ như chết, thậm chí ngay cả một giấc mộng cũng không có.

Âu Dương Tĩnh khóe miệng mang theo ý cười kỳ quái, nhưng cái gì cũng không giải thích, chỉ nói:

"Đi xem thì biết."

Âu Dương An gật đầu một cái, hai anh em thay quần áo, xong xuôi mới đi ra ngoài. Bạch Hổ phía sau tất nhiên cũng đi theo.

Hai anh em vừa mới ra sân đã gặp được tỳ nữ hốt ha hốt hoảng chạy vào, một bên hô:

https://thuviensach.vn

"Không xong rồi, Tứ thiếu gia, Ngũ tiểu thư, Phu nhân cùng Đại công tử bọn họ đã chết rồi."

"Cái gì?" Âu Dương An cả kinh, ánh mắt đảo qua em gái bên cạnh. Lại thấy sắc mặt nàng vẫn bình thường, trong lòng mơ hồ hiểu rõ.

"Được rồi, chúng ta đã biết. Ngươi lui xuống đi." Âu Dương Tĩnh nói với tỳ nữ.

“Vâng” Tỳ nữ đáp, nhưng nhớ tới hình ảnh vừa rồi nhìn thấy, sắc mặt vẫn tái nhợt.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An nhìn em gái.

"Đúng vậy, là muội." Âu Dương Tĩnh cũng không gạt hắn: "Bọn họ đêm qua phái sát thủ tới giết chúng ta, muội đương nhiên kính trở lại bọn họ."

Âu Dương An đột nhiên hiểu, khó trách mình ngủ như chết thế kia, thì ra Tĩnh nhi điểm huyệt ngủ của hắn. Có điều hắn lại tuyệt không đồng tình với mẹ con mấy người kia. Nếu không có bảy năm rưỡi sư phụ cứu bọn họ, người chết đúng là bọn họ rồi.

Hai anh em đi đến chính viện của Tướng quân Phu nhân, nơi đó đã đông kín người trong phủ. Quản gia Phủ tướng quân đang trông chừng không để mọi người làm rối loạn bên trong. Chúng nô bộc nhìn thấy hai anh em, vội chạy nhanh đến hành lễ:

"Thỉnh an Tứ thiếu gia, Ngũ tiểu thư." Bây giờ Phu nhân bọn họ đều đã mất, trong phủ chỉ còn lại hai chủ nhân Tứ thiếu gia, Ngũ tiểu thư mà thôi.

Anh em Âu Dương An gật đầu, lập tức muốn tiến vào trong phòng.

"Tứ thiếu gia, Ngũ tiểu thư, hai người không nên vào. Rất thảm, hay là chờ nha môn đến rồi nói sau đi." Quản gia thấy hai người muốn vào, vội

https://thuviensach.vn

vàng ngăn lại.

Âu Dương Tĩnh thản nhiên liếc mắt nhìn ông ta một cái, quản gia như bị thôi miên, tự động buông tay xuống.

Hai anh em đi vào nhà, nhìn thấy trên đất vẫn còn có rất nhiều xác rắn, chuột, côn trùng. Máu huyết mơ hồ, mà bên cạnh, Tô Thanh Liên vẻ mặt hoảng sợ nằm ở nơi đó. Cách chỗ mụ không xa, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần bị cắn nát đã hoàn toàn biến dạng. Trong phòng mùi máu tanh gay mũi, cảnh tượng này lại càng làm người ta vừa thấy đã muốn nôn ra. Có điều anh em Âu Dương An lại chỉ phát hiện một sự kiện ——

Âu Dương Thấm không có ở trong phòng.

Âu Dương Tĩnh nhướng mày, cùng Âu Dương An tương tự nhìn nhau. Sao lại thế này?Âu Dương Thấm không có võ công, nàng ta làm sao có thể không chết ở bên trong? Chẳng lẽ là được người cứu đi rồi?

"Quản gia, có thấy Tam tiểu thư không?" Âu Dương Tĩnh quay đầu nhìn quản gia.

"Hồi bẩm Ngũ tiểu thư, không nhìn thấy Tam tiểu thư." Quản gia cúi đầu đáp.

Âu Dương Tĩnh chân mày chau càng chặt hơn, rất nhanh, nha môn cũng phái người đến đây.

Anh em Âu Dương An thấy bọn Tô Thanh Liên đều đã chết hết, dĩ nhiên là đem tất cả sự tình giao hết cho nha môn. Cũng không sợ bọn họ tra được cái chết của mấy người Âu Dương gia từ trên người mình, bởi vì nàng rất nhanh sẽ đi gặp Thất công chúa Sở Ly La.

https://thuviensach.vn

Chương 41: Tất Cả Đều Kết Thúc

Hoàng cung, Điện Ly La.

Sở Ly La nghe xong Âu Dương Tĩnh nói, trầm mặc một lát. Sau đó nhìn nàng, gật đầu:

"Yên tâm, chuyện này có đã có tôi. Tuyệt đối sẽ không để người ta tra được hai người." Nếu nàng là Âu Dương Tĩnh, khẳng định cũng sẽ không bỏ qua cho Tướng quân Phu nhân. Không ngờ nhìn mặt ngoài đoan trang, Tướng quân Phu nhân lại đáng giận như thế.

"Kỳ thật bản thân tôi cũng không lo lắng sẽ điều tra ra, chỉ là ngại phiền toái." Âu Dương Tĩnh ngoéo môi một cái, mà nàng thì chán ghét phiền toái.

"Vậy kế tiếp, cô muốn làm gì?" Thù đã báo, nàng có nên ở lại Phủ tướng quân không đây.

Âu Dương Tĩnh cười. Đúng vậy, thù đã báo. Cuộc sống tương lai sẽ vì mình và đại ca mà sống.

"Tôi trước tiên muốn cùng đại ca đi du ngoạn giang hồ, sau này mệt mỏi, sẽ trở về thăm sư phụ và Duyệt tỷ tỷ." Cùng nhau sống ẩn cư, không tồi.

"Giang hồ." Sở Ly La xinh đẹp trước mặt cũng hướng tới: "Tôi cũng muốn đi, có điều bây giờ còn chưa tới lúc."

"Tốt lắm." Âu Dương Tĩnh nhìn nàng: "Tôi sẽ đi trước một bước chờ cô."

https://thuviensach.vn

“Được.” Sở Ly La đưa tay cùng Âu Dương Tĩnh đánh dấu lại cùng một chỗ: "Đây là ước định của chúng ta." Ở thời không này, các nàng dù không có quan hệ máu mủ, nhưng cũng là người tâm linh có thể nhờ cậy gần nhất.

“Ừ.”

Nữ tử mỗi người một vẻ thật sâu nhìn nhau, tình hữu nghị cũng khắc sâu lẫn nhau trong lòng.

.....

Vụ án cái chết của mẹ con ba người Tô Thanh Liên trở thành mê án, nha môn tra không ra tại sao lại xuất hiện nhiều rắn chuột như thế ở trong phòng. Cho nên án tử cũng chỉ làm qua loa rồi kết thúc.

Âu Dương Ngự nhận được thư trong phủ gửi tới, cũng không trở về. Chỉ sai người truyền tin báo cho quản gia chôn cất mẹ con bọn họ, hơn nữa chiếu cố tốt anh em Âu Dương An.

Nhưng, ở Phủ tướng quân lúc gia đình đang phát tang. Âu Dương Tĩnh cũng chỉ để lại một lá thư, rồi cùng Âu Dương An mang theo Bạch Hổ rời đi.

Phủ tướng quân tất cả dường như cứ như vậy kết thúc.

.....

"Chủ nhân, chúng ta cần phải trở về rồi?"

Vâng theo Mộc Nguyệt Ly rời đi, nhìn hắn, trái tim lại gấp lên một nhịp. Bọn họ đã đi mấy tháng rồi, nếu không trở về, chỉ sợ Chủ thượng sẽ lo lắng.

"Trở về?" Mộc Nguyệt Ly nhếch môi một cái, dáng vẻ tà mị chọc ghẹo mấy cô nương hai bên đường đều đỏ mặt: "Chờ ta chơi đã rồi nói sau."

https://thuviensach.vn

"Nhưng....." Với thân phận của người sao có thể chỉ du sơn ngoạn thủy.

"A? Bên kia xảy ra chuyện gì thế? Sao lại có nhiều người như vậy?" Mộc Nguyệt Ly nhìn về hướng mọi người tụ tập hỏi.

"Đó không phải là Âu Dương Phủ tướng quân sao?" Vâng cũng nhìn lại.

"Âu Dương Tướng quân?" Mộc Nguyệt Ly bên môi nụ cười càng thêm sâu: "Đi, đi xem một chút."

Vâng bất đắc dĩ, đành phải theo hắn đi tới.

"Đại thẩm xin cho hỏi, bên trong đã xảy ra chuyện gì?" Mộc Nguyệt Ly cười hỏi một nữ tử tầm tuổi trung niên.

Vị nữ tử này nhìn lại, thấy là mỹ nam tử. Tuy bà đã nhiều tuổi rồi nhưng cũng tránh không được tim đập nhanh hơn.

"Vị công tử này không biết ư? Trong phủ tướng quân có người chết. Tướng quân Phu nhân cùng với Đại công tử, Nhị công tử bị rắn chuột các loại côn trùng cắn chết, nghe nói tình hình xác chết rất thê thảm....."

"Rắn? Chuột?" Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly híp lại, nhớ tới chuyện chứng kiến ở Trích Tinh lâu, hắn dường như hiểu được chuyện gì đã xảy ra.

"Đi thôi."

"Chủ nhân?" Vâng kỳ quái theo sát Mộc Nguyệt Ly rời đi, không rõ lắm trong lòng chủ nhân rốt cuộc đang suy nghĩ gì?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 1: Đều Là Con Hổ Gây Họa

Giang Nam, phong cảnh kiều diễm.

Sơn thanh thủy tú, trời xanh chiếu rọi, hoa sơn trà phảng phất mùi thơm ngát.

Phố xá thênh thang, cổ kính truyền thống, lâu đài đình các.

Nữ tử tựa nước trong veo, nam tử tuấn mỹ thanh tú qua lại khắp các ngã tư đường phồn hoa rực rỡ. Phong cảnh đã đẹp, người còn đẹp hơn.

Âu Dương Tĩnh váy phấn phiêu diêu, mái tóc như áo choàng, khăn lụa che đi một nửa dung nhan. Cùng một bộ áo bào trắng, Âu Dương An đi trên đường phố Giang Nam, thế nhưng lại làm cho mỹ nhân ở Giang Nam thấy hổ thẹn. Phía sau bọn họ lại là thần thú Bạch Hổ kiêu căng Vân Khinh Cuồng.

Đôi con người màu ngọc bích kỳ lạ, Bạch Hổ làm cho người ta sợ hãi, cũng khiến lắm người tò mò.

Chỉ thấy những người đó đều ở xa xa nhìn về phía đám người Âu Dương Tĩnh, mà Bạch Hổ cũng là vừa ngẩng đầu, kiêu kỳ, keo kiệt một ánh mắt nhìn mọi người.

Âu Dương An thấy thế, nhịn không được mỉm cười. Dáng vẻ kia ôn nhuận như ngọc, tất nhiên hấp dẫn không ít ánh mắt nữ tử.

"Tĩnh nhi, Cuồng rất lợi hại."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh gật đầu, nhưng nàng lại suy nghĩ lần sau có nên để cho Vân Khinh Cuồng biến thành con hổ nhỏ? dạo này nó thật sự là rất chói mắt, chỉ sợ sẽ rước lấy phiền toái. Đang nghĩ tới đó, chợt nghe thấy một tràng tiếng kinh hô.

"A, thậy là con hổ uy phong."

Hai anh em ngẩng đầu nhìn lên, lập tức thấy một thiếu nữ mặc áo hoa lệ được một đám tỳ nữ, gia đinh vây quanh. Khí phách hùng dũng như vậy, đoán chừng thân phận lại không tầm thường.

Bạch Hổ thế nhưng chỉ lấy đôi con ngươi màu ngọc bích nhìn lướt qua thiếu nữ, lập tức nhún nhún không để ý tới người.

"Nó, nó đang trừng mắt nhìn ta sao?" Thiếu nữ vận áo hoa kia bị ánh mắt Bạch Hổ làm kinh sợ.

Bạch Hổ tuy không để ý tới, nhưng trong lòng vẫn đang thầm oán, kinh hãi gọi nhỏ, hắn là thần thú đấy.

"Đúng vậy, tiểu thư. Bạch Hổ này hình như có linh tính. Nô tỳ cho tới bây giờ chưa từng thấy qua." Tỳ nữ bên người nữ tử mặc áo hoa nói.

Cả bọn Âu Dương Tĩnh cũng chẳng để ý mấy người xa lạ này, trực tiếp mang theo Bạch Hổ hướng về bên kia mà đi.

"Đứng lại ——" Nữ tử mặc áo hoa thấy đôi nam nữ kia dám không để ý tới mình mà bước đi, lúc này hờn dỗi mở miệng.

Âu Dương Tĩnh vừa nghe tiếng này đã hiểu ra. Thiếu nữ này hẳn là thiên kim tiểu thư kiêu kỳ. Có điều không liên quan tới bọn họ.

"Bổn tiểu thư bảo các ngươi đứng lại, các ngươi điếc sao?" Thiếu nữ thấy tiếng hô của nàng không những không làm cho hai người đứng lại,

https://thuviensach.vn

ngược lại còn tiếp tục đi. Mặt cười lập tức biến sắc, nổi giận đùng đùng, tuy vẫn như cũ không tổn hại đến hình tượng xinh đẹp.

"Đi, ngăn bọn họ lại."

“Vâng.” Gia đinh phía sau nữ tử mặc áo hoa hô một tiếng xông lên, ngăn cản đường đi của Âu Dương Tĩnh bọn họ.

Bạch Hổ đột nhiên hướng về phía những gia đinh kia nhếch miệng rít gào một tiếng, thật sự đem tất cả mọi người dọa sợ.

Âu Dương Tĩnh vỗ vỗ Bạch Hổ, sau đó quay đầu, bình tĩnh nhìn nữ tử mặc áo hoa:

"Có gì không?"

Nữ tử mặc áo hoa bị nàng nhìn vào, không hiểu sao, lại cảm thấy trong lòng run lên. Nàng nhấc cằm, cố ý xem nhẹ cảm giác xuất hiện trong lòng, tay chỉ chỉ nói với Âu Dương Tĩnh:

"Bạch Hổ là của ngươi?"

Âu Dương Tĩnh gật đầu, vẫn như cũ nhìn nàng ta.

"Bạch Hổ này, bổn tiểu thư muốn. Nói đi, bao nhiêu tiền?" Nữ tử này thực ương ngạnh, dáng vẻ tiền đại khí thô.

Kết quả dáng vẻ vênh váo tự đắc của nàng ta, chỉ thấy Âu Dương Tĩnh lạnh nhạt liếc mắt một cái, Bạch Hổ khinh thường khẽ hừ. Mà Âu Dương An thủy chung vẫn duy trì vẻ mặt cười nhạt lại xa cách.

"Ngươi, các ngươi vậy là sao?" Nữ tử mặc áo hoa từ nhỏ được nuông chiều, bị vẻ mặt khinh thường của Âu Dương Tĩnh làm cho nàng ta phẫn nộ: "Các ngươi biết ta là ai không hả?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi còn không biết mình là ai? Chúng ta làm sao biết?" Âu Dương Tĩnh cười như không cười nói, ánh mắt nhìn nàng ta như nhìn một kẻ ngốc.

"Ngươi ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 2: Quấn Quít Lấy Gọi Sư Phụ

"Bắt bọn họ lại." Nữ tử mặc áo hoa tức giận, hướng về phía hạ nhân phân phó.

Đám nô tài kia nhìn nhìn Bạch Hổ uy phong lẫm liệt, sững sờ tại chỗ do dự không dám lên.

"Chết tiệt, các ngươi dám không nghe mệnh lệnh bổn tiểu thư sao. Trở về ta sẽ đánh gãy chân các ngươi." Nữ tử mặc áo hoa tức giận đến nổi trận lôi đình.

Thủ hạ vừa nghe, dù sao cũng đều bị tội. Bọn họ cắn răng hướng về anh em Âu Dương Tĩnh xông tới.

Âu Dương Tĩnh phiết môi cười, ngọc tiêu trên tay giương lên. Đám nô tài kia ngay cả góc áo của nàng còn chưa chạm vào, đã bị nội lực đánh văng ra ngoài.

Phịch, phịch, phịch, rơi đẹp xuống đất.

Ánh mắt nữ tử mặc áo hoa trợn tròn nhìn Âu Dương Tĩnh, choáng váng. Đây là loại công phu gì? Lợi hại như thế.

Âu Dương Tĩnh nhìn nàng ta liếc mắt một cái, cùng Âu Dương An xoay người rời đi.

Bạch Hổ cũng hừ, khinh thường xoay người.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy bọn họ sẽ rời đi, nữ tử mặc áo hoa đột nhiên bừng tỉnh lại. Đuổi theo bọn họ, một bên hô:

"Sư phụ, sư phụ, đợi ta với. Ta muốn theo người học võ công."

Mọi người trên đường xem cuộc vui như hóa đá, ngây ngốc nhìn thiếu nữ mặc váy hoa chạy đuổi theo đám người Âu Dương Tĩnh.

Đám nô tài của thiếu nữ mặc váy hoa cũng sững sờ, bọn họ nghĩ tiểu thư sẽ giận dữ. Tuyệt đối không ngờ sự tình sẽ chuyển biến một trăm tám mươi độ như vầy.

"Sư phụ, sư phụ, người chờ một chút. Chiêu vừa rồi gọi là gì vậy? Thật là lợi hại, dạy ta đi?" thiếu nữ mặc váy hoa bỏ mặc đám nô tài, hấp tấp đuổi theo Âu Dương Tĩnh.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An nhìn em gái, chẳng lẽ thiếu nữ phía sau vẫn đuổi theo bọn họ sao?

Âu Dương Tĩnh cũng hơi nghiêng đầu ngó thiếu nữ kia đã theo họ một con phố rồi, nàng ta thật đúng là đi theo thật. Có điều nàng ta đổi sắc mặt cũng quá lợi hại, một giây trước còn trợn mắt quát tháo, hận không thể nuốt người. Một giây sau đã trước cười mặt dày gọi mình sư phụ.

"Không cần để ý đến nàng ta." Để xem nàng ta có thể đuổi theo bao lâu.

Âu Dương An gật đầu một cái, được rồi, Tĩnh nhi nói mặc kệ thì sẽ không trông nom.

"Sư phụ, người chờ ta một chút với." Âu Dương Tĩnh bọn họ coi như không nghe thấy, nhưng thiếu nữ mặc váy hoa cũng không hết hy vọng. Dùng hết sức lực đi theo nàng, có điều hiển nhiên nàng bình thường được nuông chiều đã quen, theo hết một con phố đã đổ mồ hôi như tắm, có chút cảm giác lực bất tòng tâm.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, hay là chúng ta bỏ xa nàng ta đi." Âu Dương An thật sự không thích có người đuổi theo bọn họ kêu gào. Hơn nữa mọi người trên đường cứ dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn bọn họ.

"Được rồi." Âu Dương Tĩnh gật đầu, cũng gật đầu với Bạch Hổ một cái. Nháy mắt, hai anh em đã bay vút lên lưng Bạch Hổ.

Bạch Hổ nhún chân một cái, hạ xuống, cõng hai anh em như ngọc rời khỏi tầm mắt mọi người.

Trên đường, mọi người choáng váng, nhìn bóng dáng rời đi, hoài nghi có phải bọn họ gặp được thần tiên hay không.

Thiếu nữ mặc váy hoa không gặp may rồi, mệt mỏi thiếu chút nữa đặt mông ngã ngồi trên mặt đất. Có điều vẫn kiên định tin tưởng, nhất định phải bái hai người vừa rồi làm sư phụ, bọn họ thật là lợi hại. Hơn nữa còn cưỡi Bạch Hổ, quả thực rất oai phong.

"Tiểu thư, tiểu thư, đợi ta với....." Đằng sau, đám nô bộc của thiếu nữ mặc váy hoa cũng nghiêng ngả lảo đảo chạy tới.

"Sao các ngươi chậm vậy?" Thiếu nữ mặc váy hoa trừng mắt liếc nhìn bọn họ một cái. Một đám ngu ngốc, cũng không biết giúp nàng ngăn sư phụ lại. Quên đi, mình trở về tìm sư gia vẽ lại diện mạo bọn họ thành bức tranh phát xuống dưới, không tin không đuổi kịp bọn họ. Hắc hắc.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 3: Truy Tìm Sư Phụ

Ngày thứ hai, Âu Dương Tĩnh bọn họ vừa đi ra khỏi quán trọ đã nhìn thấy rất nhiều người chỉ vào mình nhỏ giọng nghị luận, vô cùng quái dị.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, trong lòng đã có nghi vấn.

Bọn họ đi ra đường càng cảm thấy ánh mắt người xung quanh nhìn mình càng quỷ dị hơn.

"Là bọn họ đấy, rất giống người trên bức họa."

"Bọn họ thực lợi hại như vậy sao?"

"....."

Một ít lời lọt vào tai hai người.

Bức họa? Bức họa gì?

Âu Dương Tĩnh bọn họ càng thêm mê man, có điều rất nhanh đã nhìn thấy nhiều người vây quanh thành đám ở một chỗ. Hai người đi tới, chen vào trong đám người nhìn lên tường có dán tờ cáo thị, nhất thời trợn tròn mắt. Truy tìm sư phụ? Chuyện này là sao?

Âu Dương Tĩnh đến gần nhìn lên nội dung không biết nên khóc hay nên cười. Cáo thị mới dán được nửa ngày, là thiếu nữ mặc váy hoa ngày hôm qua gây nên.

"Tĩnh nhi, cô nương kia là con gái của Tri phủ." Âu Dương An cũng có chút ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh gật đầu, nhìn chữ phía trên ‘Truy tìm sư phụ’. Thật sự thì đối với thiếu nữ mặc váy hoa này ấn tượng của nàng có chút thay đổi, ít nhất nàng ta rất biết sử dụng đầu óc. Lại biết làm thế nào tìm bọn họ.

"Sư phụ, sư phụ ——" Đang nghĩ tới thì thiếu nữ kia đã đến, lại còn dẫn người đuổi theo.

Trên đường, những người khác vừa nhìn thấy thiên kim Tri phủ tới đây, đều tự động tránh sang. Bọn họ chưa từng thấy ai phát cáo thị tìm sư phụ như vầy, cái này rất mới mẻ.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng không rời đi, đứng ở nơi đó nhìn bộ áo hôm nay đã đổi sang màu thủy lam, cách ăn mặc của nàng ta có thêm vài phần giống hiệp nữ giang hồ, đang đi tới.

"Sư phụ, cuối cùng cũng tìm được người rồi." Thiếu nữ kia nhìn Âu Dương Tĩnh, thiết tha nói.

Anh em Âu Dương An thật không biết nên khóc hay nên cười, nàng ta lại còn gọi rất vui vẻ, bọn họ căn bản không quen biết mà.

"Cô nương, chúng ta quen biết sao?" Âu Dương Tĩnh thản nhiên nói, nữ tử này quá mức hào sảng rồi. Nếu đến hiện đại, không chừng sẽ thành đại ca của nhóm nữ sinh.

"A, xem ta này, quên cả giới thiệu. Ta tên là Lâm Sơ Hạ, sư phụ và vị công tử này gọi ta Sơ Hạ là được rồi." Thiếu nữ kia vỗ đầu, động tác dứt khoát khiến anh em Âu Dương An nhìn thấy đều có loại xúc động muốn cười. Xem ra bọn họ đã hiểu lầm thiếu nữ này rồi, có lẽ nàng ta không phải là thiên kim tùy hứng bị làm hư. Mà là một cô nương tính tình ngay thẳng.

"Sơ Hạ, ta không thể thu nàng làm đồ đệ." Âu Dương Tĩnh cũng biết nghe lời gọi tên nàng ta. Có điều ý từ chối trong lời nói là nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Lâm Sơ Hạ vừa nghe, nhất thời suy sụp xụ mặt xuống. Thất vọng buồn bã nhìn Âu Dương Tĩnh, chu môi, đáng thương hỏi:

"Thật sự không thể thu ta làm đồ đệ sao?"

"Sao nàng lại muốn ta thu nàng làm đồ đệ?" Nhìn vẻ mặt Sơ Hạ, Âu Dương Tĩnh bình tĩnh hỏi.

"Bởi vì người rất lợi hại, ta cũng muốn học võ công lợi hại như vậy của người." Lâm Sơ Hạ trực tiếp đáp, ánh mắt lóe sáng, tràn đầy chờ mong.

"Nàng là thiên kim Tri phủ, có nhiều người bảo vệ như vậy, học võ công làm gì?" Âu Dương An cũng tò mò xen miệng.

"Ta muốn làm hiệp nữ, hành hiệp trượng nghĩa, cầm kiếm giang hồ. Đây là loại chuyện tiêu sái cỡ nào chứ."

"Làm hiệp nữ?" Âu Dương Tĩnh cười như không cười nhìn nàng ta: "Ngày hôm qua nàng cho đám người đó bắt nạt chúng ta, đó là hành vi của hiệp nữ sao?" Quả thực chính là một Nữ vương phách lối.

"Á, ai bảo Bạch Hổ của sư phụ quá đẹp, ta thật sự thích mà." Vẻ mặt Lâm Sơ Hạ cũng có chút ngượng ngùng.

Bạch Hổ ngẩng đầu ngắm nàng ta liếc mắt một cái, cuối cùng vẫn là lỗi của hắn?

"Sư phụ, người thu nhận ta đi. Ta cam đoan nhất định sẽ chăm chỉ học tập." Lâm Sơ Hạ chắp tay trước ngực, khẩn cầu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 4: Vị Hôn Phu Của Sơ Hạ

"Đại tiểu thư, không xong rồi, không xong rồi. Cô gia tương lai gặp chuyện không may."

Trong lúc Lâm Sơ Hạ quấn quít lấy Âu Dương Tĩnh, người của Tri phủ lại rầm rập chạy tới. Hơn nữa vừa chạy vừa lớn tiếng hô.

Tâm trạng đang muốn nhào vào bái sư của Sơ Hạ, vừa nghe thấy cả người lẫn mặt đều nghịch chuyển. Bóng dáng phút chốc quay phắt lại, trừng mắt:

"Các ngươi nói cái gì? Trần đại ca làm sao?"

"Hồi bẩm, hồi bẩm Đại tiểu thư, gã sai vặt của Cô gia tương lai khắp người bị thương chạy đến Tri phủ nói bọn họ ở ngoài thành bị tập kích, Đại nhân đã phái người mang binh đến đó....." Người chạy tới báo tin nghiêng ngả lảo đảo, thở phì phò, hiển nhiên là một đường chạy như bay đến.

"Cái gì?" Lâm Sơ Hạ lại một tiếng thét chói tai, sau đó hô to một tiếng

"Trần đại ca." Người cũng theo hướng ngoài thành mà chạy đi. Nhưng vừa chạy được vài bước, lại phút chốc quay đầu, hai tay giữ chặt Âu Dương Tĩnh, cầu khẩn.

"Sư phụ, hai người lợi hại như vậy. Xin người giúp ta cứu Trần đại ca đi?"

Âu Dương Tĩnh đau đầu, nàng ta vẫn còn gọi mình là sư phụ? Chẳng lẽ thực bị vác lên làm sư phụ rồi sao?

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, chúng ta đi xem một chút đi." Âu Dương An ngoài ý muốn nói.

Âu Dương Tĩnh thấy đại ca đều đáp ứng rồi, cũng gật đầu.

.....

Lúc Lâm Sơ Hạ kéo Âu Dương Tĩnh bọn họ đuổi tới ngoài thành, xa xa đã nghe thấy âm thanh của đao kiếm giao tranh. Mà đến gần nhìn lại thì lập tức chấn động. Nha dịch của phụ thân Lâm Sơ Hạ phái tới phần lớn đã bị thương, mà người nàng quan tâm nhất cũng đang bị một đám người áo đen vây khốn, trên người đã mang thương tích, mắt thấy nguy hiểm thật lớn.

"Sư phụ, người mau cứu Trần đại ca đi." Lâm Sơ Hạ sốt ruột lôi kéo Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh liếc nàng ấy một cái, lại liếc nhìn nam tử bị vây khốn ở kia, đó là một thiếu niên ước chừng mười chín tuổi, áo bào trắng phiêu diêu, tóc dài búi cao, cầm bảo kiếm trong tay đang cùng giao đấu với bọn người áo đen, chiêu thức sắc bén, nhưng trên người bị thương làm cho hắn đã có mấy phần chật vật.

"Tĩnh nhi, huynh cùng đến." Âu Dương An nói.

"Không." Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Âu Dương Tĩnh tuyệt đối sẽ không cho đại ca ra tay. Nàng gỡ tay Lâm Sơ Hạ đang níu ống tay áo mình ra, tiêu sái nhún mũi chân một cái, bóng dáng hồng nhạt đã nhảy vào vòng chiến.

Sự gia nhập của nàng làm tình hình chiến đấu tức thời thay đổi. người áo đen vốn đang thắng thế liên tiếp bị đánh trúng phải bại lui, chật vật không chịu nổi. Trong mắt lóe lên dữ dằn nhìn ra bốn phía, trên tay chiêu thức cùng với sát khí lại càng mạnh. Nhưng bọn họ và Âu Dương Tĩnh so sánh,

https://thuviensach.vn

thực lực quá sai biệt lập tức như trời với đất, rất nhanh, những người áo đen kia đã đi chầu Diêm Vương.

Bọn người áo đen tấn công mình được xử lý hết, Vân Tuyệt Trần thật ra có chút sửng sốt. Có điều rất nhanh hắn kịp thời phản ứng, hướng về Âu Dương Tĩnh chắp tay chắp tay:

"Đa tạ cô nương rút đao tương trợ." hắn có chút ngạc nhiên khi biết vị cô nương này trẻ tuổi như vậy, lại có được công phu so với chính mình còn lợi hại hơn. Thêm khuôn mặt hấp dẫn được khăn che nửa mặt mông lung, tâm trí trong nháy mắt bị mê hoặc.

"Không cần, nên cảm tạ cô nương kia." Âu Dương Tĩnh cười nhẹ, nghiêng người một cái, hướng về chỗ Lâm Sơ Hạ mở miệng.

Vân Tuyệt Trần sửng sốt, còn chưa kịp phản ứng đã thấy Lâm Sơ Hạ nhào tới hắn:

"Trần đại ca, huynh không sao chứ?" Lâm Sơ Hạ ánh mắt bận rộn đánh giá Vân Tuyệt Trần, lo lắng hắn có điểm nào sơ xuất.

Vân Tuyệt Trần thấy Sơ Hạ đưa tay muốn sờ loạn trên người mình, sợ tới mức lập tức hoàn hồn, tránh được tay nàng, lắc lắc đầu:

"Huynh không sao, Hạ nhi, sao muội lại tới đây?"

"Muội nghe nói huynh xảy ra chuyện, lo lắng cho huynh." Lâm Sơ Hạ thấy hắn không có gì đáng ngại, cũng nhẹ nhàng thở ra.

Vân Tuyệt Trần vừa nghe, trong lòng cảm thán, tâm tình cũng là phức tạp. Mặc dù hắn và Lâm Sơ Hạ có hôn ước, nhưng hắn luôn đối với nàng không có tình yêu nam nữ, ngược lại coi nàng như em gái mà đối đãi. Nhưng nàng ấy vẫn cứ thích mình, điều này làm cho hắn thật khó khăn.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 5: Động Lòng

Anh em Âu Dương Tĩnh tiến vào phủ đệ của Tri phủ, không phải không thể từ chối, cũng không phải bị Lâm Sơ Hạ cuốn lấy không thể đi, chỉ là trùng hợp bọn họ muốn tìm một chỗ để ở. Tất nhiên có chỗ không mất tiền đương nhiên không từ chối.

"Cháu à, rốt cuộc là ai phục kích các cháu?"

Tri phủ Giang Nam Lâm Nguyên Giang cau mày nhìn Vân Tuyệt Trần, tình cảm lo lắng không lời nào có thể miêu tả được. Mười lăm năm trước, ông mang theo gia quyến đến Giang Nam nhận chức. Ai ngờ đang đi trên đường thì gặp phải sơn tặc, lúc ấy phu nhân đang mang thai Hạ nhi. Nếu không có phụ thân của Vân Tuyệt Trần ra tay cứu giúp, chỉ sợ toàn gia bọn họ đã sớm đi gặp Diêm Vương rồi. Bởi vậy, bọn họ đối với Vân gia vẫn luôn mang ơn, cũng đem con gái hứa hôn cho.

"Cháu cũng chưa điều tra rõ." Vân Tuyệt Trần lắc lắc đầu, hắn vẫn chưa tra được rõ ràng. Có điều trong lòng cũng có chút phỏng đoán, chỉ sợ chuyện phát sinh.

"Trần đại ca là Minh chủ võ lâm, tập kích người của huynh nhất định là giang hồ biến chất." Lâm Sơ Hạ nhìn người đang băng bó miệng vết thương cho Vân Tuyệt Trần, nhịn không được phẫn hận mở miệng.

Vân Tuyệt Trần không trả lời, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay đa tạ hai vị đã ra tay tương trợ." Tuy cứu hắn kỳ thật chính là Âu Dương Tĩnh.

"Không cần khách sáo." Âu Dương Tĩnh cười, hai má lúm đồng tiền xuất hiện. Tươi cười sáng ngời như vầng trăng lên cao, khiến tất cả mọi người đều ngây ngốc.

"Sư phụ, người thật là đẹp." Đều là nữ tử Lâm Sơ Hạ cũng kinh hô.

Mà Vân Tuyệt Trần chỉ cảm thấy lòng mình mất kiểm soát nhảy loạn, đôi mắt càng thêm thất thần nhìn nàng. Rõ ràng không phải đẹp nhất, vì sao tim của hắn cứ vì một mình nàng mà rối loạn? Trong đầu thoáng hiện bóng dáng nàng lúc ở ngoài thành đánh bại người áo đen, cũng khuôn mặt mỹ lệ miệng cười như hoa trước mắt, tâm đã loạn lại càng loạn hơn.

Tri Phủ cũng bị nụ cười của Âu Dương Tĩnh mê hoặc, nhưng ánh mắt ông lại không hề bỏ qua vẻ mặt thất thần của Vân Tuyệt Trần. Mày nhăn lại, nhìn con gái của mình ngây ngốc thật thà, trong lòng ông lo lắng càng thêm sâu hơn. Mặc dù ông không biết lai lịch hai anh em này, nhưng con gái lại mở miệng gọi Âu Dương Tĩnh một tiếng sư phụ, mà con rể cũng vì nàng ta mà mất hồn. Ông thực lo sợ sự xuất hiện của anh em bọn họ sẽ nhiễu loạn hôn sự của con gái và Vân Tuyệt Trần.....

"Bẩm báo Đại nhân, ngoài cửa có gã sai vặt tự xưng là người của quý phủ Vân thiếu gia, bảo có chuyện quan trọng muốn gặp Vân thiếu gia." Mọi người ở đây đều đang đuổi theo suy nghĩ của riêng mình thì một nha dịch bước đến.

Vân Tuyệt Trần vừa nghe, đột nhiên lấy lại tinh thần.

"Cho hắn vào đi." Tri Phủ vội vàng phân phó.

Rất nhanh, một gã sai vặt áo xanh tiến vào.

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần vừa thấy gã sai vặt, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, kêu:

"A Mộc, sao ngươi lại tới đây?"

"Thiếu gia." Gã sai vặt tên A Mộc vừa nhìn thấy Vân Tuyệt Trần, lập tức quỳ xuống: "Người mau hồi phủ đi, đã xảy ra chuyện rồi." Dứt lời, cả người cũng sụp xuống, mệt mỏi rã rời.

"Cái gì?" Vân Tuyệt Trần kinh hãi, lập tức tiến lên bắt lấy hai cánh tay của hắn, truy vấn: "Xảy ra chuyện gì? Ngươi nói mau."

Lâm Nguyên Giang vừa thấy, cũng lo lắng nhìn chăm chú vào.

"Thiếu gia." A Mộc ngẩng đầu, trong mắt đã hiện lên nước mắt: "Sau khi thiếu gia dẫn người rời đi, đột nhiên có một đám người áo đen võ công cao cường xông vào trong phủ. Lão gia, phu nhân vì bảo vệ tiểu thư, bản thân bị trọng thương. Những người khác cũng đều thương tích nghiêm trọng. May mắn nô tài đêm đó không đúng lúc gấp gáp trở về, mới tránh được một kiếp....."

Vân Tuyệt Trần vừa nghe, sắc mặt đại biến, buông hai tay, trong đầu đã là ong ong tác hưởng.

"Cháu, cháu mau dẫn người trở về xem sao." Lâm Nguyên Giang thúc giục Vân Tuyệt Trần, ân nhân chịu khổ, ông cũng lo lắng vạn phần. Nếu không phải mình là người mang chức quan, không thể đích thân đến, ông tất cũng muốn đi cùng.

“Vâng.” Vân Tuyệt Trần đương nhiên hận không thể lập tức chạy trở về.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 6: Tập Kích Ban Đêm

"Chuẩn bị xong hết chưa?" Nam tử đeo mặt nạ ngồi ở ghế trên, ngón tay thon dài gõ nhẹ sườn ghế dựa, hỏi người áo đen quỳ ở nơi đó.

"Thưa chủ nhân, tất cả đều đã chuẩn bị xong." người áo đen tiếng trầm thấp đáp.

"Tốt lắm, đi thôi." Nam tử đeo mặt nạ nói xong đứng lên, dẫn đầu đi ra ngoài.

Nam tử áo đen phía sau cũng đứng lên, đi theo.

.....

Bóng đêm trong sáng, ánh trăng rơi lên mặt suối, cây cối bốn phía theo gió chập chờn, gió đêm mơn man.

Đám người Vân Tuyệt Trần vội vã chạy đi, lại đã qua khỏi quán trọ, đành phải nghỉ đêm ở ngoại ô.

Vân Tuyệt Trần ngồi bên cạnh đống lửa, không cách nào ngủ say. Lâm Sơ Hạ dựa vào hắn, dĩ nhiên buồn ngủ.

A Mộc và Vân Tuyệt Trần cùng với gã sai vặt tựa vào bên gốc cây, mà anh em Âu Dương Tĩnh còn lại cũng là dựa vào Bạch Hổ.

Ánh trăng, ánh lửa chiếu lên mặt mọi người, im lặng không thể tưởng tượng nổi.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Vân Tuyệt Trần và anh em Âu Dương Tĩnh ánh mắt đều đồng thời giật giật, Bạch Hổ lười biếng cũng mở đôi mắt màu màu xanh biếc ra. Ở trong bóng đêm, quỷ dị khác thường.

Lá cây ở bên trong lay động, một vài bóng đen hướng về chỗ Vân Tuyệt Trần sắc bén mà tấn công đến. Kiếm trên tay phản xạ ánh trăng, lộ ra ánh sáng lạnh như thép, sát khí dày đặc.

Vân Tuyệt Trần nhanh chóng lay Lâm Sơ Hạ tỉnh lại, sau đó trong lúc nàng còn nửa tỉnh nửa mơ, đem nàng giao cho A Mộc đã tỉnh táo.

"Bảo vệ tốt Lâm tiểu thư."

“Vâng.” A Mộc và vài gã sai vặt nhanh chóng rút ra binh khí, đem Lâm Sơ Hạ bảo vệ trong tay.

Mà Lâm Sơ Hạ lúc ấy mới đột nhiên bừng tỉnh. Bọn họ gặp phải thích khách rồi.

"Này, người các ngươi muốn giết là hắn, sao kiếm nào cũng hướng về phía chúng ta thế?" Âu Dương Tĩnh nhìn đường kiếm công kích của những người áo đen kia chĩa tới, gợi lên môi, cười híp mắt nói. Trong lời nói không thấy tức giận hay toan tính, nhưng chỉ có Âu Dương An và Vân Khinh Cuồng mới biết được, nàng đã tức giận rồi.

"Sư phụ, sao người có thể như vậy?" Nghe thấy Âu Dương Tĩnh nói, Lâm Sơ Hạ nhịn không được oa oa kêu to.

Nhưng thật ra Vân Tuyệt Trần lại thấy áy náy làm liên lụy bọn họ, một bên cùng người áo đen giao đấu, một bên hướng về Âu Dương Tĩnh bọn họ nói:

"Âu Dương công tử, Âu Dương tiểu thư, bọn họ là vì ta mà tới. Làm phiền các vị mang Sơ Hạ đi, việc ở đây không quan hệ đến các vị."

https://thuviensach.vn

"Trần đại ca, muội không đi. Có đi chúng ta phải cùng đi." Vân Tuyệt Trần giọng điệu cứng rắn, Lâm Sơ Hạ lập tức quả quyết từ chối.

"Hạ nhi ——" Vân Tuyệt Trần thấy thế, mày lại nhăn chặt hơn.

"Được rồi, không phải chỉ vài khách không mời mà đến thôi sao, giết là được." Thấy Lâm Sơ Hạ và Vân Tuyệt Trần hai người duy trì dây dưa, Âu Dương Tĩnh cười cười nói. Dứt lời, ngọc tiêu trên tay nhanh như tia chớp đánh trúng yếu huyệt bên người người áo đen, một chiêu một người, rất nhanh, trước mặt nàng và Âu Dương An đã xuất hiện vài tên áo đen nằm đấy.

Yên lặng. Tất cả mọi người đều nghẹn họng trân trối nhìn Âu Dương Tĩnh. Cái cô gái cười hề hề vui vẻ kia, không ngờ lại đánh bại nhiều cao thủ như thế, nàng ta rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại?

Lòng Vân Tuyệt Trần tình phức tạp, lại càng thêm động lòng với Âu Dương Tĩnh.

Mà người áo đen còn lại kia cũng hoàn toàn bị dọa sợ, bọn họ tốt xấu gì cũng là cao thủ nhất nhì trong Ám lâu. Thiếu nữ này lại không chút nào đem bọn họ để vào mắt, tuy ngông cuồng kiêu ngạo đến mức khiến người ta hộc máu, nhưng nàng ta đích xác có năng lực này, vậy nàng ta rốt cuộc là ai? Bên cạnh Vân Minh Chủ từ lúc nào lại có người tài ba như vậy?

"Sư phụ, người quá tuyệt vời." Lâm Sơ Hạ kinh hỉ kêu to, đẩy A Mộc ra lao về hướng của Âu Dương Tĩnh.

"Hạ nhi, cẩn thận ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 7: Sơ Hạ Bị Bắt

"Hạ nhi, cẩn thận ——"

Khi Lâm Sơ Hạ đẩy A Mộc ra chạy tới, nháy mắt bỗng xuất hiện một bóng người màu bạc giống như tia chớp từ chỗ tối xuất hiện, cánh tay dài duỗi ra, đem Lâm Sơ Hạ lướt đi.

Vân Tuyệt Trần mặc dù phát hiện, nhưng lúc cảnh báo đã quá muộn. Chỉ có thể trơ mắt nhìn Lâm Sơ Hạ bị bắt.

Anh em Âu Dương Tĩnh đồng thời nhíu đầu mày, nhìn kẻ đeo mặt nạ màu bạc, dừng bên cạnh người áo đen. Người này hẳn là kẻ giật dây.

Lâm Sơ Hạ bị bắt, một lúc lâu sau mới phản ứng lại. Sau đó giằng co, hướng về nam tử đeo mặt nạ cả giận nói:

"Buông, ngươi buông....."

Nam tử đeo mặt nạ màu bạc kia phiết môi cười, giữ Lâm Sơ Hạ, tay bỗng nhiên ghì chặt.

Lâm Sơ Hạ chỉ cảm thấy thân thể khó chịu, khó chấp nhận, nhịn không được ho khan vài tiếng.

"Hạ nhi ——" nhìn gương mặt Sơ Hạ đỏ lên, Vân Tuyệt Trần biến sắc. Con ngươi thâm thúy trừng mắt hướng về nam tử đeo mặt nạ kia lạnh lùng nói: "Ngươi rốt cuộc là ai? Mau thả Hạ nhi ra."

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha....." Đối với Vân Tuyệt Trần đang lớn tiếng, nam tử đeo mặt nạ bỗng cất tiếng cười to. Cười xong, lộ ra khỏi mặt nạ là đôi mắt hẹp dài sâu thẳm, nhìn Vân Tuyệt Trần đầy hận ý.

"Ngươi thật muốn biết ta là ai sao?"

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, người này vì sao đối với mình giống như hận thù sâu sắc?

"Này, ta nói ngươi muốn gỡ mặt nạ thì gỡ đi, đừng ở đó khiến người tò mò." Âu Dương Tĩnh nói với nam tử đeo mặt nạ, kế tiếp lại nở nụ cười cổ quái: "Có khi mặt ngươi không phải mặt người, nên mới không thể không lấy mặt nạ che lại."

Không may cho hắn gặp phải Lâm Sơ Hạ, cứ như thế nói hắn **. Vẻ mặt của nam tử đeo mặt nạ biến đổi, ánh mắt bí hiểm nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, cả Âu Dương An bên cạnh nàng. Vừa rồi nấp ở một nơi bí mật gần đó hắn đã thấy võ công vô cùng lợi hại của anh em họ, trong thời gian ngắn đã chém giết vô số người của Ám Lâu. Giờ chỉ còn lại mỗi mình hắn và một người nữa, nhưng hắn cũng không muốn đối địch với anh embọn họ, trực giác nói cho hắn biết, đụng vào anh em này sẽ có phiền toái lớn.

"Diện mạo tại hạ ra sao không nhọc nhị vị quan tâm, có điều ta khuyên nhị vị một câu: Chuyện hôm nay là ân oán của ta với Vân gia, không quan hệ đến hai vị. Ta không muốn động đến người vô tội, các người vẫn là đi đi thôi."

"À?" Âu Dương Tĩnh nhíu nhíu chân mày. Đôi mắt sáng như sao khẽ biến động, bên môi ý cười thật gian xảo: "Chẳng lẽ ngươi không nghe thấy nàng ấy gọi ta là sư phụ sao? Ngươi bắt đồ đệ của ta, sao lại không quan hệ tới ta?"

"Sư phụ ——" Lâm Sơ Hạ lắp bắp kinh hãi, vạn lần không ngờ Âu Dương Tĩnh sẽ thừa nhận nàng làm đồ đệ. Mặc dù bị nam tử đeo mặt nạ

https://thuviensach.vn

dùng sức lực bắt giữ, nàng vẫn kích động hai mắt đỏ bừng nhìn Âu Dương Tĩnh.

"Nói vậy, hai vị nhất định muốn đối nghịch với ta?" Nam tử đeo mặt nạ sắc mặt trầm xuống, trong lòng lại bắt đầu tính toán. Có mặt hai anh em này ở đây, chỉ sợ tối nay không giết được Vân Tuyệt Trần. Có điều trên tay có vị hôn thê của hắn, còn không sợ hắn không buông tay chịu trói? Môi khẽ nhếch, hắn đột nhiên hướng về thủ hạ phát lệnh.

Người áo đen vừa nhận lệnh, lập tức tấn công về phía Âu Dương Tĩnh.

Mà nam tử đeo mặt nạ cũng một tay điểm huyệt đạo của Lâm Sơ Hạ, đem nàng ôm chặt bên người, một bên tấn công về hướng Vân Tuyệt Trần.

Vân Tuyệt Trần vì e ngại Lâm Sơ Hạ ở trên tay nam tử đeo mặt nạ, chiêu thế phản kích tất nhiên yếu đi không ít. Mà cũng không ngờ nam tử đeo mặt nạ kia thật sự cũng không phải là muốn giết hắn, chỉ ứng phó qua quýt mấy chiêu, sau đó ôm theo Lâm Sơ Hạ thi triển khinh công bỏ chạy.

"Hạ nhi ——"

Vân Tuyệt Trần thấy thế, tất nhiên rút kiếm đuổi theo. Không để ý mấy người áo đen còn lại liều mạng quấn quít lấy bọn họ.

"Muốn chết." Âu Dương Tĩnh nổi giận, tươi cười chợt tắt, ngọc tiêu giương lên, tung ra nội lực đánh bay tất cả đám người áo đen ra ngoài. Mọi người lập tức đuổi theo phương hướng của nam tử đeo mặt nạ.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 8: Anh Em

Nam tử đeo mặt nạ khinh công không kém, một đường đuổi theo, cuối cùng chạy đến đỉnh núi.

Tay hắn nhanh chóng kèm chặt hai bên Lâm Sơ Hạ, đứng ở mép vực, cẩm bào màu bạc đón gió đêm bay bay, đôi mắt hẹp dài nhìn Âu Dương Tĩnh, đáy mắt tràn đầy vẻ quỷ dị.

Thấy hắn dừng lại, đám người Vân Tuyệt Trần tất nhiên cũng dừng lại, cùng giằng co với hắn.

"Buông Hạ nhi ra đi ——" Vân Tuyệt Trần đối diện với nam tử đeo mặt nạ nói: "Ngươi có ân oán với Vân gia thì cùng ta giải quyết, đừng làm hại người vô tội."

"Người vô tội?" Nam tử đeo mặt nạ làm như nghe thấy chuyện buồn cười, con ngươi hẹp dài liếc Lâm Sơ Hạ: "Nàng ta là thê tử tương lai của Vân Tuyệt Trần ngươi, thế nào lại thành người vô tội."

"Ngươi ——" Vân Tuyệt Trần giận dữ: "Rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới bằng lòng buông nàng ấy ra?" hắn không thể liên lụy Hạ nhi, không thể làm chuyện có lỗi với Lâm bá bá.

"Muốn ta buông nàng ta ra đương nhiên có thể, chỉ cần ngươi từ trên dốc núi này nhảy xuống." Nam tử đeo mặt nạ nói với Vân Tuyệt Trần.

Lâm Sơ Hạ vừa nghe, đầu óc lập tức choáng váng. Ý muốn gào thét, nhưng vì bị điểm huyệt nên tất cả âm thanh đều ngậm trong miệng.

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần cũng giật mình, hắn nhìn Lâm Sơ Hạ lắc đầu, lại nhìn nam tử đeo mặt nạ:

"Rốt cuộc ngươi là ai? Có ân oán gì với Vân gia chúng ta?"

"Ngươi rốt cuộc nhảy hay không nhảy?" Nam tử đeo mặt nạ không trả lời hắn, ngược lại giả vờ đem Lâm Sơ Hạ đẩy về phía vách đá tăm tối: "Nếu ngươi không nhảy, ta sẽ đẩy nàng ta xuống."

"Đừng ——" Vân Tuyệt Trần kinh hãi hô to.

"Vân công tử, ngươi nhảy đi." Âu Dương Tĩnh đứng một bên nói, vẻ mặt ẩn ẩn ý cười. Dường như nơi Vân Tuyệt Trần nhảy xuống không phải là vách núi cao vạn trượng, mà chỉ là dốc nhỏ cao chưa đến một mét.

Đừng, đừng nha.

Lâm Sơ Hạ nghe thấy, lắc đầu thêm lợi hại. Sao sư phụ lại muốn cho Trần đại ca nhảy xuống?

Vân Tuyệt Trần mới đầu cũng sửng sốt, có điều nhìn vẻ mặt Âu Dương Tĩnh, hắn đột nhiên gật đầu, sau đó nói với nam tử đeo mặt nạ:

"Hi vọng ngươi tuân thủ lời hứa." Dứt lời, hắn trực tiếp nhảy xuống vách núi.

Lâm Sơ Hạ vừa thấy, lập tức hôn mê bất tỉnh.

"Ha ha ha....." Nam tử đeo mặt nạ cất tiếng cười to, cười vì đã được thống khoái như nguyện: "Chết rồi, cuối cùng đã chết rồi. Giờ chỉ còn lại hai lão già."

Thừa dịp nam tử đeo mặt nạ cười điên cuồng, Âu Dương Tĩnh ngoắc ngoắc ngón tay với Bạch Hổ.

https://thuviensach.vn

Vân Khinh Cuồng đảo đôi mắt trợn trắng, lại muốn cưỡng bức lao động của hắn. Có điều vẫn uyển chuyển lắc lư, bóng dáng lập tức biến mất.

"Bây giờ hắn đã nhảy rồi, ngươi có phải cũng nên thả Sơ Hạ ra rồi không. Dù sao thì nàng ấy vẫn chưa cùng Vân Tuyệt Trần bái đường, không thể tính là người của Vân gia." Âu Dương Tĩnh nói với nam tử đeo mặt nạ.

Nam tử đeo mặt nạ nhìn nàng liếc mắt một cái, sau đó nhẹ nhàng đem Lâm Sơ Hạ ném lại.

Âu Dương An đưa tay lên, tiếp được Lâm Sơ Hạ đã ngất đi.

"Rốt cuộc ngươi là ai? Đối với Vân gia có cừu hận lớn vậy sao?" Âu Dương Tĩnh chuyển động đôi con ngươi đen láy, vẻ mặt như đứa nhỏ tò mò nhìn nam tử đeo mặt nạ.

Nam tử đeo mặt nạ dường như cho rằng đã báo được thù rồi, tay giơ lên tháo mặt nạ xuống.

Anh em Âu Dương Tĩnh nhìn lên, có chút kinh ngạc há to miệng. Dáng vẻ người này làm sao lại có vài phần tương tự Vân Tuyệt Trần?

"Ngươi không phải là huynh đệ của Vân Tuyệt Trần chứ?"

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh bắt đầu đoán, nào ngờ nam tử kia oán hận đáp: "Hai mươi ba năm trước, Vân lão tặc bị thương được mẫu thân ta cứu giúp. Hai người lâu ngày sinh tình, sinh ra ta. Sau đó không lâu, Vân lão tặc nói muốn về nhà chuẩn bị cưới mẫu thân ta, mẫu thân ta mong ngóng ngày đêm. Nào ngờ một lần đi là qua mất một năm. Hơn một năm sau, mẫu thân ta mới biết được Vân lão tặc trong nhà đã có thê tử từ lâu. Căn bản hoàn toàn quên mất bà, mẫu thân ta u buồn đổ bệnh, đến năm ta bảy tuổi thì qua đời. Còn Vân lão tặc một nhà hưởng thụ êm ấm hạnh phúc, trong khi ta mất đi người thân duy nhất..... Chẳng lẽ bọn họ không đáng chết sao?"

https://thuviensach.vn

"Thì ra huynh là Hạo Trần đại ca."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 9: Đáy Vực Thần Bí

"Thì ra huynh là Hạo Trần đại ca." Tiếng Vân Tuyệt Trần truyền đến.

Hạo Trần phút chốc vừa quay đầu lại lập tức trừng hai tròng mắt, phát hiện Vân Tuyệt Trần lúc nãy nhảy xuống dưới vực, giờ lại cưỡi trên lưng Bạch Hổ, chậm rãi theo vách đá đi lên.

"Ngươi ——" hắn không dám tin trừng mắt nhìn Vân Tuyệt Trần, sao có thể như vậy? Khuôn mặt hai người cùng có vẻ phức tạp như nhau, đây là lần đầu tiên anh em bọn họ chân chính gặp nhau.

"Đại ca, thật ra là huynh hiểu lầm phụ thân. Ông ấy vẫn luôn nhớ mẹ con hai người, nhưng khi ông hồi phủ bị người ta phục kích mất trí nhớ, mãi đến năm năm sau mới khôi phục lại. Sau đó chuyện đầu tiên ông làm là phải đi tìm mẹ con huynh. Nào có thể đoán trước được hai người một chút bóng dáng cũng không thấy, còn phụ thân vẫn luôn cắn rứt trong tâm, cho tới bây giờ vẫn không thể yên ổn....." Vân Tuyệt Trần giải thích.

"Ta không tin." Vân Tuyệt Trần giải thích, Hạo Trần cũng không thể chấp nhận: "Sao có thể vừa khéo như vậy? Lại nói lấy thế lực Vân gia, ông ta nếu có chút lòng muốn tìm chúng ta, sao lại tìm không thấy?" hắn lắc đầu, không thể tin tưởng chuyện như vậy. Nếu đây là thật, vậy việc hắn báo thù còn có ý nghĩa gì?

"Đại ca ——"

"Đừng gọi ta." Hạo Trần oán hận nhìn hắn: "Hôm nay ngươi gặp may, lần sau ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu." Dứt lời, hắn ta nhún

https://thuviensach.vn

mũi chân, thi triển khinh công rời đi.

Mà Vân Tuyệt Trần đưa tay ra, cuối cùng vẫn là mặc hắn ta rời đi. Xem ra hắn phải thương lượng với phụ thân trước, phải làm thế nào mới có thể hóa giải hận ý của đại ca đối với bọn họ đây?

"Tốt lắm. Hắn đi rồi." Âu Dương Tĩnh thấy Vân Tuyệt Trần mong mỏi nhìn theo Hạo Trần, lên tiếng: "Trước tiên ngươi nên quan tâm đến Sơ Hạ đi."

"Hạ nhi làm sao vậy?" Vân Tuyệt Trần vừa nghe, mới từ trong tay Âu Dương An tiếp nhận Lâm Sơ Hạ.

"Không có gì, chị bị dọa ngất đi thôi." Âu Dương An cười nhẹ nói.

"Đa tạ hai vị lần nữa cứu mạng." Vân Tuyệt Trần cúi đầu với anh em Âu Dương An.

"Quên đi, chỉ là thuận tay thôi." Âu Dương Tĩnh khoát tay: "Hi vọng ngươi không đem chuyện Bạch Hổ nói ra." Bạch Hổ có thể bay, còn có thể mở miệng nói chuyện. Nếu tin tức này truyền ra, chỉ sợ là phong ba không ngừng.

"Ta nhất định thủ khẩu như bình." Vân Tuyệt Trần gật đầu một cái. Tuy trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc, nhưng hắn sẽ không làm chuyện có lỗi với ân nhân.

"Được, vậy trước tiên ngươi mang Sơ Hạ đi đi. Chúng ta còn có chút việc." Âu Dương Tĩnh nói với Vân Tuyệt Trần. Vừa rồi có giọng nói của Cuồng ở trong đầu nàng vang lên, dưới vách núi có cất giấu đồ tốt. Nàng muốn đi tìm xem rốt cuộc là cái gì.

Vân Tuyệt Trần liếc mắt thật sâu nhìn nàng một cái, sau đó gật đầu. Ôm Lâm Sơ Hạ rời đi.

https://thuviensach.vn

.....

"Tĩnh nhi, chúng ta còn có chuyện gì?" Âu Dương An nhìn em gái hỏi.

"Cái này phải hỏi Cuồng." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh chuyển nhìn về phía Bạch Hổ.

"Theo ta sẽ biết." Bạch Hổ để anh em Âu Dương An ngồi lên lưng hắn, cõng hai người lao về phía đáy vực.

Gió ù ù hai bên cạnh bọn họ thổi vun vút. Đến khi Bạch Hổ cõng bọn họ đến đáy vực, cả hai đều kinh hỉ mở to mắt. Chỉ thấy đáy vực thực sự không phải là vùng đá lộn xộn lởm chởm, mà là phong cảnh như vẽ, vô cùng rộng lớn.

Ao sen trong suốt, cá trong ao bơi lội. Trên bờ còn có cây cầu bằng Ngọc Thạch hình vòm, không biết bên kia thông tới đâu?

"Chúng ta qua bên kia nhìn xem." Âu Dương Tĩnh nói xong, lập tức cùng Âu Dương An và Bạch Hổ đi qua cầu hình vòm.

Thời gian qua ước chừng một nén hương, bọn họ phát hiện bên trong có một sơn động thần bí. Trong động có giường đá, cột đá, còn có tủ đá. Ngăn kéo trong tủ có rất nhiều bộ sách, bên cạnh có một pho tượng nữ tử bằng đá.

Âu Dương Tĩnh ánh mắt sáng lên, chỗ này làm nàng nhớ tới động sói trong《Thiên Long Bát Bộ》.

"Các ngươi nhìn nè ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 10: Tiên Kiếm Vợ Chồng

"Các ngươi nhìn nè ——"

Tiếng Vân Khinh Cuồng cả kinh gọi anh em Âu Dương Tĩnh, quay đầu đã thấy hắn không biết từ lúc nào chạy đến một cái động khác. Hơn nữa dường như còn thấy được cảnh tượng kinh người.

Hai anh em nhìn nhau, sau đó hướng về bên kia đi tới. Kết quả vừa thấy, cũng là khuôn mặt kinh ngạc. Thì ra bên trong trong động chất đầy huyền kiếm treo lơ lửng, rậm rạp chằng chịt, giống như kiếm trận.

"Nhiều kiếm quá." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh lóe sáng.

"Ca, huynh còn thiếu một thanh kiếm, hay là chọn một cây đi." Âu Dương Tĩnh nói với Âu Dương An: "Muội cũng sẽ chọn một cây, hai huynh muội chúng ta phải dùng kiểu dáng thân kiếm giống nhau mới được."

Dứt lời, Âu Dương Tĩnh lập tức dẫn đầu đi vào. Khi nàng đứng ở đó, đột nhiên một thanh kiếm màu tím phía trước phát ra ánh sáng cùng âm thanh ong ong, lập tức chiếu sáng toàn bộ sơn động.

"Đây là…?"

Âu Dương Tĩnh mở to hai mắt nhìn. Chỉ thấy thanh kiếm màu tím treo giữa không trung chậm rãi rơi xuống chỗ của nàng. Hơn nữa hào quang trên kiếm tỏa ra ánh sáng có thể nhìn rõ trên vỏ kiếm có khắc hình thực thần bí.

"Thượng Cổ Tiên kiếm —— Tử Nguyệt." Vân Khinh Cuồng không biết từ lúc nào đã biến thành hình người, đôi mắt màu xanh nhìn thanh kiếm kia

https://thuviensach.vn

sáng lên.

"Thượng Cổ Tiên kiếm?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, có chút mê man.

"Đúng vậy." Vân Khinh Cuồng gật đầu: "Tử Nguyệt là Thượng Cổ Tiên kiếm, hơn nữa cùng với Lăng Tiêu kiếm là một cặp kiếm phu thê." Hai thanh Tiên kiếm này uy lực vô cùng, theo như lời kể trên thế gian bảo kiếm này chém sắt như chém bùn. (Đối với người có tiên pháp, kiếm căn bản chính là cái rắm**. (Thảo Hà: Vậy dao bầu ngay nay của ta là thế hệ thứ n của tiên kiếm đó!)

"Tĩnh nhi, ngươi mau nhận kiếm đi. Nếu ta đoán không sai, nó hẳn là đang muốn nhận ngươi làm chủ nhân." Nhìn Âu Dương Tĩnh ngây ngốc, Vân Khinh Cuồng vội la lên.

"Oh." Âu Dương Tĩnh lúc này mới kịp phản ứng, nhanh tay, Thanh Tử Nguyệt kiếm lẳng lặng rơi xuống trên tay nàng, hào quang cũng lập tức tắt đi.

"Tiên kiếm nhận chủ bằng máu." Vân Khinh Cuồng lại bồi thêm một câu.

Âu Dương Tĩnh vừa nghe, vội vã rút ra bảo kiếm. Quả nhiên thân kiếm vô cùng tinh xảo, hơn nữa kiếm cũng rất nặng. Tay nàng cầm bảo kiếm từ ngón giữa cắt xuống một vết, nhìn máu chảy dọc trên thân kiếm. Rất nhanh, thân kiếm lại phát ra hào quang sáng chói, toàn bộ kiếm càng thêm rực rỡ.

"Hay quá." Âu Dương Tĩnh cảm giác được kiếm khí cùng dung hợp với mình, nhịn không được lộ ra mỉm cười.

Vân Khinh Cuồng gật đầu, xem ra Âu Dương Tĩnh quả nhiên là người có phúc. Đầu tiên là cùng hắn có khế ước, bây giờ lại đến Tiên kiếm cũng nhận chủ.

https://thuviensach.vn

"Ủa? Đó là?"

Đột nhiên, sau khi Âu Dương Tĩnh có được Tử Nguyệt kiếm, một bảo kiếm màu xanh cũng bắt đầu loang loáng. Tuy nhiên không giống với Tử Nguyệt kiếm, thanh kiếm kia xem ra thần khí lớn vô cùng, là kiếm mà nam tử thường dùng.

"Lăng Tiêu kiếm." Vân Khinh Cuồng chấn động, Tử Nguyệt kiếm và Lăng Tiêu kiếm không ngờ đều ở đây. Hơn nữa đôi kiếm này là kiếm phu thê, sao lúc này Lăng Tiêu kiếm cũng bắt đầu lóe sáng.

"Là Lăng Tiêu kiếm sao?" Âu Dương Tĩnh ngược lại ngạc nhiên nhìn bảo kiếm màu xanh, chỉ thấy Tiên kiếm lại hướng về chỗ Âu Dương An lướt đến.

"Cái này?" ba người đều ngây ngẩn cả người. Chẳng lẽ Lăng Tiêu kiếm muốn nhận Âu Dương An làm chủ nhân?

Ngay khi bọn họ còn hoài nghi thì Lăng Tiêu kiếm đã lướt đến chỗ Âu Dương An.

"Ca, mặc kệ thế nào, trước tiên nhận kiếm đã rồi nói sau." Âu Dương Tĩnh nói với Âu Dương An.

Âu Dương An gật đầu, giơ tay tiếp nhận kiếm. Cũng như Âu Dương Tĩnh cắt máu rơi trên thân kiếm. Hai thanh kiếm đều nhận chủ, đồng thời phát ra ánh sáng chói mắt, một tím một thanh, hai loại hào quang giao nhau, như vợ chồng quấn quýt.

Âu Dương An trong lòng lại không an, không phải là uyên ương kiếm sao? Nhưng hắn và Tĩnh nhi là anh em mà.

Và hắn cũng không biết, khi hắn bắt đầu hoài nghi thì trong lòng cũng bắt đầu dâng lên một tình cảm khác thường.....

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 11: Thành Tiên Sao?

Vân Khinh Cuồng mặc dù cũng có chút kinh ngạc, nhưng không nghĩ lung tung. Nếu trời cao đã an bài hai người là chủ nhân của Tử Nguyệt và Lăng Tiêu, vậy nhất định là có nguyên nhân.

"Nơi này nếu tìm thấy Tiên kiếm, nếu ta đoán không sai, chắc sẽ còn có Phổ Tiên kiếm."

Vân Khinh Cuồng mở lời nhắc nhở Âu Dương Tĩnh, nàng lại nhớ tới một ít sách ở ngăn tủ, không chừng là bí tịch võ lâm. Nghĩ đến đây, nàng lập tức xoay người đi về phía giá sách.

Âu Dương An thấy thế, cũng đi theo.

Hai anh em giở những quyển sách kia ra lập tức giật mình. Quả nhiên đều là bí tịch võ công, hơn nữa còn là loại trân quý hiếm có trong giang hồ. Càng xem càng sợ. Có điều Âu Dương Tĩnh bọn họ theo Đoạn Vô Nhai học võ công cũng không kém, trên giang hồ đều là nhất nhì rồi. Đối với mấy loại bí tịch võ công này tất nhiên cũng không phải quá nóng lòng, bọn họ chỉ hi vọng tìm kiếm được điều thú vị gì đó thôi.

"Đây là cái gì?" Âu Dương Tĩnh tìm được một quyển tên là《Tiên Văn》thư.

"Để ta xem xem." Vân Khinh Cuồng tiếp nhận sách, mở ra xem. Nhất thời đôi con ngươi màu ngọc bích sáng rực kinh người: "Đồ tốt nha, các ngươi hôm nay thật sự là quá may mắn."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, rốt cuộc là cái gì vậy, lại làm cho một thần thú như hắn phải sợ hãi kêu than?

"Tĩnh nhi, An nhi, đây là một bản bí tịch tu tiên linh lực." Vân Khinh Cuồng khép lại quyển sách quay sang hai anh em nói: "Bây giờ các ngươi đã có Tiên kiếm, kết hợp với quyển sách này, chỉ cần dốc sức tu luyện, nói không chừng ngày sau tu tiên cũng không thành vấn đề."

"Thành tiên?" Dù là bình tĩnh như Âu Dương An vừa nghe, cũng không khỏi líu lưỡi.

"Quả nhiên là đồ tốt." Âu Dương Tĩnh cũng gật đầu một cái. Không phải nàng muốn tu tiên, nhưng chỉ cần tu được linh lực, ngày sau chẳng phải sẽ có pháp thuật sao. Trên thế gian này coi như sẽ không phải sợ bất luận kẻ nào rồi?

"Được, chúng ta luyện."

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An giật mình nhìn em gái, muội ấy thật muốn tu tiên sao?

"Ca." Âu Dương Tĩnh nhìn hắn: "Chúng ta có Tiên kiếm, lại có Tiên thư. Đây chính là duyên phận của chúng ta, đương nhiên phải luyện, làm ra vẻ chẳng phải rất phí của trời hay sao?"

"Nhưng....." Thật sự muốn thành tiên sao?

"Hơn nữa nếu chúng ta có chút tiên thuật, sau này càng có thể giúp được nhiều người. Nói không chừng còn có thể chữa khỏi bệnh cho Ngâm Duyệt tỷ tỷ." Nghĩ đến điểm này, Âu Dương Tĩnh ánh mắt sáng lên.

Âu Dương An vừa nghe tâm cũng động. Sư phụ và Tô Ngâm Duyệt là người thân bọn họ quan tâm nhất.

https://thuviensach.vn

“Được.”

"Các ngươi song tu đi, ta làm hộ pháp cho các ngươi." Vân Khinh Cuồng nói với hai người.

Anh em Âu Dương Tĩnh gật đầu, đi ra ngoài động, tìm chỗ đất đẹp bằng phẳng trống trải, dựa theo phương thức trên sách ghi ngồi xếp bằng, nhắm mắt ngưng thần, đem tất cả tâm trí đều bế môn, toàn bộ ý thức đều cùng với tinh hoa trên sách dung hợp.

Vân Khinh Cuồng đã bày ra kết giới ở bốn phía xung quanh bọn họ. Bản thân cũng bắt đầu ngồi bên cạnh, nguyên thần tiến vào tu luyện. Bây giờ người lập khế ước đã mạnh rồi, hắn tương tự cũng sẽ được lợi, nên tự nhiên cũng theo tu luyện.

Thời gian trôi qua.

Anh em Âu Dương Tĩnh, Vân Khinh Cuồng bọn họ ở đáy động Vô Danh nhập tâm chăm chú tu luyện. Thoáng một cái, thời gian đã trôi qua một tháng, nhưng bọn họ lại hoàn toàn không biết.

Mà ở bên ngoài, Vân Tuyệt Trần đợi mấy ngày không thấy bọn họ, vừa lo lắng vừa bất đắc dĩ. Đành phải mang theo Lâm Sơ Hạ chạy về nhà mình, hắn cần đem chuyện của Hạo Trần đại ca nói rõ với cha mẹ.

Mặc dù bóng hình của Âu Dương Tĩnh đã rời đi, nhưng người con gái xinh đẹp ấy luôn không ngừng hiện lên trong tâm trí hắn.

Ban đêm, ánh sao sáng chói lóe lên trong ngân hà.

Vân Tuyệt Trần đứng dưới trời sao, tâm lại không biết đã bay đến đâu?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 12: Bảo Vật Vòng Tay Trữ Đồ

Hai tháng sau, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh rốt cuộc dừng lại. Sau khi bọn họ thu công, quanh thân lại được bao phủ một tầng linh khí. Bọn họ chỉ cảm thấy thân thể nhẹ như chim yến, dường như có thể bay được.

"Chúc mừng các ngươi đột phá tầng thứ bảy, đã có thể tự mình bố trí kết giới." Vân Khinh Cuồng gật đầu với hai người, bản thân hắn cũng đã có đột phá mới.

Anh em Âu Dương An vuốt cằm, cả hai người đều thấy được vui sướng trong mắt nhau. Linh lực mới đích thực rất lợi hại, hơn nữa Âu Dương An cảm giác thân thể hoàn toàn như được tái sinh lại lần nữa, không có chút gì là không trọn vẹn.

"Bộ linh lực này tổng cộng có bao nhiêu tầng?" Âu Dương Tĩnh hỏi.

"Mười hai tầng." Vân Khinh Cuồng giải thích: "Nếu các ngươi có thể tu luyện đến tầng thứ chín, có thể nhìn thấy mình trong ý thức. Nếu đột phá đến tầng cao nhất, các ngươi đã có thể tu tiên đắc đạo." Mà hắn tuy là thần thú, nhưng dù sao cũng không phải tiên. Có điều bây giờ chủ nhân khế ước đã mạnh lên, linh lực của hắn cũng đột phá theo, tin tưởng muốn thành tiên cũng không phải vấn đề.

Âu Dương An bọn họ gật đầu, sau đó trở vào trong động, nhìn những cuốn sách và kiếm kia. Những thứ này vốn là bảo bối, nếu để mặc cho những thứ đó tiếp tục bị vùi lấp nơi đáy vực này, dường như rất đáng tiếc.

https://thuviensach.vn

"Nếu có thể đem những thứ này mang đi thì tốt quá, sau này đưa cho sư phụ, người nhất định sẽ rất cao hứng." Âu Dương An nói.

Âu Dương Tĩnh nhìn về phía Vân Khinh Cuồng, trực tiếp hỏi:

"Ngươi có bảo bối gì lợi hại không?"

Vân Khinh Cuồng trợn trắng mắt. Tiểu nha đầu này lại bắt đầu ra sức bóc lột, hắn thế nào lại đi kí khế ước với một chủ nhân như vậy?

"Cho ngươi." hắn tức giận biến ra một cái vòng ngọc Phỉ thúy đưa cho Âu Dương Tĩnh.

"Vòng tay?" Âu Dương Tĩnh nhìn chằm chằm vòng ngọc, nhíu nhíu chân mày đen.

"Đừng có nhìn ta bằng ánh mắt coi thường như vậy." Vân Khinh Cuồng trừng mắt liếc nhìn nàng một cái: "Vòng tay này là bảo vật dùng để cất giữ đồ vật, cho dù ngươi có muốn cất một tòa thành trì vào đó cũng được." Nhưng hắn rất quý vật này, nếu không phải nàng là chủ khế ước của hắn, hắn sẽ không bao giờ bỏ ra đâu.

"A, quả nhiên là đồ tốt." Âu Dương Tĩnh ánh mắt sáng lên, sau đó trực tiếp đi đến trước tủ sách, dựa theo phương pháp Vân Khinh Cuồng nói, trực tiếp đem tất cả bí tịch thu vào vòng ngọc.

"Thật tốt quá." Âu Dương An thấy thế cũng tương đối cao hứng: "Có vòng ngọc này, sau này sẽ thuận tiện hơn."

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nhìn Vân Khinh Cuồng nói: "Cám ơn ngươi, Cuồng."

"Quên đi, ai bảo ta gặp phải tiểu nha đầu lợi hại như ngươi." Vân Khinh Cuồng phất phất tay, tất cả đều là duyên phận.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, chúng ta đi thôi." nên ra ngoài rồi.

“Được.”

Hai người đã luyện tới tầng thứ bảy, tất nhiên sẽ không cần Vân Khinh Cuồng biến thành Bạch Hổ đưa bọn họ lên nữa. Chỉ thấy hai người nhún mũi chân một cái, một luồng sức mạnh trong cơ thể bùng phát. Bóng dáng hai người lập tức từ đáy vực bay thẳng lên đỉnh núi.

Mà Vân Khinh Cuồng thấy thế cũng gật đầu. Bóng dáng nhoáng một cái, bay lên theo.

Sau khi leo lên vách núi, Vân Khinh Cuồng một đầu tóc bạc đôi con ngươi màu ngọc bích thật sự là chói mắt. Nhưng hắn lại không muốn che dấu dung mạo của mình, có điều Âu Dương Tĩnh lại yêu cầu lão hổ hắn biến thành một con mèo nhỏ, nhảy đến bên người nàng làm một tiểu sủng vật.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An mang theo Vân Khinh Cuồng, quyết định tùy tiện đi dạo, không ngờ rất nhanh hai người lại gặp Vân Tuyệt Trần và Lâm Sơ Hạ, lại cứu bọn họ lần nữa.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 13: Lại Cứu Vân Tuyệt Trần

"A Mộc, các ngươi mau dẫn Hạ nhi đi."

Vân Tuyệt Trần tay nắm bảo kiếm, nhìn chằm chằm con gấu đen trước mặt. Hôm nay, bọn họ vốn là chuẩn bị đưa Lâm Sơ Hạ quay về Lâm phủ. Không lường trước đến nửa đường lại gặp phải một con Gấu to, người hầu đều bị đả thương, chết hết. Bản thân hắn cũng bị thương ít nhiều.

"Nhưng, chủ nhân, người làm sao bây giờ?" A Mộc che chở Lâm Sơ Hạ lại lo lắng nhìn Vân Tuyệt Trần.

"Ta trong chốc lát sẽ đuổi kịp, các ngươi đi trước đi." Vân Tuyệt Trần cũng không quay đầu lại, nhưng chỉ có hắn mới hiểu được có thể đánh bại con gấu to này hay không căn bản là không nói trước được.

"Trần đại ca, muội không đi, muội muốn ở cạnh bên huynh." Lâm Sơ Hạ không cần A Mộc bảo vệ, cố chấp nhìn Vân Tuyệt Trần. Dù chết, nàng cũng muốn cùng Trần đại ca chết chung một chỗ.

Vân Tuyệt Trần sắc mặt trầm xuống, trong lòng đã có vài phần ảo não. Nếu phía sau cứ càn quấy như vậy, đối với ai cũng không có lợi.

"Muội và A Mộc đi đi, ở lại chỉ làm liên lụy huynh thôi." Tuy lời nói rất nặng, nhưng hắn biết không phải lời nói nặng, nàng ấy sẽ không chịu đi.

Lâm Sơ Hạ sắc mặt thê lương, liên lụy? Đúng vậy, mình không biết võ công, ở lại chính là liên lụy. Chỉ là biết rõ sự thực như thế, vì sao trong lòng lại đau?

https://thuviensach.vn

"A Mộc, đừng kéo dài thời gian, đưa muội ấy đi." Mắt thấy gấu to muốn tấn công, Vân Tuyệt Trần vội vàng quát lên.

"Thiếu gia ——"

Ngay khi A Mộc còn chưa yên tâm, con gấu to đã không còn kiên nhẫn. Ngẩng đầu gầm thét, đất rung núi chuyển. Thân thể khổng lồ xông tới chỗ Vân Tuyệt Trần, răng nanh dưới ánh mặt trời sáng lòe lòe, khiến người ta không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

"Mau dẫn muội ấy đi." Vân Tuyệt Trần một bên hô, một bên cầm kiếm cùng Gấu to giao chiến.

A Mộc cắn răng, lôi kéo Lâm Sơ Hạ tròng mắt sưng đỏ hướng về phía sau chạy.

"Sao lại là các ngươi?"

A Mộc còn chưa lôi được Lâm Sơ Hạ đi xa, lại thấy Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An từ trước mặt chậm rãi mà thẳng bước đến đây. Hai anh em dáng vẻ thong thả như đi dạo dưới cây thông xanh, tựa như tiên nhân hạ phàm.

"Sư phụ ——"

Vốn Lâm Sơ Hạ đôi mắt đã khóc đến sưng đỏ, nhìn lên thấy Âu Dương Tĩnh, ánh mắt đột nhiên khuếch trương, vùng A Mộc ra, xông đến chỗ Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh không tránh đi, để nàng hai tay nắm lấy áo mình. Ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy một con gấu to đang gầm thét cùng đánh nhau với Vân Tuyệt Trần, hoàn cảnh vô cùng mạo hiểm.

"Ngươi chắc là muốn ta đi cứu Trần đại ca của ngươi chứ gì." Mắt trợn trắng, bản thân cũng thấy mình với mấy người này thật sự là quá khéo gặp.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, sư phụ, người mau đi cứu Trần đại ca đi." Lâm Sơ Hạ nắm chặt lấy Âu Dương Tĩnh nói.

"Ngươi nắm ta như vậy, ta làm sao cứu hắn?" Lại lật mắt trợn trắng.

"Tĩnh nhi, để huynh đi." Âu Dương An nói, bóng dáng màu trắng đã như khói nhẹ thoáng hiện, rất nhanh xuất hiện bên người Vân Tuyệt Trần: "Để ta." Một chưởng trực tiếp đánh về phía Gấu to.

Gấu to trúng một chưởng thật mạnh của Âu Dương An, miệng phút chốc phun máu. Tiếng kêu thê lương, rất nhanh, thân thể khổng lồ lập tức đổ sập xuống, đem mặt đất lún thành một cái hố to.

Vân Tuyệt Trần thở hổn hển, hai tay chắp tay với Âu Dương An:

"Đa tạ Âu Dương công tử ra tay tương trợ."

Âu Dương An lắc lắc đầu, cười yếu ớt như gió nhẹ lướt qua:

"Vân công tử không cần khách sáo, có thể thấy được, là chúng ta có duyên."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 14: Ước Định

"Trần đại ca, huynh không sao chứ?"

Thấy Gấu to ngã xuống, Lâm Sơ Hạ lập tức buông Âu Dương Tĩnh ra. Nhấc theo làn váy chạy tới chỗ Vân Tuyệt Trần.

Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu, thật muốn nói với nàng ấy, Sơ Hạ thật sự là gánh nặng. Nếu nàng ấy muốn đứng cạnh Vân Tuyệt Trần, một người của võ lâm, ít nhất nàng ấy phải học được cách tự bảo vệ mình, tránh để Vân Tuyệt Trần phải phân tâm.

"Ca, huynh có bị thương không?" Âu Dương Tĩnh cũng tiến lên, yên lặng quan sát Âu Dương An.

"Tĩnh nhi, huynh không sao." Âu Dương An lắc đầu, vẫn là một nụ cười yếu ớt như gió nhẹ.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, lại quét mắt nhìn Vân Tuyệt Trần, thấy hắn mặc dù chật vật, nhưng vết thương nhỏ, cũng không gấp.

Mà Vân Tuyệt Trần lại nhìn thấy Âu Dương Tĩnh, cảm giác nàng dường như đẹp hơn. Trên người lộ ra hơi thở phiêu dật, hai má lúm đồng tiền mơ hồ chạm vào lòng hắn.

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, lại gặp rồi. Đa tạ các vị tương trợ, không biết chuyện của hai người đã làm xong chưa?" Vân Tuyệt Trần hướng về hai người chắp tay, con ngươi không rời khỏi Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh đáy mắt lóe lên một tia hào quang, giây lát lướt qua rồi biến mất. Có điều nàng không nhìn lầm, Vân Tuyệt Trần dường như đối với nàng có tình cảm? Lại nhìn đến sự khẩn trương của Lâm Sơ Hạ, nhìn hắn thở dài, đây cũng không phải chuyện tốt gì.

"Đã làm thỏa đáng, sao các ngươi lại ở đây?" Rừng núi hoang vu, nhìn con gấu to ngã dưới đất còn người hầu chết thảm, nàng nhíu lại mi.

"Ta vốn đang dẫn người hộ tống Hạ nhi quay về Giang Nam, ai ngờ ở đây gặp phải Gấu dữ, hại bọn họ đều chết thảm bởi con gấu này." Nhìn thủ hạ chết đi, Lòng Vân Tuyệt Trần tình cũng trầm trọng.

"Ta nghĩ nên đào mộ chôn cất bọn họ tử tế đi, sau đó lại tiếp tục đưa Sơ Hạ trở về."

"Sư phụ, hai người muốn đi đâu? Hay là cùng đi Giang Nam đi?" Lâm Sơ Hạ thủy chung sửa không được xưng hô với Âu Dương Tĩnh.

"Không, chúng ta đã có dự định riêng, sau này nếu có duyên sẽ gặp lại." Nhìn Lâm Sơ Hạ lã chã chực khóc, Âu Dương Tĩnh mỉm cười với nàng ấy.

"Các người phải đi sao?" Nghe thấy Âu Dương Tĩnh bọn họ không cùng đi, ánh mắt Vân Tuyệt Trần buồn bã.

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu: "Chúng ta trước hết sẽ giúp các ngươi chôn cất bọn họ."

Sau nửa canh giờ, bọn họ đã đem những người hầu an táng thoả đáng, lại giúp người hầu bị thương băng bó qua. anh em Âu Dương Tĩnh cáo biệt với đám người Vân Tuyệt Trần.

"Ngựa xe còn có thể dùng, các ngươi đưa người bị thương lên xe ngựa đi."

https://thuviensach.vn

"Cám ơn."

"Không cần cảm tạ, tốt lắm, chúng ta đi thôi." Âu Dương Tĩnh phất phất tay với bọn họ, cùng Âu Dương An rời đi.

"Đợi chút ——" Vân Tuyệt Trần đột nhiên gọi bọn họ lại.

Hai người Âu Dương An quay đầu, lẳng lặng nhìn hắn.

"Một tháng sau sẽ khai mạc Đại hội võ lâm. Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương nếu có hứng thú, không ngại đến Ly Sơn xem một chút nhé." Vân Tuyệt Trần không hy vọng cùng bọn họ ly biệt, lại nói.

“Được.” Âu Dương Tĩnh không lo lắng đáp ứng, xuyên qua cổ đại, bước vào giang hồ, tất nhiên không thể thiếu Đại hội võ lâm.

"Vậy, chúng ta gặp lại ở Đại hội võ lâm."

“Được.” Vân Tuyệt Trần nặng nề mà gật đầu, vẫn đưa mắt nhìn hai người rời đi.

.....

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An sau khi rời đi, trước hết đến một cái trấn nhỏ. Nhưng bọn họ không ngờ, tại trấn nhỏ này lại có thể trải qua chuyện ngạc nhiên quỷ dị.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 15: Trấn Nhỏ Có Yêu Khí

"Ông chủ, hai chén mì Dương Xuân."

Âu Dương Tĩnh hướng về ông chủ kêu, trên mặt lộ lúm đồng tiền xinh đẹp, theo Âu Dương An ngồi xuống một cái bàn nhỏ ven đường.

Chủ quán theo bản năng đánh giá bọn họ. Chẳng những ông ta, mà cả những người khác trên đường cũng đều chăm chú đánh giá hai người. Trong lòng suy nghĩ, bọn họ không phải nhìn thấy thần tiên hạ phàm chứ? Xem dung mạo hai người kia, quần áo đó, khí chất đó, làm cho người ta chỉ dám đứng xa nhìn, không dám lại gần khinh nhờn. Mà con mèo nhỏ nằm trên đầu vai nữ tử áo đỏ, cũng đều không giống phàm trần.

Phản ứng của mọi người chọc cho Âu Dương Tĩnh cười ra tiếng lộ ra lúm đồng tiền xinh đẹp. Nàng biết từ sau khi tu luyện linh lực, trên người hai anh em bọn họ đều được bao phủ một tầng hơi thở thần bí làm cho người ta nhìn không thấu, khiến bọn họ như xuất trần.

"Ông chủ?" Nàng mắt to chớp chớp, dáng vẻ nghịch ngợm nhìn mặt ông chủ quán rốt cuộc cũng hoàn hồn.

"Hai chén mì Dương Xuân, lập tức sẽ có ngay." Dứt lời, lại thuần thục bắt đầu đun nấu.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau cười.

"A, con của ta, con của ta....." Nhưng đúng lúc này, cách đó không xa, một giọng nữ đột nhiên điên cuồng gào khóc, nghiêng ngả lảo đảo khắp nơi tìm kiếm con của mình.

https://thuviensach.vn

Cả bọn Âu Dương Tĩnh cảm giác được không khí nơi này đang thật thanh bình trong chốc lát lập tức thay đổi, toàn bộ mọi người đang đi trên đường trong trấn nhỏ kinh hoảng lên. Mà ông chủ cũng dừng động tác nấu mỳ lại.

Âu Dương Tĩnh bọn họ còn chưa kịp phản ứng gì thì ngay sau đó lại truyền tới tiếng hét của những người khác, nội dung vẫn là bị mất con nhỏ. Mà lúc này, mọi người sắc mặt đại biến, lũ lượt rời đi?

"Hai vị khách quan, thật sự có lỗi, tiểu nhân muốn đóng cửa. Các vị hãy tìm quán trọ đi, nhớ rõ, có thể không ra ngoài thì tuyệt đối đừng ra ngoài....." Ông chủ cũng hốt ha hốt hoảng dọn đồ, miệng không quên quan tâm dặn dò Âu Dương Tĩnh hai người.

"Ông chủ, chuyện này là sao?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, một bên giúp đỡ chủ quán dọn bàn, một bên tìm hiểu trấn nhỏ này rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

Chủ quán liếc mắt nhìn bọn họ một cái, tiếp theo lại thở dài:

"Là vầy" Sau đó, đem nguồn gốc đầu đuôi câu chuyện nói hết ra.

Âu Dương An bọn họ vừa nghe, không khỏi cũng nhướn mày. Thì ra trong trấn liên tiếp mất tích những đứa trẻ từ sáu tuổi trở xuống, nhưng nha môn lại tra không ra nguyên nhân. Làm những nhà trong trấn có trẻ con đều đồng loạt lo sợ hoảng hốt.

"Công tử, cô nương, các người hẳn là người bên ngoài. Nếu làm xong việc, nên sớm một chút rời đi thôi." Cuối cùng dặn dò thêm một lần, ông chủ lắc lắc đầu, rời đi.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vẫn đứng ở đó, nhìn mọi người kích động rời đi, còn có những người thân bị mất con cũng bị người nhà của

https://thuviensach.vn

mình mạnh mẽ kéo về nhà. Có điều con đường mới rồi còn nghe tiếng la khóc ầm ĩ, bỗng chốc toàn bộ trấn nhỏ lập tức trở nên yên lặng.

"Tĩnh nhi, muội nói ở đây rốt cuộc sao lại thế này?" Âu Dương An nhìn bốn phía gió thổi heo hút, chân nhíu mày lại càng sâu.

"Nơi này có yêu khí." Âu Dương Tĩnh còn chưa trả lời, ghé vào đầu vai nàng, vốn Vân Khinh Cuồng lười biếng đã ngẩng đầu lên, đôi con ngươi màu ngọc bích sắc bén.

"Yêu khí?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An bốn mắt nhìn nhau, sau đó cũng nín thở cảm nhận. Quả nhiên có yêu khí, vừa rồi bọn họ lại không phát hiện, thật sự là quá sơ suất.

"Nếu ta đoán không sai, là một con Cự mãng." Vân Khinh Cuồng nói.

"Vậy sao?" Âu Dương Tĩnh nhếch môi, tươi cười trở nên có vài phần tà mị: "Nếu là Cự Mãng tu luyện, nội đan chắc là rất có tác dụng?"

Vân Khinh Cuồng gật đầu, một hổ một người cùng nhìn nhau, trong mắt đều là ý cười làm cho da đầu người ta run lên.

Cự mãng kia phải cẩn thận nha…

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 16: Tâm Ma (Thượng)

Canh ba, mọi người đều đã ngủ. Ngay cả tuần phu cũng không thấy xuất hiện, trăng nhỏ trốn vào tầng mây dày đậm nặng nề, toàn bộ trấn nhỏ bị đêm đen bao phủ, quỷ dị không thể miêu tả.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh tắt đèn, Bạch Hổ ghé vào đầu vai Âu Dương Tĩnh, cùng nhau nhìn chằm chằm ra bên ngoài qua cửa sổ. Ước chừng một nén hương, bọn họ cảm thấy có âm thanh tê tê, khẽ nhìn ra, phát hiện một bóng dáng màu đen ở trên đường đi lại. Bóng dáng kia giống như mỗi lần đi một bước là biến mất, sau đó lại xuất hiện ở một chỗ rất xa khác.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đồng thời nhìn nhau, không sai, bóng đen này khẳng định là Xà yêu.

Giống như nghe được bọn họ nói, Bạch Hổ cũng gật đầu, cho bọn họ đáp án chắc chắn.

Xác định đằng kia chính là Xà yêu, anh em Âu Dương Tĩnh mang theo Bạch Hổ, không tiếng động bám sát.

Dọc theo đường đi, Xà yêu kia động tác thực quỷ dị, lúc ẩn lúc hiện. Nếu có người nửa đêm nhìn thấy, chỉ e sẽ sợ tới mức ngất xỉu. (nguyên văn là "… ra quần")

Đi theo Xà yêu, bọn họ trực tiếp tiến vào một rừng rậm bên ngoài trấn.

Bóng đêm tối đen, gió đêm lất phất, nhánh cây chập chờn, bóng cây nặng nề, cành lá vang lên xào xạc. Ở nơi này, trong đêm khuya càng lộ vẻ quỷ dị, âm trầm khủng bố.

https://thuviensach.vn

Vì sợ bị Xà yêu phát hiện, Vân Khinh Cuồng cũng sử dụng phép thuật ẩn hiện giống anh em Âu Dương An. Nói cách khác bọn họ bây giờ đều tương đương với ẩn thân theo dõi. Chỉ thấy Xà yêu kia đi vào rừng cây xong cũng chưa từng dừng bước, vẫn tiếp tục đi vào trong.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhíu nhíu mày, hay huyệt động ở chỗ sâu nhất của rừng cây kia là hang ổ của Xà yêu? Những đứa trẻ kia bị hắn ăn mất hay đã làm gì rồi?

Không để bản thân lan man suy nghĩ nữa, mắt thấy bóng dáng Xà yêu kia ngay lúc đó chợt mất. Hai người vội vã chạy lên, nhưng vừa bước vào chỗ sâu nhất của cánh rừng, vẻ mặt Bạch Hổ đột nhiên trở nên thận trọng.

Không giống với rừng cây bên ngoài, ở chỗ sâu bên trong lại càng yên tĩnh, còn có một tầng sương mỏng tràn ngập làm người ta nhìn không rõ cảnh vật trước mắt. Mà Xà yêu kia từ lúc chạy vào trong này đã không thấy bóng dáng.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đồng thời nhìn nhau, đáy mắt thoáng hiện tia nhìn ăn ý, sau đó cùng nhau xông vào trong sương mù.

Tiến vào trong sương mù, hai người lại kinh ngạc phát hiện không thấy bóng dáng của đối phương nữa.

"Tĩnh nhi, Tĩnh nhi, muội ở đâu?" Âu Dương An đi vào bên trong sương mù mênh mông, một bên cẩn thận tìm kiếm manh mối trong sương mù, một bên tìm kiếm em gái. Nhưng mặc kệ hắn gọi thế nào, đều không nghe thấy âm thanh của em gái.

Âu Dương An nóng nảy, bước chân không tự chủ được nhanh hơn, nhưng bước chân của bản thân dần dần trở nên loạn. Hắn cùng với Tĩnh nhi từ khi sinh ra vẫn luôn ở cùng một chỗ. Hôm nay tại đây lại sai sót khiến hắn khủng hoảng vô cùng.

https://thuviensach.vn

"Ca ——"

Đi tiếp, hắn lại nhìn thấy em gái. Chỉ thấy nàng đứng nơi đó, cười khanh khách nhìn mình. Ánh mắt ôn nhu như nước, khiến trái tim Âu Dương An bỗng nổi lên gợn sóng.

"Tĩnh nhi ——" hắn đi tới.

Âu Dương Tĩnh liếc mắt nhìn hắn một cái, thiên kiều bá mị quay người lại rời đi.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An hoảng sợ, mau chóng đuổi theo. Khi hắn nhìn thấy hình ảnh đập vào tầm mắt thì lập tức ngây ngẩn cả người. Tĩnh nhi, Tĩnh nhi lại khó hiểu cởi bỏ quần áo, bước vào hồ tắm đùa giỡn té nước. Chỉ thấy nước gợn sóng, bàn tay mềm xuyên qua làn nước trong suốt, vẻ mặt động lòng người như thế quay đầu nhìn hắn.

"Ca, huynh mau tới đây đi!" Âu Dương Tĩnh cười khanh khách nhìn hắn.

Âu Dương An say, kìm lòng không được hướng về chỗ nàng đi tới, đưa tay ra ——

"Tĩnh nhi ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 17: Tâm Ma (Hạ)

Trong lúc Âu Dương An bị mê hoặc trong màn sương, lâm vào ảo giác. Ở bên kia, Âu Dương Tĩnh cũng tương tự bị cuốn vào trong tâm ma. Nàng giống như nhìn thấy hung thủ hãm hại mình Hứa Mậu Dân đang đứng ngay trước mặt, đang nhìn mình, cười đến điên cuồng. Mà phía sau hắn, là nàng máu chảy đầm đìa nằm đó, cô độc hôn mê.

"Đủ rồi, không được cười nữa." Âu Dương Tĩnh giận dữ hết lên với Hứa Mậu Dân: "Tại sao? Sao anh lại làm vậy? Chúng ta yêu nhau ba năm, chẳng lẽ tất cả cũng chỉ là mưu đồ của anh sao?"

"Ha ha ha, ba năm?" Hứa Mậu Dân cười đến kiêu ngạo: "Phải ha, người đẹp siêu cường lãnh đạo cả Tập Đoàn xuyên quốc gia Ngự Mĩ vẫn tự xưng rất thủ đoạn đây sao? Còn không phải vẫn bị tôi chinh phục, nằm ở dưới thân tôi hầu hạ....."

"Đủ rồi, anh là đồ đáng chết. Tôi sẽ giết anh." Âu Dương Tĩnh bị vẻ mặt của Hứa Mậu Dân chọc giận, hướng về hắn xông đến, đưa hai tay đánh về phía hắn.

Nhưng kỳ thật nàng thấy Hứa Mậu Dân, lại chính là Âu Dương An. Mà Âu Dương An cũng tương tự nhìn thấy em gái đưa tay ra với mình, hắn cũng đem tay mình đưa ra ngoài.

Rầm ——

Âu Dương Tĩnh lửa giận ngút trời, xuống tay không chút lưu tình.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An chỉ cảm thấy hai tay mình bị người hung hăng bóp, cực kỳ đau đớn. Hai mắt hắn mạnh mẽ nhìn, vừa thấy đã hoảng sợ. Chỉ thấy em gái đã cởi bỏ áo ngoài kia lại bị Xà yêu bắt được.

"Buông Tĩnh nhi ra." Âu Dương An chỉ cảm thấy tâm thần tê liệt, hai tay đột nhiên tấn công đối phương.

Cứ như vậy, Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An đều bị ảo ảnh tấn công, tự cho rằng trước mặt mình là kẻ địch. Hai người, ngươi tới ta đến, chiêu thức sắc bén vô cùng, trên người đều đã có dấu vết bị thương.

"Dừng tay ——"

Ngay khi bọn họ đang thiếu chút nữa lưỡng bại câu thương thì Vân Khinh Cuồng bị thất lạc lúc trước trở về. Bóng màu trắng nhoáng lên một cái, thân hổ nhào về chỗ hai người, mạnh mẽ tách cả hai ra.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đột nhiên bị tách ra, cơ thể chịu nội lực đáp lại phun ra một búng máu.

Vân Khinh Cuồng cả kinh, vội vã chia hai phía, hướng về hai người ép họ uống linh đan. Rất nhanh, hai người được linh đan trợ lực hồi phục lại.

"Ca ——"

"Tĩnh nhi ——"

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn thấy đối phương bị thương, ngẩn người. Rốt cuộc chuyện này là sao?

"Hai người các ngươi vừa rồi thiếu chút nữa đã tự giết nhau." Vân Khinh Cuồng ngồi xuống giữa hai người, mắt hổ nhìn qua nhìn lại: "May là ta tới đúng lúc, nếu không, đành thay các ngươi nhặt xác."

https://thuviensach.vn

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh vừa nghe, trong lòng nổi lên một trận hãi hùng như sóng cuộn. Nhìn lẫn nhau, căn bản không thể tin mình sẽ làm hại đối phương. Vừa nghĩ tới kết quả kia, cả hai liền hoảng sợ vạn phần.

"Sao lại thế?" Sau một lúc lâu, Âu Dương Tĩnh rốt cuộc mở miệng.

"Nơi này là Rừng sương mù, đám sương sẽ khiến cho người sinh ra ảo ảnh. Mà các ngươi, đại khái bởi vì có tâm ma, cho nên không có cách nào đối kháng." Vân Khinh Cuồng nhìn hai người, thuận tay lướt xung quanh.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh sửng sốt, nhớ tới cảnh vừa rồi nhìn thấy, vẻ mặt đều thay đổi.

Hơn nữa Âu Dương An, sắc mặt của hắn đột nhiên trở nên đỏ, thậm chí bắt đầu tránh ánh mắt em gái. Sao có thể như vậy, hắn lại trong ảo ảnh thấy em gái mình cởi áo nghịch nước, còn mời gọi hắn tắm chung? Cái này căn bản là không bình thường, muội ấy là em gái song sinh của mình mà. Giờ phút này hắn chỉ cảm thấy trong lòng cực kỳ phức tạp, còn có đối với bản thân thống hận, trơ trẽn.....

Âu Dương Tĩnh không có chú ý hắn, ngược lại đang suy tư. Ảo ảnh vừa rồi thấy được là Hứa Mậu Dân, chẳng lẽ nàng còn chưa dứt bỏ được nam tử đã hại chết chính mình sao?

https://thuviensach.vn

Chương 18: Xà Yêu Là Cố Nhân? (Thượng)

"Các ngươi đừng suy nghĩ nữa, trước tiên đi tìm Xà yêu, cứu những đứa trẻ kia đã." Thấy hai anh em lại lâm vào trầm tư của riêng mình, Vân Khinh Cuồng trở mình trợn mắt nói. Bóng dáng cũng dẫn đầu xuyên qua sương mù, tiến lên.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng nhìn lên, bỏ lại tâm sự của mình, đi theo sát.

Xuyên qua màn sương mù dày đặc, bọn họ mới phát hiện sau lớp sương mù còn có một hang sâu. Đồng thời cũng hiểu được, sương mù kia e là Xà yêu cố ý bố trí, dùng để ngăn cản người ta xông vào nơi này.

"Bên kia núi có vấn đề." Vân Khinh Cuồng dừng bước, mắt hổ nhìn dãy núi cách đó không xa.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng thuận thế nhìn lại, nhíu đôi chân mày thâm thuý, nhìn kỹ, quả nhiên, trước núi có bày kết giới, chỉ sợ đây không phải là ngọn núi đơn giản.

"Đi thôi." Âu Dương Tĩnh không nói nhiều, trực tiếp bước vào trong.

Âu Dương An, Vân Khinh Cuồng đi theo bên người nàng, sau đó nhìn nàng ra tay phá giải kết giới kia.

"Ai?"

Ngay khi Âu Dương Tĩnh vừa đụng tới kết giới, thì trong sơn động Xà yêu đã cảm nhận được, chỉ nghe một âm thanh lạnh như băng thổi vào trong

https://thuviensach.vn

tai bọn họ, cảm giác như thân thể lạnh lẽo ướt át của rắn lướt qua da thịt, khiến người ta nổi da gà.

"Con yêu xà chết tiệt, mau chạy ra đây." Vân Khinh Cuồng biến hóa nhanh chóng, lại là thiếu niên đầu bạc với đôi con ngươi màu ngọc bích tuấn mỹ.

Xà yêu không đáp, chỉ thấy một trận cuồng phong nổi lên. Cát đá bị cuồng phong cuồn cuộn cuốn lên bay lượn ngất trời, ngay sau đó, phịch một tiếng. Một cái đuôi rắn thật lớn từ bên kia núi quét qua.

Âu Dương Tĩnh bọn họ vừa thấy, sắc mặt không đổi, nhún mũi chân một cái, bóng dáng cả ba người bay lên lui về phía sau. Tránh được đuôi rắn vừa to vừa dài, đồng thời cũng thấy rõ ràng con rắn kia cũng là màu đen, xem ra giống như vòi nước cực kỳ lớn.

Đuôi rắn dường như cũng có ý thức, tấn công một lần chưa trứng. Lại nặng nề hướng về bọn họ tấn công tiếp, nếu bị nhất kích đập phải, không tử cũng tàn.

Có điều Âu Dương An bọn họ bây giờ xưa đâu bằng nay, luyện đến tầng bảy linh lực, đối phó một xà yêu ngàn năm đâu phải chuyện khó. Có điều, kỳ thật Âu Dương Tĩnh vốn định dùng ngọc tiêu dẫn đàn thú ra đối phó với Xà yêu. Nhưng bây giờ thấy chân thân của nó to lớn như thế, vẫn là quên đi. Miễn cho bị thương những thú khác.

"Ca, chúng ta dùng tiên kiếm đối phó nó đi." Âu Dương Tĩnh mắt nhìn đuôi rắn vừa to vừa dài, môi đỏ mọng nhếch lên, hai má lộ ra lúm đồng tiền xinh đẹp, nhưng nụ cười sáng lạn kia lại lộ ra vài phần quỷ dị.

“Được.” Âu Dương An cũng không nhiều lời, ánh mắt ôn nhu nhìn.

Hai anh em phối hợp ăn ý, đưa tay lên, hai tiên kiếm lập tức từ trong cơ thể hiện ra, một tím một xanh. Hai thanh tuyệt thế tiên kiếm vừa xuất hiện,

https://thuviensach.vn

không khí đột biến. Thứ cát bay đá chạy gì đó đều đình chỉ yên tĩnh xuống, lại có thể cảm giác được hai luồng tiên khí mạnh mẽ tràn ngập lan ra.

Vân Khinh Cuồng nhìn thấy động tác hai người, cũng biết bọn họ có thể tự giải quyết. Bản thân tùy tay vẽ một cái, một chiếc ghế dựa bằng bạch ngọc nổi lên giữa không trung. Hắn vững vàng nhảy lên ghế hai chân vắt chéo ngoe nguẩy ngồi xem giao chiến.

Xà yêu cảm thấy linh lực kia cực lớn, rốt cuộc đầu rắn cực to từ trong sơn động hiện ra. Mắt Xà đang nhìn ba người, sau đó thoáng hiện một luồng hào quang chói mắt, biến hóa nhanh chóng, một nam tử khoác áo bào đen xuất hiện.

Âu Dương Tĩnh vừa thấy nam tử khoác áo bào đen, vẻ mặt bỗng nhiên biến đổi, ngay cả ý cười cũng biến mất một chút cũng không thấy.

"Hứa Mậu Dân ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 19: Xà Yêu Là Cố Nhân? (Hạ)

"Hứa Mậu Dân ——"

Âu Dương Tĩnh ánh mắt thẳng tắp nhìn Xà yêu biến thân thành người, quả thực không thể tin được những gì chính mình đang nhìn thấy. Tên hỗn đản chết tiệt kia sao lại ở đây? Chẳng lẽ lại là tà thuật của Xà yêu gây ra?

Nàng cứ như vậy trừng mắt nhìn Xà yêu, còn Âu Dương An nghi vấn nhìn em gái. Hứa Mậu Dân là ai? Hắn chưa từng tách rời khỏi em gái, thế nào lại không biết muội ấy quen biết một người tên Hứa Mậu Dân?

Mà Vân Khinh Cuồng vẫn ngồi ở ghế ngọc lơ lửng giữa không trung, đôi con ngươi màu ngọc bích xem kịch vui nhìn bọn họ. Đưa tay lên biến ra một quả táo ngậm vào miệng, vừa nhai vừa xem diễn.

Lại nói Xà yêu kia vốn là lạnh lùng nhìn Âu Dương Tĩnh bọn họ, kết quả ai ngờ vừa nghe Âu Dương Tĩnh nói, hắn hầu nhưlập tức hóa đá tại chỗ. Đôi mắt đỏ sững sờ nhìn Âu Dương Tĩnh, giữa hai chân mày giống như đang suy đoán lại không xác định, nét mặt hoang mang. Hắn không biết nữ tử này rốt cuộc là ai? Sao lại biết tục danh của hắn? Sao lại có vẻ mặt như có cừu hận đến nỗi muốn giết hắn như thế?

"Ngươi là ai?"

"Quả nhiên là ngươi." Nhìn thấy vẻ mặt Hứa Mậu Dân, Âu Dương Tĩnh hầu nhưnghiến răng nghiến lợi. Tuy không biết Hứa Mậu Dân tại sao lại ở đây? Nhưng đại khái có thể suy đoán, hắn chắc cũng là xảy ra chuyện bất ngờ mà xuyên qua đến đây, chỉ là lại xuyên vào thân xác một con yêu xà.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến yêu quái kia lại bắt nhiều đứa nhỏ, nàng lập tức khẳng định lòng của hắn giờ còn ác độc hơn, ánh mắt nhìn hắn càng thêm căm ghét khinh thường.

"Ngươi là Âu Dương Tĩnh?" Lúc đó trong đầu thấp thoáng một hình bóng, Hứa Mậu Dân nghĩ ra một người. Chỉ có nàng ấy mới hận mình như thế.

"Phiền ngươi còn nhớ rõ ta." Âu Dương Tĩnh trong lời nói nhịn không được giễu cợt.

"Thật là em? Em cũng sống lại?" Hứa Mậu Dân vẻ mặt biến đổi, không ngờ tai nạn xe cộ chính mình tỉ mỉ bày ra lại không thể tận gốc loại bỏ nàng, chẳng những thế còn mời nàng xuyên đến chỗ này. Mà bản thân mong muốn có thể có được Tập đoàn Ngự Mĩ kia thì lại bị người ám sát, xuyên qua lại nhập vào thân xác một con rắn lớn.

"Không ngờ chứ gì." Âu Dương Tĩnh âm lãnh theo dõi hắn. Nghĩ tới chính mình lại vì nam tử này mà chết, nàng lập tức cảm thấy rất không đáng.

"Tĩnh nhi, muội biết hắn ư?" Âu Dương An nhìn bọn họ nói qua nói lại, nghi vấn đầy bụng.

"Ca, chờ muội báo thù xong sẽ đem hết mọi chuyện một lần nói cho huynh biết." Nàng cũng không tính giấu diếm Âu Dương An thân phận xuyên qua của mình cả đời.

“Được.” Âu Dương An gật đầu một cái, hắn tin tưởng em gái.

"Cô muốn giết tôi sao?" Hứa Mậu Dân nghe thấy Âu Dương Tĩnh nói, vẻ mặt lại trở nên âm độc. Đôi mắt đỏ ngầu, ánh mắt nhìn nàng mang theo khinh thị: "Cũng tốt, kiếp trước không thể chân chính giết chết cô. Vậy hôm nay cô đừng mơ tưởng trốn thoát."

https://thuviensach.vn

"Còn phải xem ai chết, ai sống." Âu Dương Tĩnh cũng lạnh lùng khẽ hừ, dứt lời Tử Nguyệt bảo kiếm trong tay tựa như tia chớp vọt ra khỏi vỏ, đâm về hướng Hứa Mậu Dân.

Hứa Mậu Dân cả kinh, bóng đen nhoáng lên một cái, lại biến trở về thân rắn vô cùng lớn. Dọc theo lãnh địa thở phì phì hai cái nhanh chóng bò về hướng bên kia. Tuy hắn có ngàn năm đạo hạnh, nhưng không cách nào so bì với cổ Tiên kiếm. Chỉ thấy Tử Nguyệt Tiên kiếm giống như tự có ý thức, luôn đuổi sát theo hắn, mặc kệ thân rắn làm sao tránh né, kiếm vẫn hướng tới đuổi theo.....

Một trận đi qua, Xà yêu đã khí thô mạnh mẽ thở gấp, nhiều lần bị Tiên kiếm đâm trúng chỗ hiểm. Nhưng hắn cũng đâu biết rằng cái này căn bản chỉ là Âu Dương Tĩnh đang đùa bỡn hắn, Tử Nguyệt nếu muốn làm hại hắn, một xà yêu như hắn làm sao có cơ hội đào tẩu.

Âu Dương Tĩnh chính là không muốn cứ như vậy giết hắn, như thế rất tiện nghi cho tên hỗn đản này. Dù là kiếp trước, hay kiếp này. Hứa Mậu Dân đều gây tội đến mức trời đất cũng không dung, nàng phải cẩn thận tra tấn hắn, mãi đến khi hắn hồn phi phách táng mới thôi.

Tử Nguyệt Tiên kiếm vẫn đuổi theo Hứa Mậu Dân, truy tránh không được, hắn cũng điên ngông cuồng kiêu ngạo giận. Lại chợt lách thân, biến trở về nguyên hình, há miệng, đầu lưỡi trở nên dài vô hạn, ánh mắt đỏ vằn trừng trừng nhìn Âu Dương Tĩnh, trông qua cực kỳ dữ tợn.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 20: Kẻ Thù 'Cống Hiến'

"Âu Dương Tĩnh, tôi sẽ ăn cô."

Hứa Mậu Dân bị Tử Nguyệt Tiên kiếm đuổi đến tức giận thành cuồng, lập tức nhấc cái đầu cực đại lộ ra hàm răng trắng hếu, còn có cái lưỡi đỏ tươi dài thòng. Chỉ thấy lưỡi kia đột nhiên hướng về Âu Dương Tĩnh lao tới, mà thân rắn thật dài cũng dùng sức chấn động trên mặt đất. Đất rung núi chuyển, cát bay đá chạy. Hắn đang liều mạng để mặc Tiên kiếm đả thương, dứt khoát phải cùng Âu Dương Tĩnh chết chung.

"Tĩnh nhi, cẩn thận ——" Nhìn Xà yêu, thầm nghĩ dứt khoát tốt xấu gì cũng phải diệt trừ nó, Âu Dương An một bên nặng nề dặn dò em gái, một bên cũng cầm lấy Lăng Tiêu bảo kiếm, hướng về Xà yêu phóng tới.

Hai thanh Tiên kiếm vốn là kiếm phu thê, đồng thời vừa xuất ra, tiên khí tất nhiên càng thêm mạnh mẽ, hơn nữa ăn ý mười phần. Cứ quấn quít lấy Xà yêu, kiếm khí xông vào, Xà yêu chợt cảm thấy cả người lập tức bị đóng băng, không thể nhúc nhích.

"A ——" hắn hoảng sợ trợn to mắt, lại phẫn hận không cam lòng nhìn Âu Dương Tĩnh. Nữ tử đáng chết này, nữ tử luôn hại hắn không thể có được điều mình muốn.

Âu Dương Tĩnh cong môi, gò má xuất hiện lúm đồng tiền. Mắt lạnh nhìn Xà yêu bị hai thanh Tiên kiếm không chế, trong lòng nàng còn có loại thống khoái của báo thù. Giương tay lên, hai thanh kiếm đồng thời hướng về chỗ đầu và bụng Xà yêu đâm mạnh xuống.

https://thuviensach.vn

"A ——"

Tiên kiếm vừa ra, ai dám tranh phong? Xà yêu chỉ cảm thấy bản thân bị xé đứt thành mảnh nhỏ, đau thấu xương. Hào quang màu trắng theo thân thể của hắn tỏa ra mạnh mẽ, khiến bốn phía phát quang sáng lên như ban ngày.

Rất nhanh, hào quang qua đi, thân rắn cực to giật giật mấy cái giãy chết, rốt cuộc lại trở về bình thường. Nhưng đôi mắt như chuông đồng màu đỏ kia thủy chung vẫn không cam lòng mở lại.

"Chết rồi." Vân Khinh Cuồng bĩu môi, đôi con ngươi màu ngọc bích nhìn thân Xà yêu đã biến thành vài đoạn: "Ta vừa mới thấy hồn của nó cũng bị tiên khí đánh tan, xem ra không cách nào sống lại nữa."

"Tốt." Âu Dương Tĩnh nhướng mày: "Khốn khiếp như vậy thì không nên sống."

Âu Dương An nhìn nàng một cái, tin tưởng em gái làm vậy là có nguyên nhân của muội ấy.

Âu Dương Tĩnh cũng trở lại vẻ tươi cười, sau đó đi tới chỗ hài cốt của Xà yêu. Đưa tay đến gần, một viên trân châu sáng như quả bóng bàn lớn từ trong tàn thể Xà yêu bay lên.

"Nội đan của Xà yêu." Vân Khinh Cuồng lắm mồm nói: "Xà yêu này có ngàn năm đạo hạnh, bây giờ mà ăn đan vào, tất nhiên cũng sẽ có được linh lực rất lớn....."

Âu Dương Tĩnh gật đầu, nội đan rơi xuống lòng bàn tay của nàng. Mắt lạnh nhìn thấy nội đan, cái này xem như cống hiến duy nhất của Hứa Mậu Dân.

"Ca, nội đan này huynh lấy đi." Âu Dương Tĩnh đem nội đan đưa cho Âu Dương An, nàng không có khả năng nuốt thứ gì đó của Hứa Mậu Dân.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ tới đã lập tức thấy ghê tởm, tuy thứ này địch thực cũng coi như là bảo bối.

"Không, Tĩnh nhi, muội nên lấy đi." Âu Dương An lắc lắc đầu, lúc nãy hắn nghe Vân Khinh Cuồng nói trong nội đan có uy lực không nhỏ, tất nhiên cũng muốn dành cho em gái.

"Không, ca, muội sẽ không nuốt tên khốn đó đâu." Âu Dương Tĩnh trong lời nói đã tràn ngập chán ghét đối với Hứa Mậu Dân.

Âu Dương An thấy thế, biết em gái hắn là không lấy đan. Vì thế gật đầu một cái, một ngụm đem nội đan nuốt vào trong bụng. Nội đan vừa nuốt xuống, hắn đã cảm giác được trong thân thể lập tức có biến đổi. Rất nhanh, toàn thân đều đã lan tràn sức mạnh.

"An nhi, ngươi mau vận công đi. Thừa dịp có nội đan phụ trợ, nói không chừng còn có thể luyện đến tầng thứ tám linh lực." Vân Khinh Cuồng nói với Âu Dương An.

“Được.” Âu Dương An gật đầu, y theo lời hắn mà làm.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 21: Là Muội Cũng Không Phải Là Muội

"Sao có thể như vậy?"

Âu Dương Tĩnh, Vân Khinh Cuồng đều nhìn Âu Dương An thu công, hắn lại không thể tăng thêm linh lực. Không thể có chuyện đó được. Bọn họ nghĩ không ra nguyên nhân, chỉ nhìn chằm chằm Âu Dương An.

Âu Dương An chân mày cũng nhíu lại, dường như có đầy bụng tâm sự.

"An nhi, ngươi vừa vận công vừa suy nghĩ gì?" đôi con ngươi màu ngọc bích của Vân Khinh Cuồng nhìn về phía Âu Dương An, đột nhiên lên tiếng hỏi.

Âu Dương An ngẩn ra, há miệng nhưng không có lên tiếng. Hắn đang nghĩ gì? Nghĩ đến đối thoại lúc nãy của Xà yêu kia và Tĩnh nhi, nghĩ Tĩnh nhi rốt cuộc là ai? Muội ấy thật sự là em gái của mình sao?

Âu Dương Tĩnh giống như thấy rõ ràng tâm tư của Âu Dương An, xem ra nếu mình không nói cho hắn biết chuyện của mình, trong lòng hắn sẽ mãi tồn tại vướng mắc, không thể chuyên tâm luyện công.

"Ca, chắc huynh đang nghĩ muội và Xà yêu kia làm sao lại biết nhau?" Âu Dương Tĩnh chủ động nói.

Âu Dương An đột nhiên giật mình, nhưng vẻ mặt đã giải thích tất cả.

Mà Vân Khinh Cuồng cũng nhíu mày, đôi con ngươi màu ngọc bích tràn đầy hứng thú.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, muội sẽ kể hết sự tình cho huynh biết." Âu Dương Tĩnh đáp.

Nhưng trong lòng Âu Dương An lại dâng lên cảm giác kỳ quái, dường như chờ mong, lại như sợ hãi lời nói kế tiếp của nàng. Ánh mắt sáng ngời mà thâm thúy không chớp mắt nhìn nàng, tay cũng không tự giác nắm chặt góc áo.

Âu Dương Tĩnh ngồi xuống tảng đá bên cạnh, ánh mắt sâu kín.

"Ta là Âu Dương Tĩnh, có điều là muội muội của huynh, cũng không phải muội muội của huynh."

"Ý muội là gì?" lòng Âu Dương An giống như bị cái gì mắc kẹt lại.

"Thân thể này thật sự là muội muội của huynh." Âu Dương Tĩnh chỉ vào thân thể bây giờ: "Nhưng linh hồn lại là của ta."

Âu Dương An và Vân Khinh Cuồng ngẩn ra, sau đó Vân Khinh Cuồng vô thức tự nâng lên chân mày:

"Ngươi muốn nói đến Mượn xác hoàn hồn?"

Âu Dương An lại ngẩn ra. Mượn xác hoàn hồn?

"Có thể nói vậy, cũng có thể nói không phải. Chúng ta gọi cái này là xuyên không. Ta vốn là người ở tương lai, bởi vì bị người khác ám hại, gây tai nạn xe cộ mà chết. Nào ngờ khi tỉnh lại, đã biến thành Âu Dương Tĩnh bây giờ....."

Âu Dương An và Vân Khinh Cuồng nghe lời nói của nàng, tiêu hóa ý nghĩ của chính mình. Ý nàng nói là, nàng là người của tương lai, lẽ ra là đã chết. Kết quả hồn phách lại xuyên qua thời không, nhập vào thân thể em gái Âu Dương An?

https://thuviensach.vn

"Vậy, Tĩnh nhi đâu?" Âu Dương An hiểu được, nhưng hắn muốn biết em gái mình đang ở đâu?

"Nàng ấy ——" Âu Dương Tĩnh nhìn Âu Dương An một cái, thở dài: "Nếu ta đoán không sai, nàng ấy hẳn đã bị bọn Âu Dương Tinh hại chết." Cái chết của nàng ấy, đổi lấy sự hồi sinh của nàng.

Âu Dương An nghe được câu này thì lòng lập tức chìm xuống. Cảm giác tự trách xông lên đầu, cũng tại hắn. Bởi vì khi còn bé hắn quá yếu ớt, mới có thể để cho thân là em gái Tĩnh nhi phải khắp nơi bảo vệ mình, mới có thể để muội ấy còn nhỏ như thế mà đã hương tan ngọc nát.....

"Tĩnh nhi ——" Trong tiếng tràn đầy đau thương.

"Ca." Âu Dương Tĩnh đi lên vòng tay ôm Âu Dương An: "Đừng khổ sở, chúng ta đã vì nàng ấy báo thù. Hơn nữa nàng ấy nhất định vì không muốn thấy huynh đau khổ, nên mới để cho ta đến đây cùng huynh....."

Âu Dương An nhìn Âu Dương Tĩnh ôm mình. Đúng vậy, tuy linh hồn không phải Tĩnh nhi, nhưng thân thể vẫn là…. Hơn nữa Tĩnh nhi bây giờ là cùng mình từ nhỏ lớn lên, nàng chính là em gái của mình. Nhưng vì sao trong lòng lại có chút mất mát, là vì nàng không phải là em gái ruột thịt của mình sao? Hay mất mát bởi vì nàng vẫn là em gái của mình?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 22: Cứu Đứa Bé

Âu Dương An nghĩ mãi không ra, có điều cũng không muốn rối rắm vì việc này nữa. Thu công, bọn họ hướng về sơn động của Xà yêu đi tới. Tiến vào động, đập vào mắt là mùi ẩm ướt cùng với mùi máu tanh nghênh đón.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhíu nhíu mày, đôi con ngươi màu ngọc bích của Vân Khinh Cuồng cũng thoáng hiện vẻ không vui.

Lúc bọn họ vào tới tận cùng bên trong động thì nhìn thấy, thiếu chút nữa đã nôn mửa đi ra. Trong hang động ẩm thấp khắp nơi đều là xương người nhỏ nhắn, kinh khủng hơn nữa là còn có thi hài mấy đứa nhỏ vừa bị cắn chết ở đằng kia, mà bên cạnh mấy hài cốt này, vài ba đứa bé ước chừng bốn tuổi đang bị trói, vẻ mặt dại ra, choáng váng.

"Tên súc sinh." Âu Dương Tĩnh oán hận mắng, trong đôi mắt đã có giọt nước từ từ lóe lên. Uổng hắn kiếp trước được làm người, lại có thể làm ra loại chuyện điên rồ như vậy. Để cho hắn hồn phi phách tán thực vẫn là quá tiện nghi cho hắn.

Âu Dương An cũng đau lòng nhìn mấy đứa trẻ kia đã dại ra, tuổi còn nhỏ như vậy đã phải chứng kiến những hình ảnh khủng bố như thế, chỉ sợ những đứa trẻ này cả đời sẽ sống trong bóng ma.

"Trước tiên cứu bọn nhỏ đã." Vân Khinh Cuồng đã sống hơn ngàn năm, loại chuyện thảm hại cỡ nào cũng đã từng gặp qua. Nhưng nhìn bộ dạng của những đứa nhỏ đáng lẽ phải là vui vẻ hoạt bát này, trong lòng cũng sinh ra thương xót.

https://thuviensach.vn

"Phải đó." anh em Âu Dương An gật đầu, tiến lên giúp bọn nhỏ cẩn thận cởi dây thừng, nhưng những đứa trẻ này vẫn bất động không phản ứng, tựa như đã biến thành tảng đá.

Âu Dương Tĩnh bọn họ đem hài cốt những đứa trẻ trong sơn động đi mai táng, lại dẫn mấy đứa trẻ còn lại ra ngoài. Trở về quán trọ thì sắc trời cũng đã tối, giằng co một đêm tắm rửa cho bọn nhỏ, dỗ chúng nằm ngủ trên giường Âu Dương An.

"Cứ để bọn trẻ như vậy thực không được, phải đem đoạn trí nhớ khủng bố kia của mấy đứa nhỏ xóa hết đi mới tốt." Nhìn mấy đứa bé ngủ mà vẫn nhíu chặt chân mày, Âu Dương Tĩnh cũng khóa lại hàng chân mày đen.

"Đúng." Âu Dương An cũng gật đầu: "Nên để bọn nhỏ quên đi." Chỉ có như vậy, những đứa trẻ này mới có thể khỏe mạnh trưởng thành.

"Để ta." Vân Khinh Cuồng nói xong, đứng ở bên giường. Giương tay lên, hào quang màu trắng hướng tới mấy đứa trẻ trên giường thổi đến, rất nhanh, lại biến mất không thấy. Mà bọn nhỏ vốn đang nhíu chặt chân mày cũng bắt đầu buông lỏng.

"Tốt lắm, trí nhớ của bọn nhỏ đã xóa đi."

"Được. Đợi mấy đứa nhỏ nghỉ ngơi tốt sẽ lập tức đem bọn chúng trả về nhà." Âu Dương Tĩnh nói.

"Haiz..." Vân Khinh Cuồng ngáp dài một cái: "Bận rộn cả một đêm, ta cũng muốn ngủ một lát. Các ngươi cũng đi ngủ đi, ở đây có ta trông là được rồi." Nói dứt lời, hắn biến ra tấm thảm trên mặt đất, sau đó tự mình biến trở về Bạch Hổ, cuộn mình ngủ.

"Ca, huynh vào phòng muội ngủ đi." Âu Dương Tĩnh nói với Âu Dương An, bọn họ là anh em, dù sao cũng chẳng có việc gì.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An sắc mặt cứng đờ. Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Âu Dương Tĩnh, hắn lại cảm thấy không được tất nhiên. Tuy thân thể nàng là của em gái, nhưng chỉ cần nghĩ tới nàng thực ra là một nữ tử khác, hắn lại cảm thấy tim đập không thích hợp.

"Không được, muội đi ngủ đi. Ta ngồi ở ghế, dựa vào bàn nằm úp sấp ngủ cũng được." Nam nữ thụ thụ bất thân. Dù là anh em lớn lên bên nhau nhưng vẫn muốn nghiêm chỉnh tuân theo lễ nghi này. Càng đừng nói nàng kỳ thật cũng không phải là em gái chân chính.

Âu Dương Tĩnh liếc mắt nhìn hắn một cái, thấy hắn kiên trì đành phải gật đầu:

"Vậy được, muội đi ngủ đây. Huynh cũng nghỉ ngơi một lát đi."

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 23: Mộng Xuân

Âu Dương An nhìn Âu Dương Tĩnh rời đi, lúc này mới đến chỗ cửa ngồi vào ghế, vừa gối xuống cái bàn đã đi vào giấc ngủ.

Trong đầu dường như có chút mơ màng, hoảng hoảng hốt hốt ở bên trong. Hắn dường như đang ngủ, lại vừa dường như đang đi vào một địa phương đầy sương mù mờ ảo. Nghe tiếng nước chảy nhỏ giọt, hắn kìm lòng không đậu đi tới chỗ truyền tới tiếng nước.

Đám sương vòng quanh bốn phía rừng cây, lượn lờ, càng thêm huyền bí.

Âu Dương An đi thẳng, cho đến khi nhìn thấy suối nước nóng mông lung hơi nước. Nhìn làn nước trong vắt hiện ra tấm lưng ngọc trắng ngần thì cả người giật mình. Biết rõ phi lễ chớ nhìn, hắn là nên lập tức rời đi mới phải. Đáng tiếc chân lại giống bị trói, căn bản không thể dời bước.

Trong hồ, nữ tử dường như không có phát hiện ra hắn đang ở ngay bên cạnh, bàn tay mềm mại chậm rãi vốc nước suối trong suốt thả xuống trên người mình. Những giọt nước trong suốt như thủy tinh, dưới ánh trăng, càng thêm mê người. Chỉ thấy giọt thủy tinh kia lăn trên da thịt tựa như tuyết, làm con mắt hắn như muốn đui mù đi.

Âu Dương An giật mình, tâm trí như bị mê hoặc. Trong ánh mắt giờ phút này chỉ có bóng dáng xinh đẹp trong suối nước. Trong lòng lại giống như có lửa đốt, làm cho dung mạo anh tuấn của hắn dưới ánh trăng trở nên đỏ bừng. Hắn muốn nhìn một chút, nữ tử trong suối kia rốt cuộc là ai?

https://thuviensach.vn

Phảng phất như ánh mắt của hắn quá mạnh mẽ, động tác vốc nước của nữ tử bỗng ngưng lại, bất động.

Âu Dương An sợ hết hồn, trong lòng kêu gào với chính mình nên rời đi, nhưng sau đó lại vẫn như cũ không nhúc nhích được. Cảm giác như vậy làm cho sắc mặt hắn đột biến, thậm chí có loại cảm giác như bị quỷ níu chặt.

Ngay tại lúc Âu Dương An bất an, nàng kia bỗng nhiên có động tĩnh, khẽ nhúc nhích, thân thể như muốn quay lại về phía hắn.

Âu Dương An hoảng sợ, nếu để cho con gái người ta thấy hắn ở trong này rình coi, đó chẳng phải thực mất mặt đến tận trời sao.

Rồi cứ vậy trong nháy mắt, thân thể nữ tử vốn chìm trong nước vừa sâu vài phần, chỉ lộ ra vai nhỏ, lại bỗng nhiên quay đầu lại.

Bốn mắt chạm nhau, Âu Dương An lại giật mình, nữ tử kia không ngờ chính là Tĩnh nhi.

"A ——"

Âu Dương An kinh hô một tiếng, bỗng nhiên mở mắt. Đồng thời tay động một cái, ly trà trên bàn lập tức bị đẩy xuống đất, phát ra âm thanh loảng xoảng.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Vân Khinh Cuồng bừng tỉnh, đôi con ngươi màu ngọc bích thoáng lóe sáng.

"Không có gì." Âu Dương An giật mình, lắc đầu xin lỗi với Vân Khinh Cuồng: "Chỉ là một giấc mộng mà thôi."

"Nằm mơ?" Vân Khinh Cuồng nhìn thấy vẻ mặt của hắn: "Ác mộng?"

Âu Dương An cười khổ, cái gì cũng không trả lời. Ngẩng đầu nhìn bầu trời bao la ngoài cửa sổ đã sáng bừng, hắn hy vọng đó là một ác mộng.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc không phải, ngược lại, lại là một cảnh kiều diễm trong mơ làm người ta khó có thể mở miệng. Có người nói ngày nghĩ gì, đêm sẽ mộng đó, mà hắn lại đối với Tĩnh nhi có ý nghĩ như vậy. Chẳng lẽ mình đối với nàng ấy là muốn sao?

"Ca, huynh dậy chưa?" Trong khi Âu Dương An xấu hổ bất an thì Âu Dương Tĩnh cũng đã rời giường.

Âu Dương An nghe thấy tiếng của Âu Dương Tĩnh, trong đầu lại hiện lên thân thể như ngọc ở trong mộng kia, chỉ cảm thấy thẹn thùng, khuôn mặt tuấn tú nhất thời đỏ lên, trong lòng càng thêm luống cuống, lại quên đáp lại lời của Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh trước đó nghe thấy âm thanh của chén vỡ, bây giờ lại thấy Âu Dương An không trả lời, nghĩ đã xảy ra chuyện gì, đột nhiên đẩy cửa, lại thấy khuôn mặt tuấn tú của Âu Dương An đỏ lựng. Nàng nhìn lên, không khỏi khó hiểu nhíu mày:

"Ca?" hắn làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

Chương 24: Lại Gặp Sở Ly La

"Không, không có gì." Âu Dương An không dám nhìn Âu Dương Tĩnh, chỉ cần vừa nhìn thấy nàng, trong đầu lập tức sẽ lại hiện lên bóng dáng nhỏ trong mộng kia.

Âu Dương Tĩnh kỳ quái nhìn vẻ mặt của hắn, thẹn thùng? Vậy là sao?

"Cuồng, đại ca làm sao vậy? Vừa rồi ta nghe thấy tiếng động, đã xảy ra chuyện gì sao?" Nàng nhìn về phía Vân Khinh Cuồng.

Đôi con ngươi màu ngọc bích của hổ trợn trắng, khó chịu đáp:

"Chỉ là một giấc mộng thôi."

"Mộng?" Âu Dương Tĩnh lại xem xét Âu Dương An, khuôn mặt tuấn tú ửng hồng, nhìn thế nào cũng giống như đang xấu hổ. Chẳng lẽ? Nghĩ một chút, sẽ không phải đại ca mộng xuân chứ? Cẩn thận ngẫm lại bọn họ cũng đều mười tám tuổi rồi, ở cổ đại mà nói, rất nhiều nam tử đã thành cha. Mà đại ca lại từ nhỏ cùng mình ở chung một chỗ, căn bản ít tiếp xúc với nữ tử, có lẽ giờ là lúc nên tìm một tẩu tử rồi.

Suy nghĩ của Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An không biết được. Nếu biết, chỉ sợ là có khổ mà nói không nên lời. Bởi vì hắn lại đối với em gái nổi lên ý nghĩ như vậy.

Đương nhiên, những suy nghĩ của Âu Dương Tĩnh bây giờ rất nhanh sẽ phải hối hận, bởi vì nàng sẽ phát hiện bản thân không muốn để cho đại ca nhớ thương nữ tử nào khắc, trừ nàng. Có điều đây đều là chuyện sau này.

https://thuviensach.vn

Hai anh em thu thập một phen, lại chờ bọn nhỏ tỉnh dậy, giúp chúng dùng đồ ăn sáng xong, đến khi đó mới dẫn mấy đứa trẻ đi tìm người nhà của mình. Ngay khi hai anh em ra khỏi quán trọ sau đó không lâu, lại tình cờ gặp được một người quen.

"Ly La?" Âu Dương Tĩnh đứng đó, nhìn bóng dáng đang mặc quần lụa màu bạc kia, cao quý lại quyến rũ. Không phải là công chúa Sở Ly La thì còn ai vào đây?

"Tĩnh nhi?" Sở Ly La cũng thấy Âu Dương Tĩnh, vẻ mặt cũng tương tự rất bất ngờ. Có điều rất nhanh, trên mặt lập tức lộ ra tươi cười. Bước chân liên tục mà nhẹ nhàng thẳng bước tiến tới, trước mặt mọi người ôm Âu Dương Tĩnh.

Đám người hầu của Sở Ly La rất bất ngờ, công chúa lại quen biết cô gái xinh đẹp này?

Âu Dương An cũng nhìn hai người ở một chỗ ôm nhau. Mặc dù hắn không biết em gái rốt cuộc làm thế nào quen biết công chúa. Có điều bây giờ ngẫm lại, chẳng lẽ hai người đều là người đến từ dị giới sao?

"La, sao cô lại ở đây?" Buông tay, Âu Dương Tĩnh hỏi.

Vừa nghe Âu Dương Tĩnh hỏi, Sở Ly La vẻ mặt có chút bất đắc dĩ vừa tức tối đứng lên:

"Cũng không biết Phụ hoàng nghĩ gì? Còn có Thái tử hoàng huynh cũng lạ nữa, lại đi đáp ứng đám hỏi của Băng Quốc, muốn tôi gả đi. Tôi đương nhiên không chịu, nên mới nhân cơ hội lén trốn đi." Nói đùa sao, nữ tử xuyên không oanh oanh liệt liệt một phen, đương nhiên sẽ không làm thất vọng thân phận của chính mình. Cho nên chắc chắn là sẽ không ngoan ngoãn gả cho người khác đâu.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh vừa nghe, gật đầu một cái. Nàng có thể hiểu suy nghĩ của Sở Ly La, dù là ai cũng không muốn bị người khác định đoạt cuộc đời của chính mình. Huống chi các nàng là xuyên qua đến đây, càng sẽ không chấp nhận cái gì ba vợ bốn nàng hầu, cùng người chung hưởng một chồng. Mà kết thông gia hai nước, đối phương không phải Hoàng đế cũng là hoàng thân quốc thích, chỉ sợ nhất định sẽ không thể thiếu ba vợ bốn nàng hầu. Nàng nhìn đại ca bên người, lại nhìn Sở Ly La một chút, đột nhiên nảy sinh ý nghĩ trong đầu, có lẽ đại ca và La, hai người rất xứng đôi.

"La, cô đã không đồng ý đi cầu thân, còn bỏ trốn. Hay là đi cùng một nhóm với chúng tôi đi, vừa vặn, chúng tôi cũng đang cùng nhau mới bước chân vào giang hồ....."

"Được." Sở Ly La gật đầu hết sức vui vẻ.

Vì thế các nàng cùng nhau đem bọn nhỏ thuận lợi đưa về cho người nhà. Nhìn cảnh đoàn viên, bọn họ cũng cảm động, hơn nữa Sở Ly La cũng nghe nói về chuyện Xà yêu kia, đối với hắn ta càng thêm phẫn hận.

Sau khi mọi việc đều giải quyết thỏa đáng, Sở Ly La cũng lừa thị vệ đi theo. Cùng anh em Âu Dương Tĩnh vừa đi vừa du ngoạn, chuẩn bị hướng về Đại hội võ lâm trong lời Vân Tuyệt Trần nói mà đi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 25: Âu Dương An Phát Uy

Một tháng sau

Đã đến tháng 10, thời tiết dần dần mát mẻ lên.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, Sở Ly La ba người một đường vừa đi vừa chơi, rốt cuộc một ngày trước khi Đại hội võ lâm ở Ly Sơn diễn ra đã tới nơi. Có lẽ vì là Đại hội võ lâm, nên dưới chân núi Ly Sơn người luyện võ liếc sơ cũng có thể thấy được. Mấy quán trọ đều đã chật đầy. Thật vất vả Âu Dương Tĩnh bọn họ mới tìm được một chỗ trọ, lại chỉ còn lại một gian phòng.

"Tĩnh nhi, hay là, chúng ta tìm chỗ khác đi." Âu Dương An nói. Ba người bọn họ, mình hắn là nam tử, sao có thể cùng các nàng ở chung một phòng?

"Khách quan, không phải tiểu nhân nói ngoa. Bây giờ ngài đi ra ngoài xem một chút đi, làm gì còn nơi nào có phòng? Rất nhiều đại hiệp cũng đã phải ngủ giường chung." Tiểu nhị trong quán trọ nghe Âu Dương An nói thế, lập tức ở bên cạnh nói vào.

Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La nhìn nhau, hai người bọn họ không sao cả. Cổ nhân luôn quan niệm nam nữ cách biệt nhưng các nàng thì khác, tùy trường hợp đều có thể thương lượng.

"Cứ vậy đi, căn phòng này, chúng ta thuê."

“Được.” Tiểu nhị gật đầu, dẫn đường ba người lên lầu.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An không an tâm nhìn các nàng, có điều ngẫm lại cũng không thể để hai nữ tử ăn ngủ ngoài đường, thật sự bất đắc dĩ, đến lúc đó chính hắn còn phải nghĩ biện pháp.

Ngay khi ba người và Tiểu nhị lên lầu thì thấy một nhóm người từ bên ngoài quán trọ bước vào. Dẫn đầu là một người mặc áo bào trắng, phe phẩy cây quạt, tự cho mình là phong lưu phóng khoáng. Mà phía sau hắn đoán chừng là đám thủ hạ.

Tên kia vừa bước vào, ánh mắt lập tức đảo xung quanh. Vừa thấy là biết không phải người chính phái, mà người trong giang hồ dường như quen biết hắn, có một chút lảng tránh, còn có một chút không dám nhìn, đa số còn lại là khinh bỉ.

"Wow, mỹ nhân." Tên nam tử mặc áo bào trắng đột nhiên nhìn thấy hai người Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh trên thang lầu, ánh mắt sáng rực, sỗ sàng đánh giá các nàng.

Sở Ly La, Âu Dương Tĩnh cũng phát bực, tuy vừa rồi lúc các nàng vào đây cũng có không ít người đánh giá, nhưng không ai dám dùng ánh mắt như vậy xem xét các nàng. Tên nam tử này thật đáng chết. Hai người nhìn nhau, đều định ra tay. Nhưng Âu Dương An bên cạnh lại nhanh tay hơn, chỉ thấy áo bào trắng chợt lóe, bóng dáng của hắn đã rơi xuống trước mặt kẻ kia.

Chát, chát, chát ——

Ba tiếng tát tay thanh thúy vang lên, mọi người nhìn lại, Thì ra tên dâm loạn đó đã bị người ta quăng cho ba cái tát. Vốn khuôn mặt không tính là tuấn tú trong nháy mắt đã biến thành đầu heo.

Quán trọ lập tức rơi vào tĩnh lặng cổ quái, sau một lát, có người nhịn không được phát ra tiếng cười kinh thiên động địa.

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha....."

Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh hai người cũng cười cổ quái, Âu Dương An lần này thật quá anh tuấn xuất sắc rồi.

"Tĩnh nhi, đại ca của cô thật lợi hại."

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, trên mặt lộ ra lúm đồng tiền. Trong lòng vui sướng ngọt ngào, nàng biết đại ca nhất định là vì nàng.

Âu Dương An nhìn chằm chằm nam tử kia, khuôn mặt luôn luôn ôn hòa trở nên vô cùng sắc bén:

"Ngươi đừng lấy mắt chó nhìn lung tung, nếu không, lần sau ta sẽ khoét mắt ngươi ra." Tức giận, hoàn toàn tức giận nha. Thì ra mỹ nam tử tính tình ôn thuận trong cơ thể cũng có khát máu. Đại khái, cũng giống Âu Dương Tĩnh, người như thế đều là kẻ địch của cả hai.

Dứt lời, hắn lại một bước, quay về bên cạnh Âu Dương Tĩnh.

Những người khác ngây ngẩn cả người, mà cái vị cười to ban nãy cũng ngây ngốc nhìn Âu Dương An. Đó là bản lĩnh gì vậy, quả thực giống như thần tiên, đi mà như lướt chân không chạm đất.

Nam tử bị đánh ngây ngốc ôm mặt, thật lâu mới kịp phản ứng. Hắn hướng về Âu Dương An cả giận nói:

"Ngươi dám đánh ta?"

Âu Dương An quét mắt nhìn hắn một cái, lập tức cùng Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La đi lên lầu.

"Bọn ngu ngốc các ngươi, còn không mau bắt hắn lại." Nam tử mặc áo bào trắng tức điên, chửi bới đám hạ nhân sau lưng một trận.

https://thuviensach.vn

"Nhưng, nhưng Thiếu gia, chúng ta đánh không lại hắn." Đám hạ nhân cũng ủy khuất hề hề nói. Tuy bọn họ cũng là võ lâm thế gia, nhưng ngoại trừ Lão gia, Phu nhân, Nhị tiểu thư, Tam thiếu gia, bọn họ so với những người này võ công căn bản cũng chỉ bình thường. Mà Đại thiếu gia của bọn họ căn bản là một tên ngu độn, cả ngày chỉ biết ỷ vào gia thế nhà mình khi dễ người khác. Nếu không có núi dựa vững chắc, chỉ sợ đã bị người ta chém chết lâu rồi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 26: Ly Sơn Gặp Nhau

"Cút ngay, cút ngay hết cho ta." Gã nam tử mặc áo bào trắng bị nhục, lửa giận trong lòng bốc lên. Quay đầu đá bọn thủ hạ mấy đá, sau đó giận dữ hét: "Viết thư cho ta, nói với Nhị muội, Tam đệ, ta bị người khi dễ. Bảo bọn họ mau tới báo thù cho ta."

"Vâng" Đám nô tài bị đá không dám tức giận, còn cúi đầu khom lưng nhận lời.

Haiz ——

Những người khác nghe được lời của hắn đều hít một ngụm khí, tai họa rồi, hắn lại muốn kêu hai tên khắc tinh kia tới. Xem ra Đại hội võ lâm ngày mai nhất định không yên ổn.

Vốn gã nam tử mặc áo bào trắng này tuy công phu quyền cước không có, nhưng lại sống phóng túng đến mười phần. Hoàn toàn là một võ lâm thế gia bại gia chi tử, nhưng mọi người cũng chỉ dám ở sau lưng nghị luận, không dám công khai bên ngoài đối phó hắn. Bởi vì từng có người bao đồng lo chuyện bất công của thiên hạ, kết quả bị hai đệ muội Ma tinh kia liên thủ chỉnh thành tàn phế. Đến giờ vẫn nằm trên giường không thể dậy.

Đừng tưởng đệ muội của gã nam tử áo trắng này cũng ăn chơi trác táng. Bọn chúng tuy được xưng là Ma tinh nhưng tuyệt đối là dạng nam hèn nữ bá, luôn bao che khuyết điểm cho huynh trưởng, tên luôn bá đạo khi dễ người khác chẳng thèm phân biệt thị phi. Võ công của bọn họ tuy không nói là tuyệt đỉnh, nhưng hai anh em trời sinh có một dị năng thần bí, giúp bọn họ như hổ thêm cánh. Có người nói bọn họ là yêu quái, cũng có người nói

https://thuviensach.vn

bọn họ là thần tiên chuyển thế. Nhưng mặc kệ là gì, tóm lại thà chọc bọn họ, chứ đừng chọc vào người nhà bọn họ, nếu không, hậu quả đến khẳng định sẽ rất thảm.

Quán trọ lại một lần im lặng đến quỷ dị, có người thờ ơ lạnh nhạt, có người vui sướng khi thấy người gặp họa, chuẩn bị xem kết cục hai nữ một nam vừa rồi. Nhưng đa số người trong lòng có chính nghĩa vẫn lo lắng cho bọn họ.

Thời gian qua mau, dù có lo lắng đến đâu, nhưng ngày Đại hội võ lâm ngày hôm sau vẫn như cũ khai mạc. Trời còn chưa sáng, chúng giang hồ đại hiệp, danh môn các phái vội vã hướng về Ly Sơn xuất phát.

Mà Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La, Âu Dương An lại ngủ mãi cho tới hừng đông mới rời giường. Sau đó dùng điểm tâm, chậm rãi lên núi lễ Phật.

Đỉnh Ly Sơn. Cây cối um tùm xanh ngát cả một vùng, núi xanh bao quanh tựa như nóc nhà hùng vĩ. Mà bên cạnh ngọn núi là một cột đá đơn giản nhưng không mất đi phong thái uy nghi của đình đài. Nơi này chính là căn cứ chính, làm địa điểm tổ chức Đại hội võ lâm do Minh chủ Võ lâm đứng đầu.

Âu Dương Tĩnh bọn họ đến núi, mới phát hiện trên đỉnh đã tấp nập. Từ danh môn chính phái đến giang hồ võ hiệp, đã tề tựu đông đủ. Tốp năm tốp ba chắp tay tâng bốc lẫn nhau, hoặc vây vào một chỗ xì xào bàn luận.

Lúc bọn họ đi vào tất nhiên lập tức thu hút ánh mắt của mọi người. Áo hoa mày tuấn, tất cả đều đang suy đoán thân phận của bọn họ. Đương nhiên, mấy người ở quán trọ đã gặp qua bọn họ thì nghĩ nói không chừng hôm nay ba người này sẽ trở thành ba oan hồn dưới tay của Song ma tinh.....

"Sư phụ ——"

https://thuviensach.vn

Trong lúc mọi người đang ầm ĩ bàn tán, một bóng dáng xanh biếc nhào tới chỗ ba người. Theo sát sau nàng cũng là một thiếu niên áo trắng phiêu diêu Minh chủ Vân Tuyệt Trần.

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, hai người đã tới. Vị này là?" Vân Tuyệt Trần nhìn thấy bóng dáng tuyệt mỹ của Âu Dương Tĩnh thì trong mắt tràn ra ôn nhu, nhưng chỉ giây lát sau lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía Sở Ly La.

"Đúng rồi, sư phụ, cô nương xinh đẹp này là ai?" Lâm Sơ Hạ một bên lôi kéo Âu Dương Tĩnh, một bên tò mò hỏi.

Sở Ly La nheo đôi chân mày đen lại, nàng đối với cô nương mặc áo màu lục gọi Âu Dương Tĩnh là sư phụ này càng thêm hiếu kì. Cô ấy nhận đồ đệ sao? Không thể nào.

"Ta tên Sở Ly La, các vị gọi ta Ly La là được." Nàng rộng rãi tự giới thiệu.

"Ly La cô nương." Vân Tuyệt Trần gật đầu, thế nào cũng cảm thấy cái tên này quen quen như đã từng nghe ở đâu?

"Tên của tỷ thật dễ nghe." Lâm Sơ Hạ hướng về Sở Ly La cười nói: "Ta là Lâm Sơ Hạ, tỷ gọi ta Sơ Hạ đi."

Sở Ly La gật đầu, cô nương này có vẻ rất thật thà ngay thẳng.

"Sơ Hạ, ngươi không phải về nhà rồi sao?" Âu Dương Tĩnh nhíu mày hỏi.

"Ta muốn xem Đại hội võ lâm là thế nào?" Lâm Sơ Hạ ngượng ngùng cười cười.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh hiểu rõ, chỉ sợ nàng ta là muốn bám lấy Vân Tuyệt Trần thôi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 27: Dị Năng Giả, Song Ma Tinh (Thượng)

Hàn huyên một lượt, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La, Lâm Sơ Hạ được an bài đến bên cạnh những người tham dự Đại hội võ lâm khác. Nhưng vừa rồi Minh chủ võ lâm nóng lòng như vậy theo sát bọn họ nói chuyện, tất nhiên khiến cho mọi người rất hiếu kỳ.

Âu Dương An bọn họ mặc dù ngồi ở đằng xa, nhưng ánh mắt mọi người dường như cứ dính lên người bọn họ, khiến cho cả bọn không thoải mái. Ngay khi Lâm Sơ Hạ muốn nổi đóa, Đại hội võ lâm rốt cục cũng mở màn.

Trên đài rộng lớn, Vân Tuyệt Trần đứng ở đó, lưu loát nói đến đạo lý của trời đất, đơn giản là mở rộng chính nghĩa vân vân.... Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La hai đại mỹ nữ xuyên qua ngồi nghe đều kêu không thú vị. May mắn thay hắn là nhất soái ca, nếu không thì thực mất cả hứng thú.

Có điều đám người trong võ lâm kia nghe được thì nhiệt huyết sôi trào, một đám xoa tay, dường như muốn lập tức đi đá ngã tà giáo.

"..... Võ lâm vốn là một nhà, dù là phe phái nào, tất cả mọi người đều chỉ có một mục đích: Phải cùng nhau giương cao chính nghĩa, phát huy tinh thần của võ lâm chúng ta. Hôm nay, hi vọng tất cả mọi người xuất ra bản lĩnh thật sự, cùng nhau luận bàn võ học. Đương nhiên, cũng hy vọng có thể tìm ra một thế hệ thiếu niên trẻ tuổi hào hiệp, vì võ lâm mà hết mình....."

"Giương cao chính nghĩa, trừ bạo an dân."

Phía dưới người trong võ lâm một lời tung hô, đám người vạn phần kích động.

https://thuviensach.vn

"Được, vậy bây giờ lập tức để lại thời gian cho mọi người."

"Chậm đã ——" giọng điệu Vân Tuyệt Trần cứng rắn, chợt nghe một âm giọng lạnh lùng. Mọi người nhìn lại, nhất thời ồ lên. Thì ra đúng là cặp khắc tinh kia đã tới.

Sao bọn họ lại tới đây? Nhìn thấy người nọ, Vân Tuyệt Trần chau mày.

"Là tên kia." Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng quay đầu nhìn thấy người mới tới, chính là tên ở quán trọ bị Âu Dương An chỉnh cho - Áo bào trắng kiểu con nhà giàu, đi theo bên cạnh hắn còn có một nam một nữ. Nhìn bề ngoài chắc là song sinh.

"Coi bộ muốn đến báo thù." Sở Ly La ngoéo môi một cái, cùng Âu Dương Tĩnh nhìn theo.

Âu Dương Tĩnh cười cười, lúm đồng tiền mê người. Nụ cười sáng lạn làm cho ánh mắt mọi người bị mê hoặc. Nhưng những người hiểu nàng lại biết là nàng đang tức giận.

Ba người kia nghênh ngang thẳng bước đi lên, gã nam tử mặc áo bào trắng ánh mắt đảo qua đám người Âu Dương Tĩnh, ra vẻ tươi cười đắc ý.

"Vương công tử, Vương cô nương, các vị đã tới." Vân Tuyệt Trần gật đầu với bọn họ, chưa từng đem tâm tư của mình lộ ra: "Ba vị mời ngồi, Đại hội võ lâm lập tức sẽ bắt đầu."

"Chúng ta không phải tới tham gia Đại hội võ lâm." Vương đại công tử, cũng chính là gã nam tử mặc áo bào trắng kêu gào.

Vân Tuyệt Trần trong lòng trầm xuống, chẳng lẽ đến gây chuyện? Hắn hướng về ba người chắp tay, khách sáo hỏi:

"Không biết ba vị đến là?"

https://thuviensach.vn

"Bọn họ." Vương đại công tử chỉ hướng về mấy người Âu Dương An: "Ta tới tìm bọn họ báo thù."

Mọi người ồ lên, quả nhiên Vương gia này sẽ không dễ dàng buông tha ba người kia.

Vân Tuyệt Trần không rõ chân tướng, ánh mắt nhìn Âu Dương Tĩnh. Vương đại công tử và mấy người bọn họ có thù sao?

"Không biết Vương công tử dựa vào đâu lại nói thế? Họ là bạn của ta, chẳng lẽ đã đắc tội công tử?"

Vương nhị tiểu thư, Vương Tam công tử nghe Vân Tuyệt Trần nói vậy nhíu mi, nhưng chỉ vẻn vẹn trong nháy mắt lại giãn ra. Hai người nhìn nhau, sau đó nói:

"Không phải chúng ta không cho Minh chủ mặt mũi, thật sự là mấy người họ đã khi dễ gia huynh. Chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn."

Vân Tuyệt Trần sắc mặt cũng chìm xuống, nhìn phía Âu Dương Tĩnh. Rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì? Nhưng Lâm Sơ Hạ lại giành mở miệng trước:

"Buồn cười, nói sư phụ ta khi dễ hắn? Có chứng cớ không? Hơn nữa, nếu là hắn thực bị sỉ nhục, đó cũng là hắn xứng đáng." Nàng vừa thấy tên nam tử kia lấm la lấm lét, chắc chắn không phải loại tốt đẹp gì.

"Ngươi xú nha đầu này, dám xen vào chuyện của người khác, muốn chết sao." Vương Đại công tử lúc này cũng cùng mắng nhau với Sơ Hạ.

Vương Nhị tiểu thư mặt cười trầm xuống, bóng dáng vàng nhạt loáng một cái lập tức lao về hướng Lâm Sơ Hạ. Bàn tay mềm lúc này giơ lên định tặng nàng ấy một cái tát. Có điều tay nàng ta còn chưa hạ xuống đã bị người cản lại. Nhìn lại, là một nữ tử áo đỏ.

https://thuviensach.vn

"Buông ra." Vương Yên lạnh lùng nhìn Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 28: Dị Năng Giả, Song Ma Tinh (Hạ)

"Ngươi nói gì? Thật có lỗi, ta nghe không hiểu."

Đối mặt với Vương Yên lạnh lùng, Âu Dương Tĩnh lại lộ ra nụ cười gian xảo. Bàn tay mềm như cũ giữ lấy nàng ta, tay kia lại sờ sờ lỗ tai, giống như thực nghe không hiểu lời của nàng ta.

Sở Ly La thấy thế, nhịn không được nhếch môi cười. Tĩnh nhi thật sự là lợi hại, lấy chiêu này để đối phó lạnh như băng của đối phương.

"Muốn chết." Vương Yên từ trước đến nay luôn làm theo ý mình, lúc này rống lên một tiếng, lập tức tấn công về phía Âu Dương Tĩnh.

Xuy, Âu Dương Tĩnh cười xuống. Ung dung không vội tránh được tấn công của nàng ta, sau đó đem Lâm Sơ Hạ giao cho Sở Ly La: "La, Sơ Hạ giao cho cô."

"Không thành vấn đề." Sở Ly La cười híp mắt trả lời, sau đó lôi kéo Lâm Sơ Hạ qua một bên xem các nàng so chiêu.

Âu Dương Tĩnh quay về ăn ý mỉm cười, tiếp đến đầu ngón tay mềm mại nâng lên ngọc tiêu bên hông, cùng Vương Yên so chiêu. Chính là nụ cười kia không giảm, như trẻ con đang chơi đùa. Thực khiến cho mọi người đang xem cuộc chiến phải toát mồ hôi, đây chính là Song Ma tinh thứ nhất trong truyền thuyết.

"Tam đệ, cả tên kia nữa. Hắn tát huynh ba cái." Nhìn thấy em gái cùng Âu Dương Tĩnh giao đấu, Vương Phong không quên còn có một Âu Dương An. Lúc này vội chỉ vào hắn, túm túm tên kia, nói với Vương Vân.

https://thuviensach.vn

Vương Vân tròng mắt híp lại, cũng tấn công về phía Âu Dương An.

Âu Dương An cười nhẹ, bóng dáng màu trắng lướt qua. Nhưng chậm rãi đến gần đùa bỡn, bọn họ hai anh em đều giống nhau tính cách tùy hứng, chọc cho Vương Vân, Vương Yên càng thêm giận dữ. Động tác ra chiêu càng thêm bén nhọn.

Ánh sáng của kiếm, bóng ảnh của tiêu, hoàn toàn ngoài dự đoán của mọi người. Bốn người hai với hai so chiêu, nhưng lại không phân thắng bại. Một lần đưa tay chính là mấy chục chiêu.

"Hai người kia rốt cuộc là ai?"

Những người vốn không coi trọng anh em Âu Dương An cũng nhịn không được nữa xì xào bàn tán, bản lĩnh lại rất cao. Thật sự là thiếu niên anh hùng xuất chúng, võ lâm có người kế nghiệp rồi.

Vân Tuyệt Trần trước đó lo lắng giờ cũng yên tâm, đồng thời phát hiện, một tháng không gặp, anh em Âu Dương An võ công lại tinh tiến.

"Sao có thể như vậy?" Vương Phong thấy muội, đệ của mình không chiếm được thượng phong cũng thất kinh: "Tam đệ, đánh đi. Đem tên tiểu bạch kiểm kia đánh ngã."

Vương Vân cùng Âu Dương An dây dưa một lúc, cũng chau lên chân mày. Mắt thấy võ công của mình không thể dành lợi thế, ánh mắt híp lại, xem ra đến lúc nên xuất tuyệt chiêu ra rồi. Chỉ thấy hắn bỗng thẳng tắp hướng về Âu Dương An đâm tới.

Âu Dương An giương môi, bóng dáng nhoáng lên một cái. Nhưng ngay khi hắn muốn tránh Vương Vân, nháy mắt có chuyện kỳ quái xảy ra. Vương Vân ban đầu ngay trước mặt đâm tới đột nhiên lại không thấy.

https://thuviensach.vn

Mọi người trong võ lâm có mặt đều ồ lên, tuy họ đều biết đôi khắc tinh này là vì dị năng mà nổi tiếng. Nhưng tận mắt thấy lại không có mấy người, bây giờ đang ở trước mặt, người này lại biến mất. Chẳng lẽ đây là dị năng của Vương Vân sao?

Sở Ly La, Vân Tuyệt Trần, Lâm Sơ Hạ cũng cả kinh, đồng thời lo lắng cho Âu Dương An.

Âu Dương An ngưng thần chăm chú, cẩn thận cảm nhận hơi thở của đối phương. Đột nhiên, bên tai thoáng nghe tiếng gió. Hắn vừa quay đầu lại, Vương Vân đã đứng ngay phía sau hắn, lộ ra trào phúng mỉm cười với mình:

"Âu Dương đại ca ——" Lâm Sơ Hạ kêu lên sợ hãi.

Âu Dương Tĩnh nghe thấy âm thanh cùng tiếng kinh hô của nàng ấy và những người chung quanh, nghiêng đầu một cái. Đập vào mắt lại là cảnh tượng một thanh kiếm cắm vào bụng Âu Dương An. Nàng chỉ cảm thấy đầu bùng lên một tiếng nổ tung.

"Ca ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 29: Bọn Họ Chính Là Thức Ăn Của Các Ngươi

"Ca ——"

Âu Dương An cúi đầu nhìn Vương Vân cầm kiếm cắm vào bụng mình. Máu rất nhanh chảy ra, nhiễm đỏ áo bào trắng. Giống như ở trên mặt tuyết nở ra đóa hoa, xinh đẹp đến mê hoặc mọi người. Nhưng hắn lại không có cảm giác đau, cảm giác duy nhất chỉ là lại để cho em gái phải lo lắng. Nghe tiếng của Âu Dương Tĩnh, hắn nghiêng đầu hướng về nàng lộ ra một chút tươi cười.

Thoáng tươi cười này lập tức khiến Âu Dương Tĩnh cảm thấy, chỉ duy một chữ, giận. Nụ cười xinh đẹp thanh tú trên khuôn mặt sớm đã bị thu lại. Nàng chỉ cảm thấy máu toàn thân đều chuyển hướng lưu động.

"A ——" Kêu lên tê tâm liệt phế một tiếng, nàng bạo phát. Ngọc tiêu một chiêu, dùng mười thành công lực đánh tới Vương Yên.

Vương Yên phun ra một ngụm máu tươi, còn chưa kịp bày ra dị năng của mình đã bị Âu Dương Tĩnh đánh bay. Sức mạnh mười phần khiến nàng ta bị đánh tung đi vài chục trượng, cuối cùng thân hình bay khỏi đỉnh Ly Sơn, rơi xuống vách núi đen sâu vạn trượng.

"Nhị muội ——"

"Nhị tỷ ——"

Vương Yên ngã xuống vách núi đen làm cho cả đỉnh Ly Sơn lập tức rơi vào yên tĩnh. Phải mất một lúc, Vương Phong, Vương Vân mới lấy lại tinh

https://thuviensach.vn

thần, kinh hô lên tiếng. Làm sao có thể? Yên nhi lại bị nữ tử này đá bay xuống vực sâu.

"Xú nữ tử, đền mạng cho Nhị tỷ của ta." Vương Vân rút kiếm ra, vung lên làm máu tươi bắn tung tóe, bất ngờ xông về chỗ Âu Dương Tĩnh, vẻ mặt dữ tợn tựa như A Tỳ địa ngục bò ra báo thù Quỷ Hồn.

Mà Âu Dương An đột nhiên bị lưỡi kiếm rút ra, máu từ miệng vết thương bắn ra tung toé. Thân thể cũng đổ xuống.

Vân Tuyệt Trần lập tức bay vút lên, đỡ lấy thân thể của hắn, hướng về người bên cạnh hô:

"Mau tìm đại phu."

“Vâng.” A Mộc lập tức theo hướng phòng ở phía sau chạy đi.

Đại hội võ lâm tuy luận võ đến giới hạn đều sẽ dừng lại, nhưng thường thường tình huống bị thương vẫn có. Vì thế đặc biệt luôn chuẩn bị đại phu bên cạnh, không ngờ hôm nay người đầu tiên muốn trị thương lại là Âu Dương An.

Mà một bên, hai người đang muốn báo thù Vương Vân và Âu Dương Tĩnh đều ra chiêu trí mạng.

Âu Dương Tĩnh võ công hơn hắn, mấy chiêu qua đi, Vương Vân khắp người đều tổn hại, cánh tay cũng đã bị thương mấy chỗ. Hắn ta oán hận trừng mắt nhìn nàng, vừa muốn xuất ra dị năng lực.

Âu Dương Tĩnh đôi mắt sáng quắc đảo qua, nhìn rõ quyết định của hắn ta, đương nhiên sẽ không cho hắn ta cơ hội. Mũi chân nhún một cái, bóng dáng bay lên trời, đem ngọc tiêu dính vết máu kề bên môi thổi. Tiếng tiêu vừa ra, toàn bộ không khí trên đỉnh Ly Sơn chợt thay đổi.

https://thuviensach.vn

"Nàng ta muốn làm gì vậy?"

"Không phải chứ. Giờ còn có tâm tình thổi tiêu?"

"....."

Hành động ngoài dự đoán của Âu Dương Tĩnh không khỏi làm cho Vương Vân sửng sốt, những người khác cũng đều không hiểu.

"Sư phụ muốn làm gì thế?" Lâm Sơ Hạ cũng ngây ngốc nhìn nàng.

Sở Ly La thần bí nhếch môi một cái, nói với Lâm Sơ Hạ:

"Chờ xem đi, rất nhanh sẽ có trò hay." Nàng từng gặp qua Âu Dương Tĩnh lấy tiêu gọi rắn. Quả nhiên, tiếng tiêu vừa cất lên. Một đôi con ngươi màu ngọc bích của Bạch Hổ xuất hiện, nghểnh cổ rống một tiếng, chấn động khiến toàn bộ Ly Sơn rung lên. Đây không phải Vân Khinh Cuồng thì là ai?

Mà theo Vân Khinh Cuồng xuất hiện, một tràng âm thanh dao động từ núi rừng truyền đến. Chỉ thấy không biết từ đâu xuất hiện một đám sư tử, hổ báo, sói hoang, mèo rừng oai phong lừng lẫy, khí phách hiên ngang chỉnh tề dàn trận mà đến. Mỗi một con đều là mãnh thú hung hãn, khiến cho mọi người trông thấy sắc mặt đều đại biến, nhìn Âu Dương Tĩnh vẻ mặt khẩn trương, hoảng sợ vô cùng.

Vân Khinh Cuồng đứng trước đàn mãnh thú, trời sinh phong thái vương giả, đôi con ngươi màu ngọc bích quét qua mọi người, sau đó nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, giống như đang đợi mệnh lệnh của nàng.

Âu Dương Tĩnh nụ cười như băng sương bao phủ, ánh mắt liếc về phía Vương Vân và Vương Phong. Môi đỏ mọng cong lên, ý cười tàn nhẫn lãnh khốc:

https://thuviensach.vn

"Bọn họ, chính là thức ăn của các ngươi."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 30: Âu Dương An Gặp Nguy?

"Bọn họ, chính là thức ăn của các ngươi."

Ầm ——

Lời nói lạnh như băng vừa thốt ra, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người. Toàn bộ đỉnh Ly Sơn như bị đóng kết thành một khối, mỗi ánh mắt đều trừng nhìn về phía nàng, bọn họ chắc là nghe lầm thôi. Một nữ tử thanh lệ như tiên nữ thế này sẽ nói ra lời tàn nhẫn vậy sao?

Ngay cả Vân Tuyệt Trần, Lâm Sơ Hạ cũng bị dọa sợ.

"Tĩnh nhi, làm tốt lắm." Duy nhất giơ ngón tay cái lên chỉ có Sở Ly La. Nàng và Âu Dương Tĩnh tuy có khác nhau, nhưng cũng có điểm rất giống nhau. Đối với người bên cạnh tương đối bảo vệ, thà phụ toàn bộ người trong thiên hạ, cũng tuyệt đối không ủy khuất người một nhà.

"Grào ——" Vân Khinh Cuồng nghểnh cổ gầm lên, âm thanh như sấm, vang vọng cả đỉnh núi.

Đám mãnh thú như nhận được mệnh lệnh, bóng dáng to lớn tựa tia chớp hướng về phía Vương Vân, Vương Phong bổ tới.

Vương Phong sắc mặt đại biến, tay chân luống cuống liều mạng phản kháng.

Vương Vân sắc mặt trầm xuống, đôi mắt thâm thúy như biến đỏ, cùng mãnh thú xâu xé vật vộn.

https://thuviensach.vn

Còn ở bên cạnh rất nhiều người đã không đành lòng tiếp túc nhìn thảm trạng người thú giao chiến, hai tay nâng lên che tầm mắt.

Âu Dương Tĩnh nhìn thoáng qua Vương Phong đã thành một đống máu thịt lẫn lộn, sau đó lại nhìn Vương Vân trên người có rất nhiều vết thương. Môi anh đào lộ ra nụ cười lãnh khốc, kế đó mới thu lại ngọc tiêu về bên hông, bước nhanh đến bên người Âu Dương An.

"Ca, huynh cảm thấy sao rồi?" Nàng một bên lo lắng hỏi, một bên vươn bàn tay mềm xem xét vết thương của hắn. Nhưng khi nhìn thấy vết thương ở bụng hắn, chỉ cảm thấy tựa như đâm vào người mình.

"Huynh, huynh không sao." Âu Dương An hướng về em gái nở nụ cười, lại vẫn như thế tái nhợt. Thấy được sự đau lòng trong mắt Âu Dương Tĩnh, lại càng thêm oán hận ba anh em Vương Phong.

"Minh Chủ, đại phu đến rồi." A Mộc mang theo đại phu chạy đến.

"Tốt, mau đến xem cho Âu Dương công tử." Vân Tuyệt Trần nói với đại phu.

Âu Dương Tĩnh đứng ở bên cạnh, cũng nhìn đại phu ngồi xổm người xuống xem xét miệng vết thương.

"Đại phu, đại ca của ta bị thương thế nào?" Âu Dương Tĩnh trầm giọng tranh giành dò hỏi.

Đại phu mặc áo bào trắng kia lắc lắc đầu, mày nhíu chặt lại một chỗ.

Thấy thế, trong lòng mọi người trầm xuống.

"Nói mau, rốt cuộc là thế nào?" Âu Dương Tĩnh hai tay giữ chặt đại phu, vẻ mặt biến đổi.

https://thuviensach.vn

Đại phu từ trước đến nay đã quá quen với chuyện này, thật cũng không có sợ hãi. Chỉ là bình tĩnh nói:

"Công tử trúng kiếm quá sâu, thiếu chút nữa chạm đến chỗ hiểm. Vô cùng nguy nan. Trước mắt lão phu chỉ có thể kê đơn, nếu quan sát tối nay phát sốt thì….."

"Nếu phát sốt thì sao?" ánh mắt Âu Dương Tĩnh trầm xuống, cũng buông lỏng đại phu.

Đại phu không nói tiếp, nhưng ánh mắt đã sáng tỏ tất cả.

"Sẽ không đâu, ca sẽ không có việc gì đâu." Âu Dương Tĩnh sắc mặt đại biến. Vừa nghĩ tới Âu Dương An có thể rời đi, nàng lập tức cảm thấy tim như bị ai đâm vào, cả người đều muốn phát điên.

"Tĩnh nhi, Tĩnh nhi, huynh sẽ không, không có chuyện gì." Âu Dương An khó khăn mở miệng an ủi em gái, nhưng lập tức một ngụm máu tươi lại phun ra. Cả người run lên, nhẹ buông tay rơi vào hôn mê.

"Ca ——" Âu Dương Tĩnh hét lên một tiếng, nhào tới trên người Âu Dương An. Cả người cũng bắt đầu run sợ.

"Âu Dương cô nương ——" thấy dáng vẻ lúc này của nàng, Vân Tuyệt Trần cực kỳ lo lắng: "Cô nương trước hết tránh sang một bên, hãy để đại phu xem cho Âu Dương công tử một chút đi."

"Cút ngay ——" Âu Dương Tĩnh ngẩng đầu, lạnh lùng trừng mắt nhìn Vân Tuyệt Trần.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, chỉ cảm thấy trong lòng nảy sinh vô hạn bi thương.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, không được tùy hứng. Trước hết để đại phu cứu người quan trọng hơn." Sở Ly La và Lâm Sơ Hạ cũng đi tới.

"Không cần." Âu Dương Tĩnh tỉnh táo lại, đại phu căn bản là cứu không được đại ca. Nhưng nàng biết Cuồng có thể cứu hắn. Vừa quay đầu lập tức hướng về Bạch Hổ gọi:

"Cuồng ——"

Vân Khinh Cuồng nghe tiếng lập tức đi tới, tựa như Hổ Vương cao quý.

"Cầu xin ngươi." Âu Dương Tĩnh đem Âu Dương An ôm đến trên lưng nó: "Đi trước đi, ta lập tức tới tìm ngươi."

Vân Khinh Cuồng gật đầu, sau đó cõng Âu Dương An rời đi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 31: A Tỳ Địa Ngục

Sau khi nhìn hắn cõng Âu Dương An đi, Âu Dương Tĩnh cả người như băng tuyết ngàn năm bao phủ. Nụ cười chứa sương lạnh, chậm rãi nâng ngọc tiêu lên thổi, nàng muốn hạ xuống mệnh lệnh cuối cùng. Cho dù ba anh em Vương gia kia đã bị ăn thịt cũng chưa đủ. Nàng muốn bọn họ toàn bộ đều không thể siêu sinh.

"Hú hú hú....."

Tiếng tiêu như vô số Quỷ Hồn sói khóc gào thét vừa ra, đám mãnh thú đang giết chóc tròng mắt đỏ vằn bỗng càng trở nên điên cuồng. Mỗi đôi mắt mãnh thú đều long lên dọa người, răng nanh âm trầm cắn vào thân thể Vương Vân. Mặc dù thân thể đó đã sớm bị máu tươi nhuộm đỏ.

Vương Vân chỉ cảm thấy cơ thể như không còn là của hắn, nhưng lãnh khốc thiếu niên như hắn không cam lòng. Chỉ thấy ánh mắt hắn bỗng nhiên trở nên đỏ sậm, miệng chảy máu bắt đầu thì thào niệm niệm. Vốn thân thể bị mấy mãnh thú tấn công trước mắt lại biến mất không thấy đâu nữa. Đám người trong võ lâm bên cạnh lại một trận ồ lên.

Âu Dương Tĩnh khóe môi giương lên, lộ ra ý cười trào phúng. Muốn trốn ư? Không dễ dàng vậy đâu, hôm nay ngươi không thể không chết. Tiếng tiêu càng thêm thê lương, thậm chí làm cho vô số người trong võ lâm cảm thấy ù tai nhức óc. Mọi người hoảng hốt, đám người đều bịt lấy lỗ tai, vận nội lực ngăn cản tiếng tiêu, mà bóng dáng biến mất kia rất nhanh lập tức ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh lạnh lùng cười, còn chưa kết thúc đâu. Thổi tiêu biến chuyển nhanh hơn, đám mãnh thú lập tức chia làm hai đội, một đội hướng về Vương Vân bị thương trên mặt đất không cách nào chạy trốn đánh tới. Một đám ào ào theo hướng chân núi mà đi.

Vương Vân rốt cuộc không chịu đựng được hành hạ của mãnh thú, ngất đi. Thân thể thành từng miếng nhỏ, rơi vào miệng mãnh thú. Giống như huynh trưởng của hắn Vương Phong đã trở thành đồ ăn của thú vật.

Âu Dương Tĩnh ngừng tiếng tiêu, người trong võ lâm buông hai tay xuống, ánh mắt nhìn nàng đã không còn đơn giản là kinh hãi. Nữ tử này, nàng ta là ma quỷ. Ma quỷ kinh hồn, ma quỷ tàn nhẫn. Toàn bộ đỉnh Ly Sơn biến thành A Tỳ địa ngục, Tu La tràn ngập nhân gian.

Gió, gào thét. Mặt trời trốn vào tầng mây cũng e ngại nhìn thấy cảnh tượng này.

Mà đám mãnh thú chạy xuống núi đột nhiên đều trở về. Một đám miệng nhai nuốt phần còn lại của chân tay đã bị cụt. Mọi người nhìn lên, vải áo đúng là của Vương Yên lúc trước mặc. Nàng ta thậm chí ngay cả người đã rơi xuống vách núi sâu cũng không buông tha?

Sắc mặt tương tự trắng bệch còn có Vân Tuyệt Trần và Lâm Sơ Hạ. Một người quá mức khiếp sợ, còn một người bị dọa phát khiếp.

Nhìn thi hài Vương Yên cũng bị mãnh thú nuốt vào, Âu Dương Tĩnh lúc này mới cảm thấy nguôi giận. Ánh mắt đảo qua đám người tự xưng là anh hùng hào kiệt trong võ lâm, nhìn bọn họ từng người một sợ hãi, như nhìn thấy quái vật, lập tức cười lạnh.

Rốt cuộc, ánh mắt của nàng dừng ở trên người Vân Tuyệt Trần và Lâm Sơ Hạ.

https://thuviensach.vn

Lâm Sơ Hạ lại né tránh ánh mắt của nàng. Âu Dương Tĩnh biết, cô gái gọi mình là sư phụ sau này sẽ không còn nữa. Có điều hết cách, nàng vốn cũng không có ý định cùng những người này có nhiều quan hệ.

"Đa tạ Vân công tử mời, làm hỏng Đại hội võ lâm. Thật có lỗi, chúng ta cáo lui trước."

Dứt lời, không đợi Vân Tuyệt Trần lên tiếng. Âu Dương Tĩnh quay đầu hướng về Sở Ly La quăng một ánh mắt hỏi:

"Theo tôi đi không?"

"Đương nhiên." Sở Ly La sảng khoái cười: "Chúng ta đã nói sẽ cùng nhau xông pha giang hồ mà, cô cũng không thể bỏ tôi lại được."

Âu Dương Tĩnh mỉm cười. Bạn, sẽ giống như vậy.

"Đi thôi." Nàng lại thổi tiêu, hai con hổ giống nhau con ngươi một cam một trắng đi tới.

Âu Dương Tĩnh nhún mũi chân một cái, nhảy lên lưng hổ.

Sở Ly La thấy thế, cũng nhảy lên lưng hổ bên kia.

Hai thiếu nữ cưỡi Bạch Hổ, vẫy vẫy tay dẫn đám mãnh thú rời đi trước mặt mọi người.

Một ngày kia, đại danh Ma Nữ cưỡi thú truyền khắp nơi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 32: Chàng Thích Nàng Ta Sao?

Đại hội võ lâm vội vàng kết thúc, tất cả các môn hạ võ lâm chính phái đều như bay rời khỏi đỉnh Ly Sơn. Nhưng không có một người nào dám nói đến chủ trì công đạo, chuyện hôm nay tất cả đều nghĩ anh em Vương gia là gieo gió gặt bão. Huống chi bọn họ cũng không dám cùng một cô gái có thể cưỡi thú đối địch, cho nên vẫn là rời đi thì tốt hơn.

Vân Tuyệt Trần đứng ở nơi đó nhìn người trong võ lâm từng người từng người một rời đi, trong không khí còn ở lại mùi máu tanh. Thi hài bị xé nát cũng vẫn còn đấy. Vô số, gió rả rích, sắc trời u ám, quả nhiên như A Tỳ địa ngục.

Lâm Sơ Hạ có chút sợ hãi lôi kéo áo bào Vân Tuyệt Trần, nhắm mắt lại không dám nhìn tiếp cảnh tượng này.

"Trần đại ca, hay là chúng ta cũng đi mau đi."

Vân Tuyệt Trần nhìn nàng một cái, thấy nàng sắc mặt tái nhợt, dáng vẻ muốn té xỉu. Trong lòng không khỏi có vài phần thương tiếc, một thiên kim quan gia dĩ nhiên không thường thấy cảnh này. Nhưng không ngờ Lâm Sơ Hạ kế tiếp lại nói một câu, khiến cho hắn đột nhiên thay đổi sắc mặt.

"Trần đại ca, đi nhanh thôi. Nơi này thật đáng sợ, không ngờ sư… à không, Âu Dương cô nương lại tàn nhẫn như vậy." Mệt nàng còn muốn bái nàng ta làm sư phụ. Vừa nghĩ tới cảnh tượng anh em Vương gia bị mãnh thú xé xác, nàng lập tức không nhịn được run lên.

"Quá đáng sợ, quá tàn nhẫn." nhịn không được nói một câu.

https://thuviensach.vn

"Đủ rồi." Vân Tuyệt Trần một tay hất tay Lâm Sơ Hạ ra, lạnh giọng quát. Khi nàng nói câu đầu tiên hắn đã trở nên lãnh mạc. Nghe được nàng lại cứ thế nói Âu Dương Tĩnh, hắn chỉ cảm thấy thất vọng. Người khác không biết Âu Dương Tĩnh, nói nàng ấy tàn nhẫn không thể tha thứ. Nhưng bọn họ đã cùng ở chung với Âu Dương Tĩnh một thời gian, nàng ấy căn bản không phải tàn nhẫn, chính là ân oán rõ ràng, có cừu tất báo.

"Trần đại ca?" Lâm Sơ Hạ mở to mắt, mờ mịt khó hiểu nhìn Vân Tuyệt Trần nghiêm mặt: "Huynh tức giận sao? Vì sao?" Nàng căn bản không ngờ Vân Tuyệt Trần sẽ lạnh giọng khiển trách nàng như thế.

Vân Tuyệt Trần thật sâu nhìn nàng, sau đó hít một hơi thật dài, áp chế tức giận nói:

"Đi thôi, huynh đưa muội xuống núi. Sau đó đưa muội hồi phủ."

"Muội không đi." Lâm Sơ Hạ quật cường nhìn hắn: "Huynh nói trước đi, vì sao tức giận?"

Vân Tuyệt Trần mím môi, cũng không trả lời.

Lâm Sơ Hạ gắt gao nhìn hắn. Sau một lúc lâu, trong ánh mắt thoáng hiện vẻ không thể tin. Kinh ngạc nói:

"Huynh vì Âu Dương Tĩnh?"

Vân Tuyệt Trần vẫn không nói lời nào, nhưng trong nháy mắt vẻ mặt biến hóa lập tức làm Lâm Sơ Hạ nhận thấy rất rõ ràng. Nàng lui về phía sau một bước, đôi mắt trừng thật to, đầu lắc lắc, hiển nhiên rất khó tiếp nhận.

"Huynh lại vì nàng ta tàn nhẫn mà khiển trách muội?" Trần đại ca chưa từng dùng giọng điệu trách cứ với nàng.

https://thuviensach.vn

"Nàng ấy không tàn nhẫn." Vân Tuyệt Trần mở miệng: "Là huynh muội Vương gia trêu chọc bọn họ, lại đả thương Âu Dương công tử."

"Huynh vì nàng ta mà giải thích?" Lâm Sơ Hạ mặc kệ lý do. Chỉ là khó khăn tiếp nhận chuyện Vân Tuyệt Trần che chở Âu Dương Tĩnh.

"Có phải huynh thích nàng ta không?" Tình cảm của nữ tử không ngờ quên thật mau, nhanh như vậy Lâm Sơ Hạ đã đối với Âu Dương Tĩnh sinh ra khoảng cách.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, cũng không quay đầu. Nện cước bộ đi xuống chân núi.

"Vân đại ca ——" Vân Tuyệt Trần trầm mặc khiến Lâm Sơ Hạ thấy tổn thương, con ngươi mờ nước tràn đầu sầu muộn. Hắn không phủ nhận, lại vì một nữ tử khác mà bỏ mặc nàng.

"Không, Trần đại ca, huynh là của muội. Muội tuyệt đối sẽ không để người khác cướp huynh đi." Lâm Sơ Hạ trong ánh mắt hiện lên ánh sáng kiên định mà điên cuồng, sau đó theo hướng Vân Tuyệt Trần đi mà đuổi theo.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 33: Tình Yêu Mầm Mống Thầm Kín

Vân Khinh Cuồng cõng Âu Dương An tìm sơn động bí mật phía sau Ly Sơn ẩn nấp, dụng ý chỉ hướng cho Âu Dương Tĩnh tìm được vị trí.

Sau một nén hương, Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La tìm được sơn động.

"Ca ——" Âu Dương Tĩnh sải bước chạy tới, cầm tay Âu Dương An. Nhìn sắc mặt hắn tái nhợt nằm trên phiến đã, trái tim nổi lên từng cơn đau đớn.

Sở Ly La đứng ở một bên, thấy Âu Dương Tĩnh như vậy lòng có chút chua xót. Bước lên trước, nhẹ giọng:

"Tĩnh nhi, hay tìm đại phu xem cho Âu Dương đại ca một chút đi." Nàng định nói ngự y, nhưng nước xa không cứu được lửa gần. Chờ ngự y trong cung nhận được thư của nàng, chỉ sợ Âu Dương An đã là lành ít dữ nhiều.

"Không cần, Cuồng sẽ chữa khỏi cho đại ca." Âu Dương Tĩnh tâm thần bình tĩnh, đứng lên.

"Cuồng?" Sở Ly La mơ hồ, ai vậy?

"Ta." Bạch Hổ xoay xoay thân, một tuấn mỹ nam có đôi con ngươi màu ngọc bích đầu bạc xuất hiện.

"Hắn, hắn là.....?" Sở Ly La mở to hai mắt nhìn, không phải, Bạch Hổ lại biến thành người? Chẳng lẽ là yêu tinh?

https://thuviensach.vn

"Thu hồi suy nghĩ của ngươi lại, ta không phải yêu tinh cái loại sinh vật cấp thấp đó. Bổn vương là thần thú, hiểu chưa?" Vân Khinh Cuồng nhìn thấu tâm tư Sở Ly La, đôi con ngươi màu ngọc bích liếc nhìn trừng mắt với nàng một cái.

"Tốt lắm, Cuồng, trị thương cho đại ca trước đi." Âu Dương Tĩnh đánh gãy lời nói của Vân Khinh Cuồng. Sau đó quay đầu nói với Sở Ly La: "La, chờ lúc rảnh, tôi sẽ nói cho cô."

“Ờ.” Sở Ly La gật đầu.

"Hai người các ngươi ra ngoài trước đi, tìm một ít nước trong, quả dại về đây." Vân Khinh Cuồng nói với hai người: "Khi An nhi tỉnh lại, sẽ cần bổ sung thể lực." Sau đó hắn bày ra kết giới, phòng ngừa có người xâm nhập.

“Được.” Âu Dương Tĩnh thật sâu nhìn Vân Khinh Cuồng liếc mắt một cái: "Đại ca giao cho ngươi."

"Yên tâm. Có ta ở đây, Diêm Vương cũng giành không được cái mạng nhỏ của hắn đâu." Vân Khinh Cuồng kiêu căng nâng cằm.

Âu Dương Tĩnh cười, cùng Sở Ly La đi ra ngoài.

Mà Vân Khinh Cuồng cũng bày ra kết giới, chuẩn bị chữa thương cho Âu Dương An.

Sau nửa canh giờ, Vân Khinh Cuồng thu lại kết giới. Còn Âu Dương An tuy sắc mặt vẫn có chút tái nhợt như cũ, nhưng lại không còn bất kỳ nguy hiểm nào nữa, thậm chí ngay cả miệng vết thương trên bụng cũng đã khép, không để lại dấu vết gì.

"Không có việc gì chứ?" Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La mang quả dại hái được cùng với nước lấy từ suối đựng trong lá sen trở lại. Nhìn Sở Ly La

https://thuviensach.vn

trên vầng trán đã không còn nghi hoặc, Âu Dương Tĩnh hẳn là đã đem sự tình nói cho nàng ta biết rồi.

"Ta ra tay thì có vấn đề gì?" Vân Khinh Cuồng đắc ý nhíu mày, đôi con ngươi màu ngọc bích nhìn về phía Âu Dương Tĩnh: "Cũng tại ngươi lúc đó quá hoảng loạn, ngay từ đầu lại không nhờ đến ta."

"Chuyện xảy ra bất ngờ khiến ta bị loạn." Âu Dương Tĩnh cũng không phủ nhận.

"Tốt lắm, ta nghỉ ngơi trước một lát. Dùng thần tức, thực mệt quá, muốn ngủ." Vân Khinh Cuồng ngáp một cái, sau đó biến trở về thân hổ nằm xuống chợp mắt.

"Dù biết hắn là thần thú, nhưng thấy hắn biến thân, vẫn cảm thấy không thể tin được." Sở Ly La nhìn Bạch Hổ Vân Khinh Cuồng biến trở về hình đạng cũ nói.

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, từ trong vòng ngọc trữ đồ lấy ra đĩa và bát, đem quả Vângi, nước suối để lên, đi đến bên người Âu Dương An chăm sóc hắn. Nhìn hắn chân mày đã buông lỏng ra, cảm thấy cũng yên tâm không ít.

"Tĩnh nhi, cô cũng mệt mỏi rồi. Nghỉ ngơi một chút đi, tôi giúp cô trông Âu Dương đại ca." Sở Ly La nói với Âu Dương Tĩnh.

"Không, tôi không mệt." Âu Dương Tĩnh lắc đầu, kiên trì không rời khỏi Âu Dương An. Kỳ thật trong lòng nàng cũng cảm thấy lạ, rõ ràng muốn tác hợp đại ca và La, nhưng sao bây giờ vừa nghĩ tới La trông chừng bên cạnh Đại ca, trong lòng lại không thoải mái. Nàng không nghĩ mình sẽ thích Đại ca, dù sao bọn họ cũng là anh em. Mặc dù linh hồn không phải, nhưng thân thể vẫn là phải.

Nhưng tình yêu nếu có thể phát triển theo lý trí, thì đã không còn gọi là tình yêu nữa rồi. Trong lúc nàng còn chưa kịp phát hiện thì mầm mống tình

https://thuviensach.vn

yêu đã lặng lẽ ở trong lòng nàng gieo mầm.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 34: Người Bị Chết

"Ngươi không nghe lầm chứ, nàng ta có thể điều khiển thú?"

Trong một gian phòng, ngọn đèn âm u. Một nữ tử mang khăn che mặt nghe được tin tức từ Đại hội võ lâm, trong mắt xuyên thấu lóe lên ánh sáng cừu hận. Nếu là cưỡi thú, nếu đúng là một đôi anh em. Thì chắc chắn là hai tiện chủng kia rồi.

"Đúng vậy, là nàng ta." Nam tử kia cả khuôn mặt dữ tợn đầy vết sẹo. Vốn bề ngoài giống như đứa trẻ, giờ đã biến thành dáng vẻ hai mươi mấy tuổi.

"Tốt lắm." Nàng ta đứng lên, gỡ khăn che mặt xuống lộ ra khuôn mặt tuyệt diễm, rõ ràng là Âu Dương Thấm - Người đã mất tích một cách thần bí Âu Dương Tam tiểu thư.

"Người của ngươi chuẩn bị xong chưa." Nàng nhìn phía nam tử khuôn mặt dữ tợn: "Đến lúc chúng ta nên báo thù rồi."

"Đương nhiên." Nam tử kia trong mắt thù hận không thua gì Âu Dương Thấm: "Ta chờ ngày này đã rất lâu rồi."

Hắn chính là Ma Sát, vốn bị dã thú cắn xé mà chết. Nhưng không ngờ được một người dụng độc quái thai cứu giúp, phải chịu một sự đau đớn trước nay chưa từng có. Duy nhất có chỗ tốt chính là thân thể hắn lại dài ra, biến trở thành người bình thường. Vừa đúng phù hợp với tuổi thật, hơn nữa mặt mũi cũng trở nên dữ tợn.

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, trước hết cứ để bọn chúng đi xa. Ta muốn cho toàn bộ người trong Lan quốc biết Nữ tử cưỡi thú là con gái của Âu Dương Ngự, hơn nữa còn là hồn phách yêu nữ....."

Nàng hận. Không chỉ hận anh em Âu Dương An, còn hận cả phụ thân Âu Dương Ngự. Mẫu thân và hai đại ca chết thảm, bản thân nàng thì mất tích, ông ta lại không có bất kỳ phản ứng nào.

“Được.” Ma Sát cũng biết bọn họ không phải đối thủ của anh em Âu Dương: "Chúng ta còn có thể mua được sát thủ của Ám Lâu, hơn nữa Vương gia cũng sẽ không bỏ qua cho bọn chúng đâu." Đến lúc đó, bọn họ an tâm làm ngư ông đắc lợi, để cho bọn Âu Dương Tĩnh không có đường để trốn.

"Đúng vậy." Âu Dương Thấm híp lại con ngươi. Âu Dương Tĩnh, chờ xem, nhanh thôi, chúng ta sẽ gặp lại.

.....

"Ngươi nghe nói chưa? Thì ra trên Đại hội võ lâm, Nữ tử cưỡi thú lại là con gái của Âu Dương tướng quân?"

"Đúng vậy, đúng vậy. Nghe nói tiếng tiêu của nàng ta có thể gọi thú đến. Mãnh thú tựa như mất hồn phách, gặp người là cắn, thật sự đáng sợ."

"Cũng không phải. Ta còn nghe nói, kỳ thật huynh trưởng sinh đôi của nàng ta đã chết. Không ngờ mười mấy năm sau lại xuất hiện, ngươi nói xem bọn họ không phải là thành quỷ rồi sao?"

"Có thể lắm. Nghe nói, bọn họ trở về Phủ tướng quân một thời gian, Tướng quân Phu nhân cùng hai vị công tử đêm đó đột nhiên bị một lũ rắn chuột cắn chết."

"Vậy không phải là.....?"

https://thuviensach.vn

"....."

Lúc trước ở Đại hội võ lâm sinh chuyện lập tức bị truyền đi ồn ào huyên náo, Nữ tử cưỡi thú ở trên giang hồ đã không còn ai là không biết. Nhưng không ngờ rất nhanh lại có lời đồn mới truyền ra, Thì ra Nữ tử cưỡi thú lại là con gái của Âu Dương tướng quân? Sâu xa hơn nàng ta có thể còn là yêu nữ?

Trong lúc nhất thời, từ đứa trẻ ba tuổi đến lão già tám mươi. Không ai không khiếp sợ Nữ tử điều khiển thú.

‘Thanh danh’ Âu Dương Tĩnh xem như hoàn toàn được ‘tuyên truyền’.

Mà ở bên này, Âu Dương An còn trong sơn động ngủ mê mệt một ngày một đêm, rốt cục tỉnh dậy.

"Ca, huynh đã tỉnh." Vẫn trông chừng cạnh hắn, Âu Dương Tĩnh vừa thấy tay hắn động, lập tức cầm lấy.

Âu Dương An mở to mắt nhìn Âu Dương Tĩnh. Vẻ mặt còn có chút hoảng hốt.

"Tĩnh nhi?"

"Ca, thật tốt quá. Huynh đã không sao rồi." Âu Dương Tĩnh cầm tay hắn, truyền vào chân khí: "Cuồng đã cứu huynh."

Âu Dương An lúc này mới nhớ lại tất cả chuyện xảy ra trước đó, hắn ngồi dậy, nhìn Vân Khinh Cuồng ở một bên trong hình dạng hổ, nói cám ơn:

"Cuồng, ngươi lại cứu ta lần nữa rồi."

"Ngươi biết là tốt rồi, sau này cẩn thận, ta không hy vọng phải cứu ngươi lần thứ ba." Vân Khinh Cuồng bĩu môi.

https://thuviensach.vn

"Nếu Âu Dương đại ca đã khá lên, chúng ta cũng nên ra ngoài đi. Không biết Tĩnh nhi ở Đại hội võ lâm vừa rồi, bên ngoài bây giờ đã truyền thành cái dạng gì." Sở Ly La cũng chen miệng nói.

"Được, nghỉ ngơi thêm chút nữa, chúng ta đi." Âu Dương Tĩnh gật đầu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 35: Lời Đồn Đầy Trời

Vân Khinh Cuồng lại biến trở về hình dáng mèo nhỏ ngồi vắt vẻo trên vai Âu Dương Tĩnh, đoàn người ra khỏi sơn động.

Trở lại trấn mới phát hiện, lời đồn về Âu Dương Tĩnh đã bay đầy trời.

"Tĩnh nhi, thì ra cô đã thăng cấp thành yêu nữ rồi?" Sở Ly La cười như không cười nhìn Âu Dương Tĩnh, nhưng lời nói cũng không ác ý. Mà là lời hài hước, trêu chọc.

Âu Dương Tĩnh chân mày đen nhăn lại, cũng không nói gì.

"Sao bọn họ có thể nói Tĩnh nhi như vậy?" Âu Dương An chân mày khóa chặt, nắm tay cũng đã xiết lại.

"Nói thì cứ nói, cũng không thể thiếu đi một miếng thịt." Âu Dương Tĩnh chẳng có ý kiến gì: "Nhưng mà tại sao ngay cả chuyện ta là con gái của Âu Dương Ngự cũng bị truyền đi?" Nàng đối với điểm này có vẻ chú ý.

"Đúng đó, sao họ lại biết thân phận của chúng ta?" Âu Dương An cũng phát hiện trọng điểm.

Sở Ly La liếc mắt nhìn hai anh em một cái, sau đó nói:

"Trừ phi người tung tin đồn là người quen biết hai người, hơn nữa còn biết rõ thân phận hai người."

Âu Dương Tĩnh gật đầu, nhưng lại không nghĩ ra người nọ là ai?

https://thuviensach.vn

"Quên đi, trước tiên tìm quán trọ ở lại đã." Rồi sẽ nghiêm túc tra ra rốt cuộc sao lại thế này?

“Được.”

Ba người một hổ đi vào một quán trọ tên là “Vượng Khách”.

Mà bọn họ không biết, có một bóng người ở bên đường nơi khúc quanh nhìn bọn họ đi vào.

"Ngươi trông thấy bọn họ vào quán trọ đó rồi?" Nam tử đeo mặt nạ La Sát ánh mắt híp lại, lạnh lùng không nói một câu.

“Vâng.”

"Tốt lắm, buổi tối nên làm thế nào? Đã biết chưa?" tay Nam tử vừa dùng lực, tay vịn ghế dựa nhất thời nát tan tành.

"Thuộc hạ biết." Người trả lời thân thể cứng đờ.

"Được rồi, lui xuống trước đi".

"Thuộc hạ cáo lui."

Đợi sau khi hắn rời đi, nữ tử mang khăn che mặt đứng sau tấm bình phong thúy trúc bên cạnh đi ra, đúng là Âu Dương Thấm.

Mà nam tử đeo mặt nạ che đi khuôn mặt kín vết sẹo – La Sát, cùng nàng nhìn nhau cười.

"Đêm nay, trò hay sẽ mở màn."

"Ha ha ha....."

Mặt trời bị đẩy xuống núi, bóng đêm tiến đến gần. Bầu trời đen nhánh, những ngôi sao lơ lửng, như cầm bút vẽ vào đêm tối một dải màu ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Sở Ly La từ khi xuyên qua đều phải ở trong hoàng cung, rất ít khi xuất cung. Bây giờ được ra bên ngoài, tất nhiên là như cá gặp nước.

"Tĩnh nhi, Âu Dương đại ca, hai người xem chợ đêm thật náo nhiệt. Hay là chúng ta đi ra ngoài một chút đi, dù sao thời gian vẫn còn sớm." Sở Ly La nói với anh em Âu Dương Tĩnh. Hoạt động giải trí về đêm ở cổ đại thật sự keo kiệt, có thể tản bộ xem đèn lồng cũng tốt.

"Được rồi, đi thôi." Âu Dương Tĩnh gật đầu, ôm Bạch Hổ thu nhỏ, dẫn đầu đi về phía trước.

Tối nay chợ cũng không có bao nhiêu người. Nhưng lại có treo đèn lồng, bán vật phẩm trang sức nhỏ, hàng rong bán đồ ăn vặt.

"Tĩnh nhi, cô xem, con búp bê này thật xinh?" Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh đi đến trước một sạp trúc bán hàng rong làm đồ thủ công, bàn tay mềm cầm lấy một con búp bê bằng gỗ. Trong ánh mắt tràn đầy kinh hỉ: "Cô xem giống búp bê Matrioshka của Nga nhỉ? Mỗi cái lồng một cái, tầng tầng lớp lớp, chừng bảy búp bê nhỏ."

Âu Dương Tĩnh cũng gật đầu, đúng là rất giống.

"Bà chủ, búp bê này bao nhiêu tiền?" Âu Dương An nhìn hai người cũng cảm thấy thực hứng thú, lập tức giơ lên nụ cười ôn hòa hỏi.

Ba người vốn dĩ đều là những người xuất chúng, dưới ánh sáng đèn lồng bao phủ, lại giống như quanh thân đều bao phủ một tầng hào quang, tựa như thần tiên xinh đẹp trên trời hạ xuống. Khiến người đi đường xem chợ đêm choáng váng.

Bà chủ bán hàng rong kia cũng sững sờ, nhưng gặp ba người quần áo không tầm thường đó, lập tức nở nụ cười, nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử, tiểu thư thật sự có mắt nhìn. Búp bê này là từ Tây Dương mang đến, rất đặc biệt. Các vị mua một bộ đi, một lượng bạc."

"Lấy hai bộ đi." Âu Dương An nói, lập tức đưa ra hai lượng bạc. Ba người bọn họ đối với tiền cũng chưa có nhiều hiểu biết. Một người là công chúa, tất nhiên là sinh hoạt luôn luôn xa xỉ. Mà hai người kia ở Vô Nhai cốc, cuộc sống cũng không quá phải để ý đến tiền.

"Vâng." Bà bán hàng rong kinh hỉ, không ngờ mua bán lại nhanh thế.

Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La tay cầm búp bê gỗ, đi theo phía sau Âu Dương An ôm Tiểu Bạch Hổ tiếp tục dạo phố.

Đột nhiên, Âu Dương Tĩnh dừng lại cước bộ, Âu Dương An đang ôm Bạch Hổ lỗ tai cũng dựng lên.

"Có ‘bạn’ đến đây."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 36: Nữ Tử Thần Bí

"Có ‘bạn’ đến đây."

Âu Dương Tĩnh dứt lời, đã nghe thấy nhiều tiếng bước chân nhẹ vô cùng cấp tốc hướng đến chỗ bọn họ. Rất nhanh, mười mấy tên áo đen bịt mặt xuất hiện, thấy bọn họ, không nói hai lời, đao kiếm trên tay lập tức tấn công.

Những người áo đen này bản lĩnh nhanh nhẹn, xuống tay rất gọn gàng, ánh mắt lộ qua khăn bịt mặt màu đen lãnh khốc vô tình, vừa thấy cũng biết là sát thủ.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, Sở Ly La đồng thời tránh được bọn chúng, quay người lại, cũng gạt đi binh khí của chúng. Ngọc tiêu, kiếm, nhuyễn tiên, ba binh khí vừa ra, tất nhiên cùng bọn người áo đen giao đấu.

Mà ở ngã tư đường dân chúng đều bị cảnh bất thình lình tới này làm ngây ngẩn cả người, lúc kịp phản ứng, hiển nhiên đều là thu dọn đồ đạc chạy trối chết, một bên kéo cổ hòng gào hét:

"Giết người rồi, giết người rồi....."

Đêm đen trở nên càng thêm náo nhiệt, một ít dân chúng vô tội bất hạnh, bị sát thủ đả thương.

Rất nhanh, mới trước đó chợ đêm còn náo nhiệt đã tràn ngập máu tanh.

Sở Ly La chân mày đen nhăn lại, nhìn dân chúng vô tội bị thương, hướng tới người áo đen xoay tay lại càng không lưu tình. Sát thủ đáng giận

https://thuviensach.vn

lại dám đả thương dân chúng Đại Mạc, thật sự tội đáng chết vạn lần.

Âu Dương Tĩnh cũng cực không lưu tình, rất nhanh, đám sát thủ kia bị bọn họ giết đến thất linh bát lạc, chỉ còn lại có một hai người.

Bóng dáng Âu Dương Tĩnh lướt qua, ngọc tiêu đã đặt trên cổ một tên áo đen, môi đỏ mọng lạnh lùng hỏi:

"Nói, là ai phái các ngươi tới?" Những người này đúng là hướng về bọn họ hạ sát.

Người áo đen kia không nói chuyện, vẻ mặt lạnh lùng.

Mà Âu Dương Tĩnh tay vừa động, lại nghe trong không khí phập một tiếng. Rất nhanh, thân thể người áo đen bị nàng bắt run lên, khóe miệng lập tức chảy ra máu đen.

Âu Dương Tĩnh chau mày, nhìn người áo đen đổ nhào trên mặt đất, trên lưng hắn cắm một cây phi tiêu. Mà tiêu ở dưới ánh sáng đèn lồng lóe lên vết đen.

"Trên tiêu có độc." Âu Dương An cũng đã đi tới.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nhìn theo hướng tiêu phóng đến nhưng cái gì cũng không thấy.

"Hắn cũng đã chết rồi." người áo đen bị bắt trên tay Sở Ly La cũng ngã xuống đất, trên lưng tương tự bị cắm phi tiêu độc.

"Xem ra còn có người nấp trong bóng tối." Âu Dương Tĩnh trên mặt lộ ra lúm đồng tiền, nụ cười tràn đầy nhìn người áo đen, đáy mắt lại lộ ra trào phúng. Nấp trong bóng tối sao? Nhanh thôi, nàng sẽ khiến hắn hiện hình.

"Cuồng ——" Âu Dương Tĩnh hướng về Tiểu Bạch Hổ gọi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch Hổ trợn trắng mắt, lập tức lùi về phía bóng tối.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, Sở Ly La đứng ở nơi đó, mặc kệ máu tanh tràn ngập, mặc kệ xác chết khắp nơi.

"Tĩnh nhi, không biết lần này sát thủ là nhằm vào tôi, hay nhằm vào hai người?" Sở Ly La còn chưa biết rõ lai lịch sát thủ. Tuy nàng là công chúa, nhưng hoàng cung tranh đấu cũng là máu chảy thành sông.

"Chắc là bọn tôi rồi." Âu Dương Tĩnh đáp. Vừa rồi sát thủ đối mặt với nàng và Âu Dương An khắp nơi đều ra ngoan chiêu. Chỉ sợ Sở Ly La ngược lại là bị bọn họ liên lụy.

"Có phải là người Vương gia phái tới không?" Âu Dương An nghĩ đến một khả năng. Tĩnh nhi giết ba anh em Vương gia. Vương gia chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

"Có phải hay không cũng chẳng có gì phải sợ." Âu Dương Tĩnh lúm đồng tiền trên mặt sâu hơn, ánh mắt híp lại: "Muội sẽ cho bọn họ biết, không phải ai cũng có thể chọc vào."

Sở Ly La phiết môi cười, quả nhiên là tri kỷ của mình.

"Được, chúng ta đợi bọn họ đến đi."

.....

Rất nhanh, Vân Khinh Cuồng chạy trở về. Miệng ngậm hẳn là một cây trâm ngọc.

Âu Dương Tĩnh tiếp nhận trâm ngọc, nhìn nhìn, cười nói:

"Là một nữ tử."

"Nữ tử?" Âu Dương An và Sở Ly La nhìn nhau, sẽ là ai chứ?

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, cô chọc phải nữ tử điên nào sao?" Sở Ly La không bởi vì đó là nữ tử mà thả lỏng. Trên thực tế nữ tử mà điên lên, tuyệt đối so với nam tử còn kinh khủng hơn rất nhiều.

"Không biết." Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu: "Nữ tử hận chúng tôi nhất có ba người, nhưng đã chết hai, còn một kẻ khác thì....."

"Là ai?" Sở Ly La hỏi, chỉ cần biết người thì sẽ dễ tìm.

Âu Dương Tĩnh cười như không cười, tuyệt không khẩn trương.

"Mẹ con Tướng quân Phu nhân, còn có Nhị tiểu thư Vương gia. Có điều Tướng quân Phu nhân và Nhị tiểu thư Vương gia đã đi bồi Diêm Vương chơi cờ rồi. Chỉ còn Âu Dương Thấm mất tích."

"Tôi cảm thấy Âu Dương Thấm khẳng định không có chuyện gì, liệu có phải là cô ta trở về tìm hai người báo thù không?" Sở Ly La chau mày. Lúc trước, nàng cũng biết anh em Âu Dương An và mẹ con Tướng quân Phu nhân có khúc mắc.

"Nếu là cô ta thì thật vừa vặn." Âu Dương Tĩnh chuyển chuyển cây trâm ngọc kia: "Lúc trước để cô ta chạy thoát, lần này tự đưa tới cửa rất tốt." Diệt cỏ phải diệt tận gốc, nếu là nàng ta tự nộp mạng, chính mình tuyệt đối sẽ không để nàng ta có cơ hội siêu sinh.

"Tóm lại, phải cẩn thận một chút. Chỉ sợ loại nữ tử ngầm này." Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng. Hơn nữa trên giang hồ, chuyện âm độc gì chẳng có. Sở Ly La quyết định âm thầm gửi thư tín cho Thái tử hoàng huynh, để hắn hỗ trợ điều tra Âu Dương Thấm có chết hay không?

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, mặc dù nàng cuồng ngạo nhưng cũng không tự đại. Cẩn thận một chút vẫn hơn.

https://thuviensach.vn

"Đi thôi, cũng mệt mỏi rồi. Về quán trọ nghỉ ngơi trước, có gì ngày mai nói sau."

“Ừ.”

Sau khi bọn họ rời đi, một bóng dáng màu đen xuất hiện. Đôi mắt ôm hận thù, không phải Âu Dương Thấm thì là ai?

.....

Vương gia, linh đường trắng xóa. Ba linh đài đặt nơi đây, tiếng kèn thê lương, tiếng khóc bao phủ toàn bộ tòa nhà.

"Ôi, con gái của ta, con trai của ta, các con chết thật thê thảm. Sao lại nhẫn tâm bỏ mẫu thân mà đi, chúng ta là người đầu bạc tiễn người đầu xanh....."

Người kêu rên không ngừng chính là Vương gia Phu nhân, bà mặc trên người áo trắng, nhào vào ba cái quan tài rỗng phía trước, khàn cả giọng.

"Hu hu hu, Phu nhân, người nén bi thương. Cẩn thận sức khỏe của chính mình."

"....."

Sau lưng bà, một đống lớn nữ tử, nam tử đều khóc sướt mướt. Tình cảnh vô cùng bi ai.

"Khóc cái gì, khóc có ích lợi gì. Ngậm miệng lại hết đi, có nghe không." Nam chủ nhân của Vương gia đứng đó, trên mặt không có bất kỳ biểu tình nào. Nhưng nắm tay kia bóp chặt tiết lộ tâm tình của ông. Hai đứa con trai, một con gái của ông cứ như vậy bị mãnh thú cắn xé đến thi thể cũng không còn. Có thể nào không bi thương, có thể nào không thống hận? Nhưng ông tuyệt đối muốn bảo trì bình thản, muốn báo thù.

https://thuviensach.vn

Một tiếng quát to của ông, khiến cho mọi người đều ngừng khóc lớn. Nhưng tiếng nức nở đứt quãng vẫn truyền ra.

"Lão gia, ông nhất định phải vì các con trai, con gái của chúng ta mà báo thù. Bọn chúng chết rất thảm, ngay cả thi thể tìm khắp cũng không thấy. Con gái đáng thương của ta....." Vương phu nhân xoay người hướng về chồng nói, lại nhịn không được bi ai trong lòng.

Vương lão gia thở dài, nửa ngồi hạ người mình, đỡ lấy thê tử:

"Phu nhân, nàng yên tâm. Dù phải táng gia bại sản, ta cũng nhất định sẽ vì Phong nhi các con mà báo thù." Hận ý trong mắt phun ra, mặc kệ cái gì Nữ tử điều khiển thú, ông cũng không e ngại.

“Vâng.” Vương phu nhân cũng là vẻ mặt hận ý: "Chẳng những muốn báo thù, thiếp còn muốn cho con tiện nhân kia nếm thử nỗi đau mất đi người thân." Bọn họ đều biết nữ tử kia là vì bảo vệ huynh trưởng của nàng ta. Dù sao chuyện ở Đại hội võ lâm sớm đã truyền đi ồn ào huyên náo.

"Được, ta sẽ để nàng ta sống không bằng chết."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 37: Hợp Tác

"Lão gia, có hai vị khách đến thắp hương thương tiếc tiểu thư, công tử." Đột nhiên, quản gia vào bẩm báo.

Đám người Vương lão gia sửng sốt, ngay sau đó chỉ thấy một đôi nam nữ đi vào.

Nam tử kia mặc trên người áo bào màu đen, đeo mặt nạ, cả người lạnh như băng, xem ra rất thần bí. Nữ tử kia lại là quần áo trắng thuần, khăn che mặt, vẻn vẹn lộ ra đôi mắt đẹp như nước hồ thu. Hai người đi lên, trực tiếp tới trước quan tài khom người chào. Sau đó lại nhận hương nến người truyền tới. Dâng hương, bái lạy trước người đã khuất.

Lúc này mới đi đến trước mặt Vương lão gia, Vương phu nhân, giọng nhàn nhạt nói: "Hai vị xin nén bi thương, chuyện của lệnh công tử, tiểu thư chúng ta cũng có nghe nói. Thật sự là rất đáng tiếc."

Vừa nghe nhắc đến, Vương phu nhân lại tiêu điều lạnh lẽo mà buồn bã khóc lên.

"Hai vị là?" Vương lão gia đánh giá bọn họ, đối với hai người này hoàn toàn không có ấn tượng gì. Nhưng người ta đến chia buồn cũng là có ý tốt, ông cũng không thể thất lễ đuổi người.

"Vương lão gia, chúng ta là ai không tiện nói. Nhưng chúng ta đến đây là để giúp ông." Nữ tử đeo khăn che mặt mỉm cười nói.

"Giúp lão phu?" Vương lão gia kỳ quái nhìn nàng: "Lão phu có gì cần các vị giúp đỡ?"

https://thuviensach.vn

Nữ tử che mạng khẽ cong môi, ánh mắt nhìn về phía ba chiếc quan tài nói: "Báo thù."

Vương lão gia sắc mặt cứng đờ, ánh nhìn của bọn họ đã trở nên thâm trầm. Vương phu nhân cũng cảm giác được không khí có điểm không đúng, không khóc lóc nữa. Ánh mắt nhìn qua hai người: "Các vị rốt cuộc là ai?"

Nữ tử che mạng cong môi cười, ánh mắt đảo qua linh đường: "Vương lão gia khẳng định nơi này có thể nói chuyện sao?"

Vương lão gia mắt còn ướt lệ đảo qua những người khác, sau đó chắp tay với hai người nọ, đáp: "Hai vị mời vào trong cùng lão phu."

Nữ tử che khăn cùng nam tử đeo mặt nạ gật đầu, theo Vương lão gia rời khỏi linh đường. Mà trong linh đường, những người khác cùng Vương phu nhân lo lắng nhìn theo bóng lưng bọn họ rời đi. Vương gia trong phút chốc mất đi ba người trẻ tuổi, cũng không thể lại xảy ra chuyện.

Thư phòng Vương Phủ, Vương lão gia phân phó quản gia canh giữ bên ngoài. Tự mình đóng cửa thư phòng, cùng hai người kia mật đàm.

"Bây giờ hai vị có thể nói rồi, các vị rốt cuộc là ai?" Vương lão gia cũng đã ở trên giang hồ lăn lộn hơn nửa đời người, há còn sợ hãi gì nữa. Huống chi bây giờ con cái đều đã chết, ông còn gì để mất nữa đâu.

“Âu Dương Thấm." Nữ tử che mạng cười cười, tự giới thiệu.

"Ma Sát." Lời nói của nam tử đeo mặt nạ làm Vương lão gia kinh ngạc: "Ngươi, ngươi là Ma Sát?" Vương lão gia chỉ vào nam tử đeo mặt nạ có chút không dám tin tưởng.

"Làm sao ngươi có thể là Ma Sát? Hắn ta rõ ràng có vẻ ngoài là một đứa trẻ?" Còn nam tử trước mắt này mặc dù đeo mặt nạ, nhìn không rõ dung

https://thuviensach.vn

mạo. Nhưng vẫn là một người cao lớn bình thường, không có khả năng là Ma Sát.

"Ta là Ma Sát, điều này hoàn toàn chính xác." Ma Sát đáp, khóe môi mang theo cười lạnh: "Về phần ta làm sao có thể biến thành dáng vẻ bây giờ, cũng không phải chuyện Vương lão gia nên quan tâm. Điều ông cần quan tâm lúc này là làm thế nào có thể vì lệnh thiên kim, công tử mà báo thù." Ma Sát nhắc tới làm Vương lão gia trong lòng đau đớn, sắc mặt bỗng nhiên trở nên tái nhợt.

"Các ngươi vì sao muốn giúp ta?" Ông không tin là vô duyên vô cớ, hai người này chắc chắn có mục đích.

"Bởi vì chúng ta có chung một kẻ thù." Âu Dương Thấm tiếp lời nói.

Vương lão gia không hiểu nhìn nàng, sau đó lại như bừng tỉnh ngẩng đầu lên: "Nữ tử cưỡi thú cũng là cừu nhân của các ngươi?" Khéo như vậy?

"Đúng thế." Âu Dương Thấm đáp, cừu hận trong lòng không hề che dấu chút nào phun ra: "Vương lão gia chắc đã nghe được lời đồn gần đây trên giang hồ về thân thế của Nữ tử cưỡi thú chứ?"

"Con gái của Âu Dương Tướng quân." Vương lão gia dĩ nhiên là có nghe nói, ánh mắt ông sáng ngời, giật mình nhìn Âu Dương Thấm: "Cô nương mới vừa nói, cô nương tên là Âu Dương Thấm?" Thật vậy ư? Chẳng lẽ nàng ta và Nữ tử cưỡi thú thật sự quan hệ?

"Đúng vậy, như Vương lão gia suy đoán." Không ngờ Âu Dương Thấm đáp lại rõ ràng: "Ta chính là con gái thứ hai của Âu Dương Ngự."

"Vậy cô nương và Nữ tử cưỡi thú kia chẳng phải là tỷ muội sao?"

"Nàng ta cũng xứng làm muội muội của ta sao?" Hận ý trong mắt Âu Dương Thấm càng sâu: "Tiện chủng kia vốn là kẻ đáng chết, nếu không

https://thuviensach.vn

phải vì nàng ta, mẫu thân của ta cùng hai vị huynh trưởng làm sao lại chết thảm? Ta há lại rơi xuống kết cục như bây giờ sao?"

"Lão phu cũng có nghe nói, Tướng quân Phu nhân và hai vị công tử chết thảm do côn trùng mãnh thú tấn công. Nhưng nàng ta cũng là con gái của Âu Dương Tướng quân, sao lại to gan như thế dám làm hại đến Tướng quân Phu nhân?" Kỳ thật Vương lão gia đã có chút tin. Nhưng sống trong giang hồ, ngay cả người thân có đôi khi cũng không thể tin tưởng, huống chi là người xa lạ?

"Nàng ta có gì mà không dám làm? Nàng ta căn bản chính là yêu nghiệt." Âu Dương Thấm khẽ rũ xuống mí mắt. Có một số việc không cần nói cho ông ta biết: "Chuyện đã như vậy, sao Âu Dương tiểu thư không nói cho lệnh tôn biết. Ta tin là có lời nói của Tướng quân đại nhân, muốn đòi lại công đạo cho lệnh đường và lệnh huynh hẳn nhiên sẽ là chuyện rất đơn giản."

"Cha ta luôn luôn hi vọng trên hiền dưới thảo, ta không đành lòng để ông ấy biết. Huống chi ta muốn tự mình vì mẹ, huynh trưởng báo thù." Âu Dương Thấm không phải ngu ngốc. Tiện chủng kia có Thái tử, công chúa phía sau làm núi dựa. Dù nàng có nói cho Âu Dương Ngự biết thì thế nào. Chưa kể đến chuyện ông ấy sẽ không tin lời nàng, mà cho dù có tin, thì cũng đấu không lại Thái tử và công chúa.

Vương lão gia không nói gì nữa, xem dáng vẻ dường như còn đang suy tư: "Ta những tưởng nàng ta giết chết người thân của mình đã là nghiệp chướng nặng nề, thật không ngờ nàng ta lại còn hại đến ba mạng người vô tội, thật sự quá tàn nhẫn. Nếu còn có nàng ta trên đời, chỉ sợ giang hồ, Lan quốc từ nay về sau sẽ gặp sóng nhiều gió....."

Thấy Vương lão gia còn suy nghĩ, Âu Dương Thấm lại làm bộ đưa lời chính nghĩa: "Đúng vậy."

https://thuviensach.vn

Ma Sát cũng xen mồm: "Nàng ta ỷ vào bản thân có khả năng cưỡi thú, nên tự cho mình là vô địch thiên hạ. Không đem các anh hùng hảo hán trong giang hồ để vào mắt, nếu ngày nào đó lại nảy sinh ý nghĩ tàn bạo trong đầu. Không biết còn có bao nhiêu người bị vạ lây nữa?"

Lời nói của hai người họ làm sắc mặt Vương lão gia càng trở nên khó xem. Thù, ông nhất định phải báo. Về phần những người khác chết hay sống mắc mớ gì đến ông, chẳng qua nếu có thể lợi dụng những người khác cùng nhau thu thập Nữ tử điều khiển thú, đây hẳn là chuyện tốt.

"Chuyện của nàng ta ở Đại hội võ lâm vừa rồi, trên giang hồ đã ồn ào huyên náo. Nhưng hôm đó, tất cả mọi người đều biết nàng ta và minh chủ võ lâm có quan hệ, hơn nữa yêu thuật điều khiển thú kia thật sự lợi hại, lão phu không nghĩ người trong võ lâm sẽ ra mặt....." Vương lão gia lắc lắc đầu, nói.

"Vương lão gia nghĩ thế là sai rồi." Âu Dương Thấm lại cười nói: "Chỉ cần người trong võ lâm thấy được nàng ta nguy hiểm cho bọn họ, tất nhiên không cần ai mời cũng sẽ chủ động đứng ra cùng nhau đối phó với yêu nữ."

"Ý của Âu Dương tiểu thư là?" Vương lão gia nhìn phía Âu Dương Thấm, nữ tử này rất tâm kế.

"Làm cho bọn họ không thể không ra mặt." Ánh mắt Âu Dương Thấm híp lại, lộ ra vài phần lạnh như băng.

"Xin lắng tai nghe." Vương lão gia không quan tâm dùng biện pháp gì, chỉ cần có thể vì con gái báo thù, lập tức sẽ làm.

"Như vầy....." Âu Dương Thấm nhỏ giọng thì thầm. Một lát sau, Vương lão gia gật đầu, hài lòng nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 38: Bí Kíp Lời Đồn

Mặt trời lên rồi lại lặn, lại là một ngày mới. Âu Dương Tĩnh bọn họ ra khỏi quán trọ, kết quả thấy rất nhiều người vây quanh một chỗ nghị luận. Khi thì lắc lắc đầu, khi thì bàn tán.

Sở Ly La nhìn thấy lập tức hiếu kỳ: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết." Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu, sau đó nhếch môi nói với Sở Ly La: "Hay là, chúng ta cùng đi xem thử."

“Được.” Ba người hướng về chỗ đám đông đi tới. Kết quả vừa ngang nhiên xông qua, còn chưa kịp mở miệng hỏi, chợt nghe thấy đoạn đối thoại: "Thật vậy sao? Nữ tử cưỡi thú là con gái của một thị thiếp trong Âu Dương Phủ tướng quân, chính nàng ta hại chết Tướng quân Phu nhân và hai vị công tử ư? Chuyện này cũng quá ngoan độc đi?"

"Đúng thế, đúng thể, ai mà chả biết nhà giàu có thì nhiều thị phi, đều nhiều máu tanh như thế…"

"....." Nghe thấy mấy câu đối thoại này, Âu Dương An và Sở Ly La sắc mặt lập tức chìm xuống. Đồ ngốc cũng biết, nhất định là có người nhằm vào Tĩnh nhi tung ra lời đồn, rốt cuộc là ai đây? Nếu để cho hắn bắt được có lột da chúng hắn cũng không hả Vâng.

Âu Dương An nắm tay giật giật, bất kể là ai, dám hại Tĩnh nhi, hắn đều tuyệt đối không dễ dàng tha thứ. Thường ngày là soái ca ôn nhu như ngọc, bây giờ vì một người mà trở nên hung hãn. Âu Dương Tĩnh là nhược điểm của hắn, ai dám động vào, hắn sẽ cùng liều mạng với người đó.

https://thuviensach.vn

Sở Ly La cũng quyết định dùng đến thế lực của mình, dám trêu chọc bạn của Thất công chúa nàng, muốn chết sao! Trái ngược với hai người kia vẻ mặt đang trầm xuống, Âu Dương Tĩnh thì cong môi, vẻ mặt mang theo mấy phần trào phúng. Bàn tay chạm tới trâm ngọc trên người, kẻ đứng sau lưng kia chừng nào thì hiện thân đây?

"Đi thôi, không có gì hay để nghe." Nàng hướng về Âu Dương An và Sở Ly La nói: "Nhưng chẳng lẽ để mặc bọn họ nói vậy sao?" Sở Ly La mất hứng, nếu cứ tiếp tục truyền đi như thế. Không quá ba ngày, Tĩnh nhi sẽ trở thành yêu nữ, đại ma nữ mất thôi.

"Nói thì cũng đã nói rồi." Âu Dương Tĩnh chu môi: "Chẳng lẽ bọn họ nói, tôi sẽ thiếu mất khối thịt nào sao?"

"Nhưng....." Nàng nghe xong trong lòng không thoải mái.

"La, chúng ta cần gì để ý này nọ. Cứ xem chuyện đó như gió thoảng ngoài tai đi." Âu Dương Tĩnh lại có tâm tư nói giỡn.

Sở Ly La nghe vậy ngẩn ra, tiếp theo cũng cười. Vậy cũng đúng, lại nói, ở hiện đại, giới minh tinh không phải vẫn bị Cẩu Tử dội nước bẩn lên người đó sao. Người ta cũng vậy mà sống được tự tại, hơn nữa khí khái càng tăng cao.

"Được rồi, coi như chó sủa loạn đi." Nàng nhún vai, cũng giống Âu Dương Tĩnh phớt lờ.

Hai người bọn họ thông suốt, nhưng Âu Dương An thì không thể. Ở cổ đại, thanh danh rất quan trọng. Nhất là thanh danh của nữ tử, hắn sao có thể để người khác phá hư danh dự của em gái mình đây. Nhưng bây giờ dù hắn có chạy ra làm sáng tỏ, cũng sẽ không có người tin. Chẳng bằng tìm ra người tung tin đồn này giải quyết thì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Bọn họ vừa định đi, kết quả ai biết sau đó, lại có chuyện khiến bọn họ dừng lại bước chân: "Các ngươi nói nàng ta có phải là yêu nữ không? Sao có thể dùng tiếng tiêu khống chế mãnh thú?"

"Hư, ta nghe nói không phải đâu, mà là trên tay nàng ta có một quyển bí kíp, học xong là điều khiển được thú. Vô cùng lợi hại."

"Vậy sao?"

"Chắc là vậy rồi. Tin này sẽ làm cho người trong võ lâm thèm muốn, không biết trên giang hồ lại nổi lên bao nhiêu gió tanh mưa máu đây? Dân đen thấp kém như chúng ta cũng chỉ có thể nhìn."

"....."

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An, Sở Ly La nhìn nhau, trên vầng trán đã đọng lại sát khí. Cả đôi con ngươi màu ngọc bích của Tiểu Bạch Hổ ngồi trên vai Âu Dương Tĩnh cũng hơi đổi, dường như có chút suy nghĩ.

"Chúng ta về quán trọ trước rồi nói sau."

“Được.”

Quán trọ, trong phòng Âu Dương Tĩnh.

"Mọi người nói xem, rốt cuộc là ai ở sau lưng phá rối?" Sở Ly La híp con mắt lại, đôi con ngươi hẹp dài trong mắt phát ra ánh sáng lạnh. Đứng sau lưng làm ra loại hành động đê tiện này đả thương người, nhất định là đồ chuột nhắt.

"Còn chưa biết." Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu: "Nhưng tôi và Ca từ khi rời cốc tới nay, kẻ thù đếm cũng không hết. Nếu loại trừ thì, có khả năng nhất đó là Âu Dương Thấm và Vương gia."

https://thuviensach.vn

"Trước tiên nên phái người đến Vương gia xem qua một chuyến đi, đã mấy ngày rồi, bọn họ không lý nào lại không có hành động." Sở Ly La nói.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái. Nàng lấy trâm ngọc ra, trực giác mách cho nàng biết đó chính là Âu Dương Thấm.

"Thiệt là lời đồn lúc trước vốn không có gì, nhưng bây giờ....." Sở Ly La cau mày: "Người trong giang hồ đối với bí kíp võ công này đều rất cuồng nhiệt, ai cũng muốn xưng bá thiên hạ. Bây giờ truyền ra trên người Tĩnh nhi có thể có bí kíp điều khiển thú, chỉ sợ nhiều người đều đã rục rịch, đến lúc đó phiền phức của chúng ta sẽ nhiều hơn."

"Để ta xem ai dám tìm đến Tĩnh nhi gây phiền toái?!" Âu Dương An sắc mặt trầm xuống, tiếp theo nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, lời nói nhỏ nhẹ: "Tĩnh nhi, trước kia đều là muội bảo vệ đại ca. Lần này đại ca nhất định phải bảo vệ muội, mặc kệ là bao nhiêu người, ta cũng sẽ không lùi bước, vẫn đi theo bên cạnh muội....."

"Ca——" Âu Dương Tĩnh nhìn Âu Dương An. Hai người bốn mắt nhìn nhau, đáy mắt đều chỉ có bóng dáng đối phương.

Sở Ly La ở một bên nhìn, nhíu mày lại. Sao có cảm giác ánh mắt Âu Dương An nhìn Tĩnh nhi dường như không hoàn toàn chỉ là huynh trưởng nhìn em gái. Mà Tĩnh nhi, hình như cũng quá để ý Âu Dương An. Tuy hai người bốn mắt nhìn nhau, một người áo bào trắng như ngọc, một người váy phấn xinh đẹp, nhìn thế nào cũng thực bình thường. Chẳng qua nếu không khí không phải có chút ám muội là tốt rồi.

"Tĩnh nhi, bây giờ cô định làm gì? Muốn tôi hỗ trợ một tay không?" Sở Ly La lên tiếng cắt đứt ánh mắt trao đổi của hai người. Âu Dương Tĩnh thu hồi ánh mắt, khuôn mặt lại đột nhiên đỏ lên. Vừa rồi nàng lại thiếu chút nữa rơi vào ánh mắt thâm thúy của Đại ca, tại sao như vậy? Hắn là đại ca của

https://thuviensach.vn

mình mà, cho dù linh hồn không phải, nhưng thân thể này vẫn là em gái của hắn.

"Nếu đã không biết đối phương là ai, vậy cứ lấy tĩnh chế động đi, ôm cây đợi thỏ." Chờ đỏ ửng lui đi, Âu Dương Tĩnh thản nhiên nói. Mà thất thường đâu chỉ có nàng, Âu Dương An vừa rồi cũng thiếu chút nữa làm ra hành động thất lễ. Nhìn môi anh đào phấn nộn, hắn thế nhưng lại muốn hôn Tĩnh nhi. Nghĩ tới đó, thân thể liền xao động, khó chịu. Nhưng không thể che giấu hết phần rung động kia.

"Ôm cây đợi thỏ không sao, nhưng cũng không thể đợi mãi. Chúng ta phải tra ra người kia rốt cuộc là ai mới được." Bỏ nhung nhớ trong lòng qua một bên, Âu Dương An cũng nói.

“Phải đó.” Sở Ly La gật đầu,

"Kỳ thực bên cạnh tôi vẫn còn một hộ vệ, tôi sẽ cho hắn đến chỗ Vương gia xem xét tình hình trước, có lẽ sẽ có tin tức gì đó."

"Không, hộ vệ của cô vẫn nên giữ lại bảo vệ cô đi." Âu Dương Tĩnh lắc đầu.

"Ai da… hay là để Cuồng đi." Dù sao cũng là thần thú, nếu hắn đi, ẩn thân sẽ không ai nhìn thấy.

Tiểu Bạch Hổ cuộn tròn ở một bên trên bàn vừa nghe lập tức trợn trắng mắt, tốt rồi, hắn lại đi làm nô lệ: "Thôi được, để ta đi." Có thể không đi sao? Ai kêu mình lại đi ký cái khế ước kia. Âu Dương Tĩnh bọn họ cười ra tiếng, đều bị Vân Khinh Cuồng làm trò mà buồn cười.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 39: Đùa Giỡn

Vương Phủ, thư phòng.

"Âu Dương tiểu thư thật sự là diệu kế. Hiện giờ đại bộ phận người trong võ lâm đều đối với Âu Dương Tĩnh có toan tính. Dù có sợ hãi, nhưng vẫn mơ ước bí kíp trên người nàng ta, tóm lại, nàng ta không thể yên ổn rồi." Vương lão gia ánh mắt híp lại, ánh nến mông lung, khiến cho vẻ mặt đắc ý dữ tợn chiếu trên mặt ông ta càng rõ ràng.

"Như thế tốt nhất." Âu Dương Thấm vẫn đeo khăn che mặt: "Một khi đám người ngu ngốc kia đều phía sau tiếp bước phía trước động thủ với nàng ta, chúng ta chỉ cần đứng một bên xem cuộc chiến, sau đó đợi đến tàn cuộc mới ra tay."

"Đúng. Bọ ngựa rình ve, hoàng tước tại hậu." Vương lão gia hận không thể lập tức vì con trai, con gái báo thù.

Âu Dương Thấm và Ma Sát cười, mối thù của bọn họ cũng sẽ mau chóng được báo.

Nhìn vẻ mặt của ba người trong phòng, Vân Khinh Cuồng ẩn thân bên cạnh bĩu môi. Chỉ bằng mấy người xấu xa này nọ các ngươi mà cũng mơ tưởng hại chủ khế ước của bổn vương ư, thật sự là nghĩ chuyện hoang tưởng. Chờ mà xem, tuyệt đối sẽ không để các ngươi thực hiện được đâu.

Đôi con ngươi màu ngọc bích quét đến chiến đèn lồng bên cạnh bao phủ đèn cầy ở bên trong, khóe miệng hắn khẽ cong, lộ ra một nụ cười đùa dai. Chỉ thấy tay hắn nhẹ nhàng điểm một cái, chụp đèn kia lại từ từ đi lên.

https://thuviensach.vn

Bọn Âu Dương Thấm lơ đãng thấy, nhất thời trợn lớn con mắt, dụi dụi con ngươi. Nhưng khi thấy chụp đèn bay đến bên cạnh bàn đọc sách phát ra tiếng, mà vốn ánh nến bên trong rõ ràng không lớn, nhưng bây giờ phút chốc ngọn lửa bén lên thật cao thì ba người đều bị dọa sợ.

"Chuyện này, sao lại thế này?" Ba người nhìn quanh thư phòng, nhớ tới phòng bọn họ đang ở sát cạnh với phòng của Vương Phong. Không phải là ma quỷ quấy phá chứ?

Âu Dương Thẩm và Ma Sát đều có chút kinh hãi. Tuy rất muốn tin tưởng trên đời này không có quỷ thần. Nhưng chuyện kỳ quái đang xảy ra ngay trước mắt, trong lòng bọn họ vẫn là rùng mình.

"Phong, Phong nhi, Vân nhi, Yên nhi, là các con sao?" Vương lão gia hiển nhiên cũng nghĩ tới vài chuyện, nuốt nước miếng, hướng tới ánh nến kia run giọng gọi.

Vân Khinh Cuồng thấy thế, ở một bên cười lăn lộn. Cố tình lợi dụng người bên ngoài không nhìn thấy hắn, hắn lại làm cho ghế dựa phát ra tiếng vang cách cách, càng làm cho không khí trong thư phòng khẩn trương đến cực kỳ.

"Phong nhi, các con đừng gấp gáp. phụ thân đã nghĩ ra cách báo thù cho ba anh em các con rồi. Các con chờ nhé, chờ phụ thân lấy máu tươi của kẻ thù tế điện các con. Bây giờ các con trước tiên cứ an tâm đi." Vương lão gia nói với chỗ trống trong phòng.

"Đúng vậy, Vương công tử, Vương tiểu thư, oan có đầu, nợ có chủ, chúng ta cũng nhất định sẽ giúp các vị báo thù. Bây giờ các vị cứ rời đi trước được không?" Âu Dương Thấm mặt cũng tái nhợt nói.

Vân Khinh Cuồng vung tay, ánh nến lại phút chốc bùng lên, sau đó lại buông lỏng trở về trạng thái bình thường.

https://thuviensach.vn

Vương lão gia bọn họ thấy thế nhẹ nhàng thở ra, nín thở quan sát một lát. Xác định không có hiện tượng kỳ lạ gì, ba người lại càng khẳng định có lẽ là hồn ma của Vương Phong bọn họ đã trở lại.

"Vương lão gia, xem ra lệnh công tử, thiên kim quả nhiên chết không nhắm mắt. Chúng ta nhất định phải giết yêu nữ kia mới được." Ma Sát cũng oán hận mở miệng. Những gì hắn có hôm nay đều là do Âu Dương Tĩnh ban tặng, tuyệt đối sẽ không buông tha nàng ta. Thống khổ hắn đã trải qua, hắn muốn nàng ta phải gấp trăm, gấp nghìn lần hoàn lại.

"Đúng." Vương lão gia cũng nặng nề mà gật đầu.

Cuối cùng ba người lại thì thầm thương nghị những điểm quan trọng thêm một lúc nữa, sau đó Âu Dương Thấm và Ma Sát mới rời đi.

Vân Khinh Cuồng thấy bọn họ đi rồi, cũng cùng đi theo. Hôm nay trêu chọc bọn chúng một phen, chẳng qua là chút xả giận nho nhỏ mà thôi. Chiếu theo tính tình của hắn ắt hẳn đã sớm đem cả đám bọn chúng trực tiếp đi gặp Diêm La Vương rồi, nhưng không vội. Tĩnh nhi đã nói đối với lũ bại hoại này, một đao giải quyết ngược lại sẽ quá tiện nghi cho chúng. Chỉ có chậm rãi tra tấn mới chân chính làm cho bọn chúng thống khổ.

.....

Vân Khinh Cuồng trở lại quán trọ, đem tất cả những chuyện ở Vương Phủ nghe được, chứng kiến được kể hết cho Âu Dương Tĩnh bọn họ nghe.

"Quả nhiên là nàng ta, mạng cũng lớn thật." Âu Dương Tĩnh vuốt vuốt trâm ngọc, đột nhiên nhếch môi cười, trâm ngọc theo đó lập tức gãy: "Chỉ là nàng ta ngàn không nên, vạn không nên xuất hiện lần nữa, lần này vận may của nàng ta cũng sẽ mau chóng dùng hết thôi."

"Đúng vậy." Sở Ly La cũng gật đầu: "Nếu cô ta đủ thông minh, thì nên trốn đi mới phải. Nói không chừng còn có thể giữ lại cái mạng nhỏ, bây giờ

https://thuviensach.vn

lại tự mình đưa tới cửa." Đôi mắt xinh đẹp cũng thoáng hiện vẻ lạnh như băng. Âu Dương Thấm, ngươi quả nhiên không thông minh.

"Nhưng, Cuồng à, ngươi trêu đùa bọn chúng như thế, thật sự rất buồn cười." Sở Ly La nói với Vân Khinh Cuồng, vừa nghĩ tới hình ảnh lũ người muốn hãm hại Tĩnh nhi hoảng sợ khi nhìn thấy ‘quỷ’, nàng đã cảm thấy rất thú vị.

"Đáng tiếc, chuyện vui như vậy, mình lại không được xem." Lắc lắc đầu, dáng vẻ tiếc hận.

"Dẹp, thế đã là gì. Nếu ta muốn, còn có thể khiến bọn chúng tinh thần điên đảo, muốn chết cũng chết không được. Tươi sống tra tấn bọn chúng." Đôi con ngươi màu ngọc bích của Vân Khinh Cuồng lóe ra ánh sáng lạnh lùng. Nếu hắn muốn hại người, tất nhiên sẽ khiến đối phương so với xuống Địa ngục còn đau khổ hơn.

"Nam tử đeo mặt nạ kia là ai?" Âu Dương An nghe trong lời nói của Vân Khinh Cuồng đối với nam tử đeo mặt nạ kia rất nghi hoặc: "Lúc trước Âu Dương Thấm mất tích, liệu có phải do hắn ta giở trò quỷ không?"

"Không sao, mặc kệ hắn là ai cũng chẳng có gì phải sợ. Bây giờ hắn đối với chúng ta chỉ có một thân phận, là kẻ địch." Âu Dương Tĩnh đối với bạn bè của mình luôn rất hết lòng, nhưng đối với kẻ địch cũng là vô cùng tàn khốc.

"Chúng ta cứ vươn cao cổ lên chờ đi, để xem bọn chúng có thể dựa vào mấy trò vớ vẩn này lấy đầu chúng ta xuống được không." Đầu của nàng trừ mình ra, ai cũng đừng mong thương nhớ.

“Ừ.”

Hôm sau, Âu Dương Tĩnh bọn họ rời quán trọ. Ba người một hổ, chuẩn bị tiếp tục hành trình du sơn ngoạn thủy. Hơn nữa nếu bọn họ không ra khỏi

https://thuviensach.vn

cửa, chỉ sợ những người kia không có nhiều cơ hội ra tay.

Âu Dương An thuê một chiếc xe ngựa, Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La hai nữ tử mang theo Bạch Hổ ngồi trong xe, còn Âu Dương An làm xa phu ở bên ngoài điều khiển.

Xe ngựa vừa đi vào rừng thì phía trước xuất hiện một hàng người áo đen, đứng nơi đó, yên lặng nhìn hắn.

Âu Dương An kéo dây cương, cho xe ngựa dừng ở ven đường.

Trong xe ngựa Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, trong mắt thoáng hiện hào quang thần bí: Đến đây đi.

Âu Dương Tĩnh bàn tay mềm đẩy cửa xe ngựa ra, hào phóng mà bình tĩnh nhìn đám người lai giả bất thiện kia.

"Các vị muốn gì?"

"Để lại bí kíp điều khiển thú." người áo đen cầm đầu lạnh giọng đáp.

Cả bọn Âu Dương An lập tức rõ ràng, quả nhiên những người này đều vì bí kíp mà đến.

"Ta không muốn đưa đấy!" Âu Dương Tĩnh không sợ, ngược lại hướng tới đám người áo đen kia tươi cười. Nụ cười lộ lúm đồng tiền ngọt ngào, giọng nói mềm mại. Nhưng lời kia đã khiến đám người áo đen nổi giận.

"Không để lại bí kíp, người cũng đừng mong rời đi."

Dứt lời, vung tay lên. Tên áo đen phía sau tay cầm kiếm, lướt đi như gió bước nhanh phóng tới chỗ Âu Dương Tĩnh bọn họ. Hiển nhiên, đám người này là kiên quyết muốn đoạt lấy.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh cười nhạo một tiếng, duỗi tay ra, ngọc tiêu lập tức rơi xuống trong tay nàng. Sau đó chấp ở bên môi.

Những người áo đen kia thấy thế đều dừng chân, lui về phía sau mấy bước. Bọn họ đã sớm biết tiêu kia của Âu Dương Tĩnh có bao nhiêu lợi hại, hơn nữa hiện giờ đang ở trong rừng cây, ai biết tiếng tiêu của nàng sẽ gọi ra bao nhiêu mãnh hổ dã thú?

"Lão đại, làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 40: Quả Nhiên Là Ngươi

"Lão đại, làm sao bây giờ?"

Bị thủ hạ hỏi lão đại mặc áo đen nhíu chặt mày. Nếu là người đến, bọn họ tất nhiên sẽ sẵn sàng giương đao đánh nhau hoàn toàn không sợ. Nhưng nếu đến là một đàn mãnh thú thì thật không biết phần thắng có được là bao nhiêu. Hơn nữa vụ thảm sát trên Đại hội võ lâm trước đó - một đám mãnh thú xé xác anh em Vương gia vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ mỗi người.

Trong lúc đám sát thủ đang bế tắc, thì sau lưng bọn họ truyền đến tiếng bước chân.

Mọi người quay đầu lại nhìn, lập tức thấy đỉnh một cỗ kiệu thực hoa lệ xuất hiện ngay trước mặt bọn họ. Tám phu khiêng kiệu thân hình cao lớn, cước bộ trầm ổn, nam tử áo xanh cường tráng ngẩng đầu. Phía trước còn có một nam tử đeo mặt nạ.

Âu Dương Tĩnh buông ngọc tiêu nhìn cỗ kiệu, tới rồi sao?

Sở Ly La và anh em Âu Dương An tương tự nhìn lên, càng hứng thú cong môi. Vẻ mặt xinh đẹp thật sự là phô trương, chẳng lẽ muốn so với công chúa nàng còn lớn hơn sao. Thật sự khiến người ta chướng mắt.

"Các ngươi là ai?" trước mặt người áo đen kia là đối tượng muốn ám sát, sau lưng lại là người lạ mặt, chân mày càng thêm nhíu chặt. Hi vọng không phải trước sau giáp công là tốt rồi.

"Chúng ta tới giúp các ngươi." Người đeo mặt nạ mở miệng, ánh mắt bắn về phía Âu Dương Tĩnh, hận ý dày đặc theo đó cũng không giảm đi

https://thuviensach.vn

chút nào.

Âu Dương Tĩnh chợt nhíu mày, thật kỳ lạ. Nàng không nhớ từ lúc nào thì quen biết một người như vậy?

"Các ngươi....."

"Dừng kiệu." Thủ lĩnh của đám người áo đen kia nheo chân mày còn muốn nói gì nữa, nhưng lại nghe thấy một giọng nói mềm mại ngọt ngào, âm thanh từ trong kiệu phát ra. Nhờ đó mới biết thì ra bên trong kiệu là một cô gái.

Tám hán tử đem cỗ kiệu vững vàng ngừng lại. Một bàn tay ngọc thon dài vén màn kiệu lên, sau đó một bóng dáng nữ tử tinh xảo từ bên trong lộ ra. Ngón tay như cọng hành, môi son đỏ mọng. Nữ tử như cây tường vi kia không phải Âu Dương Thấm thì là ai?(câu trên kia hình như là ngón tay mềm như rễ hành phải ko ss? E thấy buồn cười quá)

"Âu Dương Thấm, quả nhiên là ngươi." Âu Dương Tĩnh đã đoán được từ trước, nên khi gặp lại Âu Dương Thấm thật cũng không giật mình.

Âu Dương An và Sở Ly La cũng bình tĩnh nhìn Âu Dương Thấm, đáy mắt thoáng hiện từng trận lạnh băng. Bọn họ vẫn chưa quên Âu Dương Thấm ở sau lưng đã làm những trò quỷ quái gì.

"Ngũ muội muội, chúng ta gặp lại rồi." Âu Dương Thấm vẻ mặt vẫn không đổi mềm mỏng ôn nhu, càng như thế lại càng lộ rõ dối trá, khiến người xem muốn nôn mửa.

"Đừng đùa nữa, ngươi vẫn nên gọi tên ta đi. Ta không dám trèo cao đâu." Âu Dương Tĩnh cười hì hì lại đổi ha ha: "Nhưng, chắc ngươi không phải đặc biệt ở đây chờ chúng ta chứ?"

https://thuviensach.vn

Đám người áo đen cũng nhìn về phía Âu Dương Thấm. Đại khái đã hiểu bọn họ là hai chị em, nhưng quan hệ không tốt.

Âu Dương Thấm nhìn Âu Dương Tĩnh vẻ mặt cười hì hì, mà trong lòng bốc hỏa. Ý cười giả dối lập tức tắt ngúm, dung nhan lạnh lẽo nhìn:

"Âu Dương Tĩnh, bớt sàm ngôn đi. Ngươi hại mẫu thân cùng hai vị huynh trưởng của ta, giờ cũng là lúc nên thanh toán rồi."

"Cả ta nữa." Nam tử đeo mặt nạ cũng mở miệng.

"Ngươi là ai?" Âu Dương Thấm tìm nàng gây chuyện thì đã rõ nguyên nhân, nhưng nam tử đeo mặt nạ này là ai?

"Ma Sát." Nam tử kia nghiến răng nghiến lợi nói, hận ý ngút trời.

Những người áo đen vừa nghe lời của hắn đều giật mình nhìn lại. Không thể nào, sao hắn ta lại là Ma Sát - người có vẻ bề ngoài như trẻ con được?

Âu Dương Tĩnh vẫn cau mày, ấn tượng không nhiều. Nhưng dù là ai, một khi đã là kẻ địch, đều không cần phải nhẹ tay.

"Các ngươi muốn báo thù chứ gì, có bản lĩnh thì tới đi."

"Hừ, vậy thì ngươi tới số rồi."

Dứt lời, Âu Dương Thấm đột nhiên lấy ra một cái ống trúc. Một luồng khói đen từ trong ống trúc phun ra, bay vụt đến giữa không trung, sau đó giống như pháo hoa nở tung rồi biến mất.

Âu Dương Tĩnh bọn họ hiểu được, đây là một loại tín hiệu liên lạc. Ba người nhìn nhau, xem ra Âu Dương Thấm đã có chuẩn bị.

Quả nhiên, không lâu sau, chợt nghe thấy một tràng tiếng bước chân hỗn độn. Hơn nữa lấy công lực của anh em Âu Dương An có thể nhìn ra trong

https://thuviensach.vn

đám người đến có không ít cao thủ võ công tuyệt đỉnh.

Rất nhanh, một đám người lập tức xuất hiện trong tầm mắt của bọn họ. Chỉ là chỗ đất rừng này không được rộng lắm lại bỗng nhiên nhảy ra nhiều người như vậy, nhất thời nhìn qua có vẻ chật chội. Cầm đầu đám người kia quả nhiên là mấy người Đại hội võ lâm.

Âu Dương An bọn họ vừa nhìn là hiểu. Khó trách Âu Dương Thấm muốn tung ra lời đồn trên người Âu Dương Tĩnh có dấu bí kíp điều khiển thú. Thì ra là muốn kích động lòng tham của đám người giang hồ, lợi dụng bọn họ để đối phó với anh em nàng.

"Vương lão gia, Đậu chưởng môn, Hứa chưởng môn, Vũ chưởng môn, Tề công tử, các vị đã đến." Âu Dương Thấm thấy người tới, gương mặt nổi lên ý cười, gật đầu với bọn họ.

"Âu Dương cô nương." Vài người cũng hướng về nàng ta gật đầu, sau đó đều đưa ánh mắt tới chỗ Âu Dương Tĩnh. Hứa chưởng môn bọn họ ở Đại hội võ lâm đã tận mắt thấy Âu Dương Tĩnh dùng tiếng tiêu điều khiển thú, đối với nàng vừa là sợ, nhưng cũng vừa khó nén được lòng tham.

Mà Vương lão gia khi nhìn thấy kẻ thù giết con mình, hận ý ngập trời. Chỉ ước gì ngay lúc này có thể chính tay mình đâm chết kẻ thù, dùng máu tươi của bọn chúng để tế điện các con của ông.

"Chính các ngươi, chính các ngươi đã hại chết Phong nhi, Yên nhi, Vân nhi của ta. Hôm nay lão phu nhất định phải chính tay đâm chết các ngươi, báo thù cho con ta....." Vương lão gia hướng về Âu Dương Tĩnh bọn họ gầm thét.

Âu Dương An bọn họ nhíu chân mày. Đây là phụ thân của anh em Vương Phong ư. Xem ra võ công cũng không tầm thường, nhưng vẻ mặt thì rất ngang ngược kiêu ngạo. Khó trách có thể nuôi ra bọn Vương Phong biến chất như vậy.

https://thuviensach.vn

"Ông muốn báo thù?! Bằng vào sức của bọn họ sao?" Âu Dương Tĩnh khẽ nâng cằm, đem ánh mắt dừng ở chỗ bọn người Hứa chưởng môn: "Nếu ta nhớ không lầm, vài vị ở đây không phải trong Đại hội võ lâm vẫn tự xưng muốn nâng cao chính nghĩa, đại anh hùng vì dân trừ gian diệt ác đó sao?" Trên mặt nàng mang theo ý cười, nhưng ba chữ ‘đại anh hùng’ từ miệng nói ra lại thật châm chọc.

Đám người Hứa chưởng môn mặt lúc trắng lúc xanh, nhưng vẫn giả làm quân tử. Một đám rất nhanh lập tức bày ra dáng vẻ chính nghĩa lẫm liệt hiên ngang nói: "Đúng vậy, hôm đó yêu nữ ngươi trước mặt bao nhiêu anh hùng võ lâm dùng yêu thuật hại chết huynh muội Vương gia. Hôm nay, ta sẽ cùng Vương lão gia đem yêu nữ ngươi bắt lại, vì những người vô tội đã chết mà báo thù rửa hận....."

"Đúng, bắt yêu nữ lại."

"....."

"Chậc chậc chậc....." Nhìn đám người dối trá trước mặt, Sở Ly La cũng gợi môi, cười như không cười nhìn bọn họ: "Ta từng gặp qua nhiều người không biết xấu hổ rồi nhưng chưa từng thấy ai mặt dày như các người. Chứ không phải các người vì nghe được lời đồn, nghĩ Tĩnh nhi có bí kíp điều khiển thú, muốn đến cướp đi để xưng bá võ lâm sao? Còn nói mình là đại anh hùng, đúng là một đám ngụy quân tử....."

Đám người Hứa chưởng môn thấy mục đích bị vạch trần, cả đám sắc mặt càng thêm xấu hổ. Bọn họ trừng mắt, trực tiếp cầm kiếm tấn công về phía đám người Âu Dương An. Mà bọn người áo đen lúc trước cũng tranh thủ xông vào. Một đám người vây lấy tấn công Âu Dương An, Sở Ly La, Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Thấm và Ma Sát đứng bên cạnh, mắt lạnh nhìn vào. Bọn họ đang chờ đợi cơ hội, một cơ hội ngư ông đắc lợi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 41: Tình Cảm Của Ma Sát

"Tĩnh nhi, giao những người này cho tôi và Âu Dương đại ca. Cô ở đây chờ xem." Sở Ly La nhìn đám người đang tấn công đến, môi gợi lên, nói với Âu Dương Tĩnh: "Đã lâu không hoạt động gân cốt rồi, cũng nên luyện tập lại."

“Được.” Âu Dương Tĩnh nghe nàng ấy nói thế, động tác cầm tiêu lại buông xuống, vỗ vỗ con hổ nhỏ, ngược lại ngồi bên cạnh xe ngựa nhìn Âu Dương An và Sở Ly La nghênh hướng về đám người Vương lão gia.

Sở Ly La võ công không kém, tất nhiên không cần lo lắng. Âu Dương An cũng đã luyện đến linh lực tầng thứ bảy, mỗi một chiêu đều lộ ra khí thế bí hiểm. Hai người họ cùng đám người kia so chiêu, cũng không có chút gì gọi là cố sức. Thành thạo xuyên qua một đám đằng đằng sát khí, tiêu sái, hoàn toàn không giống với đối phó kẻ địch. Ngược lại là một nam một nữ biểu diễn khiêu vũ.

Đám người Vương lão gia vốn tin tưởng mười phần, nhưng bây giờ sắc mặt đã trắng bệch. Nữ tử cưỡi thú còn chưa ra tay, bọn họ đã chống đỡ không nổi. Nếu nàng ta ra tay, vậy bọn họ còn giữ được mạng sao?

Âu Dương Thấm và Ma Sát cũng đứng thẳng người, ánh mắt nhìn đám người giao đấu đã không còn mấy phân tự tin, con ngươi trầm xuống. Không ngờ nhiều cao thủ võ lâm như vậy cũng không phải đối thủ của bọn họ?

"Thấm nhi, làm sao bây giờ? Chúng ta phải dừng lại sao?" Ma Sát hỏi. Tuy hắn cũng rất muốn báo thù, nhưng tình huống trước mắt quá rõ ràng,

https://thuviensach.vn

cho dù bọn họ có nhúng tay vào căn bản cũng không phải đối thủ.

Sắc mặt Âu Dương Thấm chìm xuống nặng nề. Nàng không cam lòng, nàng muốn chính tay đâm chết cừu nhân, nhưng tất cả đều không làm được. Hai tay nắm chặt, ngón tay thon dài vì lực siết chặt bật ra vết máu nàng cũng không để ý.

"Đi? Liệu chúng ta còn cơ hội không?" Nàng chỉ e hôm nay nếu không được, vậy sau này còn có cơ hội sao?

"Núi xanh vẫn còn đó, lo gì không có củi đốt. Lâu như vậy chúng ta cũng đã chờ rồi, cần gì phải để ý đợi thêm chút nữa." Ma Sát dĩ nhiên cũng hận không thể lập tức báo thù, nhưng hắn càng hiểu được quân tử báo thù mười năm cũng không muộn. Không cần thiết phải vì xúc động nhất thời mà đánh mất tính mạng.

"Nhưng....."

"Đi mau, bọn họ đã chống đỡ không nổi nữa rồi." Ma Sát thấy những người kia giống như đang bị Âu Dương An và Sở Ly La đùa giỡn, một đám khắp người nhuộm đầy máu tươi, mắt thấy sẽ không trụ được nữa. Nói với Âu Dương Thấm xong, kéo nàng lại, mang theo tám gã kiệu phu, kì thực là muốn rời đi.

"Tĩnh nhi, chúng muốn chạy." đôi con ngươi màu ngọc bích của Tiểu Bạch Hổ Vân Khinh Cuồng nhìn thấy hành động của bọn họ, nhắc nhở Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh nhìn qua. Quả nhiên thấy hai người kia đang muốn nhân cơ hội bỏ chạy. Nàng phiết môi, không dễ dàng vậy đâu.

"Âu Dương Thấm. Bây giờ mà rời đi, không phải mất mặt lắm sao?" Tiếng Âu Dương Tĩnh vang lên, Sở Ly La bọn họ cũng phát hiện Âu Dương Thấm muốn chuồn đi. Lúc này khóe miệng lập tức hé ra nụ cười trào

https://thuviensach.vn

phúng, hướng tới nàng ta nói: "A, vừa rồi không biết là ai nói muốn báo thù đây? Sao bây giờ lại cụp đuôi muốn chạy trốn rồi?" Mặc dù nói với Âu Dương Thấm, nàng vẫn không quên gõ vào đầu đám người trong võ lâm bên cạnh.

Phịch một tiếng, đám người trong võ lâm kia đầu óc lập tức choáng váng ngã xuống đất. Âu Dương An cũng đã giải quyết địch thủ, rất nhanh chỉ còn lại Hứa chưởng môn, Vương lão gia và tên cầm đầu lũ người áo đen. Nhưng bọn họ cũng đã bị thương không nhẹ.

Âu Dương Thấm bị nói như vậy, đi không được, ở lại cũng không xong. Bây giờ lập tức tỏ ra sợ hãi bọn họ, đành làm cái đuôi đào binh chạy trốn? Ở lại sao? Nhìn trên đất người chết người bị thương, kết cục của họ sẽ là gì? Nàng đứng ở đó, trắng mặt cười, không thể tiến cũng chẳng thể lui.

"Không cần lo cho bọn họ, chúng ta đi thôi." Ma Sát kéo nhanh Âu Dương Thấm, sau đó nói với tám gã kiệu phu: "Các ngươi chặn phía sau."

"Vâng." Tám gã kiệu phu thân mình cao lớn phút chốc rút ra binh khí, hướng về Âu Dương An tấn công tới. Đồng thời, Ma Sát cũng kéo theo Âu Dương Thấm thi triển khinh công bỏ chạy.

Âu Dương Tĩnh nhìn tám người vọt tới, lại nhìn Âu Dương Thấm chạy trốn, cười nhẹ, đột nhiên mở miệng nhẹ nhàng nói: "Tử Nguyệt ——" Bỗng nhiên, một luồng hào quang chợt xuất hiện. Tử Nguyệt bảo kiếm trong cơ thể nàng không tiếng động hiện ra. Sau đó giống như có ý thức, hướng về Âu Dương Thấm và Ma Sát đuổi theo.

Vốn là định đuổi theo, Sở Ly La vừa thấy tất nhiên cũng thả lỏng không ít. Xem ra căn bản là không cần lo lắng tiện nhân kia có thể đào tẩu.

Âu Dương Tĩnh lấy Tử Nguyệt bảo kiếm ra, lại đem ngọc tiêu đặt ở bên môi, ánh mắt híp lại, tươi cười càng sâu hơn, lúm đồng tiền xinh đẹp trên má ẩn hiện, tiếng tiêu cũng nhẹ nhàng đi ra. Tiếng tiêu bay bổng, tám kiệu

https://thuviensach.vn

phu và Hứa chưởng môn hoảng sợ trợn to hai mắt, đứng tại chỗ nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh. Lỗ tai lắng nghe âm thanh trong rừng, nếu có gió thổi cỏ lay, bọn họ sẽ lập tức nhấc chân chạy trối chết. Gió lay động nhánh cây, quả nhiên, rất nhanh đã nghe thấy một tràng âm thanh kỳ quái.

"A, rắn ——" Sở Ly La sợ nhất loại này, vừa thấy trong rừng bò ra nhiều rắn như vậy, lúc này lập tức nhảy lên xe ngựa. Mà Âu Dương An cũng đã thấy Âu Dương Tĩnh ra hiệu lại gần xe ngựa. Âu Dương Tĩnh nhìn bầy rắn phun lưỡi vậy quanh đám người Tề chưởng môn, ngay cả nháy mắt một cái cũng không, chỉ nhìn chằm chằm bọn họ. Nghĩ cũng không cần chính mình ra tay nữa.

"Ca, chúng ta đuổi theo bọn Âu Dương Thấm."

“Được.” Âu Dương An một lần nữa cầm lên dây cương, vung, xe ngựa hướng về phía trước đuổi theo. Ngay khi bọn họ vừa rời đi, còn có thể nghe thấy tiếng đám người Vương lão gia kia chém giết, thét chói tai.....

"Đây là yêu kiếm gì vậy?" Bên kia, Ma Sát ôm Âu Dương Thấm thi triển khinh công mà chạy. Nào ngờ lại bị Tử Nguyệt bảo kiếm truy đuổi không ngừng. Hai người trong lòng khẩn trương, đã có vài phần sợ hãi.

"Con tiện nhân kia nhất định là yêu nữ, nếu không sao lại có thể có nhiều yêu thuật như vậy?" Âu Dương Thấm đối với Âu Dương Tĩnh vừa hận lại vừa sợ. Nhìn Tử Nguyệt kiếm giống như có ý thức không ngừng đuổi theo bọn họ, mặc kệ bọn họ tránh né thế nào, nó vẫn có thể đuổi sát theo. Trong lòng lo lắng vạn phần.

"Làm sao bây giờ? Cứ tiếp tục như vậy, nhất định không được." Thanh kiếm cứ thế đuổi theo, bọn họ không chết dưới kiếm, cũng sẽ vì kiệt sức mà bỏ mạng. Ma Sát nhìn phía trước là dãy núi chạy dài, rừng cây nối tiếp, muốn tránh né cũng không phải không được, nhưng kiếm này vẫn sẽ cứ đuổi theo. Đột nhiên hắn ôm Âu Dương Thấm hạ xuống trên một cây đại

https://thuviensach.vn

thụ, để nàng xuống trên nhánh cây nói: "Ta dẫn kiếm đi, nàng nghĩ cách rời khỏi đây."

"Ma Sát ——" Nhìn Ma Sát lại một mình đi dẫn như yêu kiếm, Âu Dương Thấm trong lòng vừa sợ hãi lại vừa lo lắng. Tuy gương mặt Ma Sát bị hủy thực sự khủng bố, nhưng từ khi hắn cứu mình ra khỏi đám rắn chuột sói kia, hai người vẫn ở cạnh nhau. Đối với hắn, nàng bây giờ đã thực ỷ lại. Nghe thấy tiếng của Âu Dương Thấm, Ma Sát quay đầu hướng về nàng nở nụ cười, có lẽ hành động lần này của hắn sẽ không thể quay đầu, nhưng nếu giữa hai người, nàng có thể sống sót, vậy cũng đủ rồi. Đúng vậy, Ma Sát lãnh khốc là thế, hắn lại thích Âu Dương Thấm. Có lẽ người khác sẽ nói nàng có tâm cơ, có lẽ mình không xứng với nàng, nhưng hắn lại có thể lựa chọn bảo vệ nàng.....

"Bảo vệ tốt chính mình."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 42: Âu Dạ Chạy Thoát

"Bảo vệ tốt chính mình." Ma Sát nhìn Âu Dương Thấm thật sâu, liếc mắt một cái dường như muốn nàng vĩnh viễn khắc vào đáy lòng mình. Sau đó dứt khoát xoay người, thi triển khinh công hướng về phía trước nhanh chóng chạy đi.

Tử Nguyệt bảo kiếm lập tức tìm ra phương hướng của hắn, hướng tới phía trước đuổi sát. Âu Dương Thấm núp trên nhánh cây, cắn khăn tay nhìn bóng dáng Tử Nguyệt kiếm đuổi theo Ma Sát biến mất. Mà lời nói cuối cùng kia của Ma Sát lại cứ ở trong đầu nàng tiêu tán không được. Sau một lúc lâu, khẳng định Tử Nguyệt bảo kiếm sẽ không quay lại. Âu Dương Thấm mới cẩn thận bò xuống khỏi nhánh cây, mắt nhìn phía sau, nàng không thể để cho Âu Dương Tĩnh đuổi theo được. Bây giờ mình không phải là đối thủ của nàng ta, nàng nhất định phải trở nên mạnh mẽ, nhất định phải trở về báo thù.

"Ma Sát, nhất định phải sống đó." Nhìn về hướng Ma Sát biến mất thật lâu, nàng dứt khoát quay đầu. Chuyển một hướng khác đào tẩu.

Nửa nén hương sau, Âu Dương An đánh xe ngựa lại đó, phát hiện con đường phía trước không còn thích hợp cho xe ngựa đi qua nữa.

"Tĩnh nhi, con đường phía trước xe ngựa không qua được." Âu Dương An dừng xe, quay đầu nói với em gái.

"Xuống xe đi, chúng ta đi bộ." Âu Dương Tĩnh đáp, một bên vén màn xe cùng Sở Ly La từ trong bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Ba người một hổ, bỏ xe ngựa lại đi bộ. Đứng ở bốn phía Thanh Sơn, Âu Dương Tĩnh híp mắt, dùng ý thức cảm thụ Tử Nguyệt kiếm. Nhưng dường như không cần phải làm thế, bởi vì Lăng Tiêu kiếm đã cảm nhận được Tử Nguyệt.

"Tĩnh nhi, hướng này." Âu Dương An chỉ vào phía trước nói.

Âu Dương Tĩnh phút chốc mở to mắt, đáy mắt lóe sáng bắn ra bốn phía, gật đầu: "Đi."

Ma Sát vẫn dùng khinh công chạy trốn, hắn hi vọng dẫn dụ Tử Nguyệt kiếm đi để Âu Dương Thấm có thời gian đào tẩu. Nhưng chỉ một lúc sau, hắn đã cảm thấy mệt mỏi, cước bộ cũng chậm lại. Mà quay đầu nhìn, thanh yêu kiếm vẫn đuổi sát không từ.

"Đáng giận ——" Ma Sát oán hận mắng. Quả nhiên là yêu nữ, rất tà môn, lại quay đầu cố gắng chạy. Nhưng rất nhanh, cước bộ của hắn lập tức dừng. Bởi vì phía trước đã là vách núi sâu vạn trượng. Hắn dừng bước nhìn phía trước, lại nhìn phía sau, Tử Nguyệt kiếm cũng ngừng lại, sắc mặt khó coi. Suy tư một lát, hắn cắn răng một cái, trực tiếp quay đầu rút kiếm tấn công về phía Tử Nguyệt kiếm. Nếu phía trước đã không có đường lui, không còn cách nào hơn đành phải liều mạng vậy.

Thế nhưng Tử Nguyệt kiếm lại không nhúc nhích, toàn thân tỏa ra linh khí. Ma Sát chỉ cảm thấy phía trước như có một trận áp lực vọt tới, trong lòng run lên, bị áp lực này bắn ngược trở về, lảo đảo một cái. Nếu không phải hắn phản ứng mau lẹ, một tay chống đỡ, chỉ sợ đã rơi xuống vách núi vạn trượng rồi.

"Cái này, đây rốt cuộc là yêu kiếm gì?" La Sát thật sự bị dọa sợ.

"Nó không phải yêu kiếm, mà là thần kiếm của bản cô nương." Âu Dương Tĩnh bọn họ đi tới lập tức gặp Ma Sát đang chật vật một tay chống

https://thuviensach.vn

đỡ, ánh mắt trừng trừng nhìn kiếm, vẻ mặt vừa hận lại vừa khó tưởng tượng.

Ma Sát thấy ba người đuổi theo, tự biết hôm nay nhất định không còn cơ hội sống. Chỉ là có hai chuyện còn trăn trở: Đầu tiên là không thể báo thù, thứ hai là rốt cuộc cũng không được thấy Âu Dương Thấm. Nhưng cao hứng nhất cũng là Âu Dương Thấm đã trốn thoát.

Ánh mắt Sở Ly La đảo qua, nhíu nhíu chân mày đen: "Nữ tử kia đâu rồi?" Sao lại không thấy nàng ta, chẳng lẽ đã rơi xuống vách núi? Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vừa nghe Sở Ly La hỏi, hai người ánh mắt đảo qua một lượt, quả nhiên không thấy Âu Dương Thấm. Hai người nhướng mày, chẳng lẽ lại để cho nàng ta đào tẩu?

"Nàng ta đâu?" Âu Dương Tĩnh nhìn Ma Sát hỏi.

Ma Sát hừ lạnh một tiếng, từ trên mặt đất đứng lên, lạnh lùng đáp: "Các ngươi muốn bắt nàng ấy? Nằm mơ. Nàng ấy đã đi rồi."

Cho dù hôm nay mình có chết ở đây, hắn tin tưởng trong tương lai Âu Dương Thấm nhất định sẽ vì mình mà báo thù. Tuy nàng ấy không biết võ công, nhưng dùng tâm kế nhất định sẽ thành công.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Ta không nhớ đã đắc tội với ngươi?!" Nhìn dáng vẻ căm hận của hắn, Âu Dương Tĩnh rốt cục hỏi.

"Ha ha ha....." Ma Sát ngửa đầu cười to.

"Cười cái gì? Người này có tật xấu quá đi." Sở Ly La cau mày nói với Ma Sát.

Ma Sát ngừng cười, đột nhiên nhìn Âu Dương Tĩnh, sau đó tháo mặt nạ trên mặt xuống.

https://thuviensach.vn

"Á ——" Bọn Sở Ly La lập tức hít một ngụm khí, không ngờ dưới mặt nạ lại có dung mạo xấu xí như vậy. Vết thương trải rộng, có thể thấy được hắn nhật định đã chịu rất nhiều cực khổ.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn vết thương chằng chịt cả khuôn mặt, vẫn như cũ không có nửa điểm ấn tượng.

"Ta chính là người hơn một năm trước, ở trước miếu ngoại ô Hoàng Thành. Trước khi bị ngươi đả thương hình dạng của ta chỉ là một đứa nhỏ - Ma Sát." Ma Sát vừa nói, Âu Dương An bọn họ ngược lại lập tức nhớ ra.

"Là ngươi ——" Âu Dương Tĩnh nhìn hắn, không biết vì sao hắn lại biến thành dáng vẻ này. Nhưng đối với hắn nàng ngay cả nửa điểm áy náy cũng không có.

"Là ngươi gây bất lợi với đại ca ta, nên ta mới ra tay. Vì vậy tất cả đều là ngươi gieo gió gặt bảo, không thể trách ai được....."

Sở Ly La nghe nàng nói thế, trong lòng có nửa điểm đồng tình đối với Ma Sát cũng đã biến mất.

"Hừ, bớt nói nhảm. Hôm nay ta báo không được thù, lại rơi vào tay yêu nữ ngươi. Muốn chém giết muốn róc thịt, tùy ngươi xử lý." Ma Sát quăng kiếm đi, leng keng rơi trên mặt đất phát ra âm thanh thanh thúy.

"Tĩnh nhi, diệt cỏ phải diệt tận gốc, nếu không gió xuân đến sẽ lại sinh sôi." Sở Ly La nói. Hận ý của Ma Sát vẫn mạnh mẽ như thế, nếu hôm nay để lại tính mạng của hắn, ngày khác tất sẽ là một tai họa.

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, giương tay lên, Tử Nguyệt bảo kiếm bay thẳng đến trước ngực Ma Sát cắm thẳng xuống. Chỉ nghe âm thanh của kiếm đâm vào người hắn, cả người đều bị sức mạnh to lớn đánh bay. Trước ngực phun ra máu tươi đều bị Tử Nguyệt bảo kiếm hút vào trong thân kiếm, trong lúc nhất thời, bảo kiếm tỏa ra hào quang càng thêm rực rỡ bắn ra bốn

https://thuviensach.vn

phía. Tử Nguyệt kiếm từ thân thể của hắn rút ra, cả người Ma Sát lập tức ngã về phía sau, rơi xuống vách núi vạn trượng.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La nhìn gió núi gào thét, không lên tiếng. Một lát sau, ba người thu hồi ánh mắt.

"Đáng tiếc để cho nữ tử kia chạy thoát." Sở Ly La nói, nàng có cảm giác, trong tương lai Âu Dương Thấm sẽ trở lại, trở thành một mối nguy hiểm của Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bọn họ.

"Hết cách." Âu Dương Tĩnh nhếch môi một cái.

"Cứ để nàng ta trốn đi đi, chung quy nàng ta sẽ lại tới nữa thôi."

"Vậy cũng đúng." Sở Ly La gật đầu. Vì muốn báo thù, nàng ta khẳng định sẽ còn xuất hiện.

"Đúng rồi, bây giờ chúng ta đi đâu?" Nàng quay đầu nhìn Âu Dương Tĩnh hỏi.

"Đi biên cương." ánh mắt Âu Dương Tĩnh xa xăm, khóe môi mang theo nụ cười thần bí.

"Gì?" Sở Ly La sửng sốt, Âu Dương An cũng sững sờ. Hiển nhiên hắn không ngờ đến Âu Dương Tĩnh nói muốn đi biên cương?: "Đi biên cương làm gì?"

"Muốn xem một chút khí thế chiến tranh hào hùng đến cỡ nào." Âu Dương Tĩnh nói, kỳ thật nàng muốn đi gặp Âu Dương Ngự. Nhưng suy nghĩ của nàng rất nhanh sẽ bị người phá hư, giang hồ còn có một trận mưa gió đang chờ bọn họ.

Vân phủ, thư phòng.

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần đứng bên cửa sổ, nhìn ra bên ngoài, vẻ mặt như bầu trời đầy mây bay.

Lâm Sơ Hạ đứng ở phía sau, cắn môi nhìn hắn, vẻ mặt rất bi thương. Vốn Vân Tuyệt Trần muốn đưa nàng quay về nha môn Tri Phủ, nhưng sau khi biết Vân Tuyệt Trần động tâm với Âu Dương Tĩnh nàng làm sao có thể rời khỏi hắn được, nàng phải giữ hắn lại. Nhưng bây giờ nhìn bộ dạng của hắn, trong lòng cũng rất đau.

"Thiếu gia, A Mộc có việc bẩm báo."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 43: Báo Thù (Thượng)

"Thiếu gia, A Mộc có việc bẩm báo."

Giọng A Mộc từ ngoài thư phòng truyền đến khiến Vân Tuyệt Trần thức tỉnh. Hắn quay đầu, cũng không liếc mắt nhìn Lâm Sơ Hạ lấy một lần, bình tĩnh hướng ra phía ngoài gọi:

"Vào đi."

A Mộc lúc này mới đi vào, áo vải màu xanh xem ra trầm ổn rất nhiều.

"Thiếu gia, Lâm cô nương." A Mộc hướng về hai người chào.

"Được rồi, nói đi, xảy ra chuyện gì?" Vân Tuyệt Trần giơ tay, trực tiếp hỏi.

"Hồi thiếu gia, vừa rồi nhận được tin tức: Vương lão gia của Vương phủ cùng với phái Thanh Thành, phái Song Thành và vài vị chưởng môn đã xảy ra chuyện. Tất cả đều đã chết ở ngoại ô trong rừng, chết rất thảm. Bên cạnh bọn họ còn có rất nhiều rắn bị chém đứt....."

Vân Tuyệt Trần sắc mặt ngẩn ra, bị bầy rắn tấn công?

"Nhất định là Âu Dương Tĩnh." Lâm Sơ Hạ chen miệng vào: "Nhất định là nàng ta dùng tiếng tiêu đưa bầy rắn tới, nàng ta cũng thật quá ngoan độc. Vương thiếu gia, Vương tiểu thư đã chết. Bây giờ ngay cả Vương lão gia cũng chết, chỉ còn lại Vương phu nhân....."

https://thuviensach.vn

Tình yêu thật là một cái gì đó rất giày vò. Vốn Lâm Sơ Hạ luôn mồm gọi Âu Dương Tĩnh là sư phụ bây giờ cũng trở thành một người chanh chua.

"Đủ rồi." Vân Tuyệt Trần trừng mắt liếc Lâm Sơ Hạ.

"Không có chứng cớ thì đừng ăn nói lung tung." Tuy trong lòng hắn cũng có dự cảm chuyện này có liên quan tới Âu Dương Tĩnh. Hơn nữa những lời đồn về nàng rất nhiều.

"Đi, chúng ta đi xem." Vân Tuyệt Trần nói với A Mộc, chính mình dẫn đầu đi ra ngoài.

"Trần đại ca, huynh đi đâu vậy?" Lâm Sơ Hạ nhìn thấy Vân Tuyệt Trần rời đi, vội chạy theo gọi.

Vân Tuyệt Trần cũng không quay đầu lại mà thẳng bước đi, trả lời cũng không trả lời nàng một tiếng. Lâm Sơ Hạ tức giận đến dậm chân cắn môi, vẫn là chạy chậm đi theo. Khi đám người Vân Tuyệt Trần đến nơi xảy ra chuyện, thi thể Vương lão gia đã được để vào trong quan tài. Chỉ còn là một ít thi hài, mà ở trên đường, còn có rất nhiều xác rắn xung quanh phân tán. Không biết là máu người hay máu rắn chảy tràn đầy mặt đất, bị gió thổi, mùi máu tanh càng nồng.

Lâm Sơ Hạ vừa thấy, mặt cười cũng trắng đi. Vội vã xoay người sang chỗ khác, đứng ở ven đường nôn mửa không ngừng.

Mà người tới trước đó, đều vây lại quanh Vân Tuyệt Trần. Một đám cướp lời nói: "Minh chủ, việc này người cần phải ra mặt. Mấy vị chưởng môn đều chết không minh bạch, người sau lưng bọn họ sẽ không chịu để yên....."

"Đúng thế, nghe nói những người đó cũng đang chạy đến đây. Chỉ sợ không có ý tốt."

https://thuviensach.vn

"....."

Vân Tuyệt Trần vừa nghe, chân mày tuấn nhăn lại chặt hơn.

"Có phát hiện manh mối gì khác không?" Một lát sau, trong đó có một vị trả lời:

"Nơi này ngoại trừ mấy vị chưởng môn, Vương lão gia, còn có một đám người áo đen. Chắc là sát thủ."

"Xem hiện trường, có thể loại trừ khả năng sát thủ cùng đám người chưởng môn xung đột với nhau." Vân Tuyệt Trần đáp, hai đám người này hẳn là hợp tác. Chỉ là vì việc gì mà có thể khiến cho bọn họ tự xưng là võ lâm chính phái lại cùng với sát thủ hợp tác?

"Nghe nói lúc đó còn có những người khác nữa." Một người chần chừ trả lời: "Hơn nữa đám người chưởng môn cũng là vì lời đồn bí kíp điều khiển thú trên giang hồ mà đến....."

Nói ra mấy lời này, tất cả mọi người cũng đã biết. Lại cũng liên quan tới Nữ tử điều khiển thú, nhưng chung quanh đây có nhiều xác rắn như vậy, bọn họ sớm đã có liên tưởng. Ánh mắt hướng về Vân Tuyệt Trần, Minh chủ và nàng ta có quen biết, hắn sẽ làm thế nào đây?: "Trần đại ca, muội đã nói là nàng ta mà. Xem đi, bây giờ chứng cớ cũng chỉ hướng đến nàng ta." Vừa nôn xong Lâm Sơ Hạ nghe thấy mọi người nói chuyện, lại nhịn không được chen miệng vào. Vân Tuyệt Trần nhìn nàng, sau đó hướng về A Mộc phân phó:

"Mang nàng rời đi."

“Vâng.”

A Mộc cũng hiểu được từ lúc ở Đại hội võ lâm về, Lâm cô nương thẳng thắn đáng yêu đã thay đổi, khiến người ta cảm thấy rất chanh chua.

https://thuviensach.vn

"Ta không đi....." Lâm Sơ Hạ có cảm giác kế tiếp Vân Tuyệt Trần sẽ đi tìm Âu Dương Tĩnh.

"A Mộc ——" Vân Tuyệt Trần tăng thêm ngữ điệu.

"Lâm tiểu thư, đắc tội." A Mộc đến bên người Lâm Sơ Hạ nói, tay nhanh chóng vươn ra điểm huyệt đạo của nàng.

Lâm Sơ Hạ không thể nhúc nhích, cũng không thể nói chuyện, đành dùng ánh mắt trừng nhìn A Mộc, kết quả vẫn như cũ bị mang đi. Nhưng dự cảm của nàng đúng là vậy, Vân Tuyệt Trần đích thực sẽ đi tìm Âu Dương Tĩnh. Hơn nữa là đuổi theo trước khi Phái Song Thành tìm được nàng.....

"Ục ục....." Âm thanh gõ trống trong bụng của Sở Ly La truyền đến, nàng hơi lúng túng. Nhưng rất nhanh lập tức dứt bỏ vẻ mặt không được tất nhiên, hướng về phía Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nói: "Tĩnh nhi, Âu Dương Đại ca, chúng ta tìm một chỗ ăn cơm đi, cũng trưa rồi."

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái. Âu Dương An mỉm cười, mang theo vài phần xin lỗi: "Là ta sơ xuất, cả hai người đều đói bụng rồi. Đi thôi, chúng ta đi xem phía trước có quán ăn nào không." hắn đã quên, đi theo bên người là hai cô nương, tuy không phải nữ tử nhu nhược, nhưng so với hắn một đại nam tử thì vẫn cần phải chăm sóc.

“Được.”

Ba người hướng về quán ăn đi đến, kết quả rất nhanh đã đến nơi. Bỗng nhiên lại dừng bước, bởi vì bọn họ nhìn thấy một đám người từ chỗ tối vọt ra, một đám mặt mũi bất lương.

Ba người Âu Dương An nhìn nhau, mà ngồi vắt vẻo trên vai Âu Dương Tĩnh là con hổ nhỏ với đôi con ngươi màu ngọc bích lười nhác mở ra nhìn lướt qua những người đó, sau đó trong đầu Âu Dương Tĩnh vang lên tiếng

https://thuviensach.vn

của hắn: "Tĩnh nhi, những người này từ sớm đã biết hành tung của chúng ta. Bọn họ đến là vì lão gia của đám người kia báo thù."

Âu Dương Tĩnh nhếch môi một cái, đột nhiên cười vô cùng sáng lạn, lúm đồng tiền hiện ra, ánh mắt mang ý tự đắc. Nhìn thoáng quả chỉ là một nữ tử hoạt bát, đáng yêu.

"Ta nói các vị đại ca, xin các vị nhường đường, chúng ta muốn đi qua dùng cơm. Cám ơn."

Âu Dương Tĩnh đột nhiên nở nụ cười làm cho đám người ngăn đón bọn họ cũng ngây ngốc. Lại nhìn thái độ của nàng quả thực đúng là nụ cười chân thành. Nhưng càng như vậy, bọn họ càng theo bản năng lui về phía sau.

"Mọi người không nên bị nàng ta làm hoảng sợ, người này chính là yêu nữ hại chết Chưởng môn chúng ta." Một nam tử gầy gò dẫn đầu phục hồi tinh thần, hướng về những người khác hô. Mọi người nhất thời bị một kích rung động, đúng vậy, thiếu chút nữa bọn họ lại để yêu nữ này đùa bỡn. Một đám trừng mắt nhìn nàng, nhất thời tức đến xanh mắt đỏ chân mày.

"Đúng vậy, mọi người vì Chưởng môn báo thù, không thể buông tha yêu nữ." Một đám người gào thét rước lấy ánh mắt chú ý của người đi đường, từ các quán ăn, bảo vệ cạnh quán ăn, mọi người đều rối rít thò đầu ra. Nhưng nhìn thấy nhóm người bộ dạng cao lớn, cũng biết không dễ chọ, cũng lại rối rít rút đầu về tránh đi.

Âu Dương Tĩnh bọn họ thấy thế lập tức cười đến sáng lạn. Chính là sáng lạn mà mang theo trào phúng: Một đám ngu xuẩn.

"Tĩnh nhi, chúng ta thu thập bọn họ rồi còn đi ăn cơm." Sở Ly La giật giật nắm tay, lúc nàng đói bụng tâm tình thường không tốt.

https://thuviensach.vn

“Được.” Âu Dương Tĩnh lại cười, sau đó hai người như rồng cuốn gió bay hướng về đám người kia bắn phá.

"Dừng tay ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 44: Báo Thù (Hạ)

"Dừng tay ——"

Một âm giọng lạnh lùng truyền đến, cắt đứt tình thế giằng co ở nơi này.

Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La nhìn lại thì thấy Vân Tuyệt Trần đến, ở bên cạnh hắn còn có vài tên võ công nhìn không tầm thường, phỏng chừng là thuộc hạ của hắn.

Nhóm người kia nhìn Vân Tuyệt Trần tới, chắp tay nói:

"Minh chủ, người tới thật đúng lúc. Chúng ta đã tìm được thủ phạm hại chết Chưởng môn, mong người cho chúng ta một sự công bằng."

"Đúng, đúng vậy. Tuyệt đối không thể buông tha yêu nữ này, nếu không không biết sẽ còn bao nhiêu võ lâm đồng đạo chết thảm dưới tay nàng ta?"

"Minh chủ, xin người làm chủ cho chúng ta."

"....."

Vân Tuyệt Trần còn chưa mở miệng, mọi người cứ như vậy nói với hắn. Đúng thế, những người tham gia Đại hội võ lâm, ai cũng biết hắn cùng với yêu nữ này có quan hệ, chỉ sợ hắn làm việc không công bằng.

Vân Tuyệt Trần đảo qua mọi người, ánh mắt dừng ở Âu Dương Tĩnh. Một thời gian không gặp, nàng dường như càng xinh đẹp hơn. Mặt trời càng ngày càng nhô cao, khiến cho những giọt mồ hôi trên da thịt nàng sáng bóng. Nhìn chóp mũi nàng chảy xuống mồ hôi, ánh mắt của hắn không khỏi

https://thuviensach.vn

hoảng hốt. Nhưng nhiều người như vậy đang ‘nhiệt tình’ theo dõi hắn, hắn đành thu lại thần sắc, lạnh nhạt nói:

"Âu Dương huynh, Âu Dương cô nương, Sở cô nương, lại gặp mặt rồi."

"Vân công tử." Âu Dương An cười cười với hắn.

Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La thì hai tay khoanh trước ngực, nhíu mày nhìn hắn, để xem hắn định xử phạt bọn họ thế nào?

"Minh chủ, chúng ta đang chờ người chủ trì công đạo cho chúng ta." Thấy Vân Tuyệt Trần cùng mấy người Âu Dương An hàn huyên, đệ tử mấy đại môn phái bất mãn la ầm lên.

Con ngươi Vân Tuyệt Trần trầm xuống, lạnh lùng quét qua:

"Bổn Minh chủ tự có tính toán, sự tình còn chưa điều tra rõ, không thể xằng bậy được."

"Theo ta thấy Minh chủ dường như muốn bao che cho bọn họ?" Một nam tử trung niên thuộc Phái Song Thành thần sắc lạnh xuống. Ông là sư đệ của Chưởng môn Phái Song Thành đã chết, cũng là Chưởng môn sắp kế vị. Lần này nhất định phải diệt trừ yêu nữ này, thứ nhất là hi vọng có cơ hội lấy được bí kíp điều khiển thú trong truyền thuyết, thứ hai ông cũng có thể ở trước mặt bổn phái võ lâm tạo lập uy nghiêm.

"Đúng đó."

Những người khác cũng bất mãn: "Nếu Minh chủ không chịu chủ trì công đạo cho chúng ta, vậy thì mời Minh chủ ở một bên nghỉ ngơi, đừng ngăn cản chúng ta báo thù cho chưởng môn."

"Báo thù, báo thù, báo thù....."

Mấy cái miệng lại cùng kêu lên giơ cao khẩu hiệu báo thù.

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần sắc mặt lạnh lại, đám người kia đang tưởng chính mình mới là Minh chủ sao?

"Các người....."

"Bọn họ nói không sai, Vân công tử, mời huynh tránh sang một bên đi." Âu Dương Tĩnh bình thản nói với Vân Tuyệt Trần, vừa quay đầu lại, cũng là tươi cười gian xảo tay xoa xoa thành quả đấm, nói với đám người kia:

"Bổn cô nương nắm tay đã ngứa lắm rồi, các ngươi không phải muốn báo thù sao? Cứ việc xông lên đi."

Đám người kia bị Âu Dương Tĩnh khiêu khích tức giận đến không chịu được, lại e sợ khả năng dùng tiêu gọi thú lợi hại của nàng. Trong lúc nhất thời ngừng hô gọi, người với người hai mặt nhìn nhau, không ai dám bước ra trước một bước.

Chưởng môn tương lai của Phái Song Thành thấy thế, lúc này vung cao tay quát:

"Đệ tử Phái Song Thành nghe đây, mọi người cùng xông lên, vì Chưởng môn báo thù, diệt trừ yêu nữ."

Ông ta một bên vung tay một bên hô, mọi người như bị kích điện, lập tức khí thế hùng hổ.

"Chúng ta cũng muốn báo thù nữa." Tiếng của một phu nhân truyền đến, vừa thấy rõ, thì ra là Vương phu nhân tự mình chạy tới. Ánh mắt bà vẫn chăm chú nhìn Âu Dương Tĩnh, hai mắt như lưỡi dao lợi hại đâm thẳng về phía nàng.

"Vương phu nhân ——"

https://thuviensach.vn

Mọi người thấy Vương phu nhân một thân một mình đến, đều kinh ngạc, nhưng càng thêm nhiều đồng tình. Vương phu nhân mất con, giờ lại mất cả người chồng trụ cột, chỉ sợ mối thù trong lòng so với biển rộng còn sâu hơn.

Vương phu nhân mang theo Vương gia bảo đứng cạnh mấy đại môn phái, ánh mắt oán hận nhìn Âu Dương Tĩnh nói:

"Yêu nữ kia, ngươi hại chết con của ta, còn hại cả chồng ta. Hôm nay thù này không báo, ta thề không làm người."

Lời thề độc vừa ra khỏi miệng, không khí càng thêm sôi trào. Người người hận ý lan tràn nhìn Âu Dương Tĩnh bọn họ.

Vân Tuyệt Trần đứng một bên cũng rất khó xử. Xem khí thế mọi người, hôm nay những người này hẳn là sẽ không chịu để yên đâu, trận huyết chiến này khó tránh khỏi rồi. Chuyện khác còn có thể nói chưa điều tra rõ, chưa có chứng cớ. Nhưng anh em Vương Phong ba người lại thật sự chết trong tay Âu Dương Tĩnh.

"Vương phu nhân....."

"Minh chủ, lời của người đợi chúng ta báo thù xong hãy nói đi." Vân Tuyệt Trần muốn ra mặt áp chế không khí xuống, nhưng lại bị Vương phu nhân đưa tay gạt đi, vẻ mặt từ chối.

Vân Tuyệt Trần nghĩ một chút đành phải đứng sang một bên.

Âu Dương Tĩnh nhìn Vương phu nhân cũng là khinh thường cười:

"Thì ra là mẫu thân của ba tên biến chất kia, quả nhiên là hạng người này, thảo nào trong nhà lại nuôi ra hạng người như thế. Lão thái bà à, bà tưởng con của mình tốt lắm sao? Nếu hắn không chọc tới ta thì đâu bị như vậy, có trách, thì trách hắn không có mắt dám động tới ta....."

https://thuviensach.vn

"Ngươi, ngươi....." Vương phu nhân oán hận nhìn Âu Dương Tĩnh: "Lọai người ti tiện như ngươi, dám hủy đi danh dự của con ta, hại chúng chết ngươi cũng đừng hòng sống yên ổn. Bà già này liều mạng với ngươi."

Dứt lời, Vương phu nhân rút bảo kiếm bên cạnh thị vệ lao về phía Âu Dương Tĩnh.

Bà vừa động cũng cho những người khác lý do, cả đám lập tức rút ra binh khí, tấn công về phía Âu Dương An bọn họ.

Nháy mắt, những người tò mò muốn xem náo nhiệt đều chạy trốn không thấy bóng dáng. Rõ ràng mặt trời treo trên cao nhưng toàn bộ ngã tư đường gió thổi hun hút, lại thêm mấy phần lạnh lẽo cùng sát khí dày đặc.

Trong phút chốc Vương phu nhân cầm kiếm lao về phía Âu Dương Tĩnh. Vân Tuyệt Trần rốt cục nhịn không được, xoay mình một cái chắn phía trước nàng.

Âu Dương Tĩnh sửng sốt, Âu Dương An cũng sửng sốt, nhưng sắc mặt thì chìm xuống.

Vương phu nhân nhìn Vân Tuyệt Trần che ở phía trước Âu Dương Tĩnh, đầu tiên là ngẩn ra, tiếp theo cười lạnh mấy tiếng:

"Minh chủ, ngài làm vậy là sao?"

Vân Tuyệt Trần lắc lắc đầu, nói với mọi người:

"Mọi người dừng tay, bổn Minh chủ sẽ điều tra rõ nguyên do sự tình, cho mọi người một câu trả lời thỏa đáng."

"Sự thật sớm đã ngay trước mắt, ngoại trừ yêu nữ này, còn ai có thể gọi đám mãnh thú tới? Nếu Minh chủ muốn bao che cho bọn họ, cũng nên chọn lý do chính đáng một chút....." Mọi người mắt lạnh nhìn Vân Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

"Ta....." Vân Tuyệt Trần nói không ra lời.

Những người bên cạnh theo Vân Tuyệt Trần tới cũng lắc đầu, xem ra Minh chủ hồ đồ thật rồi. Bây giờ, dù ngày ấy có nói gì cũng sẽ ngăn không được ý muốn báo thù của bọn họ, lại còn làm bẩn thanh danh của chính mình.

"Vân Tuyệt Trần, huynh tránh ra đi. Chuyện của chúng ta không liên quan tới huynh" Âu Dương Tĩnh cũng không muốn nợ Vân Tuyệt Trần phần nhân tình này, bàn tay mềm trực tiếp đẩy hắn ra, đứng ở phía trước, hướng về phía đám người kia nói:

"Bớt sàm ngôn đi, muốn báo thù thì tới đây." Dứt lời, nàng ra tay trước.

Hỗn chiến bắt đầu, tuy bên muốn báo thù kia chiếm số đông, nhưng so sánh với công lực của anh em Âu Dương An thì cũng là trời đất khác biệt, nhược điểm duy nhất chỉ có Sở Ly La đói bụng tâm tình không tốt, mà hơi sức cũng kém đi không ít. Bị một đám người vây công đánh xuống, ngược lại cánh tay đã bị thương.

Âu Dương Tĩnh thấy thế, trừng mắt nổi giận. Lúc này Tử Nguyệt bảo kiếm lại thanh vang một tiếng từ trong cơ thể bắn ra. Ánh sáng màu tím kia ở giữa không trung lóe sáng, được ánh nắng chiếu vào khiến tất cả mọi người không mở mắt ra nổi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 45: Song Kiếm

"Cái đó, đó là ——"

"Tử Nguyệt bảo kiếm, Thần khí Thượng cổ trong truyền thuyết, cùng với Lăng Tiêu bảo kiếm là một đôi kiếm phu thê. Bây giờ Tử Nguyệt đã ra, không biết Lăng Tiêu kiếm đang ở đâu?" Một bóng dáng màu bạc phút chốc xuất hiện, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tử Nguyệt bảo kiếm đang chiếu sáng lấp lánh.

"Bách Kiếm tiền bối?"

Mọi người vừa nghe thấy lời nói của người kia đã sớm cả kinh trợn mắt há hốc mồm, lại nhìn nhìn ông ấy, lại còn chảy nước miếng tham lam nhìn qua Tử Nguyệt, bộ dạng mê muội. Đây chính là Đại sư Đúc Kiếm trong truyền thuyết Bách Kiếm tiền bối ư?

"Đúng vậy, chính là lão phu." Nam tử trung niên mặc áo xanh vuốt râu gật đầu. Sau đó ánh mắt nhìn Âu Dương Tĩnh, cười nói với nàng:

"Tiểu nha đầu, Tử Nguyệt bảo kiếm này là của ngươi sao?"

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh đưa tay lên, Tử Nguyệt bảo kiếm lập tức dừng ở trong tay nàng. Hào quang màu tím biến mất, nhưng thân kiếm vẫn lóe sáng. Phàm là người sử dụng kiếm đều kìm lòng không được bị thanh bảo kiếm này hấp dẫn.

Đám kia vốn đang la hét muốn báo thù cũng sợ hãi lại tham lam nhìn. Yêu nữ này sao lại lợi hại như vậy? Có thể thổi tiêu gọi thú, lại có Thần

https://thuviensach.vn

kiếm thượng cổ? Ánh mắt đố kỵ như cơn mưa ngân châm dày đặc tựa hoa lê phóng tới người nàng.

Ngay cả Vân Tuyệt Trần cũng bất ngờ nhìn Âu Dương Tĩnh, nàng có khả năng điều khiển thú cùng với Thần kiếm thượng cổ. Kỳ thật hắn lẽ ra không có gì phải lo lắng cho nàng mới phải, nhưng hắn lại có dự cảm không tốt. Bảo kiếm này xuất hiện, chỉ sợ lại khiến cho giang hồ nổi lên giết chóc tranh đoạt.

"Tiểu nha đầu, cho ta mượn xem chút được không?" Bách Kiếm unốt nước miếng tham lam nói.

"Không được." Âu Dương Tĩnh trực tiếp từ chối. Bọn họ hoàn toàn không thân thiết, cũng không quen biết, dựa vào cái gì đưa bảo kiếm cho ông ta nhìn?

Nghe nàng quả quyết từ chối, Bách Kiếm vẻ mặt biến đổi, nhất thời cả giận nói:

"Xú nha đầu, nếu ngươi không cho ta mượn bảo kiếm xem. Lão phu đành tự mình cướp về vậy."

Dứt lời lập tức xông đến chỗ Âu Dương Tĩnh. Dáng vẻ vô lại này làm sao còn giống một bậc Đại sư tiền bối Đúc Kiếm.

Nhưng người trong giang hồ đều biết, Bách Kiếm chỉ sùng bái kiếm, thậm chí có khi sẽ không từ bất kỳ thủ đoạn nào. Mọi người thật sự không thể dùng ánh mắt bình thường để đánh giá ông ta.

Người trong giang hồ vừa thấy thế, tất nhiên cũng động thủ theo. Nhưng không hoàn toàn vì báo thù, mà còn có vì tranh đoạt bảo kiếm. Cho nên chiêu thức càng hung hiểm cũng càng quỷ dị hơn.

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần đứng một bên nhìn, bàn tay to nắm lại. Xem ra cũng muốn gia nhập chiến cuộc.

"Minh chủ." Bên cạnh, nam tử trung niên giữ chặt Vân Tuyệt Trần, lắc lắc đầu với hắn.

"Nhưng....." Vân Tuyệt Trần không yên tâm nhìn Bách Kiếm giao đấu với Âu Dương Tĩnh. Dù biết nàng rất lợi hại nhưng Bách Kiếm võ công cũng rất xảo quyệt, khắp nơi lộ ra cổ quái. Chỉ sợ nàng nhất thời không chú ý sẽ bị thương.

"Minh chủ thích cô nương kia sao?" Nam tử trung niên nhìn Âu Dương Tĩnh. Đó quả thật là một dung mạo thanh lệ, võ công lại cao cường, so với Minh chủ vô cùng xứng đôi. Nhưng nàng ta quá tự kiêu, lại rất cuồng ngạo. Làm việc luôn không chừa lối thoát, chọc giận mọi người trong giang hồ. Hơn nữa bây giờ Tử Nguyệt bảo kiếm xuất hiện, chỉ sợ càng khó sống yên ổn.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, cũng không ngờ được tâm sự sẽ bị người bên ngoài nói toạc ra như thế.

"Kỳ thực cô nương kia thật ra cũng không tệ, chỉ là Minh chủ… Bây giờ nàng ấy đã trở thành kẻ địch của toàn võ lâm, mà người lại là Minh chủ, nếu ở cạnh bên nàng ấy, chỉ sợ người trong võ lâm sẽ không tha cho người, mọi thứ của người sẽ tan thành mây khói....."

Vân Tuyệt Trần làm sao không biết, nhưng trong lòng thương nhớ nàng cuồng nhiệt, không cách nào từ bỏ.

"Minh chủ, người thật sự vì nàng ấy mà chấp nhận bỏ đi vị trí Minh chủ? Mặc cho toàn bộ Vân gia cũng vì quyết định của mình mà bị người trong võ lâm phỉ nhổ sao?"

https://thuviensach.vn

Lòng Vân Tuyệt Trần lại trầm xuống, hắn có thể vì Âu Dương Tĩnh bỏ mặc tất cả sao? Không thể, hắn có thể bỏ đi địa vị Minh chủ, nhưng lại không thể không lo nghĩ đến song thân của mình, không thể mặc kệ những người trong Vân gia cũng như trách nhiệm đối với họ.

Nhìn vẻ biến hóa khổ sở trên mặt Vân Tuyệt Trần, nam tử trung niên lại bồi thêm một câu:

"Hơn nữa Minh chủ có từng nghĩ tới hay không, người đối cô nương ấy có lòng. Liệu nàng ấy đối với người cũng có tình chứ?" Ông không đề cập tới Lâm Sơ Hạ, bởi vì ông cũng không thích nàng ta. Ông có dự cảm, Lâm Sơ Hạ và Minh chủ sớm muộn gì cũng sẽ tách ra thôi.

Nàng thích hắn sao?

Trong đầu nghĩ tới từng chuyện đã qua, Vân Tuyệt Trần cười khổ. Dường như chính mình ngay từ đầu đã thích nàng, nhưng nàng đối với mình lại chẳng có gì đặc biệt. Chỉ như bạn bè không có ý gì khác.

Vân Tuyệt Trần nghĩ đến tình cảm rối rắm của mình đối với Âu Dương Tĩnh, còn ở bên kia, chiến cuộc thắng bại đã phân rõ. Chỉ nghe Vương phu nhân kêu thảm một tiếng, đám người Vân Tuyệt Trần nhìn lại. Vương phu nhân bị Sở Ly La đả thương, còn người trong võ lâm cũng tử thương hơn phân nửa. Bách Kiếm có vẻ lợi hại, vẫn còn đang giao đấu với Âu Dương Tĩnh.

"Tiểu nha đầu, ngươi thật không cho lão phu mượn kiếm?" Bách Kiếm một bên theo đấu với Âu Dương Tĩnh, một bên còn chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Tại sao ta phải cho ông mượn?" Âu Dương Tĩnh cũng là chân mày đen nảy lên, tư thái cực kỳ tự tin.

"Ta chỉ xem một chút thôi, nói không chừng còn có thể giúp ngươi dẫn người sở hữu Lăng Tiêu bảo kiếm đến?" Bách Kiếm đem Lăng Tiêu bảo

https://thuviensach.vn

kiếm ra dụ dỗ.

"Không quan tâm."

"Ngươi....."

"Ngươi tiểu nha đầu này, thật tức chết lão phu mà. Đợi đấy, khi ta lấy được kiếm, sau đó tìm ra Lăng Tiêu bảo kiếm, đến lúc đó xem ngươi có phục hay không?" Bách Kiếm bị thái độ của Âu Dương Tĩnh làm cho tức giận đến không chịu được, lại tiếp tục giao đấu với nàng.

Âu Dương Tĩnh mặc dù linh khí thâm hậu, nhưng Bách Kiếm này quanh năm Đúc Kiếm, tính cách lại quỉ dị, chiêu thức cũng cổ cổ quái quái. Trong lúc nhất thời ngược lại không thắng nổi lão, nhưng nàng cũng không để cho lão đầu này đoạt phần hơn.

"Ông muốn tìm Lăng Tiêu bảo kiếm?"

Âu Dương Tĩnh tiếng cười nhạo: "Đáng tiếc, ông nhất định tìm không thấy."

"Nói bậy."

Bách Kiếm tức giận phẫn nộ: "Lão phu có duyên nhìn thấy Tử Nguyệt bảo kiếm, Lăng Tiêu bảo kiếm đương nhiên cũng tìm được."

"Đáng tiếc, Lăng Tiêu bảo kiếm đã ở trong tay ta rồi." Âu Dương Tĩnh cười nói, giương tay lên, Tử Nguyệt bảo kiếm ẩn vào trong cơ thể nàng.

"Ngươi, ngươi, ngươi....." Bách Kiếm nhìn nàng nói không nên lời. Lúc trước ông chỉ thấy Tử Nguyệt bảo kiếm, lại không ngờ được thần kiếm và nàng đã có khế ước, dung nhập nhất thể.

"Ngươi nói ngươi đã có Lăng Tiêu bảo kiếm?" Chuyện này càng không có khả năng, đây là bảo kiếm phu thê, nàng ta làm sao có thể đồng thời khế

https://thuviensach.vn

ước với cả hai, khiến chúng nó nhận chủ?

Âu Dương Tĩnh thấy Bách Kiếm không dây dưa nữa. Vả lại cũng chỉ là Lão đầu tử kỳ quái yêu kiếm, không phải người xấu, lập tức cười cười nói với Âu Dương An cười cười:

"Ca, cho Lão đầu tử này xem Lăng Tiêu kiếm của huynh đi."

Âu Dương An vốn có chút cố kỵ. Nói thế nào thì Tử Nguyệt và Lăng Tiêu cũng là một đôi kiếm phu thê. Nếu hắn lấy ra nữa, mọi người thấy hắn cùng với em gái như vậy ánh mắt tất sẽ có nghi ngờ. Nhưng nhìn dáng vẻ chờ mong của Bách Kiếm, lại cảm thấy buồn cười. Cũng phóng xuất ra Lăng Tiêu kiếm.

Beng, một âm thanh giống nhau vang lên, Lăng Tiêu bảo kiếm từ trong cơ thể hắn bắn ra, nổi giữa không trung. Ánh sáng màu xanh so với màu tím thần bí càng thêm áp bức hơn, là một thanh kiếm tuyệt hảo dành cho nam tử.

Bách Kiếm Lão đầu tử nhìn, ánh mắt thẳng tắp, thích thú lẩm bẩm nói:

"Quả nhiên là Thần kiếm thượng cổ Lăng Tiêu. Kiếm tốt, kiếm tốt."

Vân Tuyệt Trần trước đây cũng có nghe Bách Kiếm nói Tử Nguyệt và Lăng Tiêu là một đôi kiếm phu thê. Bây giờ lại thấy Âu Dương An có được Lăng Tiêu, lúc này sắc mặt đã biến càng thêm biến, vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc. Huynh ấy sao có thể có được Thần kiếm thượng cổ?

"Tiểu tử, ta xem ngươi so với tiểu nha đầu này dễ nói chuyện hơn. Ngươi nhất định sẽ cho ta mượn Lăng Tiêu bảo kiếm xem một chút phải không?" Mắt thấy lấy không được Tử Nguyệt bảo kiếm, Bách Kiếm lại trông mong nhìn Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An cười lại đem Lăng Tiêu bảo kiếm thu hồi vào trong cơ thể.

"A, đừng đừng đừng....." Nhìn Âu Dương An muốn giấu kiếm đi, Bách Kiếm vội vã kêu. Nhưng vẫn phải trơ mắt nhìn Lăng Tiêu kiếm biến mất, nhất thời đấm ngực dậm chân.

"Tĩnh nhi, tôi đói bụng lắm rồi, mau đi thôi." Sở Ly La đói đến không đợi được nữa rồi. Tuy tay bị thương nhưng những người đả thương nàng cũng đều đi cả rồi, bây giờ nàng chỉ muốn ăn cơm, bổ sung năng lượng.

"Được, đi thôi." Âu Dương Tĩnh ba người thi triển khinh công rời đi.

"A, tiểu nha đầu, ngươi chờ ta một chút." Bách Kiếm cũng đuổi theo hướng bọn họ vừa đi.

Vân Tuyệt Trần đứng ở phía sau nhìn, bên cạnh còn ngổn ngang đống thi thể.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 46: Bách Kiếm

"Tiểu nha đầu, ngươi đợi chút đã."

Bách Kiếm thi triển khinh công đuổi theo Âu Dương Tĩnh. Nhưng khinh công của Âu Dương Tĩnh bọn họ không phải kém. Mặc dù còn phải ôm theo cả Sở Ly La đi nhưng thân thể vẫn như mây bay lướt gió mà đi.

Bách Kiếm đuổi theo thở không ra hơi, bất đắc dĩ, chỉ có thể dừng lại nhìn cánh tay già nua, đôi chân yếu ớt của mình, lại nhìn bóng dáng ba người đã đi xa thở dài. Nhưng một lát sau, lão gia này lại nhếch môi, mắt cười híp lại, rất cổ quái quỷ dị.

"Tiểu nha đầu tưởng thoát được ta chắc. Hừ hừ, đã vậy lão già này không khách sáo nữa."

Hôm sau, hầu nhưtoàn bộ Lan quốc khắp nơi đều truyền đi tin tức: Hai thanh Thần kiếm thượng cổ Tử Nguyệt bảo kiếm, Lăng Tiêu bảo kiếm đã xuất thế.

Đùng. Tin tức này chẳng những chấn động võ lâm, mà cả triều đình cũng bị kinh động.

Thì ra là cùng với tin tức hai thanh thần kiếm xuất thế, còn có một tin khiến người ta không có khả năng thờ ơ.

Người có được kiếm sẽ có được thiên hạ.

Tương truyền rằng: Tử Nguyệt và Lăng Tiêu bảo kiếm là Thần kiếm thượng cổ, bản thân mang theo thần lực, mà chúng lại là đôi kiếm tiên phu

https://thuviensach.vn

thê. Cho nên người nắm giữ được hai thanh kiếm này chẳng những là mạng định nên duyên, mà còn sẽ trở thành phu thê vương giả trong tương lai.

Tin này vừa được đồn đại ra ngoài đã làm cho phong vân thay đổi.

.....

"Ha ha ha, nói vậy cũng tin."

Âu Dương Tĩnh bọn họ vừa nghe mấy lời đồn đại, Sở Ly La phản ứng đầu tiên chính là cười to. Nhưng sau khi cười xong cũng thực nghiêm túc nhìn Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nói:

"Tuy tin đồn này thực buồn cười, nhưng chỉ sợ chúng ta sẽ càng gặp thêm nhiều phiền toái hơn. Nói không chừng sẽ đánh động đến cả hoàng tộc." Nàng là Thất công chúa, đương nhiên biết hoàng thất đối với loại đồn đại này rất kiêng kị.

"Trước tiên tôi sẽ truyền tin về cho Thái tử hoàng huynh, nhờ anh ấy ở trước mặt Phụ hoàng nói đỡ giúp. Tránh việc Phụ hoàng cũng bị lời đồn này mê hoặc." Sở Ly La cũng không hy vọng người thân của mình sẽ xuống tay với bạn của mình.

“Được.” Âu Dương Tĩnh cũng không phản đối, bớt một kẻ địch nàng càng mừng rỡ thoải mái: "Nhưng La này, cô từ hoàng cung lặng lẽ trốn ra, giờ viết thư gửi về, có khi nào Hoàng thượng sẽ phái người tìm cô trở về không?"

"Không sao đâu." Sở Ly La lắc đầu: "Tôi sẽ không để bọn họ tìm được."

"Vậy được rồi, cứ làm thế đi." Âu Dương Tĩnh nghe nàng ấy không lo lắng cũng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Vì thế Sở Ly La lúc này mượn giấy bút, viết thư giao cho hộ vệ mang về.

Qua ba ngày, đồn đại không những không bớt, ngược lại càng truyền xa. Thậm chí không biết là ai còn đem chân dung của Âu Dương Tĩnh vẽ ra, bây giờ khắp thiên hạ mọi người đều biết Nữ tử cưỡi thú chính là nàng.

"Rốt cuộc là ai làm? Chẳng lẽ lại là Âu Dương Thấm?"

Nhìn tường thành đầy đường dán bức họa truy nã Âu Dương Tĩnh, cũng không thiếu người trong võ lâm bắt đầu tìm kiếm bọn họ. Sở Ly La chau mày, mà Âu Dương An lại tức giận không chịu nổi.

Nhìn hai người sắc mặt khó coi, Âu Dương Tĩnh phiết môi cười:

"Không cần tức giận. Bất kể là ai làm, người kia cũng sẽ tự mình đưa tới cửa thôi."

"Ha ha, tiểu nha đầu, ngươi thật thông minh."

Âu Dương Tĩnh giọng điệu cứng rắn, tìm được tung tích bọn họ, Bách Kiếm Lão đầu tử cũng thực sự tự đưa mình tới cửa. Nhưng ông tự xưng thông minh cũng không ngờ chính mình thông minh quá sẽ bị thông minh hại, tung ra tin tức cũng không thể giúp ông đạt được mục đích mong muốn.

"Thì ra là xú Lão đầu tử này." Nhìn Bách Kiếm, Sở Ly La và Âu Dương An sắc mặt đều không tốt.

"Tiểu nha đầu, các ngươi khẳng định là phải ở đây nói chuyện với lão phu sao?" Bách Kiếm nao nao miệng, ánh mắt vô cùng đắc ý.

"Tiền bối, ông rốt cuộc muốn gì đây?" Âu Dương An cũng thu lại nụ cười, nhìn Bách Kiếm. "Vãn bối vốn vẫn kính nể ông là một thế hệ đại sư Đúc Kiếm, không ngờ tiền bối lại bịa đặt, tung ra lời đồn....."

https://thuviensach.vn

"Sai."

Bách Kiếm hướng về hắn khoát tay áo, vẻ mặt cũng không chút áy náy.

"Các ngươi nắm giữ Thần kiếm thượng cổ là chuyện thật, sao có thể nói là bịa đặt. Lão phu thực sự chỉ muốn xem....."

"Hừ, hay cho loại ý nghĩ muốn xem."

Sở Ly La cũng hung hăng trừng mắt nhìn ông ta: "Xin hỏi, người được kiếm sẽ được thiên hạ. Chuyện này cũng là chuyện có thực sao?"

Bách Kiếm bị Sở Ly La giận dữ trừng mắt, sờ sờ cằm cười tủm tỉm nói:

"Cái này cũng đúng mà. Có hai thanh thần khí phụ trợ, giành được thiên hạ chẳng phải sẽ dễ dàng sao."

"Ông ——" Sở Ly La trừng mắt, còn không phải bịa đặt?

"Ca, La, chúng ta đi." Âu Dương Tĩnh từ đầu tới đuôi cũng không thèm nhìn đến Bách Kiếm. Nàng đã ngộ ra, lão gia hỏa này là một kẻ si kiếm, thuộc loại người vừa chính vừa tà xảo quyệt vô cùng.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An và Sở Ly La đều nhìn nàng.

"Tiểu nha đầu. Ngươi không sợ ta hô to một tiếng, tất cả mọi người sẽ biết Nữ tử cưỡi thú đang ở trong này sao? Lại còn hai thanh thần kiếm ở trên tay các ngươi nữa?" Bách Kiếm mở to mắt nhìn Âu Dương Tĩnh. Nếu ông mạnh tay kêu, lũ người tham lam kia đều chạy đến đây. Cho dù bọn họ có lợi hại cũng khó lòng địch được?

"Ông kêu đi." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh liếc nhìn Bách Kiếm. Trên mặt còn mang theo mỉm cười ngọt ngào mê người, miệng thốt ra lời nói lại thực khiến người ta phát run.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta có thể đấu thử, xem xem lời của ông nhanh, hay là tay của ta nhanh hơn." Bàn tay mềm mại hồng hồng khua khua về phía Bách Kiếm, đầu móng tay thon dài sáng bóng sơn màu đỏ thẫm tựa như loại vũ khí đoạt mệnh.

Bách Kiếm ngẩn ra, tiếp theo ha ha nở nụ cười:

"Được thôi, chúng ta lập tức tỷ thí."

Dứt lời, ông há miệng hô to. Nhưng giọng nói thế nào lại tắc nghẹn, phát không ra nửa điểm tiếng kêu. Mà Âu Dương Tĩnh cứ vậy đông như không động, cười cười nhìn ông.

"Kết quả đã rõ ràng, ngại quá, tiểu nữ hình như đã thắng."

Bách Kiếm bị điểm huyệt câm, hoảng hốt. Không ngờ cô nương này còn nhỏ tuổi như thế đã biết cách điểm huyệt mà không cần động. Nhưng ông nào biết đâu rằng, Âu Dương Tĩnh dùng căn bản không phải cách điểm huyệt không cần động, mà là linh lực.

"A, cô nương kia rất giống người trên bức họa?" Đúng lúc này, những người kia cầm bức họa hướng về Âu Dương Tĩnh nhìn xung quanh.

Âu Dương An và Sở Ly La biến sắc kéo Âu Dương Tĩnh, ba người lập tức như một làn khói bay đi.

"Tĩnh nhi, đi mau."

Kết quả vừa chạy, lại làm những người đó phản ứng theo quán tính, tin tưởng mình đích thực không nhận lầm người. Trong lúc nhất thời, toàn bộ đường cái chỉ thấy một chuỗi dài đuổi theo Âu Dương Tĩnh. Khung cảnh cực kỳ thú vị.

https://thuviensach.vn

"Đáng giận, sớm biết thế này nên đem lão già kia một kiếm giải quyết." Sở Ly La nhìn đám truy đuổi phía sau mất hứng quát ầm lên.

"Tĩnh nhi sao chúng ta phải chạy hả? Trực tiếp bày kết giới khiến bọn họ tìm không được đi."

Đột nhiên, tiếng Vân Khinh Cuồng ở trong đầu Âu Dương Tĩnh vang lên.

Âu Dương Tĩnh vừa nghe lập tức sửng sốt. Đúng rồi, sao bọn họ phải chạy, quả thực là tự mình tìm khổ.

"Được rồi, không chạy, không chạy." Âu Dương Tĩnh dừng bước lại, nói với hai người.

"Tĩnh nhi, không chạy??? Bọn họ có thể đuổi tới..." Sở Ly La lôi tay nàng.

"Không cần chạy nữa." Âu Dương Tĩnh cười, sau đó giương tay lên trực tiếp bày kết giới.

Mà Sở Ly La cũng trợn tròng mắt nhìn đám người vốn vẫn truy đuổi ở phía sau bất ngờ giống như không thấy bọn họ nữa, cứ thế ngu ngu xuẩn xuẩn chạy, tiếp tục chạy về phía trước.

"Sao bọn họ không nhìn thấy chúng ta?" Sở Ly La kinh ngạc hỏi.

"Bởi vì tôi đã giăng kết giới." Âu Dương Tĩnh nhếch môi một cái.

Sở Ly La đầu tiên là sửng sốt. Tiếp theo nhịn không được trợn trắng mắt với Âu Dương Tĩnh:

"Tĩnh nhi vậy sao cô từ đầu không bày kết giới?" Cứ thế mà chạy, thở đứt cả hơi.

https://thuviensach.vn

"Quên." Nàng trả lời như lẽ đương nhiên.

"Cô....."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 47: Hắc Độc Lâm

Biên quan Lan quốc. Quân doanh.

Bên trong lều Tướng quân, Âu Dương Ngự trên người mặc áo giáp màu bạc cúi đầu nhìn binh thư.

"Tướng quân, trong Hoàng Thành có thư đến." Quân sư của Âu Dương Ngự - Liêu Mân tay cầm thư đi vào.

Âu Dương Ngự ngẩng đầu, chân nhíu mày lại, đưa tay tiếp nhận thư từ trong tay ông ta. Sau đó Liêu Mân ở bên cạnh nhìn Âu Dương Ngự cầm thư, đọc thư, mày chau lại càng chặt hơn.

"Tướng quân, đã xảy ra chuyện gì?"

Âu Dương Ngự buông thư đứng lên: "Ta muốn quay về Hoàng Thành một chuyến."

"Tướng quân ——"

Liêu Mân cả kinh, không đồng ý lắc đầu.

"Không có hoàng lệnh truyền gọi, nếu người trở về sẽ là kháng chỉ quay về. Lỡ như bị Hoàng thượng biết, hậu quả thật không tưởng tượng nổi." Hoàng thượng cũng vì lo lắng Tướng quân tay cầm binh quyền, công cao lấn chủ, vẫn luôn có tâm đề phòng.”

"Không quay về hậu quả càng nghiêm trọng hơn." Âu Dương Ngự nói xong đem thư đưa cho Liêu Mân.

https://thuviensach.vn

Liêu Mân vừa đọc lập tức ngây ngẩn cả người. Thư do quản gia ở Âu Dương Phủ tướng quân gửi tới, viết là gần đây trên giang hồ đang đồn đại về một nữ tử có khả năng điều khiển thú, còn có chuyện Thần kiếm thượng cổ Tử Nguyệt bảo kiếm, Lăng Tiêu bảo kiếm, và thái độ của hoàng gia bình tĩnh đến bất bình thường.

"Ngắn ngủi mấy tháng, lại xảy ra nhiều chuyện như vậy?"

Âu Dương Ngự mi tâm khóa lại, tệ hơn là những người này đều có liên quan tới Âu Dương phủ.

"Quản gia nói giang hồ đồn đãi người giữ Thần kiếm thượng cổ là Nữ tử cưỡi thú cũng chính là Tĩnh nhi, hơn nữa bức họa vẽ nó đã lan truyền khắp nơi trên giang hồ. Ta lo lắng chính là tin đồn kia: ‘Người được kiếm tất được thiên hạ.’ điều này chỉ sợ sẽ chấn đống đến Hoàng thượng. Huống chi người giữ kiếm không phải ai khác chính là con gái của Âu Dương Ngự ta. Mà ta lại tay cầm binh quyền, chỉ e Hoàng thượng sẽ càng thêm nghi kỵ, suy đoán...."

Liêu Mân cũng gật đầu, tương tự nhíu mày lại: "Tướng quân, chẳng lẽ Nữ tử cưỡi thú thật sự là Ngũ tiểu thư?"

Ông nghe nói Tứ thiếu gia, Ngũ tiểu thư kia năm đó thiếu chút nữa chết ở bãi tha ma, không ngờ bây giờ bản lĩnh lại được như thế. điều khiển thú, đó là chuyện thần kì cỡ nào chứ. Huống chi nàng ấy còn giữ Thần kiếm thượng cổ.

Âu Dương Ngự lắc đầu, bây giờ ông cũng không biết. Nhưng chuyện này thế nhưng tuy nhỏ mà lớn. Nặng thì tịch thu tài sản giết hết cả nhà, nhẹ thì cũng là mất đi uy tín, thu hồi binh quyền.

"Nhưng Tướng quân. Nếu bây giờ người trở về bị Hoàng thượng phát hiện, chẳng phải Ngài ấy sẽ càng hoài nghi lời đồn là thực sao. Hơn nữa nếu

https://thuviensach.vn

Nữ tử cưỡi thú là Ngũ tiểu thư, nàng ấy cùng với Tứ công tử bây giờ chắc cũng không có ở Hoàng Thành, người trở về cũng vô dụng thôi."

Âu Dương Ngự ngẩn ra, quên mất, sự thực đúng như Liêu Mân nói: "Quân sư có đối sách gì không?"

"Tướng quân, theo thuộc hạ nghĩ, hay là trước hết chúng ta phái người đi điều tra một phen. Nếu việc này là thật, vậy chúng ta cần phải nghĩ ra đối sách. Chẳng qua nếu Ngũ tiểu thư thực sự là Nữ tử điều khiển thú, chuyện này thật rất phiền phức."

Âu Dương Ngự nghe vậy thở dài, nhớ tới cái chết của hai con trai trưởng. Ông kỳ thật ít nhiều trong lòng cũng có nghĩ đến, nhưng đối với anh em Âu Dương Tĩnh vốn đã chịu nhiều thiệt thòi, ông cũng không muốn chấp nhặt gì. Chỉ là không ngờ chuyện bây giờ lại thực phiền toái.

"Vậy cứ theo ý của ngươi đi, trước tiên phái người điều tra."

“Vâng.”

.....

Bên kia, Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, Sở Ly La ba người cứ đi tới chỗ nào cũng đều bị người khác nhận ra. Bọn họ hoài nghi trên giang hồ không biết có phải người trong võ lâm đều dốc toàn bộ lực lượng ra hay không, một đám đỏ mắt nhìn chằm chằm bọn họ. Đương nhiên, mục tiêu là bí kíp điều khiển thú của Âu Dương Tĩnh, còn có Thượng cổ bảo kiếm.

"Bọn họ đâu?." Sau lưng lại kéo tới một đám người trong võ lâm vung đao. Một đám hung thần ác sát, ánh mắt sáng lên tất cả đều là tham lam. Ba người Âu Dương Tĩnh đã bị đuổi tới một mảnh rừng cây hoang vắng, bọn họ quay đầu nhìn thoáng qua đám người đuổi theo không chịu từ bỏ kia, mày nhíu chặt. Kỳ thật bằng bản lĩnh của bọn họ, muốn giải quyết những người này dễ như trở bàn tay. Nhưng dù bọn họ có thể giết sạch một đám,

https://thuviensach.vn

sau này sẽ lại có vô số đám tham lam khác truy đuổi theo. Cho nên, đó cũng không phải biện pháp tốt nhất. Hơn nữa sẽ làm bọn họ càng có thêm nhiều kẻ địch.

"Làm sao bây giờ?" Sở Ly La hận. Người trong giang hồ nói cho cùng cái gì mà mở rộng chính nghĩa, giúp yếu cứu bần, không ngờ lại tham lam đến vô sỉ như vậy. Đồ không phải của mình cũng muốn đoạt lấy.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh không trả lời, ngược lại cùng nhau quan sát cánh rừng phủ mờ sương. Nếu không nhìn lầm, trong rừng này kỳ thật có khí độc nghiêm trọng. Nơi này vẫn được người gọi đến với cái tên ‘Hắc Độc Lâm’.

"Chúng ta vào đi." Âu Dương Tĩnh nói xong, đưa cho Sở Ly La một viên đan dược. Nàng và Âu Dương An không sợ trúng độc, bây giờ hai anh em đã là thân thể bách độc bất xâm rồi.

“Được.”

Ba người Âu Dương An mang theo Tiểu Bạch Hổ trực tiếp xông vào Hắc Độc Lâm. Mà đám người đuổi theo phía sau cũng đang dừng chân trước Hắc Độc Lâm.

Nhìn sương khói bao phủ cánh rừng, hai mặt ngó nhau: "Bọn họ chạy vào Hắc Độc Lâm rồi?"

Tất cả mọi người trợn tròn mắt. Đuổi theo bọn họ để lấy bí kíp điều khiển thú và Thần kiếm thượng cổ mới có thể nhất thống thiên hạ, xưng bá võ lâm. Kết quả giờ lại bị Hắc Độc Lâm cản lại.

"Sợ cái gì? Không phải chỉ là Hắc Độc Lâm thôi sao? Chúng ta dùng Tị độc đan, sau đó xông vào." Một người xúc động nói, đao kiếm khua khua, ánh mắt đỏ vằn tham lam, vẻ mặt dữ tợn khiến người ta chán ghét.

https://thuviensach.vn

"Không được, rừng Hắc Độc này quỷ dị khó lường. Nhiều năm như vậy, biết bao anh hùng hào kiệt xông vào lại không một người sống sót trở ra."

Vẫn còn số ít người không bị bí kíp gây lú lẫn, lập tức nói: "Không lẽ chúng ta cứ như vậy bỏ qua?"

"Ta xem bọn chúng vào đó nhất định là cũng không thể sống sót." Lắc đầu một cái, xem ra bí kíp điều khiển thú cùng Thần kiếm thượng cổ sẽ lại mắc kẹt trong Hắc Độc Lâm rồi. Vậy cũng tốt, ai cũng không chiếm được, chẳng phải tốt hơn sao.

"Trước tiên chúng ta ở ngoài Hắc Độc Lâm chờ thêm mấy ngày, nếu mấy ngày sau bọn chúng không trở ra. Vậy khẳng định là đã chết, chúng ta sẽ rời đi....." Một nam tử mặc áo xanh nghĩ nghĩ nói.

Những người khác ngẫm lại, cũng đúng. Tuy nói không ai có thể sống sót từ trong Hắc Độc Lâm đi ra, nhưng cũng không phải là không có khả năng. Huống chi nữ tử kia có năng lực điều khiển thú, lại có Thần kiếm thượng cổ bên mình, thân thể chắc hẳn cũng không phải là người bình thường, có lẽ sẽ thoát ra được? Kết quả, mọi người quyết định ở bên ngoài Hắc Độc Lâm chờ đợi.....

Bên kia, Ba người Âu Dương An bọn họ tiến vào Hắc Độc Lâm. Vừa mới đi vào đã bắt đầu phát hiện trúc trong rừng đều có màu đen, còn có sương mù quanh quẩn, không có nửa điểm âm thanh, kể cả chim hót, thú kêu cũng không có. Xem ra trong rừng Hắc Độc quả nhiên là kịch độc, ngoại trừ trúc mọc ở ngoài kia sẽ không còn sinh vật nào khác. Ba người thật cẩn thận, không dám có nửa điểm lơi lỏng. Nhưng ai ngờ càng đi vào trong, bọn họ cũng lại phát hiện một chuyện không tốt, đó chính là ba người đã bị lạc vào một vòng mê cung luẩn quẩn.

"Tĩnh nhi cô có thấy lạ không chúng ta dường như đã đi qua chỗ này rồi?" Sở Ly La đứng lại, nhìn chung quanh nói.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng nhíu chân mày, hiển nhiên đều đã phát hiện.

"Xem ra dường như chúng ta đã đi vào một mê cung."

"Chắc đây là trận pháp, chúng ta đang bị một địa trận vây khốn." Âu Dương An cũng gật đầu.

Ba người cùng nhau đánh giá, bọn họ ít nhiều đều đã tiếp xúc qua trận pháp. Nhất là Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An, hồi còn ở Vô Nhai cốc, Đoạn Vô Nhai đã dạy bọn họ. Nhưng một lúc sau, bọn họ phát hiện căn bản là không nhìn ra được rốt cuộc đã bị loại trận pháp gì vây khốn.

"Chẳng lẽ trong Hắc Độc Lâm này có người, lại còn là cao nhân tinh thông trận pháp huyền thuật?"

Ngay khi ba người đều nghĩ vậy thì đột nhiên nghe thấy một giọng nói âm trầm truyền đến:

"Kẻ nào xâm nhập Hắc Độc Lâm?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 48: Quỷ Hồn Ở Độc Lâm

"Kẻ nào xâm nhập Hắc Độc Lâm?"

Giọng nói âm trầm xuyên thấu xé toang màn sương, vọng ra vô số tiếng vang, khí thế lại càng thêm kinh người. Nhìn sương mù lởn vởn âm trầm trong rừng độc, càng khiến người ta cảm thấy như có khí lạnh từ lòng bàn chân xông thẳng lên.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La ba người nhìn nhau, cẩn thận từng li từng tí bám sát nhau. Ánh mắt nhìn quanh bốn phía, xem ra nơi này thực sự có cao nhân.

Quả nhiên, chỉ một lúc sau lập tức thấy một bóng người màu đen như ẩn như hiện xuất hiện cách chỗ bọn họ không xa.

Cả bọn Âu Dương Tĩnh đồng thời nhìn lại, hướng về bóng dáng màu đen kia hỏi:

"Các hạ là ai? Vì sao không hiện thân gặp mặt?"

Bóng dáng màu đen vẫn đứng ở đó không nhúc nhích, lại giống như đang nhìn bọn họ, có điều bị màn sương che khuất nên nhìn không rõ. Nhưng càng như vậy, lại càng khiến người ta nôn nóng bất an.

Bọn họ cứ thế giằng co, người nọ cũng không trả lời.

"Tôi đi xem thử." Sở Ly La hết kiên nhẫn, bóng dáng nhoáng lên một cái lướt tới chỗ bóng người màu đen kia.

https://thuviensach.vn

"La cẩn thận đó." Âu Dương Tĩnh dặn dò.

“Ừ.” Sở Ly La gật đầu, cũng không xoay người lại. Chỉ là chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra. Khi nàng đang định ra tay tấn công bóng dáng màu đen kia thì lại thấy bóng dáng ấy tựa như mây bay nước gợn, thân thể vặn vẹo chấn động, rất nhanh, đã lại không thấy bóng dáng tăm hơi.

Sở Ly La ngẩn ra, nàng chỉ cảm thấy tay mình như nắm vào không khí. Sao lại thế này?

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An cũng nhíu chân mày. Đúng lúc này, bóng dáng màu đen lại xuất hiện ở đằng sau Sở Ly La.

"La, phía sau." Âu Dương Tĩnh lên tiếng, một bên nhìn chằm chằm bóng dáng màu đen kia. Cả người căng thẳng, lại phát hiện có gì đó không thích hợp, nàng sẵn sàng chuẩn bị phát động tiến công về phía người nọ.

Sở Ly La nghe thấy Âu Dương Tĩnh nói lập tức nhanh chóng quay lại. Nhưng vừa quay người, bóng dáng màu đen lại không thấy.

Giống như muốn trêu người, bóng dáng màu đen kia cứ lặp lại rồi biến hóa.

Dần dần, Sở Ly La cũng truy đuổi đến thở gấp. Nửa khom người đứng nơi đó nghỉ xả hơi.

Mà Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đã nhìn ra chân tướng, đi tới chỗ Sở Ly La.

"La, đó chắc là ảo ảnh thôi. Không phải là bản thể thực sự."

Sở Ly La ngẩn ra, tiện đà cũng đã hiểu rõ. Đúng rồi, vốn dĩ đã không phải người thật, nếu không làm sao nàng cứ mỗi lần xông đến bắt đều không được. Nàng ngẩng đầu nhìn Âu Dương Tĩnh nói:

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ chúng ta đã lạc vào mê trận?"

"Chắc là vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu, lại phát hiện Tiểu Bạch Hổ ngồi trên vai có điểm lạ.

"Cuồng, sao vậy?" Âu Dương Tĩnh thấy Vân Khinh Cuồng thần sắc ngưng trọng, đôi con ngươi màu ngọc bích cũng không có nhiều biểu tình, dường như trong lòng hắn đang suy tư về chuyện gì đó rất phức tạp.

Âu Dương An và Sở Ly La nghe thấy Âu Dương Tĩnh nói, cũng vội vàng nhìn phía Vân Khinh Cuồng. Quả nhiên thấy thần sắc hắn khác thường, hai người không lên tiếng lại đồng thời có chút lo lắng.

"Tĩnh nhi ta cảm nhận được một luồng hơi thở âm u, hôi tanh mùi máu. Nơi này chắc chắn có thứ gì đó tương tự như thế." ánh mắt Vân Khinh Cuồng vừa đánh giá bốn phía, vừa nói với bọn họ.

"Thứ tương tự?" Âu Dương An bọn họ đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo đột nhiên nói: "Ngươi muốn nói Quỷ Hồn?"

"Không phải chứ, Quỷ Hồn ư?" Sở Ly La cũng mở to hai mắt nhìn.

"Đúng vậy."

Vân Khinh Cuồng lại gật đầu một cái: "Hơn nữa còn là Quỷ Hồn rất lợi hại, oan khí cùng lệ khí đều vô cùng mạnh mẽ." Lần đầu tiên hắn gặp phải loại oan khí mạnh mẽ như thế.

Nghe Vân Khinh Cuồng nói xong, ba người đều không hoài nghi. Ánh mắt nhìn về bốn phía càng thêm cẩn thận, chẳng lẽ âm thanh vừa rồi là của Quỷ Hồn sao?

Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, hai người dường như cũng nghĩ tới điểm này.

https://thuviensach.vn

Trong rừng vẫn âm u, sương mù quanh quẩn, tất cả như ẩn như hiện, thực im lặng. Sự im lặng khiến người ta có chút rợn cả tóc gáy.

"Tĩnh nhi hay là chúng ta ra ngoài đi?" Sở Ly La hỏi Âu Dương Tĩnh. So với đám người trong võ lâm bên ngoài, thì ở nơi thần bí này lại càng thêm nguy hiểm.

"Cô cảm thấy chúng ta bây giờ còn có thể lui trở ra được không?" Âu Dương Tĩnh kéo kéo môi, bọn họ giờ đã ở trong mê trận rồi, chỉ sợ ra không được nữa. Khiến cho Cuồng thần sắc run sợ như vậy, có thể thấy được Quỷ Hồn này có bao nhiêu lợi hại.

Sở Ly La vừa nghe, cũng gật đầu. Đúng, bây giờ dù họ có muốn rời đi cũng không thể.

"Làm sao bây giờ?" tâm tình nàng lúc này thực phức tạp, có tò mò, có sợ hãi, nhưng cũng có cả hưng phấn. Quỷ Hồn đó, ngẫm lại, không biết trong chốc lát nữa nàng có thể nhìn thấy thứ đó không.

Âu Dương Tĩnh nghĩ nghĩ, đột nhiên bước ra từng bước hướng về nơi trống trải đằng kia hô:

"Các hạ xuất hiện đi, chúng ta biết ngươi ở gần đây thôi."

Theo tiếng của nàng, Âu Dương An và Sở Ly La cũng cẩn thận đánh giá bốn phía. Nhưng vẫn như cũ yên lặng, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Chẳng lẽ chúng ta đoán sai rồi?" Sở Ly La bắt đầu hoài nghi.

Anh em Âu Dương An lắc lắc đầu, Cuồng chưa nói sai bao giờ.

"Tĩnh nhi, An nhi, lấy kiếm ra đi." Vân Khinh Cuồng nói với hai người. Thần kiếm thượng cổ ra khỏi vỏ, tất sẽ phát ra thần khí, đến lúc đó Quỷ Hồn chịu không nổi thần khí của tiên kiếm, tất nhiên sẽ hiện thân.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh gật đầu đưa tay lên. Lăng Tiêu bảo kiếm cùng Tử Nguyệt bảo kiếm lập tức từ trong cơ thể của bọn họ đi ra ngoài, hào quang màu lục và tím cùng giao nhau, ở trong rừng tỏa ra ánh sáng chói lóa. Bốn phía xung quanh hai thanh bảo kiếm cũng nổi lên một tầng vầng sáng kỳ quái mông lung, rất nhanh, bọn họ đã nghe thấy từng tràng âm thanh kỳ quái.

"Các ngươi nhìn kìa ——" Tiếng Vân Khinh Cuồng vang lên.

Ba người Âu Dương An theo phương hướng của hắn nhìn lại, lập tức thấy một vùng đông nghìn nghịt. Nhìn kỹ mới phát hiện là mười mấy bóng dáng màu đen, toàn bộ đang lơ lửng.

"Là Quỷ Hồn." Sở Ly La mở to hai mắt, kinh ngạc nhìn. Má ơi, phải đến mười lăm Quỷ Hồn đấy.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh không nói gì, chỉ là yên lặng đánh giá bọn chúng.

"An nhi, Tĩnh nhi các ngươi mau bảo vệ tâm mạch. Oan khí cùng lệ khí của Quỷ Hồn quá nặng, âm khí cũng quá mạnh mẽ. Các ngươi không được để bọn chúng tới gần, nếu không sẽ tổn hại dương khí của các ngươi….."

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, hai anh em y theo lời Vân Khinh Cuồng nói mà làm. Đồng thời, nàng cũng ở bên cạnh Sở Ly La thì thầm, giúp nàng ấy bảo vệ thân thể.

Rất nhanh, đám Quỷ Hồn cách bọn họ khoảng năm thước thì dừng lại. Mà theo sự xuất hiện của bọn chúng, màn sương cũng tản ra, làm cho Âu Dương Tĩnh bọn họ có thể nhìn thấy rõ Quỷ Hồn. (Thảo Hà: Ko hiểu sao mình lại liên tưởng đến đám Zombies)

Cầm đầu Quỷ Hồn là một nam tử ước chừng hơn sáu mươi tuổi, xem ra so với các Quỷ Hồn khác uy nghiêm hơn rất nhiều. Tuy sắc mặt trắng bệch,

https://thuviensach.vn

đôi mắt trũng sâu, nhưng Âu Dương Tĩnh bọn họ đoán được, giọng nói mới rồi nhất định là của người này.

Đám Quỷ Hồn cũng quan sát đám người Âu Dương Tĩnh, đột nhiên, gã cầm đầu đám Quỷ Hồn mở miệng:

"Các ngươi không nên có mặt ở đây." Mà bọn chúng cũng không hoan nghênh người lạ. Tuy những người tiến vào hầu nhưđều đã thành đồng bạn của bọn chúng. Nhưng cũng do không mời mà tự đến, đó là họ tự tìm.

"Các người là quỷ sao?" Sở Ly La nhịn không được hỏi

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 48: Dẫn Lâu Tân Chủ Nhân

"Kẻ nào xâm nhập Hắc Độc Lâm?"

Giọng nói âm trầm xuyên thấu xé toang màn sương, vọng ra vô số tiếng vang, khí thế lại càng thêm kinh người. Nhìn sương mù lởn vởn âm trầm trong rừng độc, càng khiến người ta cảm thấy như có khí lạnh từ lòng bàn chân xông thẳng lên.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, Sở Ly La ba người nhìn nhau, cẩn thận từng li từng tí bám sát nhau. Ánh mắt nhìn quanh bốn phía, xem ra nơi này thực sự có cao nhân.

Quả nhiên, chỉ một lúc sau lập tức thấy một bóng người màu đen như ẩn như hiện xuất hiện cách chỗ bọn họ không xa.

Cả bọn Âu Dương Tĩnh đồng thời nhìn lại, hướng về bóng dáng màu đen kia hỏi:

"Các hạ là ai? Vì sao không hiện thân gặp mặt?"

Bóng dáng màu đen vẫn đứng ở đó không nhúc nhích, lại giống như đang nhìn bọn họ, có điều bị màn sương che khuất nên nhìn không rõ. Nhưng càng như vậy, lại càng khiến người ta nôn nóng bất an.

Bọn họ cứ thế giằng co, người nọ cũng không trả lời.

"Tôi đi xem thử." Sở Ly La hết kiên nhẫn, bóng dáng nhoáng lên một cái lướt tới chỗ bóng người màu đen kia.

https://thuviensach.vn

"La cẩn thận đó." Âu Dương Tĩnh dặn dò.

“Ừ.” Sở Ly La gật đầu, cũng không xoay người lại. Chỉ là chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra. Khi nàng đang định ra tay tấn công bóng dáng màu đen kia thì lại thấy bóng dáng ấy tựa như mây bay nước gợn, thân thể vặn vẹo chấn động, rất nhanh, đã lại không thấy bóng dáng tăm hơi.

Sở Ly La ngẩn ra, nàng chỉ cảm thấy tay mình như nắm vào không khí. Sao lại thế này?

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An cũng nhíu chân mày. Đúng lúc này, bóng dáng màu đen lại xuất hiện ở đằng sau Sở Ly La.

"La, phía sau." Âu Dương Tĩnh lên tiếng, một bên nhìn chằm chằm bóng dáng màu đen kia. Cả người căng thẳng, lại phát hiện có gì đó không thích hợp, nàng sẵn sàng chuẩn bị phát động tiến công về phía người nọ.

Sở Ly La nghe thấy Âu Dương Tĩnh nói lập tức nhanh chóng quay lại. Nhưng vừa quay người, bóng dáng màu đen lại không thấy.

Giống như muốn trêu người, bóng dáng màu đen kia cứ lặp lại rồi biến hóa.

Dần dần, Sở Ly La cũng truy đuổi đến thở gấp. Nửa khom người đứng nơi đó nghỉ xả hơi.

Mà Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đã nhìn ra chân tướng, đi tới chỗ Sở Ly La.

"La, đó chắc là ảo ảnh thôi. Không phải là bản thể thực sự."

Sở Ly La ngẩn ra, tiện đà cũng đã hiểu rõ. Đúng rồi, vốn dĩ đã không phải người thật, nếu không làm sao nàng cứ mỗi lần xông đến bắt đều không được. Nàng ngẩng đầu nhìn Âu Dương Tĩnh nói:

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ chúng ta đã lạc vào mê trận?"

"Chắc là vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu, lại phát hiện Tiểu Bạch Hổ ngồi trên vai có điểm lạ.

"Cuồng, sao vậy?" Âu Dương Tĩnh thấy Vân Khinh Cuồng thần sắc ngưng trọng, đôi con ngươi màu ngọc bích cũng không có nhiều biểu tình, dường như trong lòng hắn đang suy tư về chuyện gì đó rất phức tạp.

Âu Dương An và Sở Ly La nghe thấy Âu Dương Tĩnh nói, cũng vội vàng nhìn phía Vân Khinh Cuồng. Quả nhiên thấy thần sắc hắn khác thường, hai người không lên tiếng lại đồng thời có chút lo lắng.

"Tĩnh nhi ta cảm nhận được một luồng hơi thở âm u, hôi tanh mùi máu. Nơi này chắc chắn có thứ gì đó tương tự như thế." ánh mắt Vân Khinh Cuồng vừa đánh giá bốn phía, vừa nói với bọn họ.

"Thứ tương tự?" Âu Dương An bọn họ đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo đột nhiên nói: "Ngươi muốn nói Quỷ Hồn?"

"Không phải chứ, Quỷ Hồn ư?" Sở Ly La cũng mở to hai mắt nhìn.

"Đúng vậy."

Vân Khinh Cuồng lại gật đầu một cái: "Hơn nữa còn là Quỷ Hồn rất lợi hại, oan khí cùng lệ khí đều vô cùng mạnh mẽ." Lần đầu tiên hắn gặp phải loại oan khí mạnh mẽ như thế.

Nghe Vân Khinh Cuồng nói xong, ba người đều không hoài nghi. Ánh mắt nhìn về bốn phía càng thêm cẩn thận, chẳng lẽ âm thanh vừa rồi là của Quỷ Hồn sao?

Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, hai người dường như cũng nghĩ tới điểm này.

https://thuviensach.vn

Trong rừng vẫn âm u, sương mù quanh quẩn, tất cả như ẩn như hiện, thực im lặng. Sự im lặng khiến người ta có chút rợn cả tóc gáy.

"Tĩnh nhi hay là chúng ta ra ngoài đi?" Sở Ly La hỏi Âu Dương Tĩnh. So với đám người trong võ lâm bên ngoài, thì ở nơi thần bí này lại càng thêm nguy hiểm.

"Cô cảm thấy chúng ta bây giờ còn có thể lui trở ra được không?" Âu Dương Tĩnh kéo kéo môi, bọn họ giờ đã ở trong mê trận rồi, chỉ sợ ra không được nữa. Khiến cho Cuồng thần sắc run sợ như vậy, có thể thấy được Quỷ Hồn này có bao nhiêu lợi hại.

Sở Ly La vừa nghe, cũng gật đầu. Đúng, bây giờ dù họ có muốn rời đi cũng không thể.

"Làm sao bây giờ?" tâm tình nàng lúc này thực phức tạp, có tò mò, có sợ hãi, nhưng cũng có cả hưng phấn. Quỷ Hồn đó, ngẫm lại, không biết trong chốc lát nữa nàng có thể nhìn thấy thứ đó không.

Âu Dương Tĩnh nghĩ nghĩ, đột nhiên bước ra từng bước hướng về nơi trống trải đằng kia hô:

"Các hạ xuất hiện đi, chúng ta biết ngươi ở gần đây thôi."

Theo tiếng của nàng, Âu Dương An và Sở Ly La cũng cẩn thận đánh giá bốn phía. Nhưng vẫn như cũ yên lặng, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Chẳng lẽ chúng ta đoán sai rồi?" Sở Ly La bắt đầu hoài nghi.

Anh em Âu Dương An lắc lắc đầu, Cuồng chưa nói sai bao giờ.

"Tĩnh nhi, An nhi, lấy kiếm ra đi." Vân Khinh Cuồng nói với hai người. Thần kiếm thượng cổ ra khỏi vỏ, tất sẽ phát ra thần khí, đến lúc đó Quỷ Hồn chịu không nổi thần khí của tiên kiếm, tất nhiên sẽ hiện thân.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh gật đầu đưa tay lên. Lăng Tiêu bảo kiếm cùng Tử Nguyệt bảo kiếm lập tức từ trong cơ thể của bọn họ đi ra ngoài, hào quang màu lục và tím cùng giao nhau, ở trong rừng tỏa ra ánh sáng chói lóa. Bốn phía xung quanh hai thanh bảo kiếm cũng nổi lên một tầng vầng sáng kỳ quái mông lung, rất nhanh, bọn họ đã nghe thấy từng tràng âm thanh kỳ quái.

"Các ngươi nhìn kìa ——" Tiếng Vân Khinh Cuồng vang lên.

Ba người Âu Dương An theo phương hướng của hắn nhìn lại, lập tức thấy một vùng đông nghìn nghịt. Nhìn kỹ mới phát hiện là mười mấy bóng dáng màu đen, toàn bộ đang lơ lửng.

"Là Quỷ Hồn." Sở Ly La mở to hai mắt, kinh ngạc nhìn. Má ơi, phải đến mười lăm Quỷ Hồn đấy.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh không nói gì, chỉ là yên lặng đánh giá bọn chúng.

"An nhi, Tĩnh nhi các ngươi mau bảo vệ tâm mạch. Oan khí cùng lệ khí của Quỷ Hồn quá nặng, âm khí cũng quá mạnh mẽ. Các ngươi không được để bọn chúng tới gần, nếu không sẽ tổn hại dương khí của các ngươi….."

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, hai anh em y theo lời Vân Khinh Cuồng nói mà làm. Đồng thời, nàng cũng ở bên cạnh Sở Ly La thì thầm, giúp nàng ấy bảo vệ thân thể.

Rất nhanh, đám Quỷ Hồn cách bọn họ khoảng năm thước thì dừng lại. Mà theo sự xuất hiện của bọn chúng, màn sương cũng tản ra, làm cho Âu Dương Tĩnh bọn họ có thể nhìn thấy rõ Quỷ Hồn. (Thảo Hà: Ko hiểu sao mình lại liên tưởng đến đám Zombies)

Cầm đầu Quỷ Hồn là một nam tử ước chừng hơn sáu mươi tuổi, xem ra so với các Quỷ Hồn khác uy nghiêm hơn rất nhiều. Tuy sắc mặt trắng bệch,

https://thuviensach.vn

đôi mắt trũng sâu, nhưng Âu Dương Tĩnh bọn họ đoán được, giọng nói mới rồi nhất định là của người này.

Đám Quỷ Hồn cũng quan sát đám người Âu Dương Tĩnh, đột nhiên, gã cầm đầu đám Quỷ Hồn mở miệng:

"Các ngươi không nên có mặt ở đây." Mà bọn chúng cũng không hoan nghênh người lạ. Tuy những người tiến vào hầu nhưđều đã thành đồng bạn của bọn chúng. Nhưng cũng do không mời mà tự đến, đó là họ tự tìm.

"Các người là quỷ sao?" Sở Ly La nhịn không được hỏi

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 49: Lệ Quỷ Bị Thương Nặng

"Các ngươi là quỷ sao?" Sở Ly La nhịn không được hỏi.

Lời vừa nói ra, lệ khí trên người đám Quỷ Hồn kia đột nhiên bùng phát. Đôi mắt trũng sâu trừng trừng nhìn Sở Ly La, âm khí thật mạnh, khiến cho hai thanh Thần kiếm thượng cổ phát ra âm thanh xoẹt xoẹt, ánh sáng bên ngoài không ngừng lóe lên.

Cả bọn Âu Dương An hoảng sợ, không ngờ oan lực Quỷ Hồn lại lớn như thế. Không những không bị khí tức của thần kiếm gây thương tích, ngược lại lệ khí còn tăng thêm. Chẳng lẽ bên trong còn có kinh thiên oan tình gì sao?

"Xin các vị đừng tức giận, ta có chút lỡ lời, nhưng cũng chỉ là vô tâm. Mong các vị đừng giận." Âu Dương An vội vã hướng về đám Quỷ Hồn chắp tay.

Thế nhưng Lệ Quỷ cầm đầu thấy Âu Dương An khiêm tốn, chẳng những không thu hồi lệ khí, ngược lại lệ khí càng thêm sâu. Khuôn mặt trắng bệch giương lên nụ cười âm trầm, môi khô khốc giật giật, phẫn hận nói:

"Bớt ở đây giả vờ giả vịt đi. Các ngươi đều là lũ ngụy quân tử, không đáng giá một chút tin tưởng."

Lệ Quỷ, hơi thở phẫn hận của ông ta lập tức khiến cho lũ quỷ phía sau kích động. Cả đám bóng ma hung ác nghiêm mặt trừng mắt nhìn Âu Dương An bọn họ, khung cảnh bên trong rừng cây âm trầm rậm rạp lúc này thật sự khiến lòng người run sợ.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An bọn họ nhìn nhau, chỉ cảm thấy gặp phải một đám Quỷ Hồn khó chơi. Nói hay lắm, chẳng lẽ muốn dùng dữ dội áp chế dữ dội sao?

"Mấy người tin cũng được, không tin cũng thế. Dù sao bọn ta cũng là vô ý xâm nhập vào trong này. Nếu các người không muốn nhìn thấy bọn ta, xin mời mở mê trận ra để bọn ta rời đi." Âu Dương Tĩnh nói với Lệ Quỷ, vẻ mặt không tốt lắm.

"Còn muốn đi? Không dễ dàng vậy đâu." Không lường trước Lệ Quỷ cứ như thế làm khó họ.

Âu Dương Tĩnh sắc mặt tối sầm, đúng là gặp phải lũ quỷ không biết phân biệt phải trái.

"Nè, rốt cuộc ông muốn thế nào? Bọn ta đi cũng không được, không đi cũng không xong." Sở Ly La cũng hướng về Lệ Quỷ la lên. Vốn vẫn nghe nói quỷ nhỏ thì khó trị, Lệ Quỷ trước mắt này lại càng khó đối phó. Không biết lúc ông ta còn sống gặp oan tình gì mà không chịu đi đầu thai, ngược lại ở trong rừng này cố chấp.

Nhưng nhìn dáng vẻ ông ta bây giờ, mặc kệ ông ta gặp phải loại chuyện gì, nàng cũng không đồng tình với ông ta nữa. Người đáng thương, tất có chỗ đáng hận.

"Hừ."

Lệ Quỷ cũng là lạnh lùng khẽ hừ: "Nếu đã đến đây, vậy thì ở lại cùng làm bạn với chúng ta đi."

"Đúng là có tật xấu. Người quỷ khác đường, ai muốn cùng làm bạn với các ông?" Sở Ly La không chút nghĩ ngợi trả lời, sau đó nói với anh em Âu Dương An: "Tĩnh nhi, Âu Dương đại ca, chúng ta đi thôi. Đừng để ý đến bọn quỷ không biết phân biệt phải trái này nữa....."

https://thuviensach.vn

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, khóe mắt hiện ra thâm thuý.

"Đi thôi, cứ để bọn họ ở đây đời đời kiếp kiếp cố chấp đi. Có oan ức không chỗ giải, không thể báo thù, cũng không cách nào đầu thai chuyển thế làm người....."

Lời Âu Dương Tĩnh nói hiển nhiên là chỉ về phía bọn Lệ Quỷ. Tuy lời này là tương đương với khiêu khích, nhưng nàng cố ý muốn kích Lệ Quỷ để làm rõ sự tình.

Quả nhiên, Âu Dương Tĩnh nói xong, Lệ Quỷ cùng lũ quỷ phía sau thần sắc đại biến. Trừng Âu Dương Tĩnh tựa như trừng với kẻ thù, nghiến răng nghiến lợi, làm như hận không thể lóc thịt, uống máu bọn họ vậy.

Sở Ly La và Âu Dương An bị vẻ mặt của Lệ Quỷ làm cho kinh ngạc, có chút lo lắng Âu Dương Tĩnh nói thế có phải quá nặng lời không. Vạn nhất chọc giận bọn Lệ Quỷ, mà bọn họ cứ thế không để ý hậu quả thì coi như xong đời.

"Trừng cái gì mà trừng?"

Vẻ mặt Âu Dương Tĩnh cũng không chút kinh hoảng, ngược lại khóe môi khẽ nhếch lên tươi cười trào phúng, tiếp tục nói với Lệ Quỷ: "Chẳng lẽ ta nói không đúng sao? Các ông cũng chỉ có thể ở trong này dọa người khác, đem người ta ra trút giận. Nhưng lại không có cách nào đi báo thù, tự oán tự buồn bã, một đám người nhát gan....."

"Tĩnh nhi ——" Sở Ly La kéo Âu Dương Tĩnh. Nàng thấy bọn quỷ đã siết chặt đấm tay, dường như có thể nhìn thấy từng đoạn xương trắng nổi lên trên nắm tay. Tĩnh nhi thật đã đâm trúng chỗ đau của người ta rồi.

Âu Dương Tĩnh cũng vẫn như cũ nụ cười chứa đựng trào phúng nhìn chằm chằm Lệ Quỷ. Nàng có cảm giác, bọn Lệ Quỷ nhịn không được nữa

https://thuviensach.vn

rồi. Quả nhiên, đã thấy Lệ Quỷ cầm đầu đột nhiên biến sắc, siết chặt nắm tay, hướng về Âu Dương Tĩnh quát:

"Ngươi thì biết cái gì? Ngươi có tư cách gì cười nhạo chúng ta?"

Lũ quỷ phía sau cũng lào xào chửi mắng, dáng vẻ xem ra rất ức chế buồn bực, lại giống như bình thường muốn khởi xướng bạo động.

"Ta không hiểu các ông vì sao không đi đầu thai? Lại muốn ở đây cố chấp làm quỷ? Các ông chỉ biết tự oán tự buồn bã, lại không biết tự mình đi tìm cách báo thù. Cả một đám nhát gan, từ đáy lòng ta coi thường các ông....." Âu Dương Tĩnh cười lạnh mấy tiếng, hướng về phía Lệ Quỷ tiếp tục nói.

Mà Sở Ly La cũng đã buông Âu Dương Tĩnh ra. Nàng và Âu Dương An đã hiểu, Thì ra nàng ấy muốn chọc giận Lệ Quỷ, khiến bọn chúng nhịn không được đem sự tình nói ra.

"Ai nói chúng ta không muốn đi báo thù? Chúng ta không lúc nào là không nhớ đến phải báo thù, nhưng chúng ta căn bản không báo thù được." Lệ Quỷ cũng hướng về Âu Dương Tĩnh gào thét hét lớn, khí tức bi thương trên mặt thô bạo tràn ra.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An, Sở Ly La nhìn nhau không nói, lại nghe Lệ Quỷ rống dữ dội.

Mà Lệ Quỷ không cam lòng bất đắc dĩ gào khóc khiến cho lũ quỷ phía sau đều buồn rầu khóc hu hu, tiếng khóc cứ quanh quẩn vang vọng trong rừng. Thật đã trở thành Devil May Cry rồi, khí lạnh bên người, ngược lại càng khiến cho đám quỷ thêm cảm thấy bi thương.

"Bọn ta vốn là người của Đúc Kiếm sơn trang. Bách Kiếm là chủ nhân của chúng ta, một người đối với kiếm đam mê đến cực độ. Vì muốn luyện ra thanh kiếm hơn hẳn tất cả những thanh kiếm khác, ông ta muốn dùng

https://thuviensach.vn

máu người để đúc kiếm, nói là phải Nhân Kiếm Hợp Nhất, mới có thể đạt đến tinh hoa đúc kiếm kia....."

"Bách Kiếm?"

Cả bọn Âu Dương Tĩnh vừa nghe, lắp bắp kinh hãi. Người bọn họ nói đến có phải Bách Kiếm mình đã gặp không? Thật không ngờ Lão đầu tử Bách Kiếm xem ra vừa chính vừa tà, thậm chí còn có chút bất cần đời kia lại có liên quan tới đám quỷ này. Nhưng bọn họ đều không muốn nghĩ nhiều, lắng lặng nghe Lệ Quỷ nói tiếp.

"Ba mươi năm trước vào một đêm trăng tròn, Trang chủ dường như bị tẩu hỏa nhập ma, cầm kiếm đâm bị thương rất nhiều nha hoàn trong trang. Đem các nàng ấy treo ở phía trên lò đúc kiếm, để cho máu của họ nhỏ vào trong lò lửa. Bắt thân thể họ phải chịu đau đớn đến khi máu chảy khô mới thôi. Mà muội muội của ta cũng ở trong đó....." Lệ Quỷ nói tới đây, cả người càng thêm phẫn hận.

"Đáng sợ hơn là máu của các nàng ấy cũng không thể giúp Trang chủ đúc kiếm thành công, khiến ông ta càng thêm điên cuồng. Ta vĩnh viễn nhớ rõ ngày đó Trang chủ cầm thanh kiếm máu chảy đầm đìa, tàn sát bừa bãi toàn bộ người trong sơn trang. Đêm trăng tròn hôm đó đã trở thành nỗi kinh hãi của toàn bộ người trong Đúc Kiếm sơn trang, trong vòng một đêm, chúng ta đều bị giết ở trong tay Trang chủ. Chúng ta không cam lòng, chúng ta hận, chúng ta đã nguyện một lòng trung thành với ông ta, cuối cùng lại nhận lấy kết quả như vậy....."

"Cho nên hồn phách của các ông không thể yên nghỉ, vẫn chấp nhất không chịu đầu thai?" Âu Dương Tĩnh chen miệng nói.

"Đúng vậy." Lệ Quỷ oán hận đáp: "Không thể nhìn thấy hung thủ tàn sát toàn bộ người trong sơn trang chết đi, chúng ta há có thể đi đầu thai?"

https://thuviensach.vn

"E là các ông không có cách nào rồi, lão gia hỏa kia bây giờ vẫn sống tốt lắm." Sở Ly La bĩu môi. Thật đúng là nhìn người không thể nhìn bề ngoài. Bọn họ chỉ biết Bách Kiếm đối với kiếm si mê, cũng không ngờ vì vậy mà phạm phải huyết án.

"Các ngươi biết ông ta?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 50: Bộ Mặt Khác Của Bách Kiếm

"Các ngươi biết ông ta?" Lệ Quỷ phút chốc dựng thẳng ánh mắt nhìn Âu Dương Tĩnh bọn họ, giọng điệu cấp bách hỏi tới: "Ông ta thế nào? Đã chết chưa? Chết rất thảm chứ?"

Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La cảm thấy đầu đấy hắc tuyến. Dễ dàng nhìn ra được, bọn họ cũng ước gì Bách Kiếm rơi vào thê thảm. Nhưng phải để ông ta thất vọng rồi.

"Không, ông ta sống rất khỏe. Bọn ta chạy vào Hắc Độc Lâm này, một nửa nguyên nhân cũng là vì ông ta."

Âu Dương Tĩnh, giọng điệu cũng có chút lạnh lùng. Cứ tưởng Bách Kiếm Lão đầu tử trên giang hồ kia chỉ là si mê kiếm nên mới quấn quít lấy bọn họ. Nhưng theo lời Lệ Quỷ nói, nàng ngược lại cảm thấy Bách Kiếm thật tàn ác, e là mấy chuyện gần đây hơn phân nửa cũng là do ông ta gây ra, muốn đẩy bọn họ vào đường cùng để ông ta dễ dàng đoạt kiếm.

Nghĩ đến đây, tròng mắt Âu Dương Tĩnh híp lại. Bách Kiếm, hừ, đợi nàng ra được bên ngoài rồi nhất định sẽ thu thập ông ta.

"Sao?"

Lệ Quỷ kia đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nhìn thấy thần kiếm trong tay Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh, giật mình lập tức hiểu rõ: "Ông ta vì bảo kiếm trong tay các ngươi?"

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh giơ tay cầm Tử Nguyệt kiếm lên, hào quang màu tím nhất thời lưu chuyển, ánh sáng lấp lánh. Thần kiếm phát ra

https://thuviensach.vn

thần tức khiến bọn quỷ lui mấy bước.

"Đây là kiếm gì?" Lệ Quỷ phát hiện hai thanh kiếm này rất lợi hại, đến gần một chút còn cảm thấy nóng rực, dường như muốn đả thương bọn họ, trong lòng nhất thời hoảng sợ. Trước đó bọn họ đầy bụng lệ khí cùng oan khí, vậy mà vừa phát hỏa, lệ khí trong lòng thật ra tan đi không ít. Kết quả dĩ nhiên là khó chống đỡ được khí tức của thần kiếm.

"Thần kiếm thượng cổ Tử Nguyệt." Âu Dương Tĩnh thu hồi kiếm.

"Thần kiếm thượng cổ Lăng Tiêu." Âu Dương An cũng nói.

"Thần kiếm thượng cổ phu thê——" Lệ Quỷ sợ hãi kêu một tiếng, ánh mắt nhìn về hai thanh kiếm sau đó không ngừng thì thầm: "Hai thanh thần kiếm, ông ta chắc chắn sẽ không buông tha đâu."

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu: "Ông ta đi khắp nơi bịa đặt, nói người được kiếm được thiên hạ. Khiến cho đám người trong võ lâm đều đuổi giết bọn ta, cuối cuộc, bọn ta đành phải xông vào Hắc Độc Lâm." Âu Dương Tĩnh cũng thản nhiên nói ra nguyên nhân khiến bọn họ vào rừng.

"Thì ra là thế." Lệ Quỷ nghe Âu Dương Tĩnh nói cũng không còn tức giận với bọn họ nữa. Thậm chí có vài phần như nhìn thấy đồng minh.

"Các ngươi cũng bị Bách Kiếm hại, cũng cùng chung kẻ địch với chúng ta. Tất nhiên, chúng ta sẽ không gây khó dễ với các ngươi."

Sở Ly La nghe Lệ Quỷ nói há miệng thở dốc, tốt quá, rốt cục không còn bị âm khí hãm hại nữa.

"Sao các ông phải ở trong Hắc Độc Lâm này?" Âu Dương Tĩnh hỏi, nàng muốn nói, quỷ muốn báo thù không phải rất dễ dàng sao? Đem đối phương dọa cho chết khiếp, tinh thần điên loạn, so với chết càng khó chịu hơn.

https://thuviensach.vn

Nghe Âu Dương Tĩnh nhắc đến, Lệ Quỷ lại là oan khí khắp người tràn ra mạnh mẽ.

"Cũng vì chết không nhắm mắt, oan khí cùng cừu hận trong lòng quá sâu. Nên chúng ta không thể đi đầu thai chuyển thế, hồn phách đành phải lang thang trong nhân gian. Chúng ta cũng nghĩ tới chuyện báo thù, nhưng trên người Bách Kiếm sát khí quá nặng, hơn nữa nhiều năm đúc kiếm, trên người ông ta có một loại khí gì đó khiến chúng ta không thể tới gần. Mà ông ta chưa chết, chúng ta lại không cam lòng. Tất nhiên cũng không muốn để quỷ sai bắt chúng ta đến Địa phủ chịu hình, cho nên chúng ta lang thang khắp nơi, rốt cuộc đến nơi đây. Phát hiện nơi này có thể giúp chúng ta ngăn trở quỷ sai, thậm chí âm khí nơi này cũng rất nặng, thích hợp cho Quỷ Hồn chúng ta sống....."

Âu Dương Tĩnh gật đầu, thì ra là thế.

"Nếu chúng ta có cùng chung kẻ địch, không bằng ông thả chúng ta đi. Sau đó chúng ta sẽ giúp ông báo thù!"

Âu Dương Tĩnh nhìn Lệ Quỷ nói. Nếu bọn họ không thể tự mình báo thù, nàng không ngại cùng giao dịch với bọn họ, mà việc nàng giết Bách Kiếm cũng chính là thuận tay thôi.

Lệ Quỷ nghe Âu Dương Tĩnh nói thế, cũng hồ nghi nhìn nàng. Dường như có chút không tin tưởng, nhưng trong lòng lại dao động.

Âu Dương Tĩnh cũng không thúc giục, lập tức cùng Âu Dương An, Sở Ly La ba người đứng ở đó, nhìn bọn quỷ suy tư.

Toàn bộ cánh rừng im lặng không có bất kỳ âm thanh nào, chỉ nghe tiếng hít thở lẫn nhau.

Một lát sau, Lệ Quỷ rốt cuộc mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Chúng ta làm sao tin tưởng các ngươi có thể báo thù cho chúng ta?" Báo thù, đó là chuyện trước giờ vẫn luôn mong đợi, nhưng bây giờ thực hiện được lại dường như có chút khó tin.

Âu Dương Tĩnh cười lạnh liếc mắt một cái, cằm khẽ nâng, nhìn Lệ Quỷ:

"Các ông chỉ có thể tin tưởng, không phải sao. Trừ chúng ta ra, không ai có thể giúp các ông báo thù được." Trong lời của nàng lộ ra cuồng vọng, cùng vẻ tự tin.

Lệ Quỷ ngẩn ra, lại không thể phản bác. Nhiều năm như vậy, tuy có không ít người tiến vào Hắc Độc Lâm. Nhưng tất cả đều không sống sót nổi, ba người này có thể tránh thoát độc khí, hơn nữa nhìn qua dường như còn không có bất cứ ảnh hưởng nào. Điều đó chứng tỏ bọn họ không phải người bình thường, huống chi còn có một đôi Thần kiếm thượng cổ trong tay.

"Võ công của Bách Kiếm không kém." Lệ Quỷ nghĩ nghĩ nói: "Hơn nữa một khi ông ta điên lên, cả người cũng mất hết lí trí."

"Ta biết." Âu Dương Tĩnh nhếch môi: "Ta đã giao đấu với ông ta rồi. Những tưởng ông ta chỉ là kiếm si, cũng không phải kẻ xấu, nên mới buông tha cho ông ta một con đường sống. Sớm biết ông ta là người như vậy, lúc ấy lập tức giết chết tông ta rồi."

"Đúng đó." Sở Ly La cũng gật đầu. Nếu biết sớm Bách Kiếm si mê kiếm đến nỗi thích giết chóc, thậm chí còn khiến cho người hầu đổ máu, tươi sống đau đớn đến chết. Nàng đã đem lão đầu kia đi lóc xương lóc thịt lâu rồi.

Lệ Quỷ nhìn chằm chằm ánh mắt Âu Dương Tĩnh, đôi mắt kia chắc chắn không biết gạt người. Bọn họ nhìn ra trong mắt Âu Dương Tĩnh có tin tưởng, còn có liều lĩnh, mấp máy môi, xem như đặt lòng tin vào Âu Dương Tĩnh ba người.

https://thuviensach.vn

"Được, chúng ta nhận giao dịch này."

Lệ Quỷ gật đầu: "Ta nói cho các ngươi biết cách thoát khỏi mê trận, các ngươi giúp chúng ta báo thù, giết chết Bách Kiếm." Trong ánh mắt phun ra cừu hận mạnh mẽ.

“Được.” Âu Dương Tĩnh cũng gật đầu: "Một lời đã định."

Lệ Quỷ đưa Âu Dương Tĩnh bọn họ ra khỏi mê trận. Nhưng nhìn bóng lưng ba người rời đi, tâm tình Lệ Quỷ cũng lập tức phức tạp. Bọn họ tin tưởng ba người này sẽ giết được Bách Kiếm, vừa nghĩ tới đại thù sắp được báo, trong thân thể nhiệt huyết lập tức sôi trào lên, vô cùng kích động. Nhưng kích động xong lại có cảm giác mờ mịt. Báo thù rồi thì sao, bọn họ vẫn là Quỷ Hồn, lại tiếp tục lang thang trong nhân gian ư? Hay là cam nguyện bị bắt xuống Địa phủ đầu thai?

Quanh đi quẩn lại cứ như vậy suốt hai mươi năm, bọn họ phát hiện báo thù là mục tiêu duy nhất, cũng là duy trì mạng sống của mình. Lúc này đột nhiên không biết phải làm gì nữa?

Âu Dương Tĩnh bọn họ cảm giác được từ phía sau truyền đến ưu thương, dừng lại bước chân. Quay đầu nhìn phía đám quỷ kia, vốn là lệ khí vẫn bao bọc bên ngoài những cũng thấy rõ được ưu thương trong lòng bọn họ.

"Tĩnh nhi báo thù cho họ, bọn họ lẽ ra phải cao hứng mới đúng, sao lại khó chịu?" Sở Ly La nhăn mũi.

"Chắc là không biết báo thù xong, bọn họ sẽ làm gì tiếp theo." Âu Dương An đáp.

"Kỳ thật các ngươi có thể giúp bọn chúng siêu độ đầu thai." Tiểu Bạch Hổ nâng lên đôi con ngươi màu ngọc bích nhìn lướt qua lũ quỷ, miễn cưỡng nói.

https://thuviensach.vn

"Thật sao?" Âu Dương Tĩnh quay đầu nhìn Vân Khinh Cuồng.

"Đương nhiên." Vân Khinh Cuồng đáp: "Nhưng ngươi thật muốn giúp bọn chúng sao?"

Âu Dương Tĩnh gật đầu. Nàng vốn cũng là xuyên qua, có lẽ nếu không xảy ra chuyện xuyên qua này, nàng kỳ thật cũng chỉ là một cô hồn.

"Vậy được rồi, ngươi đi giúp bọn chúng đi. Ta nói cho các ngươi biết phải làm thế nào." Vân Khinh Cuồng nói với Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 51: Rời Đi Hay Ở Lại?

Bên ngoài Hắc Độc Lâm, mặt trời đã lặn, một làn ánh sáng mờ ảo bao trùm toàn bộ không khí nơi đây. Tựa như một bức tranh màu sắc rực rỡ, xinh đẹp vô cùng. Khiến người ta nghĩ đến quần áo tiên nữ có khi nào là từ những tia sáng huyền ảo này dệt thành hay không.

Nhưng vì bận truy tìm tung tích của Âu Dương Tĩnh, bọn người trong võ lâm cũng không có nhàn tâm để ngắm cảnh, một đám người hoặc đứng hoặc ngồi, người ôm kiếm, kẻ cầm đao, mắt nhìn chằm chằm vào Hắc Độc Lâm. Vẻ mặt không kiên nhẫn.

"Bọn họ còn sống chứ?"

Có người hỏi, nhưng kỳ thật mỗi người ở đây đều hoài nghi. Đây chính là Hắc Độc Lâm, một trong những nơi bí hiểm nhất trên giang hồ. Trong mấy chục năm qua, biết bao nhiêu người đã tiến vào Hắc Độc Lâm, tuy nhiên có vào mà không có ra, tất cả người vào đó đều biến mất vô tung vô tích. Bởi vậy, Hắc Độc Lâm còn có một cái tên khác là Quỷ Vô Ảnh. Ý là, ngay cả quỷ vào đó cũng không có bóng dáng trở ra.

Những người khác nhịn không được đi tới đi lui. Không ngừng đung đưa, một đám khác lại hoảng hốt.

"Ngươi đừng có lúc ẩn lúc hiện như quỷ vậy được không." Chịu không nổi người dẫn đầu gắt một cái nói.

"Lão Tử thích chơi nổi, mắc mớ gì đến ngươi!" Chờ đến tâm phiền ý loạn, tính tình mọi người đều nóng nảy hẳn lên. Hất hất cằm, mắt to trừng

https://thuviensach.vn

mắt nhỏ, cả đám người đều như hung thần ác sát.

Có mấy người nhìn xem nhịn không được lắc lắc đầu, đúng là làm trò hề. Còn chỗ nào giống người trong võ lâm.

"Thế nào? Muốn đánh nhau phải không?" Một bên dung dữ cũng không chịu phục, lập tức rút đao ra.

"Đánh thì đánh, ai sợ ai?" Chợt một tiếng, lại là đao ra khỏi vỏ.

"Được rồi, các vị đều có cùng chung một mục tiêu, sao lại làm tổn hại hòa khí đây." Một nam tử độ tuổi trung niên bước ra khuyên nhủ.

"Lão già, hứ....."

"A… a… a, ra rồi… ra rồi!" Đang trong lúc ba người muốn hung hăng trả lời thì đã thấy có người chỉ vào Hắc Độc Lâm, lắp bắp nói, ánh mắt như bị dính chặt, gắt gao nhìn trừng trừng về phía ba người từ Hắc Độc Lâm đi ra.

"Cái gì ra rồi?"

Nghe được tiếng của người nọ, những người khác cũng nhìn lại. Nhất thời như bị điểm huyệt, một đám há hốc miệng, mắt trợn tròn, rất giống mắt ếch, trông cực kỳ khó coi, nhìn chằm chằm vào Hắc Độc Lâm.

Đúng là ba người kia, bọn họ còn sống ra ngoài? Hơn nữa dường như không ai bị thương?

Kinh hãi, quả thực so với thấy quỷ càng thêm khủng bố.

"Họ…bọn họ không, không chết?" Mọi người dụi dụi con ngươi, tuy trong lòng mong muốn ba người này có thể sống sót trở ra. Nhưng khi bọn họ thực sự xuất hiện trước mặt thì mọi người lại có chút không thể tin được. Xoa nhẹ ánh mắt, ý vị nhìn về phía bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Không chết… không chết… ta thấy cái bóng của bọn họ." Một lâu la trẻ tuổi trong đám người võ lâm giống như kẻ ngốc chỉ vào cái bóng phía sau đám người Âu Dương Tĩnh nói, có người còn hợp xướng cùng.

"Đúng, đúng, bọn họ có bóng, không phải quỷ."

"Ta cũng thấy, ba người này còn sống?! Thực mẹ nó gặp quỷ."

"Chết tiệt tốt số, vào địa phương quỷ quái còn có thể sống trở ra."

"....."

Bọn người trong võ lâm bắt đầu nghị luận.

Cả bọn Âu Dương Tĩnh nghe thấy, đầu đầy hắc tuyến. Các ngươi mới là quỷ, cả nhà các ngươi đều là quỷ. Nhưng những người này vẫn còn trấn thủ ở đây, thật sự chưa từ bỏ ý định sao.

"Tĩnh nhi giết bọn họ đi, chúng ta đi tìm Bách Kiếm vì Lệ Quỷ báo thù." Sở Ly La nói.

"Đợi đã."

Âu Dương An nói, "Hỏi thử xem bọn họ có phải vẫn muốn đối nghịch cùng chúng ta hay không, nếu bọn họ không chịu đi, hậu quả coi như tự chịu. Nhưng nếu có người đồng ý rời đi, thì cứ để bọn họ đi." Âu Dương An thủy chung muốn giải quyết trong êm đẹp. Nếu không thực sự chọc tới hắn, hắn là sẽ không hạ sát chiêu.

Sở Ly La nhếch môi lên, Âu Dương đại ca thật đúng là quá nhân từ. Nhưng nhìn về phía Âu Dương Tĩnh, đã thấy nàng gật đầu.

"Thôi được, thôi được để xem có tên nào thức thời hay không."

https://thuviensach.vn

Sở Ly La lại nhếch môi lên, sau đó ba người đi tới chỗ đám người kia. Ánh sáng mờ mờ, cộng thêm tác dụng của hào quang như là từ trên người các nàng tỏa ra luồng ánh sáng vàng kim, làm nổi bật lên vẻ ngoài xuất sắc của ba người cứ như thiên tiên giáng trần.

Đám người trong võ lâm thiếu chút nữa cho là mình hoa mắt, thấy được thần tiên từ trên trời hạ xuống.

"Này, bọn họ đến đó." Người dẫn đầu tỉnh táo lại, nhìn theo hướng bọn họ đi tới, đột nhiên hô to.

Chà ——

Bọn người trong võ lâm đều hồi thần lại, cả đám rút đao kiếm ra, phòng bị trước mấy người Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh bọn họ hé môi cười, thật sự xem bọn họ như quái vật mà.

"Nè, các ngươi nghe đây ——"

Sở Ly La đi tới, hô to với đám người trong võ lâm kia."Muốn sống thì lập tức biến ngay, nếu không, chúng ta đại khai sát giới." Nàng là công chúa, chỉ muốn bảo vệ Thần dân Lan quốc. Nhưng đối với những người này, nàng tuyệt không muốn bảo vệ.

Nghe Sở Ly La kêu gọi, mọi người hai mặt nhìn nhau. Trong lúc nhất thời không kịp phản ứng.

"Mọi người không cần nghe nữ tử này, chúng ta đông người như vậy, chẳng lẽ còn sợ ba người bọn họ ư?" Một tên thô lỗ giương đại đao quát.

"Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta đông người, không sợ bọn họ." Những người khác cũng kịp phản ứng, ồn ào hô lên.

https://thuviensach.vn

Nhưng cũng có một ít do dự, không biết nên rời đi hay ở lại. Dù sao bọn họ cũng biết đối phương có thần kiếm thượng cổ, thần kiếm vừa ra, chỉ sợ là máu tanh khắp nơi.

Âu Dương Tĩnh bọn họ nhìn mấy người trong võ lâm ồn ào, nhốn nháo, nhíu nhíu mày, bọn họ giống những kẻ cò kè mặc cả ngoài chợ. Thật sự là nhìn rất chướng mắt.

"Được rồi, các ngươi đều lựa chọn ở lại, vậy cũng đừng trách chúng ta." Âu Dương Tĩnh nhếch môi cười, lúm đồng tiền trên mặt thật chói mắt như muốn đem tất cả không khí hút vào.

Dứt lời, ngọc tiêu đã cầm trên tay, ánh mắt liếc nhìn những người này, bởi vì bọn họ không đáng được mình vận dụng Tử Nguyệt kiếm.

Nhìn thấy động tác của nàng, đám người kia lại bối rối.

"Cẩn thận, nàng ta muốn gọi thú đến."

Ai cũng biết, ở đại hội Võ lâm, nàng dùng tiêu gọi muông thú tới. Đem Vương gia Ba anh em xé nát, tình trạng vô cùng thê thảm, ai cũng không dám nhìn. Bây giờ vừa thấy nàng lấy tiêu ra, tất cả mọi người đều đồng loạt lui về mấy bước. Tay nắm chặt binh khí, mở to mắt nhìn nàng, phòng bị.

Âu Dương Tĩnh nhếch môi cười, lúm đồng tiền sâu hơn. Sợ ư, trò hay còn chưa bắt đầu đâu.

Âu Dương An không đành lòng, bước lên trước, lại hướng tới những người này nói:

"Các người vẫn còn cơ hội nghĩ lại, muốn ở, hay đi?"

Nghe hắn hỏi, những người khác hai mặt nhìn nhau. Bọn họ tuy rất muốn đoạt kiếm, nhưng kỳ thật rất nhiều người cũng chỉ là theo đám đông

https://thuviensach.vn

mà đến, thực không phải chân chính muốn, hơn nữa dù bọn họ có muốn, cũng không biết mình có duyên đoạt được kiếm hay không. Kết quả là, sau một lúc chần chừ, một số người trong đám đều mang theo binh khí rời đi.

Rất nhanh, chỉ còn lại chừng vài ba chục người.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 52: Đến Lúc Báo Thù

"Xem ra các ngươi thực sự muốn ở lại?"

Âu Dương Tĩnh khóe môi khẽ nhếch, vẽ ra đường cong nhưng lại khiến kẻ khác cảm thấy lạnh vài phần. Rõ ràng ánh sáng mờ ảo hoa mỹ rơi trên người nàng, lại giống như hào quang thần thánh bao quanh tiên nữ.

Vài ba chục người kia ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, binh khí trong tay, đi chưa tới, nhưng đã có chút bất an. Tiến thoái lưỡng nan. Đi, vừa không cam tâm, lại sợ ngày sau bị giang hồ đồng đạo giễu cợt; Ở, cũng lo lắng không giữ được mạng nhỏ.

Trong lúc hai bên đang giằng co thì người khơi mào sự tình Bách Kiếm xuất hiện.

"Ha ha ha, Tiểu nha đầu, giang hồ đều nói ngươi có thể điều khiển thú. Lão phu ta hôm nay cũng muốn mở rộng kiến thức."

Nghe thấy tiếng liều lĩnh của Bách Kiếm, rất nhanh, một ít bóng dáng xuất hiện. Hôm nay Bách Kiếm xuất hiện cũng có vài phần giống dạng người có tuổi hiền lành, nhưng trên người ông ta khí chất điên cuồng vẫn không che dấu được.

"Bách Kiếm tiền bối ——" bọn người trong võ lâm còn lại vừa nhìn thấy Bách Kiếm đều nhẹ nhàng thở ra, có Đúc Kiếm đại sư ở đây. Bọn họ như tìm được viên thuốc an thần, nhưng họ lại không biết, viên thuốc an thần này rất nhanh cũng sẽ bị hạ gục.

https://thuviensach.vn

"Xú lão đầu, chúng ta còn chưa tìm ông, ông lại tự mình đưa tới cửa." Sở Ly La thấy Bách Kiếm thì mở miệng nói.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng nhìn ông ta, một kẻ nhìn như lão đầu tử điên điên dại Vângi, có ai ngờ lại mang trên mình nhiều tính mạng vô tội, nợ máu phải trả bằng máu, một khi bọn họ đã đáp ứng thay Lệ Quỷ báo thù, tất nhiên cũng sẽ làm được.

"Các ngươi tìm ta?"

Bách Kiếm vẫn chưa hiểu ý của bọn Âu Dương Tĩnh, ngược lại cao hứng vì được yêu thích cười cười. "Sao vậy? Rốt cục nghĩ thông suốt, đồng ý cho ta mượn kiếm?"

Người trong võ lâm vừa nghe ông nói thế, cũng hoài nghi nhìn Âu Dương Tĩnh bọn họ. Vẻ mặt nhìn thế nào cũng không giống là đồng ý cho mượn kiếm, Bách Kiếm nhìn kiểu gì mà thấy được?

"Ta khinh, ông đừng mơ." Sở Ly La hướng tới Bách Kiếm gắt một cái, "Ông là một tên đao phủ, chúng ta tìm ông là vì những người đã chết trong Đúc Kiếm sơn trang báo thù."

Sở Ly La dứt lời, sắc mặt Bách Kiếm đột nhiên đại biến. Ánh mắt lạnh lùng trừng trừng nhìn Sở Ly La, giống như hàn băng xâm nhập. Sau đó lại mở miệng nói:

"Tiểu nha đầu nói bậy bạ gì đó, Đúc Kiếm sơn trang là quý phủ của ta, sao ta không biết ở đó có người chết?" Chuyện xảy ra hai mươi năm trước vẫn là vết sẹo trong đáy lòng ông, mộng tưởng đã có thể đúc ra một thanh tuyệt thế kinh diễm bảo kiếm. Nhưng không ngờ mình dùng nhiều máu người để đúc kiếm như thế lại chẳng được gì. Kiếm si nhập ma, cuối cùng trở thành thần kinh điên cuồng, giết sạch trên dưới trăm mạng người trong trang. Đến khi ông tỉnh lại, cũng đã là sai lầm lớn.

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn tiểu nha đầu này làm sao biết được? Ánh mắt đảo qua ba người bọn họ, ý hận ngút trời, sao bọn họ có thể biết được chuyện kia, rõ ràng mình là người duy nhất biết được chuyện đó.

Bọn người trong võ lâm nghe Sở Ly La nói cũng có chút hoài nghi, ánh mắt đều nhìn Bách Kiếm. Nhưng bọn họ không quan tâm đến ân oán của người khác, chỉ cần hôm nay có thể bắt ba người này, thuận lợi đạt thành nguyện vọng của mình là được.

"Nếu muốn người ta không biết, trừ phi mình đừng làm." Âu Dương Tĩnh nhàn nhạt trả lời.

"Đúng đó, ông không sợ những người chết oan kia nửa đêm chạy đến tìm ông báo thù sao."

Sở Ly La cũng ác ý hướng về phía Bách Kiếm cười cười, "Phải biết rằng người chết oan sẽ không cam lòng đi đầu thai, không tìm được hung thủ hại chết bọn họ, oan khí sẽ không thể yên ổn....."

"Đừng nói nữa." Bách Kiếm hét lớn một tiếng, lời Sở Ly La nói vang lên trong đầu ông, chuyện xảy ra hai mươi năm trước hiện lên trong đầu ông, giống như vừa xảy ra trước mắt.

"A, đã dám làm còn sợ gì người ta nói." Sở Ly La nhìn Bách Kiếm chỉ biết ông ta muốn che giấu.

"Ta giết các ngươi!" Bách Kiếm hét lớn một tiếng, ánh mắt như bị ma chướng nhập vào làm cho mê muội. Cả người biến đổi thật lớn. Bàn tay to nắm lấy bảo kiếm lập tức nhằm vào Sở Ly La chém tới. Trong lòng chỉ có một suy nghĩ, tuyệt đối không thể để bọn họ đem chuyện này truyền đi, nếu không mình ở trên giang hồ thật mất danh dự.

"La, ca, tránh ra." Âu Dương Tĩnh nói với Sở Ly La và Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An và Sở Ly La gật đầu, hai người lui ra.

Âu Dương Tĩnh nhìn Bách Kiếm lao đến, đồng thời người trong võ lâm cũng nắm lấy cơ hội, cùng nhau tấn công tới.

"Cứ giao bọn họ cho tôi và Âu Dương đại ca, Tĩnh nhi, cô báo thù cho Lệ Quỷ đi." Sở Ly La cầm kiếm trong tay cùng đám người trong võ lâm giao chiến.

Âu Dương An và Sở Ly La đối phó với đám người trong giang hồ.

“Được.”

Âu Dương Tĩnh gật đầu, dùng ngọc tiêu đánh nhau với Bách Kiếm. Hai bóng dáng ngươi tới ta lui, ngươi tiêu ta kiếm, lóe lên vô số ánh sáng.

Bách Kiếm nhập ma, mất hết tâm trí, giống như bị tẩu hỏa nhập ma. Từng chiêu thức đều trí mạng, sát khí đầy trời. Đôi mắt trở nên vằn đỏ, cảnh tượng trước mắt giống như hai mươi năm trước, miệng cũng bắt đầu kêu loạn lên:

"Giết các ngươi, ta giết các ngươi, không ai được biết thất bại của ta....."

Âu Dương Tĩnh chân mày nheo lại, xem ra người này chính là không chịu nổi thất bại, còn lừa mình dối người.

"Phế vật, còn sống trên đời cũng chỉ dư thừa."

Âu Dương Tĩnh hé môi chế giễu, xoay người một cái. Bóng dáng màu trắng bay lên nhánh cây vững vàng đứng đó, hoàng hôn gió thổi, áo trắng phiêu phiêu, sợi tóc dương dương tự đắc, sáng mờ nhiều màu huyền ảo, ánh mắt của nàng đã tràn ngập thương hại nhìn kẻ điên cuồng bên dưới.

Bách Kiếm dưới tàng cây ngẩng đầu nhìn nàng, cũng là điên cuồng muốn giết chóc. Đôi mắt kia như ác thú tìm không thấy nửa phần lý trí.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh đem ngọc tiêu đặt ở bên môi, chậm rãi, thổi ra một khúc nhạc.

Phịch, cùng với âm tiếng nhạc khúc, bốn phía truyền đến tiếng vang khác thường.

Sở Ly La, Âu Dương An đang giao đấu với người trong võ lâm nháy mắt đã chỉ còn lại ba người, nghe được tiếng tiêu, bọn họ giống như bị điểm huyệt đứng nơi đó bất động.

Sở Ly La nhếch môi cười, nhuyễn tiên (roi) trên tay không lưu tình chút nào đánh về phía mấy người kia.

Phốc ——

Máu tươi phun ra, ba người cũng ngã xuống đất không dậy nổi.

Đến khi Âu Dương Tĩnh buông tiêu thì một đám sói theo bốn phương tám hướng lao về. Mỗi một con đều có ánh mắt màu lục u u, răng sói bén nhọn hơi lộ ra, khiến người ta nhịn không được nghĩ đến việc chúng nó đâm vào người sẽ đau đớn cỡ nào.

Sở Ly La và Âu Dương An có chút thương hại ngắm nhìn Bách Kiếm cầm kiếm vung loạn, sau đó ba người chậm rãi rời đi.

Một lát sau, từ phía sau truyền đến tiếng hô điên cuồng của Bách Kiếm, còn có tiếng bầy sói rít gào.....

Bầu trời sáng mờ cũng dần dần phai nhạt đi, màu đen sắp buông xuống.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 53: Vân Tuyệt Trần

"Minh Chủ, ngài không thể cứ thế ngồi im được."

Ở Vân phủ, người trong võ lâm tề tụ, người người kháng nghị với Vân Tuyệt Trần. Võ lâm thật sự loạn rồi, đầu tiên là Nữ tử điều khiển thú, có thể sai khiến bách thú, hung hãn vô cùng. Nhưng không ngờ không chỉ dừng lại ở đó, chẳng những có thể điều khiển thú, người ta còn có được thần kiếm thượng cổ.

Chỉ một câu ‘Người có kiếm, được thiên hạ’ đã làm nổi lên một trận phong ba bão táp, khiến giang hồ gió tanh mưa máu không ngừng; chưa nói đến chuyện còn phải đề phòng triều đình nhân cơ hội này ra tay.

Tuy nói giang hồ, triều đình từ trước đến nay nước sông không phạm nước giếng, hai bên không nhúng tay vào chuyện của nhau. Nhưng triều đình vẫn kiêng kị người trong giang hồ, sợ có người trong giang hồ phản kháng triều đình, thậm chí là mưu phản xưng đế. Bây giờ có câu ‘người có kiếm, được thiên hạ’. Tất nhiên sẽ lo sợ người trong giang hồ được kiếm.

"Minh Chủ, nếu chúng ta cứ khoanh tay đứng nhìn, sợ rằng sự việc sẽ càng ngày càng nghiêm trọng hơn." Những người khác cũng tán thành.

"Ta đã tra được, Nữ tử cưỡi thú kia đúng là Ngũ tiểu thư của Âu Dương tướng quân. Nhưng không biết vì nguyên nhân nào, nàng ta cùng với huynh trưởng sinh đôi hơn một năm trước mới về lại phủ tướng quân, hành tung trong những năm đó cũng là một bí ẩn....."

https://thuviensach.vn

"Chắc không phải là bọn họ định gây rối võ lâm để Lan quốc đại loạn chứ?" Có người không hiểu chen vào một câu.

Mọi người trầm xuống, sau đó có người đáp:

"Chắc không đâu, bọn họ không phải là con của tướng quân sao, làm như vậy chẳng khác nào khiến Hoàng đế nghi ngờ phụ thân bọn họ sao?"

"Đúng rồi, nói không chừng là có người lợi dụng chuyện của bọn họ để gây sự." Lại có người nói.

"....."

Trong lúc nhất thời, mọi ý kiến đều không đồng nhất, nhưng lại có một điểm giống nhau. Đó là phải giải quyết chuyện này.

"Minh Chủ, ngài xem phải làm sao bây giờ?" Nghị luận nửa ngày cũng không thấy Minh Chủ nói gì, ánh mắt mọi người lại quăng trở về phía Vân Tuyệt Trần.

Vân Tuyệt Trần vẫn nghe, nhưng trong đầu cũng rất hỗn loạn. Hắn cũng biết mấy ngày nay, giang hồ vì chuyện của Âu Dương Tĩnh mà lộn xộn, nhưng hắn có thể làm gì? Chẳng lẽ cùng nàng khua đao kiếm?

Hắn trầm mặc, người bên ngoài cũng nhìn. Mọi người hai mặt nhìn nhau, đột nhiên nhớ đến một chuyện. Rất nhiều người trong Đại hội Võ lâm đều biết Nữ tử cưỡi thú kia có quen biết với Minh Chủ, trong khoảng thời gian này phát sinh nhiều chuyện như vậy, hắn lại không có cách giải quyết gì. Mọi người thật sự không khó nghĩ đến chuyện hắn có chút bao che?

Vân Tuyệt Trần thấy mọi người đều đợi ý kiến của hắn, cũng biết nếu không đưa ra ý kiến của mình, chỉ sợ khó trấn áp được bọn họ. Hơn nữa cũng không thể tiếp tục ngồi ở vị trí Minh Chủ này, nhưng hắn quyết định

https://thuviensach.vn

trước tiên sẽ cùng Âu Dương Tĩnh gặp mặt trước rồi tính sau. Vì thế mấp máy môi, nói:

"Các vị tạm thời không cần lo lắng, cũng như mọi người đoán, ta nghĩ sau lưng nhất định có người đang gây chuyện, cho nên, chúng ta nhất định phải bắt được kẻ đó, nếu không võ lâm tuyệt đối không an bình."

Mọi người nghe hắn nói cũng đúng, gật đầu.

"Nhưng, Minh Chủ, bước đầu tiên chúng ta nên làm thế nào?"

"Như vầy đi, nếu tất cả mọi chuyện đều liên quan đến Ngũ tiểu thư của phủ tướng quân, mà ta và nàng ta cũng có quen biết, vậy để ta đi tìm hiểu một chút, xem nàng ta là bị người lợi dụng, hay có nguyên nhân gì bên trong. Khi chúng ta tìm được chứng cớ rồi, mới có thể biết người biết ta, giải quyết mọi chuyện....." Vân Tuyệt Trần đem lí do thoái thác nói với mọi người.

Mọi người nghĩ nghĩ, cũng tốt. Chuyện này đã loạn đến vậy rồi, cũng không có cách giải quyết, nhưng kỳ thật trong lòng mọi người lại đang âm thầm tính toán. Tuy những lời bên ngoài đều là đồn đãi, nhưng điều khiển thú và thần kiếm thượng cổ lại là thật. Phàm là người có dã tâm, sao có thể không tham lam đến quyển bí kíp điều khiển thú và Cổ thần kiếm kia đây.

Tất cả mọi người thầm suy nghĩ, trước hết cứ theo ý Minh Chủ tìm được Âu Dương gia anh em rồi nói sau. Về phần kết quả, đến lúc đó bí kíp và bảo kiếm rơi vào tay ai, còn phải dựa vào bản lĩnh của người đó.

Mặt trời lên rồi lại lặn, một ngày mới lại đến.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, Sở Ly La, còn có Tiểu Bạch Hổ ngồi xổm trên vai Âu Dương Tĩnh mới từ quán trọ đi ra, kết quả gặp một gã sai vặt trẻ tuổi đi về phía bọn họ, vừa nhìn rõ, thì ra là A Mộc bên cạnh Vân Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, Sở cô nương, công tử nhà chúng ta sai tiểu nhân đến đưa bái thiếp." A Mộc chắp tay hướng tới bọn họ, sau đó hai tay cung kính trình lên thiếp đỏ.

Âu Dương Tĩnh cùng bọn họ nhìn nhau, sau mới tiếp nhận thiệp.

"Tĩnh nhi, Vân công tử nói gì vậy?" Sở Ly La nghiêng đầu nhìn Âu Dương Tĩnh, hỏi.

Âu Dương An cũng lấy ánh mắt hỏi.

"Vân công tử mời chúng ta đến gặp." Âu Dương Tĩnh thản nhiên nói, kỳ thật nàng cũng biết, gần đây trong chốn võ lâm xảy ra nhiều chuyện như vậy đều là vì bọn họ, Vân Tuyệt Trần là minh chủ võ lâm nếu không có động tĩnh gì, thì làm sao trấn áp nổi mọi người.

Nghe Âu Dương Tĩnh nói thế, Âu Dương An và Sở Ly La nhìn nhau, ước chừng cũng hiểu rõ rồi.

"Đi thôi, dẫn đường." Âu Dương Tĩnh nói với A Mộc xong ngẫm nghĩ, Minh Chủ này giỏi thật. Muốn tìm hành tung của bọn họ cũng không khó.

"Các vị mời theo tiểu nhân." A Mộc gật đầu, dẫn Âu Dương Tĩnh bọn họ rời đi.

Qua một phố, bọn họ vào một tiểu viện. Sau mới biết nơi này là chỗ ở của Vân Tuyệt Trần.

"Thiếu gia, Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, Sở cô nương đến." A Mộc ở ngoài đại sảnh bẩm báo.

"Mời bọn họ vào đi." Đại sảnh truyền đến tiếng của Vân Tuyệt Trần.

"Công tử, cô nương, mời ——" A Mộc hướng tới Âu Dương An bọn họ làm một tư thế mời.

https://thuviensach.vn

Cả bọn Âu Dương An vào trong phòng, lập tức nhìn đến người mặc áo bào trắng phiêu phiêu Vân Tuyệt Trần.

"Âu Dương huynh, Âu Dương cô nương, Sở cô nương ——" Vân Tuyệt Trần đứng lên, chắp tay với Âu Dương An bọn họ, tiếp đón.

"Mời ngồi." Một bên còn sai người hầu dâng trà.

"Đa tạ Vân công tử." Ba người Âu Dương An cũng ngồi xuống.

"Không biết Vân công tử hôm nay tìm chúng ta đến, có chuyện gì?" Âu Dương Tĩnh không nhiều lời vòng vo, trực tiếp mở miệng hỏi.

Vân Tuyệt Trần im lặng, nhìn Âu Dương Tĩnh, vẻ mặt vẫn phức tạp như cũ. Dường như mỗi lần gặp lại, hắn đều cảm thấy nàng hấp dẫn nhiều hơn. Haiz, chẳng lẽ đây là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi sao? Nhưng lại nghĩ tới những tình huống xảy ra gần đây, trong lòng lại như hằng hà sa số cảm giác bò lên, phức tạp không chịu được.

Âu Dương An thấy Vân Tuyệt Trần chỉ nhìn chằm chằm em gái, rất là luống cuống. Trong lòng ngầm bực, con ngươi cũng lạnh đi vài phần.

Sở Ly La cũng là nữ tử xuyên qua tất nhiên cũng không giả dối. Thì ra Vân Tuyệt Trần có loại tâm tư này. Lần trước ở đại hội Võ lâm đã cảm thấy hắn đối Tĩnh nhi khác thường rồi, nhưng theo nàng thấy, Vân Tuyệt Trần không thích hợp với Tĩnh nhi. Tuy diện mạo tuấn mỹ bất phàm, xem ra cũng thuộc tuýp người si tình. Nhưng không đủ mạnh, có vẻ hơi nhu nhược.

"Gần đây xảy ra nhiều chuyện ta đều có nghe nói." Vân Tuyệt Trần thu hồi ánh mắt, mấp máy môi nói.

"Oh." Âu Dương Tĩnh thản nhiên đáp, thì sao? Nàng không đem chuyện đó để vào mắt.

https://thuviensach.vn

"Nếu Vân công tử không có việc gì, vậy chúng ta cáo từ trước." Vân Tuyệt Trần không chuyển mắt cứ nhìn mãi Âu Dương Tĩnh rốt cục chọc giận Âu Dương An, dù biết bọn họ là anh em, nhưng hắn vẫn không khống chế được ghen tuông của mình.

"Thực xin lỗi, tại hạ thất lễ." Vân Tuyệt Trần nhanh chóng hoàn hồn, xin lỗi bọn họ.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 54: Đối Địch (Thượng)

"Hừ ——"

Vân Tuyệt Trần trả lời nhưng vẫn như cũ khiến tức giận của Âu Dương An khó tiêu biến, hắn thừa nhận hắn đố kỵ rồi. Gần đây cùng ở chung một chỗ với Tĩnh nhi, ngọn lửa trong lòng hắn đã bùng phát, thậm chí có lúc không thể khống chế được, hắn thực sự sợ có một ngày bản thân nhịn không được lại thổ lộ tình cảm của mình với Tĩnh nhi. Nếu quả thật ngày đó đến, bọn họ còn có thể cứ như vậy ở cạnh nhau sao?

Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La nhìn Âu Dương An, suy nghĩ hai người lại bất đồng. Sở Ly La không hiểu Âu Dương An bình thường ôn nhu như vậy sao giờ lại có thái độ như thế với Vân Tuyệt Trần?

Mà Âu Dương Tĩnh cũng biết chính mình đối với hắn có chút tâm tư, nên tình cảm của hắn dành cho mình nàng đại khái hiểu được phần nào, lớn mật phán đoán hắn đang ghen. Nhưng hai người dù sao cũng là anh em, suy nghĩ như vậy thật sự rất nguy hiểm. Tuy nhiên nàng cũng không muốn có quan hệ gì với Vân Tuyệt Trần.

"Vân công tử, huynh nói thẳng dụng ý đi." Âu Dương Tĩnh quay mắt nhìn lại Vân Tuyệt Trần nói.

Trong lòng Vân Tuyệt Trần chua xót, trách nhiệm và cảm tình rối rắm giằng co, nhưng rốt cuộc vẫn mấp máy môi, mở miệng:

"Hôm nay mời các vị đến đây là vì gần đây có nhiều lời đồn đãi phát sinh. Bao gồm chuyện Vương lão gia, Tề chưởng môn bọn họ bất ngờ chết

https://thuviensach.vn

ở ngoại ô, ta muốn hỏi, những chuyện này có liên quan đến Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương liên quan không?" Dù sao hắn cũng là minh chủ võ lâm. Không vì mình, cũng phải vì mọi người ngày trước tuyển cử hắn, tín nhiệm hắn cho họ một câu trả lời thỏa đáng.

"Chuyện của Vương lão gia đúng là chúng ta làm." Âu Dương Tĩnh không có nửa điểm giấu diếm.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ngơ, nàng chẳng lẽ ngay cả giấu diếm cũng không muốn sao? Nếu nàng nói một tiếng không, mình còn có cơ hội vì bọn họ che dấu, thậm chí kéo dài thời gian. Đúng vậy, đây chính là ý định của hắn. Đương nhiên, hắn càng hy vọng thật sự tất cả những chuyện này không liên can đến nàng.

Âu Dương Tĩnh lại nhìn hắn liếc mắt một cái, nói:

"Nếu huynh muốn vì bọn họ đòi lại công đạo, cũng không cần phải phiền phức như thế. Nhưng còn phải xem huynh có bản lĩnh này hay không." Thật lòng nàng không muốn đối nghịch với hắn, nhưng bọn họ bây giờ lập trường khác nhau. Không thể tránh được, vì thế Âu Dương Tĩnh nói xong, không khí trong đại sảnh trở nên yên tĩnh.

Vân Tuyệt Trần không ngờ rằng cảm giác đối lập với Âu Dương Tĩnh thật sự là quá tệ. Nhưng bọn họ đã nhận tội, chẳng lẽ hắn còn có thể trợn mắt nói lời bịa đặt sao? Hơn nữa chỉ sợ cũng không kịp nữa, người trong võ lâm đã tới.

Quả nhiên, ngoài phòng đã vang lên từng trận tiếng bước chân trầm ổn. Lập tức A Mộc cũng nói:

"Các vị chưởng môn, hiệp sĩ, hiện giờ Minh Chủ đang tiếp khách, mời các vị đến sảnh phía trước dùng trà, chờ một chút."

https://thuviensach.vn

"Không cần, chúng ta biết Minh Chủ đang gặp ai. Chuyện này có liên hệ tới toàn bộ võ lâm, chúng ta cũng muốn xem một chút rốt cuộc chuyện này là sao?" Lời nói của A Mộc bị mọi người phản đối.

Ngay sau đó, cả đám người trong võ lâm xông vào. Ánh mắt đảo qua Âu Dương Tĩnh bọn họ, hừ một tiếng, sau đó dừng ở bên người Vân Tuyệt Trần, hướng tới hắn chắp tay:

"Tham kiến Minh Chủ ——"

Vân Tuyệt Trần thấy nhóm người đến, đầu cũng bắt đầu đau. Nhưng biết những người này nói không chừng là lo lắng mình làm việc tư, nên mới xông vào. Dù sao cũng đã đến đây rồi, xem ra không còn cách nào khác, vì thế gật đầu, đứng lên, hướng về bọn họ đưa tay ra mời, nói:

"Các vị chưởng môn, võ lâm đồng đạo mời ngồi." Một bên cho A Mộc bảo tỳ nữ dâng trà.

"Đa tạ Minh Chủ." đám người trong võ lâm ngồi ở đối diện Âu Dương An.

"Minh Chủ, các vị này là ai?" đám người trong võ lâm rõ ràng biết thân phận của bọn Âu Dương Tĩnh, lại giả vờ không biết. Có điều địch ý trong đáy mắt che dấu không được.

Âu Dương Tĩnh cười cười, trên mặt lộ ra lúm đồng tiền. Giờ phút này nàng không có nửa điểm tức giận, bày ra dáng vẻ ngọt ngào nhu thuận. Ngược lại Sở Ly La bĩu môi một tiếng, ánh mắt đảo qua bọn họ, như đang giễu cợt bọn họ dối trá.

Trong lòng Vân Tuyệt Trần cũng không thoải mái, những người này rõ ràng đến giám sát mình. Nhưng cũng gật đầu, giới thiệu:

https://thuviensach.vn

"Vị này là Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương, còn đây là Sở cô nương." Rốt cuộc, cũng không quên vì Âu Dương Tĩnh bọn họ giới thiệu với đám người kia.

Đôi bên gật đầu, xem như chào hỏi. Nhưng rất nhanh, đám người trong võ lâm lập tức đi vào vấn đề chính.

"Nếu ta đoán không lầm..., Âu Dương cô nương đây là người vừa mới ở đại hội Võ lâm vang danh tiên nữ điều khiển thú?" Người trong võ lâm quả thật dối trá, rõ ràng trong lòng gọi yêu nữ, lời ra khỏi miệng lại biến thành tiên nữ.

Âu Dương Tĩnh nhìn người nói chuyện liếc mắt một cái, sau đó gật đầu, cũng không giận, càng không biểu hiện ra vẻ trào phúng đối với những người này.

"Không biết các vị có gì chỉ giáo?"

Thấy nàng đáp ứng, vẻ mặt mấy người kia lập tức thay đổi. Một nam tử mặc áo lam sắc mặt khẽ biến lạnh, hỏi:

"Chỉ là muốn hỏi chuyện của Vương lão gia, Vương phu nhân cùng các vị chưởng môn có liên quan đến cô nương không?"

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu, sau đó nhìn về phía Vân Tuyệt Trần.

"Vừa rồi Vân Minh Chủ cũng có hỏi."

Những người đó sắc mặt biến đổi, khẩu khí đột nhiên trở nên khí thế bức người đứng lên:

"Các vị đã thừa nhận, vậy phải ở lại mới được."

"Đúng vậy, các vị phải cho võ lâm một câu trả lời thỏa đáng."

https://thuviensach.vn

"....."

Nhìn bọn họ khí thế bức người, Vân Tuyệt Trần lo lắng. Nhưng hắn còn chưa lên tiếng, người khác ngược lại túm lấy hắn. Cả đám người trong võ lâm đều hướng tới Vân Tuyệt Trần chắp tay nói:

"Minh Chủ, việc này đã sáng tỏ, kính xin Minh Chủ vì đồng đạo chủ trì lẽ phải."

"Đúng, xin Minh Chủ chủ trì lẽ phải."

"....." Những người khác cũng rối rít phụ họa.

"Lẽ phải? Lẽ phải gì?"

Sở Ly La trướt mặt Vân Tuyệt Trần mở miệng, hai tròng mắt khinh thường đảo qua mọi người.

"Nè, bọn họ đã chết, nhưng cũng là trả cho chúng ta lẽ phải. Rõ ràng bọn họ tới tìm chúng ta gây sự, chúng ta cũng chỉ là tự vệ thôi."

Âu Dương Tĩnh cũng khẽ nhếch môi cười, tiếp lời nói:

"Nếu nói theo các vị, vậy những người đã chết trên tay các vị cũng cần lấy lại lẽ phải sao?"

"Đúng vậy." Sở Ly La gật đầu, cười đến thực quỷ dị."Mấy người nên biết trên thế giới này thực sự có Quỷ Hồn đó."

Âu Dương Tĩnh cũng cười, hai thiếu nữ tươi cười nhìn thế nào cũng thấy quỷ dị, khiến đám người trong võ lâm bàn chân đều toát ra mồ hôi lạnh.

"Ngươi, các ngươi đừng già mồm át lẽ phải. Tóm lại, nếu hôm nay các ngươi không chịu tội thì đừng hòng ra khỏi cửa."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy....."

Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La khinh thường kéo kéo môi, liếc mắt nhìn đám người kia, thẳng thắn nói:

"Cái khác ta không có, mạng nhỏ thì có một. Nhưng để xem các ngươi có bản lĩnh không đã."

Âu Dương An cũng đứng lên, không khí thật sự bị bức ra. Hai bên đối địch, bầu không khí dường như cũng ngưng đọng, sát khí nhất thời tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

"Đã đến nước này còn dám làm càn, các vị võ lâm đồng đạo, chúng ta không cần tranh cãi vơi bọn họ. Vì các vị chưởng môn báo thù....."

"Báo thù ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 55: Đối Địch (Hạ)

"Báo thù ——"

Bọn người trong võ lâm bắt đầu động thủ, cùng ầm ĩ kêu lên. Thanh thế làm cho Vân Tuyệt Trần đau đầu không thôi, hắn biết, trận chiến hôm nay tránh không được rồi. Mà hắn cùng với nàng, cuối cùng vẫn đứng ở lập trường bất đồng, đối địch.

Vân Tuyệt Trần đứng dậy, giương tay lên. Người trong võ lâm rốt cục ngừng điên cuồng hét, đều tĩnh lặng lại. Nhìn hắn, chờ đợi đầu lĩnh đối phó Nữ tử cười thú kia.

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, Sở cô nương, tại hạ vẫn hi vọng các vị có thể suy nghĩ kỹ càng. Nếu các vị thành tâm hướng về võ lâm đồng đạo xin lỗi một tiếng, ta sẽ phụ trách hòa giải."

Vân Tuyệt Trần nhìn Âu Dương Tĩnh, hắn vẫn muốn cố gắng. Thật sự, thật sự không muốn động thủ với nàng.

"Không cần nhiều lời." Sở Ly La nói, khóe miệng gợi lên châm biếm.

"Rõ ràng là bọn họ tự tìm đến, tại sao chúng ta phải xin lỗi?" Căn bản là không đồng ý.

"Minh Chủ, cần gì nhiều lời với bọn họ. Những người này căn bản chính là yêu nữ, yêu nam, gây hại cho võ lâm. Chúng ta phải vì võ lâm trừ hại." Thấy Vân Tuyệt Trần nói dai như giẻ rách, không chịu ra tay. Người trong võ lâm lại xao động.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, Minh Chủ, ra tay đi."

"....."

Vân Tuyệt Trần không để ý tới những người khác kêu gào, cùng Âu Dương Tĩnh đối mặt nhìn nhau. Nhưng thấy nàng vẻ mặt không chút thay đổi cũng biết tâm tư của mình không có người cảm kích, nghe võ lâm đồng đạo càng ngày càng phẫn nộ. Trong lòng hắn thở dài, mấp máy môi:

"Nếu ba vị nhất định không chịu sám hối, vậy thứ cho chúng ta đắc tội."

Sám hối cái đầu.

Âu Dương Tĩnh và Sở Ly La nhìn nhau, các nàng vốn là vậy. Nếu đổi thành bọn người trong võ lâm giết những người khác, e là cũng sẽ cột lên câu ‘vì dân trừ hại’, còn các nàng làm thì thành yêu nữ.

Vân Tuyệt Trần dứt lời, phía sau người trong võ lâm đã khẩn cấp rút kiếm xông về phía ba người bọn họ.

Vân Tuyệt Trần lo lắng đưa tay ra, nhưng cuối cùng vẫn buông xuống. Hắn không động thủ, có lẽ trong chốc lát nữa sẽ phải động thủ, nhưng ít nhất bây giờ, hắn không muốn động thủ.

Đối mặt với những người trong võ lâm giương nanh múa vuốt, Âu Dương Tĩnh ba người ngồi trên ghế động cũng không động. Cứ lạnh lùng như vậy nhìn bọn người tự xưng ‘anh hùng’, vì võ lâm trừ hại.

Ánh mắt bọn họ như đao kiếm, làm cho người trong võ lâm cảm giác nội tâm đều bị nhìn thấu. Một đám vừa sợ lại vừa giận, chiêu thức trên tay lại sắc bén phun ra sát khí vạn phần, không chừa lại một đường sống.

Đến khi kiếm của bọn họ đều đâm về phía ba người, thế nhưng vừa tới gần thì bọn người Âu Dương Tĩnh ra tay.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An bảo kiếm ra khỏi vỏ, trực tiếp ngăn tấn công đến.

Sở Ly La roi như rắn, được cổ tay linh hoạt điều khiển, đem kiếm của đối phương toàn bộ cuốn sạch sẽ, ném ra xa.

Âu Dương Tĩnh chậm nhất, chậm rãi cầm lấy ngọc tiêu, khiến người trong võ lâm sợ tới mức lặng lẽ rút lui vài bước.

"Mọi người cẩn thận, yêu nữ này muốn gọi thú đến đấy."

Người trong võ lâm đều khẩn trương, nắm chặt tay. Ánh mắt phồng to, không khác gì mấy con ếch, trán bắt đầu kìm không được nhăn lại.

Vân Tuyệt Trần nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh, nàng thật sự muốn gọi thú tới sao? Khung cảnh máu tanh ở Đại hội Võ lâm còn trong đầu, hắn cũng không hy vọng nơi này sẽ trở thành biển máu. Khẽ mím môi, rốt cục đối lập. Hắn chậm rãi rút kiếm ra, sau đó hướng về Âu Dương Tĩnh, tuy đáy mắt thống khổ vạn phần, nhưng hắn vẫn lựa chọn, không phải sao?

Nhìn Vân Tuyệt Trần rút kiếm ra, Sở Ly La nhếch môi. Chẳng lẽ đây là lựa chọn của hắn? Quả nhiên tình không sâu, nam tử như vậy tuyệt đối không xứng với Tĩnh nhi.

"Âu Dương cô nương, xin chỉ giáo mấy chiêu."

Trước khi Âu Dương Tĩnh thổi tiêu, Vân Tuyệt Trần mở miệng. Mặc dù chỉ ngắn ngủi một câu, nhưng hắn lại cảm giác mình dùng cả đời để nói. Cảm thấy thanh kiếm trên tay nặng ngàn cân, ép tới cánh tay hắn cũng thẳng không nổi.

Âu Dương Tĩnh nhìn thoáng qua hắn, trong lòng thầm nghĩ, bằng vào hắn cũng muốn so chiêu với mình? Nàng đã cứu hắn hai lần. Nhưng trên mặt không có một chút ý xem thường, vẫn hàm chứa nụ cười nhợt nhạt.

https://thuviensach.vn

"Vân công tử, để ta tới lĩnh giáo cao chiêu của ngươi đi." Âu Dương An ở trước Âu Dương Tĩnh, nói với Vân Tuyệt Trần. Hắn làm sao có thể cho em gái giao đấu với hắn ta, huống chi vừa rồi trong bụng hắn chứa một bụng hỏa, giờ cũng là lúc phát tiết.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, vốn hắn muốn cùng giao đấu với Âu Dương Tĩnh, cuốn lấy nàng, không cho nàng có cơ hội gọi thú. Càng muốn ở chung một chỗ với nàng, cho dù là giao đấu cũng tốt. Nhưng nghe lời Âu Dương An nói, hắn cũng không thể từ chối. Huống chi Âu Dương An kỳ thật chính là nhược điểm của Âu Dương Tĩnh, có lẽ chỉ cần đánh bại Âu Dương An, sẽ có khả năng buộc nàng cúi đầu, mới mong có cơ hội làm cho cuộc phân tranh yên bình trở lại.....

"Mời ——" Vân Tuyệt Trần chắp tay với Âu Dương An, hạ quyết tâm còn hơn Âu Dương An.

Âu Dương An cười, dáng vẻ tuấn mỹ có vài phần nghiêm túc. Chỉ thấy hắn nắm chặt kiếm, bóng người bay qua chỗ Vân Tuyệt Trần. Bóng dáng của hai người trong đại sảnh không ngừng bay vút, tay áo phiêu phiêu, đao quang kiếm ảnh, giống như hai tiên nhân.

Có điều không gian trong phòng quá nhỏ để hai người so chiêu, khó tránh khỏi đụng chạm tới bàn ghế. Dần dần, hai người từ trong nhà đánh tới ngoài phòng. Mấy người Âu Dương Tĩnh tất nhiên cũng theo ra ngoài.

Vừa ra khỏi phòng, đám người trong võ lâm lại lao tới chỗ Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh.

"Bằng vào các ngươi cũng muốn so chiêu với bà cô ta ư, tự tìm chết."

Sở Ly La cười lạnh vài tiếng, kiếm trên tay múa như hoa, khiến người ta nhìn đến hoa cả mắt. Trải qua một khoảng thời gian, võ công của Sở Ly La càng tiến bộ. Đối phó những người này chỉ như một bữa ăn sáng.

https://thuviensach.vn

Mà Âu Dương Tĩnh cầm ngọc tiêu làm vũ khí, chậm rãi ra chiêu. Mỗi một chiêu đều có vẻ lười biếng, nhưng cũng có vài phần cao quý.

A Mộc thấy Minh Chủ và Âu Dương công tử giao đấu, vốn định gọi những người khác, nhưng lại nhận được ánh mắt của Vân Tuyệt Trần, cũng chỉ đứng ở một bên quan sát. Kết quả là trong sân chỉ còn nghe thấy âm thanh của đao kiếm giao tranh.

Một lát sau, người trong võ lâm toàn bộ bị ném đi. Sở Ly La và Âu Dương Tĩnh vỗ vỗ tay, đứng một bên xem Vân Tuyệt Trần và Âu Dương An.

Võ công của Vân Tuyệt Trần trong khoảng thời gian này cũng tiến bộ, nhưng so với tu vi linh khí của Âu Dương An mà nói là không thể sánh bằng.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cùng nhau tu luyện, cảm nhận càng thêm sâu sắc. Hơn mười chiêu qua đi, kiếm đã để ngang trên cổ Vân Tuyệt Trần.

"Đa tạ." Âu Dương An nhìn Vân Tuyệt Trần, thản nhiên nói.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, trong lòng lại mất mát vạn phần. Còn tưởng thắng được hắn ta, dùng cách này hóa giải phân tranh. Bây giờ chính mình cũng bị đánh bại.

"Các vị đi đi." hắn cúi đầu.

"Minh Chủ ——"người trong võ lâm vừa nghe lại hô lên, nhưng vừa nói xong, Sở Ly La đã chĩa kiếm nhắm ngay bọn họ.

"Thế nào? Bây giờ các ngươi muốn đi gặp Diêm Vương có phải không?"

https://thuviensach.vn

Đám người trong võ lâm thấy thế, tất nhiên không dám nói thêm nữa. Mạng nhỏ quan trọng nhất.

"Các vị đi đi." Vân Tuyệt Trần lại nói một câu.

Âu Dương Tĩnh đưa ánh mắt về phía Âu Dương An, Âu Dương An thu kiếm, ba người cùng nhau bước ra ngoài. Mà con hổ nhỏ ngồi xổm trên vai Âu Dương Tĩnh tấm tắc nhìn thoáng qua Vân Tuyệt Trần, lắc lắc đầu.

Vân Tuyệt Trần nhìn bọn họ rời đi, lại là thở dài một tiếng:

Sau này, đã trở thành kẻ địch rồi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 56: Người Làm Thiếu Niên

"Không thấy tranh đấu cả."

Ra khỏi trang viên của Vân Tuyệt Trần, Sở Ly La bọn họ phát hiện tranh vẽ Âu Dương Tĩnh trên đường đã không thấy nữa. Không khỏi hai mặt nhìn nhau, sao lại thế?

"Ai gỡ tranh xuống nhỉ?" Âu Dương An cũng nhíu chân mày, nhưng đây cũng là chuyện tốt.

Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu, dù sao bây giờ có tranh hay không cũng như nhau thôi. Đại đa số người trên giang hồ đều đã biết nàng chính là Nữ tử điều khiển thú, hai anh em bọn họ chính là người nắm giữ thần kiếm, vốn đã không cần đến tranh.

"Công chúa ——"

Đột nhiên một nam tử diện mạo bình thường, mặc bộ áo màu xám xuất hiện bên người bọn họ. Hắn chính là loại người ném vào đám đông tuyệt đối tìm không ra, khiến người ta nhìn thấy đều quên đi.

"Chuyện gì?" Sở Ly La quay đầu nhìn hắn, đây chính là hộ sĩ ẩn danh phụ hoàng vì nàng an bài.

"Hồi bẩm công chúa, thái tử điện hạ gửi thư." Nói xong, tên hộ vệ đã đem thư đưa cho Sở Ly La.

Sở Ly La tiếp nhận thư, giật mình, nhưng không lập tức mở thư ra.

https://thuviensach.vn

"Đi thôi, về quán trọ nói sau." Âu Dương Tĩnh nói, nơi này cũng không phải chỗ nói chuyện.

“Được.”

.....

Đợi bọn họ trở lại quán trọ, Sở Ly La lập tức lấy thư ra.

"Thái tử hoàng huynh nói chuyện hòa thân đã không giải quyết được rồi, lệnh cho tôi phải trở về." Xem xong thư, Sở Ly La nói với Âu Dương Tĩnh bọn họ.

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, "Vậy cô theo hộ vệ trở về đi."

"Nhưng còn hai người....." Sở Ly La có chút bận tâm, bây giờ người trên giang hồ đều đuổi giết hai anh em Âu Dương. Nàng sao có thể yên tâm, mặc dù võ công của mình cũng không hơn bọn họ, nhưng có thêm nàng cũng là nhiều hơn một phần lực lượng.

"Không cần lo lắng." Âu Dương Tĩnh cười yếu ớt, "Cô trở về cũng là giúp chúng tôi."

"Gì cơ?" Sở Ly La nghi hoặc.

"Lời đồn lúc trước cô cũng biết rõ mà. Tuy cô có gửi thư về, nhưng loại chuyện này trong mắt nhiều người vẫn thà tin là có, còn hơn không tin. Chỉ sợ bây giờ triều đình trên dưới, thậm chí là Âu Dương Ngự cũng đều hoài nghi đối với chúng tôi. Cho nên tốt nhất cô nên trở về." Nàng ấy trở về, có thể làm hậu thuẫn cho bọn họ.

Sở Ly La hiểu được, vì thế gật đầu.

"Ừ, tôi về." Đã như vậy, nàng sẽ trở về hậu thuẫn cho bọn họ. Dĩ vãng nàng khinh thường mấy vụ bang phái, nhưng lần này về nàng phải tạo dựng

https://thuviensach.vn

thế lực cho mình, sau này mới có thể giúp bản thân, và cả bạn của nàng nữa.

“Ừ.”

Hôm sau, Sở Ly La lập tức dẫn theo hộ vệ trở lại Hoàng Thành.

Nhìn Sở Ly La lên xe ngựa, Âu Dương Tĩnh thu hồi ánh mắt, nói với huynh trưởng:

"Ca, chúng ta cũng đi thôi."

“Được.” Âu Dương An gật đầu.

Hai người không ngồi xe ngựa, mà là mỗi người cưỡi một con ngựa, theo hướng ngoại thành mà đi.

Hai người giục ngựa đến ngoại thành, bên ngoài rừng rậm đột nhiên nghe được từ trong rừng truyền đến âm thanh đao kiếm. Hai người nhìn nhau, không có ý định qua đó chõ mõm vào.

Hai người tiếp tục giục ngựa mà đi, nào ngờ đúng lúc này, một bóng người từ trong rừng bị đánh bay ra, rơi xuống ngay dưới chân ngựa của bọn họ, rất nhanh, một đám người áo đen đuổi tới. Cầm đầu là người mặc áo xanh, đeo mặt nạ bạc, thấy anh em Âu Dương An thì sợ run lên, giương tay, đám người áo đen phía sau lập tức dừng bước.

"Là các ngươi ——"

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nghe giọng điệu của hắn dường như quen biết mình, hai người nhíu lại chân mày, suy nghĩ một chút, nhìn lại đôi mắt lộ ra ngoài mặt nạ, trong lòng hiểu rõ.

"Vân Hạo Trần." Là đại ca cùng cha khác mẹ với Vân Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy." Vân Hạo Trần gật đầu, chỉ vào người bên chân Âu Dương An bọn họ nói.

"Các người đi đi, mục tiêu của chúng ta là hắn." Lời đồn trên giang hồ, hắn đều biết. Nhưng cũng hiểu được hai anh em này không phải tầm thường, hắn căn bản không phải đối thủ của bọn họ. Cho nên không nắm chắc thắng, hắn là sẽ không ra tay.

"Hai, hai vị cứu cứu ta....." Người ngã trước ngựa của bọn họ ngẩng đầu, vươn tay về phía Âu Dương An bọn họ.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh ở trên lưng ngựa nhìn xuống mới phát hiện người bị đánh bay đến kia là một thiếu niên mười ba mười bốn tuổi, khuôn mặt bị máu nhuộm khắp, nhìn không rõ khuôn mặt chân thật. Nhưng đôi mắt kia lại thâm sâu như đầm lầy u tối, khiến người ta vừa nhìn đến là muốn rơi vào.

Âu Dương Tĩnh khóe miệng có chút gợi lên nghiền ngẫm, thiếu niên này mặc dù van xin bọn họ cứu hắn. Nhưng trong mắt lại không có sợ hãi, càng không có cảm giác yếu thế. Khiến nàng rất muốn thò chân vào.

"Tại sao bọn ta phải cứu ngươi?" Âu Dương Tĩnh không che dấu hứng thú của mình, nhìn chằm chằm thiếu niên hỏi.

Thiếu niên sửng sốt, Vân Hạo Trần và đám người kia cũng sửng sốt. Vậy là sao? Nàng muốn nhúng tay? Hay là không nhúng tay vào?

Thiếu niên yên lặng, nhưng rất nhanh hồi thần lại. Hắn không hèn mọn cầu xin, ánh mắt cũng nhìn thẳng vào Âu Dương Tĩnh gằn từng giọng nói:

"Người cứu ta, tuyệt đối sẽ không hối hận. Từ nay về sau, ta sẽ trở thành người hầu của người, tuyệt đối trung thành." Thiếu niên kia lập lời thề rất chân thành, vẻ mặt cũng rất thật.

https://thuviensach.vn

"Lấy thân?" bàn tay Âu Dương Tĩnh sờ sờ cằm của mình, thế cũng hay. Hơn nữa nếu nàng đoán không sai, thân phận thiếu niên này kỳ thật không đơn giản, nàng vốn cho là hắn sẽ đồng ý trả bọn họ kim ngân tài bảo hoặc là đáp ứng hứa hẹn vài món hời, nhưng không ngờ hắn lại tình nguyện làm người hầu trung thành. Chậc chậc, nhìn thế nào cũng là thấy thú vị hơn nữa rất đáng được thăm dò.

“Được.” Âu Dương Tĩnh quyết định cứu hắn, lời của nàng vừa ra, Âu Dương An lập tức giơ tay đưa thiếu niên lên lưng ngựa.

Vết thương trên người thiếu niên bị động đến, chỉ mới kéo da non nên rất nhanh lại giãn ra.

Vân Hạo Trần nhìn Âu Dương An ra tay, lúc này cũng biến sắc, ánh mắt lạnh như băng nhìn bọn họ, nói:

"Các ngươi muốn đối địch với Ám Lâu đúng không?"

"Đúng vậy thì sao?" Âu Dương Tĩnh kéo môi, cười đến lúm đồng tiền nhẹ nhàng hiện ra.

"Tóm lại, kể từ bây giờ hắn là người hầu của ta, ai đánh hắn thì cứ bảo bọn họ tới tìm ta....."

"Ngươi ——" Vân Hạo Trần trừng mắt nhìn Âu Dương Tĩnh, thật muốn kéo nụ cười trên mặt nàng xuống. Nhưng hắn biết nhiệm vụ hôm nay thế là thất bại, có điều hắn sẽ không bỏ qua dễ dàng vậy đâu.

"Một khi các ngươi trở thành địch thủ của Ám Lâu, tốt nhất phải cẩn thận." hắn lạnh lùng uy hiếp Âu Dương Tĩnh.

"Bất cứ lúc nào cũng có thể đến chỉ giáo." Âu Dương Tĩnh khẽ cong môi, mà con hổ nhỏ ghé vào đầu vai Âu Dương Tĩnh cũng dùng đôi con ngươi màu ngọc bích nhìn lướt qua Vân Hạo Trần, thật sự là không biết

https://thuviensach.vn

sống chết, dám uy hiếp Tĩnh nhi, đôi con ngươi chợt lóe, không ai để ý một tay con hổ nhỏ lơ đãng hướng tới đám người Ám Lâu động xuống.

Âu Dương Tĩnh hướng tới Âu Dương An gật đầu, nói:

"Ca, chúng ta đi."

“Ừ.” Âu Dương An gật đầu, chắc chắn thiếu niên phía sau sẽ không rớt xuống sau lưng ngựa. Hai người giục ngựa chạy đi.

"Lâu chủ, chúng ta không đuổi theo sao?" người áo đen phía sau Vân Hạo Trần hỏi.

"Ngươi đánh thắng được hắn sao?" Vân Hạo Trần tức giận nói.

Người áo đen không dám nhiều lời nữa.

"Đi ——" Vân Hạo Trần vung tay lên, nhưng khi hắn xoay người đi từng bước thì chỗ hắn vừa đứng bịch một tiếng, xuất hiện một con hổ thật lớn.

Đám người Vân Hạo Trần trợn tròn mắt, lại run sợ:

Bọn họ đúng là không dễ chọc vào.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 57: Thân Phận Không Đơn Giản

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An mang theo thiếu niên đến trấn trên, trọ lại trong một quán trọ, sau đó sai tiểu nhị tìm đại phu. Tuy thiếu niên này bị thương cũng không phải quá nặng, Vân Khinh Cuồng chỉ cần đưa tay lên là có thể chữa khỏi. Nhưng Âu Dương Tĩnh không muốn lộ ra ngoài thân phận của Vân Khinh Cuồng, cho nên hắn bây giờ vẫn còn là một con hổ nhỏ.

"Khách quan, đại phu đã đến." Điếm tiểu nhị dẫn theo một đại phu tuổi chừng năm sáu chục tuổi đi đến.

"Đại phu, mời qua bên này." Âu Dương An cười yếu ớt dẫn đại phu đi đến bên giường xem thiếu niên kia.

Đại phu bước đến bên giường, trước tiên bắt mạch cho thiếu niên, sau đó lại xem xét bề ngoài miệng vết thương.

"Đại phu, hắn thế nào rồi?" Âu Dương Tĩnh hỏi.

"Không quá nghiêm trọng, uống thuốc đều đặn, đại khái tĩnh dưỡng hơn mười ngày sẽ khỏe lại." Đại phu nói, một bên đứng lên, bước tới bên cạnh bàn."Ta sẽ ghi đơn thuốc, công tử và cô nương phái người theo lão phu đến cửa hàng lấy thuốc đi."

“Được.” Âu Dương An bọn họ gật đầu.

Sau đó đợi đại phu kê đơn thuốc, lại cho điếm tiểu nhị ngân lượng. Dặn hắn hỗ trợ mua thuốc, sau đó ở quán trọ sắc thuốc.

https://thuviensach.vn

Chạng vạng, thiếu niên uống xong chén thuốc, lại ăn một ít cháo, cảm giác thân thể thư thái không ít. Hơn nữa Âu Dương Tĩnh cho người giúp hắn tắm rửa sạch sẽ thân thể, cũng lộ ra khuôn mặt thanh tú. Nhưng hắn có một đôi mắt so với khuôn mặt thanh tú hoàn toàn không phù hợp.

Âu Dương Tĩnh nghĩ thiếu niên thanh tú hắn là phải phối hợp với vẻ thẹn thùng mới đúng. Đôi mắt kia nếu đổi thành đôi mắt của nai con đáng yêu, thì hắn nhất định sẽ là dáng vẻ yếu đuối điển hình.

"Ngươi tên gì?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An ngồi ở bên cạnh, hỏi thiếu niên.

"Tống Tử Thư." Thiếu niên đáp.

Âu Dương Tĩnh nhíu mày, thiếu niên này cũng có một cái tên cực văn nhã, cảm giác thực thích hợp làm tú tài. Nhưng nàng cũng không nói gì, bởi vì nàng cảm giác được, hắn không lừa bọn họ.

"Thân phận của ngươi là gì?" Âu Dương Tĩnh lại hỏi, ánh mắt sáng ngời nhìn thiếu niên.

Thiếu niên ngây người, dường như đang do dự. Rốt cuộc vẫn thản nhiên bẩm báo.

"Ta là Lâu chủ của Dẫn Lâu."

"Dẫn Lâu?" Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, bọn họ từng nghe về Ám Lâu, cũng đã được nghe nói đến thế lực của Ma Sát. Nhưng Dẫn Lâu thì chưa từng nghe nói qua.

"Chủ nhân chưa từng nghe qua về Dẫn Lâu cũng là chuyện đương nhiên, bởi vì Dẫn Lâu mới sáng lập được ba tháng thôi. Nhưng ta tin tưởng sẽ có thể phát triển Dẫn Lâu thành thế lực ngầm lớn nhất nhì trong giang hồ....."

https://thuviensach.vn

Thiếu niên kia nói đến khát vọng của mình, ánh mắt thâm thúy tỏa ra hào quáng sáng ngời, phần tự tin làm cho khuôn mặt thanh tú cũng trở nên lộ rõ.

Âu Dương Tĩnh trong mắt hiện lên thưởng thức hào quang, nàng thích người có khát vọng, tự tin.

"Dẫn Lâu bây giờ làm cái gì? Sát thủ sao?"

"Không hẳn vậy."

Tống Tử Thư lại lắc đầu, "Sát thủ cũng là một bộ phận trong đó, nhưng bộ phận còn lại chuyên tìm tòi tình báo là chính. Ta hy vọng có thể phát triển Dẫn Lâu thành tình báo, sát thủ đều đứng đầu....."

"Dẫn Lâu bây giờ có bao nhiêu người?" Âu Dương An cũng tò mò hỏi.

"Không nhiều lắm, chỉ có hơn một trăm người, nhưng người của chúng ta quý ở chất lượng chứ không phải số lượng." Đối với điểm này, Tống Tử Thư tương đối tự tin, hơn nữa hắn từng đọc qua binh pháp, cho nên Dẫn Lâu cũng không phải chỉ là sát thủ bình thường, mà hơn nữa là càng chú ý đến sách lược tác chiến.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh gật đầu, quý ở chất lượng, những lời này thực chính xác. Nhưng nhìn Tống Tử Thư như thiếu niên mười ba, mười bốn tuổi, hai anh em không khỏi có chút hoài nghi.

"Ngươi bao nhiêu tuổi rồi?" Có thể phát triển một Dẫn Lâu như thế, chắc hẳn cũng không thể nào mười ba mười bốn tuổi được.

"Mười chín." Tống Tử Thư đáp, biết nhiều người đều bị khuôn mặt trẻ thơ của mình lừa, nhưng điều này cũng không thể trách hắn được, khuôn mặt trẻ thơ của hắn là do cha mẹ ban cho, hắn cũng thầm cảm tạ khuôn mặt trẻ thơ này, thật ra thì nó cũng rất hữu dụng.

https://thuviensach.vn

" So với chúng ta còn lớn hơn một tuổi." Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh quả nhiên có chút giật mình, nhưng rất nhanh, hai người khôi phục bình thường.

"Vậy giờ ngươi dẫn ta đến Dẫn Lâu của ngươi đi?" Âu Dương Tĩnh không khách sáo tiếp tục nói. Nếu hắn đã trở thành người của nàng, đương nhiên, nàng cũng sẽ đi xem Dẫn Lâu của hắn. Hơn nữa bây giờ trên giang hồ hơn phân nửa người đều là kẻ địch của nàng, nàng đương nhiên cũng muốn có một thế lực của riêng mình. Mà Dẫn Lâu này được lắm, nàng sẽ sử dụng những phương pháp xử lí khôn khéo, khiến cho Dẫn Lâu trong khoảng thời gian cực ngắn đạt đến đỉnh điểm.

“Được.” Tống Tử Thư gật đầu, quân tử nhất ngôn, nếu nàng đã cứu mình, hắn sẽ thực hiện lời hứa của mình, trở thành người hầu trung thành của nàng, đương nhiên Dẫn Lâu của hắn cũng sẽ là của nàng.

Bảy ngày sau, sức khỏe của Tống Tử Thư cũng đã tốt lên.

Tống Tử Thư quyết định dẫn anh em Âu Dương An đến Dẫn Lâu.

Rời khỏi quán trọ, Âu Dương An thuê một chiếc xe ngựa, Tống Tử Thư cải trang thành gã sai vặt mặc áo xanh, đánh xe ngựa ở bên ngoài, mà hắn cũng cùng với Âu Dương Tĩnh thay đổi quần áo ngồi bên trong xe ngựa, một nhóm ba người theo hướng đến Dẫn Lâu mà đi.

Dẫn Lâu là một tổ chức thần bí. Mặc dù mới thành lập được ba tháng thôi, nhưng lại rất nổi tiếng, chỉ cần Dẫn Lâu tiếp nhận nhiệm vụ sẽ không có thất bại. Bởi vậy, Ám Lâu - một tổ chức khác đứng đầu tập đoàn sát thủ - mới chặn đường đánh người của Dẫn Lâu. Vì muốn diệt trừ hậu họa mà Lâu chủ của Ám Lâu Vân Hạo Trần mới tự mình dẫn người đi đối phó với Dẫn Lâu lâu chủ, không ngờ khéo làm sao lại đụng phải anh em Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, đến rồi." Tống Tử Thư cho xe ngựa dừng ở một địa phương trống trải, sau đó xoay người nói với hai anh em Âu Dương trong xe ngựa.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh từ trong xe ngựa đi ra, kết quả nhìn thấy một địa phương trống trải, hai người mở trừng hai mắt:

"Nơi này chính là Dẫn Lâu?" Bọn họ nhìn khắp cũng không thấy bất kỳ tòa nhà nào.

Tống Tử Thư thần bí cười cười, sau đó hướng về bọn họ bày ra tư thế mời. Ý bảo bọn họ cùng đi với mình.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh liếc mắt nhìn nhau, sau đó cùng Tống Tử Thư bước tới. Ai ngờ vừa đi qua, lập tức nhìn thấy rất nhiều tượng đá hình thù quái dị.

Tống Tử Thư đi đến đống tượng đá phía trước, chạm tay lên một tượng đá, chỉ nghe ầm một tiếng, tượng đá tách ra làm hai, tạo ra một khe hở đủ cho một người qua.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhíu nhíu mày, che giấu như thế ắt hẳn động này chính là đường ngầm dẫn đến Dẫn Lâu, Tống Tử Thư thực sự có chút bản lĩnh.

"Chủ nhân, mời đi theo ta." Tống Tử Thư trở lại nói với Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh.

“Ừ.” Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh gật đầu, theo Tống Tử Thư phía trước vào động.

Vừa vào động, cửa động đột nhiên đóng lại.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 58: Dẫn Lâu Tân Chủ Nhân

"Lâu chủ đã trở lại."

Tống Tử Thư dẫn Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ra khỏi động, qua cái cầu hình vòm, lập tức nhìn thấy một hồ sen không lớn không nhỏ. Đối diện hồ tựa như một cái trại thu nhỏ, ở đó có một mái đình nhỏ, còn có vọng đài cao cao, dùng để trinh sát xem co1 người ngoài xâm nhập hay không. Cho nên bọn họ vừa mới xuất hiện, người trên vọng đài đã nhìn thấy.

Theo tiếng hồi báo, một tấm ván gỗ dày dài từ bên kia được thả xuống, vượt qua mặt hồ, một cây cầu gỗ được hạ xuống.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh thấy thế, đối với Tống Tử Thư lại càng thích thú. Đồng thời cảm thán cho vận may mắn của mình, không ngờ tùy tay cứu, lại cứu phải người lợi hại như vậy.

Bước qua cầu gỗ, phía bên kia có rất nhiều người nghênh đón. Đứng đầu là Bốn nam tử trẻ tuổi quần áo trên người so với những người khác bất đồng, bọn họ phân biệt nhau qua các màu trắng, bạc, xanh, tím bốn màu áo bào, hơn nữa trên ống tay áo mỗi người đều thêu Đồ Đằng. Mà phía sau bọn họ những người khác đều mặc áo bào đen. Nhưng nhìn theo bọn họ, những người áo đen này cũng không phải giống nhau. Những người áo đen này cổ áo đều thêu một đóa Sắc Vi trắng, xem ra đây là dấu hiệu độc đáo của Dẫn Lâu.

"Tham kiến Lâu chủ ——" bốn đầu lĩnh dẫn theo những người khác cùng hành lễ với Tống Tử Thư.

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, tất cả đứng lên đi." Tống Tử Thư gật đầu.

Bốn người dẫn những người khác đứng lên, ánh mắt đảo qua Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An.Trong lòng tuy có nghi hoặc, nhưng lại không nói gì.

"Lâu chủ, lần này ngài ra ngoài gặp chuyện gì sao?" Nam tử áo trắng hỏi, lâu chủ đi đã hơn nửa tháng, lại không có thư về, thực làm cho bọn họ lo lắng một thời gian. Nếu không phải có lệnh của Lâu chủ từ trước, bọn họ đã phái người đi tìm.

"Không có gì, vào trong trước rồi nói sau." Tống Tử Thư nói với mọi người.

"Vâng"

Tống Tử Thư dẫn theo Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An hướng tới cái đình gỗ ở giữa mà đi, bốn nam tử trẻ tuổi đi theo phía sau bọn họ. Về phần cầu gỗ, sau khi Âu Dương Tĩnh bọn họ vào lại được kéo lên.

Vào trong đình, Tống Tử Thư không ngồi ở ghế chủ, lại để cho Âu Dương Tĩnh ngồi lên.

Bốn nam tử hai mặt nhìn nhau, trong lòng hoang mang sâu hơn.

Tống Tử Thư và Âu Dương An ngồi ở hai bên trái phải, mà bốn nam tử đương nhiên chỉ có đứng.

"Ta không ở đây một khoảng thời gian, trong lâu có chuyện gì phát sinh không?" Tống Tử Thư hỏi chuyện trong lâu.

"Hồi bẩm lâu chủ, tất cả vẫn như thường, chưa phát sinh bất cứ chuyện gì." Nam tử áo xám đáp.

"Vậy là tốt rồi." Tống Tử Thư gật đầu, sau đó mới bắt đầu giới thiệu Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An với bốn thủ hạ.

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, bọn họ là tứ đại hộ pháp của ta. Dẫn Lâu bốn Đường chủ. Bạch Hạc quản Bạch Ngọc, Lam Ly quản Lam Hồ, Thanh Lộc quản Thanh Mê, Tử Điêu quản Tử Ly."

Mà Bạch Ngọc bốn người nghe Tống Tử Thư gọi nàng kia là chủ nhân cũng đã sửng sốt, nàng kia thế nào lại trở thành chủ nhân của lâu chủ? Dẫn Lâu là do bọn họ và Tống Tử Thư cùng nhau sáng lập ra, lâu chủ chính là người có vị trí lớn nhất của Dẫn Lâu.

"Lâu chủ ——" bọn họ trong lòng nghi vấn thật sự là nuốt không trôi.

"Đừng nóng vội, ta sẽ đem sự tình từ đầu chí cuối nói cho các ngươi biết." Tống Tử Thư cũng hiểu Bạch Ngọc bọn họ hoang mang, gật đầu với bọn họ.

Mà Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng đánh giá bọn Bạch Ngọc. Lúc này đã hiểu rõ vì sao trên cổ tay áo của Bạch Ngọc thêu hình một con hạc, cổ tay áo của Lam Hồ lại là một con hồ ly. Mà Thanh Mê và Tử Ly phân biệt bằng hình thêu hươu nai và chồn. Thì ra là đại diện cho thân phận của bọn họ. Bốn người này tướng mạo đường đường, khí chất không tồi, nhìn ra được đều là người tài.

"Thời gian ta ra ngoài đã gặp phải đám người của Ám Lâu, hơn nữa bị bọn họ khám phá ra thân phận của ta nên đuổi giết. May nhờ có Âu Dương cô nương cùng với Âu Dương công tử đã cứu ta, lúc ấy ta đã nhận lời làm nô bọc cho Âu Dương cô nương. . . . . ." Tống Tử Thư đem sự tình nói rõ cho đám người Bạch Ngọc nghe, nhưng dù vậy, đám người Bạch Ngọc cũng nhíu chặt mày, bọn họ căn bản là không đồng ý. Báo ân có nhiều loại phương pháp, lâu chủ sao lại hồ đồ đến thế. Đường đường là lâu chủ của Dẫn Lâu lại chấp nhận làm người hầu cho một thiếu nữ?

Kỳ thật bọn họ không biết Tống Tử Thư mặc dù còn trẻ, nhưng có thể tập hợp được trăm người lại cùng đối đầu với các tổ chức sát thủ khác, thì

https://thuviensach.vn

hắn phải lợi hại cỡ nào. Mà khi bị thương gặp được Âu Dương Tĩnh bọn họ, hắn biết đối phương không đơn giản, huống chi về sau lại nhận ra Âu Dương Tĩnh chính là Nữ tử cưỡi thú trên giang hồ đồn đại, cũng càng chắc chắc, nếu Dẫn Lâu có nàng cùng với huynh trưởng gia nhập, nhất định sẽ phát triển nhanh hơn . . . . . .

"Ta biết các ngươi có ý kiến." Tống Tử Thư cũng nói thẳng, "Nhưng việc này ta đã quyết định, kể từ hôm nay, Âu Dương cô nương chính là chủ nhân lớn nhất của Dẫn Lâu. Sau này các ngươi phải nghe theo sắp xếp của nàng ấy, ta và Âu Dương công tử sẽ phụ trợ chủ nhân cùng mọi người xử lý mọi việc trong Dẫn Lâu. Hi vọng sau này Dẫn Lâu của chúng ta dưới sự nỗ lực có thể chiếm cứ địa vị đứng đầu trong giang hồ. . . . . ." khát vọng trong lòng vẫn là không ngừng.

“Vâng” bốn người thấy hắn đã có chủ ý quyết định, cũng chỉ gật đầu.

"Tham kiến chủ nhân và Âu Dương công tử đi." Tống Tử Thư lại phân phó với bọn họ.

" Tham kiến chủ nhân, Âu Dương công tử ——" bốn người chắp tay với anh em Âu Dương An nói, tuy trong lòng vẫn chưa phục, nhưng ngoài mặt cũng không tỏ vẻ tức giận.

Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ liếc mắt một cái, cũng hiểu được trong lòng bọn họ đang suy nghĩ gì. Giơ tay đem con hổ nhỏ ôm vào lòng, bàn tay mềm vỗ về lông hổ mềm mại làm cho Vân Khinh Cuồng hết sức thoải mái lim dim ngủ.

Âu Dương Tĩnh không nói lời nào khiến Bạch Ngọc bốn người kinh ngạc. Hơn nữa lúc này Âu Dương Tĩnh kia khí thế không thể chê vào đâu được, khí thế vương giả trên người, khiến người ta từ đáy lòng dâng lên sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Bạch Ngọc bốn người nhìn nhau, trong lòng bắt đầu hiểu được, chỉ sợ bọn họ nhìn nhầm rồi, thiếu nữ này cũng không phải nữ tử yếu đuối, mà là nữ tử nổi danh trong giang hồ.

"Từ đáy lòng các ngươi không phục đúng không?." Âu Dương Tĩnh gợi lên môi cười, ánh mắt đảo qua bốn người.

"Ta có thể hiểu được, bắt các ngươi lập tức nhận chủ nhân mới khẳng định rất khó, hơn nữa hoài nghi bản lĩnh của ta đó cũng là chuyện đương nhiên, nhưng tiếp xúc lâu ngày, các ngươi sẽ biết ta rốt cuộc có đủ khả năng làm chủ nhân của các ngươi hay không."

"Chủ nhân bớt giận." Bạch Ngọc bốn người chắp tay.

Âu Dương Tĩnh cười khẽ, sau đó con ngươi nhìn về phía Tống Tử Thư, nói:

"Tử Thư, Dẫn Lâu này ngươi quen thuộc nhất, ngươi cứ tiếp tục xử lý đi. Ngươi vẫn là Dẫn Lâu lâu chủ, ta và đại ca cần phải có thời gian làm quen với Dẫn Lâu, chờ tìm hiểu rõ ràng rồi, chúng ta muốn điều chỉnh thế nào thì sẽ nói sau."

“Vâng” Tống Tử Thư gật đầu.

"Như vậy, bây giờ đem những việc các ngươi đang phụ trách nói rõ một chút." Âu Dương Tĩnh hướng tới Bạch Ngọc bọn họ nao nao miệng.

“Vâng”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 59: Dẫn Lâu, Ám Lâu Chi Chiến (Thượng)

Trong sân, trên bàn đá đầy rượu ngon, ánh trăng sáng tỏ, bồn hoa lay động. Đây vốn là cảnh đẹp để ngắm trăng. Nhưng mà, Vân Tuyệt Trần đầy lòng sầu tư. Một người nâng chén không tiếng động kể ra trong lòng buồn khổ.

A Mộc đứng cách đó không xa nhìn chủ nhân, cũng nhịn không được buồn rầu theo người. Hắn biết chủ nhân kỳ thật cũng không thích Lâm Sơ Hạ, ngược lại lại thích Âu Dương cô nương mới quen không lâu. Nhưng một người là minh chủ võ lâm, một người bị người trong giang hồ coi là yêu nữ, hai người bọn họ lập trường đối địch. Cho nên người buồn khổ, nhưng lại không thể nói ra.

Vân Tuyệt Trần lại rót rượu một ngụm rượu, ai nói rượu có thể quên sầu. Hắn có cảm giác mình càng uống càng thanh tỉnh, rượu vào tâm khổ sầu càng sầu. Buông ly rượu ra, hắn thở dài.

"Một người uống rượu rất không thú vị, hay là ta uống với ngươi."

Một tiếng truyền đến, Vân Tuyệt Trần cả kinh, A Mộc cũng cảnh giới, ánh mắt nhìn quanh bốn phía.

"Ai? Đi ra!" Vân Tuyệt Trần trên mặt sầu muộn chợt lóe lên.

"Ta." Một bóng dáng màu bạc xuất hiện, đeo mặt nạ màu bạc, là huynh trưởng cùng cha khác mẹ Vân Hạo Trần sao?

"Đại ca ——"

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần sửng sốt, không ngờ Vân Hạo Trần sẽ đi qua. Quan trọng là hắn và Vân Hạo Trần căn bản không thân, tuy Vân Hạo Trần hiểu được năm đó phụ thân không phải là cố ý vứt bỏ hai mẹ con bọn họ, nhưng có thể khiến cho huynh ấy nhận tổ quy tông lại khó khăn. Cho nên lúc này nhìn thấy Vân Hạo Trần đến đây, Vân Tuyệt Trần mới cảm thấy ngạc nhiên.

A Mộc nhìn thấy là một thiếu gia khác, lập tức xoay người rời đi. Chỉ chốc lát sau lại mang đến một bộ đồ uống.

Vân Hạo Trần nhìn thoáng qua A Mộc, gật đầu, một tên hầu thông minh.

"Đại ca, sao huynh lại tới đây?" Vân Tuyệt Trần biết huynh trưởng không thể không có lý do gì mà tới đây, cho nên mở miệng hỏi.

Vân Hạo Trần nhìn hắn một cái, sau đó lập tức ngồi xuống nhận lấy ly rượu A Mộc rót cho hắn nhấp một ngụm, sau đó nói với Vân Tuyệt Trần:

"Ta vì Âu Dương Tĩnh mà đến."

Vân Tuyệt Trần đầu tiên là sửng sốt, sau đó nhìn Vân Hạo Trần, hoảng hốt hỏi tới:

"Có phải nàng ấy đã xảy ra chuyện gì không?" liệu có phải có người yêu cầu Ám Lâu đuổi giết nàng không đây?

Vân Hạo Trần không trả lời, ngược lại nhìn hắn, nhíu chân mày nói:

"Ngươi vì nàng ta mà uống rượu giải sầu?"

Vân Tuyệt Trần không đáp, nhưng vẻ mặt đã nói lên tất cả.

Vân Hạo Trần thấy thế lại lắc đầu, không ngờ Vân Tuyệt Trần thật sự thích Nữ tử cười thú kia. Hắn thừa nhận Âu Dương Tĩnh không giống người thường, dáng vẻ cũng thanh lệ động lòng người. Nhưng cũng đâu phải xuất sắc nhất.

https://thuviensach.vn

"Nàng ta cướp đi Dẫn Lâu lâu chủ từ trong tay ta."

Vân Hạo Trần chỉ nói một câu như vậy, nhưng hắn nhìn thấy vẻ mặt Vân Tuyệt Trần khẽ biến, cũng hiểu được hắn ta đã hiểu ý mình.

Vân Tuyệt Trần thật sự đã hiểu, hắn còn tưởng là có người đưa ra giao dịch với Ám Lâu. Muốn bọn họ đuổi giết Âu Dương Tĩnh, nhưng bây giờ phát hiện ra so với suy nghĩ của mình sự việc còn nghiêm trọng hơn nhiều. Tuy quan hệ giữa mình và Vân Hạo Trần trong lúc đó thủy chung có một phần ngăn trở, nhưng hắn lại chú ý chuyện của huynh trưởng. Biết gần đây xuất hiện một Dẫn Lâu là đối thủ của Ám Lâu, Dẫn Lâu lâu chủ đã trở thành cái gai trong mắt huynh trưởng. Thật không ngờ Âu Dương Tĩnh lại cứu đi Dẫn Lâu lâu chủ, vậy không phải là trực tiếp cùng Ám Lâu đối nghịch sao?

"Đại ca....." Vân Tuyệt Trần nhìn Vân Hạo Trần, muốn mở miệng nói giúp cho Âu Dương Tĩnh. Nhưng lại nói không nên lời, một bên là nữ tử trong lòng, một bên là huynh trưởng ruột thịt. Hai bên đều quan trọng, hắn phát hiện mình quả thực rất đáng buồn lại lâm vào tình thế khó khăn phải lựa chọn.

"Cái gì cũng đừng nói."

Vân Hạo Trần giơ tay ngăn lại Vân Tuyệt Trần, "Ta biết ngươi muốn nói gì, nhưng Dẫn Lâu lâu chủ đã hứa hẹn làm người hầu của Âu Dương Tĩnh. Hơn nữa nàng ta cũng đã nói nếu muốn động đến Dẫn Lâu, thì hãy cùng nàng ta so chiêu. Cho nên ta và nàng ta nhất định là kẻ địch."

"Nàng ấy sẽ trở thành chủ nhân của Dẫn Lâu?" Vân Tuyệt Trần giật nảy mình, hiện giờ chuyện phiền phức của Âu Dương Tĩnh đã đủ nhiều rồi. Không ngờ nàng lại còn đụng đến Dẫn Lâu. Dẫn Lâu cũng giống Ám Lâu, ở trên giang hồ là hắc đạo. Hơn nữa Dẫn Lâu mặc dù mới thành lập được ba tháng, nhưng kỳ thực lực lượng tương đối bá đạo.

https://thuviensach.vn

"Chắc là vậy." Vân Hạo Trần gật đầu, sau đó lại liếc mắt nhìn Vân Tuyệt Trần một cái."Nếu ngươi muốn ta buông tha cho nàng ta, thì hãy khuyên nàng ta đừng ở chung một chỗ với người của Dẫn Lâu, nếu không....."

Vân Tuyệt Trần nghe xong lời của huynh ấy lại nhăn chân mày, đáy mắt cũng thoáng hiện chua xót. Thật sự hắn cũng muốn khuyên, nhưng bây giờ bản thân đã cùng bọn họ trở thành đối địch. Chia tay lần trước nàng đã nói qua, từ nay về sau, bọn họ chỉ là hai kẻ xa lạ.

Nhưng hai người dường như tính toán sai rồi, Ám Lâu căn bản không phải là đối thủ của Âu Dương Tĩnh. Hơn nữa mặc dù Ám Lâu không đưa ra hành động đối với Dẫn Lâu. Nhưng người của Dẫn Lâu cũng phải vì lâu chủ mình mà báo thù.

.....

Dẫn Lâu

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đến Dẫn Lâu có năm ngày, thời gian tuy ngắn, cũng đủ khiến cho mọi người ở Dẫn Lâu biết hai người này không đơn giản, thật sự có bản lĩnh, nhất là khi biết được Âu Dương Tĩnh chính là Nữ tử cưỡi thú trên giang hồ đồn đãi ồn ào huyên náo, đều hiếu kỳ vô cùng.

Âu Dương Tĩnh hiểu được điều này, nên cũng không bỏ qua cơ hội lập uy tốt như vậy. Nàng có thể thổi tiêu gọi thú, nhưng lần này không phải mãnh thú, nàng mượn cái hồ phía trước Dẫn Lâu, dưới đó không phải có rất nhiều cá sao? Nàng dùng tiếng tiêu gọi đến vô số cá nhảy lên trên mặt nước, cá khiêu vũ đàn đàn, người ở Dẫn Lâu xem mà trợn mắt há hốc mồm, vậy cũng được?

Âu Dương Tĩnh không phải chỉ có mỗi bản lĩnh điều khiển cá, lúc cùng với Âu Dương An lấy ra Tử Nguyệt, Lăng Tiêu kiếm, mới chân chính khiến mọi người ở Dẫn Lâu kinh hãi. Sau đó, thừa dịp mọi người còn trong kinh ngạc ra tay đánh phủ đầu, nàng đem cách thức điều tra, quản lí ở hiện đại áp

https://thuviensach.vn

dụng vào, như vậy người của Dẫn Lâu dù không bội phục cũng phải phục. Bây giờ Âu Dương Tĩnh đã làm cho tất cả mọi người ở Dẫn Lâu tâm phục khẩu phục rồi, bọn họ tình nguyện bán mạng vì nàng.

"Chủ nhân, Thiếu Lâu chủ hôm đó ra ngoài bị người của Ám Lâu phục kích, chúng ta nên vì ngài ấy báo thù mới phải?" Bạch Ngọc mở miệng, lâu chủ chân chính bị gọi thành Thiếu Lâu chủ, hơn nữa tuy đám người Ám Lâu cũng không có động tĩnh gì. Nhưng trong lòng mọi người đối với bọn họ tức giận không giảm chút nào, dám phục kích Thiếu Lâu chủ, bọn họ tất nhiên muốn phản kích.

"Đúng vậy."

Lam Hồ cũng tiếp lời, "Chủ nhân, không thể dễ dàng buông tha cho Ám Lâu được. Nếu không bọn họ sẽ tưởng rằng Dẫn Lâu chúng ta sợ bọn họ. Tuy người của Dẫn Lâu không nhiều lắm, nhưng chưa từng sợ ai bao giờ."

Thanh Mê và Tử Ly không nói chuyện, nhưng đều gật đầu.

Âu Dương Tĩnh cười, bọn họ không nói, nàng cũng sẽ có động tác. Đó là đòn khai hỏa cho Dẫn Lâu, đồng thời cũng là cơ hội tiêu diệt thế lực địch.

"Thù, chúng ta nhất định phải báo, nhưng cũng không cần quang minh chính đại theo đấu với bọn họ." Nhân số Dẫn Lâu thật sự là phần thiệt. Nhưng bọn họ dù sao cũng là tổ chức sát thủ, không cần phải hành động quang minh. Hơn nữa Dẫn Lâu Bạch Hạc đường và Thanh Lộc đường cũng đang phụ trách tình báo, cho nên tất nhiên có thể lợi dụng.

Bạch Ngọc bọn họ nhìn nhau, sau đó cùng kêu lên đáp:

"Chủ nhân xin phân phó." Bọn họ biết chủ nhân khẳng định có chủ ý.

Ánh mắt Âu Dương Tĩnh híp lại, gật đầu cười.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 60: Dẫn Lâu, Ám Lâu Chi Chiến (Trung)

Ám Lâu

Vân Hạo Trần từ Vân phủ trở về, đã vài ngày rồi còn chưa có động tĩnh. Mặc dù đối với Vân Tuyệt Trần trong lòng vẫn có chút ngăn cách, nhưng huyết thống tương thông tình anh em vẫn là bỏ không được. Nhìn đệ ấy vì Âu Dương Tĩnh khổ sở, Vân Hạo Trần đã vì em trai mà nghĩ cách.

"Lâu chủ ——"thị vệ bên người Vân Hạo Trần bước đến.

"Có chuyện gì?" Vân Hạo Trần ngừng suy tư, quay đầu nhìn lướt qua hắn.

"Hồi bẩm lâu chủ, đã xảy ra chuyện." thị vệ mặc áo bào xanh đáp, vừa nghe có chuyện, hắn lại không hề kích động. Lời kia vừa đúng không nhanh không chậm, tựa như chuyện trọng đại đang nói so với bình thường giống nhau.

Vân Hạo Trần đầu tiên là ngẩn ra, sau đó cũng bình tĩnh hỏi:

"Xảy ra chuyện gì?"

"Hồi bẩm lâu chủ, mấy ngày gần đây chúng ta tiếp nhận nhiệm vụ đều bị một đám người thần bí đoạt đi. Không thành công được." Vẫn là âm giọng không nhanh không chậm, mặt cũng không thay đổi, khiến người ta hoài nghi thị vệ mặc áo bào xanh này liệu có phải là một nam nhân mặt đen không.

"Cái gì?"

https://thuviensach.vn

Vân Hạo Trần phút chốc đứng lên, "Những nhiệm vụ chúng ta tiếp nhận đều bị người khác phá hư?"

“Vâng” thị vệ mặc áo bào xanh gật đầu.

Vân Hạo Trần sắc mặt khó coi, Ám Lâu chưa bao giờ tiếp nhận nhiệm vụ thất bại dù là nhỏ nhất. Không ngờ giờ lại đều bị người ta đoạt mất.

”Nhiệm vụ đâu? Sống hay chết?" Vân Hạo Trần lại hỏi, đám kia rốt cuộc có mục đích gì? Hắn biết rõ, thế này mới dễ dàng điều tra ra thân phận của bọn họ.

"Đối tượng toàn bộ được cứu đi, xem ra là còn sống." Nam tử mặc áo báo xanh lại đáp.

Vân Hạo Trần mày nhíu chặt, như vậy, những người đó rốt cuộc là muốn gì? Không có khả năng bọn họ tiếp nhận nhiệm vụ đều có người đến cứu, người bình thường cũng không thể ra tay trước mặt Ám Lâu.

"Khởi bẩm lâu chủ, người mua yêu cầu muốn gặp ngài." Trong lúc Vân Hạo Trần sắc mặt khó coi thì một người áo đen lại tiến vào nửa quỳ đáp.

Vân Hạo Trần mày khóa càng chặt hơn, hắn phất phất tay nói:

"Bảo người mua chờ đi, ta sẽ đến gặp bọn họ."

“Vâng” người áo đen lui ra.

Vân Hạo Trần xoa xoa mi tâm, xong mới ngẩng đầu hỏi đến thị vệ mặc áo bào xanh:

"A Khốc, tra ra được lại lịch của đám người kia không?"

"Bẩm lâu chủ, chưa." Nam tử mặc áo bào xanh lãnh khốc lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

"Tra không được?" âm giọng Vân Hạo Trần cất cao lên rồi, lại có chuyện Ám Lâu bọn họ tra không được tin tức nữa chứ.

"Đi, đến Khuynh Tình Các mua tin tức. Mặc kệ tiêu hao bao nhiêu ngân lượng, nhất định phải tra cho được đám người kia rốt cuộc là vì chúng ta, hay vì đối tượng trong nhiệm vụ của ta mà đến."

Khuynh Tình Các là nơi chuyên mua bán các loại tình báo. Vì nghề nghiệp, tổ chức, dù là lên trời hay trong hoàng cung bí ẩn, đến người buôn bán nhỏ, chỉ cần ngươi muốn, đối phương đều có tin cho ngươi. Đương nhiên, điều kiện là ngươi có thể đủ ra giá.

“Vâng” lãnh khốc nhận mệnh lệnh, rồi rời đi.

Vân Hạo Trần lại ngồi ở chỗ kia nghĩ đến đám người thần bí rốt cuộc có thể là ai?

Mấy ngày sau, Khuynh Tình Các còn chưa tra được thông tin, Người thần bí lại đột nhiên chủ động cho Ám Lâu manh mối.

"Dẫn Lâu?"

Ánh mắt Vân Hạo Trần híp lại, hào quang nguy hiểm lóe sáng.

"Thì ra là bọn họ, thảo nào."

Bây giờ người của Dẫn Lâu lại còn muốn cùng hắn gặp mặt, thế này không phải là hắn chủ động tìm người ta gây phiền toái, mà là người ta tìm tới đây.

"Tuyệt Trần, cũng không thể trách ta."

Ánh mắt Vân Hạo Trần híp lại, hắn muốn lợi dụng cơ hội lần này hoàn toàn tiêu diệt Dẫn Lâu, đem đối phương giải quyết hết một lần. Nếu không, sau này Dẫn Lâu nhất định sẽ là đối thủ lớn nhất của Ám Lâu. Một núi

https://thuviensach.vn

không thể chứa hai cọp, hắn đương nhiên cũng sẽ không hi vọng có một tổ chức có thế lực tương đương Ám Lâu tồn tại.

"A Khốc, phân phó xuống. Chuẩn bị tốt đi, ta muốn đi gặp bọn họ."

“Vâng”

Ba ngày sau, tại Ly Biệt đình ở Giang Nam. Ánh nắng chiều bao phủ bốn phía. Xa xa ngọn núi phập phồng liên miên, ánh hồng bao phủ một góc trời. Khung cảnh hoàng hôn tương đối mê người.

Vân Hạo Trần dẫn vài người đến Ly Biệt đình, cùng đợi Dẫn Lâu đến. Đúng lúc này, xa xa xuất hiện vài bóng dáng, dưới sự mờ ảo của ánh chiều bóng người càng thêm kéo dài. Hoa mỹ huyền ảo, những người kia mặc áo màu xanh, lại cho người ta cảm giác lầm tưởng gặp phải thần tiên.

Dần dần, bóng dáng phút chốc ra.

Vân Hạo Trần bọn họ cũng thấy rõ ràng, Thì ra đến đúng là Người của Dẫn Lâu, cầm đầu cũng là Âu Dương Tĩnh, theo sau nàng là tứ đại Đường chủ của Dẫn Lâu: Bạch Ngọc, Lam Hồ, Thanh Mê, Tử Ly. Dẫn Lâu lâu chủ Tống Tử Thư và Âu Dương An hôm nay không có ở cạnh nàng.

Âu Dương Tĩnh dẫn theo tứ đại Đường chủ đứng ở phía trước Ly Biệt đình, cùng Vân Hạo Trần gặp mặt. Khóe môi khẽ tươi cười. Nhưng trên mặt dùng một miếng khăn che mặt, đúng vậy, nàng dùng đến khăn che mặt. Bây giờ làm Chủ nhân của Dẫn Lâu rồi, nàng đương nhiên cũng muốn có chút thần bí.

"Vân lâu chủ, chúng ta lại gặp mặt."

Vân Hạo Trần cũng theo trên mặt ghế đá đứng lên, hướng tới Âu Dương Tĩnh gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Âu Dương tiểu thư, mời vào bên trong."

Hai người, một người dùng khăn che mặt che lại dung nhan, một người đeo mặt nạ bạc dấu đi dung mạo. Một người quần đỏ phiêu phiêu, một người gắn viền bạc trên áo lam, xem hai người khí thế bên ngoài đều vô cùng mạnh mẽ.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, đi vào, ngồi đối diện Vân Hạo Trần. Mà Bạch Ngọc, Lam Hồ, Thanh Mê, Tử Ly bốn người đứng ở sau lưng nàng, bọn họ mặc áo bào trên cổ tay có thêu đồ án tương ứng, dung mạo tuấn mỹ, đều có khí chất, muốn lấn át cả Âu Dương Tĩnh, nhưng thật ra càng khiến nàng như nữ vương.

Vân Hạo Trần cũng ngồi xuống, ánh mắt đầu tiên là quét qua Bạch Ngọc, Lam Hồ, Thanh Mê, Tử Ly bọn họ, sau đó dừng lại trên người Âu Dương Tĩnh:

"Âu Dương tiểu thư đại diện cho Dẫn Lâu?" Nàng ta thật sự thành người của Dẫn Lâu rồi sao?

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu, "Sau này Dẫn Lâu do ta làm chủ."

Vân Hạo Trần tuy đã đoán được, nhưng nghe nàng nói vậy. vẫn bị giật mình. Dẫn Lâu lâu chủ thực sự đem tâm huyết mình tạo dựng nên giao cho người ngoài?

"Vậy mời Âu Dương cô nương cho ta một câu trả lời thỏa đáng, vì sao Dẫn Lâu tranh giành nhiệm vụ của Ám Lâu?" Ánh mắt Vân Hạo Trần nhìn thẳng Âu Dương Tĩnh, không khách sáo lên tiếng chất vấn.

"Giải thích?" Âu Dương Tĩnh lại nở nụ cười, mang theo vài phần nghiền ngẫm. Nhưng tuyệt đối không có ý định xin lỗi."Nói đến giải thích, Vân lâu chủ không phải càng nên cho Dẫn Lâu ta một lời giải thích? Ngày đó vì sao truy sát Dẫn Lâu lâu chủ?" Cứ coi là kẻ thù đi, thì cũng nên để Dẫn Lâu tính

https://thuviensach.vn

toán với Ám Lâu trước mới đúng. Nói đến tranh đoạt nhiệm vụ, cũng chỉ là tính toán ân oán thôi.

"Ngươi có ý gì?" vẻ mặt Vân Hạo Trần dưới mặt nạ càng lạnh hơn.

"Chỉ số thông minh của Vân lâu chủ sẽ không ngay cả chuyện này cũng không hiểu chứ?" Âu Dương Tĩnh lại cười ngọt ngào, nhưng nhìn thế nào cũng khiến Vân Hạo Trần chướng mắt.

"Thì ra tất cả đều là Dẫn Lâu các ngươi cố ý." hắn hiểu rõ rồi, cái gọi là phá rối nhiệm vụ chính là trả thù chuyện bọn họ làm bị thương Tống Tử Thư trước đây, ngày hôm nay nàng ta tới tìm mình. Chính là muốn ân oán công bằng.

"Hiểu được là tốt rồi." Âu Dương Tĩnh gật đầu, "Ta biết Vân lâu chủ là người thông minh mà."

"Vậy các ngươi muốn thế nào?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 61: Dẫn - Ám Lâu Chi Chiến (Hạ)

"Như vậy, các ngươi muốn thế nào?"

Vân Hạo Trần cũng biết, hôm nay tướng mời dự tiệc căn bản chính là Hồng Môn Yến. Nhưng hết cách, hắn cũng có chuẩn bị. Tuy nói Âu Dương Tĩnh có thể điều khiển thú, chỉ cần bọn họ không cho nàng ta có cơ hội thổi tiêu là được.

Âu Dương Tĩnh rõ ràng đã tháo xuống khăn che mặt, ánh mắt lại giống như viên bảo thạch đen nhìn Vân Hạo Trần, cười đến ngọt như mật. Trên mặt hiện ra lúm đồng tiền, trên mặt cứ thế hé ra thanh xuân, thật là khiến người ta so nàng lúc này với yêu nữ trong miệng những người võ lâm trở thành hai người hoàn toàn khác nhau.

"Nếu ta muốn toàn bộ Ám Lâu, ngươi nói sao?" Âu Dương Tĩnh vẫn là cười tủm tỉm, nhưng lời nói ra thiếu chút nữa làm cho Vân Hạo Trần, cùng những người đang mai phục của Ám Lâu hộc máu, muốn toàn bộ Ám Lâu là sao, còn hỏi ý người khác nữa chứ? Đúng là không biết xấu hổ.

Vân Hạo Trần trước ngực không ngừng phập phồng, tức giận từng đợt từng đợt. Nhưng hắn vẫn hít sâu một cái, cố đè xuống cơn tức giận. Ánh mắt nhìn Âu Dương Tĩnh, đã không còn chút độ ấm nào.

"Ngươi muốn toàn bộ Ám Lâu?" Thì ra dã tâm của Dẫn Lâu lớn như vậy.

"Đúng." Âu Dương Tĩnh gật đầu, ngọt ngào tươi cười đột nhiên trở nên quỷ dị ."Hơn nữa nếu đoán không nhầm thời gian, bây giờ Ám Lâu đã là

https://thuviensach.vn

của Dẫn Lâu chúng ta rồi."

"Có ý gì?" Vân Hạo Trần có dự cảm không tốt, chẳng lẽ bọn họ sử dụng kế điệu hổ ly sơn?

"Ngươi đã hiểu rõ rồi, sao còn hỏi lại ta." Âu Dương Tĩnh nở nụ cười, sau đó vươn tay về phía Bạch Ngọc.

Bạch Ngọc hiểu ý, không biết từ đâu xuất hiện một quả táo đưa tới tay Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh nhìn táo đỏ, chỉ cắn một miếng nhỏ thôi sẽ không mất hình tượng. Nàng cầm quả táo lập tức cắn một cái, tư thái nhàn nhã kia, hơn nữa còn có phong cảnh bốn phía, thật đúng như là không khác gì đại tiểu thư ra ngoại thành dạo chơi. Biếng biếng nhác nhác, lại không mất quý khí.

Vân Hạo Trần khóe miệng co quắp, Âu Dương Tĩnh này quả nhiên không phải người bình thường. Nhưng trong lòng hắn đã không muốn đối với nữ tử trước mắt tơ tưởng điều gì, hắn chỉ lo lắng Ám Lâu có phải thật sự bị Dẫn Lâu dẹp xong rồi không? Nhưng cho dù trong lòng thực lo lắng, mặt nạ lại che giấu vẻ mặt của hắn, vẻn vẹn còn lại đôi mắt lạnh lùng kia.

"Ngươi thực sự cho là Ám Lâu ta ngồi không sao, một Dẫn Lâu nho nhỏ như các ngươi nói muốn là có thể muốn?" Khí thế như cầu vồng, hắn đương nhiên sẽ không tại...lúc này thua trước khí thế.

"Không phải còn ngươi nữa sao." Âu Dương Tĩnh cười híp mắt nhíu mày, nhìn lướt qua Vân Hạo Trần."Nếu bên kia không thể đắc thủ, ta chỉ cần bắt giữ ngươi là được." Bắt giặc phải bắt vua trước, bắn người phải bắn ngựa trước. Lâu chủ của Ám Lâu ở trước mắt, nàng đương nhiên sẽ không để cho hắn bình yên toàn thân trở ra.

"Ngươi đừng quá cuồng vọng." Vân Hạo Trần phút chốc đứng lên, cả người tuôn ra lãnh ý cùng sát khí.

https://thuviensach.vn

"Ta cuồng vậy đó, thì sao?" So với Vân Hạo Trần giương cung bạt kiếm, Âu Dương Tĩnh vẫn là chậm rãi. Tuyệt không lo lắng, giống như đã nắm chắc tất cả thắng lợi trong tay.

Mà phía sau Âu Dương Tĩnh, bốn người Bạch Ngọc, Lam Hồ, Thanh Mê, Tử Ly cũng chỉ ngẩng cằm lên, liếc nhìn Vân Hạo Trần. Đây là người đã đả thương lâu chủ của bọn họ. Bây giờ còn dám khiến chiến với chủ nhân, hắn căn bản không biết chữ chết viết thế nào mà.

"Khinh người quá đáng." Vân Hạo Trần cảm giác mình lúc này như nhỏ bé hơn so với cô bé nhỏ hơn mình mấy tuổi, làm hắn hoàn toàn mất thể diện, hắn giận dữ, một chưởng đánh trúng bàn đá. Chỉ nghe ầm một tiếng, bàn đá nhất thời bể thành mấy khối.

"Bảo vệ lâu chủ ——"

Đám người Ám Lâu mai phục trước đó vốn đã không kìm nén được nữa, bây giờ vừa thấy lâu chủ tức giận. Lúc này lập tức vọt ra, đem ly biệt đình bao vây một vòng, một đám người áo đen, tay cầm kiếm, mắt lạnh nhìn nhau, sát khí đầy trời.

Đối mặt với đám người Ám Lâu đang lao tới, Âu Dương Tĩnh lại không có bất kỳ phản ứng nào, vẫn ngồi trên mặt ghế đá, một tay cầm quả táo, một bên nhìn mấy người bao vây bọn họ.

"Thì ra sớm đã có chuẩn bị." Đương nhiên, nàng cũng biết Vân Hạo Trần có chuẩn bị. Nhưng dù hắn có chuẩn bị nhiều người cỡ nào, nàng cũng có thể ngay tại chỗ dùng tiêu đưa tới vô số ‘binh tướng’.

Vân Hạo Trần giương tay lên, các thủ hạ đều đứng lại, không hề lên tiếng. Nhưng sát khí là không thể che hết, nhất là sát khí nhằm vào Âu Dương Tĩnh, có thể phóng xạ đi rất xa.

https://thuviensach.vn

"Bây giờ nếu ngươi đầu hàng còn kịp." Vân Hạo Trần nói với Âu Dương Tĩnh.

"Ta cũng muốn với ngươi lời giống vậy." Âu Dương Tĩnh khóe miệng cười vẫn chưa từng hạ xuống.

"Ngươi ——" Vân Hạo Trần trừng mắt nhìn nàng, sau đó mấp máy môi nói. "Nếu không phải vì Tuyệt Trần đối với ngươi nóng ruột nóng gan, ta sẽ không thủ hạ lưu tình với ngươi."

Âu Dương Tĩnh nghe xong lời của hắn cũng là chợt nhíu chân mày, ngẩng đầu, nhìn hắn, đáp:

"Ngươi không cần phải thủ hạ lưu tình, bởi vì ta đối với ngươi sẽ không nể mặt. Về phần Vân Tuyệt Trần, ta cũng muốn nói rõ quan hệ, ta đã từng cứu hắn hai lần. Tình ý của hắn đối với ta không có bất kỳ quan hệ nào, ta không nợ hắn, mà hắn thì lại nợ ta....."

"Một khi đã vậy, ta đây sẽ không khách sáo." Vân Hạo Trần biết trận chiến này là khó tránh khỏi, hắn lui về phía sau từng bước. Giơ tay lên, người của Ám Lâu lập tức tấn công tới chỗ Âu Dương Tĩnh cùng Bạch Ngọc bọn họ.

Âu Dương Tĩnh cũng không có động thủ, phía sau bốn người Bạch Ngọc rút bảo kiếm ra khỏi vỏ, hướng tới người của Ám Lâu nghênh đón. Bốn người họ là Dẫn Lâu Đường chủ, tất nhiên võ công cao thâm. Bạch Ngọc đúng như Bạch Hạc đường của hắn, chiêu thức thực phiêu dật, nhưng lại vô cùng sắc bén, nhanh nhẹn; Lam Hồ giống một con hồ ly, chiêu thức hay thay đổi, gian xảo vô cùng; Thanh Mê thì tựa hươu nai, nhìn như vô hại, nhưng lại làm cho người khác muốn phòng cũng khó phòng; Tử Ly lại giống như con chồn, chiêu thức sắc bén vô cùng, mang theo sát khí.

Bốn người đối kháng với Sát thủ của Ám Lâu, nhưng lại không có vẻ gì là cố hết sức. Ngược lại, không đến một nén hương, người bên Ám Lâu đã

https://thuviensach.vn

ngã xuống từng đám lớn.

Vân Hạo Trần chân mày khóa chặt, bên người lãnh khốc vẻ mặt càng lạnh hơn.

Trong lúc đôi bên đang quần chiến, một nhóm người khác hướng về bọn họ chạy tới. Cũng là người của Ám Lâu, cả đám bọn họ thân đều mang trọng thương, xem ra cực kỳ không ổng.

"Lâu chủ, lâu chủ, không xong."

Vân Hạo Trần phút chốc xoay người, khi thấy người của chính mình chật vật xuất hiện thân ngay lúc này. Vẻ mặt rùng mình, gấp giọng hỏi:

"Đã xảy ra chuyện gì? Các ngươi không phải đang canh giữ ở Ám Lâu sao?" Trong lòng dự cảm không tốt càng mạnh mẽ.

"Lâu, lâu chủ, Ám Lâu bị người ta tấn công vây hãm. Các anh em chết thảm, ta mang theo người đến báo tin với lâu chủ, lâu chủ mau nghĩ biện pháp đi." Tên cầm đầu thương thế so sánh với những người khác có vẻ nhẹ hơn một chút, nói cho hết lời, sau đó, con ngươi khi nhìn đến một đám người của Ám Lâu cũng ngã xuống ở chỗ Âu Dương Tĩnh thì giật mình.

"Thuộc hạ đến chậm sao?"

Vân Hạo Trần cười khổ, Ám Lâu thực bị tấn công. Trong lòng hắn khiếp sợ nhiều, nhưng càng nhiều hơn là kinh ngạc đối với Âu Dương Tĩnh. Nàng ta rốt cuộc là nữ tử thế nào? Bỗng nhiên xoay người nhìn về phía nàng, con ngươi lạnh băng bắn ra hận ý.

"Hôm nay không phải ngươi chết, thì là ta chết." Trên thế giới này đối với hắn mà nói không có gì quan trọng hơn so với Ám Lâu, lúc trước lúc hắn đầy bụng cừu hận đối Vân gia, thành lập Ám Lâu, cũng là cho chính

https://thuviensach.vn

mình sự tin tưởng. Nhưng bây giờ Ám Lâu đã không còn, hắn còn có cái gì?

"Còn phải xem ngươi có bản lĩnh này hay không."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 62: Cá Lớn Ăn Tôm Nhỏ (Cá Lớn Nuốt Cá Bé)

"Còn phải xem ngươi có bản lĩnh này hay không."

Âu Dương Tĩnh nói xong, người cũng đứng lên. Gió tung bay, khẽ nâng chiếc cằm tinh xảo, kiêu căng giống như nữ vương đứng trến đỉnh núi dõi mắt nhìn xuống thiên hạ vạn vật nhỏ bé. Nàng, trời sinh thuộc loại người đứng ở trên cao.

Bọn người Ám Lâu bị tư thái của nàng làm cho kinh ngạc, Bạch Ngọc tứ đại Đường chủ của Dẫn Lâu lại vì chủ nhân mới mà thả lỏng tâm.

Vân Hạo Trần thời khắc này hiểu rõ rồi, vì sao Vân Tuyệt Trần có thể vì Âu Dương Tĩnh mà đau khổ. Nàng ta chói mắt như thế, có thể khiến người ta đui mù. Rõ ràng là bị nàng hủy đi Ám Lâu, nhưng giờ khắc này, hắn phát hiện mình kỳ thật cũng không phải hận nàng. Nhưng dù vậy, hắn cũng muốn vì thuộc hạ báo thù.

"Vậy thử xem." mũi nhọn bảo kiếm trên tay, hợp với dáng vẻ Vân Hạo Trần đeo mặt nạ màu bạc kia.

Âu Dương Tĩnh cũng không nói nhiều, trực tiếp cầm lấy ngọc tiêu. Đối phó hắn, nàng không cần phải gọi thú, càng không cần phải dùng đến Tử Nguyệt bảo kiếm. Một ngọc tiêu cũng đủ để đánh bại hắn rồi.

Hai người nhìn nhau, ai cũng không động thủ trước, cứ như vậy giằng co. Nháy mắt hai người lại đồng thời có động tác, nhanh như gió. Hai bóng dáng một đỏ một bạc giao nhau, bảo kiếm đấu với ngọc tiêu.

https://thuviensach.vn

Vân Hạo Trần cầm bảo kiếm nhìn như sắc bén chiếm thế thượng phong, nhưng Âu Dương Tĩnh đã tu linh lực. Tốc độ, cảm giác đều là hợp nhất, khi hắn còn chưa kịp xuống tay, Âu Dương Tĩnh đã nhìn thấu được chiêu thức của hắn.

Ám Lâu cùng cả bọn Bạch Ngọc nhìn hoa cả mắt, nhưng trong nháy mắt, thắng bại cũng phân rõ. Chỉ thấy ngọc tiêu của Âu Dương Tĩnh đã để ngang trên cổ Vân Hạo Trần, mà kiếm của Vân Hạo Trần lại dẫn theo, không hạ xuống.

"Ngươi thua rồi." Âu Dương Tĩnh nhìn hắn cười cợt nói.

Vân Hạo Trần ngẩn ra, hắn thua tâm phục khẩu phục. Nàng đích thực rất lợi hại, không có gọi thú, chưa dùng tới Cổ thần kiếm, vẻn vẹn một ngọc tiêu đã đả bại chính mình. Tuy tự ái của hắn, kiêu ngạo đều rất lớn, nhưng cũng không phải loại người thua không chịu thừa nhận. Vì thế hắn gật đầu, đáp:

"Ta thua, ngươi muốn xử trí thế nào tùy ngươi vậy."

"Lâu chủ ——" người của Ám Lâu nhìn Vân Hạo Trần, làm sao có thể? Lâu chủ của bọn họ cứ thua như vậy. Trong lòng khiếp sợ lại không cam lòng, cũng có loại bi thương cùng sợ hãi đối với Âu Dương Tĩnh.

"Cái gì cũng không cần nói." Vân Hạo Trần hướng tới bọn họ khoát tay áo, "Thua là thua, không thể vì mọi người báo thù là ta vô năng, không trách ai được....."

"Lâu chủ ——"tâm tình mọi người trầm trọng.

"Nói đi, ngươi muốn xử trí thế nào?" Vân Hạo Trần nhìn Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

"Nếu ta muốn giết ngươi?" Âu Dương Tĩnh nói, ánh mắt nhìn Vân Hạo Trần.

Vân Hạo Trần đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo mặt nạ không có bất kỳ vẻ mặt nào đáp:

"Tất nhiên, muốn làm gì cũng được." thắng làm vua thua làm giặc, ai bảo mình thua.

"Lâu chủ ——"

Vân Hạo Trần nhìn Ám Lâu, đột nhiên nói với Âu Dương Tĩnh:

"Nhưng ta hi vọng ngươi có thể tha cho bọn họ."

Ngón tay hướng về thuộc hạ của mình, "Bọn họ chỉ nghe lệnh của ta thôi, đối với ngươi mà nói căn bản không đáng giá nhắc tới. Buông tha cho bọn họ cũng sẽ không uy hiếp được ngươi."

"Lâu chủ ——" người Ám Lâu vừa nghe đều lên tiếng, "Chúng ta thề cùng ngài tồn vong."

"Tâm ý của các ngươi ta nhận, nhưng nếu các ngươi còn nhớ ta là lâu chủ, thì phải nghe lời của ta." Vân Hạo Trần nhìn bọn họ nói, đều là sớm tối ở chung, tuy đều là sát thủ, nhưng phần nghĩa khí này vẫn tồn tại.

"Lâu chủ ——"

Vân Hạo Trần lại giương tay lên, ngăn cản bọn họ tiếp tục mở miệng:

"Ta hi vọng các ngươi sau này đừng làm sát thủ nữa, đổi nghề kiếm kế sinh nhai đi, sau đó thành gia lập nghiệp, bắt đầu cuộc sống mới, các ngươi cũng biết, chúng ta làm nghề này là không có ngày mai, cho nên sau này đã không còn Ám Lâu các ngươi cũng đừng tiếp tục....."

https://thuviensach.vn

"Ngươi không biết là lời của ngươi rất buồn cười sao?"

Nghe Vân Hạo Trần nói..., Âu Dương Tĩnh đột nhiên xen mồm, đồng thời trong đầu cũng có suy nghĩ riêng.

"Ngươi bảo bọn họ không làm sát thủ, ngươi tưởng dễ dàng vậy sao. Không nói đến bọn họ trước đây đã tiếp nhận bao nhiêu nhiệm vụ, một khi bọn họ không làm sát thủ nữa, vậy sẽ trở thành bị người khác giết chết....."

Lời Âu Dương Tĩnh nói khiến Sát thủ của Ám Lâu đều cúi đầu, đúng vậy, trước đây bọn họ giết người nhiều như thế, một khi bọn họ rời khỏi tổ chức thì sẽ bị người tìm đến báo thù.

Vân Hạo Trần cũng sửng sốt, hắn hi vọng thủ hạ có thể bắt đầu cuộc sống mới. Nhưng thật đã quên điểm này.

"Ta đang nghĩ xem nên xử trí ngươi thế nào." Âu Dương Tĩnh nhìn Vân Hạo Trần nói, khóe miệng mang ý cười.

"Xử trí thế nào?" lực chú ý của Vân Hạo Trần lại bị Âu Dương Tĩnh kéo trở lại.

"Nếu ta cho ngươi tiếp tục làm Lâu chủ của Ám Lâu, thế nào?"

"Ngươi ——"

"Chủ nhân ——?"

Cái này không chỉ Vân Hạo Trần không biết Âu Dương Tĩnh đang suy nghĩ gì, mà cả bọn Bạch Ngọc cũng khó hiểu. Một đám hai mặt nhìn nhau.

"Ta quyết định giữ lại Ám Lâu."

Âu Dương Tĩnh nói, "Nhưng từ nay về sau, Ám Lâu sẽ là dưới trướng của Dẫn Lâu, tất cả lấy mệnh lệnh của Dẫn Lâu làm việc."

https://thuviensach.vn

Mọi người ngây người, ý định kia trực tiếp không phải là thâu tóm Ám Lâu ư. Từ nay về sau Dẫn Lâu là lão đại, Ám Lâu là người hầu.

"Còn ngươi ——" Âu Dương Tĩnh nhìn Vân Hạo Trần, "Ta muốn ngươi tiếp tục làm Lâu chủ của Ám Lâu, thủ hạ của ngươi cũng có thể tiếp tục ở lại, vẫn đi theo ngươi. Nhưng hành động sau này lấy Dẫn Lâu làm chủ. Đương nhiên ta sẽ không đối xử tệ bạc với các ngươi. Nếu các ngươi biết điều, ta sẽ giữ lại các ngươi."

Âu Dương Tĩnh lại nhìn thoáng qua đám người Vân Hạo Trần đang sửng sốt, nói:

"Ngươi có thể nhận, cũng có thể từ chối. Kết quả hai chọn một, hoặc là thành thủ hạ của ta, hoặc là nhảy xuống vách núi đen kia." ngón tay giơ lên, trực tiếp chỉ về vách núi gần Ly Biệt đình.

"Ngươi ——"

Vân Hạo Trần buồn bực, nhưng lại tĩnh tâm nhìn vào mắt Âu Dương Tĩnh. Còn thật sự tự hỏi, kỳ thật ở lại cũng không tệ, tuy phải nghe lời nữ tử này, nhưng nàng ta đích thực rất lợi hại. Hơn nữa hắn tin tưởng lấy tài năng của mình, hoàn toàn có cơ hội phát triển Ám Lâu, muốn nàng ta nhìn mình với đôi mắt khác xưa.

"Được, ta nhận lời ngươi, ở lại tiếp tục làm Lâu chủ của Ám Lâu."

"Tốt lắm." Âu Dương Tĩnh gật đầu, "Hãy để cho ta nhìn thấy thực lực của ngươi đi."

"Nhất định." Vân Hạo Trần kiên định gật đầu, ánh mắt tự tin.

"Tĩnh nhi ——"

https://thuviensach.vn

Lúc này, Âu Dương An và Tống Tử Thư cũng tới. Thì ra bọn họ đi tập kích Ám Lâu. người của Ám Lâu nhìn hai người với ánh mắt không tốt. Lại nhớ tới Ám Lâu bây giờ đã là dưới trướng của Dẫn Lâu, bọn họ cũng chỉ có thể từ bỏ.

"Ca, Tử Thư." Âu Dương Tĩnh gật đầu với bọn họ, "Muội đã để Ám Lâu làm thủ hạ của Dẫn Lâu." Nàng đem sự tình nói ra một lượt.

Âu Dương An và Vân Hạo Trần nhìn nhau, sau đó gật đầu.

“Được.”

Tống Tử Thư hướng về Vân Hạo Trần, đưa tay ra với hắn:

"Xin chào, ta là Tống Tử Thư."

Vân Hạo Trần nhìn hắn một cái, cũng cầm tay hắn nói:

"Vân Hạo Trần."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 63: Nhiệm Vụ Đầu Tiên Là Giết Cha

Biên quan quân doanh, bầu trời không mây, vạn dặm trời quang.

Mặc trên người áo giáp màu bạc Âu Dương Ngự đứng trên bàn cao, nhìn xuống phía dưới binh lính chỉnh tề hô khẩu hiệu thao luyện. Hắn gật đầu, giơ tay hướng về bọn họ uy vũ khích lệ:

"Các vị các tướng sĩ hãy nỗ lực, thao luyện cho tốt, chúng ta mới có thể bảo vệ quốc gia."

"Bảo vệ quốc gia, bảo vệ quốc gia....." Binh lính khí thế mạnh hơn, thao luyện cũng có sức lực hơn.

Âu Dương Ngự lại gật đầu một cái, khóe miệng lộ ra tươi cười.

"Tướng quân ——" quân sư Liêu Mân đã đi tới.

Âu Dương Ngự quay đầu, nhìn ông ta, một bên đi về phía lều trại, một bên thấp giọng hỏi:

"Tra được không?"

“Vâng” Liêu Mân gật đầu, đi theo bên cạnh Âu Dương Ngự.

Một bên đáp, "Thuộc hạ tra được rồi, trên giang hồ đồn đãi Nữ tử cưỡi thú thật sự là Ngũ tiểu thư, công tử đi theo bên cạnh tiểu thư cũng đúng là Tứ công tử. Bọn họ quả thực có được thần kiếm thượng cổ, những điều này đều là chuyện có thật. Không phải lời đồn. Nhưng ở trên đại hội võ lâm, Tứ công tử bị thương, Ngũ tiểu thư tức giận, gọi mãnh thú ra nuốt chửng anh

https://thuviensach.vn

em Vương gia, cùng Vương gia gây nên cừu hận. Sau đó lại bị người tung ra tin đồn, nói Ngũ tiểu thư có được bí tịch điều khiển thú, thần kiếm thượng cổ, khiến người trong giang hồ mơ ước, cho nên bọn họ bây giờ đã trở thành đối tượng bị người trong giang hồ đuổi giết....."

Nghe xong Liêu Mân nói..., Âu Dương Ngự mày nhíu chặt lại. Không ngờ bọn họ đã gây nên nhiều sóng gió như vậy. Nhưng con gái mình thật có thể điều khiển thú? Xem ra ông đối với đôi anh em này thật sự hiểu biết quá ít.

"Bọn chúng có gặp nguy hiểm không?" Tuy biết con gái rất lợi hại, nhưng bây giờ toàn bộ người trong võ lâm hầu như đều đuổi giết bọn họ. Ông làm phụ thân tất nhiên vẫn lo lắng, huống chi nếu không phải trước kia ông không quan tâm đến bọn họ, có lẽ tình huống đã hoàn toàn khác với bây giờ.

"Không." Liêu Mân cười lắc đầu, "Tướng quân, người trong võ lâm ngược lại không làm gì được Tứ công tử và Ngũ tiểu thư. Võ công của hai người bọn họ phóng mắt trong khắp giang hồ, hầu nhưkhông người có thể chống đỡ."

Âu Dương Ngự gật đầu, khóe miệng lộ ra tươi cười, vui mừng lại tự hào, cũng yên tâm không ít.

"Tướng quân, thuộc hạ ngoại trừ nghe được chuyện của Tứ công tử, Ngũ tiểu thư, còn thám thính được một sự kiện khác." Nói đến đây, Liêu Mân vẻ mặt dường như ngưng trọng.

"Tin tức gì?" Âu Dương Ngự thấy thế, ông cũng nghiêm túc.

"Tướng quân, có người muốn gây bất lợi đối với ngài." Liêu Mân nói, ông phát hiện có người âm thầm thuê tổ chức sát thủ với số tiền lớn muốn mua mạng của tướng quân.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự nghe xong phản ứng không nhiều lắm, nói:

"Không có người ra tay, ta còn cảm thấy kỳ quái. Trước tiên không cần ra tay, chúng ta sẽ chờ bọn họ tới."

"Nhưng....." Liêu Mân vẫn lo lắng, nếu đối phương tìm là tổ chức sát thủ, sẽ không thực hiện qua loa.

"Nghe ta đi, không sai đâu." Ánh mắt Âu Dương Ngự híp lại, xem dáng vẻ kia, giống như đã có chủ ý.

Liêu Mân thấy thế gật đầu, nhưng lại thầm hạ quyết tâm, nhất định phải âm thầm bảo vệ tốt tướng quân.

"Tướng quân, còn về Tứ công tử và Ngũ tiểu thư, chúng ta có cần phái người đi tìm bọn họ trở về không?"

"Không cần." Âu Dương Ngự lắc lắc đầu, "Phái người tùy thời lưu ý tin tức của bọn chúng là được, ta tin tưởng hổ phụ không sinh khuyển tử, bọn chúng tự sẽ có cách ứng đối." Có lẽ ông nên giải quyết tất cả mọi chuyện. Sau đó đưa An nhi đến quân doanh luyện tập. Sau này cho nó sẽ kế thừa mình, trở thành đại tướng quân.

"Vâng"

.....

Ám Lâu

Trải qua hai tháng tu chỉnh, Ám Lâu lại khôi phục. Sau khi chôn cất người chết, Vân Hạo Trần một lần nữa chấp chưởng Lâu chủ của Ám Lâu. Hơn nữa so với trước kia càng cố gắng hơn, bởi vì hắn muốn cho Âu Dương Tĩnh cùng người của Dẫn Lâu nhìn rõ, Ám Lâu tuyệt đối sẽ không thua kém so với Dẫn Lâu.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, tuy trước đây Ám Lâu không kém so với Dẫn Lâu, lại bị cá lớn nuốt tôm nhỏ, nhưng hắn còn có cơ hội gỡ hòa.

"Lâu chủ, có một khách nhân đưa đến yêu cầu." Một người lãnh khốc đi đến, cầm trên tay một phong thư.

Vân Hạo Trần kỳ quái nhìn hắn liếc mắt một cái, nói:

"Có giao dịch, các ngươi tiếp là được. Còn đưa cho ta xem qua làm gì?" Bình thường loại giao dịch nhỏ này đều do thủ hạ phía dưới tiếp nhận.

"Lâu chủ, hay là ngài trước tiên xem một chút đi." Người đó đem ra đưa cho Vân Hạo Trần.

Vân Hạo Trần thấy thế, nghĩ rằng nhất định là một cuộc giao dịch lớn. Vì thế gật đầu, kết quả ai biết vừa tiếp nhận được nửa giây đã sửng sốt.

"Âu Dương Ngự?"

Thủ hạ gật đầu, đây cũng là lí do bọn họ vì sao không dám trực tiếp tiếp nhận, mà lấy ra cho lâu chủ xem trước.

"Âu Dương Ngự là phụ thân của chủ nhân, nhiệm vụ này chúng ta làm sao tiếp nhận?"

Vân Hạo Trần cũng nhíu chân mày, nếu là trước kia, Ám Lâu đương nhiên nhận. Nhưng bây giờ, hắn cũng không dám nhận.

"Trước tiên để ta truyền tin đến chủ nhân đã rồi hẵng nói."

“Vâng.”

Dẫn Lâu, phong cảnh như một bức tranh. Tòa lâu gỗ đặt ở bên hồ nước trong suốt, bốn phía Thanh Sơn phập phồng, sống lâu lên lão làng, phong cảnh như bức tranh.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An trong khoảng thời gian này không đi ra ngoài, chỉ ở trong này nghỉ ngơi.

Âu Dương Tĩnh đem kế hoạch của mình đều giao cho Tống Tử Thư, Bạch Ngọc bọn họ đi chấp hành, nàng ngược lại làm chủ nhân chỉ tay năm ngón.

"Chủ nhân, Ám Lâu trình thư lên." Một người hầu cầm thư đưa lên.

Âu Dương Tĩnh nhíu mày, tiếp nhận thư, mở ra vừa thấy, nhíu mày lại.

"Sao vậy?" Âu Dương An hỏi.

Âu Dương Tĩnh không nói gì, trực tiếp đưa thư cho hắn.

Âu Dương An vừa thấy, mày nhíu chặt.

"Có người muốn giết phụ thân?" Đối với Âu Dương Ngự, mặc dù không có bao nhiêu cảm tình. Nhưng cuối cùng vẫn là huyết thống tương liên, hắn không có khả năng hoàn toàn thờ ơ. Nếu quả thật vậy, thì hắn quá máu lạnh rồi.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, khóe miệng nâng lên, mang theo vài phần trào phúng:

"Ông ấy là đại tướng quân tay cầm trọng binh, người muốn giết ông tất nhiên không thiếu"

"Nói với Ám Lâu, không tiếp nhận nhiệm vụ này." Âu Dương An nói, dù thế nào hắn cũng sẽ không sai người đi giết phụ thân của mình.

"Không ——" Âu Dương Tĩnh lại khoát tay, "Nhận, sao lại không nhận?"

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi?" Âu Dương An giật mình nhìn nàng, dù linh hồn nàng là người khác, nhưng cũng không đến mức giết phụ thân chứ?

"Ca, cho dù chúng ta không nhận, người mua cũng sẽ tìm tới tổ chức sát thủ khác?" Âu Dương Tĩnh nhìn Âu Dương An cười lạnh vài tiếng." Thay vì để người khác nhận giao dịch, hay là chúng ta nhận. Nhưng không cần Ám Lâu, muội muốn tự mình đi. Cũng muốn xem một chút là ai gan lớn như vậy dám giết phụ thân của muội....." Đúng vậy, nàng nhận giao dịch này không phải để giết Âu Dương Ngự, mà là muốn tìm ra kẻ giật dây, sau đó bảo vệ ông ấy. Coi như nàng vì thân thể này mà trả nợ ân tình đi.

"Tĩnh nhi ——" nghe hiểu suy nghĩ của nàng, Âu Dương An nhìn nàng, hắn biết Tĩnh nhi có thể làm được.

"Được rồi, ca, không cần nói nữa. Trước tiên muội sẽ viết thư nói cho Vân Hạo Trần, việc này giao cho chúng ta làm."

“Được.”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 64: Có Tướng Phu Thê?

Mười ngày sau, biên quan Đại Lan trấn trên.

Một đôi nam nữ xuất hiện ở trấn nhỏ, hai người dung mạo tuấn tú. Nam tử mặc trên người trường bào màu trắng, vấn quanh eo là thắt lưng màu ngọc, ánh mắt sáng ngời, khóe miệng mỉm cười, dáng vẻ hào hoa phong nhã; nữ tử xinh đẹp động lòng người, quần màu hồng nhạt, áo khoác lụa mỏng, lưng đeo ngọc tiêu, mỉm cười hai má lộ ra lúm đồng tiền ngọt ngào.

Trong trấn nhỏ đều là thương nhân qua lại, còn có dân chúng bản địa, ngẫu nhiên sẽ xuất hiện binh lính. Ít có dịp nhìn thấy một đôi nam nữ như vậy khiến người ta nhìn cảnh đẹp mà ý vui, mọi người đem ánh mắt rơi xuống trên người bọn họ.

Đối với nam nữ đi thuê quán trọ, mới vừa tới ngoài quán trọ, điếm tiểu nhị lập tức ân cần đón chào.

"Hai vị khách quan, nghỉ trọ sao?"

Thiếu nữ gật đầu, cho tiểu nhị một cái tươi cười.

Tiểu nhị cũng là một thiếu niên, nên khi nàng cười với hắn một cái, hắn đã cảm thấy bản thân như uống rượu say, mặt cũng đỏ cả lên. Không nhớ rõ chính mình làm cách nào dẫn đôi nam nữ kia vào quán trọ, cho đến khi chưởng quầy hỏi:

"Công tử và cô nương đây chắc là người từ bên ngoài đến."

"Đúng vậy." Bọn họ cười khanh khách gật đầu.

https://thuviensach.vn

Chưởng quỹ nhìn thấy bọn họ tâm tình tốt, cũng cảm thấy mình tự dưng vui vẻ, không tự chủ được hướng về bọn họ tươi cười.

"Hai vị hẳn là một đôi vợ chồng trẻ rồi, ở đây chúng ta vừa vặn có một gian phòng hảo hạng."

Lời ông vừa ra khỏi miệng, đôi nam nữ lập tức sửng sốt, nhất là nam tử mặc áo bào trắng, khuôn mặt ửng đỏ; ngược lại nàng kia thần thái lại bình tĩnh, lắc lắc đầu:

"Chưởng quầy, ông nhầm rồi."

"Không phải vợ chồng sao?" Chưởng quỹ trước hết sửng sốt, tiếp theo lại gật đầu xin lỗi."Thực xin lỗi, thực xin lỗi, cũng do lão xem hai vị rất có tướng phu thê."

"Tướng phu thê?" Nữ tử, cũng chính là Âu Dương Tĩnh khóe miệng co giật, bọn họ là anh em, lại là anh em sinh đôi. Tuy theo tuổi tác lớn lên, đã không như còn giống nhau như hồi còn nhỏ nữa, nhưng ít nhất cũng còn có ba bốn phần giống nhau chứ.

"Chưởng quầy, hai gian phòng hảo hạng." Âu Dương Tĩnh không hề cùng chưởng quầy dài dòng, tuy vừa rồi nghe câu này, trong lòng nàng cũng không có biến động, nhưng nghiêng đầu nhìn Âu Dương An. Hắn lại lộ ra khuôn mặt tuấn tú trắng bệch, hay là thôi đi.

"Nhưng chỉ còn một phòng thôi." Chưởng quầy xin lỗi, không phải mới nói đó sao? Bọn họ thật không phải vợ chồng à? Ông thực sự cảm thấy bọn họ có tướng phu thê mà. Bằng vào ông có kinh nghiệm nhìn người mấy chục năm qua, làm sao có thể nhầm lẫn được? Hắn là hai người còn chưa trở thành vợ chồng, hoặc giả bọn họ là đôi tình nhân bị người nhà phản đối nên bỏ trốn?

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, hay là, chúng ta đổi quán trọ đi." Âu Dương An nói với Âu Dương Tĩnh, vừa rồi nghe được chưởng quầy nói bọn họ có tướng phu thê, tim của hắn lại xao động. Nhiệt độ trên mặt ngay cả mình cũng cảm thấy bỏng đến dọa người. Bây giờ quán trọ lại chỉ còn có một phòng, hắn làm sao dám ở chung một phòng với nàng đây?

"Cũng được." Âu Dương Tĩnh gật đầu, nhưng hai người còn chưa kịp xoay người rời đi, chợt nghe chưởng quầy nói chuyện.

"Hai vị khách quan, trấn chúng ta thường xuyên có thương nhân lui tới. Quán trọ đều chật người rồi, quán trọ của lão còn có một gian phòng, nhưng nếu các vị đến nhà trọ khác khẳng định cũng là không có phòng đâu."

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, có chút hoài nghi.

"Khách quan, nếu các vị không tin, hay là các vị đi xem trước đi. Lão cũng là muốn tốt cho các vị thôi, đỡ cho các vị đến lúc đó không tìm được phòng, trở về đây, ngay cả một phòng cuối cùng của chúng ta cũng bị người khác đặt mất." Chưởng quầy thấy bọn họ không tin, không khỏi lắc lắc đầu nói.

"Khách quan, thật đó." Điếm tiểu nhị cũng xen mồm, "Không biết gần đây có chuyện gì xảy ra? trong trấn nhỏ của chúng ta đột nhiên có rất nhiều người, trấn trên có chừng mấy gian quán trọ đều đầy hết rồi."

"Đột nhiên có rất nhiều người sao?" Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ hỏi, một bên cân nhắc xem chuyện này có phải có vấn đề không?

"Cũng không phải." Chưởng quầy cùng điếm tiểu nhị đều gật đầu, "Trông bọn họ giống như thương nhân, nhưng cũng không phải thương nhân. Cũng không biết làm cái gì nữa, tóm lại, có rất nhiều người đến."

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh lại nhìn nhau, sau đó Âu Dương Tĩnh lấy bạc ra đặt trên quầy, nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy lấy gian phòng hảo hạng đi."

"Được, được." Chưởng quầy gật đầu, nhận lấy bạc, một bên vẫy vẫy tay với điếm tiểu nhị." Tam nhi, dẫn hai vị khách quan lên phòng đi."

“Vâng” điếm tiểu nhị gật đầu, hướng tới Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bày ra tư thế mới, nói."Hai vị khách quan mời theo tiểu nhân."

Anh em Âu Dương An gật đầu, theo điếm tiểu nhị lên lầu.

Điếm tiểu nhị dẫn bọn họ đến gian phòng lớn căn thứ ba, đẩy cửa, đứng ở bên cạnh để cho hai người đi vào.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh vào phòng, đánh giá, bên trong chỉ có một giường, còn có bàn, không lớn, nhưng coi như sạch sẽ. Không khiến người ta cảm thấy không thoải mái.

"Hai vị khách quan, có vừa lòng không?" Điếm tiểu nhị ở một bên quan sát vẻ mặt.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, quay đầu hướng về tiểu nhị cười nói:

"Không tệ lắm, rất sạch sẽ. Cám ơn tiểu nhị, ngươi xuống trước đi. Có việc lại gọi ngươi."

“Được.” Điếm tiểu nhị gật đầu, xoay người rời đi.

Trong phòng chỉ còn lại Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh, nhưng chẳng biết tại sao, Âu Dương An đột nhiên cảm thấy khó chịu, rất không thoải mái. Tuy lúc trước, anh em bọn họ đều là hai người ở cạnh nhau. Nhưng kể từ khi biết em gái kỳ thật linh hồn là một người khác thì có nhiều lúc hắn sẽ cảm thấy không được tất nhiên, sẽ đem nàng ấy trở thành một nữ tử khác. Chẳng hạn như bây giờ, hắn còn có cảm giác xấu hổ khi cô nam quả nữ ở

https://thuviensach.vn

chung một phòng. Ánh mắt không dám nhìn Âu Dương Tĩnh, chỉ đến bên cạnh bàn cầm lấy ly trà.

"Tĩnh nhi, đêm nay muội ở đây đi. Huynh xuống ngủ trong xe ngựa." Lúc đến đây bọn họ có thuê xe ngựa, cả phu xe nữa. Còn bọn họ thì hóa trang thành thương gia.

"Ở xe ngựa?" Âu Dương Tĩnh nhìn hắn vẻ mặt không được tất nhiên, trong lòng cũng rõ giữa hai người kỳ thật đã có cảm giác ám muội tồn tại. Nhưng nàng mấp máy môi, nói với hắn."Cứ ở đây đi, muội nằm trên giường, mà trong phòng chỉ có một cái giường, đành phải vất vả Ca buổi tối ngủ trên giường cùng muội....."

"Không được, như vậy sao được?" Âu Dương An lắc lắc đầu, từ chối.

"Có gì không được chứ?" Âu Dương Tĩnh cố ý nói, "Chúng ta trước kia cũng ngủ chung với nhau mà."

Đương nhiên là chỉ thời gian hai người còn nhỏ.

Quả nhiên, khuôn mặt tuấn tú của Âu Dương An đỏ cả lên, không được tất nhiên biện minh:

"Đó là trước đây, giờ chúng ta đã trưởng thành."

"Được rồi, ca. Cứ quyết định vậy đi." Âu Dương Tĩnh phất phất tay, không cho hắn tiếp tục nói nữa.

"Buổi tối chúng ta ra chỗ quân doanh xem xem."

Âu Dương An thấy thế, chỉ đành thở dài, gật đầu.

“Được.” hắn biết, sau khi từ quân doanh trở về, mình sẽ không ngủ được.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 65: Tạm Biệt Cha

Mặt trời lặn, ánh sáng mờ dần, cuối cùng tàn lụi, màn đêm buông xuống.

Đảo mắt một cái, mặt đất đã bị đêm tối bao phủ. Trấn nhỏ giản dị không có náo nhiệt, thời gian cơm chiều qua đi, trấn trên lại có vẻ yên tĩnh.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An hai người gọi tiểu nhị đem đồ ăn đưa lên phòng, sau đó dùng bữa cơm chiều. Hai anh em bắt đầu khoanh chân luyện công, tiếp tục tu luyện linh lực của bọn họ. Mà Vân Khinh Cuồng cùng bọn họ chia tay ở ngoài trấn nhỏ cũng đã trở về, trông hắn có vẻ thỏa mãn, không biết đi làm cái gì. Hắn cũng không quấy rầy hai người luyện công, mãi đến khi bọn họ thu hơi thở, mở to mắt.

"Cuồng, ngươi về rồi à." Âu Dương Tĩnh gật đầu với Vân Khinh Cuồng.

“Ừ.” Vân Khinh Cuồng cũng gật đầu, sau đó nhìn bọn họ mỉm cười."Công lực của các ngươi lại tiến bộ rồi."

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An mỉm cười, Âu Dương Tĩnh đã luyện tới tầng thứ chín. Còn Âu Dương An cũng đến tầng tám. Hai người bây giờ chỉ cảm thấy toàn thân đều thư sướng, thân thể so với trước đây càng thêm nhẹ nhàng, nhẹ đến nỗi dường như có thể bay lên.

"Tốt lắm, đi thôi, đến lúc qua chỗ quân doanh nhìn một chút rồi." Âu Dương Tĩnh đem này nọ thu vào vòng chứa đồ, sau đó cùng Âu Dương An theo đường cửa sổ bay vút mà đi. Vân Khinh Cuồng lại biến trở về con hổ nhảy tán loạn đi theo, nhảy tới đầu vai Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

Ở cửa chính quân doanh, có đầu gỗ dựng cọc lâu cao cao. Đứng trên đó nhìn xa xa có binh lính tuần tra canh gác. Ở dưới, tương tự có rất nhiều binh lính tới tới lui lui dò xét.

Trong quân doanh cứ cách vài bước chân sẽ có một cái lều, vẫn sáng đèn đuốc, nhưng binh lính tuần tra cũng thực im lặng, cho nên quân doanh cũng tương đối yên tĩnh.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, Vân Khinh Cuồng bọn họ từ bên ngoài tiến vào không ai phát hiện. Bởi vì võ công của bọn họ rất cao thâm, thân hình nhanh nhẹn, mặc dù có cảm giác, nhưng những binh lính kia vẫn tưởng là mình bị hoa mắt.

"Nơi đó chắc là doanh trướng của tướng quân." Âu Dương Tĩnh nhìn thấy một tòa doanh trướng to lớn chỉ chỉ.

"Đi xem sẽ biết." Âu Dương An tiếp miệng nói.

“Được.” hai anh em hướng tới tòa doanh trướng mà đi, quả nhiên bên trong còn để đèn. Bọn họ nhìn nhau, không tiếng động bước vào doanh trướng.

Trong doanh trướng, Âu Dương Ngự đang ngồi chỗ bàn nhíu mày lại xem tấu thư. Bên cạnh bàn ngọn đèn mông lung, đưa bóng dáng ông kéo dài chiếu vào doanh trướng trên vách.

Âu Dương An nhìn phụ thân của mình, trong lòng cảm tình hơi phức tạp. Dưới ánh đèn, Âu Dương Ngự kia nhíu chặt chân mày khiến ông nhìn qua thấy rất nghiêm túc, nhưng lại có cảm giác cô đơn, cẩn thận ngẫm lại, tướng quân phu nhân, Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần đều đã chết, Âu Dương Thẩm thì không thấy đâu, bây giờ ông ấy dường như chỉ còn lại anh em bọn họ. Nhưng anh em bọn họ đối với ông cũng không thân thiết, thậm chí trong lòng còn thầm oán. Há miệng thở dốc, hắn không có hô lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh liếc nhìn vẻ mặt của Âu Dương An, lại nhìn Âu Dương Ngự dưới ánh đèn. Trong lòng thở dài, quên đi, dù sao, ông ấy cũng là phụ thân của thân thể này. Ngón tay nhỏ nhắn vừa động, một trận gió thổi qua chỗ Âu Dương Ngự.

Âu Dương Ngự chấn động, ngọn gió này ở đâu ra? Ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy con gái của mình đứng cách đó không xa đang nhìn mình, ông lại sửng sốt, một lúc lâu không kịp phản ứng.

"Phụ thân ——" Âu Dương An rốt cuộc mở miệng, tuy giọng hơi nghẹn.

"An nhi, Tĩnh nhi, các con đã tới." Âu Dương Ngự cũng bình tĩnh trở lại, đối với việc các con không tiếng động vào doanh trướng của mình thật ra không hề sợ hãi, cũng không loạn. Vẫn là dáng vẻ lạnh nhạt, cũng không vì bọn họ đến mà thay đổi gì. Kỳ thật không phải ông không kích động, mà là tính cách của ông không cho phép, căn bản không biết cách biểu đạt tâm tình như thế nào.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh gật đầu, sau đó đi tới chỗ của ông.

Lúc này Âu Dương Ngự mới đứng lên, chỉ tay cho bọn họ ngồi vào trên cái băng bên cạnh, nhìn một đôi nam nữ hơn nửa ngày, thế này mới hỏi:

"Sao các con tới đây?" Đúng vậy, ông đương nhiên cảm thấy lạ. Ông không ngờ mình tốn mất nửa tháng mới tra được tình huống, mà bọn chúng lại tới nơi này.

Âu Dương An không đáp, Âu Dương Tĩnh mở miệng, đôi mắt sáng ngời trong ánh đuốc mông lung chiếu rọi xuống giống như hào quang. Nàng nhìn chằm chằm Âu Dương Ngự, hỏi:

"Cha có biết có kẻ muốn giết người không?"

Âu Dương Ngự đầu tiên là lặng im, sau đó gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Biết. Chẳng lẽ các con đến là vì chuyện này?" ông có chút giật mình, ông cũng biết rõ vì những chuyện trước kia, hai anh em này đối với ông có nhiều oán hận, cho nên ông mới giật mình. Bọn chúng vì nghe được có người muốn giết mình mà đến ư, trong lòng bọn chúng vẫn có người cha là ông, phải không.

Âu Dương An gật đầu, nhưng thật ra là để khẳng định ý nghĩ của bản thân.

"Không hẳn vậy." vẻ mặt Âu Dương Tĩnh có chút kỳ quái, nàng vẫn như cũ nhìn Âu Dương Ngự, trong lòng nghĩ ông ấy đã biết có người muốn ám sát mình mà lại không có chút phòng bị nào, nên nói ông quá mức tự tin, hay là bất cần đây.

"Cha có biết đối phương tìm đến tổ chức sát thủ nào không?" Nàng muốn xem một chút, khi ông biết được những tiếp theo liệu có thể vẫn giữ được nét mặt lạnh lùng như vậy không.

"Tổ chức nào?" Âu Dương Ngự tuy đoán không ra con gái rốt cuộc muốn nói cái gì, nhưng cũng biết là phải theo nàng tiếp lời. Tin tưởng, nàng sẽ tự nói ra nguyên nhân với mình.

"Ám Lâu."

Âu Dương Ngự khẽ nhếch mày, lộ ra một chút cười lạnh:

"Xem ra đối phương thật đúng là để mắt đến ta." Ông đương nhiên biết Ám Lâu, là tổ chức sát thủ lớn nhất nhì trên giang hồ. Chỉ cần là bọn họ tiếp nhận nhiệm vụ, hầu như sẽ không thất thủ bao giờ.

"Đúng vậy." Âu Dương Tĩnh gật đầu, khóe miệng mang theo ý cười."Ám Lâu tiếp nhận nhiệm vụ giết cha, mà bây giờ, Ám Lâu là của chúng con. Cho nên con và đại ca mới đến đây."

https://thuviensach.vn

"Con có ý gì?" Nghe được Âu Dương Tĩnh nói..., Âu Dương Ngự nhíu mày lại. Ông dường như nghe có chút hồ đồ.

"Ý của con chính là, con là chủ nhân của Ám Lâu." Âu Dương Tĩnh cũng không giấu diếm, "Thực tế Ám Lâu đã bị Dẫn Lâu thôn tính, mà con bây giờ là Chủ nhân của Dẫn Lâu, tất nhiên cũng là Chủ nhân của Ám Lâu."

Âu Dương Ngự giật mình nhìn con gái, Ám Lâu, Chủ nhân của Dẫn Lâu? Nàng có liên quan đến tổ chức sát thủ, ông phát hiện mình càng ngày càng không hiểu nổi đứa con gái này rồi, rốt cuộc sao lại thế này? Con gái mình sao lại biến thành chủ nhân giấu mặt của tổ chức sát thủ đây. Ông nghe con gái nói..., mấp máy môi, vẻ mặt kỳ quái nhìn nàng:

"Các con không phải là tới giết ta chứ?" Ám Lâu tiếp nhận nhiệm vụ, chúng lại tự mình đến? Chẳng lẽ là vì còn oán hận trước kia mình xem nhẹ chúng, hại chúng chịu khổ sao?

“Muốn giết cha, còn cần chúng con tự mình ra tay sao?"

Âu Dương Tĩnh tức giận tiếp lời, "Con cũng quá đề cao mình."

Khẩu khí của nàng thật không tốt, nếu là người ngoài, khẳng định phải răn dạy nàng không biết hiếu là gì.

"Phụ thân, chúng con mượn cơ hội đến để bảo vệ cha." Âu Dương An mở miệng.

Âu Dương Ngự chân mày buông lỏng ra, thì ra bọn chúng vẫn nhớ rõ ông là phụ thân của chúng.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 66: Người Sau Lưng Là Ai?

Âu Dương Ngự hiểu được hai anh em tới là muốn giúp. Trong lòng hổ thẹn, nhưng đồng thời cũng ngọt ngào. Ít nhất dòng máu ruột thịt chảy trong người bọn họ là không gì thay đổi được, không phải sao?

Ngay khi Âu Dương Ngự chuẩn bị hỏi thăm bọn họ có muốn ở lại trong quân doanh hay không thì thấy vẻ mặt Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đột nhiên rùng mình, mà con hổ ghé trên đầu vai Âu Dương Tĩnh cũng khẽ động.

"Có khách đến." Âu Dương Tĩnh ngồi bên cạnh ghế, khóe miệng lộ ra tươi cười.

Âu Dương Ngự nhìn về phía các con, ông cũng gật đầu. Vì hiểu được, chỉ e là có người muốn đến ám sát ông. Ông ngồi trở lại bàn, trong lòng lại cân nhắc rốt cuộc là ai muốn ám sát mình? Vẫn tưởng chỉ có người của Ám Lâu, nhưng không ngờ lại còn có người khác? Xem ra muốn mạng của mình không phải chỉ một người.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đứng lên, thối lui đến khi che khuất bóng dáng ra sau trướng.

Sau một lúc lâu, quả nhiên, nghe được bên ngoài quân doanh truyền đến tiếng kêu rên nhẹ vô cùng. Đương nhiên, Âu Dương Ngự không nghe được. Chỉ có công lực của Âu Dương An bọn họ mới không bỏ qua một chút tiếng vang dù rất nhỏ.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An vừa nhìn, biết binh lính thủ bên ngoài doanh trướng đã bị đánh bất tỉnh.

Rất nhanh, mấy bóng dáng màu đen đã xông vào trong doanh trướng. Âu Dương An bọn họ ở sau màn trướng nhìn thấy ước chừng có bảy tám tên áo đen bịt mặt, bọn họ vẻn vẹn chỉ lộ ánh mắt ra ngoài, hơn nữa nhìn Âu Dương Ngự ngồi ở bàn, không nói hai lời, trực tiếp leng keng rút kiếm ra đâm tới chỗ ông.

Âu Dương Ngự ngồi yên không hề động, ông biết phía sau màn trướng An nhi, Tĩnh nhi sẽ ra tay.

Tên áo đen nhìn thấy phản ứng của Âu Dương Ngự có chút sửng sốt, trong lòng thoáng hiện gì đó, nhưng lại không có suy nghĩ nhiều, kiếm đã thẳng hướng đâm về phía Âu Dương Ngự, mắt thấy sẽ đâm trúng ông. Nhưng chỉ trong nháy mắt, một ngọc tiêu theo hướng bên cạnh chặn ngang đường tiến, ngăn lại kiếm của tên áo đen, khiến mọi người đều cả kinh.

Người áo đen vừa thấy, mới phát hiện bên cạnh có một đôi nam nữ trẻ tuổi, hơn nữa bọn họ ở trấn trên có gặp hai người. Hai người này xuất hiện ở đây, chẳng lẽ là người Âu Dương Ngự mời đến giúp đỡ? Chắc Âu Dương Ngự sớm đã nghe được tin tức, nên có sự chuẩn bị?

Âu Dương Tĩnh cười híp mắt đứng ở phía trước Âu Dương Ngự, đôi mắt sáng ngời đảo qua bọn người áo đen, nhếch môi hỏi:

"Các vị, danh xưng thế nào?"

Người áo đen ngẩn ra, thiếu nữ này xem ra giống thiên kim nhà quan, nhưng làm việc lại có phong thái như hiệp nữ trong giang hồ, khiến bọn họ trở nên hồ đồ, nàng ta rốt cuộc là ai?

"Ngươi là ai?"

https://thuviensach.vn

Tên áo đen cầm đầu mấp máy môi, con ngươi nhìn Âu Dương Tĩnh lạnh lùng."Thức thời thì mau tránh ra, hôm nay mục tiêu của chúng ta là ông ta, không phải các ngươi."

"Phụt ha ha....." Âu Dương Tĩnh cười líu lưỡi lắc đầu, "Các ngươi cho là còn đánh qua được ta sao?" Ánh mắt mười phần khiêu khích, giọng điệu mười phần ngạo mạn, không tức chết bọn người áo đen, nàng sẽ không cam tâm.

Âu Dương An cười yếu ớt nhìn, không hiện rõ thái độ.

Mà Âu Dương Ngự cũng là lần đầu tiên thấy loại khí thế này của con gái mình. Ông nhớ rõ lúc con gái quay về Âu Dương phủ, nàng rõ ràng vẫn là một cô bé ngây thơ xinh đẹp, mà người trước mắt này lại khiến ông có loại cảm giác xa lạ. Nàng rất chói mắt, như một nữ vương, làm cho ông hoài nghi cô con gái mà ông đã từng thấy qua đúng thật là cô nương đứng trước mắt này sao?

Đám người áo đen thật sự tức giận, có điều bọn họ từ trước đến nay phụ trách diệt trừ bang phái khác cho chủ nhân, có thói quen lạnh lùng cùng giết chóc, nên tất nhiên sẽ không bị bề ngoài đánh lừa, thực rõ ràng là lấy dữ dội áp chế dữ dội.

Chỉ thấy tên áo đen cầm đầu giương tay lên, trực tiếp múa kiếm quất tới. Bọn họ chia nhau tấn công Âu Dương Ngự, Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An cùng lúc, kiếm của bọn họ nhiều biến hóa, vốn là thanh kiếm thẳng tắp đến gần lại phân ra, biến thành tam kiếm hợp nhất, một vũ khí kỳ quái.

Âu Dương Ngự nhất thời không phản ứng kịp, nên bị nhiều vết thương trên cánh tay.

Anh em Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An tất nhiên là khả năng có thừa, có điều bọn họ nhìn thấy Âu Dương Ngự bị thương, mày đều nhăn lại. Hai

https://thuviensach.vn

người thực gọn gàng giải quyết mấy tên áo đen tấn công bọn họ, hướng về tên áo đen tấn công Âu Dương Ngự lướt tới.

Tến áo đen cầm đầu thấy đồng bọn đều bị giải quyết rồi, tất nhiên cũng dốc hết sức ám sát Âu Dương Ngự, chẳng sợ hôm nay chết, chỉ sợ nhiệm vụ thất bại, bởi vì bọn họ chân chính là những tử sĩ.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh thấy những người áo đen này dường như được ăn cả ngã về không, xuống tay không chút lưu tình. Binh kiếm giao tranh âm thanh rất nhanh đã kinh động đến binh lính tuần tra bên ngoài, bọn họ xông vào, nhìn tình cảnh bên trong đánh nhau mà sửng sốt, sau đó hô:

"Có thích khách ——"

Rất nhanh, binh sĩ cũng gia nhập chiến đấu. Nhưng bọn họ trên mình giống như cũng không có võ công, ngược lại làm cho bọn Âu Dương An thêm loạn.

"Các ngươi mau lui xuống, bản tướng quân không có việc gì." Âu Dương Ngự cũng phát hiện điểm ấy, nhanh chóng phân phó với bọn lính.

"Nhưng tướng quân....."

"Đây là lệnh." Âu Dương Ngự trầm giọng, "Phái người bảo vệ bên ngoài, trong chốc lát không cho những tên áo đen này chạy thoát."

"Vâng" nghe Âu Dương Ngự nói thế, những binh lính này mới ra ngoài bao vây doanh trướng lại.

Mà Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An đã xử lý gần hết người áo đen, chỉ còn lại tên cầm đầu cùng một gã áo đen khác.

Hai gã áo đen nhìn nhau, thấy nhiệm vụ đã không có cách hoàn thành, trở về cũng chỉ có còn đường chết, bọn họ lúc này cắn răng một cái, một

https://thuviensach.vn

dòng máu đen theo khóe miệng bọn họ chảy ra, hai người ngã xuống đất.

"Chết rồi ư?" Âu Dương Tĩnh ngồi xổm xuống nhìn xem, "Uống thuốc độc tự vận, chắc là tử sĩ."

Âu Dương An nhặt lên vũ khí của bọn họ lên, tinh tế đánh giá:

"Tam Lăng kiếm? Bọn họ rốt cuộc là ai?"

Âu Dương Ngự nhìn chằm chằm Tam Lăng kiếm, nghĩ nghĩ, nói:

"Nghe nói ở Quân quốc, có một nhóm người chuyên môn sử dụng Tam Lăng kiếm. Nhưng lại không biết đám người này rốt cuộc là thuộc hạ của ai?"

Bọn họ là người của Quân quốc sao? Chẳng lẽ Quân quốc đối với Đại Lan bọn họ đã muốn hành động?

"Quân quốc?" Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, lẽ nào không phải là ám sát bình thường, còn dính dáng đến nước khác?

"Tướng quân, ngài không sao chứ?" Đúng lúc này, quân sư Liêu Mân cũng nhận được tin tức, chạy tới. Nhấc lên hiên trướng, nhìn thấy Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo gật đầu với bọn họ.

"Tứ công tử, Ngũ tiểu thư." Không ngờ hai người lại đến đây.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Ngự, không tiếng động hỏi người kia là ai?

"An nhi, Tĩnh nhi, đây là quân sư Liêu tiên sinh."

"Liêu tiên sinh ——" anh em Âu Dương An gật đầu với ông ta.

https://thuviensach.vn

Liêu Mân cũng gật đầu, sau đó ánh mắt dừng lại ở người áo đen:

"Đều chết hết rồi?"

"Ừ." Âu Dương Ngự gật đầu, sau đó nói với Liêu Mân, "Quân sư tới đúng lúc, ngươi xem qua Tam Lăng kiếm này đi, có biết lai lịch của bọn chúng không?"

"Tam Lăng kiếm?"

https://thuviensach.vn

Chương 67: Vĩnh Viễn Ở Bên Cạnh Ngươi

"Tam Lăng kiếm?"

Liêu Mân cũng cực kinh ngạc, ông nhận thanh kiếm Âu Dương An đưa tới nhìn nhìn. Một thanh kiếm chủ, hai thanh phụ phân ở hai bên, chuôi kiếm có đính hạt châu đặc biệt, nhấn một cái, ba thanh kiếm lập tức thu lại thành một thanh, lại nhấn một cái, kiếm lại biến thành ba thanh kiếm.

"Quả nhiên là Tam Lăng kiếm."

Âu Dương Ngự cũng gật đầu, không hề chú ý vết thương trên cánh tay, cũng may, trên thân kiếm không có bôi độc, nếu không chỉ có con đường chết.

"Quân sư, trước kia hình như ta có nghe nói Tam Lăng kiếm là thuộc một tổ chức thần bí của Quân quốc, ngươi xem có phải không?"

Liêu Mân khẽ chau mày, đem Tam Lăng kiếm để qua một bên, đáp:

"Thuộc hạ cũng từng nghe nói, nhưng tin tức này đúng hay sai thật chưa dám chắc."

Chỉ sợ có người cố ý tung ra lời đồn, nhằm che dấu tổ chức thần bí kia.

"Nói cũng phải." Âu Dương Ngự gật đầu, "Xem ra phải điều tra thêm."

"Phụ thân, cha bị thương, hay là băng bó vết thương một chút đi." Âu Dương An nhìn vết thương thấm máu trên cánh tay Âu Dương Ngự, nói.

https://thuviensach.vn

"Tướng quân, ngài bị thương?!" Liêu Mân cũng bị dọa, chạy nhanh đánh giá Âu Dương Ngự.

"Không có gì, phải truy tìm hung thủ đã." Tay áo bên kia của Âu Dương Ngự cũng bị xé rách.

"Hay là băng bó một chút trước đi, thuộc hạ phái người dọn dẹp sạch sẽ chỗ này." Liêu Mân nói, ánh mắt đảo qua trên mặt mấy tên áo đen đã chết.

“Được.” Âu Dương Ngự gật đầu.

Liêu Mân đi đến cửa doanh trướng nhỏ giọng phân phó với binh lính bên ngoài, rất nhanh đã có mấy binh lính tiến vào kéo xác mấy tên áo đen ra ngoài. Sau đó trở vào trong doanh trướng rửa sạch sẽ vết máu, còn có người đem vài ba thanh Tam Lăng kiếm cầm xuống giữ gìn kỹ lưỡng.

Đồng thời, Âu Dương An cũng băng bó kỹ vết thương trên cánh tay Âu Dương Ngự.

"Tối nay những người này thất bại, đoán chừng trong thời gian này sẽ không ra tay nữa đâu. Nhưng cũng phải bảo mọi người gia tăng phòng bị mới được, để tránh vạn nhất Quân Quốc có âm mưu gì, chỉ sợ không chỉ là nhằm vào ta." Âu Dương Ngự lo lắng có người sẽ đánh lén quân doanh.

"Vâng, thuộc hạ sẽ xử lý tốt." Liêu Mân gật đầu.

"Đêm cũng muộn, quân sư lui xuống nghỉ ngơi trước đi."

"Thuộc hạ cáo từ." Liêu Mân biết cha con tướng quân có lời muốn nói, lập tức thi lễ lui xuống, để lại cho ba người bọn họ một không gian.

Liêu Mân đi rồi, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh thấy Âu Dương Ngự vô sự, bọn họ kỳ thật cũng muốn rời đi. Có điều Âu Dương Ngự lại vẫy vẫy

https://thuviensach.vn

tay, ý bảo hai anh em bọn họ ngồi xuống, xem ra, ông nên nói ra suy nghĩ của mình.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau liếc mắt một cái, thế này mới ngồi xuống.

Âu Dương Ngự nhìn con gái và con trai mình, bọn chúng đều có dáng vẻ tuấn tú động lòng người, năng lực lại không nhỏ, trong lòng tất nhiên trấn an. Tối nay gặp lại, mình vẫn là dựa vào con mới được cứu, nếu không có lẽ tối nay thật đúng là chết dưới Tam Lăng kiếm kia, trong lòng càng kích động.

"An nhi, Tĩnh nhi, nhiều năm qua chắc các con rất giận phụ thân vì đã xem nhẹ các con?"

Tuy lúc trước ông biết anh em bọn họ cũng trải qua cuộc sống không tốt, nhưng không ngờ phu nhân lại sẽ hại đến tính mạng của chúng. Mãi đến nhiều năm sau, khi chúng hồi phủ. Sau đó phu nhân và hai đứa con trai bị mãnh thú cắn đến chết, ông mới hiểu được, bọn chúng quả thực đã trải qua nhiều cực khổ, nếu không cũng sẽ không báo thù như vậy.

Âu Dương Ngự đột nhiên nói làm Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh lặng người, bọn họ không ngờ ông có thể hỏi họ như vậy. Hận sao? Đương nhiên là hận, có điều bây giờ ông nói những chuyện này còn có tác dụng gì? Ông vĩnh viễn sẽ không biết, con gái của ông Âu Dương Tĩnh đã chết lâu rồi. Âu Dương Tĩnh trước mặt ông chỉ là một linh hồn khác thôi, cho nên dù bây giờ ông có hối hận, tất cả cũng đã muộn.

"Phụ thân, cha nghỉ ngơi sớm chút đi, chúng con còn muốn trở về quán trọ. Con nghĩ những người đó tạm thời sẽ không có manh động gì đâu, con và Tĩnh nhi sẽ điều tra rõ xem những người này rốt cuộc là ai."

Âu Dương An đứng lên, hắn không thể nói hận. Bởi vì hắn không thể nói cho Âu Dương Ngự biết, em gái đã không còn ở trên đời. Nhưng trong

https://thuviensach.vn

lòng hắn kỳ thật cũng hận, rất phức tạp, cho nên là không muốn nghĩ thôi.

"Phụ thân tự bảo trọng." Âu Dương Tĩnh cũng chỉ nói vài câu với Âu Dương Ngự, nàng vốn không có cảm tình. Nếu nói đến cảm tình duy nhất, cũng là vì thân phận Âu Dương Tĩnh của thân thể này.

Hai anh em mang theo con hổ nhỏ, giống như lúc đến, thần bí rời đi.

Âu Dương Ngự nhìn bọn họ rời doanh trướng, trong lòng lại buồn bã ngàn vạn.....

.....

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đạp bóng đêm, trở lại quán trọ. Hai anh em trong lòng đều có khúc mắc, nhưng không phải vì bọn họ cô nam quả nữ một chỗ một phòng mà rối rắm, huống chi Vân Khinh Cuồng đã đến đây, tất nhiên cũng không tính là cô nam quả nữ một chỗ một phòng.

Vân Khinh Cuồng ra tay biến thêm một cái giường, Âu Dương An ngủ trên giường, Âu Dương Tĩnh ngủ trên sàng, mà Vân Khinh Cuồng tự mình biến thành con hổ bắt đầu cuốn mình rúc vào góc tường, hắn tự biến cho mình một tấm đệm thoải mái.

Như vậy, hai người một Hổ mang theo tâm tư chìm vào mộng đẹp.

Hôm sau, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bọn họ tỉnh lại. Hai người cảm thấy cứ canh giữ bên người Âu Dương Ngự như vậy cũng không phải cách. Mặc kệ Quân Quốc phái người tới ám sát, hay là kẻ địch của ông ở Lan quốc, tóm lại, bọn họ đều phải biết rõ ràng, đồng thời cũng muốn phòng bị, vì thế, Âu Dương Tĩnh dùng bồ câu đưa tin, bảo Ám Lâu của Vân Hạo Trần phái vài sát thủ đến biên quan phụ trách bảo vệ Âu Dương Ngự.

Thả ra chim bồ câu truyền tin, bọn họ lại dặn dò Tống Tử Thư phát ra tin tức, bảo Dẫn Lâu mau chóng đi thăm dò chuyện của Tam Lăng kiếm, chỉ

https://thuviensach.vn

cần tra được Tam Lăng kiếm, là có thể diệt trừ tai hoạ ngầm này.

Bố trí tốt tất cả, hai anh em đến quân doanh tạm biệt Âu Dương Ngự. Sau đó bọn họ chuẩn bị đi Quân Quốc một chuyến, đúng vậy, kỳ thật Âu Dương Tĩnh đã sớm có dự tính đi tham quan các nước láng giềng của Lan quốc rồi, nếu đã tới đây, tất nhiên cũng muốn tìm hiểu, muốn hòa nhập, dù sao nàng không biết mình có thể trở về hay không, chắc là không được, qua tai nạn xe cộ kia, đại khái thân thể cũng đã bị hoả táng. Nghĩ đến đây, Âu Dương Tĩnh có chút thương cảm.

"Tĩnh nhi, muội làm sao vậy?"

Âu Dương An vẫn chú ý đến em gái, phát hiện trong mắt nàng xuất hiện nhiều thương cảm khiến tâm hắn cũng nhịn không được đau, giống như, giống như có người đang đánh vào đầu hắn.

"Không có gì, chỉ là nghĩ đến một ít chuyện không vui thôi." Âu Dương Tĩnh lắc đầu, cười thầm chính mình quá mức bi thương. Hơn nữa đó cũng đã là chuyện đời trước.

Âu Dương An thấy thế, biết nàng không muốn nói, có điều lại nghiêm túc nhìn nàng đáp:

"Tĩnh nhi, sau này huynh sẽ bồi ở bên cạnh muội."

Đúng vậy, đây là một câu hứa hẹn, trong đoạn thời gian này, hắn đã quyết định làm rõ cảm giác của mình đối với Tĩnh nhi. Tuy nàng vẫn dùng thân thể của em gái, nhưng hắn không cách nào đem nàng trở thành em gái của mình, mà là một nữ tử khác làm tim hắn đập thình thịch. Dù bọn họ không thể kết hợp cùng một chỗ, nhưng hắn tình nguyện vĩnh viễn lấy thân phận đại ca này bồi ở bên người nàng, bảo vệ nàng, quý trọng nàng. Cho đến khi nàng tìm được hạnh phúc thuộc về mình.....

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, gật đầu, đột nhiên lại toát ra một câu:

https://thuviensach.vn

"Ca, huynh nói Vân Hạo Trần, Tống Tử Thư, Bạch Ngọc, Lam Hồ, Thanh Mê, Tử Ly, trong bọn họ ai có thể mang lại hạnh phúc cho Diệp nhi tỷ tỷ?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 68: Tô Ngâm Diệp Hôn Sự

"Ca, huynh nói Vân Hạo Trần, Tống Tử Thư, Bạch Ngọc, Lam Hồ, Thanh Mê, Tử Ly, trong bọn họ ai có thể mang lại hạnh phúc cho Diệp nhi tỷ tỷ?"

"Hả?" Âu Dương An sửng sốt, có điều trong lòng cũng buông lỏng xuống. Ít nhất không phải vì lới nói của hắn mà khiến hai người rơi vào xấu hổ, theo Âu Dương Tĩnh nói..., hắn gật đầu:

"Huynh cũng quên mất, có điều tuổi của Diệp nhi tỷ tỷ so với Tử Thư, Vân Hạo Trần bọn họ đều lớn hơn mấy tuổi, chỉ sợ cũng không thích hợp." Đáng thương Diệp nhi tỷ tỷ, không biết có ai có thể hiểu được điểm tốt của tỷ ấy, cho tỷ ấy hạnh phúc hay không.

"Nói mới nhớ, chúng ta rời cốc lâu như vậy, không biết sư phụ và Diệp nhi tỷ tỷ thế nào rồi." Âu Dương Tĩnh cũng cảm thán, sau khi rời cốc không ngừng xảy ra nhiều việc, thật sự đã để chuyện này bị trì hoãn.

"Hay là, chúng ta viết cho sư phụ một phong thư đi, hỏi một chút tình hình trong cốc." Âu Dương An nói, hắn cũng nhớ sư phụ và Diệp nhi tỷ tỷ, ngoài cốc mặc dù muôn hình muôn vẻ, nhưng ở trong cốc im lặng, ấm áp vẫn hơn. Nhất là gần đây, vì mấy lời đồn, bọn họ đã trải qua rất nhiều máu tanh mưa gió.

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, vì thế hai anh em quyết định trễ vài ngày mới đi Quân Quốc, trước tiên viết thư gửi về cốc, xem xem tình huống rồi ra sao rồi tính.

https://thuviensach.vn

“Được.” Nói viết là viết, Âu Dương An cầm bút, Âu Dương Tĩnh đọc lời, một phong thư hai anh em hoàn thành viết xong.

"Làm sao đưa về?" Bọn họ chưa nghĩ ra cách truyền tin thế nào.

"Tĩnh nhi không phải có thể điều khiển thú sao?" Vân Khinh Cuồng hơi ngẩng đầu, lên tiếng."Tìm một con ưng, buộc thư trên chân nó, bảo nó mang về là được."

"Đúng ha, sao ta lại không nghĩ tới chứ?" Âu Dương Tĩnh vui vẻ, sau đó lấy ngọc tiêu ra, thổi một khúc tiêu. Rất nhanh, một bóng đen từ trên không lao xuống, sau đó hạ xuống đầu vai Âu Dương Tĩnh, nhưng không ngờ lực của nó quá lớn, thiếu chút nữa đụng Âu Dương Tĩnh ngã lăn.

Âu Dương An tay mắt lanh lẹ đỡ nàng, mới không khiến nàng bị chật vật.

Âu Dương Tĩnh nghiêng đầu nhìn chim ưng ngồi xổm trên đầu vai, dở khóc dở cười. Con ưng kia lại còn cố tình khoe mã ra dáng vô tội, nhìn hai anh em vẻ bất đắc dĩ, xem ra con ưng này cũng có linh tính.

"Tiểu Ưng, ta có một phong thơ, ngươi giúp ta mang về Vô Nhai cốc nha." Âu Dương Tĩnh nói với chim ưng, kỳ thật lúc nãy nàng đã thông qua tiếng tiêu truyền lại ý nghĩa, nên cũng không sợ chim Ưng nghe không hiểu.

Chim Ưng gật đầu, đôi mắt tương đối sáng ngời.

Âu Dương An buộc phong thư dưới chân Chim Ưng, lúc chắc chắn sẽ không rơi, mới yên tâm.

Âu Dương Tĩnh đưa tay lên, Chim Ưng lập tức rơi xuống trên tay nàng.

"Đi thôi, đem thư mang về."

https://thuviensach.vn

Chim Ưng lắc mình một cái, vỗ cánh nhìn thoáng qua Âu Dương Tĩnh, rất nhanh giương cánh xoay mình một lần nữa bay lên bầu trời.

"Hi vọng sư phụ mau chóng nhận được thư tín, sớm một chút hồi âm." hai anh em nhìn Chim Ưng càng ngày càng xa, cuốn cùng trở thành một điểm đen biến mất nơi chân trời.

"Ừ."

Âu Dương An gật đầu, "Đi thôi, chúng ta còn ở đây mấy ngày, trong lúc đợi thư của sư phụ đến, chúng ta phải đi Quân Quốc xem một chuyến."

Hắn cũng chưa từng đi qua địa phương khác, bây giờ có thể cùng em gái cùng nhau du sơn ngoạn thủy khắp nơi, đã rất hạnh phúc.

“Được.”

.....

Bên kia, Vô Nhai cốc.

Chung quanh cốc vẫn là Thanh Sơn vờn quanh, đám sương tràn ngập, chim hót hoa thơm, cảnh sắc thật là tuyệt đẹp. Nhưng từ khi anh em Âu Dương An rời đi, Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp đã cảm thấy trong cốc lạnh lùng không ít, đã quen nghe tiếng của hai anh em bọn họ nên lại cảm thấy cô độc.

"Diệp nhi, hay là, ngày mai, sư phụ dẫn theo con rời cốc nhé." Đoạn Vô Nhai nói với Tô Ngâm Diệp bên cạnh, nhìn cô bé mình nhặt được, nay cũng đã hơn hai mươi tuổi rồi, mình lại sơ ý, đã quên Diệp nhi đã lớn rồi.

Tô Ngâm Diệp không hiểu nhìn ông, nhưng cũng không có khoa tay múa chân gì.

https://thuviensach.vn

"Diệp nhi, con cũng nên tìm chồng." Đoạn Vô Nhai thở dài, "Đều là lỗi của sư phụ, bây giờ con đã hơn hai mươi tuổi, chỉ sợ muốn tìm cũng khó tìm được người tinh tế."

Nữ tử mười lăm tuổi cập kê, so với ngoài cốc, Diệp nhi đã ở độ tuổi của nữ tử lập gia đình từ lâu.

Tô Ngâm Diệp nghe Đoạn Vô Nhai nói... gương mặt ửng hồng. Lại lắc lắc đầu, giơ tay hướng về ông khoa tay múa chân nói:

"Sư phụ, con không cần chồng. Diệp nhi chăm nom người, sau này vì người già cả mà dưỡng lão, chăm sóc người trước lúc lâm chung."

Đúng vậy, nàng biết mình là một bé gái mồ côi thân phận không rõ ràng, lại là một cô gái câm, bây giờ đến tuổi này, còn có thể tìm được ý trung nhân gì nữa.

"Nói bậy." Hiểu ý của Tô Ngâm Diệp, Đoạn Vô Nhai lại cảm động, nhưng cũng không đồng ý."Nữ tử sao có thể không thành gia lập thất, sư phụ tin tưởng nhất định có người hiểu được điểm tốt của con, có thể mang lại cho hạnh phúc....." Diệp nhi là một cô nương tốt, tuy không nói được. Nhưng tâm địa thiện lương, hơn nữa còn ôn nhu nhã nhặn lịch sự. Ông tin tưởng thiên hạ to lớn, sẽ có được nam nhi tốt biết thưởng thức nàng.

Tô Ngâm Diệp cũng không tranh biện với Đoạn Vô Nhai nữa, nhưng nàng đã có chủ ý của mình rồi.

Đoạn Vô Nhai càng hạ quyết tâm muốn dẫn Tô Ngâm Diệp rời cốc, không thể kéo dài được nữa rồi. Lần này cho dù là ép cưới, ông cũng phải vì Diệp nhi kiếm một người chồng tốt. Ngay khi ông đang âm thầm hạ quyết tâm, đột nhiên nghe từ trong không trung truyền đến một tiếng vỗ cánh, ngay sau đó, một bóng đen lao xuống chỗ của ông.

Đoạn Vô Nhai mở to mắt vừa thấy, phát hiện là một con Chim Ưng.

https://thuviensach.vn

Tô Ngâm Diệp cũng ngẩng đầu nhìn thấy, chỉ là có chút kỳ quái con chim Ưng trên chân có một sợi dây, dường như đang cột cái gì vậy.

Ngay khi hai người bọn họ tưởng sẽ bị rơi xuống đầu, Chim Ưng đã vọt xuống, hạ trên mặt đất, lại hướng tới Đoạn Vô Nhai kêu một tiếng.

Đoạn Vô Nhai mắt sắc nhìn Chim Ưng trên chân có cột tờ giấy, ông ngồi xổm người, lấy tờ giấy xuống.

"Ai buộc tờ giấy?" Ông một bên nói, một bên mở tờ giấy ra, ánh mắt bỗng phát sáng lên, ngay cả tâm tình cũng tốt lên rất nhiều, rõ ràng là công lao của tờ giấy này.

Tô Ngâm Diệp không hiểu quay đầu, hướng tới ông quơ chân múa tay.

Đoạn Vô Nhai sau khi xem được xoay người, cười đem tờ giấy lộn đưa cho nàng:

"Diệp nhi, tờ giấy này là An nhi, Tĩnh nhi đưa thư tín tới."

Tô Ngâm Diệp vừa nghe, ánh mắt cũng lộ ra ý cười, nhìn anh em Âu Dương An cả hai thân thiết gửi thư, lại cao hứng. Nàng đem tờ giấy đưa cho Đoạn Vô Nhai, sau đó quơ tay:

"Sư phụ, xem ra, Tĩnh nhi và An nhi ở bên ngoài đều tốt lắm." Cái này an tâm.

"Đúng vậy." Đoạn Vô Nhai cũng gật đầu, vẻ mặt tràn đầy kiêu ngạo.

"Đồ đệ của ta tất nhiên rất lợi hại." Có điều ông không biết bây giờ Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đã luyện tu linh, võ công so với ông cao hơn rất nhiều. Hơn nữa còn có chiếc vòng trữ đồ vật, loại bảo vật này thế gian ít có.

"Ta đây lập tức cho bọn chúng hồi âm, thuận tiện nói cho bọn chúng biết, chúng ta cũng rời cốc. Nếu không, chúng ta mấy thầy trò đều đi hết rồi

https://thuviensach.vn

làm sao." Đoạn Vô Nhai nói xong, cũng xoay người vào thư phòng của mình.

Tô Ngâm Diệp thấy thế cười cười, cũng xoay người chuẩn bị thu thập hành lí. Đã lâu không gặp An nhi và Tĩnh nhi rồi, nếu có thể ở cùng với bọn họ, nàng cũng không lo lắng gì nữa.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 69: Mộc Nguyệt Ly Âm Thầm

Quân Quốc và Lan quốc liền nhau, cũng nằm trong bốn quốc gia giàu có nhất bây giờ. Hoàng đế Quân Quốc Mộc Khiêm Niên hơn 40 tuổi, nhìn hào hoa phong nhã, nhưng lại thống trị Quân Quốc tương đối tốt. Có điều ông không có dã tâm quá nhiều, nên trước mắt bốn nước coi như tương đối vô sự. Duy nhất làm ông lo lắng chính là con trai Mộc Nguyệt Ly, hắn nhìn phóng khoáng, làm việc giống như công tử, nhưng kỳ thật trong lòng tráng khí quá nhiều, cũng quá cô chấp, chỉ sợ hắn sẽ khơi mào chiến sự, làm dân chúng rơi vào nước sôi lửa bỏng, đánh vỡ sự yên bình của Quân Quốc mấy chục năm nay.

Hoàng cung Quân Quốc, cung điện hoa lệ hùng vĩ, cẩm thạch xây thành lan can, ánh trăng mông lung, hoa cành lay động. Ngự Lâm quân mặc áo giáp tay cầm ngân thương dọc theo hoàng cung đình viện tuần tra.

Đông cung, cung điện thái tử.

Mặc trên người áo trắng, Mộc Nguyệt Ly lười biếng nửa nằm nửa ngồi ở trên giường, toàn bộ trong tẩm cung không có người hầu hạ hắn. Ngoại trừ nam tử đang nửa quỳ trên mặt đất.

Phòng thực im lặng, làm cho người ta có một loại cảm giác lạnh run sợ hãi.

Nam tử quỳ trước mặt chỉ cảm thấy khí lạnh xông vào tận tâm can, nhưng hắn không dám lên tiếng, chân đã có chút run lên, hắn vẫn như cũ cung kính quỳ, đợi chủ nhân lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly đảo qua hắn, khóe miệng quyến rũ, thản nhiên nói:

"Đứng lên đi."

"Tạ chủ nhân." nam tử này đứng lên thiếu chút nữa chân mềm nhũn lảo đảo muốn ngã xuống.

"Việc ta sai ngươi làm, đã làm thế nào rồi?" Mộc Nguyệt Ly một tay vuốt vuốt chiếc nhẫn của mình, một bên không chút để ý hỏi.

Nghe được Mộc Nguyệt Ly hỏi, nam tử lại quỳ xuống, cúi đầu nói:

"Thỉnh chủ nhân thứ tội, thuộc hạ không tìm được cô nương kia."

"Không tìm được?" Mộc Nguyệt Ly âm giọng khẽ nhếch, không khí dường như căng thẳng. Thâm thúy trong ánh mắt thoáng hiện hào quang nguy hiểm, giọng nói càng lạnh hơn vài phần.

"Làm sao tìm không thấy? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Hồi bẩm chủ nhân, là như vầy....." nam tử đeo mặt nạ kể lại bọn họ làm thế nào theo dõi Âu Dương Tĩnh, sau ngày đại hội Võ lâm mất đi tung tích của đối phương đều nhất nhất tinh tế bẩm báo lại.

Nghe xong lời của hắn, Mộc Nguyệt Ly mày nhíu chặt, nửa ngày không ra tiếng.

Nam tử đeo mặt nạ thấy thế, chỉ có thể tựa đầu vẫn cúi cúi xuống.

"Không ngờ sau khi ta rời đi, lại phát sinh nhiều chuyện như vậy."

Mộc Nguyệt Ly thở dài, nàng lại có thể điều khiển thú, còn có thần kiếm thượng cổ, càng chọc tới toàn bộ võ lâm. Kinh tâm động phách như thế, thật đúng là khiến người ta rung động vạn phần.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, ngươi lui xuống trước đi." Mộc Nguyệt Ly phất phất với nam tử nói.

"Vâng, thuộc hạ cáo lui." Nam tử đeo mặt nạ cực nhanh đứng dậy, hành lễ, xoay người rời đi, tim của hắn vẫn treo trên cao, chủ nhân không có trừng phạt hắn thất bại, quả thực là ngoài sức tưởng tượng của hắn. Có điều chủ nhân cho bọn họ theo dõi nữ tử kia không phải là người Lan quốc sao? Có quan hệ gì với thái tử?

"Đợi chút ——" ngay khi nam tử đeo mặt nạ sắp rời khỏi cửa cung điện thì tiếng Mộc Nguyệt Ly truyền đến.

Thân thể nam tử đeo mặt nạ run lên, chẳng lẽ chủ nhân muốn trừng phạt mình sao? Hắn xoay người, trấn áp rùng mình trong lòng, hướng tới Mộc Nguyệt Ly hành lễ, tiếng run sợ:

"Có thuộc hạ." Chủ nhân còn có gì phân phó đây?

"Gần đây Đại Lan có đại sự gì không? Triều đình, võ lâm, tất cả." Mộc Nguyệt Ly hỏi, bây giờ trong bốn nước, thực lực của Lan quốc so với Quân Quốc không kém bao nhiêu, hắn muốn lưu ý động thái của Hoàng đế Lan quốc. Lần trước đi Lan quốc, hắn có gặp qua Thái tử Lan quốc một lần, con người lạnh lùng kia có vẻ là một nam tử nhiều dã tâm khát vọng.

"Hồi bẩm chủ nhân, mặc dù có đồn đãi ‘người được kiếm, được thiên hạ ’, nhưng Hoàng thất Lan quốc cũng không có động tác gì." Nam tử đeo mặt nạ đáp.

Mộc Nguyệt Ly khẽ cau mày, không có hành động. Dù là ai trong hoàng thất nghe được tin tức dao động giang sơn như vậy, cũng phải hành động mới đúng.

"Sao lại không có hành động gì." Càng như thế, hắn càng thấy được ở đây có vấn đề.

https://thuviensach.vn

"Ngươi xuống tra lại, vì sao Hoàng thất Lan quốc không có động tĩnh gì? Có phải là có âm mưu không?" Mộc Nguyệt Ly lại phân phó.

"Vâng" lần này nam tử đeo mặt nạ thành công rời đi, rời khỏi cung điện, gió đêm thổi vào mặt, hắn mới phát hiện cả người mình đều toát ra mồ hôi lạnh. Tuy xem ra thái tử dường như dễ ở chung, nhưng thủ đoạn của ngài ấy chỉ là che dấu dưới nụ cười bất cần đời kia thôi.

Nam tử đeo mặt nạ sau khi rời đi, qua một nén hương, một gã nam tử khác xuất lại hiện, hắn không giống với nam tử vừa rồi, hắn là hộ vệ ẩn danh của Mộc Nguyệt Ly.

"Thái tử ——"

Mộc Nguyệt Ly nhìn lướt qua hắn, khẽ nhấc tay, ý bảo hắn đứng lên:

"Có chuyện gì?"

"Hồi bẩm thái tử, thuộc hạ nhận được tin tức, có người lẻn vào biên cảnh quân doanh Lan quốc ý đồ ám sát Âu Dương Ngự." Hộ vệ đáp.

"Cái gì?" Mộc Nguyệt Ly cả kinh, mới vừa rồi còn tưởng không có chuyện gì phát sinh, bây giờ Lan quốc lập tức có chuyện."Âu Dương Ngự đã chết rồi sao?"

Nếu Lan quốc đại tướng quân chết, tất nhiên sẽ có loạn. Mà hắn tất nhiên sẽ không để ý thừa dịp có loạn mà cho phát sinh ra vài chuyện.

"Hồi bẩm thái tử, Âu Dương Ngự không chết. Hai con của ông ta xuất hiện cứu ông ta." Hộ vệ lại đáp.

"Con?" Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly sáng lên, "Có phải là Âu Dương Tĩnh và huynh trưởng của nàng ấy không?" Vừa rồi mới mất đi tin tức của nàng, bây giờ có tin tức rồi sao?

https://thuviensach.vn

"Phải" Hộ vệ gật đầu, "Có điều....."

"Có điều cái gì?" Mộc Nguyệt Ly thấy Hộ vệ ngập ngừng, nhíu mày truy vấn.

"Có điều đám người ám sát Âu Dương Ngự dùng là Tam Lăng kiếm."

"Tam Lăng kiếm?"

Sắc mặt Mộc Nguyệt Ly bỗng nhiên trầm xuống, "Chẳng lẽ là bọn họ?"

Chết tiệt, đây không phải rõ ràng là muốn cho Lan quốc hoài nghi Quân Quốc sao, muốn đẩy quan hệ hai nước rơi vào tình thế khẩn trương ư? Tuy hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ đến hai nước sẽ cùng giao hòa, nhưng cũng tuyệt đối không muốn lúc này quan hệ của hai nước khẩn trương lên.

Hộ vệ không nói gì, người khác nhìn vào, sẽ thấy Tam Lăng kiếm chính là vật của Quân Quốc, kỳ thật lời này vừa đúng, vừa sai. Tam Lăng kiếm đúng là của Quân Quốc, đầu lĩnh của tổ chức cũng có quan hệ với hoàng thượng, thái tử, nhưng hắn ta làm việc cũng không hoàn toàn là vì Quân Quốc, chỉ vì thân phận của hắn ta quá đặc thù.

"Phía bên Âu Dương Ngự phản ứng thế nào?" Mộc Nguyệt Ly tiếp tục vẻ mặt run sợ hỏi.

"Bọn họ hoài nghi Quân Quốc chúng ta, cũng có suy nghĩ khác. Thuộc hạ nghe nói, Âu Dương Tĩnh tiểu thư đã cùng với huynh trưởng hướng đến Quân Quốc chúng ta....."

"Nàng ấy đến nước ta."

Mộc Nguyệt Ly sắc mặt giận dữ đảo qua một lượt, "Thật tốt quá, lần này ta nên làm gì để đón tiếp bọn họ đây."

https://thuviensach.vn

"Tiếp tục chú ý hành tung của bọn họ, có bất kỳ tình huống gì đều phải trình báo lên cho ta." Mộc Nguyệt Ly phân phó với hộ vệ.

"Vâng"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 70: Thầy Trò Gặp Nhau

Biên cảnh Lan quốc, trấn nhỏ.

Chim Ưng bổ nhào đôi cánh đáp xuống trên bệ cửa sổ quán trọ. Hướng tới bên trong kêu lên một tiếng, sau đó ngoan ngoãn thu hồi đôi cánh. Vẫn không nhúc nhích, tựa như một đứa nhỏ im lặng.

Âu Dương Tĩnh nhìn thấy, khóe miệng tươi cười, bước tới chỗ Chim Ưng, giơ tay vuốt lông chim, khen ngợi:

"Tiểu Ưng thật lợi hại, nhanh như vậy đã trở lại."

Chim Ưng đắc ý lại tê tê kêu một tiếng, sau đó giơ chân phải lên, cho Âu Dương Tĩnh gỡ tờ giấy xuống.

Âu Dương Tĩnh gỡ thư xuống, Chim Ưng cả người đụng đụng tay nàng, sau đó quay người lại bay về phía bầu trời.

Âu Dương Tĩnh nhìn Chim Ưng hóa thành điểm đen không còn thấy bóng dáng, mới mở thư sư phụ gửi về ra, sau khi xem xong, nở nụ cười. Nhất là nhìn thấy sư phụ nói cũng muốn cùng Diệp nhi tỷ tỷ tìm một tấm chồng thì khóe miệng lập tức mở rộng thêm. Đúng lúc nàng cũng đang nghĩ đến chuyện này.

Thu tờ giấy, nàng xoay người ra cửa, đến phòng cách vách tìm Âu Dương An. Bởi vì có người trả phòng, nên Âu Dương An ở cách vách. Tiểu Bạch Hổ ở sau lưng nàng, cũng ngoắt ngoắt cái đuôi đi theo.

https://thuviensach.vn

"Sư phụ gởi thư sao?" Âu Dương An cũng nghe tiếng chim Ưng, nên khi Âu Dương Tĩnh mở cửa thì hắn cũng đã tới.

"Đúng đó."

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, một bên đem tờ giấy đưa cho hắn, một bên nói."Sư phụ muốn dẫn theo Diệp nhi tỷ tỷ rời cốc."

"Thật sao?"

Trong ánh mắt Âu Dương An có kinh hỉ, sau khi đọc xong nội dung thư cũng mỉm cười:

"Tốt quá, chúng ta ở lại trấn trên chờ sư phụ và Diệp nhi tỷ tỷ đi." Sau này bọn họ sẽ ở cạnh bên nhau, không cần phải lo lắng cho người trong cốc.

“Được.”

Năm ngày sau, Đoạn Vô Nhai, Tô Ngâm Diệp cũng đã đến nơi của Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh ở, thầy trò gặp lại, vui mừng vô hạn.

"Sư phụ, Diệp nhi tỷ tỷ ——"

Anh em Âu Dương An nhìn thấy Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp, vội vàng lên tiếng chào hỏi. Đôi bên đều rất kích động, nhất là Tô Ngâm Diệp nhìn thấy hai người bọn họ, lập tức tiến lên một trái một phải lôi kéo, ô a nói không ngừng.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, bọn họ thật nhớ sư phụ và Diệp nhi tỷ tỷ.

"Diệp nhi tỷ tỷ, tỷ gần đây có khỏe không?" Âu Dương Tĩnh nắm tay Tô Ngâm Diệp hỏi.

"Ừ." Tô Ngâm Diệp gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Ta nói hai người các con thật là bất hiếu nha, có Diệp nhi, là không quan tâm đến sư phụ."

Đoạn Vô Nhai nhìn hai anh em thân thiết với Diệp nhi, trong lòng đương nhiên cao hứng. Chẳng qua bày ra dáng vẻ hờn dỗi. Nhìn hai đồ đệ, trong lòng ông tràn đầy an ủi. Quả nhiên tuấn – mỹ có đủ, bọn họ xem ra trưởng thành rất nhiều. Nhất là Tĩnh nhi, hoàn toàn trưởng thành.

"Sư phụ ——"

Nghe được tiếng Đoạn Vô Nhai, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh buông Tô Ngâm Diệp ra, đi tới, một trái một phải lôi kéo Đoạn Vô Nhai, mà Âu Dương Tĩnh còn nghịch ngợm giật một chút chòm râu của Đoạn Vô Nhai nữa.

"Ôi." Đoạn Vô Nhai kêu một tiếng, sau đó trừng mắt liếc Âu Dương Tĩnh, rồi lại tự mình bật cười."Tiểu Tĩnh nhi con đó, vẫn bướng bỉnh như thế."

Âu Dương Tĩnh mỉm cười ngọt ngào, cũng chỉ có ở trước mặt sư phụ và Diệp nhi tỷ tỷ, nàng mới lộ ra vẻ mặt đáng yêu như vậy.

Tô Ngâm Diệp nhìn thầy trò ba người cũng mỉm cười nhẹ nhàng, cảm thấy thật sự rất vui vẻ.

"Sư phụ, Diệp nhi tỷ tỷ, hai người đi đường chắc cũng mệt mỏi rồi, vào trong phòng nghỉ ngơi một chút đi. Chúng con sẽ cho tiểu nhị chuẩn bị các món ngon để chúc mừng thầy trò chúng ta đoàn tụ." Âu Dương Tĩnh một tay kéo Đoạn Vô Nhai, một tay lôi kéo Tô Ngâm Diệp nói.

"Được, được." Đoạn Vô Nhai thật cao hứng, "Đừng quên dặn tiểu nhị chuẩn bị cả rượu ngon nữa nhé."

"Vâng, phải." Âu Dương Tĩnh đảo đôi mắt trắng dã mê người.

https://thuviensach.vn

Vào phòng Âu Dương Tĩnh, thầy trò bốn người ngồi vây quanh, cũng có nhiều chuyện muốn nói, trong lúc nhất thời không biết bắt đầu từ đâu.

"Sư phụ, con có đồ tốt cho người nè." Âu Dương Tĩnh đột nhiên nhớ tới đồ cất trong vòng tay của mình có rất nhiều võ lâm bí kíp, không chừng có mấy quyển sư phụ còn chưa thấy qua.

"Ủa, cái gì vậy?" Đoạn Vô Nhai vừa nghe, quả nhiên hứng chí. Tô Ngâm Diệp cũng lộ ra dáng vẻ tò mò.

"Xem nè ——" Âu Dương Tĩnh mở trừng hai mắt, vươn tay đưa vòng tay ra.

"Vòng tay?" Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp nhìn nhau, không hiểu ra sao.

"Cái này không phải là vòng tay bình thường đâu." Âu Dương Tĩnh vừa cười, vừa giương tay lên, mấy quyển bí tịch đã xuất hiện trên tay.

"Cái này, này....." Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, làm thế nào mà sách này rơi ra? Thật thần kỳ.

"Đây là vòng tay giữ đồ."

Âu Dương Tĩnh giải thích, một bên đem mấy quyển bí tịch đưa cho Đoạn Vô Nhai.

"Sư phụ, người xem một chút những bí tịch này đi, có hữu ích với người không?"

Đoạn Vô Nhai còn đang cảm thấy kinh ngạc với vòng tay giữ đồ, chóng mặt tiếp nhận bí tịch nhưng không có xem qua, ánh mắt nhìn chằm chằm vào vòng tay giữ đồ của Âu Dương Tĩnh, kinh ngạc hỏi:

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ đây là linh vật trong truyền thuyết?" Ông từng nghe nói qua, chỉ có người luyện thần khí mới có thứ này, có thể cất chứa rất nhiều đồ này nọ, thực sự là bảo bối.

“Dạ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu.

"Không phải chỉ có thế thôi đâu." Nàng và Âu Dương An nhìn nhau, sau đó hai người ý nghĩ vừa động, thần kiếm thượng cổ bên trong cơ thể của bọn họ cũng phút chốc xuất hiện. Đứng ở giữa không trung, lóe ra hào quang.

"Nhân Kiếm Hợp Nhất?" Đoạn Vô Nhai cằm cũng rơi xuống đất, ông dùng sức dụi dụi mắt, hoài nghi mình có phải nhìn nhầm hay không, hai tên đồ đệ của ông lại luyện thành Nhân Kiếm Hợp Nhất?

Tô Ngâm Diệp cũng không dám tin tưởng nhìn bọn họ, quá thần kỳ.

"Sư phụ, trên tay chúng con là thần kiếm thượng cổ Lăng Tiêu và Tử Nguyệt." Âu Dương Tĩnh cười híp mắt nói, nhìn sư phụ của mình sợ đến nỗi nhảy dựng lên, nàng cảm thấy rất tốt.

"Thượng … thần kiếm thượng cổ?" Quả nhiên, Đoạn Vô Nhai kinh ngạc đến không thể dùng ngôn ngữ để hình dung, ông cảm giác trái tim mình thật là đủ mạnh, nếu không đã ngất đi lâu rồi.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh gật đầu, Tô Ngâm Diệp mặc dù không biết thần kiếm thượng cổ là cái gì. Nhưng nhìn vẻ mặt sư phụ cũng biết hẳn là rất lợi hại gì đó rồi, trong lòng cũng vì anh em Âu Dương An cảm thấy vui vẻ cùng tự hào.

"Lăng Tiêu và Tử Nguyệt?"

Sau một lúc lâu, Đoạn Vô Nhai đột nhiên mở miệng, "Lăng Tiêu và Tử Nguyệt không phải là kiếm phu thê sao? Làm sao lại ở trong tay anh em các

https://thuviensach.vn

con?"

Đoạn Vô Nhai lúc này mới mở miệng, Âu Dương An lại hỗn độn đỏ thẫm cả mặt. Hắn cũng không biết mà, có điều hắn quả thực có tâm tư đối với Tĩnh nhi.

Đoạn Vô Nhai thấy vẻ mặt hắn như vậy, trong lòng lại u mê. Có điều cũng không hỏi nhiều, đối với những gì bọn chúng đã trải qua càng cảm thấy hứng thú hơn.

"Tĩnh nhi, An nhi, sau khi các con rời cốc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Làm sao có thể được vòng tay giữ đồ này cùng với thần kiếm thượng cổ?" Đây đều là thế nhân nằm mơ cũng muốn lấy được đó.

"Chuyện là vầy....." Đối với Đoạn Vô Nhai, anh em Âu Dương An không có giấu diếm gì. Những chuyện sau khi bọn họ rời cốc tất cả đều nói hết một lượt.

"Hừ, mấy mẹ con ác độc kia xứng đáng." Nghe được chuyện của mẹ con tướng quân phu nhân, Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp tuyệt không đồng tình.

"Nhưng tiểu ác nữ kia chạy thoát, chỉ sợ sau này sẽ là tai họa."

"Nàng ấy đã là tai họa của chúng con một lần rồi."

https://thuviensach.vn

Chương 71: Sư Phụ, Phụ Thân Lần Đầu Tiên Gặp Mặt

"Nàng ấy đã là tai họa của chúng con một lần rồi."

"Sao lại thế?" Đoạn Vô Nhai nghe thế, nhanh truy vấn. Tô Ngâm Diệp cũng nhìn hai anh em, chỉ sợ bọn họ bị thương.

Âu Dương Tĩnh mỉm cười, vỗ nhẹ nhẹ tay Tô Ngâm Diệp an ủi. Nàng cảm thấy Diệp nhi tỷ tỷ có loại tình cảm ôn nhu như một người mẹ, nàng vô cùng cảm động cùng ấm áp.

"Không có gì, bất quá là muốn báo thù, sau đó cùng một kẻ khác muốn cấu kết với nhau làm việc xấu để báo thù. Ma Sát đã giúp nàng ta đào tẩu."

Âu Dương Tĩnh đơn giản đem chuyện của Âu Dương Thẩm nói một lần, nhưng cũng hơi cảm thán Âu Dương Thẩm có chút giống hồ ly, chạy thoát.

"Lần này nàng ta chạy thoát, chỉ sợ lần sau còn xuất hiện nữa."

Đoạn Vô Nhai lắc lắc đầu, "Các con nên tìm nàng ta, sau đó loại trừ đi. Phải biết rằng diệt cỏ không tận gốc, gió xuân thổi qua lại mọc lên. Đối với kẻ địch vĩnh viễn đừng mềm lòng."

Tô Ngâm Diệp ở một bên gật đầu, tuy nàng tâm địa thiện lương, có điều chỉ cần đề cập đến người bên cạnh nàng, đương nhiên thiện lương của nàng sẽ tự động biến mất không thấy tăm hơi.

"Chúng con đã biết, sư phụ." Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh gật đầu, bọn họ vốn không phải là hạng người thiện lương, đương nhiên là có chủ ý của mình.

https://thuviensach.vn

"Vậy là tốt rồi."

Đoạn Vô Nhai gật đầu, thế này mới cúi đầu ngắm đến bí kíp, kết quả lại là ngạc nhiên không ngớt, "Trời ạ, lại là võ lâm bí tịch đã thất truyền mấy chục năm nay."

Lúc này ông đã bắt tay vào lật xem bí tịch, sau khi xem mấy quyển lại chậc chậc ra tiếng, vẻ mặt kinh hỉ giấu cũng giấu không được, ông vừa rồi căn bản không ngờ đồ đệ lại cho mình võ học thất truyền trân quý đến nhường này.

"Tĩnh nhi, mấy quyển sách này các con tìm được ở đâu?" Đoạn Vô Nhai nhìn đồ đệ kích động, hai tên đồ đệ của ông thật sự là cho ông vui sướng, quả thực so với thần tiên còn hơn.

"Sư phụ, cái này là lúc trước chúng con ngẫu nhiên lấy được, cùng một chỗ với vòng tay và thần kiếm thượng cổ." Âu Dương Tĩnh nói đơn giản chuyện bọn họ gặp duyên dưới đáy vực.

"Chậc chậc chậc."

Đoạn Vô Nhai không ngừng mà chậc chậc giọng cảm thán, "Vận may của các con thật sự là quá tốt, nếu ta đoán không nhầm, khẳng định là cao nhân ở đó, nói không chừng là đắc đạo thành tiên, đồ vật ở lại."

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh gật đầu, bọn họ cũng nghĩ vậy.

"Lúc trước cứu các con về cốc, vi sư chỉ cho là có hai cái căn cốt làm đồ đệ tốt, bây giờ tu vi của các con đã vượt qua vi sư nhiều lắm, vi sư còn phải bái các con làm thầy....."

Đoạn Vô Nhai từ trước đến nay là người quái đản, đương nhiên không đem chuyện thế tục để vào mắt, ông thật sự có ý muốn bái ngược đồ đệ làm vi sư trong đầu.

https://thuviensach.vn

"Đừng ——" Âu Dương Tĩnh chạy nhanh ngăn lại, nàng nhìn thấy đáy mắt lóe sáng của sư phụ lập tức run lên.

“Sư phụ, con đã giao hết bí tịch cho người rồi, người muốn học hết cũng có thể mà, không liên quan đến chúng con, chúng con vẫn là tiểu đồ đệ của người, người kinh nghiệm lợi hại như vậy, khẳng định không cần phải nữa bái sư nữa đâu....."

"Đúng đó, sư phụ, người chỉ cần xem những bí tịch này, võ công nhất định sẽ luyện lên đến đỉnh." Âu Dương An cũng nói.

"Thế à." Đoạn Vô Nhai gật đầu, nhưng không nhắc lại.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhẹ nhàng thở ra.

Âu Dương Tĩnh quay đầu nhìn Tô Ngâm Diệp, cười cười, lại từ trong vòng tay tìm ra một con búp bê bằng trúc lúc trước đi dạo phố với Sở Ly La mua được, bây giờ nhìn thấy Tô Ngâm Diệp, nhớ đến con búp bê mang ra đưa cho nàng.

"Diệp nhi tỷ tỷ, búp bê này tặng cho tỷ."

Tô Ngâm Diệp nhìn Âu Dương Tĩnh đưa đến búp bê thì kinh hỉ mở rộng ánh mắt, khoa tay múa chân với nàng:

"Thật đáng yêu, em bé lớn và em bé nhỏ." Tổng cộng có bảy em bé.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, chỉ biết Diệp nhi tỷ tỷ sẽ thích loại búp bê nhỏ nhắn đáng yêu này.

Trong lúc thầy trò bốn người vừa cười vừa nói, thì thấy điếm tiểu nhị dẫn đến một binh sĩ.

"Khách quan, vị quan quân này muốn gặp ngài."

https://thuviensach.vn

Điếm tiểu nhị không biết binh lính và Âu Dương An bọn họ có quan hệ gì, nhưng xưa nay dân chúng sợ quan quân, nên hắn đối vị quan binh kia tương đối cung kính.

Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp cũng nhìn anh em Âu Dương An, không tiếng động hỏi: hắn là ai?

"Sư phụ, hắn là thuộc hạ của cha con." Âu Dương An đáp, binh lính đến đúng là vì Âu Dương Ngự ở doanh trại.

"Cha của con ở đây?" Đoạn Vô Nhai đối với Âu Dương Ngự ấn tượng không tốt lắm, cũng vì ông ta xem nhẹ, An nhi, Tĩnh nhi mới khiến bọn chúng bị người ta vứt đến bãi tha ma.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh gật đầu, sau đó nhìn về phía tiểu binh.

"Ngươi tới có chuyện gì?"

“Tham kiến Tứ công tử, Ngũ tiểu thư."

Binh lính trước tiên hành lễ với Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, sau đó đáp, "Tiểu nhân phụng mệnh tướng quân, mời Tứ công tử, Ngũ tiểu thư đến quân doanh một chuyến....."

Binh lính trong quân doanh cũng biết tướng quân có hai con trai gái nhìn như thần tiên, đặc biệt lợi hại.

“Được rồi.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, không từ chối.

"An nhi, Tĩnh nhi, ta cùng đi với các con." Đoạn Vô Nhai cũng muốn gặp Âu Dương Ngự, kẻ đã xem nhẹ chính con ruột của mình rốt cuộc có dáng vẻ thế nào? Ông nhất định phải thay đồ đệ chất vấn tên đó.

"Ô ô ——" Tô Ngâm Diệp cũng khoa tay múa chân, nàng cũng phải đi.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, chúng ta cùng đi."

Quân doanh, doanh trướng của tướng quân

"Khởi bẩm tướng quân, Tứ công tử, Ngũ tiểu thư đến." Binh lính dẫn Âu Dương Tĩnh bọn họ đến quân doanh.

"Vào đi." Trong doanh trướng, Âu Dương Ngự và Liêu Mân đang thương lượng quân sự.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An dẫn Đoạn Vô Nhai, Tô Ngâm Diệp vén trướng bước vào, Âu Dương Ngự và Liêu Mân ngẩng đầu nhìn lên, không biết Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp.

"An nhi, Tĩnh nhi, hai vị này là?"

Âu Dương Ngự và Liêu Mân đánh giá Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp, lão giả này xem ra tinh thần quắc thước, rất có dáng vẻ cốt cách tiên nhân, nhưng vẻ mặt lại mang theo bất cần đời cùng quái đản; còn nữ tử hơn hai mươi tuổi, lại như thiếu nữ búi tóc, khuôn mặt thanh tú, con ngươi tinh khiết, xem ra là nữ tử hiền lành.

"Phụ thân, đây là sư phụ của con và Tĩnh nhi, vị này là Diệp nhi tỷ tỷ." Âu Dương An giới thiệu bọn họ.

"Sư phụ, Tô Ngâm Diệp tỷ tỷ, đây là cha con, còn đây là quân sư Liêu tiên sinh."

Đôi bên đều hướng tới đối phương gật đầu, Âu Dương Ngự đánh giá Đoạn Vô Nhai. Đoạn Vô Nhai cũng đánh giá bọn họ, không ngờ tướng mạo Âu Dương Ngự đường đường, hơn nữa thân là tướng quân, trên người khí độ người bình thường so ra không thể bằng được. Nhưng Đoạn Vô Nhai đối với việc ông ta xem nhẹ hai đồ đệ vẫn bất mãn.

https://thuviensach.vn

Ngược lại Tô Ngâm Diệp và Âu Dương Ngự nhìn nhau trong nháy mắt, không khí dường như có gì đó lên men, nàng phút chốc dời đi ánh mắt, chỉ cảm thấy hai má nóng bỏng dọa người.

Âu Dương Ngự cũng sững sờ, không ngờ con gái người ta đỏ mặt, cũng có chút không tất nhiên. Có điều thói quen lãnh mạc làm cho người ta không thể nhìn thấu, ông đứng lên, cùng Liêu Mân nghênh đón Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Diệp.

"Thì ra là sư phụ của An nhi, Tĩnh nhi và Tô cô nương, không có từ xa tiếp đón. Mời vào trong ngồi."

https://thuviensach.vn

Chương 72: Âu Dương Tĩnh Làm Mai

"Đoạn lão ông, đa tạ ông ngày đó đã cứu huynh muội bọn chúng, còn thu nhận đồ đệ hết lòng dạy võ nghệ."

Âu Dương Ngự nghe chuyện Đoạn Vô Nhai và nữ tử gặp gỡ bất ngờ, trong lòng đối với bọn họ lại áy náy vạn phần. Ông biết chuyện này vĩnh viễn trở thành vết thương trong lòng mình, mà ông cũng muốn cố gắng bù lại cho bọn chúng. Ông đứng lên, rất trịnh trọng hướng về Đoạn Vô Nhai lạy ba cái.

Đoạn Vô Nhai ban đầu đối với ông ta không có hảo cảm, mà Tô Ngâm Diệp đối với việc Âu Dương Ngự đối đãi với anh em Âu Dương An cũng có chút điểm phê bình kín đáo. Nhưng nhìn đến hành động trịnh trọng của ông ta bây giờ, cung kính lại thật thà hướng về sư phụ nhận lỗi, trong lòng cũng hiểu được ông thật sự ân hận rồi, hơn nữa còn cảm tạ. Hai người đối với Âu Dương Ngự ấn tượng cũng khá một ít.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng nhìn phía Âu Dương Ngự, không thể không nói hai người bọn họ vì hành động của ông mà dễ chịu không ít.

"Được rồi, đứng lên đi. Đây cũng là duyên phận của thầy trò chúng ta."

Đoạn Vô Nhai khoát tay với Âu Dương Ngự, "Có điều ngươi xem nhẹ bọn chúng như thế, thật sự là hồ đồ. Hi vọng ngươi sau này hãy dùng tâm mà đối đãi với chúng."

"Đương nhiên."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự gật đầu, "Ta biết trước đây là lỗi của ta, sau này ta nhất định sẽ làm một phụ thân tốt."

"Vậy là tốt rồi." Đoạn Vô Nhai thế này mới hài lòng gật đầu.

"Phụ thân, hôm nay cha tìm chúng ta là có chuyện gì?" Âu Dương An nói, bọn họ không muốn tiếp tục chuyện vừa rồi, dù sao chuyện cũng đã qua, mặc kệ thế nào hận cũng thế, không thoải mái cũng thế.

"Tứ công tử, Ngũ tiểu thư, tướng quân tìm người tới là vì chuyện các vị muốn đến Quân Quốc." Liêu Mân đáp.

"Có vấn đề gì sao?" Âu Dương Tĩnh chân mày nheo lại, chẳng lẽ không đồng ý bọn họ đi Quân Quốc ư?

"Không có gì. Nhưng có vài điểm muốn nói với các con một chút."

Âu Dương Ngự trả lời rồi, "Hoàng đế Quân Quốc Mộc Khiêm Niên là một người nho nhã, đồng thời trị quốc cũng rất tốt. Nhưng con trai của ông ta, Thái tử Quân Quốc Mộc Nguyệt Ly cũng là một người nhìn như vô hại, kỳ thật là một người có dã tâm và mưu lược, cho nên các con đến Quân Quốc mọi việc phải cẩn thận, nếu để cho Mộc Nguyệt Ly theo dõi, chỉ sợ sẽ có phiền toái....."

Đối với việc các con đi Quân Quốc, Âu Dương Ngự không phản đối. Thực lòng ông đối với các con của mình có sự tin tưởng, hai người bọn chúng cũng cần đi cho mở rộng tầm mắt.

"Mộc Nguyệt Ly?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, "Tên này sao nghe quen vậy nhỉ?"

"Là nam tử lúc ở Đại Lan đã cứu An nhi." Con hổ ghé vào Đầu vai Âu Dương Tĩnh, trong đầu Âu Dương Tĩnh vang lên âm thanh nhỏ, nhắc nhở nàng.

https://thuviensach.vn

"Thì ra là hắn."

Âu Dương Tĩnh nghĩ tới, "Ca, người lúc trước cứu huynh, huynh còn nhớ không?"

Âu Dương An được nàng nhắc nhở cũng nhớ ra, khuôn mặt kinh ngạc:

"Không ngờ hắn lại là Thái tử Quân Quốc."

Âu Dương Tĩnh cũng gật đầu, có điều nhìn hắn ta dáng vẻ Phú Quý, sẽ không giống người bình thường. Hơn nữa tuy hắn nhìn như thư thái phóng đãng, nhưng đáy mắt khôn khéo cũng không thể gạt được nàng.

"Các con quen biết?" Đoạn Vô Nhai và Âu Dương Ngự đồng thời hỏi.

Âu Dương Tĩnh lập tức đem chuyện lúc trước quen biết Mộc Nguyệt Ly nói ra, đương nhiên cũng nói rõ việc mẹ con Âu Dương phu nhân làm.

Âu Dương Ngự vừa nghe, lại áy náy vạn phần. Mà Đoạn Vô Nhai đương nhiên là trừng mắt nhìn ông ta vài lần.

Liêu Mân nhìn thấy đại tướng quân anh minh của bọn họ bị Đoạn Vô Nhai trừng, lại cũng chỉ có thể bó tay làm ngơ. Ai bảo việc này thật sự là tướng quân đuối lý.

"An nhi, Tĩnh nhi, là phụ thân có lỗi với các con."

"Quên đi, phụ thân, cũng đã qua rồi." Âu Dương An so với Âu Dương Tĩnh, hiển nhiên mềm lòng hơn. Hơn nữa Âu Dương Ngự thành tâm xin lỗi, bọn họ đương nhiên cũng không tiếp tục lôi cũ lên không buông tay.

"Đúng vậy, lần này còn có lão phu theo chân bọn chúng. Sợ cái gì!" Đoạn Vô Nhai vỗ ngực, tuy võ công của công không lợi hại hơn hai đồ đệ, nhưng trong giang hồ cũng hiếm người bằng ông.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự gật đầu, cười nói:

"Có Đoạn lão ông cùng đi, ta tất nhiên là yên tâm."

Âu Dương Tĩnh không nói lời nào, vừa rồi nàng vẫn quan sát Âu Dương Ngự. Nếu bỏ qua lúc trước ông đối với bọn họ xem nhẹ không đề cập tới, thì ông ta cũng không tệ lắm. Đầu tiên có quyền, một tay nắm trọng binh đại tướng quân, ở Đại Lan chân một phát đập mạnh cũng có thể dẫn tới giang sơn động; hai là ông có tướng mạo, tuy bây giờ ông cũng đã ba mươi rồi, nhưng vẫn là ngũ quan tuấn mỹ, khí chất không tầm thường. Là một nam tử khiến người khác động tâm, chẳng lẽ đây là lý do năm đó mẫu thân của thân thể này Sở Tâm Tuyết vì ông ta sinh hạ một đôi song thai, thậm chí bị nữ tử khác tính kế cũng cam tâm? Có điều hình như sau khi mình đem tướng quân phu nhân làm cho khốn khổ đến chết, trong phủ tướng quân cũng không có nữ chủ.

"Phụ thân, cha có từng nghĩ đến chuyện tái giá chưa?" Âu Dương Tĩnh đột nhiên đưa ra một câu nói... khiến cả phòng mọi người sửng sốt.

"Tĩnh nhi?" Âu Dương An cũng không hiểu nhìn nàng.

Âu Dương Tĩnh nháy mắt với hắn, ý bảo hắn không cần xen mồm. Vừa rồi nàng cẩn thận nghĩ, phụ thân ba mươi, mà Diệp nhi tỷ tỷ đã hai mươi sáu, hai người vô cùng xứng đôi. Hơn nữa cũng đang vì Diệp nhi tỷ tỷ kiếm một tấm chồng không biết thế nào, hay là đem tỷ ấy hoàn toàn nhét vào dưới sự bảo vệ của bọn họ đi. Theo nàng thấy từ Diệp nhi có cảm giác được tình mẹ ấm áp, tin tưởng Âu Dương An cũng thế. Hơn nữa nàng đã phát hiện Diệp nhi tỷ tỷ dường như đối với phụ thân của bọn họ có hảo cảm, là vừa gặp đã yêu. Cho nên nếu đem tỷ ấy và phụ thân se mối tơ hồng, có lẽ chủ ý này không sai đâu. Chí ít có bọn họ, tin chắc sẽ không ai dám khi dễ tỷ ấy. Hơn nữa nói không chừng ôn nhu của Diệp nhi cùng với lãnh mạc của phụ thân sẽ có thể bù trừ cho nhau, trở thành một đôi rất hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự bị con gái nói làm ngây ngẩn cả người, ông nhìn nàng không hiểu hỏi:

"Tĩnh nhi, sao đột nhiên hỏi vậy?" Chẳng lẽ là vì chuyện của Tô Thanh Liên, khiến nó lo lắng mình sẽ mang về một kế mẫu khác sao?

"Con nghĩ, phụ thân còn trẻ cường tráng như thế, hiện giờ lại chỉ có con và đại ca hai người. Con nối dõi thật sự rất là đơn bạc, hẳn là nên tái giá tìm một thê tử, thứ nhất có thể chiếu cố cha, thứ hai vì Âu Dương gia kéo dài hương khói....."

Lời nói của Âu Dương Tĩnh khiến Âu Dương Ngự sửng sốt, mà những người khác cũng choáng váng theo. Bọn họ vốn cũng biết Âu Dương Tĩnh và Âu Dương Ngự tình cảm cha con không sâu, lúc này lại có thể nói ra lời như vậy, vì sao? Mọi người đều đặt lên dấu chấm hỏi.

"Loại chuyện này cũng phải tùy thuộc vào duyên phận." Sau một lúc lâu, Âu Dương Ngự mấp máy môi nói. Tuy ông đối với tâm tư của con gái cũng đoán không ra, nhưng ông vô cùng cảm động, hơn nữa lời nàng nói đích thực cũng đúng. Con nối dõi của Âu Dương gia thực rất đơn bạc.

"Bây giờ duyên phận đã tới rồi." Âu Dương Tĩnh lại chen miệng nói.

"Hả?" Mọi người nhìn nàng, có ý gì?

"Phụ thân, cha cảm thấy Diệp nhi tỷ tỷ thế nào?" Âu Dương Tĩnh đột nhiên chạy tới lôi kéo Tô Ngâm Diệp.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 73: Âu Dương Tĩnh Làm Mai (Hạ)

"Phụ thân, cha cảm thấy Diệp nhi tỷ tỷ thế nào?" Âu Dương Tĩnh đột nhiên chạy tới lôi kéo Tô Ngâm Diệp.

Trong doanh trướng hoàn toàn yên tĩnh, mọi người bị câu hỏi đột ngột của nàng khiến mình mơ hồ. Căn bản là không kịp phản ứng.

Thật lâu sau, Tô Ngâm Diệp là người đầu tiên có phản ứng trở lại, gương mặt cười đỏ bừng. Hướng tới Âu Dương Tĩnh lắc đầu, khoa tay múa chân.

"Tĩnh nhi, muội đang ở đây nói gì đó? Đừng bảo là." Nàng đỏ mặt.

"Tô cô nương, nàng ấy_?"

Âu Dương Ngự và Liêu Mân nhìn động tác của Tô Ngâm Diệp, kinh ngạc. Vừa rồi tuy Tô Ngâm Diệp cũng không nói chuyện, nhưng lại nghĩ nàng ấy tính tình yên lặng, không thích nói chuyện mà thôi. Có điều lúc này mới phát hiện là nàng ấy dường như không nói được.

Nhìn thấy ánh mắt Âu Dương Ngự và Liêu Mân kinh ngạc, trong lòng Tô Ngâm Diệp có chút bị thương, trước giờ vẫn chưa từng để ý mình không thể nói, nhưng bây giờ cảm thấy vô cùng chán nản. Lần đầu tiên chân chính để ý mình không thể nói chuyện.

Cảm giác được Tô Ngâm Diệp căng thẳng, Âu Dương Tĩnh không vui, nàng chau chân mày đen, nhìn Âu Dương Ngự và Liêu Mân:

https://thuviensach.vn

"Thế nào? Diệp nhi tỷ tỷ rất hoàn mỹ, là trời cao đố kỵ, nên mới thu hồi một phần năng lực của tỷ ấy. Có vấn đề gì sao?"

Nghe Âu Dương Tĩnh nói... Tô Ngâm Diệp giật mình nhìn nàng, sau đó lại cảm động.

Nhưng ánh mắt Âu Dương An và Đoạn Vô Nhai thì không tốt nhìn chằm chằm Âu Dương Ngự cùng Liêu Mân, khiến hai người tương đối xấu hổ, dường như bọn họ đã làm hại con gái nhà người ta.

"Thực xin lỗi, Tô cô nương, trước đó chúng ta không biết. Cô nương là một nữ tử rất tốt." Âu Dương Ngự dẫn đầu xin lỗi, vẻ mặt lạnh lùng cũng nhu hòa chút ít.

"Thật có lỗi, Tô cô nương, kính xin cô nương tha thứ cho ta thất lễ." Liêu Mân cũng hướng tới nàng chắp tay.

Tô Ngâm Diệp lắc lắc đầu, khoát tay với bọn họ, khoa tay múa chân:

"Không sao."

Âu Dương Ngự và Liêu Mân tuy xem không hiểu động tác tay, nhưng cũng có thể đoán ra ý của nàng. Trong lòng đối với nàng xin lỗi cũng càng lớn, cũng thừa nhận nàng là một nữ tử rất ôn nhu.

"Đúng rồi, phụ thân, cha vẫn chưa trả lời vấn đề của con?" Âu Dương Tĩnh lại hỏi, có điều nàng hỏi lại, Âu Dương Ngự bọn họ cũng kịp phản ứng. Nàng là vì Tô Ngâm Diệp cùng Âu Dương Ngự làm mai.

Đoạn Vô Nhai và Âu Dương An đánh giá Âu Dương Ngự, thực tình thì ông ấy với Tô Ngâm Diệp xem ra rất xứng. Một lãnh mạc một ôn nhu, hơn nữa đều là người một nhà, cho dù không có quá nhiều tình cảm, nhưng bọn họ cũng tin tưởng Âu Dương Ngự sẽ đối đãi thật tốt với Diệp nhi. Huống

https://thuviensach.vn

chi bọn họ cũng có cảm giác Diệp nhi sẽ có thể chinh phục được Âu Dương Ngự, làm cho ông ấy yêu nàng.

"Tô cô nương tốt lắm, thanh tú thiện lương." Âu Dương Ngự làm sao dám trước mặt con gái người ta bình luận nàng ấy, có điều cũng không thể không đáp, đây chẳng phải là càng không lễ phép sao. Vì thế gật đầu.

Tô Ngâm Diệp vừa nghe ông nói vậy, mặt cười đỏ hơn. Lớn đến chừng này, cũng chưa từng có nam tử khen ngợi chính mình.

"Nếu để cho Diệp nhi tỷ tỷ ở nhà chúng ta, phụ thân cảm thấy thế nào?" Âu Dương Tĩnh ngay sau đó hỏi.

Âu Dương Ngự sửng sốt, ngốc tử cũng biết ý của nó là gì, tái giá cùng Tô Ngâm Diệp sao? Ông lại đánh giá nàng ấy, một nữ tử ôn nhu, có điều nàng sẽ không nói chuyện được, mà tướng quân phu nhân nhiều khi tránh không được phải bồi mình xã giao, thật sự không thích hợp.

Liêu Mân cũng có ý nghĩ tương tự, chuyện tái giá mà nói... đường đường một đại tướng quân cưới một cái cô gái câm thật sự sẽ trở thành chủ đề cho người ta bàn tán, chuyện này thật sự không tốt lắm.

Tô Ngâm Diệp vốn ngượng ngùng, nhưng bây giờ thấy Âu Dương Ngự không nói gì, trong lòng run lên, cũng biết chính mình trèo cao. Một đại tướng quân làm sao có thể cưới một cô gái câm?

Không khí trong doanh trướng trầm hẳn xuống, còn tương đối xấu hổ.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nghĩ Âu Dương Ngự ghét bỏ Tô Ngâm Diệp, sắc mặt cũng không dễ nhìn. Mà Đoạn Vô Nhai lại nhảy dựng lên, lớn tiếng với Âu Dương Ngự:

"Ngươi có ý gì? Ngươi ghét bỏ Diệp nhi nhà chúng ta có phải không?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt trợn thật lớn, "Ta còn không chê ngươi một phu quân đã góa vợ không xứng với Diệp nhi nhà chúng ta, ngươi lại dám ghét bỏ nó?"

"Sư phụ ——" Tô Ngâm Diệp hướng tới Đoạn Vô Nhai liều mạng đánh quơ tay, đây không phải khiến nàng khó xử sao?

"Đoạn lão ông, ông hiểu lầm rồi."

Âu Dương Ngự nhanh chóng nói, "Ta không phải ghét bỏ Tô cô nương, như lời ông nói. Ta là một phu quân đã góa vợ, hơn nữa còn là một người thời gian dài ở biên quan, kề cạnh phu nhân thì ít mà xa cách lại nhiều, ta nghĩ mình không thể cho Tô cô nương hạnh phúc....."

Cái này đích thực cũng là điều ông lo lắng, trải qua chuyện của Tô Thanh Liên, ông đã không muốn nghĩ đến nữa. Có điều Tô Ngâm Diệp đích thực không phải nữ tử như vậy, nhưng ông ngược lại lo lắng sẽ khó tránh nàng ấy bị người bắt nạt.....

"Ha ha ha....." Đoạn Vô Nhai cười cười, vỗ bả vai Âu Dương Ngự."Ngươi không cần lo lắng, ngươi chỉ cần tốt với Diệp nhi là được, chuyện khác đều không thành vấn đề."

Tô Ngâm Diệp thấy ông ấy cũng không phải ghét bỏ chính mình, viên đã buộc chặt trong lòng cũng buông lỏng xuống. Lại hiện lên vài phần nóng lòng, kỳ thật nàng đã hiểu lòng mình, nàng quả thực đối Âu Dương Ngự rất có hảo cảm. Tuy ông ta xem ra có vài phần lạnh lùng, nhưng nàng tin tưởng ông cũng có một lòng nhiệt huyết, một người vì nước vì dân, ông ấy là anh hùng.

"....."

Âu Dương Ngự không ngờ Đoạn Vô Nhai cứ như vậy vì mình định ra rồi, không khỏi hơi nhíu mày. Nhưng vì đối phương là ân nhân cứu mạng, sư phụ của con gái, lại là bề trên, ông cũng không thể nói gì.

https://thuviensach.vn

"Phụ thân, cha có nghĩ đến."

Âu Dương Tĩnh cũng nhìn Âu Dương Ngự nói, "Cho dù cha không muốn tái giá, nhưng thân phận của cha là đại tướng quân. Chẳng lẽ sẽ không có khả năng hoàng thượng vì cha mà tứ hôn sao?"

Âu Dương Ngự không lên tiếng, lời con gái nói cũng có khả năng. Hơn nữa ông không có thê tử, những thế lực khác rất có thể sẽ mượn đến hôn sự để mưu toan khống chế mình. Có điều ngẫm lại, kỳ thật có một thê tử ôn nhu như Diệp nhi vậy không tồi, chính còn nàng ấy không nói được, dường như cũng không có võ nghệ, nếu mình ở biên quan, để nàng một mình ở lại Hoàng Thành cũng thực khiến người ta lo lắng. Trầm mặc một lát, ông lại mở miệng:

"Tĩnh nhi nói cũng đúng, nhưng cha lo lắng mình ở biên quan xa xôi sẽ không bảo vệ được Tô cô nương."

"Cha sợ Diệp nhi tỷ tỷ ở Hoàng Thành sẽ bị những người khác khi dễ sao?"

Âu Dương Tĩnh cũng hiểu được, cái gọi là quý tộc là gì, kỳ thật rất phức tạp, từ nhỏ sống ở trong cốc Diệp nhi tỷ tỷ có lẽ không thể ứng phó, hơn nữa tỷ ấy không mở miệng nói chuyện được. Nhưng nếu Diệp nhi tỷ tỷ và phụ thân ở bên nhau, nàng đương nhiên sẽ cho người bảo vệ tỷ ấy.

"Cha không cần lo lắng, con sẽ cho người bảo vệ Diệp nhi tỷ tỷ. Nếu cha lo lắng có thế lực làm hại Diệp nhi tỷ tỷ. Ở Hoàng Thành, còn có Thất công chúa nữa mà. Nàng ấy sẽ bảo vệ Diệp nhi."

Nàng tin tưởng lấy khả năng của Ly La, bảo vệ Diệp nhi tỷ tỷ thật là dễ dàng.

"Thất công chúa?" Âu Dương Ngự và Liêu Mân kinh ngạc nhìn Âu Dương Tĩnh, nàng ấy và Thất công chúa cũng quen biết?

https://thuviensach.vn

"Thất công chúa là bạn của con, bạn tốt nhất, một người bạn có thể tín nhiệm." Âu Dương Tĩnh nói.

Âu Dương Ngự và Liêu Mân liếc mắt nhìn nhau, Thất công chúa rất được Hoàng đế yêu thương, còn có Thái Tử gia chiếu cố. Nếu thất công chúa có thể bảo vệ Tô Ngâm Diệp thì quá tốt.

"Nếu Tô cô nương đồng ý, ta cũng không thành vấn đề." Chuyện kết hôn, hay là cứ thuận theo ý con gái đi, cũng cho mình một cơ hội tốt.

https://thuviensach.vn

Chương 74: Đi Quân Quốc

Năm ngày sau, Tô Ngâm Diệp đứng sau Đoạn Vô Nhai, Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, còn có một đoàn quân doanh tướng sĩ chứng kiến, gả cho Âu Dương Ngự làm thê tử. Quân doanh vốn yên tĩnh nay lại vì một đám cưới đơn giản mà náo nhiệt.

Âu Dương Tĩnh nhìn Tô Ngâm Diệp cười thẹn thùng cũng cười, cũng khẽ cong môi. Kỳ thật nếu ở hiện đại mà nói thì người mẹ kế này còn kém tuổi nàng. Có điều bây giờ là ở cổ đại, bình thường nam nữ mười lăm mười sáu tuổi đều đã thành gia lập thất hết rồi, cho nên cũng không có vấn đề gì. Hơn nữa quan trọng nhất là bọn họ có thể hạnh phúc là tốt rồi.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, sau đó cùng nhau hướng tới chỗ mọi người đi tới.

"Phụ thân ——" Âu Dương Tĩnh nhìn thoáng qua Âu Dương Ngự, sau đó lại nhìn Tô Ngâm Diệp, cười nói, "Chúng ta vẫn sẽ gọi tỷ là Diệp nhi tỷ tỷ nhé, muốn sửa miệng nhất thời thật không quen....."

Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Diệp nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu.

"Phụ thân, Diệp nhi tỷ tỷ, chúc hai người hạnh phúc. Sớm một chút sinh hạ cho chúng con đệ đệ muội muội." Âu Dương Tĩnh giơ chén lên nói với bọn họ.

Âu Dương Ngự nở nụ cười, nhìn vẻ mặt con gái, ông biết quyết định của mình là đúng.

“Được.”

https://thuviensach.vn

Mà Tô Ngâm Diệp lại thẹn thùng vạn phần, ngượng ngùng lấy ly rượu che lại khuôn mặt.

Đoạn Vô Nhai ở một bên thoải mái chè chén, chuyện Diệp nhi giải quyết, ông tất nhiên cao hứng nhất, trước đây lo lắng nhất là nàng ấy. Ông mang theo ly rượu cũng đã đi tới, nói với Âu Dương Ngự:

"Ta đem Diệp nhi giao cho ngươi, tuy nó không phải con gái của ta. Nhưng ta vẫn coi nàng như con gái mình, cho nên nếu ngươi dám khi dễ nó, ta chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi....." Uy hiếp trước, miễn cho tên kia cho là Diệp nhi không có hậu thuẫn vững mạnh.

"Đoạn lão ông yên tâm, ta nhất định sẽ không phụ lòng Diệp nhi." Âu Dương Ngự hứa hẹn với Đoạn Vô Nhai, sau đó đem rượu uống một hơi cạn sạch.

"Tốt, tốt." Đoạn Vô Nhai cũng uống.

Tô Ngâm Diệp tươi cười càng phát ra sáng lạn, không có gì so với nhìn người quan trọng nhất của mình tất cả đều ở cạnh bên càng vui vẻ hơn.

Một đêm này, trong quân doanh tiếng cười không ngừng.

Năm ngày sau, Âu Dương An bọn họ thay đổi kế hoạch ban đầu. Bởi vì Tô Ngâm Diệp không thể ở lâu trong quân doanh, nên Đoạn Vô Nhai quyết định đưa nàng trở về phủ tướng quân, đi theo còn có thân tín của Âu Dương Ngự, cùng với lá thư Âu Dương Tĩnh gửi cho Sở Ly La.

Còn anh em Âu Dương An mang theo Tiểu Bạch Hổ y theo kế hoạch lúc đầu đến Quân Quốc, Đoạn Vô Nhai quyết định ở lại phủ tướng quân nghỉ ngơi một thời gian bồi Tô Ngâm Diệp, cũng để tu luyện võ công trong bí tịch của Âu Dương Tĩnh cho ông.

https://thuviensach.vn

Đồng thời, Âu Dương Tĩnh cũng điều động Ám Lâu và người của Dẫn Lâu đi Quân Quốc cùng với hai nước khác, đưa thế lực của bọn họ âm thầm trà trộn vào. Một tháng sau, ở ba nước kia đồng thời mở lên [An Bảo ngân hàng tư nhân], [Tĩnh Nhàn lâu], [An Tĩnh tửu lâu].

Mà Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng bước sang vùng đất của Quân Quốc.

Quân Quốc, ngựa xe như nước, cửa hàng như nấm, tạo nên một khung cảnh phồn hoa.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đến Hoàng Thành của Quân Quốc, nơi này hoàn toàn không thua kém Lan quốc, nhìn thấy trên đường đi người người đều quần áo không tầm thường, dù chỉ là dân chúng bình thường, quần áo tuy cũng là áo vải, nhưng đều sạch sẽ, có thể thấy được Hoàng đế Quân Quốc thật sự là một minh quân.

Hai anh em quyết định trước tiên tìm quán trọ đặt phòng, sau đó lại đi ra ngoài dạo một chút. Đến quán trà nghe ngóng chút thông tin. Nơi này có nhiều loại người nên tin tức truyền đi nhanh nhất, có lẽ bọn họ có thể nghe được một ít thông tin có ích không chừng.

Hai người tiến vào quán trọ Tường Vân, thuê hai gian phòng hảo hạng liền kề, xong mới rời quán trọ.

Hai người dung mạo tuấn tú, khí chất không tầm thường, đi ở trên đường tất nhiên khó tránh bị người dòm ngó. anh em Âu Dương An quen rồi, hơn nữa nơi này dường như cũng không biết gì về nữ tử điều khiển thú, khiến bọn họ thư thái không ít.

Trong lúc hai người đi dạo ở trên đường, nhìn ngắm cảnh quan của Quân Quốc, bỗng thấy một chiếc xe ngựa từ đầu đường chạy tới với tốc độ rất nhanh, trông có vẻ không thể kiểm soát được con ngựa đang chạy phía trước.

https://thuviensach.vn

"A ——"

"Cẩn thận ——"

"....."

Trên đường người đi đường đều bị xe ngựa kia làm cho sợ tới mức mất hồn, loạn thành một đoàn, chung quanh loạng choạng chạy trốn. Một vài cụ già, trẻ nhỏ bị đụng trúng, té ngã trên mặt đất. Tiếng khóc, tiếng la, náo loạn cả lên, càng làm cho người ta nhịn không được mà chau mày.

Mà phu xe cũng sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, đột nhiên cầm roi quất vào mông ngựa, muốn khống chế con ngựa, kết quả lại không biết càng quất ngựa càng điên cuồng, cứ điên loạn xông về phía trước. Mắt thấy vó ngựa sẽ dẫm lên người bị ngã dưới đất, tất cả mọi người đều ngây ra, thậm chí có vài người nhát gan lấy tay che hai mắt lại.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh vừa thấy, hai người nhíu mày lại, bóng dáng chợt lóe, giống như tên ra khỏi nỏ, lúc vó ngựa sắp sửa hạ xuống lập tức kéo người đang ngã dưới đất ra tránh sang một bên.

Dân chúng hai bên đường thấy người được cứu, tất cả nhẹ nhàng thở ra, nhưng con ngựa kia vẫn mất khống chế, tiếp tục xông về phía trước.

"Xảy ra chuyện gì?" Người trong xe ngựa cảm giác được không thích hợp, vội vàng vén rèm xe lên, kết quả nhìn thấy ngựa đang điên cuồng chạy về phía trước, lập tức bị dọa sợ đến choáng váng.

Phu xe thấy ngựa không dừng lại, vội từ trên xe ngựa nhảy xuống, bỏ mặc nữ tử đang sợ hãi phía sau.

Âu Dương An nghe được tiếng kêu của thiếu nữ, lập tức sử dụng khinh công bay vọt tới. Bóng màu trắng xuất hiện bên cạnh thiếu nữ, vươn tay ôm lấy thiếu nữ, sau đó đáp xuống bên đường.

https://thuviensach.vn

Sau khi bọn họ hạ xuống, xe ngựa đã đâm sầm vào một cái sạp phía trước, chỉ nghe rầm một tiếng, sạp hàng lập tức sụp đổ, xe ngựa cũng lật ngã.

Tất cả mọi người giật mình, thiếu nữ kia sợ tới mức sắc mặt tái mét, không nói được gì. Trong lòng tim còn đập liên hồi, theo bản năng giơ tay nắm chặt Âu Dương An.

Âu Dương Tĩnh ở một bên nhìn, biết rõ Âu Dương An chỉ muốn cứu người, nhưng thấy hai người cứ thế tựa vào nhau, xem ra thật là ám muội. Trong lòng nàng lại không vui, giống như có gì ngăn ở trong lòng.

"Tiểu thư, không sao rồi." Âu Dương An đặt nữ tử xuống, lui sang một bên nói. Vừa rồi cũng là bất đắc dĩ vì cứu người, bây giờ nam nữ khác biệt, hắn đương nhiên sẽ không thất lễ nữa.

Cô nương kia bị Âu Dương An đẩy ra, trong lòng lại run lên. Có điều khi nàng ngẩng đầu nhìn Âu Dương An thì ánh mắt lại ngây ngốc, quên cả sợ hãi, nàng không ngờ người cứu mình lại là một nam tử tuấn mỹ ôn nhuận như ngọc. Một lát sau, mới hướng tới Âu Dương An cúi chào:

"Đa tạ công tử ra tay cứu giúp."

"Không có gì, tiểu thư không có việc gì là tốt rồi." Âu Dương An thản nhiên gật đầu, sau đó xoay người đi đến chỗ của Âu Dương Tĩnh đang đứng.

Âu Dương Tĩnh vừa rồi nhíu chặt chân mày thế này mới buông ra, mà thiếu nữ vừa được cứu cũng mới chậm chạp hoàn hồn, hướng tới hai anh em nói lời đa tạ, không ngừng cúi đầu.

"Đa tạ cô nương, công tử cứu giúp."

"....."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 75: Nghiên Quận Chúa

"Mọi người không có việc gì rồi, chúng ta đi thôi."

Âu Dương An thấy mọi người chỉ sợ bóng sợ gió, những người khác đều không có bị thương, biết không có chuyện gì, cũng nói với Âu Dương Tĩnh.

"Đi thôi." Âu Dương Tĩnh gật đầu, hai anh em chuẩn bị đến quán trà nghe ngóng tin tức.

"Công tử xin dừng bước ——" thấy Âu Dương An phải rời khỏi, nữ tử áo trắng bước nhanh lên, giữ lại nói.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vừa nghe, quay đầu nhìn qua.

"Tiểu thư còn có việc sao?" Âu Dương An hỏi, vẻ mặt vẫn ôn nhuận, sau đó Âu Dương Tĩnh cũng không nói gì.

"Không biết tên của công tử là gì?" Thiếu nữ nhìn Âu Dương An, thấp thoáng mang theo chờ đợi.

Âu Dương An sửng sốt, Âu Dương Tĩnh nhìn lướt qua nàng ta, sẽ không phải là cứu người còn cứu ra tai họa nữa chứ? Thấy vẻ mặt nàng ta nhìn Âu Dương An, nàng cảm thấy trong lòng tương đối không thoải mái, nhấc tay lôi kéo Âu Dương An.

Âu Dương An lấy lại tinh thần, khóe miệng tươi cười càng phai nhạt.

"Tiểu thư không sao là tốt rồi, về phần danh tính không tiện nói, tại hạ xin cáo từ." Âu Dương An hướng tới thiếu nữ chắp tay, rồi cùng Âu Dương

https://thuviensach.vn

Tĩnh xoay người rời đi. Lần này thiếu nữ kia cũng không ngăn cản bọn họ.

"Haiz....." Thiếu nữ hướng về bọn họ giơ tay, nhưng không biết có nên tiếp tục giữ bọn họ lại hay không.

Đúng lúc này, đã thấy một đoàn người từ phía sau chạy vội tới, khi nhìn thấy nữ tử đó vội vàng chạy qua:

"Quận chúa ——"

Thiếu nữ kia vừa nghe có người gọi nàng, tất nhiên quay đầu lại.

Ngay sau đó, một nam tử trung niên dẫn đầu chạy vội lên, nhìn từ trên xuống dưới quận chúa, thấy nàng không việc gì, trong lòng hoàn toàn buông lỏng, thế này mới mang theo đoàn người hướng về nàng hành lễ bồi tội.

"Nô tài chậm trễ, kính xin quận chúa thứ tội." Khi bọn họ nghe nói Nghiêm quận chúa trên đường trở về xe ngựa xảy ra vấn đề thì thiếu chút nữa sợ tới mức hồn bay phách tán. Quận chúa này nếu xảy ra chuyện gì, bọn họ thật sự không thể sống.

Nàng hừ lạnh một tiếng, dù chưa trách tội bọn họ, trong lòng vẫn không thoải mái, nghĩ đến phu xe ngựa vứt bỏ mình, trong lòng lửa giận tăng vọt, nói với nam tử trung niên:

"Đi, bắt tên phu xe kia lại cho bản quận chúa."

"Vâng" nam tử trung niên gật đầu, hướng ra phía sau thị vệ vung tay lên.

Đám thị vệ lập tức chạy tới, đem phu xe còn chưa kịp chạy trốn lôi lại, lập tức ấn xuống quỳ gối trước mặt quận chúa.

Mà vừa rồi Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nghe được nam tử gọi thiếu nữ này là quận chúa, hai người càng quyết định không cần ở lại. Để

https://thuviensach.vn

tránh chạm phải phiền toái, cho nên xoay người một cái lập tức biến mất.

Quận chúa tìm không thấy vị nam tử ngọc thụ lâm phong vừa cứu mình, trong lòng tức giận không nhỏ. Nhìn thấy phu xe nao núng, đem tất cả tức giận đều trút lên người hắn.

"Nô tài đáng chết, lại dám bỏ bản quận chúa, một mình chạy trối chết." Quận chúa mắng, một bên tiến lên cho phu xe một cước, mà phu xe kia vẫn không dám giãy dụa, nếu không sẽ chết thảm hại hơn.

"Quận chúa tha mạng, quận chúa....." phu xe chỉ có thể cầu xin tha thứ.

"Còn dám kêu tha mạng?" phu xe càng kêu, quận chúa càng tức giận, chỉ thấy nàng đá phu xe kia, không đầy một lát phu xe đã mặt mũi bầm dập.

Quản gia thấy chung quanh có người vây xem, chỉ trỏ vào quận chúa, nghĩ đến hỏng rồi, đã quên đây là trên đường cái, nếu quận chúa ở trong phủ, tùy ngài ấy trị tội nô tài kia thế nào cũng được. Nhưng nếu ở bên ngoài lại nên vì khuê danh của ngài ấy mà cẩn thận.

"Quận chúa, ngài đừng tức giận làm hại đến thân mình, cứ giao phu xe này cho ta đi. Ngài trước hết hồi phủ, miễn cho Vương gia bọn họ lo lắng." Quản gia ở một bên khuyên quận chúa, một bên vừa nhẹ nhàng báo cho nàng biết tình huống nhiều người vây xem.

Quận chúa vừa nghe, ngừng động tác. Sau đó ưu nhã phủi phủi xiêm y, nàng thiếu chút nữa đã quên, ở bên ngoài nàng là Nghiên quận chúa tao nhã thục nữ, hôm nay bị thế này mới tức giận quên mất. Nhìn những người bên cạnh chỉ trỏ, sắc mặt nàng đỏ lên, nhưng lập tức lại như không có việc gì gật đầu với quản gia.

"Được, việc này giao cho các ngươi. Bản quận chúa về phủ." Nàng phải về cho người lập tức đi điều tra nam tử hôm nay cứu mình rốt cuộc là ai? Nghe cách nói không giống người trong Quân Quốc.

https://thuviensach.vn

"Vâng" quản gia gật đầu, hướng về thị vệ bên cạnh ra động tác, rất nhanh, Nghiên quận chúa đã được người hộ tống rời đi. Mà phu xe kia xui xẻo, bị vài thị vệ áp giải đi theo quản gia, có thể tưởng tượng kết cục nhất định thê thảm.

Đoan Vương Phủ

"Quận chúa, ngài đã trở lại. Vương gia, Vương Phi lo lắng lắm."

Nghiên quận chúa được bọn thị vệ hộ tống quay về Vương Phủ thì thấy trước cửa Vương Phủ sớm đã có một đám người đang chờ. Vừa thấy quận chúa từ trên xe bước xuống, đầu lĩnh kia lập tức nghênh đón.

"Nhũ mẫu, phụ vương và mẫu phi về rồi sao?" Nghiên quận chúa có chút ngạc nhiên, bọn họ không phải được gọi tiến cung sao?

"Đã về rồi, cũng vì nghe nói quận chúa về đến, Vương gia, Vương Phi vội gấp rút trở về. Kết quả ngài lại lâu như vậy chưa về đến phủ, cho nên Vương gia, Vương Phi đều rất sốt ruột." Nhũ mẫu vừa nói, một bên dẫn quận chúa đi vào bên trong.

"Hừ, còn không phải tại cái xe ngựa chết tiệt kia sao. Không biết phu xe làm sao, lại khiến cho xe đâm vào sạp hàng rồi lật ra." Quận chúa buồn bực mắng.

"Xe ngựa lật, quận chúa ngài không sao chứ?" Nhũ mẫu lo lắng xem xét trên dưới.

"Ta không sao, được một vị công tử ra tay cứu giúp." Nhớ tới vị công tử kia, Nghiên quận chúa trên mặt bỗng ửng đỏ.

Nhũ mẫu vừa thấy, cũng biết là có chuyện gì rồi. Chỉ sợ quận chúa đã phải lòng người cứu ngài ấy, chủ nhân của bọn họ là quận chúa được cưng chiều cất giữ ở trong tay, người nọ là thân phận gì đương nhiên phải tìm

https://thuviensach.vn

hiểu rõ ràng mới được, con tép nhỏ bình thường làm sao xứng đôi với quận chúa đây.

Nghiên quận chúa vào phủ, gặp phụ vương, mẫu phi, đương nhiên tránh không được một phen làm nũng.

"Phụ vương, mẫu phi, Nghiên Nhi nhớ hai người lắm."

Đoan Vương gia và Vương Phi đều vuốt đầu nàng, tuy hai người còn có hai con trai một con gái, nhưng duy chỉ có đứa con gái nhỏ trước mắt này mới là người bọn họ yêu thương nhất.

"Trở về là tốt, phụ vương và mẫu phi mong con lâu rồi." Đoan Vương gia gõ cái trán của nàng, sau đó cười nói, "Nha đầu này cũng thật là, đi ra ngoài mãi không chịu về nhà. Còn không cho thị vệ hộ tống, giờ thì tốt lắm, thiếu chút nữa xảy ra chuyện, cũng may không có việc gì."

Vương Phi cũng gật đầu, nghe con gái thiếu chút nữa gặp chuyện không may, tim bà bây giờ còn nhảy đây.

"Phụ vương, mẫu phi, con hôm nay thoát hiểm e rằng toàn bộ đều nhờ một vị công tử mặc áo trắng cứu giúp, chúng ta không phải là nên đáp tạ người ta sao?" Nghiên quận chúa ở một bên than thở nói.

"Tất nhiên, cứu ái nữ của bổn vương đương nhiên phải cảm ơn." Đoan Vương gia nặng nề mà gật đầu.

Nghiên quận chúa vui vẻ ra mặt.

"Nghiên Nhi, công tử cứu con tên họ là gì, nhà ở đâu?" Vương Phi cũng hỏi.

"Mẫu phi, con cũng không biết. Công tử kia cứu con xong thì bỏ đi, hỏi hắn tên gì cũng không nói, nhưng một người cứu người khác mà không cần

https://thuviensach.vn

báo đáp như vậy nhất định là người tốt." Nghiên quận chúa tất nhiên là gọi lời hay.

"Nghe qua thì đúng là một nam nhi tốt." Đoan Vương gia và Đoan Vương phi gật đầu, "Bổn vương sẽ phái người đi tìm hắn."

“Vâng.”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 76: Dạo Thanh Lâu (Thượng)

"Ủa sao không có ai biết Tam Lăng Kiếm vậy?"

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đến nhiều quán trà, quán ăn, lại không có bất kỳ ai đề cập tới Tam Lăng Kiếm. Những thông tin khác thì không hề thiếu, nhà ai thê tử vụng trộm với hán tử, ai làm quan lại ăn hối lộ, con cái nhà ai bất hiếu..... Một đống thông tin, lại không có cái mà bọn họ muốn biết.

"Tĩnh nhi, làm sao bây giờ?" Âu Dương An hỏi Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh đôi mày kẻ đen cau lại, xem ra cũng chỉ còn một nơi. Nếu nơi đó cũng không có bất cứ tin tức gì, ngược lại chứng tỏ điều này không bình thường, càng cần phái người đi thăm dò.

"Đi thanh lâu."

"Cái gì?" Âu Dương An giật mình bất chợt nhìn nàng, tuấn nhan trắng sáng lại nhịn không được đỏ mặt. Thanh lâu, hắn tất nhiên biết là chỗ nào. Hắn lại chưa từng đi qua, huống chi chỗ đó lại càng không phải nơi mà một nữ tử như Tĩnh nhi nên đề cập đến.

"Ca, tin tức ở thanh lâu tuyệt đối không ít hơn so quán trà" Âu Dương Tĩnh hiểu được Âu Dương An nghĩ gì, có điều với nàng thì không sao cả. Thanh lâu thôi mà, so với quán trọ ở hiện đại cũng chỉ như nhà nghỉ."Tối nay chúng ta đi thanh lâu, nếu lại không có tin tức, ngược lại cần phải....."

"Làm sao muội có thể đến đó được?" Âu Dương An mày khóa càng chặt hơn.

https://thuviensach.vn

"Đổi nam trang là được." Nữ giả nam trang đã thấy nhiều rồi, nàng cũng muốn thử một chút xem sao.

"....." hắn vẫn cảm thấy không thỏa đáng.

"Cứ vậy đi. Chúng ta tra được tin tức sớm một chút, cũng có thể thành công trở về sớm một chút." Âu Dương Tĩnh cũng không muốn ở... địa phương xa lạ nghỉ ngơi nửa năm hay một năm, bây giờ Ám Lâu và Dẫn Lâu đều bỏ lại hết ở Lan quốc, hai tổ chức đều là tổ chức sát thủ, nàng muốn cẩn thận tránh cho nhân sĩ chính phái vây quanh.

"Được rồi." Âu Dương An đành chịu, nhưng trong lòng thề nhất định phải cẩn thận bảo vệ em gái.

.....

Bóng đêm bao phủ, xung quanh Hoàng Thành của Quân Quốc ánh đèn chiếu sáng mọi ngóc ngách, thể hiện sự phồn hoa vô cùng của nơi đây.

Âu Dương Tĩnh đã thay đổi thành nam trang trên người, nhưng không phải là áo bào trắng, mà mặc trên người là áo bào màu tím. Nàng mặc dù không cao lớn như Âu Dương An, nhưng sau khi thay đổi nam trang cũng tương đối tuấn mỹ, hơn nữa nàng lại cố ý diễn kịch nên trên người có thêm một chút hương vị tà tứ.

Âu Dương An nhìn em gái mặc trên người nam trang, cả người ngây ngẩn ra, mặt cũng đỏ lên. Mặc kệ em gái thế nào, trong mắt hắn đều xinh đẹp. Hơn nữa, nàng mặc nam trang lại có thêm một ít dáng vẻ tà tứ, ngay cả hắn cũng cảm thấy tim đập nhanh.

Âu Dương Tĩnh nhìn vẻ mặt của hắn, đôi môi khẽ nhếch lên, xem ra mình hoá trang thành công.

"Ca, đi thôi." Nhìn bên ngoài đèn đuốc sáng trưng, Âu Dương Tĩnh nói.

https://thuviensach.vn

“Đi thôi.” Âu Dương An gật đầu.

Hai anh em rời quán trọ, tối hôm nay Vân Khinh Cuồng không hiện thân, hắn bị Âu Dương Tĩnh nhốt vào vòng chứa trên tay nàng. Điều này khiến hắn buồn bực, lại nhịn không được âm thầm thở dài, mình sao lại kí khế ước với một chủ nhân như vậy?

Âu Dương An với áo bào trắng, eo quấn thắt lưng đính ngọc, khuôn mặt tuấn mỹ, ôn nhuận như ngọc lại đầy quý khí, hiển nhiên là một công tử cao quý. Mà Âu Dương Tĩnh mặc trên người áo bào tím, dáng người mặc dù tinh tế một chút, nhưng cũng tôn quý vô cùng, hơn nữa mang theo vẻ tà tứ trí mạng hấp dẫn mọi người, cho nên hai anh em dọc theo đường đi đều bị người khác chú ý. Bọn họ đến đại thanh lâu Túy Tiên Các đứng đầu Hoàng Thành của Quân Quốc, ở đây từ ngoài cửa các nữ tử thanh lâu phe phẩy khăn tay ôm khách nhìn thấy bọn họ quả thực hồn đều nhanh chóng lạc mất. Một lúc sau, vài nữ tử thanh lâu lại bình thường như gió hướng tới bọn họ cuốn lấy, giương tay kéo bọn họ.

"Hai vị công tử, hoan nghênh. Lần đầu tiên tới Túy Tiên Các của bọn thiếp hả, có muốn thiếp bồi hai vị không?"

"Công tử, thiếp là Oanh nhi, năm nay mười sáu, cho thiếp ở cạnh người nha." Mặc chiếc yếm màu hồng nhạt, áo khoác bằng lụa mỏng, lộ ra cái gáy nhỏ trắng như tuyết bàn tay nữ tử túm lấy Âu Dương Tĩnh.

"Công tử, thiếp là Bích Nhi." Mà đổi lại bên kia một nữ tử áo đỏ kéo Âu Dương An.

Âu Dương An nguyên gốc là khuôn mặt tuấn tú chỉ vì nhìn thấy đây đó quần áo hở hang, thì không được tự nhiên, nhưng nhìn nữ tử áo trắng đưa tay kéo Âu Dương Tĩnh thì khuôn mặt tuấn tú của hắn phút chốc trầm xuống. Lắc mình một cái tránh đi nữ tử áo đỏ, mà chính hắn không khách sáo vuốt ve tay nữ tử áo trắng kia, hướng về phía các nàng nói:

https://thuviensach.vn

"Tự chúng ta vào là được, không cần các nàng bồi."

Dứt lời, Âu Dương An lập tức lôi kéo Âu Dương Tĩnh trực tiếp xông vào bên trong, bỏ lại mấy nữ tử thanh lâu hai mặt nhìn nhau, không biết các nàng vừa rồi rốt cuộc làm sao đắc tội với vị công tử mặc áo trắng kia?

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nổi giận đùng đùng vào Túy Tiên Các, nhìn thấy cảnh tượng bên trong đại sảnh Túy Tiên Các mà ngẩn người. Túy Tiên Các này là đại thanh lâu đứng đầu Hoàng Thành, bên trong trang hoàng tất nhiên cũng không tệ. Các cô nương trong Thanh lâu diện mạo tùy tiện kiểu gì cũng có, hơn nữa trong đại sảnh kỳ thật cũng không có loại hình ảnh khó coi, chẳng qua Âu Dương An rất thuần khiết thôi, nhìn thấy những nữ tử kia ngồi ở trên đùi nam tử, hắn đã cảm thấy đồi phong bại tục.

"Đi thôi." Âu Dương Tĩnh mặt không đổi sắc, mới chỉ hình ảnh thuộc loại case nhỏ nhặt này, nếu Âu Dương An nhìn thấy người ta trình diễn màn đông cung, vậy hắn chẳng phải xấu hổ mà chết sao. Nàng âm thầm lắc đầu, xem ra đại ca thật đúng là quá thuần khiết.

"A, hai vị công tử, các vị là từ xa đến sao." Ngay lúc Âu Dương Tĩnh hai tay lôi kéo Âu Dương An ngược về, một nữ tử mặc áo đỏ khôn khéo bước tới, xem bà ta giả lả, nghe qua khẩu khí chỉ biết người nọ là tú bà không thể nghi ngờ.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, không để lại dấu vết tay buông lỏng Âu Dương An, hướng tới tú bà tà tứ cười:

"Mắt nhìn của mama thật là tốt, hai anh em chúng ta đúng là mới tới Quân Quốc. Nghe nói nơi này của các vị là đại thanh lâu đứng đầu Hoàng Thành, cho nên mới đến đây mở rộng tầm mắt."

"A, công tử thực khéo miệng." Nghe được Âu Dương Tĩnh nói..., tú bà cười đến run rẩy hết cả người. "Bất quá Túy Tiên Các chúng ta nếu không là thứ nhất, tất nhiên không ai dám tự nhận đứng thứ hai. Các cô nương ở

https://thuviensach.vn

nơi này của chúng ta chính là đẹp như thiên tiên, ai nhìn một hồi, cũng muốn quay lại."

Âu Dương An mặt ửng đỏ, còn Âu Dương Tĩnh gật đầu:

"Nói vậy, không biết hôm nay hai anh em chúng ta có may mắn trông thấy hoa khôi không?" Trong lúc nói chuyện, bàn tay Âu Dương Tĩnh nhanh nhẹn đưa cho tú bà một thỏi chừng một trăm lượng bạc.

Ánh mắt tú bà sáng lên, biết hai người này tuấn mỹ ở bên ngoài là công tử thuộc dạng khách hàng lớn. Tất nhiên cười đáp:

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề, ta đây lập tức an bài cho hai vị công tử." Dứt lời, vội xoay người dẫn họ tới chỗ một đứa nha hoàn, muốn nàng ấy dẫn Âu Dương An bọn họ đến phòng của hoa khôi Chiêu Nguyệt, vẫn không quên dặn dò chiếu cố hai vị khách. Đương nhiên, tiếng lóng là muốn hoa khôi moi thêm nhiều ngân lượng từ hai người này.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh hướng tới tú bà gật đầu, theo nha hoàn lên lầu. Âu Dương An một đường đều không ngừng liếc nhìn em gái, sao hắn có cảm giác em gái giống như rất quen thuộc nơi này? Chẳng lẽ cái thế giới kia của muội ấy, nữ tử có thể dạo thanh lâu sao?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 77: Dạo Thanh Lâu (Trung)

Quân Quốc, Đông cung.

Một viên Dạ Minh Châu cực lớn khảm trên vách đá, lay động ánh nến, đem gian phòng chiếu sáng như ban ngày. Cửa sổ mở ra, gió đêm thổi vào cuồn cuộn.

"Bọn họ đến đâu rồi?" Mộc Nguyệt Ly miễn cưỡng nhìn lướt qua hộ vệ ẩn danh của mình.

“Hồi bẩm thái tử, Âu Dương cô nương cùng với Âu Dương công tử đã đến Quân Quốc vào buổi trưa. Tìm nơi ngủ trọ tại Tường Vân quán trọ." hộ vệ đáp.

"Còn bây giờ? Bọn họ đến Quân Quốc có động tác gì không?" Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly híp lại, không biết đang suy nghĩ gì.

"Âu Dương cô nương cùng với Âu Dương công tử hôm nay đầu tiên là ở trên đường cứu dân chúng thiếu chút nữa bị xe ngựa chèn phải, còn có chủ xe là Nghiên quận chúa. Sau đó đến mấy quán trà các loại... xem ra dường như là tìm hiểu tin tức....." hộ vệ tiếp tục đáp.

"Đợi chút ——" Mộc Nguyệt Ly mở to mắt, "Ngươi nói bọn họ cứu Nghiên quận chúa?"

"Vâng" hộ vệ gật đầu.

"Nghiên quận chúa kia có phản ứng gì?" Người khác không biết Nghiên Nhi, nhưng hắn thì biết. Đường muội này của hắn, mặt ngoài thì ôn nhu

https://thuviensach.vn

thục nữ, nhưng kỳ thật bên trong lại tương đối tùy hứng bá đạo. Tuy đã sắp đến tuổi xuất giá, lại cứ thiên hạ ai cũng không thích. Nói gì là không có chân chính quân tử, hắn đột nhiên nghĩ đến Âu Dương An ôn nhuận như ngọc, không biết đường muội có coi trọng hắn hay không?

"Quận chúa dường như rất cảm tạ Âu Dương công tử cứu ngài ấy, nhưng Âu Dương công tử ngay cả tên cũng không nói cho quận chúa biết."

"Nghiên Nhi nếu thật sứ có hứng thú với Âu Dương An, nó sẽ không từ bỏ đâu." Mộc Nguyệt Ly cười cười, chỉ sợ Âu Dương An cứu người lại cứu ra một đoạn đào hoa, có điều không biết hắn có muốn đào hoa hay không thôi.

"Chủ nhân ——"

Ngay trong lúc Mộc Nguyệt Ly hơi trầm, đã thấy một hộ vệ khác cũng đi đến.

"Chuyện gì, nói đi." Mộc Nguyệt Ly cũng không có nghi thức xã giao, hộ vệ thân cận bên cạnh hắn có bốn người. Mỗi một hộ vệ đều có bản lĩnh của riêng mình, hơn nữa tương đối trung thành, cho nên hắn thực yên tâm.

“Hồi bẩm chủ nhân, Âu Dương cô nương và Âu Dương công tử hiện giờ đang ở Túy Tiên Các." Một hộ vệ khác đáp.

"Cái gì?" Mộc Nguyệt Ly giật mình, "Bọn họ chạy tới Túy Tiên Các?" Lại đi thanh lâu?

"Vâng,” hộ vệ đáp, ”người của chúng ta nhìn thấy Âu Dương cô nương nữ giả nam trang, cùng Âu Dương công tử đến Túy Tiên Các.”

"Chẳng lẽ bọn họ muốn đến thanh lâu tìm hiểu tin tức?" Mộc Nguyệt Ly cũng đoán được một ít, quán trà, thanh lâu đều là địa phương dòng người hỗn tạp, tin tức lưu truyền là rất rộng.

https://thuviensach.vn

Hai hộ vệ cũng không nói gì, còn chưa tới phiên bọn họ tùy tiện ở trước mặt chủ nhân suy đoán.

"Đi thôi, chúng ta cũng đi nhìn xem." Mộc Nguyệt Ly đột nhiên đứng lên, mặc trên người áo bào hoa lệ, đi ra ngoài cũng chỉ bị cho là phú gia công tử thôi, hơn nữa vẻ mặt kia, thực sự như là đang đi dạo thanh lâu.

"Chủ nhân ——" hộ vệ giật mình rồi, chủ nhân lại muốn tự mình đến địa phương kia.

"Đi thôi." Mộc Nguyệt Ly vẻ mặt thay đổi, sau đó đi đến phía trước.

Hai hộ vệ nhìn nhau, đều thực bất đắc dĩ đi theo.

Túy Tiên Các, đèn lồng treo cao, theo gió dao động, ngọn đèn mông lung, âm khúc lả lướt, nữ tử thanh lâu trang điểm xinh đẹp, không kiêng nể gì cất giọng trêu đùa, ở chốn làng chơi này đều là cực kỳ…… bình thường.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh theo nha đầu đi vào phòng của hoa khôi Chiêu Nguyệt, đem âm thanh mị hoặc đều ngăn cách ở bên ngoài. Bởi vì Chiêu Nguyệt có được một cái tiểu viện độc lập, tương đối cách biệt với bên ngoài, nơi này thật là im lặng, tuy vẫn thoáng mùi hương phấn, nhưng cũng là có vài phần nhẹ nhàng khoan khoái.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, đối với Chiêu Nguyệt có vài phần hiếu kỳ. Có điều không biết Chiêu Nguyệt có thể lộ ra vài phần tin tức hay không, kỳ thật bọn họ muốn ở đại sảnh hơn, người nơi đâu càng nhiều, phải biết rằng nơi đó tin tức thu lượm cũng càng dễ dàng hơn. Âu Dương An thật sự không được tự nhiên, hơn nữa Âu Dương Tĩnh cũng không biết bình thường khách làng chơi có biết Tam Lăng Kiếm hay không, nàng phỏng chừng ít nhất sẽ dính dấp một chút đến quan lại quyền quý. Mà thông thường người có tiền tất nhiên sẽ tìm đến những nữ tử thanh lâu xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

"Chiêu Nguyệt tiểu thư, có hai vị khách đến." Nha hoàn dẫn bọn họ đến ngoài cửa, hướng vào bên trong gọi.

Rất nhanh, từ bên trong bước ra một cô bé khác mặc áo lục. Xem ra ánh mắt sáng ngời có thần, còn có vài phần thông minh. Đại khái nàng ta chính là tiểu nha hoàn bên người hoa khôi Chiêu Nguyệt.

"A, thì ra là tiểu Lạc. Tiểu thư nhà muội đâu?" rời khỏi Âu Dương An bọn họ chạy tới chỗ nha hoàn cười hỏi.

"Oánh tỷ tỷ, tiểu thư nhà muội ở bên trong. Mama có phải đã quên rồi không, tiểu thư nhà muội không phải là ai cũng có thể gặp. Phải theo quy củ của tiểu thư." Thấy nha hoàn tùy tiện dẫn người vào, Lạc nhi dường như không quá cao hứng. Có điều ánh mắt đảo qua Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh thì lại đỏ mặt vài phần, cô bé thật không ngờ người đến lại là hai nam tử tuấn mỹ.

"Muội ——" nha hoàn mặt trầm xuống, "Mama nói tất nhiên là phải được, chẳng lẽ....."

"Hai vị cô nương đừng cãi nhau." Âu Dương Tĩnh lên tiếng ngăn lại các nàng ấy, nàng đối với quy củ của Chiêu Nguyệt rất hiếu kỳ. Chẳng lẽ giống với một ít tình tiết trong tiểu thuyết nàng từng xem qua, muốn tới thi phải đấu cờ, hay là thi thơ vẽ tranh? Quân cờ chắc là không biết, để đại ca lo. Còn mình thì làm thơ nha, tất nhiên có thể mượn thêm mấy bài thơ cổ của người xưa cho đủ số.

"Nếu Chiêu Nguyệt tiểu thư có quy tắc, vậy mong vị Lạc tiểu cô nương này giảng giải giúp một chút thế nào là hình thức quy củ?"

"Công tử, các vị hoàn toàn không cần phải thế. mama đã cho các vị đến đây, tất nhiên là không cần quá quy củ." Nha hoàn kia hiển nhiên đối với Âu Dương An bọn họ cũng không dám tin tưởng.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lạc nhi tiểu cô nương thì thích thú gật đầu. Hai vị công tử này. Một ôn nhuận tao nhã, một tà tứ tuấn mỹ, xem ra cũng không phải người thường. Nói không chừng trong đầu sẽ có một ít chữ?

"Hai vị công tử muốn theo quy củ mà đến? Vậy được, xin chờ một chút, ta đây lập tức vào bẩm báo tiểu thư nhà chúng ta."

Dứt lời, Lạc nhi đã đem ba người gạt ở ngoài cửa, đi vào phòng, rất nhanh, chỉ nghe thấy tiếng nàng ấy lại truyền tới:

"Hai vị công tử, tiểu thư nhà chúng ta muốn ra đề mục. Các vị nghe kỹ nha. Đề thứ nhất là đoán câu đối, vế trên là: giương trường cung, kỵ kỳ mã, đan mâu khiêu chiến. Mời hai vị công tử đối ra vế dưới?"

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đều mỉm cười, đề như thế không thể làm khó được bọn họ.

"Chung kim trẻ nhỏ, lê lợi bò, thập khẩu vì Điền." Âu Dương An đối ra vế dưới.

Trong phòng an tĩnh trong chốc lát, rất nhanh, giọng Lạc nhi lại truyền đến:

"Công tử giỏi văn thái. Vậy xin mời nghe đề thứ hai: muôn tía nghìn hồng Yến trong âm thanh, đoán một chữ."

"Đẹp." Lần này là Âu Dương Tĩnh dẫn đầu đáp ra, cái này là do nàng ở hiện đại từng thấy qua trong câu đố chữ, đồng âm đố chữ.

"Hai vị công tử lại đáp đúng, còn một đề mục cuối cùng là các vị có thể vượt qua kiểm tra rồi. Xin nghe——"

"Tiểu thư nhà chúng ta mời hai vị công tử dùng một câu hình dung mỹ mạo của nữ tử."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 78: Dạo Thanh Lâu (Hạ)

"Tiểu thư nhà chúng ta mời hai vị công tử dùng một câu hình dung mỹ mạo của nữ tử."

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nghe lời Lạc nhi nói thì nhìn nhau, không khỏi thầm đoán sẽ không phải Chiêu Nguyệt đang muốn bọn họ dùng thư pháp để khen nàng ta chứ. Có điều nàng ta ra ba đề thật đúng là đơn giản, trên cơ bản chỉ cần hơi có học vấn thôi là mọi người có thể đáp được, thật không biết nàng ta làm sao đạt được danh hiệu hoa khôi này, chẳng lẽ chỉ bằng rất xinh đẹp?

"Cắt, cái này mà là đề sao? Chúng ta ở nơi này cái gì nghe được nhiều nhất, còn không phải là các khách nhân dùng lời nói khen các cô nương sao." Nha hoàn trước đó cũng không cam lòng ở bên cạnh nói nhỏ, xem ra nàng ta đối với hoa khôi Chiêu Nguyệt này dường như không có cảm tình lắm.

"Danh hoa khuynh quốc hai tướng diệp." Âu Dương An đáp án.

"Vân tưởng quần áo Hoa Tưởng Dung." Âu Dương Tĩnh đáp án.

Đáp án của hai người đều lấy từ thơ cổ, có lẽ thông thường, nhưng cũng là câu thơ hình dung mỹ nhân kinh điển.

"Hay cho câu vân tưởng quần áo Hoa Tưởng Dung." Trong phòng vang lên giọng nói mềm mại đáng yêu cực mị, nếu nam tử nghe xong tất nhiên xương cốt đều thoải mái, có điều Âu Dương Tĩnh không phải nam tử, mà

https://thuviensach.vn

Âu Dương An mặc dù trên mặt có chút ửng hồng, nhưng lại không phải phàm phu tục tử, hai người cũng không có gì luống cuống.

Nha hoàn kia thấy hai người vẫn bảo trì bình thảnnhư vậy, đối với bọn họ rất có cảm tình.

"Hai vị công tử, tiểu thư nhà chúng ta cho mời." Lạc nhi đi ra, cười khanh khách với anh em Âu Dương An, hiển nhiên đối với bọn họ cũng hơi chào đón.

Anh em Âu Dương An gật đầu, trước khi vào phòng vẫn không quên quay lại gật đầu chào với nha hoàn kia:

"Làm phiền cô nương đưa chúng ta đến đây."

"Tất cả đều là việc tiểu tỳ nên làm." Nha hoàn có chút thụ sủng nhược kinh, hảo cảm đối với hai người bọn họ mạnh hơn.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh lại là gật đầu, bấy giờ mới theo Lạc nhi vào phòng hoa khôi, Âu Dương Tĩnh lại không bỏ qua vẻ mặt của nha hoàn, có lẽ tiểu nha hoàn này cũng có thể thành người cung cấp tình báo tốt, dù sao đã ở đây lâu, nha hoàn lại càng không bị người đề phòng.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cùng vào phòng của hoa khôi, lập tức đập vào mũi là mùi son phấn, nhưng bọn họ lại phát hiện gian phòng ở cực kỳ thanh nhã, phía sau màn tơ có một nữ tử đang ngồi đánh đàn. Mặc dù không thấy rõ dung mạo, nhưng tư thái kia có thể đoán được là một nữ tử kiều mị động lòng người. Ngón tay nhỏ nhắn khảy trên những dây đàn, tạo ra những âm thanh yểu điệu, duyên dáng làm say lòng người…

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng không quấy rầy đến nữ tử đang đánh đàn kia. Hai người theo hướng Lạc nhi mời, ngồi xuống ghế, nhận lấy trà nàng ấy đưa lên, vừa uống trà vừa nghe đàn. Mãi đến khi khúc nhạc hoàn thành, hai người mới buông ly trà xuống.

https://thuviensach.vn

"Chiêu Nguyệt tiểu thư, khúc đàn ra thật tuyệt diệu." Âu Dương Tĩnh cong môi nói, không có nửa điểm nịnh nọt, giống nhau đang nói chuyện thường ngày.

Âu Dương An cũng gật đầu, khóe miệng mang theo nét cười yếu ớt, tương tự không có lời khen.

Lạc nhi thấy kỳ quái, từ trước tới nay đến gặp tiểu thư nhà nàng chưa có khách nhân giống hai vị công tử này, nên nói là khích lệ, hay là nên nói bọn họ đang nói về một sự kiện rất bình thường. Chẳng lẽ tiếng đàn của tiểu thư nhà nàng không thể đánh động đến bọn họ sao?

Phía sau màn tơ, Chiêu Nguyệt cũng kinh ngạc, có điều chỉ luống cuống một chút, rất nhanh nàng lại giương lên tươi cười rồi đứng lên, bàn tay mềm mại với các móng tay được sơn màu đỏ thắm vén lên màn tơ bước liên tục từ bên trong đi ra.

"Hai vị công tử dường như đối với tiếng đàn của Nguyệt nhi dường nhi không hài lòng lắm?"

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ngẩng đầu nhìn, quả nhiên hoa khôi này rất quyến rũ. Hơn nữa còn có một đôi mắt câu hồn. Nhưng có điều, hai người bọn họ đã thấy qua rất nhiều tuấn nam mỹ nữ, hơn nữa bản thân cũng được xem là cực phẩm. Nàng ấy mặc dù mị, nhưng trên người kỳ thật vẫn có nét phong trần, không giống Sở Ly La quyến rũ cao quý.

"Chiêu Nguyệt tiểu thư đừng nói vậy, tiếng đàn của tiểu thư tất nhiên không sai. Tuy nhiên núi cao vẫn có núi cao hơn, chúng ta ngược lại đã nghe qua ca khúc động lòng người hơn."

Âu Dương Tĩnh giương môi mà cười, tà tứ, cảm giác không có nửa điểm nịnh nọt, ngược lại trực tiếp chỉ ra tài nghệ của nàng ta có người hay hơn. Âu Dương Tĩnh nghĩ kỹ, đại đa số người đối với hoa khôi hắn là khen ngợi, như vậy nàng cũng không cần phải khen nữa, nên chọn một con đường

https://thuviensach.vn

riêng ngược lại mà đi. Hơn nữa trong mắt hoa khôi này mình đích thực cũng thấy được điều đó. Nếu mình mở thanh lâu, dạy dỗ nữ tử thì coi như ăn chắc, ngay cả tiểu nha hoàn, nàng cũng sẽ cho người ta cảm giác không giống nhau. Cho nên Túy Tiên Các này mang danh là đại thanh lâu đứng đầu Hoàng Thành có chút danh không đúng với thực. Có lẽ nàng nên cho người của Dẫn Lâu đến Quân Quốc, mở một nhà thanh lâu để chơi đùa.

Chiêu Nguyệt nhìn nam tử nói chuyện, tuy có chút tinh tế, nhưng dáng vẻ tà tứ so với nam tử bên cạnh ôn nhuận tao nhã càng chọc người chú ý. Hơn nữa hai người này trên người đều không có ý nịnh bợ đón ý nói hùa với mình, thế này khiến nàng cảm thấy ngạc nhiên.

Chiêu Nguyệt mấp máy môi, cũng ưu nhã ngồi xuống đối diện Âu Dương An. Bên trong áo yếm màu trắng vẽ hoa, lộ ra chiếc cổ mảnh khảnh và xương quai xanh quyến rũ, làn da mát lạnh như ngọc, hơn nữa mị nhãn kia cố ý khẽ cong, thật sự là tư thái ngàn vạn mị hoặc.

"À, là do Chiêu Nguyệt tài sơ học thiển. Không biết hai vị ở đâu gặp qua vị cao nhân có cầm kỹ cao siêu như thế? Chiêu Nguyệt luôn có niềm đam mê với cầm kỹ, thật sự rất muốn thỉnh giáo vị này." Nàng dám khẳng định trong hoàng thành này, không có nữ tử thanh lâu nào có cầm kỹ cao minh hơn so với nàng. Các nàng ấy muốn học, chủ yếu vẫn là để quyến rũ khách làng chơi, về phần cầm kỳ thư họa là điểm giúp các nàng ấy tăng thêm lợi thế thôi.

"Ha ha, nếu tiểu thư muốn nghe. Tại hạ sẽ thổi tiêu." Âu Dương Tĩnh đột nhiên nghĩ ra cách này, dùng tiếng tiêu để nhiếp hôn, để xem nàng ta có biết chuyện về Tam Lăng Kiếm hay không?

"Thật sao?" Chiêu Nguyệt có chút ngạc nhiên nhìn Âu Dương Tĩnh, sau đó nhìn thấy nàng bên hông giắt ngọc tiêu, gật đầu, "Nếu vậy, Chiêu Nguyệt cần phải rửa tai lắng nghe."

https://thuviensach.vn

"Bêu xấu rồi." Âu Dương Tĩnh lấy xuống ngọc tiêu, đưa lên bên môi, sau đó bắt đầu thổi.

Tiếng tiêu từ từ vang lên, tiết tấu thật sự là kỳ diệu. Chiêu Nguyệt và Lạc nhi nhìn bọn họ, nghe tiếng tiêu, đều cảm giác mình say. Thì ra nhạc khúc quả nhiên so với mình cao minh hơn rất nhiều, ánh mắt của các nàng dần dần mê ly, giống như tiến nhập vào một thế giới khác.

Âu Dương An cũng nhìn ra bọn họ có vẻ không thích hợp, sau đó nhìn về phía Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, lấy ánh mắt ý bảo hắn nên hỏi một chút vấn đề.

Anh em ăn ý, Âu Dương An tất nhiên hiểu được Âu Dương Tĩnh muốn làm gì, vì thế gật đầu, đi đến trước mặt Chiêu Nguyệt.

Chiêu Nguyệt và Lạc nhi ánh mắt mê mang, căn bản không biết cái gì. Chỉ cảm thấy trong lỗ tai có khúc nhạc rất thư thái, làm cho các nàng có cảm giác muốn đi ngủ. Tâm thần mơ hồ, căn bản không thuộc về mình.

"Chiêu Nguyệt tiểu thư, các nàng có nghe nói qua về Tam Lăng Kiếm chưa?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 79: Nhiếp Hồn Thuật

Mộc Nguyệt Ly mang theo hai hộ vệ ẩn danh, mặc trên người áo lam, phe phẩy Ngọc Cốt phiến, phong thái lỗi lạc. Đến chỗ cách Túy Tiên Các không xa thì ngẩng đầu nhìn đèn hồng phiêu phiêu cảnh tượng kiều diễm kia, khẽ nhếch môi cười, cất bước đi qua.

Hai hộ vệ theo bên người, cũng thay đi bộ áo đen, mặt không chút thay đổi, cả người đều tản ra hơi thở người lạ chớ tới gần.

"Ôi, ba vị công tử, mời vào bên trong."

Cửa thanh lâu đã đổi vài vị nữ tử khác, thấy Mộc Nguyệt Ly tuấn mỹ, ánh mắt đều nhanh rớt xuống trên người hắn rồi, đương nhiên, các nàng ngoại trừ nhìn đến mỹ nam, tất nhiên còn nhìn đến bạc nữa.

Hộ vệ một trái một phải tiến lên, chặn lại những bàn tay được sơn màu móng đỏ thẫm muốn sờ đến người Mộc Nguyệt Ly.

Các cô nương sửng sốt, nhưng thức thời nhường qua, lại là một vị công tử cao quý, xem ra không tới phần của các nàng đâu.

Rất nhanh, bọn người Mộc Nguyệt Ly tiến vào trong Túy Tiên Các. Cả phòng kiều diễm, lả lướt ca múa, rõ ràng diễm tình, còn làm cho người ta chịu không nổi nữa là dày đặc mùi son phấn.

"Ôi, vị công tử này, các vị có nhìn trúng cô nương nào chưa? Hay để ta vì các vị gọi vài cô nương xinh đẹp ra?" Mắt tú bà sắc bén nhìn Mộc Nguyệt Ly đến đây, vội vã lắc mông bước đến.

https://thuviensach.vn

Con ngươi Mộc Nguyệt Ly quét một vòng, những nữ tử này cũng không kém so với tần phi xinh đẹp trong cung. Có điều chính yếu của hắn là đang tìm Âu Dương Tĩnh, nhưng đại sảnh không thấy bóng dáng của bọn họ, chắc là ở trong phòng chung.

"Tú bà, bà có nhìn thấy hai vị công tử trẻ tuổi vô cùng tuấn mỹ tới đây không?" Mộc Nguyệt Ly không tiếp lời tú bà, ngược lại trực tiếp bảo hộ vệ đưa cho bà ta một thỏi bạc, hỏi tin tức của Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh.

Tú bà kia đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nhìn đến thỏi bạc đưa tới trước mắt, ánh mắt sáng lên.

"Có, có, hôm nay tới mấy tốp hai công tử đến cùng nhau. Không biết công tử ngài muốn hỏi là vị nào?" bạc đã nắm trong tay, câu trả lời của bà cũng là khiến người ta không hài lòng.

"Hai người cực kỳ tuấn mỹ, một tao nhã, một tinh tế." Mộc Nguyệt Ly cũng không tức giận, lại nói lần nữa.

"À, ngài đang muốn tìm công tử mặc áo trắng và công tử mặc áo tím kia." Tú bà dáng vẻ như bừng tỉnh đại ngộ, "Bọn họ đang ở trong phòng hoa khôi Túy Tiên Các chúng ta. Nếu công tử muốn tìm bọn họ, chỉ sợ phải chờ một lát, hay là ta trước tiên tìm cô nương đến cùng chờ với các vị nha." Nói đến cùng bà chính là còn muốn đào thêm tiền trên người bọn họ.

"Không cần, chúng ta cũng muốn đến phòng của hoa khôi." Mộc Nguyệt Ly một ngụm từ chối.

"Nhưng....."

Mộc Nguyệt Ly liếc mắt, hộ vệ lại đưa ra một thỏi bạc, bọn họ đối với tú bà thấy tiền sáng mắt cực kỳ khinh thường, vẻ mặt cũng lạnh hơn.

https://thuviensach.vn

Tú bà kia nhìn thấy bạc, nụ cười sáng lạn. Một tay cầm bạc, vừa hướng về Mộc Nguyệt Ly nói:

"Công tử, ta đây cho người đưa các vị đi."

Dứt lời, tú bà thuận tay gọi nha hoàn. Sao mà khéo, nha hoàn này lại là người lúc trước dẫn đường cho anh em Âu Dương An.

"Các vị công tử, mời theo nô tỳ." Nha hoàn nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly bọn họ, lúc này trong lòng lại giật mình. Hôm nay sao thế này, đến toàn bộ đều là công tử tuấn mỹ.

"Làm phiền." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, cùng hai gã hộ vệ theo nha hoàn đến sân Chiêu Nguyệt, ba người đều là võ công thâm hậu, vừa vào cửa viện chợt nghe được tiếng tiêu duyên dáng.

Mộc Nguyệt Ly hướng tới nha hoàn gật đầu, ý bảo nàng có thể lui xuống.

Nha hoàn lễ phép cúi đầu, lưu luyến không rời đi, nàng cảm thấy tiếng tiêu này khẳng định không phải Chiêu Nguyệt diễn tấu, chỉ sợ là hai vị công tử lúc nãy. Hai vị công tử kia chẳng những tài tình hơn người, ngay cả tiếng tiêu cũng lợi hại như thế. Thật sự là khiến cho người ta tò mò thân phận của bọn họ.

Đợi nha hoàn sau khi rời đi, Mộc Nguyệt Ly gật đầu với hai hộ vệ, ba người giảm thấp tiếng bước chân tới gần bên ngoài căn phòng của Chiêu Nguyệt, kết quả lúc vừa tới nơi, tiếng tiêu đã ngừng, nhưng lại nghe được lời Âu Dương Tĩnh hỏi Chiêu Nguyệt:

"Chiêu Nguyệt tiểu thư, các vị có từng nghe nói qua về Tam Lăng Kiếm chưa?"

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly đối với vấn đề của Âu Dương Tĩnh không hề kinh ngạc, sớm đã biết bọn họ vì Tam Lăng Kiếm mà đến. Điều bất ngờ là nàng lại hỏi trực tiếp hoa khôi như thế, chẳng lẽ nàng không sợ hoa khôi kia đem chuyện hỏi đến của bọn họ truyền đi ư, đến lúc đó chỉ sợ bọn họ sẽ gặp nguy hiểm? Trong lúc hắn đang cân nhắc, Chiêu Nguyệt lại trả lời.

"Tam Lăng Kiếm? Hình như đã nghe qua ở đâu rồi."

Mộc Nguyệt Ly lại cả kinh, nữ tử này rất khéo léo. Sao có thể dễ dàng trả lời khách nhân đang muốn tìm hiểu chuyện như vậy, chẳng lẽ trong đó có gì kỳ quái không bình thường?

"Từ từ nghĩ, không cần gấp gáp." Âu Dương Tĩnh nói với Chiêu Nguyệt, giọng êm dịu, đã tràn ngập lực mê hoặc.

Hai tên hộ vệ của Mộc Nguyệt Ly nhìn nhau, biết đại khái có khả năng Âu Dương Tĩnh đã động tay động chân, chẳng lẽ là Nhiếp Hồn Thuật?

"Ta nhớ có một vị đại quan nhân đã tới, có lần hắn uống rượu say, đã nhắc tới Tam Lăng Kiếm." Chiêu Nguyệt vẻ mặt trống rỗng đáp, giống như một tượng gỗ.

"Vị đại quan nhân kia tên gọi là gì?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An cùng nhìn nhau, sau đó hỏi.

"Gọi, gọi....."

Ngay lúc Chiêu Nguyệt muốn đáp thì Mộc Nguyệt Ly đưa một ánh mắt, một hộ vệ bắn phi tiêu vào.

Chợt phập một tiếng, phi tiêu cắm vào cây cột bên trong phòng, cắt đứt giọng nói của Chiêu Nguyệt....

https://thuviensach.vn

Trong phút chốc Chiêu Nguyệt cảm thấy như vừa từ trong giấc mộng tỉnh táo lại, không hiểu nhìn Âu Dương Tĩnh đang đứng trước mặt mình hỏi. "Ta vừa rồi làm sao vậy?" Sao nàng không nhớ rõ vừa rồi xảy ra chuyện gì? Không chỉ nàng, còn có Lạc nhi bên cạnh vẻ mặt cũng như trong sương mù, không biết chuyện gì xảy ra?

"Không có gì đâu." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh không để lại dấu vết trầm xuống, Nàng và Âu Dương An tất nhiên nghe được bên ngoài có người tới gần. Nhưng bởi vì đang lúc thôi miên, không thể để có chuyện ngoài ý muốn, cho nên mặc kệ không để ý. Không ngờ đối phương lại ra tay, xem ra là sợ Chiêu Nguyệt nói ra đại quan nhân kia là ai, người bên ngoài rốt cuộc là ai?

"Vừa rồi nàng chỉ nói là có một cái đại quan nhân đến nói cho nàng biết gì đó về Tam Lăng Kiếm." Âu Dương Tĩnh ra vẻ như không chút để ý nói, còn Âu Dương An thì đi ra ngoài.

"Tam Lăng Kiếm?" Chiêu Nguyệt đầu đầy mờ mịt, "Tam Lăng Kiếm gì? Ta không nhớ rõ. Ta có nói cái này sao?"

"Ta cũng không biết nữa." Âu Dương Tĩnh nhún vai, sau đó nghe được bên ngoài truyền đến tiếng đánh nhau, vội vã nói với Chiêu Nguyệt và Lạc nhi, "Bên ngoài có tiếng đánh nhau, có lẽ là có bọn đạo tặc xông vào, Chiêu Nguyệt tiểu thư và Lạc nhi cô nương, các nàng đừng nên ra ngoài. Ta đi trước nhìn xem....."

Chiêu Nguyệt và Lạc nhi vừa nghe, đương nhiên là không dám ra. Có điều thấy Âu Dương Tĩnh đi ra ngoài, cũng không quên dặn dò:

"Công tử phải cẩn thận." Chiêu Nguyệt đã bị tiếng tiêu tài tình của Âu Dương Tĩnh chinh phục, tất nhiên một lòng ghi nhớ lấy nàng.

“Ừ.”

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh gật đầu, bóng dáng lướt đi, bay nhanh ra khỏi phòng. Vừa ra ngoài đã thấy Âu Dương An đang cùng giao đấu với hai gã áo đen, nàng cũng gia nhập vòng chiến. Nếu đoán không nhầm, vừa rồi nàng rõ ràng nghe thấy là tiếng bước chân của ba người, còn một người nữa đâu?

Nàng không có đoán sai, khi hộ vệ của Mộc Nguyệt Ly ra tay thì hắn cũng đã ẩn đi rồi, giờ còn chưa phải lúc hắn gặp mặt Âu Dương Tĩnh, cho nên hắn sẽ không hiện thân.

https://thuviensach.vn

Chương 80: Hoa Đào Tự Tới Cửa (Thượng)

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh muốn bắt người áo đen rất dễ dàng, con ngươi bọn họ vừa chuyển, ở giữa ăn ý, cả hai đều hiểu được ý nghĩ của đối phương.

Âu Dương Tĩnh lấy ánh mắt ý bảo Âu Dương An, để cho hai tên áo đen này chạy thoát. Cố ý muốn tra ra người ở phía sau, phải đả thảo kinh xà, khiến đối phương có hành động, bọn họ mới có thể từ đó tìm ra điều mình muốn.

Âu Dương An không tiếng động đáp lại, sau đó hai anh em đều cố ý cho người áo đen kia sơ hở.

Người áo đen tất nhiên là nắm bắt lấy sơ hở, trong nháy mắt ra một hư chiêu, tung người lên thi triển khinh công rời khỏi sân Chiêu Nguyệt.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhìn theo bóng dáng của bọn họ nhưng không truy đuổi, mà là ý vị thâm trầm cười cười, sau đó xoay người trở về phòng của Chiêu Nguyệt, bọn họ còn cần trấn an hoa khôi kia một chút, sau đó lại rời đi. Giờ đã không cần phải dùng thuật thôi miên nữa rồi, nếu đối phương đã có động tác, nàng càng hưởng thụ cảm giác truy đuổi.

Mà trở lại bên kia, hai bóng đen nọ không có rời khỏi Túy Tiên Các, mà là trực tiếp vào một gian phòng khác trong Túy Tiên Các.

"Các ngươi đã trở lại, có bị bọn họ phát hiện thân phận không?"

Mộc Nguyệt Ly đã sớm đợi tại gian phòng này. Thừa dịp hộ vệ hành động, hắn cũng lui ra ngoài, sau đó tùy tiện thuê một gian phòng, lại không

https://thuviensach.vn

muốn gọi cô nương.

“Hồi bẩm chủ nhân, bọn họ không có phát hiện." Hai hộ vệ cởi áo đen trên người ra, lộ diện bộ áo bọn họ mặc lúc đến. Quả nhiên không hổ là hộ vệ, những điều này cũng chuẩn bị tốt.

"Vậy là tốt rồi." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, đối với Âu Dương Tĩnh càng tò mò hơn, nàng lại biết Nhiếp Hồn Thuật?

"Chủ nhân, giờ chúng ta làm sao?"

"Hồi cung trước, phái người lưu ý cử động của bọn họ. Có hành động gì đều hồi báo cho ta." Mộc Nguyệt Ly phân phó, đồng thời suy nghĩ hắn nên dùng phương thức nào để gặp mặt bọn họ?

"Vâng"

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh rời khỏi Túy Tiên Các, nữ tử thanh lâu phía sau vẫn không quên phe phẩy khăn tay với bọn họ yêu kiều hô:

"Hai vị công tử, lần sau lại đến nha."

Âu Dương Tĩnh quay đầu, hướng về các nàng nở một nụ cười tà tứ, sau đó mới cùng Âu Dương An nghênh ngang rời đi.

.....

Hôm sau, mặt trời từ hướng Đông nhô lên, phá mây mà hiện ra.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh hai người rời khỏi giường, chuẩn bị xuống dưới lầu dùng bữa sáng. Kết quả vừa xuống dưới lầu, tìm vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, thì nhìn thấy một nam tử trung niên mang theo vài gã sai vặt từ bên ngoài quán trọ bước vào.

https://thuviensach.vn

"Các vị quan gia, muốn ở trọ, hay là dùng bữa?" Điếm tiểu nhị lấy khuôn mặt tươi cười nghênh đón.

Nam tử trung niên cầm đầu kia nhìn tiểu nhị liếc mắt một cái, sau đó hỏi:

"Tiểu nhị, quán trọ của các ngươi có từng ở một đôi nam nữ tuấn tú?"

"Nam nữ tuấn tú thì có." Điếm tiểu nhị sửng sốt, sau đó gật đầu."Nhưng không biết ông muốn tìm người thế nào?" Quán trọ người đến người đi, khách ở tất nhiên không ít. Bộ dạng tuấn tú lại càng không ít.

"Bọn họ đại khái là mới đến hôm qua, nam tử kia rất tao nhã, nữ tử tương đối mỹ lệ." Nam tử trung niên đem lời quận chúa nói cho hắn biết y theo đó nói một lượt.

Điếm tiểu nhị sửng sốt, người như vậy vẫn là rất nhiều.

"Quản gia, ngài xem hai người kia giống không?" Một gã sai vặt phía sau đi theo quản gia đột nhiên ánh mắt sắc bén xem xét đến bên cửa sổ Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh rồi nhanh chóng nói với quản gia.

Quản gia nghe hắn nói thế, quay đầu lại nhìn. Quả nhiên nhìn thấy hai nam nữ tuấn tú, ánh mắt ông sáng ngời, là bọn họ. So với người quận chúa nói không khác lắm.

"Ngươi về quán trọ báo cho quận chúa biết, mời ngài đến nhìn xem." Quản gia nói với gã sai vặt.

"Vâng" gã sai vặt đáp, sau đó rất nhanh lập tức đi ra ngoài.

Mà điếm tiểu nhị thấy bọn họ như vậy, trong lòng bắt đầu lo lắng có phải là có phiền toái gì không?

https://thuviensach.vn

Mà Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nghe lời nam tử trung niên và gã sai vặt kia nói với nhau, cũng đại khái hiểu rõ là quận chúa mình cứu hôm qua tìm đến rồi, có điều hai người cũng chưa lên tiếng.

Âu Dương Tĩnh liếc Âu Dương An một cái, thật là ngọc thụ lâm phong tuấn công tử, khó trách quận chúa kia để bụng rồi, nhưng trong lòng nàng cũng không thoải mái, hơn nữa nghĩ đến không bao lâu, sẽ có một nữ tử bồi ở bên người Âu Dương An, thì nàng càng không thoải mái, vì thế vẻ mặt cũng trở nên có chút khó coi.

"Quận chúa ——"

Rất nhanh, Nghiên quận chúa mặc bộ áo màu lục thanh nhã đã tới, vẻ mặt hưng phấn.

"Đứng lên đi." Nghiên quận chúa hướng tới quản gia và bọn sai vặt đang hành lễ với nàng lắc lắc đầu, sau đó ánh mắt theo tay chỉ của quản gia vừa thấy, quả nhiên là vị công tử mặc áo trắng.

"Quận chúa, vị công tử kia?" Quản gia ở một bên hỏi đến.

"Đúng vậy." Nghiên quận chúa gật đầu, tao nhã bước chân, mang tâm tình kích động đi tới chỗ của Âu Dương An.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ngẩng đầu, nhìn Nghiên quận chúa xuất hiện ở cạnh bàn.

"Công tử, người còn nhớ ta không?" Nghiên quận chúa nhìn Âu Dương An, hai má hồng hồng, xinh đẹp như cánh hoa đào.

Âu Dương An không có gì biến hóa, vẫn mang theo nụ cười yếu ớt, nhìn ôn hòa, nhưng kỳ thật giờ phút này trong lòng hắn có chút hối hận đã ra tay cứu quận chúa này, xem ra tự mình chọc vào phiền toái.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư là vị ngày hôm qua trên xe ngựa." Âu Dương An thản nhiên đáp.

"Đúng." Nghiên quận chúa thấy đối phương nhớ rõ mình thì cười sáng lạn."Ta gọi là Mộc Nghiên, tiểu quận chúa của Đoan Vương Phủ. Công tử đã cứu ta, phụ vương và mẫu phi đều vô cùng cảm tạ người....."

Âu Dương Tĩnh ở một bên kéo kéo môi, ẩn ẩn cười lạnh, chỉ sợ là ngươi quá cảm tạ, nhưng lại hận không thể lấy thân báo đáp.

"Quận chúa, tại hạ chỉ là làm việc mà rất nhiều người đều nên làm." Âu Dương An vẫn thản nhiên đáp, cũng không bởi vì thân phận của Nghiên quận chúa mà thay đổi thái độ.

Sau đó Nghiên quận chúa thấy hắn không đạm không nóng ngược lại càng thêm thích thú, nhận định hắn không phải loại người bấu víu phú quyền quý nhân.

Có điều bọn hạ nhân phía sau Nghiên quận chúa bất mãn rồi, hơn nữa quản gia thấy hai người này một chút lễ nghi cũng không có, nhìn thấy quận chúa, hai người vẫn còn ngồi thẳng. Nhưng quận chúa không mở miệng, ông cũng không thể nói gì.

"Công tử quá khiêm nhường, không biết công tử tôn tính đại danh?" Nghiên quận chúa hạ quyết tâm muốn biết tên của hắn, ngày hôm qua hồi phủ, nàng vốn có phái người đi điều tra thân phận của hai người này, nhưng không có kết quả. Hôm nay sáng sớm, tự mình dẫn người xuất môn tìm. Dù nói thế nào, nếu bọn họ là người từ xa đến, quán trọ nhất định là chọn lựa đầu tiên.

Âu Dương An nghĩ nếu không nói, chỉ sợ đối phương còn có thể dây dưa, vì thế thản nhiên mở miệng:

"Tại hạ Âu Dương An."

https://thuviensach.vn

"Âu Dương công tử." Nghiên quận chúa vui vẻ gật đầu, rốt cuộc biết tên của hắn.

"Vị cô nương này là?" Ánh mắt của nàng rốt cục cũng rơi xuống trên người Âu Dương Tĩnh, trong mắt mang theo một chút địch ý, cho nên muốn biết rõ thân phận của nàng ấy, tránh cho địch ý của mình vô tội.

"Đây là muội muội của ta, Âu Dương Tĩnh." Âu Dương An gật đầu, ánh mắt ôn nhu nhìn Âu Dương Tĩnh.

Nghiên quận chúa vừa nghe là em gái của hắn, lúc này tâm cũng buông xuống, đương nhiên, địch ý cũng biến trở thành lấy lòng tươi cười.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 81: Hoa Đào Từ Tới Cửa (Trung)

"Âu Dương công tử đã cứu quận chúa, ta phụng mệnh của Vương gia và Vương Phi, mời hai vị đến Đoan Vương Phủ làm khách." Quản gia đứng dậy, hướng tới Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh chắp tay nói.

Nghiên quận chúa ở một bên tràn đầy chờ mong nhìn Âu Dương An.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh vừa nhìn, quả nhiên là phiền toái. Có điều Âu Dương An đứng lên, cũng chắp tay với quản gia, rất là ôn hòa đáp:

"Đa tạ vương gia, Vương Phi thịnh tình mời, huynh muội ta còn có chuyện phải làm. Không thể đến Vương Phủ làm phiền được, hơn nữa cứu quận chúa vốn là việc nhỏ, không đáng giá được nhắc tới."

Âu Dương An từ chối làm quận chúa mất hứng, người ta thái độ tốt như vậy, nói cũng nói có đạo lý, bọn họ mặc dù là tức giận cũng không có cách nào.

Nghiên quận chúa không cam lòng, nàng lên giọng nói:

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương cần làm chuyện gì? Nói không chừng ta có thể giúp đỡ hai vị."

"Đúng đó." Quản gia ở một bên hát đệm, "Hai vị là ân nhân của Đoan Vương Phủ, các vị muốn làm chuyện gì, Vương Phủ chúng ta tất nhiên là hỗ trợ nghĩa bất dung từ."

Âu Dương Tĩnh thấy hai người họ vẫn còn muốn lên tiếng, trong lòng đã bất mãn. Đoan Vương Phủ làm sao vậy? Quận chúa thì thế nào? Nàng cần

https://thuviensach.vn

sao? Tuy giận, nhưng cũng hiểu được cường long không áp địa đầu xà, nàng bây giờ đang ở trên địa bàn của Quân Quốc, tất nhiên không thể sinh sự.

Âu Dương An hiểu em gái mất hứng, đương nhiên trong lòng hắn cũng không cao hứng. Bọn họ còn chưa dùng bữa sáng, những người này đã quấy rầy, hơn nữa còn dây dưa không rõ, thật là khiến người khác phiền chán. Dù vậy tính cách không cho phép, hắn vẫn nhẫn nại đáp lời.

"Đa tạ ý tốt của Quận chúa, chuyện huynh muội chúng ta muốn làm là chuyện riêng, thật sự không tiện lộ ra."

"Chuyện này ——" quản gia nghe hắn nói thế, cũng không biết nói gì. Người ta đã nói chuyện không muốn cho người ngoài biết, ông còn có thể làm gì được đây?

Nghiên quận chúa cũng có chút sốt ruột, nếu không phải đang ở trước mặt Âu Dương An, chỉ e nàng đã sớm dậm chân phát uy.

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, các vị đã muốn làm chuyện riêng, còn cần phải ở Quân Quốc một thời gian ngắn, hay là đến Vương Phủ ở đi, thứ nhất chúng ta cũng có thể báo đáp ơn cứu mạng của người; thứ hai, ở quán trọ nhiều người phức tạp....."

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, xem ra bọn họ nếu không đáp ứng, mấy người này sẽ vẫn dây dưa không dứt.

Âu Dương An nhìn em gái, không tiếng động hỏi nàng, làm sao bây giờ?

Âu Dương Tĩnh cụp mắt xuống, trong đầu cũng suy nghĩ cực nhanh. Bây giờ còn chưa rõ chuyện của Tam Lăng Kiếm thì vẫn không thể đắc tội với Nghiên quận chúa, gây thù hằn. Nếu đối phương mời đi Vương Phủ làm khách, vậy đi thôi, nói không chừng lại có thu hoạch bất ngờ thì sao?

https://thuviensach.vn

Nghĩ nghĩ, Âu Dương Tĩnh ngẩng đầu lên, mỉm cười với Nghiên quận chúa:

"Nếu Vương gia, Vương Phi, quận chúa thịnh tình mời, chúng ta đây phải đến quấy rầy mấy ngày thôi."

Âu Dương An có chút ngạc nhiên việc em gái đáp ứng, xem vẻ mặt của nàng dường như có tính kế. Vì thế cũng gật đầu, cười yếu ớt:

"Làm phiền quận chúa."

Nghiên quận chúa thấy bọn họ đáp ứng rồi. Trên mặt đều lộ ra vui vẻ, gật đầu:

"Không quấy rầy, không quấy rầy....."

Rốt cuộc, anh em Âu Dương An dùng đồ ăn sáng. Đi theo đoàn người Nghiên quận chúa chậm rãi đến Đoan Vương Phủ.

Đoan Vương Phủ

Vương gia, Vương Phi sớm đã bị quận chúa quấn quít lấy làm nũng, làm cho bọn họ tạm gác công việc lại, chỉ để gặp ân nhân cứu mạng của nàng.

"Vương gia, người nói Nghiên Nhi coi trọng vị công tử kia như thế. Có phải là quá mức rồi không?" Vương Phi có chút bận tâm, nữ tử còn trẻ luôn ngây thơ, nếu mối tình đầu của Nghiên Nhi là một nam tử xa lạ, chuyện này cũng không hay.

Vương gia gật đầu, ông đương nhiên biết Vương Phi đang lo lắng điều gì. Trong lòng ông cũng có cân nhắc như thế, nhưng nếu không làm theo con gái, chỉ sợ nàng náo loạn tệ hơn. Chẳng bằng đợi đến lúc trông thấy công tử kia rồi nói sau, nếu đối phương thật sự là loại người có mưu đồ, hoặc là kẻ bất chính, hay chỉ là một bình dân, đến lúc đó sẽ có cách đuổi đi.

https://thuviensach.vn

"Vương Phi không cần phải lo lắng, chờ bọn họ trở lại, sẽ biết."

"Nhưng....." Vương Phi còn muốn nói điều gì, rốt cuộc lại không nói ra.

"Vương gia, Vương Phi, quận chúa đã về." Nhũ mẫu tiến vào thông báo.

Vương gia và Vương Phi gật đầu, sau đó phân phó:

"Bảo quận chúa dẫn ân nhân đến đại sảnh ngồi một lát đi, cho người mang điểm tâm lên, cả trà nữa."

"Vâng" nhũ mẫu gật đầu, rất nhanh lập tức đi ra ngoài.

Một lát sau, Nghiên quận chúa dẫn Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đến. Ánh mặt trời đã như nắng xuân, chiếu vào phía sau bọn họ, dường như khoác lên cho Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh một lớp cát vàng.

Vương gia và Vương Phi nhìn thấy Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh thì trong mắt hiện lên vẻ ngạc nhiên, cũng có chút thoải mái. Chẳng lẽ Nghiên Nhi chấp nhất đến thế, đôi nam nữ này quả thật là tuấn tú phi phàm. Nhưng không biết bọn họ có quan hệ gì?

Trong lòng hai người có nghi vấn, nhưng đều không lên tiếng. Thản nhiên nhìn bọn họ đến gần.

Mà Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh một đường tiến vào, đối với Đoan Vương Phủ bước đầu có hiểu biết. Vương Phủ này xây theo phong cách Giang Nam, cột đỏ ngói xanh, mái cong Lưu Ly, cách mấy bước còn có núi giả, đình đài, dòng suối trong thật dài chảy theo bên dưới lối đi, bên trong có vô số cá kiểng màu đỏ. Hơn nữa vườn trong vương phủ cũng rất đẹp, chỉnh thể hiện lên tinh xảo, hoa lệ, lại không xa hoa. Mà bây giờ nhìn đến đại sảnh Vương gia ngồi ở vị trí chủ tọa, còn có Vương Phi ngồi bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Đoan Vương gia quần áo viền bạc trường bào màu bạc, eo quấn thắng lưng gấm. Vẻ mặt cũng không thể hiện nhiều, xem ra có vài phần ẩn dấu sắc mặt, vài phần nghiêm túc, uy nghiêm; còn Vương Phi quần áo màu sáng váy gấm, làn váy thêu hoa. Đầu có trâm ngọc, xem ra rất là đoan trang. Dung mạo so với Nghiên quận chúa có vài phần tương tự.

Hai anh em không để lại dấu vết trao đổi ánh mắt, theo Nghiên quận chúa bước qua cửa đại sảnh, bình tĩnh mà thẳng bước tiến lên.

"Phụ vương, mẫu phi, hai vị này là Âu Dương An công tử và Âu Dương Tĩnh cô nương. Chính là ân nhân cứu mạng con." Mộc Nghiên dẫn đầu lến tiếng, đối với đôi bên giới thiệu.

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, đây là phụ vương ta Đoan Vương gia, còn có mẫu phi." Nghiên quận chúa lại nghiêng người nói với Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, tất nhiên, ánh mắt đều ở trên người Âu Dương An.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh bước lên, hướng tới phu thê Đoan Vương gia chắp tay, hành lễ:

“Tham kiến Vương gia, Vương Phi ——"

"Hai vị xin đứng lên." Đoan Vương gia hướng tới hai người khẽ giương tay, ý bảo bọn họ đứng lên."Hai vị là ân nhân cứu mạng của tiểu nữ, tất nhiên cũng là ân nhân của chúng ta."

"Vương gia khách sáo." Âu Dương An bọn họ cũng chắp tay.

Sau khi đôi bên khách sáo lẫn nhau, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh hai người ngồi xuống bên cạnh.

"Không biết Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương là người phương nào?" Vương gia bắt đầu tra hộ khẩu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 82: Hoa Đào Tự Tới Cửa (Hạ)

"Không biết Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương là người phương nào?" Vương gia bắt đầu tra hộ khẩu.

Vương Phi, quận chúa cũng mỉm cười nhìn bọn họ.

Âu Dương Tĩnh trong lòng cười lạnh, nhanh như vậy đã muốn kiểm tra hộ khẩu. Không biết kế tiếp có phải sẽ hỏi đến sinh canh bát tự hay không. Chẳng lẽ đây là thái độ đối đãi với ân nhân của bọn họ?

Âu Dương An cũng bất mãn, từ thái độ đối đãi với người xa lạ cho thấy, người ta cũng không sai. Vì thế khóe môi nhếch lên cười yếu ớt, nhưng rất chân thành trả lời:

“Hồi bẩm Vương gia, hai huynh muội chúng ta từ Lan quốc đến."

"Lan quốc?" Đoan Vương gia sửng sốt, không ngờ đối phương lại là người đến từ nước láng giềng. Có điều nghe âm giọng của bọn họ đích thực cũng giống.

"Không biết quý phủ của Âu Dương công tử tại Lan quốc làm nghề gì?" Hy vọng không phải là con cái quan gia. Tuy, bây giờ Quân Quốc và Lan quốc bình an vô sự, nhưng ông biết, một khi thời cơ chín mùi, chỉ sợ hai nước khai chiến là điều tất nhiên. Nếu bọn họ là công tử, tiểu thư quan gia của Lan quốc, e là điều này sẽ khiến người khác có suy đoán không tốt về Đoan Vương phủ.

"Âu Dương phủ chỉ là thương gia bình thường, huynh muội chúng ta lần này tới Quân Quốc cũng chỉ là muốn xem xét tình hình có thích hợp phát

https://thuviensach.vn

triển buôn bán hay không mà thôi....." Âu Dương An nhẹ nhàng bâng quơ nói, che dấu thân phận của bọn họ. Có điều bọn họ cũng biết nếu Đoan Vương gia muốn điều tra, thân phận của bọn họ dù muốn giấu giếm cũng không được. Nhưng cũng chưa chắc, chỉ cần cho Dẫn Lâu ra quân, bọn họ tất nhiên cũng có thể ứng phó.

"Thì ra là thế." Đoan Vương gia gật đầu, cùng với Vương Phi không dấu vết liếc mắt nhìn nhau, là thương gia, quả thực không xứng với Nghiên Nhi. Hai người cũng ngầm hạ quyết định, ơn cứu con chỉ là muốn cảm tạ, cũng không hơn.

"Thì ra là thế." Đoan Vương gia vuốt cằm, sau đó cười nói với Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh."Hai vị là ân nhân của Đoan Vương Phủ, các vị cứ xem nơi đây như nhà của mình. Nếu các vị có cần hỗ trợ gì xin cứ việc nói....." Bọn họ không hoài nghi thân phận của hai người. Tuy Âu Dương An là thương nhân biết võ công, nhưng bọn họ cũng chỉ cho rằng hắn luyện võ là để phòng thân, cũng không phải vấn đề gì lớn.

"Đa tạ vương gia, Vương Phi, Quận chúa....."

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cứ thế ở lại Đoan Vương Phủ. Đoan Vương gia đối với bọn họ thực rất thịnh tình, an bài cho anh em bọn họ một tiểu viện xinh đẹp, còn sai hai nha hoàn, hai gã sai vặt hầu hạ.

Anh em Âu Dương An cũng vui vẻ nhận, nhưng làm cho bọn họ đau đầu vẫn là Nghiên quận chúa. Chỉ cần là người có mắt đều nhìn thấy Nghiên quận chúa rất có cảm tình với Âu Dương An, rất nhiệt tình tới thăm tiểu viện của bọn họ.

Âu Dương An mặc dù cảm giác được phức tạp, nhưng cũng không tức giận.

Âu Dương Tĩnh là bụng đầy dấm chua, vẫn thờ ơ lạnh nhạt. Đồng thời đối với chính mình cũng có cảm giác kinh ngạc rồi, chẳng lẽ nàng thật sự

https://thuviensach.vn

thích Âu Dương An? Thân thể của bọn họ có liên hệ máu mủ, còn là cùng mẹ cùng cha. Chuyện này thật sự trái luân thường rồi, tuy nàng cũng không phải một người theo khuôn phép cũ, nhưng cũng không thể loạn luân. Cho nên tức thời mất hứng chuyện Nghiên quận chúa quấn quít lấy Âu Dương An, nàng cũng không có hành động.

Mà đồng thời, chuyện anh em Âu Dương An vào ở trong Đoan Vương Phủ cũng truyền tới tai của Đông cung Mộc Nguyệt Ly.

"Bọn họ vào ở trong Đoan Vương Phủ rồi?" Mộc Nguyệt Ly nhíu nhíu mày kiếm, có chút không ngờ.

“Hồi bẩm thái tử, đúng vậy."

Hộ vệ gật đầu, "Thị vệ phụ trách theo dõi hồi báo, là người Đoan Vương Phủ tự mình đến quán trọ tìm bọn họ. Hơn nữa quận chúa còn tự mình mời bọn họ đến Đoan Vương Phủ....."

Mộc Nguyệt Ly lại nhíu mi, chuyện Âu Dương An cứu Nghiên quận chúa hắn đã biết đến. Chẳng lẽ Nghiên Nhi quả thật coi trọng Âu Dương An? Chuyện này cũng không hay lắm. Hắn biết Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh là con trai và con gái của Lan quốc đại tướng quân Âu Dương Ngự, hơn nữa bản lĩnh của bọn họ lớn như thế, lại vì Tam Lăng Kiếm mà đến, nếu thật xảy ra vấn đề thì phiền toái.

Hộ vệ thấy Mộc Nguyệt Ly nhíu mi không nói, cũng không dám lên tiếng.

Sau một lát, Mộc Nguyệt Ly buông lỏng ánh mắt, mở miệng:

"Có lẽ đã đến lúc đi gặp bọn họ."

Ngày thứ hai, lúc mặt trời lên. Một chiếc xe ngựa xuất hiện ở bên ngoài Đoan Vương Phủ, đánh xe là một nam tử lãnh mạc.

https://thuviensach.vn

Nam tử kia dừng xe ngựa, nhảy xuống, sau đó vén màn xe, từ bên trong bước ra một nam tử tuấn mỹ.

Thị vệ giữ cửa Đoan Vương Phủ tinh mắt nhìn thấy nam tử tuấn mỹ thì hoảng sợ. Đây không phải thái tử gia sao? Hai thị vệ nhìn nhau, một người chạy nhanh vào phủ thông báo, một người tiến lên đón chào:

"Nô tài tham kiến thái tử điện hạ."

Nam tử tuấn mỹ cũng chính là Mộc Nguyệt Ly gật đầu, giơ tay lên, ý bảo hắn miễn lễ.

"Vương gia các ngươi ở nhà không?" Tuy mục tiêu nhân vật không phải Đoan Vương gia, nhưng tất nhiên cũng phải hỏi đến chủ nhà.

“Hồi bẩm thái tử, Vương gia trong phủ."

Mộc Nguyệt Ly gật đầu, cùng thị vệ theo hướng trong phủ mà đi. Vừa đi vào không xa, đã gặp được Đoan Vương gia, Vương Phi, quận chúa muốn dẫn hạ nhân tiến ra nghênh đón hắn.

"Thần khấu kiến thái tử điện hạ ——"

Đoan Vương gia, Vương Phi, Nghiên quận chúa thấy Mộc Nguyệt Ly đã vào, chạy nhanh hướng tới hắn hành lễ.

"Hoàng thúc, hoàng thẩm, Nghiên Nhi tất cả đứng lên đi, ta hôm nay đến chỉ là muốn thăm một chút thôi. Đều là người một nhà, không cần câu nệ." Mộc Nguyệt Ly mỉm cười, nói với mấy người Đoan Vương gia.

"Tạ điện hạ ——" mọi người tuy nghe Mộc Nguyệt Ly nói vậy, nhưng trong lòng đều hiểu nếu không có việc gì thì đã không đến, cũng không biết là vì chuyện gì?

https://thuviensach.vn

"Điện hạ, mời vào trong." đám người Đoan Vương gia thối lui sang một bên, bày tư thế mời Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu, đi ở phía trước bọn họ, tựa như thân thiết hỏi thăm việc nhà:

"Hoàng thúc gần đây khỏe không?"

"Đa tạ điện hạ quan tâm, thần vẫn tốt." Đoan Vương gia chắp tay, đáp.

"Ừ." Mộc Nguyệt Ly cũng gật đầu, sau đó giống như lơ đãng nói."Hôm qua vô tình nghe nói Nghiên Nhi thiếu chút nữa gặp chuyện không may, cho nên trong lòng rất lo lắng, hôm nay rảnh rỗi, tới xem một chút."

"Đa tạ điện hạ quan tâm, thần muội vô sự." Mộc Nghiên mặc dù có chút điêu ngoa, nhưng trước mặt Mộc Nguyệt Ly vẫn không dám làm càn. Đường huynh này tuy nhìn như dễ nói chuyện, nhưng nàng cảm giác được trên người hắn khiến người ta phải phòng bị gì đó.

"Vậy thì tốt." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, sau đó lại nói, "Nghiên Nhi cũng cần phải cẩn thận, mặt khác hoàng thúc cũng nên dạy dỗ những hạ nhân kia, chủ nhân gặp nguy hiểm lại một mình lo chạy thoát, thật sự đáng giận." hắn chỉ là tên phu xe kia.

"Điện hạ nói đúng." Đoan Vương gia tất nhiên chỉ có thể gật đầu.

"Đúng rồi, nghe nói là có người cứu Nghiên Nhi?" Mộc Nguyệt Ly lại như lơ đãng hỏi, mà xem ra Đoan Vương gia bọn họ đã hiểu được rồi, ngài ấy đến đây chỉ sợ mục đích đúng là vì anh em Âu Dương An mà đến, vì sao?

“Hồi bẩm điện hạ, là một đôi huynh muội cứu Nghiên Nhi. Bọn họ hiện giờ đang ở trong phủ đây." Đoan Vương gia đáp.

https://thuviensach.vn

"A?" Mộc Nguyệt Ly nâng lên chân mày, "Đều là ân nhân của Nghiên Nhi, bổn điện hạ cũng nên gặp mặt. Mời bọn họ xuất hiện đi."

"Vâng" ông lên tiếng, Đoan Vương gia còn có thể nói không sao?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 83: Gặp Lại Mộc Nguyệt Ly

"Âu Dương công tử? Âu Dương cô nương?" Nghe được Đoan Vương gia nói..., Mộc Nguyệt Ly giống như thực kinh ngạc chau hàng chân mày."Thật là khéo, ta cũng có quen biết một Âu Dương công tử cùng Âu Dương cô nương, bọn họ cũng là một đôi huynh muội."

Nghe Mộc Nguyệt Ly nói, Vương Phi và Nghiên quận chúa cũng không có gì hoài nghi, chỉ có cười phụ họa.

Đoan Vương gia cụp xuống mí mắt, trong lòng cũng có so đo. Chỉ sợ không phải khéo, Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương mà Mộc Nguyệt Ly quen biết kia chính là hai vị trong phủ này, hôm nay ngài ấy chỉ sợ là vì bọn họ mà đến, ông cũng bắt đầu hoài nghi thân phận của hai người kia, nếu bọn họ căn bản không phải là con nhà thương gia gì đó thì sao?

"Mời Điện hạ, trong chốc lát, Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương sẽ tới." Đoan Vương gia thu lại tâm tư dư thừa, hướng tới Mộc Nguyệt Ly cười nói, sau đó một nhà ba người dẫn Mộc Nguyệt Ly đến đại sảnh.

Mộc Nguyệt Ly rời chỗ ngồi lên ghế chủ tọa, còn Đoan Vương gia bọn họ tất nhiên là hầu hạ ở một bên.

"Vương gia, Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương đến." Ngoài cửa vang lên tiến hạ nhân của Vương Phủ..., rất nhanh, đã thấy được Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đi đến.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ban đầu còn đang đoán Vương gia gọi bọn họ tới làm gì, nhưng vào đến đại sảnh nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly ngồi trên ghế thượng thì đã hiểu. Tuy hai người sớm biết thân phận của Mộc Nguyệt Ly rồi, nhưng không ngờ hắn lại cứ như vậy chạy đến Đoan Vương Phủ. Có điều cái này cũng nói rõ, hành tung của bọn họ luôn luôn dưới sự giám thị của Mộc Nguyệt Ly. Như vậy chuyện của Tam Lăng Kiếm thực sự có liên quan tới hắn sao?

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, quả nhiên là các vị." Mộc Nguyệt Ly làm bộ như thật bất ngờ, đứng lên. Có điều ánh mắt dừng ở trên người Âu Dương Tĩnh lâu hơn một chút.

"Công tử ở đây sao?" Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh hướng về Mộc Nguyệt Ly gật đầu, làm bộ như không biết thân phận của hắn."Hai huynh muội chúng ta còn chưa kịp đa tạ công tử cứu mạng ở Lan quốc."

Đoan Vương gia bọn họ nhìn thoáng qua, ánh mắt kinh ngạc dừng trên người Mộc Nguyệt Ly:

"Điện hạ, ngài đã cứu bọn họ?" Câu trả lời của Mộc Nguyệt Ly nằm ngoài sự suy đoán của Đoan Vương gia, nhưng suy nghĩ lại cũng thật đúng là khéo quá đi.

"Điện hạ?" Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng rất kinh ngạc nhìn Mộc Nguyệt Ly, đem tin tức vừa nghe được thể hiện vẻ mặt như đang giật mình.

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương không biết ư?" Mộc Nghiên cười tiếp lời, "Vị này chính là Thái tử Quân Quốc điện hạ. Thật là không ngờ, không ngờ điện hạ đã cứu hai vị, mà hai vị lại cứu ta....." Nàng tin tưởng đây là vận mệnh an bài, trái tim đối với Âu Dương An càng rung động.

"Không thể tin được.” Vương Phi cũng cười cười, "Thật là khéo, điện hạ và hai vị ở Quân Quốc lại gặp nhau."

https://thuviensach.vn

"Huynh muội tại hạ không biết thân phận tôn quý của điện hạ, nếu có chỗ nào mạo phạm, kính xin điện hạ tha thứ." Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh hướng tới Mộc Nguyệt Ly chắp tay nói, nhưng trong lòng lại nghĩ xem Mộc Nguyệt Ly hắn là cũng đã biết thân phận của bọn họ rồi, không biết có vạch trần bọn họ không đây?

"Ha ha, gặp nhau tức là có duyên. Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương cũng không cần đa lễ, tất cả mọi người ngồi xuống đi, cùng nhau tâm sựcũng không tồi." Mộc Nguyệt Ly phất phất tay với hai người, dường như rất thân thiết.

"Đa tạ điện hạ." Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nghe theo, ngồi xuống vị trí bên phải đối diện với người nhà của Đoan Vương gia. Có điều như thế làm Nghiên quận chúa quang minh chính đại liếc mắt đưa tình với Âu Dương An.

Âu Dương An nhíu mày, suy nghĩ sợ Mộc Nguyệt Ly nói ra thân phận lúc này cũng nhanh chóng buông ra.

Mà Mộc Nguyệt Ly tất nhiên cũng không bỏ qua tâm sự của một cô bé như Mộc Nghiên, nhưng chắc hoàng thúc còn không biết thân phận đích thực của anh em Âu Dương An. Nếu không, chỉ sợ là tiễn khách còn không kịp, há lại đem bọn họ ở lại trong phủ?

"Âu Dương công tử, không biết lần này các vị đến Quân Quốc có việc gì?" hắn không vạch trần thân phận của hai người, bây giờ đem cục diện làm cho căng thẳng cũng không tốt, cứ cho bọn họ một tia hy vọng, giúp bọn họ giấu diếm đi.

“Hồi bẩm điện hạ, chúng ta lần này tới chỉ là vì hy vọng có cơ hội khai thác buôn bán ở đây thôi." Âu Dương An đáp.

Mộc Nguyệt Ly tất nhiên hiểu được thân phận của bọn họ là thương nhân rồi.

https://thuviensach.vn

Đoan Vương gia thấy Âu Dương An đáp tự nhiên như thế, mà vẻ mặt Mộc Nguyệt Ly dường như cũng không biến hóa. Trong lòng nhịn không được nói thầm, chẳng lẽ mình suy nghĩ quá nhiều, hai người này thật sự là thương nhân bình thường?

"À, tìm cơ hội buôn bán sao." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, "Đây là chuyện tốt, chúng ta có duyên gặp lại cũng là ông trời an bài. Nếu các vị cần hỗ trợ cứ lên tiếng, ta nhất định sẽ giúp đỡ. Có điều không biết các vị có hứng thú với ngành nghề nào?"

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cụp xuống mi mắt, hắn diễn trò thật đúng là giỏi.

"Chúng ta vừa sang Quân Quốc, còn chưa tìm hiểu kỹ, chờ chúng ta tìm hiểu rồi nói sau." Âu Dương Tĩnh đáp.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu, sau đó ý vị thâm sâu nói với bọn họ:

"Hai vị khó được đến Quân Quốc, hay là ta bồi hai vị cùng nhau đi dạo?"

Âu Dương Tĩnh trong lòng cười lạnh, thật đúng là càng ngày càng nhập vai, nàng cũng thật muốn xem Thái tử Quân Quốc rốt cuộc muốn làm gì? Tuy nhiên ở ngoài cũng cười híp mắt nói:

"Chúng ta nào dám? Thân phận Điện hạ tôn quý, làm sao có thể đi dạo cùng dân thường như chúng ta đây."

"Đúng, đúng." Mộc Nghiên cũng tiếp lời nói, "Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương ở trong Đoan Vương Phủ, lại là ân nhân cứu mạng của muội, theo lý muội là thân phận gia chủ, lại nợ ân tình cũng nên bồi bọn họ đi dạo tham quan Quân Quốc của chúng ta mới đúng." Như vậy nàng cũng có nhiều thời gian hơn cùng ở cạnh Âu Dương An, nghĩ đến sau này, hắn hiểu được mình là một nữ tử tốt nhất có thể làm thê tử của hắn.

https://thuviensach.vn

Vương gia, Vương Phi ở một bên gật đầu, nói giúp vào. Hiển nhiên bọn họ lo lắng nếu Mộc Nguyệt Ly ở ngoài cung xảy ra chuyện gì, lại từng đến Đoan Vương Phủ, vậy bọn họ tất nhiên không thoát khỏi liên quan rồi.

“Nếu vậy, hay là ngày khác, hai vị đến Đông cung làm khách đi." Mộc Nguyệt Ly đột nhiên nói.

Đoan Vương gia, Vương Phi, Quận chúa đều sửng sốt, hoàng cung cũng không phải nơi ai cũng có thể tùy tiện vào, thái tử gia đối với hai anh em Âu Dương này có phải quá đặc biệt hay không?

Mộc Nguyệt Ly dĩ nhiên hiểu bọn họ hoài nghi, có điều hắn muốn làm cho Đoan Vương gia hoài nghi về thân phận của anh em Âu Dương An. Để ông ta chủ động đi điều tra, sau đó có nhiều chuyện cũng không cần tự mình ra mặt. Mà hắn cũng không muốn đắc tội với Âu Dương Tĩnh, tuy bọn họ xem như lập trường đối địch, nhưng nếu có thể, hắn hy vọng Âu Dương Tĩnh có thể trở thành Thái Tử Phi của hắn, tương lai làm hoàng hậu.....

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, Mộc Nguyệt Ly rốt cuộc là có dụng ý gì hai người đã đoán ra, có điều bọn họ cũng không sợ hãi, không vào hang cọp sao bắt được cọp con. Có lẽ đi xem hoàng cung so với việc bọn họ vất vả nơi nơi tìm hiểu sự tình càng hữu dụng hơn. Cho nên hắn có tính toán của hắn, mà bọn họ cũng có ý nghĩ của bọn họ.

Âu Dương Tĩnh lập tức gật đầu, nói với Mộc Nguyệt Ly:

"Điện hạ mời là vinh hạnh của chúng ta."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 84: Nghiên Quận Chúa Tỏ Tình

Sau khi Mộc Nguyệt Ly rời đi, Nghiên quận chúa thật đúng là dẫn theo Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đi dạo.

Có điều Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng bồi quận chúa diễn trò, mấy ngày đi dạo tuy không tra được chuyện của Tam Lăng Kiếm, nhưng khai thác cũng không ít các thông tin buôn bán.

Âu Dương Tĩnh âm thầm truyền bồ câu đưa thư cho người của Dẫn Lâu. Rất nhanh, người của Dẫn Lâu đã bắt đầu hành động dựa theo phân phó của nàng, tại Quân Quốc mở ra nhiều cửa hiệu buôn bán. Tuy Ám Lâu, Dẫn Lâu đều chủ yếu phát triển sát thủ, nhưng hiệu quả kinh tế và lợi ích quyết định tất cả, không có bạc, làm sát thủ cũng không làm được việc gì.

Hai ngày sau, bầu trời trong xanh ấm áp, trong hoa viên những cánh hoa đung đưa khoe sắc, bươm bướm khiêu vũ, hương hoa thoang thoảng, cảnh sắc tất nhiên như một bức tranh nhàn nhã. Mặc dù phong cảnh hữu tình, nhàn nhã như vậy, nhưngÂu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng không thể an tĩnh nghỉ ngơi, bởi vì họ đã nhìn thấy tỳ nữ bên người Nghiên quận chúa lại tiến vào sân, trong lòng âm thầm thở dài.

Hai người nhìn nhau, Nghiên quận chúa này lại có chuyện gì? Mặc dù bọn họ cũng đoán được Nghiên quận chúa đối Âu Dương An có tư tình, nhưng nàng ta dù sao cũng không có nói ra, bọn họ cũng chỉ có thể làm như không biết. Hơn nữa bọn họ không cho rằng Đoan Vương gia, Vương Phi sẽ để cho Nghiên quận chúa động tâm với Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

“Tham kiến Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương." Tỳ nữ hướng tới anh em Âu Dương An hành lễ.

"Thúy Vân cô nương, Quận chúa có chuyện gì sao?" Mặc dù trong lòng không thoải mái nhưng Âu Dương An cũng mở miệng hỏi.

“Hồi bẩm Âu Dương công tử, quận chúa mời công tử qua, có việc thương lượng." Thúy Vân khom người với Âu Dương An, trả lời.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau một cái, sau đó Âu Dương An gật đầu với Thúy Vân:

“Được.”

Thúy Vân hướng về Âu Dương Tĩnh hành lễ cáo biệt mới dẫn Âu Dương An rời đi.

Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ rời đi, trong lòng nổi lên từng trận cảm giác khó chịu. Trong lòng nàng có loại dự cảm Nghiên quận chúa gọi Âu Dương An qua là để tỏ tình. Nghĩ vậy, thì càng tức giận. Có điều nàng không có lập trường đi ngăn cản, hơn nữa nếu nàng ra mặt, chỉ sợ ánh mắt Nghiên quận chúa sẽ giống như dao găm đâm tới mình.

Tâm tình nhìn cảnh sắc của nàng giờ cũng không còn, buồn bực đi vào phòng, tỳ nữ ở lại hầu hạ của nàng hai mặt nhìn nhau.

Mà bên kia, Âu Dương An theo Thúy Vân đến sảnh viện của Nghiên quận chúa, nhìn bốn phía không có ai, chân mày hắn nhíu lại, cô nam quả nữ cùng một chỗ, lại không có người ngoài, nếu bị người đồn ra, thật sự sẽ bị người ta chê cười.

"Âu Dương công tử xin chờ một chút, nô tỳ trước tiên đi thông báo cho quận chúa." Thúy Vân nói với Âu Dương An, sau đó xoay người vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An đứng ở trước sân, hai tay bắt chéo sau lưng, ngẩng đầu nhìn bầu trời, không biết đang nghĩ gì.

Rất nhanh, Thúy Vân đi ra, hành lễ với Âu Dương An:

"Âu Dương công tử, quận chúa mời người vào."

Âu Dương An xoay người lại gật đầu, sau đó hướng tới phòng quận chúa đi đến.

Mà lúc này Thúy Vân cùng với hai tỳ nữ ở bên ngoài cũng rời khỏi, viện của quận chúa chỉ còn lại Âu Dương An và Nghiên quận chúa.

Âu Dương An vào phòng, thấy Nghiên quận chúa đưa lưng về phía mình. Bộ áo màu hồng nhạt, tóc dài đen nhánh xõa bả vai, bóng dáng rất xinh đẹp.

Nghiên quận chúa dường như nghe tiếng bước chân của Âu Dương An, vừa quay đầu lại nhìn, khuôn mặt lộ ra nụ cười quyến rũ mê hồn, quả nhiên sau khi khoác lên người trang phục tinh xảo, so với bình thường càng thêm xinh đẹp.

"Âu Dương công tử, huynh đã đến rồi." Nghiên quận chúa ôn nhu nói, người cũng đứng lên, "Mời ngồi."

Âu Dương An nhìn thấy Nghiên quận chúa chăm chú nhìn hắn, nhíu lại mi. Nhưng vẫn là hướng tới nàng chắp tay:

"Tạ ơn quận chúa." Sau đó ngồi xuống một bên.

"Âu Dương công tử sao khách sáo vậy." Nghiên quận chúa thẹn thùng cười, sau đó bước liên tục đến bên cạnh hắn ngồi xuống.

Âu Dương An không nói chuyện, chỉ có nhíu lại mày.

https://thuviensach.vn

"Không biết quận chúa tìm tại hạ đến vì chuyện gì?" Âu Dương An quyết định không cùng Nghiên quận chúa lãng phí thời gian, trực tiếp hỏi.

Khuôn mặt Nghiên quận chúa ửng đỏ lên, thẹn thùng không nói lời nào.

Âu Dương An nhìn nàng đỏ bừng khuôn mặt, cũng dời đi ánh mắt. Một đôi nam nữ một chỗ một phòng, hơn nữa Nghiên quận chúa vẻ mặt như thế, lại làm cho không khí trong phòng trở nên ám muội.

Âu Dương An lần đầu tiên cảm giác mình không giỏi nhẫn nhịn, thấy Nghiên quận chúa chỉ ở đó thẹn thùng, biết chắc lời nói kế tiếp cũng không phải lời mình muốn nghe, hắn tranh thủ thời gian nói với Nghiên quận chúa:

"Nếu quận chúa không có việc gì, tại hạ xin cáo lui trước." Nói xong, Âu Dương An chuẩn bị rời khỏi.

"Đợi chút ——" Nghiên quận chúa thấy Âu Dương An phải đi, tất nhiên cũng hết thẹn thùng, vội vàng gọi hắn lại. Đùa gì chứ, nàng thật vất vả an bài mọi chuyện sao có thể thất bại đây?

Âu Dương An dừng lại, xoay người nhưng cũng không hề ngồi xuống, lcứ như vậy đứng nhìn Nghiên quận chúa.

"Quận chúa có chuyện gì mời nói."

Nghiên quận chúa cắn răng một cái, nàng cũng không thể thẹn thùng nữa, nếu không chuyện hôm nay sẽ không thành công. Vì thế nàng cố lấy dũng khí, ánh mắt sáng ngời nhìn thẳng vào Âu Dương An nói:

"Âu Dương công tử, huynh cảm thấy ta thế nào?" Mặt cười đỏ bừng như đóa mẫu đơn, hơn nữa bộ váy thêu hoa, thật đúng là một mỹ nhân đáng yêu.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An lại cảm thấy Nghiên quận chúa cũng quá lớn mật rồi, đây là lời mà một cô nương nên hỏi nam tử xa lạ sao? Đáy mắt không để lại dấu vết thoáng hiện khinh thường, nhưng vẫn gật đầu đáp:

"Quận chúa kim chi ngọc diệp, tất nhiên là tôn quý vô cùng."

Nghiên quận chúa nghe xong lời của hắn không cao hứng lắm, nàng muốn biết cũng không phải loại trả lời không rõ ràng này, mà là cảm giác của hắn đối với mình như thế nào.

"Trừ điều này?" Nàng chưa từ bỏ ý định nhìn Âu Dương An.

"Quận chúa xinh đẹp hào phóng." Âu Dương An bồi thêm một câu, trong lòng lại nói, hay là Tĩnh nhi.

Nghe hắn nói thế, Nghiên quận chúa quả nhiên nét mặt cười sâu hơn, vẻ mặt xấu hổ xinh đẹp nhìn Âu Dương An một cái, cúi đầu xuống, hai tay nắm lấy khăn tay, lại hỏi:

"Không biết Âu Dương công tử trong nhà đã có thê thất chưa?" hắn quả nhiên đối với mình có ấn tượng, Nghiên quận chúa vui mừng, phấn chấn thầm nghĩ.

"Cũng không thê thất." Âu Dương trong lòng thở dài.

Hai mắt Nghiên quận chúa sáng lên, người cũng đã muốn kích động nhảy lên.

"Âu Dương công tử, ta… ta đối với huynh....." Nàng kích động muốn bày tỏ tình cảm.

Âu Dương An đột nhiên ngẩng đầu, lên tiếng chặn lại câu nói của nàng:

"Tại hạ mặc dù không thê thất, nhưng cũng đã có người trong lòng." Nói đến người trong lòng, Âu Dương An cả người vẻ mặt ôn nhu, giống như

https://thuviensach.vn

phát ra hào quang.

Nghiên quận chúa ngẩn ra, tất cả vui sướng đều bị những lời này của hắn làm tan biến. Đã có ý trung nhân? Tâm nàng trầm xuống, hơn nửa ngày mới mở miệng hỏi:

"Không biết người trong lòng công tử là người thế nào?" Nàng chưa từ bỏ ý định, mình đường đường là quận chúa còn không xứng với một thương nhân như hắn sao? Hơn nữa người hắn yêu nhất định là thân phận bình dân, chỉ cần còn chưa thành thân, nàng vẫn còn cơ hội.

"Nàng ấy là một nữ tử xinh đẹp, dũng cảm." Âu Dương An hoàn toàn là đang nói Âu Dương Tĩnh, tuy bây giờ nữ tử đều biết cầm kỳ thư họa, thêu thùa, không cái gì không thông. Có điều nữ tử như vậy cũng không phải dạng hắn thích, hắn muốn là một người có thể cùng mình sóng vai mà đi, cùng nhau tạo ra hạnh phúc. Mà hắn càng tin tưởng, trên thế giới này ngoại trừ Tĩnh nhi, không có nữ tử nào như vậy, nhưng hắn cùng với Tĩnh nhi lại không thể ở bên nhau, tuy rất thống khổ, nhưng có thể bồi ở bên người muội ấy là tốt rồi.....

Nghiên quận chúa tâm càng chìm xuống, nhìn vẻ mặt ôn nhu của Âu Dương An khi nhắc đến nàng kia, nàng biết mình không có cơ hội, nhưng trong lòng lại không cam tâm.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 85: Ám Muội

Âu Dương An sau khi ra khỏi viện của Nghiên quận chúa, gánh nặng trong lòng lập tức được giải khai, rốt cuộc cũng không cho Nghiên quận chúa tỏ tình, không để cho nàng ta cảm thấy khó xử. Chỉ cần chuyện hôm nay bọn họ không nói ra, sẽ không có người biết xảy ra chuyện gì.

Vẻ mặt thoải mái cất bước quay về sân, có lẽ hắn cũng nên rời khỏi Đoan Vương Phủ, ai biết Nghiên quận chúa có vẫn như cũ không cam lòng dây dưa với mình hay không.

Trở lại sân, nhưng không thấy người sai vặt, tỳ nữ, càng không thấy Tĩnh nhi, hắn cảm thấycó chút kỳ quái, Tĩnh nhi không phải nói muốn hít thở không khí, ngửi hương hoa, nghe chim hót đấy sao?

"Tĩnh nhi?" hắn vừa vào phòng vừa hô.

"Huynh đã về." Âu Dương Tĩnh an vị ở đại sảnh, nhìn Âu Dương An trở về ngẩng đầu quét mắt nhìn hắn một cái, sau đó lại dời đi ánh mắt không hề nhìn hắn nữa.

Âu Dương An sửng sốt, cảm thấy phản ứng của Tĩnh nhi có chút kỳ quái. Trong lúc nhất thời không khỏi tâm thần bất an.

"Tĩnh nhi, muội làm sao vậy?" Âu Dương An đi đến bên cạnh Âu Dương Tĩnh, lo lắng nhìn nàng."Có chỗ nào không thoải mái ư?" Nghĩ vậy, giọng nói cũng có vẻ lo lắng.

"Không có gì." Âu Dương Tĩnh vẫn là không mặn không nhạt đáp, nghĩ đến Nghiên quận chúa gọi hắn đi, cô nam quả nữ ở chung một phòng, còn

https://thuviensach.vn

là một mỹ nhân nũng nịu tỏ tình với hắn, có lẽ hắn thật sự động tâm. Trong lòng nàng không thoải mái, không thể đối xử với hắn như ngày thường.

Âu Dương An thấy Âu Dương Tĩnh như thế, chân mày chau càng chặt hơn. Hắn cảm giác Tĩnh nhi dường như đối với mình có chút bất hòa, lạnh nhạt. Trong lòng có chút bi thương, ánh mắt cũng trở nên u buồn.

"Tĩnh nhi, chúng ta cùng đến chỗ Đoan Vương gia bọn họ chào từ biệt, rời Vương Phủ đi." Trầm mặc sau một lúc lâu, Âu Dương An nói.

"Huynh cũng chỉ muốn nói chuyện này thôi sao?" Âu Dương Tĩnh lên tiếng, kỳ thật nàng luôn luôn chờ Âu Dương An nói cho mình biết Nghiên quận chúa tìm hắn rốt cuộc là vì chuyện gì? Nàng không phải người có thể đem hoài nghi nuốt dưới đáy lòng, Âu Dương An càng không nói, nàng lại càng khó chịu.

Ánh mắt Âu Dương An u buồn đảo qua, chẳng lẽ Tĩnh nhi là vì chuyện của Nghiên quận chúa mà tức giận hắn sao? Nói vậy muội ấy đối với mình kỳ thật cũng không phải chỉ là tình cảm anh em. Thử hỏi có em gái nào sẽ khẩn trương khi đại ca có quan hệ với nữ tử khác đây? Hắn nhìn Âu Dương Tĩnh ánh mắt sáng lên, vẻ mặt vui sướng cũng giấu không được.

"Tĩnh nhi ——"

Âu Dương Tĩnh nhìn vẻ mặt Âu Dương An, lòng cũng cảm động, dạng vẻ mặt vui sướng kia lấp đầy nhu tình, lòng của nàng cũng mềm mại theo. Kỳ thật bọn họ trong lúc đó sớm đã tồn tại ám muội, cũng chỉ còn lại một lớp giấy ngăn cách, nếu đâm thủng rồi, giữa hai người cũng rõ ràng, chỉ là thân phận anh em của bọn họ còn đó, khiến người ta có điều cố kỵ.

"Nàng ấy tỏ tình với huynh sao?" Âu Dương Tĩnh mấp máy môi nói, rốt cuộc không hề lạnh nhạt nữa.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được Âu Dương Tĩnh không còn tức giận với mình, Âu Dương An thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Nhịp tim thùng thùng vang, làm cho khuôn mặt tuấn tú của hắn nhịn không được nổi lên rặng mây đỏ, hắn có chút ngượng ngùng, thực sợ bị Tĩnh nhi nghe được tiếng tim đập của mình.

"Quận chúa đúng là có ý này, có điều huynh cũng không để nàng ấy chân chính nói ra." Âu Dương An lắc lắc đầu, nói. Ánh mắt thâm thúy mà nhu tình nhìn nàng, không di động mảy may, giống như nghiêm túc nói rõ tình cảm của mình.

Âu Dương Tĩnh nghe xong lời của hắn, trong lòng cũng thư thái, sắc mặt nhu hòa, hai người nhìn lẫn nhau, tuy không phải lần đầu tiên anh em hai người cùng ở chung một chỗ, nhưng lần đầu tiên chân chính cảm nhận được tình cảm của đối phương, điều này làm cho không khí càng thêm ám muội.

Hai người không nói lời nào, cảm thấy lúc này không lên tiếng sẽ tốt hơn.

Ngoài cửa sổ, hoa cành lay động, ánh mặt trời chiếu sáng khắp nơi, có một loại cảm giác sáng tỏ đã lên men trong lòng bọn họ.

Âu Dương An cảm giác mình ngây ngốc, tình nguyện thời gian cứ như vậy dừng ở một khắc này. Để hắn và Tĩnh nhi cảm nhận ấm áp lại yên tĩnh trong không khí này cho đến già. Có lẽ là áp lực quá lâu, hắn cảm giác trong cơ thể có gì đó muốn phá thể mà ra, thâm thúy trong ánh mắt chỉ có bóng dáng của nàng, hắn kìm lòng không được nói:

"Tĩnh nhi, nàng đồng ý ở cùng ta không?" hắn thì tuyệt đối cam nguyện làm bạn của nàng.

Âu Dương Tĩnh thấy vẻ mặt hắn thật sự tình thâm, tâm tình thật tốt. Chỉ thấy nàng nheo chân mày, cố ý náo loạn Âu Dương An.

https://thuviensach.vn

"Trước khi lập gia đình, nhất định sẽ ở cùng đại ca."

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An vừa nghe lời của nàng, sắc mặt cũng trắng bệch. Chẳng lẽ mới vừa rồi là mình hiểu nhầm ý sao? Muội ấy đối với mình căn bản không phải loại cảm giác này?

"Tĩnh nhi, vừa rồi vì sao nàng tức giận? Vì sao để ý quận chúa nói với ta cái gì?" hắn khẩn trương truy vấn Âu Dương Tĩnh, tâm tình tốt lúc nãy đã không thấy đâu. Có cảm giác từ trên không rơi xuống.

"Huynh là đại ca của muội, muội đương nhiên muốn quan tâm một chút ai sẽ trở thành tẩu tử tương lai rồi." Nhìn Âu Dương An khẩn trương như thế, tâm tình Âu Dương Tĩnh rất tốt. Nàng cũng không vội vã nói thẳng cảm giác của mình với hắn, khiến cho hắn khẩn trương.

"Tĩnh nhi, nàng biết rõ ta đối với nàng, đối với nàng....." Âu Dương An cảm giác tim mình như bị người gắt gao bóp nát, nghe lời nói của nàng, có loại cảm giác không thở nổi.

Âu Dương Tĩnh rốt cục không đành lòng thấy hắn khó chịu như thế, khó chấp nhận, nhịn không được khì khì một tiếng nở nụ cười.

"Tĩnh nhi?" Âu Dương An nghe được tiếng cười của nàng lại giật mình.

Âu Dương Tĩnh cũng là mang theo cười, hướng tới Âu Dương An nheo chân mày đen nói:

"Huynh đối với muội thế nào?" Nàng thừa nhận nàng rất xấu, rõ ràng mọi chuyện đã gần rõ ràng, lại vẫn không quên trêu hắn. Bởi vì từ nhỏ cùng Âu Dương An sống yên ổn cùng nhau, nàng hiểu hắn là một người thực ôn nhu, nhiều khi kỳ thật rất kiên trì, có điều ngẫu nhiên cũng sẽ ngu muội một chút, nhưng điều này cũng chỉ có nàng mới thấy. Mà khi ngây ngốc hắn rất thú vị.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An nhìn Âu Dương Tĩnh nở nụ cười, giật mình phục hồi tinh thần lại, Thì ra nàng bướng bỉnh trêu chọc mình. Nghĩ đến cảm giác mình vừa rồi trải qua tâm tình phập phồng, hắn vừa tức giận lại vừa buồn cười. Nhìn thấy người trước mắt cười đến sáng lạn, trong lòng vừa động, đi lên trước, cầm lấy bàn tay thon dài của nàng, sau đó hạ xuống một nụ hôn cực ôn nhu ở mắt nàng.

Âu Dương Tĩnh sợ run, ý cười ngưng lại. Nhìn thấy Âu Dương An cười đến ôn nhu, nghe được hắn nói:

"Tĩnh nhi, đây chính là đáp án của ta."

Âu Dương Tĩnh cảm thấy trong lòng đầy nhu tình ấm áp, mặc dù nụ hôn vừa rồi kỳ thật căn bản không tính là một nụ hôn chân chính. Nhưng nàng lại cảm giác khi mình cảm nhận được nụ hôn kia, cả người đều như hóa. Đã trải qua hai đời, nàng mới phát hiện, kỳ thật cuộc sống mà mình muốn theo đuổi không phải là cuộc sống của nữ cường nhân mà là một cuộc sống có người thật sự yêu thương nàng.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 86: Tiến Cung

"Các vị muốn đi?"

Đoan Vương gia, Đoan Vương Phi nhìn anh em Âu Dương An đến từ giã, lập tức giật mình. Tuy ông có lén phái người đi điều tra qua thân phận của hai người, nhưng tin tức đều giống như chính bọn họ nói, là thương nhân. Điều này làm cho Đoan Vương gia u mê, nhưng đồng thời cũng yên tâm. Cũng đối đãi với hai người như ân nhân, bây giờ nghe bọn họ đột nhiên phải đi, tất nhiên có chút kinh ngạc.

"Chúng ta chiếu cố hai vị không tốt sao?" Vương Phi cũng mở miệng nói.

"Không." Âu Dương An chắp tay, "Ở trong Vương Phủ mấy ngày đã quấy rầy Vương gia, Vương Phi rồi, huynh muội chúng ta trên cơ bản đã làm tốt mọi chuyện, cho nên quyết định phải về Lan quốc." Đương nhiên, đó cũng không phải thật, Tam Lăng Kiếm còn chưa có tin tức. Nhưng hai người nhất trí cho rằng không thích hợp ở lại Vương Phủ.

"Vậy à." Vương gia và Vương Phi gật đầu, thấy bọn họ dường như đã quyết định phải đi, tất nhiên cũng không giữ lại."Vậy hay là bổn vương phái hai gã thị vệ hộ tống hai vị ra khỏi thành?"

"Đa tạ vương gia, chỉ là huynh muội chúng ta từ trước đến nay quen đi lại rồi, không dám làm phiền Vương gia." Âu Dương An vừa cười khéo léo từ chối, Âu Dương Tĩnh ở một bên gật đầu.

https://thuviensach.vn

Vương gia và Vương Phi nhìn nhau, thấy bọn họ như thế, cũng đành chấp nhận.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh rời khỏi Vương Phủ khoảng thời gian một nén hương, Nghiên quận chúa mới nhận được tin tức. Lúc này nàng lập tức từ trên giường bò dậy, còn chưa kịp sửa sang lại quần áo của mình đã chạy ra ngoài.

"Phụ vương, mẫu phi, bọn họ đâu rồi?" Nghiên quận chúa chạy đến bên ngoài thì đã thấy cha mẹ từ bên ngoài đi vào, chạy nhanh tiến lên hỏi.

Đoan Vương gia và Vương Phi thấy con gái bộ dạng quần áo không chỉnh tề, đồng thời xụ mặt xuống. Vương gia hướng tới nàng cả giận nói:

"Còn ra thể thống gì nữa? Một nữ tử chưa lấy chồng quần áo không chỉnh tề chạy ra ngoài, thật khiến người ta chê cười." Nói xong, ánh mắt ông sắc bén nhìn về phía bọn hạ nhân bên cạnh.

Bọn sai vặt nhận được ánh mắt Vương gia, lập tức cúi đầu, nào dám ngắm loạn liếc mắt một cái, cũng không phải không muốn sống nữa.

"Thúy Vân tiện tỳ này chết đi đâu rồi, sao không giúp quận chúa trang điểm?" Vương Phi cũng nghiêm mặt khiển trách.

"Dạ, có nô tỳ." Thúy Vân từ phía sau chạy tới, xem nàng vội vã thở gấp, hiển nhiên là đuổi theo Nghiên quận chúa chạy tới.

"Ngươi tiện tỳ này, hầu hạ quận chúa kiểu gì vậy? để nó bộ dạng thất lễ như vậy chạy ra khỏi phòng. Người đâu, đem tiện tỳ này kéo xuống vả miệng mười cái....." Vương Phi hướng tới bọn người hầu bên cạnh thét lên.

"Vương Phi thứ tội ——" Thúy Vân sợ tới mức nhanh chóng quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

"Mẫu phi, là con không cho nàng ấy hầu hạ, người đừng trừng phạt nàng ấy." Nghiên quận chúa thấy Thúy Vân sắp bị vả miệng, tất nhiên cũng cầu tình. Đây chính là tỳ nữ bên người của mình, đánh nàng ấy không phải là đánh vào mặt mình sao?

"Nó sai, con cũng sai. Cho nên đừng vội cầu tình." Vương Phi khiến người hầu đem Thúy Vân kéo xuống, lại để cho người hầu bên cạnh đều rời đi, lúc này mới mặt lạnh hỏi con gái.

"Nghiên Nhi mọi khi con cũng rất để ý hình thức, sao hôm nay lại luống cuống như vậy?"

Kỳ thật bà và Vương gia hai người cũng biết con gái là vì Âu Dương An rời khỏi, cũng biết rõ con gái tính chuyện tỏ tình với Âu Dương An, kết quả rốt cuộc lại không thành. Ngày hôm nay anh em Âu Dương An chào từ biệt, bọn họ cũng không thực sự giữ lại. Đối với bọn họ mà nói, Âu Dương An quả thực xem như không tệ, nhưng thân phận cũng không đủ để trở thành con rể của bọn họ.

Nghiên quận chúa bị cha mẹ trách cứ, lại nhìn bộ dạng quần áo không chỉnh tề của mình, mặt cũng nóng lên, biết mất thể diện. Có điều dù vậy, nàng vẫn quan tâm đến tin tức của Âu Dương An.

"Nghiên Nhi thất lễ rồi, mong phụ vương, mẫu phi tha thứ. Âu Dương công tử đối với con có ân, con há có thể không gặp mặt ân nhân lần cuối, đã để cho bọn họ rời đi đây?"

"Đừng nói nữa." Đối với lời nói của con gái..., Vương gia mặt lạnh ngăn cản nàng.

"Con là con của chúng ta, con đang ở đây nghĩ cái gì, chúng ta đương nhiên biết rõ. Âu Dương An mặc dù cứu con, nhưng Vương Phủ chúng ta nhiều ngày nay cũng không bạc đãi bọn họ, con là một cô nương chưa

https://thuviensach.vn

chồng, cùng một nam tử tuổi còn trẻ gần nhau như vậy, thật sự không có thể thống."

"Phụ vương ——" Nghiên quận chúa còn muốn nói điều gì.

"Được rồi, Nghiên Nhi, tâm tư của con có thể lừa gạt được người khác, nhưng không dấu diếm được chúng ta đâu. Con đối với hắn chết tâm đi, hắn đã chủ động đến xin rời đi, điều đó nói lên hắn căn bản trong lòng không có con. Hơn nữa thân phận con là quận chúa, vị hôn phu tương lai tất nhiên không thể là một thương nhân....."

Lời Đoan Vương gia nói cứng rắn rõ ràng khiến Mộc Nghiên trong lòng ngẩn ra, thì ra cha mẹ cũng biết. Nàng không cam lòng, vì sao người nàng yêu lại không phải do nàng lựa chọn?

"Phụ vương ——"

"Người đâu, đưa quận chúa trở về phòng. Trông chừng nó, không có mệnh lệnh của bổn vương, không cho phép nó rời phủ." Đoan Vương gia vung tay lên, lập tức có mấy người tới, cường ngạnh ra lệnh.

"Phụ vương ——" Mộc Nghiên không thể tin được trừng mắt nhìn phụ thân, sau đó lại nhìn sang mẫu thân bên cạnh, cầu khẩn nói, "Mẫu phi ——"

"Nghiên Nhi, chúng ta chỉ muốn tốt cho con thôi." Vương Phi nói với con gái, sau đó cũng phất phất tay. Nghiên quận chúa lập tức bị mang đi.

.....

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh rời khỏi Vương Phủ, sau đó không lâu lại nhìn thấy hai thị vệ đứng ở trước mặt bọn họ, hai người đồng thời nheo chân mày:

"Hai vị quân gia có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Chúng ta phụng lệnh thái tử điện hạ, mời Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương tiến cung." Hai thị vệ hướng tới bọn họ chắp tay.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, xem ra Mộc Nguyệt Ly quả nhiên một khắc cũng không thả lỏng giám thị bọn họ. Có điều vậy cũng tốt, dù sao bọn họ cũng không rời khỏi Quân Quốc, cứ tiến cung xem thử có thể tìm được manh mối gì về Tam Lăng Kiếm hay không đi.

"Làm phiền hai vị." Âu Dương An cười yếu ớt, cũng hướng tới hai người chắp tay.

"Mời ——"

Hoàng cung Quân Quốc, mái cong Lưu Ly, hành lang xây cẩm thạch khắc hình rồng phượng, một tòa cung điện hùng vĩ mà tinh xảo tạo nên quyền lực tối cao nhất dải đất trung tâm.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh không lộ ra tò mò, cũng không lộ ra tán thưởng, điều này khiến cho thị vệ dẫn bọn họ tiến cung đều có chút ngạc nhiên, người bình thường vào hoàng cung chẳng phải đều tò mò hoặc là sợ hãi đấy sao?

Có điều tuy lòng đầy nghi hoặc, nhưng hai người thật cũng không nói nhiều, mà là trực tiếp đưa bọn họ theo hướng về phía Đông cung.

Đông cung là nơi ở của đương kim thái tử, cũng là Hoàng đế tương lai.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh phát hiện Đông cung mặc dù cùng các cung điện khác hoa lệ như, nhưng khi bước vào bên trong lại có cảm giác không giống. Mộc Nguyệt Ly là người liều lĩnh nên bố trí gian phòng cũng khiến người ta không nắm bắt được.

"Bẩm báo điện hạ, Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương đến." Hai thị vệ dẫn hai anh em Âu Dương đứng ở ngoài cửa, rồi vào trong bẩm báo.

https://thuviensach.vn

Mà Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng phát hiện, trong Đông cung cũng không có thái giám hay cung nữ, không biết là Mộc Nguyệt Ly ra lệnh cho tất cả bọn họ lui ra rồi, hay là hắn không thích có người hầu hạ?

"Mời bọn họ vào đi."

https://thuviensach.vn

Chương 87: Linh Nhi Là Ai?

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, mời ——"

Thị vệ đưa tay ra mời. Cung kính nói với Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh gật đầu, sau đó hai người rảo bước đi vào.

Vừa vào cửa, bọn họ mới phát hiện là một gian thư phòng. Chỉ thấy cửa sổ mở ra, ánh mặt trời chiếu nghiêng vào, tương đối sáng ngời. Vách tường bên trái là một giá sách lớn, bên trên trưng bày rất nhiều sách. Mà trên bàn sách hoa mĩ cũng chỉnh tề nghiên mực, còn có giá bút treo các loại bút lông, cùng với một chồng sách. Mộc Nguyệt Ly thì an vị ở phía sau bàn sách, trên tay cầm bút lông, dường như đang viết gì đó trên giấy Tuyên Thành.

Nghe tiếng bước chân của Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, Mộc Nguyệt Ly ngẩng đầu lên, một bên đem bút đặt tại nghiên mực, một bên cười với hai anh em, giọng điệu tỏ vẻ rất quen thuộc:

"Hai người đã tới."

Trong lòng Âu Dương Tĩnh đảo đôi mắt trắng, lão huynh, đừng nhận bừa chứ, chúng ta tính ra vẻn vẹn chỉ mới gặp qua vài lần thôi, vẫn là người xa lạ. Bằng không, nhiều nhất, thì ngươi là người đã cứu Âu Dương An.

Nhưng nàng vẫn cùng Âu Dương An hướng tới Mộc Nguyệt Ly hành lễ, nói:

https://thuviensach.vn

"Thảo dân (dân nữ) thỉnh an thái tử điện hạ."

"Đứng lên đi, ta đã nói không cần khách sáo mà."

Mộc Nguyệt Ly bày ra dáng vẻ tức giận, sau đó chỉ vào ghế dựa bên cạnh nói, "Ngồi xuống trước đã."

"Tạ điện hạ." Tuy là không cho khách sáo, nhưng bọn họ nghĩ mình dù sao cũng đang ở dị quốc, cũng muốn tuân thủ theo quy tắc.

Mộc Nguyệt Ly lắc đầu, thấy hai người bọn họ vẫn như vậy, có chút không vui. Bất quá cũng không nói gì, ngược lại bảo thị vệ canh giữ ở phía ngoài cho người đưa trà tiến vào.

Rất nhanh, thái giám bê khay trà vào. Mời Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh uống trà, rồi mới lui xuống.

"Đây là trà thượng đẳng ở Giang Nam được dâng lên, trà Long Tĩnh, hai người nếm thử một chút đi." Mộc Nguyệt Ly nói với bọn họ.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh uống một ngụm, sau đó gật đầu:

"Quả nhiên là trà ngon."

Mộc Nguyệt Ly nghe được lời của bọn họ, dường như rất cao hứng. Sau đó ba người lại tùy tiện hàn huyên vài lời, Mộc Nguyệt Ly mới nói:

"Lần trước ở trong phủ hoàng thúc, ta có nói muốn mời hai người đến hoàng cung làm khách, cho nên hôm nay khi biết hai người rời khỏi Vương Phủ, mới sai người mời hai người tới."

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nghe hắn nói trong mắt không để lại dấu vết thoáng hiện trào phúng, chẳng lẽ hắn thật sự không sợ bọn họ đoán ra được hắn đang phái người giám thị bọn họ sao? Có điều hai người ở mặt

https://thuviensach.vn

ngoài không lộ ra biểu hiện bất mãn hay bất kỳ suy nghĩ nào, muốn diễn trò ư, thế thì chúng ta cùng nhau diễn.

"Đa tạ điện hạ mời."

Âu Dương Tĩnh cười với Mộc Nguyệt Ly nói, "Có thể đến hoàng cung tham quan, thật sự là vận may của chúng ta. Huống chi trước đây là điện hạ cứu huynh trưởng, theo lý thuyết chúng ta nên tạ ơn điện hạ mới đúng."

"Tĩnh nhi nói không sai." Âu Dương An cũng gật đầu, tiếp theo đứng lên, hướng tới Mộc Nguyệt Ly chắp tay, bái thật sâu, "Đa tạ ân cứu mạng của điện hạ."

Mộc Nguyệt Ly thấy hai anh em bày ra dáng vẻ này, chỉ lặng im. Nhưng ngay sau đó cũng cười đứng lên:

"Ha ha, vẫn là câu nói kia. Quen biết là hữu duyên, lúc trước ở Lan quốc có thể gặp được Âu Dương huynh cũng là duyên phận, hai người không nên lại khách sáo. Chúng ta đều xấp xỉ tuổi nhau, mọi người vẫn nên thoải mái trò chuyện đi."

"Điện hạ đã nói vậy, chúng ta đây xin mạo phạm." Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng cười đáp.

"Tốt lắm, tốt lắm." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, "Âu Dương huynh và Âu Dương cô nương nên như thế."

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng cười làm lành cùng hắn trống rỗng đáp lời, rốt cuộc được an bài ở một cung điện không xa Đông cung.

.....

Bóng đêm tiến đến, hoàng cung cũng bị ánh trăng nhu hòa bao phủ.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh dùng bữa tối, lại cùng Mộc Nguyệt Ly hàn huyên trong chốc lát, sau đó hai người được cung nữ, thái giám dẫn đường đi đến cung điện ở tạm.

Ánh trăng chiếu sáng, nhiều điểm sao sáng cũng làm đẹp cho bầu trời đêm. Cung điện hoa lệ mái hiên được chiếu sáng bởi ngọn đèn mông lung, hoa và cành liễu lay động, mùi thơm xông vào mũi. Bóng đêm mê người, làm cho người ta say mê.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh giống nhau, cũng cảm giác được bóng đêm ôn nhu, hai người nhìn nhau. Trong lòng đều dâng lên tơ ngọc từng đợt từng đợt, càng muốn tay trong tay cùng nhau dạo bước trong bóng đêm xinh đẹp, hưởng thụ sự lãng mạn của bọn họ.

Hai người tâm ý tương thông, tất nhiên đều hiểu được cảm thụ của đối phương, vì vậy ánh mắt đều rơi vào các cung nữ, thái giám bên cạnh, hai người tay vừa động, vừa định ra tay điểm huyệt đạo của bọn họ. Bỗng nhiên một đoàn người từ bên kia tiến đến đây, phía trước có một vị thái giám cầm đèn lồng, đi giữa còn lại là một vị nam tử độ tuổi trung niên mặc áo dài của hoàng thất.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, người tới nhất định là Hoàng đế Quân Quốc. Bọn họ cũng vì có người tới mà bỏ qua ý tưởng điểm huyệt đạo các cung nữ.

Quả nhiên, những người dẫn đường cho anh em Âu Dương An đã có người phát hiện ra hoàng đế. Cực kỳ nhanh nói nhỏ với Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh:

"Công tử, tiểu thư, hoàng thượng tới." Dứt lời, bọn họ cũng rất nhanh cung kính đứng sang bên cạnh.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh tất nhiên cũng đứng qua một bên.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế cũng nhìn thấy người ở bên này, nhưng lại không nhìn ra diện mạo, chỉ cảm thấy bóng dáng đều rất xa lạ. Ông khẽ giương tay, đoàn người lập tức hướng về Âu Dương An bọn họ đến gần.

"Thảo dân (dân nữ) tham kiến hoàng thượng ——" Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh hướng tới Hoàng đế thi lễ.

"Nô tỳ (nô tài) khấu kiến hoàng thượng, vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế." Thái giám và các cung nữ bên cạnh Âu Dương An bọn họ cũng hành lễ với hoàng đế.

"Đứng lên đi." Hoàng đế hướng tới bọn họ giơ tay lên.

"Tạ hoàng thượng." Âu Dương An bọn họ đứng dậy, ngẩng đầu lên.

Hoàng đế cũng đang nhìn diện mạo Âu Dương Tĩnh, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người. Ngọn đèn kia chiếu lên dung mạo Âu Dương Tĩnh một chút cũng không che giấu được, đều lộ ra, nên cũng giúp họ nhìn rõ vẻ mặt của Hoàng đế không sót điểm nào.

Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Hoàng đế cũng có chút khó hiểu, sao lại thế? Có gì không ổn ư?

"Linh, Linh Nhi?" Hoàng đế kinh ngạc nhìn Âu Dương Tĩnh, mở miệng. Âm giọng cũng nhẹ vô cùng, chỉ sợ người trước mắt chạy mất.

"Linh Nhi?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An nhìn nhau, Linh Nhi là ai?

"Hoàng thượng?" Thái giám hầu hạ Hoàng đế cũng không hiểu lên tiếng.

"Linh Nhi, nàng trở về gặp trẫm sao?" Hoàng đế dường như không nghe thấy, ánh mắt nhìn thẳng vào Âu Dương Tĩnh. Trong mắt có ưu thương, có

https://thuviensach.vn

vui sướng, phức tạp như vậy, khiến Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh không biết sao lại thế này?

Mà cũng nữ, thái giám bên cạnh ánh mắt đã ở trên người bọn họ trông qua nhìn lại.

Có điều cũng chỉ có một chút nghi hoặc, Âu Dương Tĩnh đoán được, chỉ e Hoàng đế đã nhận lầm người.

"Hoàng thượng, dân nữ Âu Dương Tĩnh, cũng không phải Linh Nhi gì đó?"

"Ngươi không phải Linh Nhi?" Hoàng đế không tin, lắc đầu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 88: Chuyện Cũ Như Mây Khói

"Ngươi không phải Linh Nhi?" Hoàng đế không tin, lắc đầu.

"Dân nữ không phải." Âu Dương Tĩnh lại phủ định, nhìn vẻ mặt thất vọng của hoàng đế. Nàng đoán người gọi Linh Nhi kia hẳn là rất quan trọng đối với hoàng đế, không biết nàng ta là ai? Đã chết rồi? Hay là mất tích?

Hoàng đế nhìn Âu Dương Tĩnh, rõ ràng là khuôn mặt giống hệt Linh Nhi, ông vô cùng thất thần. Nhưng thiếu nữ trước mắt này tuổi thọ chỉ như con gái của Linh Nhi thôi, nếu Linh Nhi chưa qua đời, có phải con gái của bọn họ cũng lớn như vậy hay không?

Mọi người thấy Hoàng đế thất thần nhìn Âu Dương Tĩnh, bọn họ cũng không biết phải làm sao bây giờ?

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhìn hoàng đế, nếu bây giờ bọn họ cáo lui có khi nào sẽ chọc giận ông ấy hay không? Tuy không e ngại, nhưng cũng là chuyện phiền phức. Huống chi hiện giờ Hoàng đế không giống quân vương chút nào, kỳ thật càng giống một lão giả đang mất tinh thần.

Hoàng đế vừa trầm lặng chốc lát, sau đó mới thất hồn lạc phách phất phất tay với hai người:

"Các ngươi đi đi."

"Thảo dân (dân nữ) cáo lui." Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh hành lễ với hoàng đế, sau đó dẫn cung nữ, thái giám lướt qua người hoàng đế, trở về cung điện đang ở tạm.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế quay người lại, nhìn theo bóng lưng của bọn họ, thần sắc thật lâu cũng không trở lại bình thường, mãi đến khi bóng dáng Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bị bóng đêm nuốt hết, ông mới hỏi thái giám bên người:

"Bọn họ là ai?" Lại có hai người xa lạ ở trong hoàng cung, hơn nữa nàng kia còn giống Linh Nhi đến thế?

“Hồi bẩm bệ hạ, nô tài nghe nói hôm nay có hai người đến làm khách ở Đông Cung. Có lẽ chính là vị công tử và cô nương vừa rồi." Thái giám cẩn thận hồi đáp, ông ta không phải là thái giám bên người của hoàng đế, chẳng qua trùng hợp đúng dịp Khánh công công sinh bệnh, ông mới được hầu hạ hoàng thượng. Cho nên cũng không hiểu rõ chuyện của Linh Phi.

"Khách của Thái tử?" Hoàng đế nhíu mày lại, ngẩng đầu nhìn về hướng Đông cung. Ông vốn là muốn đến Đông cung, nhưng vừa rồi gặp Âu Dương Tĩnh, nhớ lại chuyện cũ, cũng không còn tâm tình đi nữa.

"Trở về đi." Hoàng đế nói xong, cũng xoay người đổi hướng trở về.

"Vâng" thái giám, cung nữ hầu hạ rời đi, chỉ là trong lòng mỗi người đều cân nhắc, Linh Nhi trong miệng hoàng thượng là ai? Sao lại không đến Đông cung nữa? Đại khái, không bao lâu sau, trong cung lại có lời đồn.

Hoàng thượng về tới ngự thư phòng, bảo tiểu thái giám hầu hạ lui xuống.

Ngự thư phòng thực im lặng, giấy và bút mực chỉnh tề bày trên mặt bàn. Cửa sổ mở, bóng đêm mông lung.

Mộc Khiêm Niên lập tức ngồi vào ghế, cả người giống như mềm nhũn, hai mắt vô thần nhìn trần nhà. Mỗi vị hoàng tử ở đây đều hướng tới một mục đích duy nhất, nhiều năm trước mình cũng là trong lòng tràn đầy ngôi vị hoàng đế, lúc bản thân được như nguyện rồi, vẫn cho rằng đó là chuyện hạnh phúc nhất. Chỉ tới sau khi đang trên ngôi đế rồi, mới phát hiện ngồi

https://thuviensach.vn

trên cao khó tránh cảnh cô đơn, đế vương thật sự là rất cô đơn, tịch mịch vô cùng.

Có điều thời điểm ông đăng cơ năm thứ tư, trong lúc cải trang xuất cung trên đường gặp được Linh Nhi. Vẻ đẹp của nàng, giống như hoa mẫu đơn, tựa như khéo hiểu lòng người khiến ông rơi vào điên đảo, biết chắc nữ tử này chính là người ông vẫn muốn tìm, có thể làm bạn bên cạnh ông cả đời.

Vì không muốn dọa nàng, ông mới giấu đi thân phận chân thật của mình, lấy thân phận buôn bán sinh nhai ra cùng nàng kết giao, Linh Nhi nảy sinh tình cảm với ông, mãi đến nửa năm sau, bọn họ gặp được thích khách. Thân phận của ông mới bị lộ.

Linh Nhi hận ông giấu diếm thân phận, lại càng yêu ông sâu sắc. Nàng cũng theo ông vào hoàng cung.

Mộc Khiêm Niên cho rằng mình là đế vương, có thể bảo vệ tốt nữ tử mình yêu thích. Thật sự thì bọn họ ở hoàng cung cũng có một đoạn thời gian hạnh phúc, nhưng trong khi ông đang hưởng thụ giang sơn mỹ nhân thì chuyện làm cho ông thống khổ nhất đã xảy ra.

Năm thứ hai sau khi Linh Nhi tiến cung, nàng mang thai. Đó là kết tinh tình yêu của bọn họ, cũng càng khiến Mộc Khiêm Niên đối với nàng yêu như trân bảo, ông lại đã quên, hoàng cung không chỉ có một mình Linh Nhi, ông còn có hoàng hậu, còn có phi tần, cho dù ông không hề giống các đế vương khác có tam cung lục viện, nhưng hậu cung của ông cũng có một ít nữ tử. Mà những nữ tử kia bình thường ở trước mặt ông đều là nhu thuận vô cùng, khiến ông trong lúc nhất thời bị hạnh phúc làm cho hồ đồ, đã quên mất hậu cung có ai không lục đục với nhau?

Cũng bởi vì sơ sẩy nhất thời của ông, khiến cho Linh Nhi trước mắt mình bị hại, rốt cuộc tìm khắp nơi cũng không thấy bóng dáng. Tuy ông đã trừng phạt người hại Linh Nhi, cũng có ích gì đâu? Nhiều năm như vậy tìm

https://thuviensach.vn

khắp nơi cũng không tìm được Linh Nhi, chẳng lẽ lần đó nàng thật sự cũng đã bị trọng thương không chữa trị được sao? Nhớ tới nữ tử gặp được tối nay, ông lại không nhịn được suy đoán, chẳng lẽ nàng ấy và Linh Nhi có quan hệ gì? Nếu không sao lại giống nhau đến thế đây?

"Người đâu——" Hoàng đế rốt cuộc đưa ra quyết định, ông hướng tới chỗ tối gọi.

"Bệ hạ ——"một người áo đen bước ra, cúi đầu, nhìn không rõ diện mạo.

Hoàng đế nhìn thoáng qua hộ vệ ẩn danh do mình tự tay đào tạo, trầm giọng:

"Trẫm muốn ngươi đi điều tra, hai vị khách của thái tử rốt cuộc là thân phận gì?"

“Vâng” hộ vệ đáp, chỉ cho là Hoàng đế quan tâm tới thái tử mà thôi.

"Nhanh chóng cho trẫm đáp án, được rồi, lui xuống đi." Hoàng đế phất phất tay với hộ vệ, khuôn mặt ủ rũ.

“Vâng” hộ vệ bóng dáng vừa lui, lại biến mất ở trước mắt.

Mà một đêm này, Hoàng đế trắng đêm không ngủ, tiểu thái giám canh giữ bên ngoài thư phòng cũng lo lắng.

Bên kia, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh bọn họ suy đoán, Linh Nhi kia rốt cuộc là ai? Không biết có quan hệ với Tam Lăng Kiếm hay không? Có điều ý tưởng lãng mạn dưới đêm trăng cùng nhau đi dạo đã không còn, sau khi gặp được hoàng đế, tâm tư hai người đều để hết trên người ông ta.

"Các ngươi lui xuống trước đi." Âu Dương Tĩnh phân phó với cung nữ, thái giám hầu hạ bọn họ.

https://thuviensach.vn

“Vâng” thái giám, cung nữ đều thối lui đến ngoài cửa.

Âu Dương An tiến lên từng bước đóng cửa lại, rồi mới ngồi xuống bên cạnh Âu Dương Tĩnh.

"Tĩnh nhi, muội nói Linh Nhi trong miệng Hoàng đế là ai?" Không hiểu sao hắn luôn luôn có cảm giác, dường như tương lai của bọn họ sẽ cùng với người tên Linh Nhi đó có liên quan? Thực kỳ diệu, theo lý thuyết bọn họ cũng không quen ai là Linh Nhi, chứ đừng nói tới liên lụy gì, nhưng sao mà kỳ quái, hắn lại cảm giác sẽ cùng một người không quen biết có dính dấp.....

"Không biết." Âu Dương Tĩnh lắc lắc đầu, "Có lẽ là một vị phi tử trước kia." Nàng cũng không cảm thấy quá hứng thú.

Âu Dương An gật đầu, rất có thể.

"Chúng ta sẽ ở lại hoàng cung bao lâu?" Có lẽ không phải là bọn họ muốn ở bao lâu, mà là thái tử muốn để bọn họ ở lại bao lâu mới đúng.

"Không quá hai ngày." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh híp lại, lộ ra ý cười. "Nếu không ngoài dự tính của muội, nhanh thôi, tin tức về Tam Lăng Kiếm sẽ xuất hiện."

"Có tin tức?" Âu Dương An kinh ngạc, mới vừa rồi hắn còn suy nghĩ về chuyện củaTam Lăng Kiếm. Giờ sẽ có tin tức?

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 89: Thái Tử Cho Mời

Hôm sau, mặt trời hiện lên trên bầu trời bao la xanh thẳm, báo hiệu một ngày khí trời tốt lành.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh được cung nữ hầu hạ dùng bữa sáng đầu tiên trong hoàng cung.

Bữa sáng qua đi, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vừa nhìn các cung nữ thu dọn xong bát đũa thì một thái giám đi tới.

"Thỉnh an công tử, tiểu thư" thái giám kia hướng tới hai người hành lễ.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, thái giám này là người của Đông cung, chẳng lẽ là Mộc Nguyệt Ly sai đến?

"Công công xin đứng lên." Âu Dương An hỏi thái giám "Không biết công công đến đây có chuyện gì?"

"Nô tài phụng lệnh truyền của thái tử, mời Âu Dương cô nương đến Đông cung." Thái giám đáp, đồng thời liếc mắt đánh giá Âu Dương Tĩnh. Quả nhiên là nữ tử xinh đẹp, chẳng lẽ thái tử bị sắc đẹp của nàng ta làm cho mê muội.

Lời thái giám nói khiến Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhíu mày lại, nhưng chỉ trong nháy mắt bọn họ lập tức khôi phục lại bình thường. Có điều trong đầu lại bắt đầu suy đoán mục đích của Mộc Nguyệt Ly.

Âu Dương An cảm thấy không thoải mái, nghe khẩu khí của thái giám dường như Mộc Nguyệt Ly chỉ mời một mình Tĩnh nhi. Cô nam quả nữ, lại

https://thuviensach.vn

đang ở trong địa bàn của hắn ta, hắn làm sao yên tâm được đây?

"Công công, điện hạ chỉ mời lệnh muội?" hắn nhịn không được hỏi.

“Hồi bẩm công tử, thái tử đích thực chỉ gọi Âu Dương cô nương." Thái giám cười tủm tỉm đáp. Hắn chỉ cho rằng hai người này là anh em thân thiết, nên trong lòng thầm nghĩ, Âu Dương công tử hiện giờ đang lo lắng cho em gái đây, nếu Âu Dương cô nương được thái tử để ý đến, chỉ sợ hắn ta cười còn không kịp, đến lúc đó vinh hoa phú quý còn không phải cuồn cuộn mà đến ư.

Âu Dương An nghe thái giám trả lời như vậy, trong mắt lại hiện lên lo lắng. Mộc Nguyệt Ly rốt cuộc là có mưu tính gì?

Âu Dương Tĩnh đưa mắt nhìn Âu Dương An, đương nhiên biết trong lòng hắn đang suy nghĩ gì. Có điều nàng cũng không sợ Mộc Nguyệt Ly có ý đồ gì, nàng tin tưởng mình thừa sức ứng phó được.

"Đi thôi, công công." Âu Dương Tĩnh nói với thái giám, một bên cho Âu Dương An ánh mắt để hắn yên tâm.

Âu Dương An há miệng thở dốc, rốt cuộc vẫn không nói gì, chỉ chăm chăm nhìn Âu Dương Tĩnh theo công công rời đi. Tuy hắn rất lo lắng nhưng hắn cũng tin tưởng Tĩnh nhi nhất định sẽ không có chuyện gì.

Đông cung, tẩm cung thái tử.

Âu Dương Tĩnh thấy thái giám dẫn mình tới nơi này thì mày nhăn lại, nào có ai gọi một thiếu nữ đến tẩm cung của nam tử. Cũng may nàng là người xuyên qua, chứ không phải nữ tử có tư tưởng bảo thủ lớn lên ở thời này. Nếu không, chỉ sợ một khi lời đồn truyền ra ngoài, cũng chỉ có thể ngồi lau nước mắt hoặc sống không nổi.

https://thuviensach.vn

Sau khi vào phòng, nàng lập tức nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly nằm ở trên giường, bên cạnh lại không có ai, trong phòng cũng không có một cung nữ hay thái giám hầu hạ nào, việc này làm cho nàng cảm thấy có điều mờ ám, chân mày càng nhíu chặt hơn.

"Điện hạ, Âu Dương cô nương đến." Thái giám hướng tới Mộc Nguyệt Ly hồi báo.

Mộc Nguyệt Ly lúc này mới mở mắt ra nhìn Âu Dương Tĩnh. Hôm nay nàng mặc bộ áo màu xanh nhạt, tóc búi lên, đầu cắm ngọc trâm, tuy xem ra rất đơn giản, nhưng đối với hắn – người đã quen với việc ăn mặc tinh xảo của các phi tần trong cung -lại càng cảm thấy tươi mát, xinh đẹp.

"Ngươi lui xuống trước đi." Mộc Nguyệt Ly nói với thái giám.

"Vâng, nô tài cáo lui." Thái giám hướng tới Mộc Nguyệt Ly hành lễ, lui xuống, nhưng trên mặt lại hiện lên vẻ ám muội, e là hắn đang nghĩ Mộc Nguyệt Ly gọi Âu Dương Tĩnh tới là vì chuyện nam nữ.

Âu Dương Tĩnh không để ý đến thần sắc của thái giám khi rời đi, nhưng cũng đoán biết vẻ mặt hắn ta có bao nhiêu ám muội. Nàng khinh thường, cũng không để ý. Có điều nhìn đến Mộc Nguyệt Ly trước mắt, cũng không có bất kỳ biểu tình gì.

Mộc Nguyệt Ly nhìn nàng, cũng là mang theo mê say cùng thưởng thức. Chỉ là ánh mắt như vậy càng khiến trong lòng Âu Dương Tĩnh nổi lên tức giận, xem ra Mộc Nguyệt Ly đối với nàng có ý muốn sở hữu, nàng không cho rằng Mộc Nguyệt Ly yêu thương chính mình, chỉ e là nam tử thấy mỹ nữ thì nảy sinh ý muốn chiếm hữu mà thôi, hơn nữa nàng lại không có hứng thú với hắn, về điểm này không chừng Mộc Nguyệt Ly cũng đã nhìn ra, cho nên càng thêm có ý tưởng chinh phục đối với nàng.

"Âu Dương cô nương, mời ngồi." Mộc Nguyệt Ly rốt cuộc làm người đầu tiên mở miệng, chỉ chỉ vào ghế dựa bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh cũng không chối từ, trực tiếp ngồi xuống ghế. Dáng vẻ thong dong, hoàn toàn không có một chút thẹn thùng hay kích động của nữ tử khi bước vào phòng của nam tử xa lạ.

Mộc Nguyệt Ly nhíu nhíu chân mày, hứng thú trong mắt càng sâu hơn.

"Nghe nói, tối hôm qua hai người có gặp hoàng thượng?" Mộc Nguyệt Ly lại mở miệng, tối hôm qua chuyện phụ hoàng nhìn thấy Âu Dương Tĩnh lại thất thần gọi Linh Nhi tất nhiên chạy không khỏi tai mắt của hắn. Hắn biết Linh Phi, nhưng lại chưa từng thấy qua, càng không biết Linh Phi và Âu Dương Tĩnh vẻ ngoài giống nhau. Điều này khiến hắn dâng lên cảm giác nguy cơ. Phụ hoàng đối với Linh Phi tình cảm sâu đậm, hắn từng nghe nói qua từ chỗ mẫu hậu. Nhưng hắn lo lắng phụ hoàng sẽ vì tưởng nhớ Linh Phi mà nổi lên ý nghĩ để nàng thay thế Linh Phi.

"Đúng." Âu Dương Tĩnh đáp, nàng đương nhiên biết Mộc Nguyệt Ly nhất định sẽ biết chuyện này. Nhưng không biết hắn hỏi để làm gì? Chẳng lẽ hắn cho rằng Hoàng đế sẽ thấy bọn họ có gì không ổn?

"Sau này cô nương nên tránh phụ hoàng." Mộc Nguyệt Ly nói.

"Sau này?" Âu Dương Tĩnh lại nhịn không được trào phúng gợi lên môi cười, "Cám ơn lời mời của thái tử, có điều ta đang suy nghĩ, hai ngày nữa sẽ rời khỏi Quân Quốc."

"Phải đi sao?" Mộc Nguyệt Ly cười như không cười nhìn Âu Dương Tĩnh, "Chẳng lẽ là bổn điện hạ tiếp đón Âu Dương cô nương không chu đáo, hay là ——"

Hắn xoay chuyển lời nói, tươi cười trở nên ẩn ý sâu xa:

"Chẳng lẽ Âu Dương cô nương không muốn biết chuyện của Tam Lăng Kiếm nữa?"

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh lập tức giật mình, không ngờ Mộc Nguyệt Ly chủ động nói về Tam Lăng Kiếm. Xem ra hắn hiểu rõ bọn họ là vì Tam Lăng Kiếm mới đến Quân Quốc, chẳng lẽ Tam Lăng Kiếm và Quân Quốc, đích thực có quan hệ với Mộc Nguyệt Ly sao?

"Đa tạ điện hạ quan tâm, ta đối với Tam Lăng Kiếm tuy có hứng thú, nhưng lại càng ưa thích dùng năng lực của chính mình mở ra bí mật trong đó, như thế mới có ý nghĩa....."

"Ha ha, không hổ là nữ tử ta xem trọng, quả nhiên suy nghĩ cũng khác người." Mộc Nguyệt Ly đột nhiên cười vang lên, còn lớn miệng đem Âu Dương Tĩnh trở thành vật sở hữu của hắn.

Đối với ý nghĩ ngông cuồng của hắn, Âu Dương Tĩnh lại không tức giận. Nhưng nụ cười trào phúng trên mặt không hề che dấu, nhìn hắn như đang nhìn một con tôm tép nhãi nhép.

Dưới ánh mắt của nàng, nụ cười trên mặt Mộc Nguyệt Ly không tự giác biến mất, hắn đột nhiên đứng lên, bước vài bước đến trước mặt Âu Dương Tĩnh, thu lại tươi cười, toàn thân hắn đều tỏa ra một loại khí phách, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh, gằn từng chữ:

"Ở lại đi, cùng ta chia xẻ thiên hạ." Lời hắn nói không phải khẩn cầu, lại càng không là thương lượng, mà là một loại tuyên cáo bá đạo, hắn, Mộc Nguyệt Ly muốn có được Âu Dương Tĩnh.

Đối mặt với lời nói của hắn, nụ cười của Âu Dương Tĩnh càng sâu, sau đó không chút do dự từ chối:

"Nếu ta muốn thiên hạ, cần gì phải cùng ngài chia xẻ?!"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 90: Thủ Độ Giao Phong

"Nếu ta muốn thiên hạ, cần gì phải cùng ngài chia xẻ?!"

Mộc Nguyệt Ly khí phách, cao quý, Âu Dương Tĩnh so với hắn càng ngông cuồng, khí phách hơn. Khí thế trên người thậm chí so với thân là thái tử như hắn càng muốn hơn, cả người giống như một con Phượng Hoàng, chói mắt khiến người khác không thể nhìn thẳng.

Trong ánh mắt thâm thúy của Mộc Nguyệt Ly là kinh ngạc, một nữ tử làm sao lại có khí thế mạnh mẽ như vậy? Nếu nói nàng là nữ vương không chừng còn có người tin. Hắn đương nhiên không biết trước khi xuyên qua Âu Dương Tĩnh là CEO của một công ty đa quốc gia, đã quen ra lệnh, lãnh đạo người khác.

Mộc Nguyệt Ly lại càng thêm hứng thú với Âu Dương Tĩnh. Ôn nhu đa tình, quyến rũ xinh đẹp, điềm đạm đáng yêu có rất nhiều nữ tử như vậy. Nhưng nữ tử giống Âu Dương Tĩnh mới có đủ tư chất đứng cạnh bên mình, cúi đầu ngẩng đầu nhìn thiên hạ. Cho nên hắn nhất định sẽ không buông tha nàng, dù phải dùng hết tất cả thủ đoạn cũng không tiếc.....

Ý tưởng xoay chuyển, làm vẻ mặt Mộc Nguyệt Ly cũng biến đổi lớn. Không hề có cảm giác khiếp sợ đối với Âu Dương Tĩnh, mà là một loại khí phách bắt buộc cường thế.

"Bổn cung muốn nàng làm Thái Tử Phi của ta."

"Ngài si tâm vọng tưởng." Âu Dương Tĩnh khí phách nói với Mộc Nguyệt Ly. "Nếu Điện hạ gọi ta tới là muốn nói điều này, ta đây xin lui

https://thuviensach.vn

trước."

Dứt lời, không đợi Mộc Nguyệt Ly phản ứng, lập tức xoay người hướng về bên ngoài Đông cung đi ra.

Mộc Nguyệt Ly thấy thế, sao có thể để nàng rời đi. Thân thể lướt qua, cánh tay dài lập tức duỗi ra hướng tới Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh không cần quay đầu lại cũng có thể cảm giác được Mộc Nguyệt Ly muốn bắt mình, hé môi cười, trực tiếp đánh trả tấn công của hắn.

Mộc Nguyệt Ly cảm giác được một sức mạnh khổng lồ đánh tới mình lập tức hoảng sợ, không ngờ Âu Dương Tĩnh lại mạnh như vậy. Lại nhớ đến nàng có thể điều khiển muông thú, phụ thân nàng còn là đại tướng quân nắm trọng binh ở Lan quốc, nếu lần này náo loạn trở mặt với nàng, nói không chừng sẽ thật sự gặp chuyện không may. Tuy sớm muộn gì Quân Quốc và Lan quốc cũng sẽ khai chiến, nhưng nếu cùng nàng đối địch rồi, hắn có dự cảm Quân Quốc sẽ gặp đại nạn. Vẻ mặt trầm xuống, lúc này càng quyết tâm giữ ý định không thể thả nàng đi, thậm chí là cả hai anh em đều không thể rời khỏi Quân Quốc.

"Người đâu, ngăn nàng ấy lại."

Mộc Nguyệt Ly một bên hướng đến bên ngoài ra lệnh cho hộ vệ, một bên ép sát xông lên. Cùng Âu Dương Tĩnh giao đấu, tuy nàng rất lợi hại, nhưng hắn cho rằng nàng mạnh nhất là điều khiển thú, chỉ cần không cho nàng có cơ hội gọi mãnh thú tới, hắn tin tưởng bằng sức mình, còn có hộ vệ, sẽ có thể bắt giữ được nàng.

Lời Mộc Nguyệt Ly vừa ra, chỉ thấy hơn mười bóng đen xuất hiện ở Đông cung, mỗi người xem ra đều là cao thủ.

Đối mặt với sự xuất hiện đột ngột của hộ vệ, Âu Dương Tĩnh khẽ nhếch môi cười, cũng nên để cho Mộc Nguyệt Ly hiểu biết một chút cái gì gọi là

https://thuviensach.vn

không biết lượng sức.

Bàn tay mềm xoa ngọc tiêu giắt bên hông, trực tiếp cầm ngọc tiêu trong tay.

Mộc Nguyệt Ly thấy nàng tay cầm ngọc tiêu, ánh mắt biến đổi, tuyệt đối không thể để nàng thổi ra tiếng tiêu. Nếu không đến lúc đó bách thú mênh mông, cuồn cuộn xâm nhập hoàng cung, trong nội cung lập tức sẽ gặp nguy hiểm. Vừa nghĩ đến điều này, Mộc Nguyệt Ly trực tiếp lấy ra bảo kiếm của mình, lại quay người mở ra một cái hộp, cả phòng nhất thời sáng lên. Thì ra trong cái hộp kia có một viên Dạ Minh Châu cực lớn.

Dạ Minh Châu thay thế ngọn đèn lúc trước, chiếu lên đám đông đều cực kỳ sáng ngời.

Hộ vệ xông vào có mười mấy người, mỗi một người đều mặc trang phục đen, tản nhau ra đứng xung quanh chặn trước cửa lớn cung điện. Mà phía sau lại không có cửa sổ, chỉ có Mộc Nguyệt Ly cầm bảo kiếm bảo vệ chặt chẽ. Thân kiếm bóng loáng được Dạ Minh Châu chiếu rọi xuống cũng lóe ra hào quang sáng chói, khí thế uy hiếp.

Âu Dương Tĩnh nhìn phía trước, lại quay đầu nhìn Mộc Nguyệt Ly, cười lạnh một tiếng, gợi lên môi đỏ mọng, tay kia thì hướng lên trên đầu rút trâm cài tóc ra, tóc dài tán loạn rơi xuống sau lưng. Đôi mắt lóe ra ánh thần bí so với Dạ Minh Châu còn sáng ngời hơn, môi đỏ hồng giương lên, không che dấu chút nào ánh mắt khinh thị, trào phúng đối với những người trước mắt này.

"Thái tử điện hạ xem ra nhất định muốn ta ở lại?"

"Đúng." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, "Ta muốn nàng ở lại."

Âu Dương Tĩnh lại cười lạnh một tiếng, tiêu cầm trong tay giơ lên. Lại làm Mộc Nguyệt Ly nghĩ đến nàng muốn thổi tiêu gọi mãnh thú, lập tức

https://thuviensach.vn

đưa một ánh mắt đến các hộ vệ.

Mười mấy hộ vệ nhận được chỉ thị, lập tức từ các hướng tấn công về phía Âu Dương Tĩnh. Có điều Âu Dương Tĩnh phát hiện vũ khí của bọn họ cũng trở nên kỳ quái, hình dạng giống mặt trăng, chẳng lẽ là Viên Nguyệt Loan Đao trước kia từng xem trong truyện kiếm hiệp?

Âu Dương Tĩnh thấy mình bây giờ đầu đầy hắc tuyến, không biết nên nói cảm giác của mình hiện giờ là gì.

Mà Mộc Nguyệt Ly dường như cảm giác được bất động của Âu Dương Tĩnh, con ngươi thâm thúy khẽ cong, bóng dáng lập tức tấn công về phía Âu Dương Tĩnh. Bảo kiếm trên tay hắn cũng là kiếm tốt chém sắt như chém bùn, có điều mục tiêu của nó đương nhiên không phải đả thương nàng, mà là phá hư ngọc tiêu của nàng. Hắn nghĩ chỉ cần có thể phá hủy ngọc tiêu của nàng, để nàng không thể điều khiển thú là được. Nhũng hắn lại quên mất người ta cũng nói trong cơ thể Âu Dương Tĩnh còn có một cây Tử Nguyệt bảo kiếm nữa. Thần kiếm vừa ra, ai dám tranh phong? Hắn muốn vây khốn nàng là không có khả năng.

Chỉ thấy Âu Dương Tĩnh vươn tay ra, bóng dáng như tia chớp lóe lên trên bầu trời, khiến mọi người kinh ngạc.

Nhóm hộ vệ hai mặt nhìn nhau, tuy cho tới nay, bọn họ đều là chấp hành bảo vệ thái tử, kiêm cả nhiệm vụ ám sát. Nhưng bản lĩnh quỷ mị, nhẹ nhàng, nhanh chóng như Âu Dương Tĩnh, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Hơn nữa nhìn nữ tử đang tấn công về phía bọn họ, rõ ràng xinh đẹp đến cực điểm, khí thế kia lại khiến người ta vô cùng sợ hãi.

Ai cũng không nhìn rõ được Âu Dương Tĩnh ra tay thế nào, những hộ vệ ở đây đều là cao thủ nhưng lại hoàn toàn bị đánh bại.

Thắng lợi, phải nói là thắng lợi áp đảo tuyệt đối.

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly giật mình, cửa sổ đã mở ra. Gió đêm thổi, làn tóc đen dài đến eo của Âu Dương Tĩnh phiêu phiêu bay trong gió, bóng dáng mảnh khảnh kia so với tất cả đều cao lớn hơn. Nếu đem các cao thủ trên giang hồ liệt kê ra so sánh, thì Âu Dương Tĩnh trước mắt đơn giản là lợi hại nhất. Mộc Nguyệt Ly hoài nghi võ công lợi hại của nàng rốt cuộc là học được từ đâu? Càng gặp người lợi hại, hắn lại càng là hưng phấn. Máu trong cơ thể như điên cuồng trào dâng, tựa như bão tố ngoài biển khơi.

Âu Dương Tĩnh quay đầu lại, nhìn Mộc Nguyệt Ly, dẩu môi, nâng cằm, nói:

"Bây giờ điện hạ còn muốn giữ ta lại không?"

Mộc Nguyệt Ly dĩ nhiên muốn giữ nàng lại, mặc dù không cam lòng nhưng hiển nhiên hắn cũng không thể không thừa nhận mình không có năng lực giữ nàng lại. Bàn tay to nắm chặt thành quả đấm, gân xanh nổi lên, hắn vẫn luôn rất hài lòng với chính mình, vẫn cho là bản thân đủ mạnh, không ngờ lần này tất cả kiêu ngạo đều bị Âu Dương Tĩnh đánh bại. Hắn không chịu thua. Chỉ thấy hắn nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh, gằn từng tiếng:

"Cho dù lần này nàng thoát được, nhưng lần sau, ta nhất định sẽ khiến nàng cam tâm tình nguyện ở lại bồi bản thái tử."

"Vậy ngươi cứ từ từ chờ đi." Âu Dương Tĩnh nói xong, mũi chân nhẹ điểm bóng dáng lập tức từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 91: Rời Đi Hoàng Cung

"Tĩnh nhi, muội đã về."

Âu Dương An nhìn Âu Dương Tĩnh trở về, tâm trạng đang nặng nề rốt cuộc buông xuống. Lúc nãy đợi đã lâu mà không thấy nàng về, hắn thiếu chút nữa liều lĩnh muốn đến Đông cung xem thử có chuyện gì? Có điều nhìn nàng tóc rối tung, trong lòng cũng rất bất an.

"Tĩnh nhi, thái tử gọi muội qua có chuyện gì?"

Âu Dương Tĩnh nhìn Âu Dương An lo lắng, trong mắt đảo nhanh hiện lên ý cười gian xảo. Nàng đột nhiên muốn xem một chút. Nếu hắn biết Mộc Nguyệt Ly nói những lời này, sẽ có phản ứng gì. Kết quả là, Âu Dương Tĩnh nói:

"Hắn nói muốn muội ở lại, làm Thái Tử Phi của hắn."

"Cái gì?!" Quả nhiên, Âu Dương An vừa nghe thấy lời này, nổi trận lôi đình.

"Hắn lại còn nói vậy?" Uổng hắn lúc trước còn đối với Mộc Nguyệt Ly có vài phần cảm kích, thì ra hắn ta để ý Tĩnh nhi. Lửa giận cháy lan ra đồng cỏ, Âu Dương An hầu như là tóc dựng đứng cả lên, kết quả là ý nghĩ vừa chuyển. Lăng tiêu thần kiếm lập tức từ trong cơ thể đi ra.

Bàn tay Âu Dương An nắm chặt, định đi tìm Mộc Nguyệt Ly.

"Huynh bình tĩnh đã."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh thấy hắn kịch liệt phản ứng rất là vừa lòng, hơn nữa bình thường ôn hòa, quân tử tuấn tú là thế, sao giờ lại tức giận thành như vậy, thậm chí không để ý hậu quả muốn đi tìm thái tử tính sổ. Trong lòng nàng lập tức ngọt như mật, biết hắn thật sự thích mình. Có điều nàng cũng không thể để hắn thực sự đi tìm Mộc Nguyệt Ly được, tuy sẽ có ngày đụng độ, nhưng không phải bây giờ.

"Huynh muốn đi tìm hắn." Âu Dương An tức giận vẫn khó tiêu, cũng không quay đầu lại, kiên định nói. "Muội là của huynh, ai cũng không được cướp đi....."

Tuyên cáo hùng hồn như thế làm cho Âu Dương Tĩnh rất cảm động, từ khi bọn họ nói rõ ràng tình cảm của bản thân, hai người mặc dù trước mặt người ngoài vẫn là anh em, nhưng lúc chỉ có hai người bọn họ, cũng là một đôi tình nhân luyến ái.

Âu Dương Tĩnh khẽ cười, hai tay từ phía sau vươn ra vòng ở eo Âu Dương An, mặt tựa trên lưng hắn, cũng không nói gì cả.

Âu Dương An bị động tác của nàng làm ngẩn ra, đầy ngập tức giận cũng tiêu tán. Cúi đầu nhìn bàn tay mềm mại của Tĩnh nhi, chỉ cảm thấy muôn vàn ôn nhu tràn nhập trong lòng, tâm niệm buông lỏng, kiếm cũng quay về trong cơ thể. Có điều hắn cũng không nhúc nhích, hai người cứ đứng như vậy. Không khí cũng không hề ám muội, mà là loại ấm áp làm người ta cảm giác được hạnh phúc tràn đầy.

Cứ như vậy, hai người ôm nhau đứng đó một lúc lâu. Sau khi Âu Dương An bình tĩnh cũng hiểu được, lúc này tìm Mộc Nguyệt Ly cũng không phải thời cơ tốt, huống chi bọn họ còn cần tìm hiểu chuyện về Tam Lăng Kiếm, nếu Tam Lăng Kiếm thực sự có liên quan tới Mộc Nguyệt Ly, đến lúc đó bọn họ sẽ cùng nhau tính toán cũng không muộn.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, chúng ta đi thôi." hắn mở miệng, mặc dù cực kỳ không thích phá vỡ không khí này.

“Được.” Âu Dương Tĩnh buông tay ra, gật đầu.

Tuy hoàng cung thủ vệ nghiêm ngặt, nhưng hai người võ công đều là hàng đầu, hơn nữa còn tu luyện linh lực, hơi thở muốn không cho người khác phát hiện cũng rất dễ dàng. Vì thế tránh được bọn thủ vệ, thi triển khinh công thuận lợi rời khỏi hoàng cung.

Một lát sau, thái tử, Hoàng đế đều nhận được tin tức, hai anh em đã rời đi.

Thái tử mặc dù hận, cũng không chịu dừng tay. Hơn nữa là càng tin tưởng vững chắc, sẽ có một ngày, hắn nhất định có được Âu Dương Tĩnh.

Mà Hoàng đế thì vì người phái đi điều tra vẫn chưa về, lại biết tin hai anh em đã rời đi, trong lòng cũng có chút không vui. Không biết bọn họ và Linh Nhi rốt cuộc có quan hệ không đây?

.....

Quân Quốc, phía tây Hoàng Thành một thôn trang nhỏ.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ra khỏi hoàng cung thì trực tiếp đến tiểu Trang này. Tiểu Trang bề ngoài xem ra không có gì đặc biệt, nhưng vào trong sẽ phát hiện kỳ thật rất sạch sẽ, cho người ta cảm giác ngăn nắp.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vào trong Trang, nô bộc trong trang hướng tới bọn họ hành lễ.

Âu Dương Tĩnh gật đầu, cùng Âu Dương An, trực tiếp vào hậu viện cùng với quản gia là một nam tử mặc áo xanh.

"Chủ nhân, công tử ——"

https://thuviensach.vn

Trong thư phòng tại hậu viện, Bạch Ngọc, Thanh Mê, Lam Hồ, Tử Ly bốn người đã sớm chờ ở bên trong, nhìn thấy hai người vào, bốn người đều hướng tới bọn họ hành lễ. Nếu nói lần đầu gặp mặt ở Dẫn Lâu bốn người đối với Âu Dương Tĩnh còn xem thường, cho rằng nàng chỉ là một tiểu thư con nhà quan khoa chân múa tay. Sau lại nghe nói nàng là Nữ tử điều khiển thú, thái độ thay đổi một ít. Nhưng sau khi theo nàng một thời gian ngắn, mọi người hầu như đã đem nàng trở thành thần để cúng bái.

“Ừ.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, giơ tay hướng tới bọn họ, ý bảo bọn họ đứng dậy.

"Tạ chủ nhân." Bốn người đứng lên.

Âu Dương Tĩnh ngồi xuống, Âu Dương An đứng ở bên cạnh nàng, cũng không ngồi.

"Điều tra thế nào rồi?" Âu Dương Tĩnh hỏi bốn người.

“Hồi bẩm chủ nhân, thuộc hạ đã tra được tổ chức sử dụng Tam Lăng Kiếm là thất vương gia của Hoàng quốc." Bạch Ngọc chắp tay với Âu Dương Tĩnh đáp.

"Thất vương gia Hoàng quốc?" Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đều nhíu nhíu mi.

"Vậy sao lại đồn là có liên quan tới Quân Quốc?" Chẳng lẽ bọn họ tính kế đối với Quân Quốc? Hoàng quốc muốn khơi mào cho Quân Quốc và Lan quốc rơi vào chiến loạn, bọn họ làm ngư ông đắc lợi sao?

“Hồi bẩm chủ nhân, thất vương gia vốn là cậu của Thái tử Quân Quốc." Bạch Ngọc bổ sung tiếp.

Âu Dương An bọn họ lại kinh ngạc, có điều cũng hiểu, thì ra việc này quả thực có liên quan chút ít đến Quân Quốc, trong lòng đồng thời còn có

https://thuviensach.vn

chút hoang mang.

"Nói vậy, Hoàng hậu Quân Quốc là Công chúa của Hoàng quốc?" Hai nước liên hôn tất nhiên cũng thường xảy ra, nhưng ngồi lên vị trí hoàng hậu, chẳng lẽ Hoàng đế Quân Quốc không sợ hoàng hậu kia sẽ âm thầm giúp đỡ Hoàng quốc sao?

Bạch Ngọc giống như nhìn ra suy nghĩ của Âu Dương Tĩnh, trực tiếp nói ra tất cả những thông tin mà bọn họ biết, hồi báo:

"Theo thuộc hạ tìm hiểu được, hoàng hậu khi còn là một thiếu nữ, đã gặp gỡ Thái tử Quân Quốc lúc đi sứ sang Hoàng Quốc, cũng chính là Bệ hạ của Quân Quốc hiện giờ. Hai người nảy sinh cảm tình, cùng với thất vương gia cũng là anh em tình thâm. Cho nên mới thuận lợi gả vào Quân Quốc trở thành hoàng hậu. Mà Thất vương gia của Hoàng quốc cũng không phải là người có dã tâm muốn làm hoàng đế, chẳng qua là muốn giúp cháu ngoại của mình thống nhất thiên hạ thôi. Nên mới phải bí mật huấn luyện một đám cao thủ, cũng chính là nhóm người dùng Tam Lăng Kiếm kia."

"Thất vương gia Hoàng quốc quả là người thú vị." Nghe Bạch Ngọc trả lời, Âu Dương Tĩnh gợi lên môi cười. Bản thân không muốn làm hoàng đế, ông ta lại muốn giúp cháu ngoại trai thống nhất thiên hạ. Việc này dù là cha con cũng làm không được, nhất là trong hoàng thất, rất nhiều người đều vì đế vị giết cha hại anh.

Âu Dương An cũng gật đầu, có điều chuyện về Tam Lăng Kiếm cũng là thất vương gia quản lí, nói vậy hạ lệnh đuổi giết phụ thân, chẳng lẽ là ông ta?

Âu Dương Tĩnh cũng nghĩ đến vấn đề này rồi, vì thế lại hỏi bọn Bạch Ngọc:

"Là thất vương gia hạ lệnh ám sát phụ thân ta ư?"

https://thuviensach.vn

“Hồi bẩm chủ nhân, đúng vậy. Có điều cũng không phải ý kiến của một mình ông ta. Thuộc hạ tra được, có người trong triều đình của Lan quốc đạt thành hiệp nghị với Thất vương gia, chỉ sợ trong chuyện này cũng có một phần liên quan đến người trong triều đình."

"Là ai?" Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đều nhíu mày, có cả người của Lan quốc nữa? Chẳng lẽ có nội gian?

"Binh Bộ Thượng Thư Mã Nguyên Thành."

https://thuviensach.vn

Chương 92: Hôn Sự Của Vân Tuyệt Trần

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh biết chuyện Binh Bộ Thượng Thư Mã Nguyên Thành của Lan quốc và Thất vương gia Hoàng quốc cấu kết, lại nhớ tới lần trước Sở Ly La cũng có nhắc chuyện Hoàng quốc có ý muốn liên minh. Suy đoán Hoàng đế của Hoàng quốc chắc không biết mưu đồ của Thất vương gia. Mà theo như điều tra Tam Lăng Kiếm là ở Quân Quốc, vì Tam Lăng Kiếm tuy do thất vương gia chỉ huy, nhưng đại bản doanh kỳ thật lại là ở Quân Quốc.

"Bạch Ngọc, bốn người các ngươi tiếp tục ở lại Quân Quốc, thăm dò vị trí của Tam Lăng Kiếm. Nếu ta đoán không nhầm, địa bàn của Tam Lăng Kiếm nhất định ẩn giấu trong Quân Quốc. Hơn nữa còn có liên quan đến Thái tử Quân Quốc....."

Nếu thất vương gia là vì Mộc Nguyệt Ly, thì đương nhiên thủ hạ của hắn hẳn phải biết rõ ràng rồi.

“Vâng” đám người Bạch Ngọc chắp tay, lĩnh mệnh rời đi.

Sau khi bọn họ đi rồi, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh bàn bạc xem nên làm cách nào đối phó với Mã Nguyên Thành. Có điều cùng là người của Lan quốc lại là Binh Bộ Thượng Thư, nên người đầu tiên bọn họ nghĩ đến đương nhiên là Sở Ly La.

"Nếu bọn họ dám ám sát phụ thân, muội nhất định cho bọn họ nếm mùi đau khổ."

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh bây giờ đối với Âu Dương Ngự đã tốt hơn nhiều, hơn nữa nàng vốn là người bao che khuyết điểm. Ai dám đả thương người thân của nàng, so với đả thương nàng hậu quả còn nghiêm trọng hơn. Nếu thất vương gia và Mã Nguyên Thành dám ra tay, hừ hừ, nàng sẽ từng chút từng chút một thu thập bọn họ.

Rốt cuộc, hai anh em hợp kế lại, quyết định hai tay chuẩn bị, một bên truyền tin cho Sở Ly La nói cho nàng ấy biết chuyện Mã Nguyên Thành; bên kia sai người đang hoạt động ở Hoàng quốc, cho Hoàng đế của Hoàng quốc biết anh em của ông ta Thất vương gia có ý đồ mưu phản. Đem hai người này ép buộc đến mức không còn sức mà thở.

Sau nửa canh giờ, hai con bồ câu đưa tin từ trong trang bay ra, theo hai hướng khác nhau mà bay đi.

"Tĩnh nhi, nếu tổ chức Tam Lăng Kiếm ở ngay Quân Quốc, nhưng đây cũng là địa bàn của Mộc Nguyệt Ly, huynh lo lắng bốn người Bạch Ngọc bọn họ không cẩn thận bại lộ hành tung, sẽ rất nguy hiểm."

Âu Dương An ngồi xuống ghế bên cạnh, lại chuyển đề tài về chuyện Tam Lăng Kiếm.

Âu Dương Tĩnh nghe, cũng nhíu lại chân mày suy tư. Âu Dương An lo lắng rất đúng, tuy nàng đã cho thế lực của Dẫn Lâu thâm nhập vào các quốc gia khác, nhưng dù sao cũng mới có một thời gian ngắn, thực lực còn chưa đủ. Nàng không sợ Mộc Nguyệt Ly, cho dù lấy mạng của hắn cũng chỉ là chuyện đơn giản. Nhưng những người của Dẫn Lâu đến Quân Quốc e là không thể bảo đảm an toàn.

"Bằng không, gọi thêm người của Ám Lâu đến nữa?."

Âu Dương Tĩnh nghĩ nghĩ nói. người của Ám Lâu sau khi được nàng dạy dỗ một phen, bây giờ cũng lớn mạnh hơn trước rất nhiều. Tuy Vân Hạo Trần vẫn làm lâu chủ, nhưng hắn cũng biết thân phận của mình.

https://thuviensach.vn

“Được.” Âu Dương An gật đầu, phân lực lượng nhiều người, nếu tìm ra Tam Lăng Kiếm, diệt trừ bọn họ, cũng vì ngày sau bớt đi một phần trở ngại.

Kết quả là thêm một con bồ câu đưa tin cũng bay lên bầu trời mênh mông.

Lan quốc, Vân phủ, phòng khách.

"Phụ thân, hôn sự trì hoãn thêm một thời gian đi. Gần đây võ lâm không yên ổn, con thật sự bề bộn nhiều việc."

Vân Tuyệt Trần nghe cha mẹ muốn hắn cưới Lâm Sơ Hạ, trong lòng trầm xuống. Hắn đối với Sơ Hạ cho tới bây giờ chỉ có tình cảm anh em, nhưng dù hắn nói thế nào cha mẹ cũng không nghe, còn nói cảm tình ngày sau có thể bồi dưỡng. Hơn nữa bọn họ từ nhỏ đã biết nhau, so với cùng người xa lạ thành hôn vẫn tốt hơn.

Đạo lý kia, Vân Tuyệt Trần tất nhiên biết. Nhưng kỳ thật trong lòng hắn còn có bóng hình xinh đẹp khác, hắn làm sao có thể cưới Sơ Hạ? Mặc dù hắn và nàng có lẽ kiếp này cũng không duyên rồi, nhưng hắn còn muốn bảo vệ cho lòng mình, có thể đem hôn sự kéo thêm một đoạn thời gian.

"Ngỗ nghịch, hôn sự chẳng lẽ không phải chuyện quan trọng sao?"

Nghe lời của con, Vân sư phụ giận tím mặt. Mấy ngày trước, ông tình cờ nghe nói trong lòng con trai thích người khác, mà còn là yêu nữ đang được đồn đãi trên giang hồ. Hơn nữa, ở đại hội Võ lâm tàn nhẫn giết chết anh em Vương gia, sau lại hại chết nhiều võ lâm đồng đạo. Sau đó ông được Lâm Sơ Hạ kể rõ, tất nhiên cũng càng tin con trai bị yêu nữ mê hoặc. Cho nên mới muốn hắn mau chóng thành hôn, ông tin tưởng chỉ cần con trai thành gia rồi, sẽ quên được yêu nữ kia thôi.

"Lão gia, ông đừng tức giận. Thân thể sẽ khó chịu, hơn nữa Trần Nhi cũng là coi trọng sự nghiệp thôi mà."

https://thuviensach.vn

Vân phu nhân một bên khuyên nhủ phu quân, một bên quay đầu nhìn con nói, "Trần Nhi, cha con nói đúng đó. Con và Hạ nhi biết nhau từ nhỏ, đính hôn cũng nhiều năm. Cả hai đều hiểu rõ lẫn nhau, đoạn nhân duyên này hẳn là lương duyên rồi. Con cứ tạm thời gác mọi chuyện qua một bên, cưới Hạ nhi trước rồi đi xử lý mọi chuyện sau cũng không muộn."

"Nương ——" Vân Tuyệt Trần mấp máy môi, vừa định mở miệng nói gì đó, lại bị Vân phu nhân ngăn lại.

"Dù sao cha mẹ tuổi tác đã lớn rồi, giờ cũng chỉ muốn thấy con và đại ca con thành gia lập nghiệp, cho chúng ta bế cháu, hưởng thụ lạc thú tuổi già, chẳng lẽ con không thể thỏa mãn tâm nguyện của hai ông bà già này sao?"

Vân phu nhân không phải là người không hiểu lý lẽ, cũng biết năm đó phu quân không phải là cố ý phản bội bà, cho nên sau khi suy nghĩ cẩn thận cũng thông suốt, tiếp nhận Vân Hạo Trần, xem hắn như con mình.

"Cha, nương, đại ca chưa đón dâu, con là đệ, tất nhiên không thể giành trước." Vân Tuyệt Trần cũng lấy lời nói của Vân phu nhân thành lý do từ chối cho mình.

Vợ chồng Vân gia sửng sốt, trưởng tử còn chưa thành thân, tiểu đệ thành thân trước quả thực không đúng lắm. Có điều bọn họ cũng biết là Vân Tuyệt Trần đang lấy cớ, trong lòng càng chắc chắc hắn đối với yêu nữ kia có tâm tư, ở trong lòng đem Âu Dương Tĩnh mắng loạn, càng thầm hạ quyết tâm dù thế nào cũng phải bắt Vân Tuyệt Trần thành thân.

"Hôn sự của Đại ca con tất nhiên phải do cha mẹ làm chủ, nó tuy là lớn, nhưng chưa từng đặt qua hôn sự. Tất nhiên phải chậm rãi chọn lựa, còn con đã đính hôn với Sơ Hạ từ nhỏ, con gái người ta đã đến tuổi cập kê, lại phải đợi con nhiều năm như vậy, sao con có thể lại bắt người ta chậm trễ nữa, hao mòn tuổi xuân quý báu."

https://thuviensach.vn

Vân Tuyệt Trần bị vân lão gia nói cho á khẩu không trả lời được, hắn biết mình còn như vậy cũng chỉ là làm trễ nãi Sơ Hạ. Nhưng trong lòng không cách nào tiếp nhận người khác. Nếu nghe lời cha mẹ cưới Sơ Hạ thì sao? Hắn không thương nàng ấy, không thể cho nàng ấy hạnh phúc, không phải giống như phụ bạc nàng ấy sao?

Vân lão gia, Vân phu nhân thấy con không mở miệng, nhếch môi, sắc mặt cũng hơi khó coi. Trong lòng rốt cuộc có vài phần không đành lòng, bắt con thành thân tất nhiên là hi vọng hắn sau này có một gia đình hạnh phúc, yên ả. Cho nên Vân phu nhân nghĩ nghĩ, lại mở miệng:

"Trần Nhi, con nói cho cha mẹ biết, bên ngoài đồn rằng con thích yêu nữ kia có phải thật vậy hay không?"

Bà lo lắng con trai bị yêu nữ mê hoặc tâm trí, sẽ làm ra chuyện hồ đồ. Từ xưa hồng nhan họa thủy, bản thân chỉ có đứa con trai này, vạn lần không thể để cho nó bị nữ tử dụ dỗ, nếu không, chuyện này không phải là làm đau lòng bà sao?

Vân Tuyệt Trần nghe được lời của mẫu thân nói cũng sửng sốt, hiểu được vì sao bọn họ đột nhiên vội vã muốn mình thành thân. Có điều hắn nghe mẫu thân gọi Âu Dương Tĩnh là yêu nữ lại có chút không vui, cãi lại:

"Nương, người hiểu lầm rồi. Âu Dương cô nương không phải yêu nữ, nàng ấy là một nữ tử rất tốt."

"Mày còn nói giúp cho yêu nữ kia?"

Lời nói của Vân Tuyệt Trần lại chọc giận Vân lão gia, chỉ thấy ông trừng mắt nhìn con, "Mày thật sự là bị yêu nữ kia mê hoặc rồi, nàng ta hại nhiều người như vậy, còn không phải yêu nữ ư?"

Trong lòng Vân lão gia toàn bộ cái chết của những người trong võ lâm đều là tội lỗi của Âu Dương Tĩnh, đương nhiên, cái này cũng không thể

https://thuviensach.vn

thiếu Lâm Sơ Hạ khích bác.

"Phụ thân ——"

"Có chuyện gì vậy? Từ xa đã nghe tiếng." Tiếng Vân Hạo Trần truyền đến, chỉ thấy hắn mặc áo bào tím, hàm chứa nụ cười đi đến. Hướng tới Vân lão gia, Vân phu nhân chắp tay, "Cha, đại nương ——"

Mặc dù giọng nói của hắn còn có chút ngượng ngùng, nhưng lâu dần, ít nhất trong khoảng thời gian này, quan hệ đã tiến bộ rất nhiều.

"Trần nhi, con đến rồi."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 93: Lựa Chọn

"Trần nhi, con đến rồi."

Vân lão gia, Vân phu nhân thấy Vân Hạo Trần đến, sắc mặt hai người đều dịu đi chút ít. Cũng không để ý tới Vân Tuyệt Trần nữa, mà hướng về Vân Hạo Trần hô:

"Mau ngồi, mau ngồi, sao hôm nay rảnh rang đến thăm chúng ta?"

Mặc dù con trai lớn không hề hận mình, nhưng cũng không hoàn toàn thân thiết. Huống chi công việc của Vân Hạo Trần tương đối bận rộn, nên cũng không có bao nhiêu thời gian đến Vân phủ.

"Đại ca ——" Vân Tuyệt Trần gật đầu với Vân Hạo Trần.

Vân Hạo Trần mỉm cười, ngồi xuống cạnh Vân Tuyệt Trần. Vừa rồi ở bên ngoài, hắn chỉ nghe phụ thân nổi giận, dường như còn liên quan đến Âu Dương Tĩnh nữa, bây giờ xem dáng vẻ Vân Tuyệt Trần, cũng đoán được bảy tám phần. Nếu phụ thân biết mình bây giờ đang giúp yêu nữ trong miệng ông ấy làm việc, chỉ sợ ngay cả mình cũng bị giáo huấn. Có điều cũng không phải hắn sợ, chỉ là cảm thấy không cần nói ra, miễn cho lão nhân gia giận quá hại thân.

"Con muốn đến từ giã phụ thân và đại nương."

Vân Hạo Trần cười đáp, đem chuyện bản thân cần đi Quân Quốc nói ra. Đương nhiên, hắn chỉ nói là đi Quân Quốc có việc cần làm.

"Cái gì? Con muốn đi Quân Quốc?"

https://thuviensach.vn

Vân lão gia vừa nghe con mình nói muốn sang nước láng giềng làm việc, cũng có chút lo lắng.

"Đi bao lâu? Không thể phái người đi sao? Nhất định phải tự đi à?"

Vân Hạo Trần cũng hiểu là Vân lão gia quan tâm hắn, trong lòng cũng có vài phần lo lắng. Có điều chuyện hắn là Lâu chủ của Ám Lâu vẫn là không cần nói cho bọn họ biết. Dù sao, em trai này cũng là minh chủ võ lâm, Vân gia đều là chính đạo, nếu để người trong võ lâm biết bọn họ và mình có quan hệ, chỉ càng tăng thêm phiền toái.

"Không có gì đâu, chính làm một ít việc nhỏ thôi."

Vân Hạo Trần nói, sau đó để tránh cho bọn họ tra ra vấn đề gì, thuận miệng hỏi, "Vừa mới xảy ra chuyện gì sao?"

Hắn vừa hỏi, Vân lão gia, Vân phu nhân tất nhiên lại nhìn Vân Tuyệt Trần liếc mắt một cái. Sau đó Vân lão gia nói với Vân Hạo Trần:

"Hạo Trần, con tới đúng lúc lắm. Con nói xem, đệ đệ của con và cô nương nhà người ta đính hôn từ nhỏ, bây giờ nhà gái đều qua tuổi cập kê rồi, nó còn không đi cưới, không phải là làm lỡ mất tuổi thanh xuân của con gái nhà người ta sao?"

Vân Hạo Trần biết được tâm tư Vân Tuyệt Trần, đơn giản vì hắn hiện giờ ở cùng chủ nhân Âu Dương Tĩnh. Có điều hắn cũng không đồng ý Vân Tuyệt Trần cùng Âu Dương Tĩnh ở chung một chỗ, nàng ấy không phải là nữ tử mà em trai có thể khống chế. Huống chi đệ ấy cũng chưa hiểu hết Âu Dương Tĩnh là người thế nào, chỉ là yêu thích mù quáng.

Vân Hạo Trần còn chưa mở miệng, Vân phu nhân đã tiếp theo Vân lão gia nói:

https://thuviensach.vn

"Quan hệ giữa chúng ta và Lâm gia từ trước đến nay đều rất tốt, cách đây vài ngày, Lâm lão gia đã gửi thư qua, đối với việc chúng ta không thực hiện hôn ước đã có phê bình kín đáo, hơn nữa chuyện này cũng là lỗi của chúng ta. Cho nên Trần Nhi nhất định phải cưới Sơ Hạ, nếu không chỉ sợ giao tình của hai nhà chúng ta coi như xong....."

Vân Hạo Trần nghe bà nói vậy ngược lại không tiện mở miệng nói, có điều hắn cảm thấy kỳ thật Vân Tuyệt Trần nên quen biết một nữ tử khác, quên Âu Dương Tĩnh đi là tốt nhất. Nàng ấy và em trai căn bản là không có khả năng.

Vân Tuyệt Trần nghe cha mẹ nói..., hắn cũng không mở miệng, mím môi, không biết đang suy nghĩ gì.

Vân lão gia thấy thế lại tức giận, trống ngực cũng nổi lên.

Vân phu nhân một bên trấn an Vân lão gia, một bên nói với Vân Hạo Trần:

"Hạo Trần, con đã đến đây. Con giúp chúng ta khuyên đệ đệ con một chút đi. Cũng không thể để trễ nãi đại sự được, hơn nữa nó là võ lâm minh chủ, nếu bị Lâm gia truyền ra mấy lời đồn nào là không giữ lời hứa, vứt bỏ hôn thê gì đó, vậy danh dự của nó có thể sẽ bị hủy....."

Người trong võ lâm không phải nói tín nghĩa sao.

"Đúng đó." Vân lão gia cũng gật đầu, lại trừng mắt liếc nhìn con trai nhỏ một cái.

"Nhớ ngày đó, con trẻ tuổi như vậy đã lên được vị trí minh chủ võ lâm, bao nhiêu người nghi ngờ, con đều đã cố gắng đạt tới. Bây giờ chẳng lẽ để mặc tiền đồ của mình bị hủy sao?"

Dứt lời, Vân lão gia lại nhìn Vân Hạo Trần:

https://thuviensach.vn

"Hạo Trần, con có thích nữ tử nào không? Tuổi của con cũng không còn nhỏ nữa, rất nhiều người ở tuổi của con cũng đã là cha của đứa nhỏ rồi, nếu con có người trong lòng nhất định phải nói cho chúng ta biết, chúng ta tới cửa cầu hôn cho con."

Vân Hạo Trần vừa nghe, nhịn không được kéo kéo môi. Đề tài này sao lại chuyển tới trên người mình rồi.

"Đúng đó, Hạo Trần, nếu con không có, đại nương nhất định giúp con giới thiệu vài nữ tử xinh đẹp, giỏi giang."

Vân Hạo Trần biết nếu hắn không mở miệng, hôn sự của mình phỏng chừng cũng sẽ bị định đoạt. Vì thế hắn nói với vợ chồng Vân lão gia:

"Cha, đại nương, chuyện của con không vội. Con còn có việc muốn bàn với đệ đệ, trước hết bọn con có thể lui xuống được không?"

"Được rồi, con khuyên đệ đệ con đi"

Vân lão gia bọn họ thấy thế cũng chỉ gật đầu, hy vọng hắn có thể khuyên nhủ con trai nhỏ, nhanh chóng đi cưới Sơ Hạ.

“Vâng”

"Con cáo lui." Vân Tuyệt Trần cũng ước gì rời đi, lỗ tai không hề bị oanh tạc.

Hai anh em rời khỏi phòng khách, đến phòng của Vân Tuyệt Trần. Đương nhiên, trong Vân phủ cũng có phòng của Vân Hạo Trần, nhưng hắn rất ít ở Vân phủ, nên vẫn là quyết định đến phòng của Vân Tuyệt Trần.

Đến phòng Vân Tuyệt Trần, Vân Tuyệt Trần bảo A Mộc đi chuẩn bị trà. Chính mình cùng Vân Hạo Trần ngồi bên cạnh bàn.

"Có phải trong lòng đệ còn nhớ nàng ấy không?"

https://thuviensach.vn

Câu nói đầu tiên của Vân Hạo Trần làm cho Vân Tuyệt Trần ngẩn ra.

Vân Tuyệt Trần ngẩng đầu cười khổ nhìn Vân Hạo Trần, sau đó nói:

"Huynh thật sự muốn giúp phụ thân, nương làm thuyết khách sao?"

"Ta đương nhiên không phải làm thuyết khách."

Vân Hạo Trần lắc lắc đầu, "Nhưng lời của phụ thân và đại nương cũng đúng lắm, đệ và tiểu thư Lâm gia đã đính hôn nhiều năm, để lâu người ta sẽ thành gái lỡ thì. Đến lúc đó chỉ sợ hai nhà thật sự thành kẻ thù, hơn nữa người trong giang hồ tất sẽ nghĩ đệ là người không giữ chữ tín, đến lúc đó đệ sẽ gặp phiền toái."

Vân Tuyệt Trần càng thêm cười khổ, những chuyện này sao hắn lại không biết đây. Nhưng trong lòng hắn không dứt bỏ được Âu Dương Tĩnh thì cưới Lâm Sơ Hạ thế nào được?

"Ta biết trong lòng đệ có nàng ấy."

Vân Hạo Trần quyết định phải giúp em trai mình một phen, "Có điều đệ và nàng ấy là không có khả năng. Đệ chỉ biết nàng ấy có thể điều khiển thú, nàng ấy có được thần kiếm thượng cổ, là con gái của Âu Dương tướng quân. Những cái khác thì sao? Đệ biết được mấy phần?"

Vân Tuyệt Trần nghe hắn nói, nhịn không được càng giật mình, ngây ngốc hỏi:

"Có ý gì?"

"Đệ có biết bây giờ chủ nhân chân chính của Ám Lâu là ai không?" Vân Hạo Trần nhìn hắn, hỏi.

Vân Tuyệt Trần ngẩn ra, hắn đương nhiên biết Vân Hạo Trần là Lâu chủ của Ám Lâu. Nhưng còn chủ nhân chân chính là sao?

https://thuviensach.vn

"Là nàng ấy."

Không đợi Vân Tuyệt Trần đáp, Vân Hạo Trần lập tức trực tiếp cho hắn đáp án. Sau đó khi hắn còn đang khiếp sợ, lại tiếp tục nói, "Lần này ta đi Quân Quốc, kỳ thật chính là nhận lệnh của nàng ấy đến đó cùng bọn họ tập hợp làm một việc....."

"Làm sao có thể?"

Sau một lúc lâu, Vân Tuyệt Trần lấy lại tinh thần, vẫn khiếp sợ, nhưng e rằng càng khâm phục thêm.

"Đây là sự thật."

Vân Hạo Trần tiếp tục nói, "Nàng ấy không phải nữ tử tầm thường, đệ và nàng nhất định là không có khả năng. Vì chính đệ, cũng vì phụ thân và đại nương, tốt nhất đệ hãy cẩn thận suy nghĩ một chút nên làm thế nào?"

Vân Tuyệt Trần trầm mặc, hắn đương nhiên biết mình và nàng không có khả năng. Nhưng vẫn ôm hi vọng mong manh, bây giờ xem ra, mình và nàng ngay cả một tia hi vọng cũng không có. Nữ tử như vậy quả nhiên không phải là mình có thể có được. Sau một hồi khá lâu, hắn mới mở miệng:

"Đệ đã biết mình nên làm thế nào." Thành thân đi thôi, nàng sẽ vĩnh viễn ở trong lòng mình, không bao giờ quên.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 94: Lợi Dụng

Vân Tuyệt Trần quyết định cưới Lâm Sơ Hạ, tất nhiên là khiến vợ chồng Vân lão gia nhẹ nhàng thở ra, cũng khiến Lâm Sơ Hạ lúc nhận được thư, cười tươi như hoa. Có điều vì Vân Hạo Trần muốn đi Quân Quốc, mà Vân lão gia lại hi vọng trong ngày thành thân của con trai nhỏ có sự hiện diện của trưởng tử. Vì thế quyết định luôn ngày mùng 8 ba tháng sau đi đón dâu.

Vào ngày thứ hai sau khi Vân Tuyệt Trần quyết định thành thân, Vân Hạo Trần cũng rời khỏi Vân phủ, mang theo người của hắn theo hướng Quân Quốc mà đi.

Cũng trong lúc đó tại Quân Quốc.

Mộc Nguyệt Ly nhận được tin tức, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vẫn chưa rời khỏi Quân Quốc. Hắn nheo chân mày cười một tiếng, chỉ cần chưa rời khỏi Quân Quốc là tốt rồi. Địa bàn của hắn, hắn làm chủ. Tất nhiên sẽ không để cho bọn họ đào tẩu.

"Người đâu." Mộc Nguyệt Ly hướng tới bên ngoài kêu.

"Điện hạ." Hai gã nam tử đi đến, hướng tới Mộc Nguyệt Ly quỳ xuống.

"Dẫn theo vài người, cùng bản thái tử xuất cung một chuyến." Mộc Nguyệt Ly nói với bọn họ.

“Vâng”

Một lát sau, Mộc Nguyệt Ly đã thay đổi thường phục, dẫn theo hộ vệ đang ẩn mình ra khỏi hoàng cung.

https://thuviensach.vn

Mà cũng rất khéo, vốn vẫn bị Đoan Vương gia cấm túc Nghiên quận chúa rốt cục cũng nghĩ ra cách trốn khỏi Vương Phủ. Quyết định đi tìm Âu Dương An, nàng không tin hai người họ đã đi rồi. Không phải nói đến Quân Quốc làm việc sao? Nàng biết bọn họ cũng chưa làm xong việc cần làm.

Kết quả, Mộc Nguyệt Ly xuất cung, Nghiên quận chúa rời phủ, hai phe gặp được nhau.

"Thái tử điện hạ?" Nghiên quận chúa xa xa đã nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly cực kỳ xuất sắc trong đám người, hạc trong bầy gà, con ngươi đảo một vòng, anh em Âu Dương An này quen biết thái tử điện hạ, huynh ấy còn mời hai người họ vào cung, nói không chừng đi theo huynh ấy, có thể tìm được Âu Dương An. Vì thế nàng lập tức lặng lẽ đi theo.

Mộc Nguyệt Ly bọn họ là cao thủ, Nghiên quận chúa về điểm công phu sứt sẹo theo dõi này đương nhiên là không thể lừa được bọn họ. Khi Nghiêm quận chúa vừa bắt đầu theo dõi bọn họ thì đã bị phát hiện. Mộc Nguyệt Ly lại ngầm ý bảo thủ hạ không cần lo, nàng ấy muốn cùng đi hãy để nàng ấy cùng đi. Có lẽ đến lúc đó có thể trợ giúp bọn họ một tay cũng không chừng.

Kết quả là, Nghiên quận chúa tự nhận là không bị phát hiện. Dọc theo đường đi giống như tên trộm, lén lút theo sau Mộc Nguyệt Ly, mãi cho đến ngoại ô phía tây.

Mộc Nguyệt Ly biết Âu Dương An võ công rất cao, một khi tới gần tất sẽ bị phát hiện. Con ngươi hắn liếc mắt một cái nhìn Nghiêm quận chúa còn đang len lén theo ở phía sau, đột nhiên có chủ ý. Hắn hướng tới thủ hạ đưa một ánh mắt, bảo bọn họ canh giữ ở chỗ cũ. Bản thân thì quay lại phía sau mà đi.

Nghiên quận chúa đầu tiên là bất động, sau đó phát hiện Mộc Nguyệt Ly lại đang đi tới chỗ của mình. Nàng hoảng sợ, chẳng lẽ bị phát hiện rồi?

https://thuviensach.vn

Trong lúc nàng đang lo lắng bất an, Mộc Nguyệt Ly đã đứng ở trước mặt nàng.

"Đi ra đi."

Mộc Nguyệt Ly đứng ở nơi đó, trên cao nhìn xuống em gái chỉ kém không đem chính mình co lại thành một khối. Đột nhiên khóe môi lộ ra một chút ý cười, cảm thấy đường muội này cũng rất thú vị.

Nghe giọng của hắn, Nghiên quận chúa rốt cuộc biết mình bị phát hiện. Nàng lo lắng bất an đứng lên, hướng tới Mộc Nguyệt Ly ngượng ngùng kêu:

"Đường… đường huynh, sao huynh lại ở đây?"

Mộc Nguyệt Ly cười như không cười nhìn nàng, cong môi, nói:

"Những lời này hẳn là ta hỏi muội mới đúng, sao muội lại ở đây?"

"Muội, muội....." Nghiên quận chúa ô a nói không được.

"À." Mộc Nguyệt Ly đột nhiên làm ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ, ánh mắt liếc nhìn Nghiên quận chúa đang bất an."Ta hiểu rồi, muội chắc không phải đang len lén theo dõi ta chứ?"

"Không, không, muội, muội không có....." Nghiên quận chúa sợ tới mức nhanh chóng phủ nhận.

"Có điều, ta nhớ Nghiên Nhi, muội không phải là bị hoàng thúc cấm túc sao?" Mộc Nguyệt Ly mặc kệ phủ nhận của nàng, tiếp tục nói.

Nghiên quận chúa lại á khẩu không trả lời được.

Mộc Nguyệt Ly chỉ đúng vấn đề, thế này mới mang theo ý cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nghiên Nhi ra ngoài tìm người à?"

Nghiên quận chúa vừa nghe thấy vội quên tất cả, càng muốn hỏi thăm Mộc Nguyệt Ly tin tức của Âu Dương An, vì thế mở miệng nói:

"Mấy ngày trước, Âu Dương công tử và Âu Dương cô nương rời khỏi Vương Phủ. Trong lòng muội rất lo lắng sợ bọn họ chưa quen cuộc sống nơi đây, không biết bọn họ có phải thật sự rời đi rồi không? Hôm nay ra ngoài vốn là muốn tìm bọn họ, lại không ngờ gặp được đường huynh. Nhớ lại đường huynh cũng có quen biết bọn họ, cho nên mới đi theo đường huynh, muốn xem một chút có phải là đi gặp bọn họ hay không thôi" Nghiên quận chúa một câu lại một câu đường huynh, không cứng rắn gọi hắn là thái tử, tất nhiên là có họ hàng thân thiết.

Mộc Nguyệt Ly trong lòng sáng ngời, muội ấy quả nhiên là tới tìm Âu Dương An. Xem ra cô bé thật sự thích Âu Dương An, vừa vặn, cũng có thể giúp mình một phen. Vì thế chỉ vào thôn trang trước mặt nói với nàng:

"Thấy chưa, đó là nơi Âu Dương huynh bọn họ đang ở tạm. Ta vốn cũng định đi gặp bọn họ, nhưng vừa khéo Nghiên Nhi cũng muốn đi, hay là muội đi trước đi."

Nghiên quận chúa vừa nghe Âu Dương An ở nơi đó, trong lòng cao hứng vạn phần. Có điều sau đó cũng cảm thấy lời nói của Mộc Nguyệt Ly có gì đó không đúng, tại sao là nàng đi trước? Mà không phải bọn họ cùng đi?

Mộc Nguyệt Ly nhìn ra nghi ngờ của nàng, bất quá hắn đều có thể đối phó.

"Ta vốn muốn cho bọn họ một kinh hỉ, bất quá ta tưởng Nghiên Nhi không phải nhất quyết muốn gặp Âu Dương huynh sao?" Mộc Nguyệt Ly nhìn Nghiên quận chúa vẻ mặt mang theo hài hước.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên khuôn mặt Mộc Nghiên đỏ lên, tu tu đáp đáp.

"Đường huynh ——"

"Ha ha." Mộc Nguyệt Ly cười, nói với nàng. "Cho nên ta đem cơ hội tạo kinh hỉ với bọn họ nhường cho muội, Nghiên Nhi, muội đến đó cũng không được nói cho bọn họ biết ta đã đến đây. Ngày mai ta lại đi gặp bọn họ."

Mộc Nghiên một lòng đều muốn gặp được Âu Dương An, mau chóng biến thành mơ hồ, vì thế gật đầu.

"Được, vậy muội mau đi đi. Có thể ở bên cạnh Âu Dương huynh thì tốt rồi, hắn là một nam tử đáng giá." Mộc Nguyệt Ly lại cười nói, khiến gương mặt tươi cười mới bắt đầu ửng hồng của Mộc Nghiên lại biến thành đỏ rừng rực.

"Muội đi trước đây." Mộc Nghiên thẹn thùng nói với Mộc Nguyệt Ly.

"Đi đi, nhất định phải cố lên. Ta hy vọng có thể có một đường muội phu như Âu Dương huynh." Mộc Nguyệt Ly nói xong, sau đó nhìn Mộc Nghiên thẹn thùng chạy về hướng thôn trang.

Mộc Nguyệt Ly thu lại nét cười, vẻ mặt lập tức lạnh băng. Hắn nhìn bóng dáng Mộc Nghiên càng ngày càng xa, bấy giờ mới phát ra tín hiệu tới thị vệ của mình, một đám người cẩn thận theo hướng phía sau đến gần thôn trang.

Lại nói Mộc Nghiên hướng đến thôn trang kia, lúc đứng ở ngoài cửa, hai tay sửa sang lại quần áo của mình, vuốt vuốt tóc, dường như xác định mình không có vấn đề gì, tương đối hoàn mỹ rồi mới giơ tay gõ cửa.

Người trong trang nghe có người gõ cửa đều sửng sốt, nếu là người mình tất có ám hiệu. Là ai đến gõ cửa?

https://thuviensach.vn

Hai thị vệ nhìn nhau, cùng nhau bước đến cạnh cửa, một người cầm binh khi giấu ở phía sau cửa, một người hỏi:

"Ai đó?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 95: Vân Hạo Trần Đã Đến

"Ai đó?"

"Xin hỏi Âu Dương An công tử ở đây phải không?" Nghe được bên trong truyền đến giọng nói, Nghiên quận chúa mấp máy môi, có chút bất an lại kích động dò hỏi. Nàng không có vấn đề chứ? Quần áo có đẹp không? Ngoại hình có tốt không?

Thị vệ bên trong vừa nghe là nữ, tìm Âu Dương công tử. Hai người không khỏi hai mặt nhìn nhau, có mở của không đây?

"Cô nương là ai? Tìm công tử nhà chúng ta có chuyện gì?" Vẫn không mở cửa.

"Ta gọi là Mộc Nghiên, ngươi đi bẩm báo với Âu Dương công tử đi. Chúng ta có quen biết."

Tuy bị thị vệ nghi ngờ, Nghiên quận chúa có chút mất hứng. Nhưng nghĩ đến có thể gặp được Âu Dương An, về điểm mất hứng này dường như không đáng là gì.

"Xin cô nương chờ một chút." Thị vệ trong cửa gật đầu, một người ở lại phía sau cửa. Một người khác đi vào bẩm báo.

Bên trong nhà, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vừa mới cùng Bạch Ngọc bọn họ thương lượng xong mọi việc, lúc này vừa ngồi xuống uống trà. Lập tức nghe thị vệ ở bên ngoài nói có việc muốn bẩm báo.

"Vào đi." Âu Dương Tĩnh thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, thị vệ đi đến. Hướng tới hai người chắp tay, hành lễ:

“Tham kiến chủ nhân, Âu Dương công tử."

"Ừ. Đứng lên đi." Âu Dương Tĩnh giơ tay hướng tới hắn, Âu Dương An mỉm cười gật đầu.

"Tạ chủ nhân, công tử." Thị vệ lại chắp tay, đứng thẳng lên.

"Có chuyện gì không?" Âu Dương Tĩnh hỏi, nếu không có việc gì, thị vệ chắc sẽ không vào.

“Hồi bẩm chủ nhân, công tử, ngoài cửa có một vị Mộc Nghiên cô nương muốn gặp." Thị vệ đáp.

"Nghiên quận chúa?" Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, rất không thích.

"Nàng ta làm sao có thể tìm tới nơi này?" Nghĩ thế nào cũng thấy không thích hợp? Xem ra phải đi xem mới được.

Hai người nghĩ nghĩ, sau đó nói với thị vệ:

"Ngươi đi mở cửa đi, dẫn nàng ấy đến đại sảnh. Chúng ta sẽ ra sau."

“Vâng” thị vệ lĩnh mệnh đi ra ngoài.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng đứng lên, chuẩn bị đến đại sảnh, nhưng trong lòng còn suy nghĩ Nghiên quận chúa sao lại đến đây được? Chẳng lẽ tiểu trang của bọn họ đã bị ai đó phát hiện?

Hai người tâm tư đầy cõi lòng bước đến đại sảnh, thấy Nghiên quận chúa ngồi ở chỗ kia. Bọn thị vệ cũng đã dâng trà.

"Nghiên quận chúa ——" hai người rảo bước tiến lên.

https://thuviensach.vn

"Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, mạo muội mà đến, quấy rầy rồi." Nghiên quận chúa nhìn thấy hai anh em đi vào. Không ngờ bọn họ thật sự ở trong này, nhiều ngày không thấy Âu Dương An, nàng chỉ cảm thấy hắn càng tuấn mỹ hơn. Quần áo màu trắng, ống tay áo và áo dài đều thêu hình trúc, ngọc thụ lâm phong, thật là anh tuấn.

"Nghiên quận chúa không cần phải khách sáo, mời ngồi." Âu Dương An nhìn vẻ mặt Mộc Nghiên, dường như nàng ta đối với ngày gặp mặt hôm đó hoàn toàn không có vẻ gì là không thoải mái, ngược lại đang nhìn mình càng thêm cuồng nhiệt. Chẳng lẽ nàng ta đã quên mình đã từ chối nàng ta?

Hai anh em không có biểu hiện gì ngồi vào ghế chủ, sau đó cùng Nghiên quận chúa lười nhác hàn huyên.

"Đúng rồi, sao Nghiên quận chúa biết chúng ta còn chưa rời khỏi Quân Quốc?" hồi lâu sau, Âu Dương Tĩnh giống như lơ đãng hỏi.

Mộc Nghiên sửng sốt, sau đó mới đáp:

"Ta cũng tình cờ mới biết được các người ở trong này thôi." Nàng đã đáp ứng thái tử điện hạ, sẽ không đem mọi chuyện nói cho bọn họ biết.

Anh em Âu Dương An biết nàng ta có điều giấu diếm cũng không tiếp tục truy vấn, dù sao chỗ này đã không an toàn rồi.

"Chủ nhân, đại quản sự đã về đến."

Ngay trong lúc Mộc Nghiên còn đang nửa xấu hổ nửa lấy ánh mắt yêu kiều liếc trộm Âu Dương An, theo đám bọn họ lúc trả lời lúc không nói chuyện phiếm, đã thấy thị vệ đi vào.

"Bạch Ngọc đã trở lại." ánh mắt Âu Dương Tĩnh sáng lên, cùng Âu Dương An nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

Mà Mộc Nghiên thấy bọn họ dường như có chuyện muốn làm mới đứng lên, hướng về bọn họ cáo từ, tuy luyến tiếc rời đi, cũng không quên quay lại nói khi nào có thời gian lại đến.

Âu Dương Tĩnh trong lòng không hờn giận, xem ra phải nghĩ cách, không thể để cho Nghiên quận chúa chạy đến nữa. Vừa rồi thấy nàng ta nói chuyện, ánh mắt không ngừng đưa tình ý đến Âu Dương An. Nàng thật nổi giận trong bụng.

Sau khi Mộc Nghiên rời đi, anh em Âu Dương An lúc này mới đi gặp bọn Bạch Ngọc.

Mà đám người Mộc Nguyệt Ly vẫn ẩn thân ở bên ngoài thôn trang, cũng nhìn thấy một nam tử áo trắng tuấn tú bước vào thôn trang. Trong lòng hắn suy đoán thân phận của hắn ta, sau đó không lâu đã thấy Mộc Nghiên cũng ra khỏi thôn trang.

Đợi Mộc Nghiên đi đến gần chỗ bọn họ ẩn thân Mộc Nguyệt Ly mới xuất hiện.

"Nghiên Nhi ——"

"Đường huynh, huynh....." Mộc Nghiên nhìn Mộc Nguyệt Ly vẫn còn ở đây có chút ngạc nhiên, nụ cười ngọt ngào trên mặt cũng tan. Đương nhiên, kỳ thật nàng còn nhớ rõ ngày đó Âu Dương An đã nói có ý trung nhân rồi, có điều nàng cũng không tình nguyện dễ dàng buông tha cho người. Nàng không tin mình so ra kém hơn người trong lòng Âu Dương An, cho nên suy nghĩ một phen, nàng quyết định cố gắng theo đuổi hạnh phúc của mình.

"Ta đang đợi muội." Mộc Nguyệt Ly cười, sau đó cùng đi với Mộc Nghiên. Thị vệ của hắn chỉ để lại hai gã, những người khác sớm đã ẩn thân bám theo.

"Muội đã gặp Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương rồi à?"

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Mộc Nghiên gật đầu, vừa cười hoan hỉ, lại phấn chấn, ngây ngất.

"Vậy muội có nhìn thấy một cái nam tử áo trắng vào đó không?" Mộc Nguyệt Ly muốn tìm hiểu về nam tử áo trắng vào trang kia.

"Vừa rồi muội rời đi là vì có cái gì Bạch quản sự đã trở lại, không biết có phải là người mà đường huynh nhắc tới hay không?"

"Bạch quản sự?" Mộc Nguyệt Ly dường như đang suy nghĩ gì đó, hai người cứ như vậy chậm rãi rời khỏi vùng phụ cận thôn trang.

Mà trong trang, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh nhìn thấy Bạch Ngọc đến, nghe được tin tức tốt.

"Cái gì? Ngươi nói phát hiện tổ chức Tam Lăng Kiếm?" Âu Dương Tĩnh nhìn Bạch Ngọc, vui mừng nhướng mày.

“Hồi bẩm chủ nhân, thật sự chúng ta đã phát hiện ra. Bây giờ bọn Thanh Mê đang canh giữ ở chỗ cũ, chờ chúng ta qua." Bạch Ngọc đáp.

"Mấy người Vân Hạo Trần còn chưa tới." Âu Dương An nói, kết quả hắn vừa mới nói xong, chợt nghe đến thị vệ đáp, nói là người của Ám Lâu đến.

"Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới liền." Âu Dương Tĩnh mở to mắt, quả nhiên, rất nhanh, chỉ thấy thị vệ dẫn đám người Vân Hạo Trần đi đến.

"Chủ nhân ——" Vân Hạo Trần dẫn thủ hạ hướng tới Âu Dương Tĩnh hành lễ, sau đó lại hướng tới Âu Dương An gật đầu.

"Tới thật tốt."

Âu Dương Tĩnh nói, "Trước tiên các ngươi nghỉ ngơi một chút, chờ một lát chúng ta cùng đi. Vừa vặn đã phát hiện tổ chức Tam Lăng Kiếm, chúng ta sẽ không chậm trễ thời gian, trực tiếp hủy nó."

https://thuviensach.vn

“Được.” Vân Hạo Trần gật đầu, nghĩ đến chuyện em trai sắp thành thân, nhịn không được muốn xem một chút Âu Dương Tĩnh sẽ có phản ứng thế nào. Vì thế nói, "Vừa hay, mọi chuyện có thể hoàn thành sớm. Ta còn muốn trở về tham gia hôn lễ của Tuyệt Trần."

Hắn phát hiện vẻ mặt của Âu Dương Tĩnh không có bất kỳ biến hóa nào, quả nhiên, Trần đệ tự mình đa tình.

"Vậy à?" Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An cũng không có thần sắc gì đặc biệt, "Vậy chúc mừng hắn."

"Tốt lắm. Các ngươi lui xuống trước đi."

https://thuviensach.vn

Chương 96: Tổ Chức Tam Lăng

Sau nửa canh giờ, trong thôn trang không một bóng người.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An mang theo mọi người theo Bạch Ngọc đến tổ chức Tam Lăng, họ cũng quyết định bỏ luôn tòa tiểu trang kia đi. Cho dù Mộc Nguyệt Ly, Mộc Nghiên có đến thì cho họ gặp tòa nhà không người luôn.

Tổ chức Tam Lăng rất ẩn mật, dám ở trong Quân Quốc lớn nhất, nguy hiểm nhất xây dựng sơn cốc. Cây cối có vẻ là đã sống lâu, cành lá sum xuê che kín bầu trời Liên Sơn, trong rừng khắp nơi tràn ngập tiếng chim hót thú kêu, mê cung hiểm trở. Một chỗ như thế dù là người có kinh nghiệm đi rừng cũng không dám đi lung tung, vậy mà Thất vương gia Hoàng quốc và Mộc Nguyệt Ly lại chọn nơi này.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An đều là người có tu linh, hai người linh hoạt, khéo léo bảo vệ những người khác. Nhưng bọn họ cũng rất thuận lợi tiến vào trong sơn cốc, hợp cùng đám người Lam Hồ.

“Chủ nhân … ” đám người Lam Hồ hành lễ với Âu Dương Tĩnh.

“Tốt lắm. Không cần hành lễ, các ngươi phát hiện ra cái gì? ” Âu Dương Tĩnh khoát tay, hỏi bọn họ.

“Chủ nhân, mời người đến xem.” Lam Hồ nói với Âu Dương Tĩnh, cẩn thận dẫn bọn họ đến bên cạnh thuyền.

Đám người Âu Dương Tĩnh theo chỗ được treo ló ra trên cao mà đến, không thể ngờ phát hiện ở ao sâu phía dưới sơn cốc có rất nhiều kiến trúc,

https://thuviensach.vn

còn có một số người đi tới đi lui, có lẽ đó chính là tổ chức Tam Lăng. Từ trên này đến mặt đất cao ít nhất một trăm thước, cho nên những kiến trúc kia và bóng người phía dưới thật ra chỉ như một điểm nhỏ, trừ Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An, những người khác gần như chỉ nhìn thấy một con kiến bình thường. Chỉ có hai anh em bọn họ là có thể nhìn thấy rõ bố cục phía dưới. Nếu đổi thành người bình thường, đi vào sơn cốc cũng đã là vấn đề rất gian nan, đến được tận vị trí này lại càng ít.

“Chúng ta làm sao xuống được đây? ” Mộc Hạo Trần hỏi, võ công của bọn họ mặc dù cao nhưng muốn từ trên này đi xuống mà không bị thương thì chính là đại công trình.

“ Những người phía dưới có thể đi ra, điều đó có nghĩa phải có đường.” Âu Dương Tĩnh nhếch môi, bọn họ có thể mượn lực bay xuống nhưng không thể chắc là người khác không phát hiện ra, huống hồ chắc chắn là có đường đi.

Âu Dương An cũng gật đầu, sau đó quay đầu hỏi đám người Lam Hồ:

“Các ngươi ở trong này có phát hiện những người đó hay qua lại bằng đường nào không? ”

“Không phát hiện bọn họ qua lại từ bên ngoài” đám người Lam Hồ lắc lắc đầu, thật sự là bọn họ không có ra ngoài.

“Chẳng lẽ có mật đạo bên trong?” Vân Hạo Trần đoán.

“Cũng có thể.” Những người khác gật đầu.

“Bây giờ làm gì sao?” Tất cả mọi người đều nhìn Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh khẽ cau mày, muốn tìm ra mật đạo thật sự rất phiền toái. Nếu Vân Khinh Cuồng ở đây thì tốt rồi. Vừa mới nghĩ vậy đã thấy một đầu hổ mắt xanh biếc từ bên kia đến.

https://thuviensach.vn

“Là Vân Khinh Cuồng. ” Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh ngạc nhiên, mừng rỡ.

Mà những người khác cũng biết đầu hổ mắt xanh biếc bên người Âu Dương Tĩnh chính là Hổ Vương, rất lợi hại.

Vân Khinh Cuồng ngẩng đầu hổ, khóe mắt nhếch lên. Vì có người ngoài nên hắn không tiện hóa thành hình người nhưng thông qua ý thức liên thông, rất nhanh, giọng của hắn ở trong đầu Âu Dương Tĩnh vang lên.

“Tĩnh nhi, ta biết mật đạo ở đâu. Các ngươi đi theo ta.”

Dứt lời, Bạch Hổ xoay người đi về phía bên kia sơn cốc.

“Đây là? ” Những người khác hai mắt nhìn nhau, khó hiểu. Bọn họ không hiểu ngôn ngữ của hổ, tất nhiên là không hiểu sao hổ vừa đến lại đã xoay người rời đi rồi?

“Đi theo đi, Vân Khinh Cuồng biết mật đạo ở đâu.” Âu Dương Tĩnh nói xong, dẫn đầu đi trước, Âu Dương An đi ngay sau nàng.

Bạch Ngọc thấy bọn họ như thế, đương nhiên cũng theo, dù sao đều là chủ nhân quyết định, mặc dù bọn họ có chút hoài nghi con hổ kia có đúng là biết mật đạo ở đâu không?

Một đám người đi theo Bạch Hổ xuyên qua rừng, vượt qua núi đá, rốt cuộc thật sự tìm được một chỗ cực kỳ bí mật. Chỉ thấy nơi này cỏ dại mọc dài, chật kín, phía trước mật đạo lại là một khối đá to, từ hai chân Bạch Hổ ở trên tảng đá đẩy ra một khe hở.

“Chẳng lẽ nơi này chính là mật đạo?” Mọi người vừa thấy, cũng hơi ngạc nhiên.

“Các ngươi đến đẩy tảng đá ra đi” Âu Dương Tĩnh nói với mọi người.

https://thuviensach.vn

“Rõ” đám người Bạch Ngọc đẩy tảng đá ra lập tức lộ ra một cái hang động. Bên trong tối đen như mực, có thể nhìn ra được đây là một cái động rất sâu.

“Vào thôi. Mọi người phải cẩn thận.” Âu Dương Tĩnh nói với mọi người xong, nàng và Âu Dương An, Bạch Hổ dẫn đầu vào động. Hai người tu vi cao, thị lực, thính giác, độ nhạy bén đều rất mạnh, dẫn đầu phía trước mở đường.

“Rõ” đám người Vân Hạo Trần theo sau.

Quả nhiên động này rất sâu, rất dài, hơn nữa cứ cách một đoạn lại có bẫy mai phục. Hàng trăm mũi tên xuyên tim, bản đinh sắt đang chờ, cũng may đám người Âu Dương Tĩnh đều đem những ám chiêu đó nhổ bỏ, đoàn người mới thuận lợi đi qua mật đạo.

Quả nhiên sau khi bọn họ ra khỏi mật đạo là tới sơn cốc phía dưới tổ chức Tam Lăng, nơi này canh giữ nghiêm ngặt, hầu như là cứ ba bước lại có một tốp người, cứ năm bước lại có một trạm canh gác, hơn nữa những người này võ công cũng không kém, xem ra muốn tiêu diệt hết phải cần một chút giúp đỡ.

“Bạch Ngọc, Thanh Mê, Lam Hồ, Tử Ly, bốn người dẫn đầu người trong Lâu đánh bên trái, Hạo Trần dẫn dắt người Ám Lâu đánh bên phải.” Âu Dương Tĩnh phân công nhiệm vụ cho thuộc hạ.

“Rõ.” Bạch Ngọc, Vân Hạo Trần nhanh chóng mang người xông ra ngoài, chuẩn bị để cho người của Tam Lăng Kiếm không kịp trở tay, chiếm được ưu thế trước.

Quả nhiên, mọi người từ mật đạo xông ra làm cho tổ chức Tam Lăng bị hoảng sợ. Đợi đến lúc bọn chúng kịp phản ứng thì đã có không ít người của tổ chức Tam Lăng ngã xuống đất mà chết, rất nhanh, trong sơn cốc tràn ngập tiếng kêu xé gió.

https://thuviensach.vn

“Tĩnh nhi, chúng ta phải làm gì?” Âu Dương An nhìn bên phía mọi người đang đánh nhau mà Tĩnh như dường như chưa muốn bọn họ ra giúp sức.

“Ca, huynh và Vân Khinh Cuồng đi hỗ trợ đi. Muội muốn tìm người đến giúp.” Âu Dương Tĩnh nói với Âu Dương An, nàng không cần lo lắng cho sự an toàn của Âu Dương An, võ công của hắn khá cao huống hồ còn có Vân Khinh Cuồng bên người.

“Được.” Âu Dương An và Bạch Hổ lập tức gia nhập cuộc chiến.

Mà Âu Dương Tĩnh cũng lấy ra ngọc tiêu, lập một kết giới bảo vệ xung quanh mình, sau đó thổi tiêu.

Tiếng tiêu thanh thúy trong cảnh chém giết tanh mùi máu thật đột ngột, có điều là trong lúc người của tổ chức Tam Lăng ngây ngốc thì chỉ thấy trong sơn cốc vang lên tiếng gầm kinh thiên động địa, sau đó một loạt tiếng vang hỗn độn từ xa đến gần, nhưng lại làm cho đất rung núi chuyển, khiến tất cả mọi người trong động đều dừng kiếm.

Âu Dương Tĩnh vung tay, kết giới phòng thân dạt ra, tay nàng vẫy vẫy ngọc tiêu, nói với đám người Bạch Ngọc:

“Ngây ngốc làm gì? Tiếp tục đánh đi, trong cốc đều là đến hỗ trợ.”

Đám người Bạch Ngọc vừa nghe thấy thế, nhớ tới việc nàng có thể lấy tiêu điều khiển thú, lại tiếp tục đánh, bọn họ đoán được là Âu Dương Tĩnh gọi thú đến đây, vì thế mọi người lại sôi sục ý chí chiến đấu.

Quả nhiên, sau một lát chỉ thấy bốn phương tám hướng từ trong sơn cốc đâu đâu cũng là mãnh thú, rắn độc đang lại gần.

“Trời ạ, sói … ”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 97: San Bằng Tổ Chức Tam Lăng

Người của tổ chức Tam Lăng trợn tròn mắt, mặc dù bọn họ ở trong sơn cốc đã nhìn thấy không ít mãnh thú nhưng chưa bao giờ thấy nhiều như vậy, hung dữ như vậy. Chỉ thấy phía trước có khoảng mấy chục đôi mắt màu lục bắn lại đây. Mỗi đầu sói đều rất cao lớn, nhe răng nhếch miệng, khiến bọn họ sợ hãi, e ngại.

Phía sau bầy sói là một đàn lợn rừng, màu rám nắng, cũng hung dữ không kém. Không những vậy còn có nhiều ngựa hoang rất dũng mãnh, rắn độc đủ mọi màu sắc. Còn có một số loài nhỏ bé mà bọn họ không biết đến, bọn họ tự hỏi không biết liệu có phải toàn bộ mãnh thú trong sơn cốc đều đã tụ hội về đây hay không?

Tổ chức Tam Lăng bị dọa, đứng ngây người, đám người Ám Lâu cũng bị dọa không nhẹ nhưng bọn họ biết tất cả những động vật này là do chủ nhân đưa tới, hẳn là sẽ không tấn công bọn họ.

“Kíu … ”

Trong lúc mọi người đang bị mãnh thú làm cho kinh ngạc thì từ trên cao truyền đến một loạt những âm thanh bén nhọn, mọi người vừa ngẩng đầu lên thì lại càng sợ chết khiếp. Một đàn chim ưng đông nghịt đang lao tới chỗ bọn họ một cách rất hung hãn, mà mỏ của chim ưng kia thật lợi hại, mổ một cái cũng có thể khiến bọn họ đổ máu ròng ròng.

Hành động của Âu Dương Tĩnh vừa rồi đã làm cho toàn bộ mọi người trong tổ chức Tam Lăng kinh động, trừ những người đang tuần tra bên ngoài. Ở bên trong các tòa kiến trúc, chủ quản phụ trách của tổ chức Tam

https://thuviensach.vn

Lăng đưa mọi người xông ra. Ngay khi vừa nhìn thấy tình hình chiến trận thì lập tức choáng váng ngay tại chỗ, đều đứng đơ như cây gỗ.

Âu Dương Tĩnh hạ ngọc tiêu xuống, bước đến. Vân Khinh Cuồng cũng ngồi bên cạnh Âu Dương Tĩnh, còn có Âu Dương An. Một đầu Bạch Hổ mắt xanh biếc, một nam tử áo trắng phiêu phiêu cầm kiếm, mà Bạch Ngọc, Thanh Mê, Lam Hồ, Tử Ly, còn có Vân Hạo Trần, tất cả đều là cực phẩm soái ca, khí thế vô cùng. Có bọn họ phụ trợ, Âu Dương Tĩnh càng giống như nữ vương.

Tất cả mãnh thú, chim chóc, rắn độc đều đứng im tại chỗ, nhìn qua uy hiếp người của tổ chức Tam Lăng nhưng không phát động tấn công, dường như đang chờ mệnh lệnh.

Người của tổ chức Tam Lăng sợ hãi, vài Đường chủ đưa mắt nhìn nhau trao đổi ý kiến, sau đó một nam tử trung niên mặc áo dài màu bạc nhìn Âu Dương Tĩnh hỏi:

“Ngươi là yêu nữ có khả năng điều khiển thú của Lan quốc?” Tổ chức Tam Lăng thu thập tư liệu của các quốc gia, đương nhiên đã được nghe nói thời gian trước ở Lan quốc ồn ào việc yêu nữ biết điều khiển thú. Lời đồn rằng, trên người nàng luôn mang theo một cây tiêu ngọc bích. Một khúc tiêu có thể ra lệnh cho các loài thú, năng lực không giống người thường.

“Đúng vậy.” Âu Dương Tĩnh gật đầu, híp mắt cười. Nhìn qua thì tưởng không có sức uy hiếp nhưng lại khiến cho đối phương sợ hãi run người.

“Chúng ta và ngươi không thù không oán, ngươi dẫn người xông vào như thế này là có ý đồ gì?” Nam tử bên cạnh người mặc áo dài màu bạc oán hận nói.

“Không thù không oán?” Âu Dương Tĩnh hừ lạnh một tiếng như là nghe được chuyện cười vậy.“ Các ngươi đã phái người đến ám sát Âu Dương

https://thuviensach.vn

tướng quân của Lan quốc thì phải hỏi thăm cho rõ ràng chứ, người đó là phụ thân của ta. ”

Việc đến nước này thì người của tổ chức Tam Lăng đã biết bọn họ động đến người không nên động, tuy trước đó cũng có nghe tin đồn yêu nữ kia là con gái của Âu Dương tướng quân Lan quốc nhưng bọn họ điều tra tư liệu thì chỉ ghi Âu Dương tướng quân có một con gái và hai con trai, cũng chính là đám người Âu Dương Thấm. Cho nên mới dẫn đến việc hành động sai lầm, càng không ngờ rằng vì việc đó mà hôm nay gặp đại họa.

“Đừng nói lời vô nghĩa nữa, san bằng chỗ này.” Âu Dương Tĩnh giơ tay ra lệnh, không khác gì tướng quân lãnh đạo trăm quân, khí phách nói.

“Rõ.” Mọi người đồng thanh nhận lệnh, dùng mười hai phần bản lĩnh giao đấu với người của Tam Lăng Kiếm.

Mà người bên Tam Lăng Kiếm cũng hiểu rõ hôm nay là một trận liều mạng nên phải dùng toàn lực đối phó, có điều những Đường chủ của tổ chức Tam Lăng sẽ không để cho mọi người hi sinh vô ích, tìm người lặng lẽ trốn đi báo cho Mộc Nguyệt Ly.

Nhưng Âu Dương Tĩnh đã phát hiện ra, giơ tay lên, các loài thú khác nhau đều gia nhập cuộc chiến. Ban đầu là trận chiến giữa người với người, giờ đã trở thành giữa người với thú, thật hỗn loạn. Mùi máu tươi rất nhanh đã tràn ngập toàn bộ sơn cốc, cảnh tàn sát khốc liệt, tiếng la thất thanh nhưng tất cả đều không truyền ra ngoài sơn cốc, mặc dù máu đã chảy thành sông, ngoài cốc cũng không thể biết được.

Ánh mắt bầy sói, lợn rừng đều rất mạnh mẽ, màu đỏ trước mắt càng làm cho bản năng săn mồi trong cơ thể chúng sôi trào. Đó là đồ ăn, tất cả đều là mỹ vị, vì thế lũ dã thú lại càng điên cuồng hơn.

Mà đàn chim ưng thì thật sự là điên cuồng, một đám giống nhau, đem đầu mọi người làm đồ chơi của mình.

https://thuviensach.vn

Thấy mãnh thú phát cuồng, tất nhiên không cần đến đám người trong Lâu, vì thế Âu Dương Tĩnh vẫy tay bảo Bạch Ngọc, Vân Hạo Trần dẫn theo người trong Lâu theo nàng rút lui sang một bên để xem cuộc chiến.

Tuy bọn họ đều là người của tổ chức sát thủ máu lạnh, đám người Bạch Ngọc vẫn tự nhận là không nương tay đối với kẻ địch, thậm chí Vân Hạo Trần còn tự nhận là tàn nhẫn, ngoan độc nhưng nhìn thấy cảnh mãnh thú phát cuồng trước mắt cũng không nhịn được muốn nôn mửa. Thực bạo lực, thực đẫm máu, mà nhìn sang bên cạnh Âu Dương Tĩnh còn mang theo ý cười, bọn họ thật cảm phục. Quả nhiên là chủ nhân, đủ ngoan độc, bọn họ cam lòng nhận thua.

Gió núi thổi vù vù, đem mùi máu tươi lan ra xa, dày đặc …..

Sau nửa canh giờ, tổ chức Tam Lăng hoàn toàn bị xóa sạch, triệt để tận gốc, tuyệt không có khả năng khôi phục.

Sau khi mãnh thú đã no bụng, vẻ mặt rất thoải mái. Chúng nghe theo tiếng tiêu của Âu Dương Tĩnh bỏ đi, cả đàn chim ưng cũng vậy.

Âu Dương Tĩnh nhìn cảnh như địa ngục trước mắt, nhếch môi, phân phó:

“Thiêu trụi nơi này đi.”

“Rõ.”

Một lát sau, lửa nổi lên, gió núi làm cho ngọn lửa càng lớn, đến khi đem tổ chức Tam Lăng hoàn toàn thiêu rụi. Ánh lửa hồng hồng làm cho khuôn mặt mọi người cũng đỏ bừng.

“Đi thôi.” Âu Dương Tĩnh mang mọi người rời đi theo lối mật đạo, phía sau vẫn cháy, nhưng không ai biết đã xảy ra một trận chiến thảm khốc.

https://thuviensach.vn

Hôm đó, đám người Âu Dương Tĩnh không nghỉ ngơi, trực tiếp ra khỏi thành, trở về Lan quốc.

Ngày thứ hai, Mộc Nghiên lại kích động đi tìm Âu Dương An nhưng không ai đáp lại. Đợi lúc Mộc Nguyệt Ly đến thì nàng mới biết trong thôn trang đã không còn ai, vui sướng lập tức biến thành lạnh như băng.

Còn Mộc Nguyệt Ly nhận được tin tức, tổ chức Tam Lăng đã bị diệt trừ chỉ còn lại tro tàn thì choáng váng. Hắn mặc kệ Mộc Nghiên, dẫn người chạy nhanh vào cốc. Khi hắn ra khỏi mật đạo, nhìn thấy trước mắt là một đống hoang tàn thì không thể tin được vào hai mắt mình. Tất cả đều bị hủy sao?

Mộc Nguyệt Ly híp mắt lại, ánh mắt lạnh lẽo:

“ Âu – Dương – Tĩnh ”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 98: Anh Em Thái Tử

Hoàng cung, Lan quốc.

Ánh trăng chiếu xuống, sắc vàng nhạt trải dài trên mặt đất. Cung điện yên ắng như cùng vạn vật thưởng thức ánh trăng xinh đẹp.

Sở Ly La nhìn bức thư trên tay, híp mắt lại, dáng người xinh đẹp tỏa ra khí lạnh khắp nơi, khiến các cung nữ đứng trong góc phòng cũng không nhịn được run run.

Công chúa làm sao vậy? Ai đã chọc ngài tức giận?

Một lát sau, Sở Ly La kìm nén tức giận, quay lại nói với các cung nữ:

“Các ngươi lui xuống đi.”

“Vâng.” Nhóm tỳ nữ hành lễ, sau đó lui ra ngoài.

Ngay sau khi các cung nữ rời đi, Sở Ly La lại nhìn bức thư trên tay, khóe môi hiện lên nét cười nguy hiểm, cất lá thư vào túi mình, sau đó đi về phía Đông cung.

“Kính chào Ly La công chúa…”

Lúc Sở Ly La đến Đông cung, bọn thái giám canh giữ cửa hành lễ với nàng.

“Đứng lên hết đi.” Sở Ly La khoát tay, sau đó hỏi: “Thái tử điện hạ đang nghỉ ngơi sao?”

https://thuviensach.vn

“Bẩm công chúa, điện hạ còn đang ở thư phòng.” Một thái giám trả lời.

Sở Ly La gật đầu, bay thẳng đến thư phòng của Sở Ly Lạc.

Tới thư phòng, nàng vẫy tay ngăn lại giọng nói của thái giám, trực tiếp đẩy cửa bước vào.

Thái tử nghe thấy tiếng động, ngẩng đầu lên nhìn em gái đang đứng yên ở dưới nói:

“La nhi, đã muộn thế này rồi, muội còn chưa nghỉ sao? ”

“Hoàng huynh, muội có chuyện quan trọng cần trao đổi với huynh.” Sở Ly La vừa nói vừa đi lên phía trước.

Thái tử cảm thấy kỳ quái nhìn nàng, có chuyện gì quan trọng?

“Đây là cái gì?” hắn nhìn thư mà Sở Ly La đưa, vừa nhận vừa hỏi.

“Binh bộ thượng thư Mã Nguyên Thành cấu kết với Thất vương gia Hoàng quốc, ám sát đại tướng quân Âu Dương Ngự của chúng ta.” Trong lúc thái tử đọc thư, Sở Ly La đã nói ra đáp án.

“Cái gì?” Thái tử vừa nghe đã thấy kinh hãi, đọc nhanh thư trong tay. Kết quả vừa xem thư, vẻ mặt càng run sợ hơn.

“Mã Nguyên Thành rốt cuộc là muốn gì?” Biết binh bộ thượng thư cấu kết với Thất vương gia Hoàng quốc, hắn giận tím mặt, đem thư trong tay đập mạnh xuống bàn. “Thất vương gia Hoàng quốc muốn làm Hoàng đế sao? Mã Nguyên Thành được lợi gì khi giúp ông ta? Hay là chính Mã Nguyên Thành muốn trở thành Hoàng đế Lan quốc? ”

“Không, hoàng huynh, huynh nghĩ sai rồi.” Sở Ly La lắc đầu. “Thứ nhất, Thất vương gia Hoàng quốc không muốn làm hoàng đế. Ông ta có dã tâm lớn hơn nữa, ông ta muốn cho cháu ngoại của mình, thái tử Quân Quốc làm

https://thuviensach.vn

bá chủ thiên hạ; thứ hai, Mã Nguyên Thành giúp ông ta là vì có điều kiện, chỉ sợ thất vương gia đã đồng ý với Mã Nguyên Thành đến lúc đó, nếu thiên hạ thống nhất, Mã Nguyên Thành chính là khai quốc công thần." (người có công dựng nước)

"Thống nhất thiên hạ?" Thái tử hừ lạnh vài tiếng, con ngươi thâm thúy tràn đầy nét cười trào phúng. "Bọn họ không sợ phải liều mạng sao?" Tuy vua các quốc gia đều có ý muốn thống nhất thiên hạ, nhưng thực lực hiện giờ của các quốc gia không chênh lệch nhiều, hơn nữa Quân Quốc và Lan quốc đang trong cục diện giằng co. Mọi người đều có tâm tư nhưng không ai nói ra, đều giấu diếm trong lòng.

"Hoàng huynh, chỉ sợ không phải là bọn họ vọng tưởng." Sở Ly La ngồi vào ghế bên cạnh, "Lần trước nếu không có hai huynh muội Âu Dương Tĩnh đuổi tới kịp, e là Âu Dương tướng quân đã bị ám sát. Đến lúc đó biên quan Đại Tướng không người lãnh đạo, tinh thần chiến sỹ sẽ bị lung lạc. Nếu Quân Quốc nhân cơ hội này đánh lén, Lan quốc chúng ta tất nhiên là thiệt thòi lớn, mà thất vương gia cúi đầu trước mặt Hoàng đế Quân Quốc lại là nội gián, chỉ sợ Hoàng đế Quân Quốc cũng không phát hiện ra ông ta có điểm khả nghi nào. Đến lúc thất vương gia bán đứng toàn bộ Quân Quốc, Hoàng đế biết ra thì cũng đã muộn… "

Nghe Sở Ly La nói xong, thái tử trầm mặc một lát. Sau đó mở miệng:

"Cho dù bọn họ có dã tâm như vậy, nhưng muốn thực hiện được cũng không phải dễ dàng."

"Đương nhiên không dễ thực hiện." Sở Ly La gật đầu, "Nhưng theo muội được biết, Thất vương gia Hoàng quốc vì muốn trợ giúp cháu ngoại mình chẳng những âm thầm bồi dưỡng thế lực của ông ta ở Quân Quốc mà người của tổ chức thần bí Tam Lăng Kiếm đều là thuộc hạ của ông ta… "

https://thuviensach.vn

“Tổ chức Tam Lăng?” Thái tử nhíu nhíu mày, tổ chức này không kém gì tổ chức sát thủ Cao Minh trên giang hồ, hơn nữa binh khí bọn họ thường dùng cũng rất âm hiểm, cũng có rất nhiều đại thần các quốc gia đã chết dưới kiếm của Tam Lăng Kiếm. Nhưng thật không ngờ, ẩn sau lưng lại là Thất vương gia Hoàng quốc và thái tử Quân Quốc, điều này không thể không coi trọng.

“Nhưng mà hoàng huynh cũng không cần lo lắng, muội nghĩ không chừng giờ này, người của Tam Lăng Kiếm đã đi gặp Diêm Vương rồi.” Sở Ly La cực kỳ tin tưởng Âu Dương Tĩnh, điều khiển thú, lại có thần kiếm thượng cổ, tu luyện linh lực, nhiều khả năng như vậy đều hội tụ trên người nàng ấy, còn ai có thể dũng mãnh hơn được?

“Muội muốn nói tới đám người Âu Dương Tĩnh?” Thái tử cũng đoán được kết quả, cảm giác đối với anh em Âu Dương Tĩnh lại càng phức tạp. Hai anh em này quá mạnh mẽ, bọn họ không chỉ là người trên giang hồ mà sau lưng còn có một phụ thân trong tay nắm binh quyền, lực lượng hùng hậu. Nếu bọn họ muốn làm hoàng đế, chỉ sợ không ai có thế ngăn cản.

“Đúng.” Sở Ly La gật đầu, nhìn thái tử nhíu mày, nàng là người xuyên qua nên đương nhiên hiểu được hắn đang nghĩ gì. Nhưng nàng dám nói, hắn có thể yên tâm, nàng tin tưởng Âu Dương Tĩnh không hứng thú với thiên hạ.

“Hoàng huynh, huynh không cần suy nghĩ nhiều. Âu Dương tướng quân và Âu Dương Tĩnh tuyệt đối không phải là kẻ địch của chúng ta, mà là một lực lượng trợ giúp hoàn hảo đối với Lan quốc chúng ta. Chỉ cần có Âu Dương tướng quân, các quốc gia khác muốn xâm nhập chúng ta cũng là việc khó, hơn nữa bây giờ còn có Âu Dương An đại ca chính là may mắn của Lan quốc… ”

“Phải không?” Thái tử điện hạ vẫn hơi hoài nghi, dù sao sự mê hoặc của ngôi vị Hoàng đế so với mê hoặc của tiền tài khác nhau nhiều lắm, trong

https://thuviensach.vn

lịch sử đã có bao người vì vị trí này mà anh em tương tàn (anh em tàn sát lẫn nhau), máu chảy thành sông.

“Hoàng huynh, chỉ cần chúng ta không động tới bọn họ, muội cam đoan Tĩnh Nhi tuyệt đối sẽ không đối đầu với chúng ta.” Sở Ly La bảo đảm, giọng nói trong trẻo mà hữu lực.

Thái tử thấy nàng khẳng định như vậy, ánh mắt nhìn nàng một cách thâm thúy, hắn tất nhiên sẽ không dễ dàng tin tưởng người khác, nếu không thì không biết đã chết bao nhiêu lần rồi nhưng hắn tình nguyện đánh cược một phen, nghe theo lời em gái, nếu người nhà Âu Dương Ngự nguyện trung thành với Lan quốc thì việc Lan quốc trở thành quốc gia đứng đầu là chuyện rất dễ dàng…

“Được.” Thống nhất ý tưởng, thái tử nặng nề gật đầu, “Vậy trước tiên chúng ta nên xử lý chuyện của Mã Nguyên Thành.” Loại người ăn cây táo rào cây sung này đương nhiên phải tru di cửu tộc nhưng cũng phải nghĩ biện pháp toàn vẹn.

“La nhi, muội có ý kiến gì về việc này không?” hắn hỏi em gái mình, La nhi thông minh từ nhỏ, rất nhiều vấn đề, bọn họ chưa nhìn thấu nàng đã hiểu trước rồi. Cũng bởi vậy, so với các anh em khác, hắn thân cận với nàng hơn.

“Hoàng huynh, muội có một ý tưởng, hay là chúng ta …” Sở Ly La nói ra ý kiến của mình.

Thái tử nghe xong gật đầu liên tiếp, vẻ mặt tán thưởng.

“Được, cứ làm như vậy.”

https://thuviensach.vn

Chương 99: Hôn Lễ Của Vân Tuyệt Trần

Bên này, Hoàng Thành Lan quốc, anh em thái tử muốn bắt gọn gian tế, tạo nên không khí thật khẩn trương.

Bên kia, đám người Âu Dương Tĩnh từ Quân Quốc trở về Lan quốc, việc đầu tiên là đến quân doanh gặp Âu Dương Ngự, nói cho ông biết mọi chuyện ở Quân Quốc, sau đó lệnh cho Bạch Ngọc dẫn người trong Lâu quay về đại bản doanh (bộ chỉ huy) nghỉ ngơi.

Vân Hạo Trần cũng ra lệnh cho người của Ám Lâu trở về, hắn muốn chuẩn bị về Vân phủ, bởi vì vài ngày trước hắn đã nhận được thư, hôn sự của Tuyệt Trần đã chuẩn bị xong, mấy ngày nữa sẽ cử hành hôn lễ.

Bóng đêm nhàn nhạt, ở biên quan không có phồn hoa, khắp vùng đều trống trải, nhưng khi ngẩng đầu nhìn trời, lại có thể nhìn thấy rất nhiều sao, cho người ta mở rộng tầm mắt đồng thời khiến cho tâm tình cũng tốt lên nhiều. Có cảm giác trong lòng thư thái như đang bay trên cao vậy.

“Bảy ngày sau là hôn lễ của Tuyệt Trần, có thể ta sẽ mất một ít thời gian. Nếu chủ nhân có chuyện gì muốn ta làm, thì xin đợi ta một thời gian.” Vân Hạo Trần đứng ở trên thảo nguyên, ngẩng đầu nhìn sao sáng trên bầu trời, nói với Âu Dương Tĩnh đứng bên cạnh. Hắn muốn mời anh em Âu Dương Tĩnh đi tham gia hôn lễ, nhưng mà suy nghĩ kĩ lại, trong lòng Tuyệt Trần vẫn còn lưu luyến nàng ấy, phải cưới người khác đã đủ khổ rồi, nếu trong hôn lễ của mình còn nhìn thấy người mình thương, chỉ sợ sẽ đổi ý, lập tức dẹp bỏ hôn lễ.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh quay đầu lại nhìn Vân Hạo Trần, áo bào màu bạc đón gió đêm tung bay. Dung nhan kia cùng với Vân Tuyệt Trần có mấy phần tương tự, chắc là hắn cũng hiểu tâm sự trong lòng của Vân Tuyệt Trần, nên mới không mở miệng. Nhưng suy nghĩ của nàng không giống bọn họ, Vân Tuyệt Trần nếu đã đồng ý cưới người khác nghĩa là đã buông xuống được, nói thế nào đi nữa thì nàng và hắn ta cũng là chỗ quen biết, hôn lễ của hắn ta nàng cũng nên đến chúc mừng. Cho dù đến lúc đó có lẽ sẽ loạn một chút.

Mắt sáng ngời híp lại, miệng nhếch lên, nhìn thế nào thì cũng cảm thấy rất gian xảo. Coi như là nàng cho Lâm Sơ Hạ một chút trả thù đi, ai bảo nàng ta lại là một người như vậy, khiến nàng nhầm tưởng nàng ta là một cô gái thẳng thắn, trong sáng, coi nàng ta như bạn của mình.

“Bảy ngày sau? Chúng ta cũng đi nữa.” Âu Dương Tĩnh nói: “Nói thế nào thì chúng ta cũng đã từng là bạn, đám cưới là chuyện vui, tất nhiên là phải đến chúc mừng.”

Vân Hạo Trần nghe nàng nói vậy, quay đầu nhìn nàng, cảm thấy rất kinh ngạc, nhưng khi nhìn thấy nàng hình như không phải nói giỡn, trong lòng hắn lại không biết nên phản ứng thế nào?

Hai người ở dưới trời sao trầm mặc, rốt cuộc Vân Hạo Trần nói:

“Nếu vậy, ngày mai chúng ta bắt đầu xuất phát đi.”

“Được.” Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, “Ngươi lui xuống trước đi, ta còn muốn ở lại một lát.”

“Được.”

Vân Hạo Trần gật đầu một cái, sau đó xoay người rời đi. Đợi đến khi không còn thấy bóng dáng của Vân Hạo Trần, môi anh đào khẽ cười, nở rộ trong đêm như ngôi sao sáng ngời, nói:

https://thuviensach.vn

“Ra đi, hắn đi rồi.”

Quả nhiên, nàng vừa dứt lời đã thấy một bóng dáng từ chỗ tối đi ra, chính là Âu Dương An.

Âu Dương An mỉm cười, bước tới bên cạnh Âu Dương Tĩnh. Hắn cao hơn một cái đầu so với Âu Dương Tĩnh, hai bóng dáng tựa vào nhau. Ánh trăng chiếu lên ngọc nữ xinh đẹp, nam tuấn mỹ (nữ xinh đẹp, nam vừa đẹp trai, vừa có khí chất), ánh sao bao phủ xung quanh làm cho bọn họ giống như là một đôi tiên nhân từ trên trời giáng xuống.

Hai người nhìn nhau, tất cả đều là nùng tình mật ý. Cảm giác ấm áp đều dâng lên trong lòng mỗi người, vì không muốn người khác quấy rầy, bọn họ thực hiện kết giới bao quanh. Cùng nhau ngồi ở chỗ đó, nắm tay nhau, mười ngón tay đan xen khắng khít.

Âu Dương Tĩnh tựa vào vai Âu Dương An, cùng nhau nhìn lên bầu trời đêm xinh đẹp, cùng yên lặng nhưng vẫn hơn thiên ngôn vạn ngữ. (nói nhiều lời)

Hôm sau, Vân Hạo Trần, Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An rời biên quan, lên đường đến Giang Nam, vì thời gian gấp rút, Vân Hạo Trần là huynh trưởng nên muốn đến sớm. Vì vậy hắn ra sức thúc ngựa, mà Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh mang theo Vân Khinh Cuồng chậm rãi theo sát ở phía sau, dù sao bọn họ có mặt đúng lúc ở hôn lễ là được.

Bảy ngày sau, khắp Vân phủ đều giăng đèn kết hoa, tràn đầy không khí vui mừng.

Vì chú rể là minh chủ võ lâm, cô dâu lại là thiên kim tri phủ, cho nên hôn lễ hôm nay rất long trọng, đến tham gia tiệc cưới ở Vân phủ trừ phần lớn là người trong võ lâm, cũng có một số quan phủ là khách của nhà gái đến chung vui. Tuy hai phe nước giếng không phạm nước sông nhưng vẫn

https://thuviensach.vn

có chút ngăn cách, vì hôm nay là tiệc cưới nên hai bên thống nhất không đả động nhau, chung sống hòa bình.

Hai người Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh là khách mời xuất hiện cuối cùng, tiểu lão hổ vẫn còn nằm trên vai Âu Dương Tĩnh. Bọn họ xuất hiện khiến cho không khí náo nhiệt dừng lại, tất cả ánh mắt đều tập trung về phía hai người.

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, hình như bọn họ đã đoạt danh tiếng của cô dâu, chủ rể rồi.

Người tới tham gia tiệc, có người biết anh em Âu Dương Tĩnh, cũng có người không biết. Kết quả là, tình cảnh lập tức biến thành rất nhiều người trong võ lâm trừng mắt nhìn bọn họ, thầm mơ ước đến quyển bí tịch điều khiển thú và thần kiếm thượng cổ trên người bọn họ.

Mà những người không biết thì xì xào bàn tán, suy đoán thân phận của bọn họ.

Chú rể Vân Tuyệt Trần mặc áo hỉ đỏ, sắc mặt vui mừng, tay cầm dây hoa cùng tân nương dắt nhau đi trên thảm hoa đỏ thẫm, nhưng khi Âu Dương Tĩnh xuất hiện hắn sững sờ đứng ở đó. Không nghe thấy xung quanh đang nói gì, trong đôi mắt thâm thúy chỉ có bóng dáng màu hồng, thời gian như ngừng trôi, hắn thậm chí không biết phải phản ứng thế nào, tất cả đều như trong mộng vậy, không thực…

Vợ chồng Vân lão gia nhìn thấy phản ứng của con trai, cùng nhíu máy, khi nhìn về phía Âu Dương Tĩnh vẻ mặt đã hiện lên ý không chào đón. Thì ra đây chính là yêu nữ kia, quả nhiên rất đẹp, khó trách con mình luôn nhung nhớ, nhưng bọn họ tuyệt đối không thể để cho hôn lễ hôm nay bị phá hỏng vì sự xuất hiện của nàng ta.

Mà cha mẹ Lâm Sơ Hạ biết anh em Âu Dương An, dù sao hai người cũng đã ở tại Lâm phủ mấy ngày, còn là ân nhân cứu mạng của con rể.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau đó lại nghe Lâm Sơ Hạ trở về nói, hơn nữa trên giang hồ cũng đồn đại, hai người đối với anh em Âu Dương An cũng không thích, nhưng mà người ta là con gái tướng quân, bọn họ sao dám động tới? Chẳng qua là bây giờ nhìn thấy bọn họ tới dự hôn lễ của con gái, trong lòng có chút bất an nhưng cũng không thể để tình hình cứ tiếp tục như thế này được, sẽ lỡ mất giờ lành đó.

Lâm lão gia nghĩ tới đây, vội vàng nghênh đón hai người, nói:

“Hóa ra là Âu Dương công tử, Âu Dương cô nương, hai vị có thể tới tham gia tiệc mừng thật sự là tốt quá. Mời vào bên trong.”

Lâm Sơ Hạ đang đội khăn voan vừa nghe tin Âu Dương Tĩnh tới, đã nắm tay thật chặt. Nàng không quên được việc Vân Tuyệt Trần vì Âu Dương Tĩnh thiếu chút nữa mà không cưới mình, nếu không phải bây giờ không nên lộ diện, chỉ sợ nàng đã sớm xốc khăn voan lên nổi giận với Âu Dương Tĩnh.

“Lâm lão gia không cần khách sáo, chẳng qua chúng ta nghe nói hôm nay là tiệc mừng của Minh chủ và Lâm tiểu thư, cho nên thuận đường tới chúc phúc. ” Âu Dương Tĩnh cười cười, nàng cũng không muốn quấy rầy hôn sự của bọn họ, hơn nữa hôm nay mà xảy ra án mạng tại nơi này cũng không thích hợp.

“Chúng ta chỉ đến bày tỏ một phần tâm ý, lập tức đi ngay.”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 100: Hôn Lễ Của Anh Em?

Anh em Âu Dương An đến như gió, mà đi cũng như gió. Những người trong võ lâm còn chưa kịp bùng phát thì đã không thấy bóng dáng của hai người họ đâu, nhất thời giận đến thiếu chút nữa nội thương. Ngược lại, tâm tình của mọi người đều không ổn định, ngay cả việc tham dự hôn lễ còn không muốn, chỉ muốn đuổi theo anh em Âu Dương An, cả đám người đứng ngồi không yên.

Vợ chồng Vân lão gia thấy Âu Dương Tĩnh rời đi, ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Tâm tình lập tức buông lỏng, còn có tân nương Lâm Sơ Hạ, lúc nãy nàng khẩn trương đến nỗi suýt chút nữa thì tim cũng nhảy ra ngoài, chỉ sợ Âu Dương Tĩnh xuất hiện sẽ làm cho hôn lễ của nàng xảy ra vấn đề.

Vân Tuyệt Trần mở miệng, muốn giữ nàng lại nhưng nhìn thấy ánh mắt của phụ thân hắn, cuối cùng đành mím môi, che giấu đáy lòng cười khổ, đã đến bước này rồi, còn trong mong gì nữa đây!

Sau sự việc đó, hôn lễ hoàn thành thuận lợi. Chẳng qua là, không biết chờ đợi họ ở tương lai mọi chuyện có thuận lợi như dự tính không?

...

“Tĩnh nhi, giờ chúng ta đi đâu? ” Ra khỏi Vân phủ, trong lòng Âu Dương An vẫn còn đang kích động. Mới vừa rồi, tuy chỉ ngắn ngủi trong nháy mắt, hắn nhìn thấy Vân Tuyệt Trần làm chú rể, mặc trên người áo hỉ thêu chim uyên ương nghịch nước, cô dâu đội khăn hỉ (khăn mà ngày xưa

https://thuviensach.vn

người Trung Quốc dùng để che mặt cô dâu) che mặt, trái tim hắn tràn đầy mơ ước. Trong đầu tưởng tượng, cũng khung cảnh như thế nhưng đổi lại chú rể là mình, tân nương là Tĩnh nhi thì thật hạnh phúc biết bao! Nhưng ngay sau đó lại cười khổ, tuy hai người đã rõ lòng nhau, nhưng lại không thể giống như bao người khác quang minh chính đại thể hiện tình cảm. Hắn không thể cho Tĩnh nhi một hôn lễ như vậy, lần đầu tiên, hắn thật sự thống hận, tại sao bọn họ lại là anh em?

Âu Dương Tĩnh hơi nhíu chân mày lại, so với trở về Lan quốc, gần đây hình như cũng không có chuyện gì quan trọng xảy ra, hay là trở về Hoàng Thành Lan quốc xem một chút.

“Chúng ta trở về thăm sư phụ và tỷ tỷ một chút đi. ” Không biết bọn họ ở trong phủ tướng quân có quen không.

“Được.” Âu Dương An nghe nàng nói vậy, cũng thấy nhớ bọn họ đồng thời hắn cũng nhớ cuộc sống trong cốc, nếu không phải có nhiều chuyện phiền não, hắn tình nguyện cùng Tĩnh nhi sống ẩn cư, không màng thế sự.

“Đi thôi, vừa du sơn ngoạn thủy, vừa tìm xem có lễ vật gì hợp ý mang về cho bọn họ.” Cũng không thể về tay không được, mặc dù bây giờ Duyệt tỷ tỷ đã trở thành mẹ kế của bọn họ nhưng mà tình cảm chỉ có hơn chứ không có giảm.

“Ừ”

Hai anh em trên đường vừa đi vừa ngắm cảnh, rất thoải mái. Một tháng sau, bọn họ mới trở lại Hoàng Thành.

Sau khi đến Hoàng Thành, phát hiện ra mọi vật đều phồn hoa như cũ, không có gì khác lạ, nhưng anh em Âu Dương An lại cảm thấy có một loại áp lực đang tồn tại.

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau, trong lòng hiểu rõ, chỉ sợ là bọn người Sở Ly La đã hành động rồi. Lối vào phủ tướng quân được đặt hai tượng sư tử bằng đá rất hùng dũng, trông sống động như thật vậy. Cửa chính đóng, cũng không có người canh giữ bên ngoài.

Thùng … thùng …

"Tới ngay, tới ngay." Nghe được tiếng gõ cửa, người ở bên trong lên tiếng. Sau đó cửa két một tiếng mở ra, một gã sai vặt áo xanh xuất hiện ở giữa cửa.

"Tứ công tử, Ngũ tiểu thư?" Gã sai vặt nhìn thấy hai chủ nhân đã lâu không về ở ngoài cửa thì sợ hết hồn, nhưng phục hồi tinh thần rất nhanh, vội vàng mở cửa cho hai người vào phủ.

Tin tức Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh trở về phủ đã được báo cho Đoạn Vô Nhai và Tô Ngâm Duyệt rất nhanh. Hai người sau khi nghe tin thì vội vàng ra cửa chào đón bọn họ, nhưng sau khi Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh thấy Tô Ngâm Duyệt cũng phải giật mình, hai mắt trợn to:

"Duyệt, Duyệt tỷ, tỷ mang thai?"

Không sai, bọn họ thấy Đoạn Vô Nhai đỡ Tô Ngâm Duyệt đi về phía bọn họ, nhìn dáng vẻ kia thì chắc là đã được ba, bốn tháng rồi, hồi trước Tô Ngâm Duyệt dịu dàng, nhu mì bây giờ lại được tình thương của người làm mẹ bao quanh.

Tô Ngâm Duyệt cười đến híp mắt gật đầu một cái, sau đó khoa tay múa chân để bày tỏ tâm trạng kích động của mình khi nhìn thấy bọn họ.

Đoạn Vô Nhai cũng cười, nhìn hai đồ đệ bình an trở về, ông tin tưởng bọn họ đã xử lý mọi chuyện tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

“Trở lại là tốt rồi.” Đoạn Vô Nhai gật đầu với bọn họ, “Mọi chuyện đã xong xuôi?”

“Sư phụ, tất cả đều rất thuận lợi. Hai người ở đây đã quen thuộc chưa?” Âu Dương Tĩnh vừa nói vừa tiến lên đỡ Tô Ngâm Duyệt.

Tô Ngâm Duyệt gật đầu một cái, còn cười rất tươi, dáng vẻ rất hạnh phúc cũng làm cho Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh thở phào nhẹ nhõm, xem ra đám phu nhân tướng quân kia … cũng biết điều, rất an tĩnh.

Mọi người vừa đi vừa tán gẫu, bước vào trong phòng.

Rất nhanh, thông qua lời của Đoạn Vô Nhai, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh cũng đã biết một ít chuyện, mà Đoạn Vô Nhai cũng được nghe những chuyện sau khi bọn họ đi Quân Quốc.

“Xem ra thái tử Quân Quốc có dã tâm rất lớn.” Đoạn Vô Nhai sau khi nghe chuyện về Thất vương gia Hoàng quốc và Mộc Nguyệt Ly vuốt vuốt râu nói: “Nhưng mà tình cảm của Thất vương gia và hoàng hậu Quân Quốc có thật tốt vậy không? Ông ta không làm hoàng đế, ngược lại muốn giúp cháu ngoại mình lên làm bá chủ thiên hạ? ” Điều này thật sự khiến người ta cảm thấy không thể tin được, đừng nói là chú cháu, rất nhiều người kể cả cha con cũng đấu đá quyết liệt đến nỗi ngươi chết ta sống vì vị trí đó.

“Chúng con cũng cảm thấy trong chuyện này có chút kỳ quái.” Âu Dương An cũng gật đầu, “Không biết là Thất vương gia lấy cớ hay ông ta còn có tính toán khác?”

“Con sẽ cho Bạch Ngọc đi điều tra thêm về mối quan hệ giữa Thất vương gia và hoàng hậu Quân Quốc. ” Âu Dương Tĩnh nói, nàng không muốn vì sơ hở nhỏ mà để xảy ra chuyện, đến lúc đó phát hiện thì cũng đã muộn.

https://thuviensach.vn

“Ta đồng ý, mọi chuyện đều phải chuẩn bị thật tốt.” Đoạn Vô Nhai cũng gật đầu tán thành.

Ba người sau khi quyết định xong chuyện của Thất vương gia và Mộc Nguyệt Ly, lại quay trở về chuyện Tô Ngâm Duyệt mang thai.

“Không biết Ngâm tỷ mang thai là bé trai hay bé gái đây? ” Âu Dương Tĩnh cười híp mắt nhìn bụng Tô Ngâm Duyệt, “Âu Dương phủ chúng ta lại có thêm trẻ nhỏ, đây đúng là chuyện vui rồi.”

“Không biết được.” Đoạn Vô Nhai gật đầu một cái, “Ban đầu ta muốn tìm cho Ngâm Duyệt một vị hôn phu tốt, giờ đã tìm được rồi, hơn nữa cũng đã có đứa nhỏ, ta cũng yên lòng.”

“Nhưng mà, ta nói Tĩnh nhi, An nhi này, tuổi các con cũng không còn nhỏ nữa, lúc nào thì mới cho sư phụ con dâu, con rể đây?” Đoạn Vô Nhai vừa nói vừa nhìn về phía Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, hơn nữa càng nhìn lại càng đắc ý. Hai đồ đệ này của ông, muốn dung mạo có dung mạo muốn tài năng có tài năng, nhìn trong khắp thiên hạ, cái gì thiếu hiệp võ lâm, cái gì con cháu nhà quan, có ai so được với bọn chúng. Khoan hãy nói, ông cũng không biết người thế nào mới xứng với bọn chúng đây?

Đoạn Vô Nhai vừa nói xong, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đều ngây ngẩn cả người. Hai người nhìn nhau, bọn họ làm sao có thể nói ra, thật ra thì bọn họ đã tìm được người trong lòng, chính là người kia. Chỉ sợ là người luôn không đem thế tục để trong mắt như Đoạn Vô Nhai mà nghe thấy chắc cũng sẽ té xỉu mất, dù sao thì sư phụ là người không quan tâm thế tục chứ không phải là không quan tâm luân lý. Bọn họ là anh em, việc này nói ra chắc chắn chỉ đem lại hậu quả xấu mà thôi.

Mà Tô Ngâm Duyệt sau khi nghe lời nói của Đoạn Vô Nhai cũng nghiêm túc nhìn hai anh em, lộ rõ ý muốn bọn họ quan tâm đến chuyện của bản thân, không muốn chậm trễ thêm nữa. Nhiều người ít tuổi hơn An nhi

https://thuviensach.vn

và Tĩnh nhi đều đã lập gia đình, có lẽ khi tướng quân trở về mình cũng nên nói một chút.

Thấy Tô Ngâm Duyệt cũng tán thành, Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh càng thêm thống khổ, bọn họ đang muốn mở lời thì quản gia của phủ tướng quân xuất hiện ở cửa:

“Ra mắt phu nhân, Đoạn tiên sinh, Tứ công tử, Ngũ tiểu thư …”

“Quản gia, có chuyện gì?” Âu Dương Tĩnh hỏi, đồng thời trái tim cũng thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng nàng hiểu, chuyện của bọn họ không thể giấu mãi, phải nghĩ biện pháp mới được.

“Thưa Ngũ tiểu thư, bên ngoài có một vị công công, nói là phụng mệnh của công chúa Ly La, mời Tứ công tử, Ngũ tiểu thư vào cung một chuyến.” Quản gia nói, mọi người trong Âu Dương phủ đều biết, Tứ công tử, Ngũ tiểu thư và công chúa Ly La, người được hoàng thượng cưng chiều nhất, có tình cảm rất tốt, là chỗ dựa vững chắc.

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh vừa nghe, nghĩ chắc là có chuyện, vì vậy gật đầu một cái:

“Ngươi hãy mời công công dùng trà trước, chúng ta lập tức ra ngay.”

“Vâng.”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 101: Mộc Nguyệt Ly

Lan quốc, hoàng cung.

Anh em Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh theo công công đi đến cung điện của Sở Ly La, mà ở đó các tỳ nữ đều đã được cho lui xuống.

Sau khi Sở Ly La nhìn thấy bọn họ tới, nàng cho thái giám dâng trà lên rồi cũng cho lui xuống.

Âu Dương Tĩnh thì quá quen thuộc nơi này, ngược lại Âu Dương An rất không tự nhiên, nói thế nào đi nữa thì đây cũng là khuê phòng của một cô gái chưa lập gia đình, nhưng mà cũng may, có Tĩnh nhi ở đây, cũng không phải là cô nam quả nữ ở cùng một chỗ.

“Chuyện của tổ chức Tam Lăng đã xong rồi sao?” Sở Ly La vừa để cho bọn họ tùy ý ngồi vừa nói, lúc trước nàng nhận được tin của Tĩnh Nhi, biết bọn họ phát hiện ra tổ chức Tam Lăng, cũng biết người của tổ chức này lại dám ám sát Âu Dương Ngự.

“Cặn cũng không còn.” Âu Dương Tĩnh nhếch môi, nụ cười trông thật tà ác.

“Thật tốt quá, vậy tôi cũng có thể thả lỏng được rồi.” Sở Ly La gật đầu một cái, Thất vương gia không có tổ chức Tam Lăng làm chỗ dựa, muốn đối phó thực đơn giản.

“Tĩnh Nhi, Âu Dương đại ca, tôi và Thái tử hoàng huynh có một kế, hai người nghe xem có được không?” Sở Ly La nói với bọn họ, sau đó đem kế hoạch nói ra. Bọn họ tính toán dùng tên giả để báo cho Hoàng đế Quân

https://thuviensach.vn

Quốc biết kế hoạch của Thất vương gia, có lẽ lúc bình thường Thất vương gia giả bộ rất khéo nên Hoàng đế sẽ không tin tưởng ngay lập tức nhưng một khi nảy sinh hoài nghi, cũng coi như đã hoàn thành. Chỉ cần bọn họ tiếp tục tạo ra phong ba, Quân Quốc sẽ tự đóng cửa nội chiến.

"Kế sách rất hay." Âu Dương An gật đầu một cái.

"Bọn họ bị như thế là đáng đời." Âu Dương Tĩnh cũng gật đầu, Thất vương gia Hoàng quốc lại dám ám sát phụ thân nàng. Ông ta tốt nhất là nên ngồi tù lâu dài nếu không muốn tương lai đầu rơi xuống đất.

"Tốt lắm, hai người cũng cảm thấy kế sách này được thì trước tiên cứ làm vậy đi. Tuy nhiên chuyện hai người tiêu diệt tổ chức Tam Lăng, Quân Quốc và Thất vương gia Hoàng quốc tất nhiên cũng sẽ nhận được tin tức, hai người cũng phải cẩn thận, tôi sợ bọn họ sẽ trả thù … "

"Yên tâm, tôi còn sợ bọn họ không đến đây." Âu Dương Tĩnh cười, "Bây giờ Duyệt tỷ đã mang thai, tôi hy vọng trước khi đứa trẻ ra đời, có thể giải quyết xong hết mọi chuyện, tránh cho đến lúc đó vạn nhất bị đối phương gây hại đến bọn họ thì rất phiền phức." Ai biết được, có lẽ bọn họ đem đối phương dồn đến không còn đường lui, chó cùng rứt giậu, cá xé rách lưới, thì phiền to. Cho nên phải nhanh chóng diệt trừ phiền toái này mới được.

"Nói cũng đúng. Chúng ta phải đề phòng trong tương lai."

…

Quân Quốc, Đông cung.

"Cái gì?" Mộc Nguyệt Ly nhìn chằm chằm thủ hạ trả lời, cả người đều toát ra hơi thở nguy hiểm. "Ngươi lặp lại lần nữa." hắn nhất định là nghe lầm rồi, nếu không sao có thể có chuyện như vậy?

https://thuviensach.vn

“Bẩm điện hạ, thuộc hạ phụng mệnh đi liên lạc với người của tổ chức Tam Lăng nhưng lại không thấy trả lời, đang suy nghĩ hồi báo ngài thì nhận được tin tức do Thất vương gia truyền đến, hỏi có phải điện hạ sai người của tổ chức Tam Lăng đi làm nhiệm vụ gì không, sao lại không có tin tức?”

“Thất vương gia cũng không có tin tức của tổ chức Tam Lăng?” Mộc Nguyệt Ly đứng phắt dậy, có một loại dự cảm xấu dâng lên trong lòng.

“Vâng.” Thủ hạ gật đầu.

“Chẳng lẽ?” Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly đột nhiên lóe sáng, nghĩ tới tình huống nào đó. “Người đâu, dẫn người theo bổn điện hạ đi xem một chút.” hắn nhớ tới việc Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đột nhiên rời đi, chẳng lẽ bọn họ tìm được đại bản doanh của tổ chức Tam Lăng? Không thể nào, địa phương bí mật như vậy, cho dù bọn họ có tìm được thì cũng không có cách vào. Nhưng mà dự cảm xấu trong lòng hắn lại cứ tăng lên, khiến hắn không thể bình tĩnh lại.

“Vâng.”

Một lát sau, Mộc Nguyệt Ly mang người xuất cung, biến mất trong màn đêm mịt mờ.

Một lúc lâu sau, Mộc Nguyệt Ly đưa người vào sơn cốc. Ban đêm ở sơn cốc đều là tiếng thú kêu, vang vọng trong sơn cốc, còn có gió đêm lay động, nhánh cây chập chờn che phủ, tựa như có bóng dáng ma quỷ, khiến người khác phải rùng mình.

Có điều sắc mặt của Mộc Nguyệt Ly trong đêm còn trầm hơn, mím môi, không còn tính tình như ngày thường. Sau lưng, trước mặt hắn, thủ hạ cũng nâng cao tinh thần quan sát bốn phía, cẩn thận che chở bảo vệ an toàn cho hắn.

https://thuviensach.vn

Đến khi bọn họ vào mật đạo, đột nhiên phát hiện cơ quan bên trong không có ai. Sắc mặt Mộc Nguyệt Ly càng trầm hơn, giọng thật thấp rống lên:

“Đi … ” đoàn người tăng nhanh bước chân, chạy tới phía mật đạo.

Rất nhanh, khi bọn họ ra khỏi cửa mật đạo, đoàn người đều ngơ ngẩn. Ngơ ngác nhìn tất cả mọi thứ trước mặt, mặc dù là đêm tối nhưng trong cốc, hai bên là núi cao, phía trên là bầu trời đêm trống trải, ánh trăng, ánh sao chiếu rọi, ngược lại đem mọi thứ trong cốc phản ánh lại cực rõ nét.

Chỉ thấy những kiến trúc từng khiến cho người đời than thở giờ chỉ còn lại một chút mảnh vụn, đầu gỗ đã đốt trụi bị vứt ngổn ngang khắp nơi, hơn nữa còn có thể thấy một số thi thể bị mãnh thú cắn cũng bị đốt trụi, giống như thịt nướng, ngửi được mùi đó, đám người Mộc Nguyệt Ly biến sắc, tất cả đều là muốn nôn mửa.

Quá tàn nhẫn, vậy mà đám người kia cũng làm được.

Ánh trăng rơi trên người Mộc Nguyệt Ly, khuôn mặt tuấn mỹ dưới ánh trăng không có bất kì vẻ mặt nào, ánh mắt thâm thúy nhìn mọi thứ trước mặt, ý lạnh tỏa ra càng đậm.

“Điện hạ …” thị vệ nhìn Mộc Nguyệt Ly, tổ chức Tam Lăng này là một trợ thủ đắc lực đối với bọn họ. Giờ đã bị phá hủy, đáng sợ hơn là anh em Âu Dương An lại có thể tìm được nơi này, đồng thời đem nơi này biến thành hoang tàn như thế, thật sự là một kẻ địch đáng sợ.

Mộc Nguyệt Ly vẫn đứng yên đó không nhúc nhích, gió đêm thổi tung áo bào của hắn, đôi môi khêu gợi mím chặt, ánh mắt thâm thúy như đầm sâu không thấy đáy, chỉ thấy trong đó là lạnh lùng đáng sợ, giờ khắc này, hắn thật sự nổi giận. Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, bây giờ hắn không những phải lấy bằng được Âu Dương Tĩnh mà còn muốn cho bọn họ biết đối nghịch với hắn thì phải chịu trừng phạt gì…

https://thuviensach.vn

“Sau khi trở về cho người liên lạc với Thất vương gia.”

“Vâng.”

…

Ba ngày sau, Thất vương gia Hoàng quốc nhận được tin từ cháu ngoại, biết được tổ chức Tam Lăng do một tay mình bồi dưỡng lên lại hóa thành tro bụi, giận dữ công tâm, thở hổn hển, phun ra máu tươi.

“Vương gia …” quản gia đứng bên cạnh thấy thế, lo lắng tiến lên.

“Vương gia, không xong rồi. Có một đám Ngự Lâm quân đang ở bên ngoài Vương phủ.” Trong lúc Thất vương gia đang phiền não vì chuyện của tổ chức Tam Lăng thì thấy một gã sai vặt hoảng hốt chạy tới bẩm báo.

“Cái gì?” Thất vương gia có dự cảm xấu, trao đổi ánh mắt với quản gia một cái, sau đó vung tay áo nói, “Đi, ra ngoài xem một chút rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

“Vâng.”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 102: Mộc Nguyệt Ly

“ Vương thống lĩnh, sao ngươi lại tới đây? ”

Thất vương gia và quản gia đi ra ngoài lập tức thấy thống lĩnh Ngự Lâm quân, Vương thống lĩnh mặc áo giáp màu bạc, uy phong lẫm liệt ngồi trên tuấn mã, theo sau là một đội Ngự Lâm quân.

Ông hơi nhíu mày, sau đó lại dãn ra thật nhanh, hai tay chắp sau lưng, tiếp tục diễn như một Vương gia ung dung nhàn rỗi, không hỏi tới thế sự như ngày thường.

“Ra mắt Thất vương gia.” Vương thống lĩnh từ trên lưng ngựa nhảy xuống, hành lễ với Thất vương gia. Sau đó sắc mặt nghiêm túc đáp, “Thần phụng mệnh hoàng thượng, đến lục soát Thất vương phủ.”

“Vương thống lĩnh, có thật hoàng thượng muốn lục soát Thất vương phủ không? Hay là ngươi nghe lầm?” Ông âm thầm suy nghĩ trong lòng, hoàng thượng luôn luôn tín nhiệm mình, đột nhiên lại muốn lục soát vương phủ, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

“Thần chỉ phụng mệnh làm việc, mong Thất vương gia tha lỗi.” Vương thống lĩnh đáp một câu gọn lỏn.

Thất vương gia hiểu, nếu mình còn tiếp tục hỏi lý do, chỉ sợ sẽ khiến mọi người càng thêm hoài nghi. Hơn nữa những thứ cần che giấu cũng đã ở trong mật thất, ông không tin những người này có thể tìm được cái gì. Nghĩ vậy, ông hạ quyết tâm, gật đầu một cái, nói:

“Được, vậy các ngươi vào lục soát đi.”

https://thuviensach.vn

“Mạo phạm.” Vương thống lĩnh chắp tay, sau đó vung tay lên, Ngự Lâm quân ở sau lưng lập tức tràn vào Thất vương phủ.

Người trong Thất vương phủ sau khi nhìn thấy Ngự Lâm quân, giật nảy mình, hiển nhiên bọn họ cũng không biết Ngự Lâm quân đột nhiên tới làm gì. Trong lúc đó, mọi người cũng suy đoán xem có phải Thất vương phủ xảy ra chuyện đại sự gì không?

Còn Thất vương gia chắp tay sau lưng, đứng bên cạnh là lão quản gia, nhìn đám người Ngự Lâm quân lượn qua lượn lại.

“Haiz, các ngươi muốn lục soát thì lục soát, nhưng đừng làm hỏng đồ của vương phủ đó nha.” Lão quản gia thấy đám người Ngự Lâm quân lật tung mọi thứ lên, không nhịn được nói với bọn họ.

Nhưng đám người Ngự Lâm quân mải lục soát, đâu để ý được nhiều như vậy, vẫn như cũ lật loạn hết lên, lật bảy phải hỏng tám, hoàng thượng cho người lục soát Thất vương phủ, không thể chậm trễ.

Vương thống lĩnh nhìn thủ hạ lục loát vương phủ, khiến người trong vương phủ kinh ngạc, nhưng mà sau một canh giờ lục soát, rốt cuộc làm cho vương phủ trở nên bừa bãi, lộn xộn không thể tả, sau đó nghe thấy Ngự Lâm quân báo cáo.

“Bẩm báo thống lĩnh, tất cả đều bình thường.”

Vương thống lĩnh liếc mắt nhìn Thất vương gia đứng bên cạnh vẫn là vẻ mặt bình tĩnh, suy nghĩ một chút. Sau đó quay người lại, chắp tay với Thất vương gia, hơi xin lỗi nói:

“Đã quấy rầy Thất vương gia, chẳng qua là trước đó vài ngày, hoàng thượng nghe nói có người muốn hãm hại Vương gia, ở trong vương phủ ẩn chứa nguy hiểm. Hoàng thượng vì lo lắng cho an toàn của Thất vương gia, nên hạ lệnh cho chúng thần tới lục soát vương phủ, bây giờ tất cả đều bình

https://thuviensach.vn

thường, thần sẽ hồi cung bẩm báo hoàng thượng để hoàng thượng yên tâm …”

Người của Thất vương gia biết lời của Vương thống lĩnh chẳng qua là để ngăn chặn miệng lưỡi người trong vương phủ thôi, nhưng hắn cũng biết là không có tác dụng. Ngược lại, đã để cho Thất vương gia biết một tin tức hữu hiệu, Hoàng đế muốn khai đao với mình, nhưng ngoài mặt ông vẫn mỉm cười, cũng chắp tay hướng về phía hoàng cung, dáng vẻ cảm động:

“Hoàng thượng suy nghĩ chu đáo như vậy, khiến bổn vương cảm động rơi nước mắt.”

Vương thống lĩnh không tỏ vẻ mặt gì, nhưng khi Thất vương gia xoay người lại, hắn gật đầu với Thất vương gia một cái:

“Nếu tất cả đều bình thường, thần xin phép hồi cung. Cáo từ, Vương gia.”

“Cáo từ.”

Đoàn người Ngự Lâm quân đến vội vã mà đi cũng vội vã, nếu không phải nhìn thấy khắp nơi đều bừa bộn, bọn họ còn hoài nghi tất cả chỉ là mộng mà thôi.

Sau khi đám người đó rời đi, Thất vương gia quay đầu nói với đám người còn đang hoảng hốt:

“Được rồi, bây giờ nên làm cái gì thì làm cái đó đi.”

“Vâng.” Nhận được lệnh của chủ nhân, người hầu của vương phủ đi thu dọn. Chỉ một lát sau, vương phủ đã khôi phục lại như lúc chưa bị lục soát.

Thất vương gia đứng trong viện một lát, sau đó lập tức vào thư phòng, nói với gã sai vặt:

https://thuviensach.vn

“Không có lệnh của ta, không cho bất luận kẻ nào vào thư phòng.”

“Vâng.” gã sai vặt lĩnh mệnh, đứng canh giữ ở ngoài thư phòng.

Sau khi Thất vương gia vào thư phòng, trực tiếp ngồi vào phía sau bàn đọc sách, mài mực, mở giấy, chuẩn bị viết thư. Nhưng khi ông vừa mới nhấc bút, đã nghe thấy tiếng chim bồ câu rất nhỏ.

Thất vương gia vội vàng đứng lên, bỗng kéo cửa thư phòng ra, nhìn vào phía sau thư phòng, quả nhiên thấy một con chim bồ câu đứng trên cành trúc. Ông tiến lên bắt chim bồ câu xuống, lấy mật thư được buộc ở trên chân chim, vừa mở ra nhìn, chỉ cảm thấy thân thể mềm nhũn, lảo đảo một cái, suýt nữa ngã nhào.

Sau khi thu hồi mật thư, sắc mặt Thất vương gia trở nên rất khó coi, đứng ngây người một lúc lâu, sau đó vội vã đi về phía vườn hoa.

Sau khi đến vườn hoa, Thất vương gia nhìn xung quanh, dường như muốn xác định xem có ai theo dõi ông hay không. Sau khi xác định không có ai, lúc này ông mới đi tới phía sau một núi giả, ấn vào một chỗ nào đó, sau đó trực tiếp biến mất ở phía sau núi giả.

Sau khi Thất vương gia vào núi giả, mấy bóng dáng màu đen thần không biết quỷ không hay xuất hiện, xem ra Thất vương gia đã bị người theo dõi rồi.

Bên trong núi giả có rất nhiều động chia theo nhiều hướng khác nhau, là một mật đạo dài, sâu không thấy đường ra, không biết thông ra đâu. Theo phía sau là đám người mặc áo đen rất cẩn thận, vẫn đi theo Thất vương gia vào trong mật đạo, mới phát hiện nơi đó có mấy gian phòng, hơn nữa bên trong hình như cất giấu một số thứ.

Sau khi Thất vương gia vào phòng, kiểm tra đồ mình giấu thấy không bị làm sao thì lập tức đi ra khỏi phòng, tới một gian phòng khác. Người mặc

https://thuviensach.vn

áo đen theo sau mới biết, thì ra mật đạo nối thẳng ra ngoài thành.

Mấy người mặc áo đen nhìn nhau, sau đó không kinh động đến Thất vương gia, theo đường cũ trở về. Mà tất cả mọi chuyện, Thất vương gia đều không hay biết.

Sau khi Thất vương gia ra khỏi thành, một mình đến một cứ điểm nhỏ, sau đó dùng bồ câu đưa thư nói cho Mộc Nguyệt Ly biết tất cả những chuyện đang diễn ra ở đây, muốn hắn tính toán trước. Quan trọng hơn là, ông muốn báo thù. Con gái Âu Dương Ngự của Lan quốc dám phá hủy tổ chức Tam Lăng của ông, đó chính là kẻ thù lớn nhất, ông tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Thất vương gia cho rằng mình đã chuẩn bị chu toàn tất cả mọi việc rồi nhưng không ngờ người tính không bằng trời tính, huống chi Hoàng đế Quân Quốc từ vài ngày trước đã bắt đầu âm thầm hành động, ngay đêm đó, khi Thất vương gia chuẩn bị nghỉ ngơi, sẵn sàng tinh thần chiến đấu, ông lại không lường trước được, buổi tối đó, mọi thứ đều thay đổi.

Hoàng đế sai người giấu mặt giả bộ đánh lén Thất vương phủ, mọi thứ giống như là người trong giang hồ ám sát, khắp nơi tràn ngập máu tanh, người làm trong vương phủ đã sớm bị thuốc mê làm cho bất tỉnh, nên dù có chém giết thế nào cũng không phát ra một tiếng động.

Vẫn cho là mình nắm giữ mọi chuyện, Thất vương gia cứ như vậy bị tiêu diệt không một tiếng động, ngày thứ hai, huyết án vương phủ làm chấn động trên dưới Hoàng quốc, sau đó quan phủ tra án lại phát hiện ra trong phủ Thất vương gia có mật thất bí mật, dân chúng lại xôn xao, thì ra Vương gia thanh cao của bọn họ cũng có lòng phản quốc.

Cứ như vậy, sau khi Thất vương gia chết còn mang trên lưng tiếng xấu, bị mọi người phỉ báng cho đến chết.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 1: Cấm Kỵ Bí Văn

Quân Quốc, Phượng Nghi cung.

Đập vào mắt là cuộc sống phồn hoa, được xây dựng hoa lệ ở Phượng Nghi cung.

Mặc trên người một bộ cẩm bào, làn áo dài theo gió lay động. Năm nay tuy đã bốn mươi nhưng lại không thấy dấu hiệu thời gian trên khuôn mặt tuyệt sắc của Phương Hoa hoàng hậu. Bà vừa nhận được tin, còn chưa kịp mở ra, đã thấy được vui vẻ trong mắt, có thể thấy người gửi thư đối với bà rất quan trọng.

“Các ngươi lui xuống đi.” Cầm thư, ánh mắt bà hơi lạnh, nhìn về phía đám người đứng cạnh.

“Vâng.” bọn họ thi lễ, lui ra.

Sau khi bọn họ lui ra, hoàng hậu lập tức đi tới bên giường, sau đó ngồi ở mép giường bóc thư ra xem, nhưng khi bà thấy nội dung trong thư thì cả người cứng đờ. Nụ cười sáng lạn lúc nãy lập tức biến mất, thay vào đó là vẻ mặt khiếp sợ cùng nỗi tuyệt vọng.

“Không, không, không, đây không phải là thật.” phủ định liên tiếp, bà lắc đầu. Thư tín từ trên tay bay xuống đất, cả người đã kinh động đến cực điểm.

“Làm sao có thể? Huynh ấy làm sao có thể chết? Ta không tin, ta không tin … ” Bà khiếp sợ ngồi xuống nhặt thư tín lên đọc lại một lần lại một lần,

https://thuviensach.vn

lảo đảo cho đến khi cảm giác đụng vào bàn, gây nên tiếng vang kinh động đến các cung nữ, thái giám ở bên ngoài.

“Nương nương, đã xảy ra chuyện gì? ” Cung nữ phía ngoài muốn xông vào nhưng lại không dám, mặc dù hoàng hậu không phải là người ngoan độc nhưng một khi nổi giận thì cũng làm cho người ta sợ hãi.

Giọng nói của cung nữ đã đánh thức bà, lau mặt một cái, giấu thư tín trên người, sau đó nói với cung nữ bên ngoài:

“Người đâu, mời thái tử điện hạ tới đây.”

“Vâng.” cung nữ bên ngoài nghe được tiếng hoàng hậu, biết bà không xảy ra chuyện gì trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, xoay người đến Đông cung mời thái tử tới đây.

Sau khi xác định cung nữ đã đi mời con trai đến, bà lại ngã ngồi trên đất, thất hồn lạc phách, dáng vẻ như vậy, hoàn toàn không còn là một hoàng hậu cao quý ngày thường.

Nắm chặt tay, bà không dám tin, huynh ấy đã chết?

Bà nhớ người nọ thích nhất mặc áo màu trắng, đứng trước hoa viên nhìn bà cười nhẹ nhàng, đôi mắt thâm thúy như hố sâu làm lòng bà mê mẩn, khiến bà không kìm được lòng mà yêu hắn, mặc dù hắn là đại ca của bà.

Bà vốn muốn đem phần tình duyên này giấu kín dưới đáy lòng, nhưng lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hai người uống rượu say, thổ lộ tình cảm với nhau. Lúc đó, bà mới biết thì ra ông ấy cũng yêu mình, không phải là huynh trưởng thương yêu em gái mà là một nam tử yêu nữ tử.

Bà mừng rỡ như điên, sau khi hôn nhau triền miên cũng không dám đi tới bước cuối cùng, chỉ vì bọn họ là anh em. Trong lúc hai người quyết định

https://thuviensach.vn

yên lặng ở bên nhau, không ngờ phụ hoàng lại gả bà đến Quân quốc, một hôn lễ chính trị.

Bọn họ từ thiên đường rơi xuống địa ngục, hai người không cách nào thay đổi được số mệnh. Cũng có nghĩ đến cả hai cùng bỏ trốn, tìm một chỗ không ai biết cùng nhau sống trọn đời nhưng không ngờ ngay cả bỏ trốn cũng không làm được. Trướng đêm hai người bỏ đi, lại bị mẫu thân phát hiện, bà ấy lên án hai người càn quấy, quyết lấy cái chết ngăn cản, rốt cuộc hai người đành phải thỏa hiệp.

Gả cho Quân quốc xa xôi, mặc dù là hoàng hậu nhưng lòng bà là của ông ấy, mà sau đó phu quân cũng si mê, lưu luyến một nữ tử khác. Nàng ta cũng sắp sinh con cho hoàng thượng, nếu hoàng thượng tiếp tục sủng ái nàng ta, vậy địa vị của bà và con bà sau này sẽ bị uy hiếp. Sau một hồi tranh đấu tư tưởng, bà lại liên lạc với ông ấy.

Lần liên lạc này, hai người nói với nhau rất nhiều chuyện, mặc dù không thể ở chung nhưng bà lại cảm thấy hai người rất hợp nhau, hơn nữa vì bà, ông ấy đối xử với Ly nhi như con ruột, khiến bà càng cảm động. Những năm này, bà đã quen nhớ đến ông ấy, cũng âm thầm cảm kích ông ấy vì những điều ông ấy làm cho Ly nhi, vậy mà nam tử bà toàn tâm toàn ý yêu thương lại bị người hại chết, làm sao bà có thể nhân nhượng? Làm sao bà không hận?

Trong lúc hoàng hậu rơi vào nỗi niềm riêng, thương tâm, tuyệt vọng cùng phẫn uất, Mộc Nguyệt Ly cũng từ Đông cung tới.

“Mẫu hậu…” tiếng của Mộc Nguyệt Ly ở ngoài cửa vang lên.

Hoàng hậu vội vàng xóa đi nước mắt, ngồi lên ghế, sau đó nói:

“Vào đi.”

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly đẩy cửa vào, sau đó lập tức nhìn thấy mẫu hậu mình ngồi ở cạnh bàn, đưa lưng về phía mình. Hắn hạ thấp mi, cảm giác được tâm tình của mẫu hậu, cũng hiểu được mẫu hậu hẳn là đã nhận được tin Thất vương gia qua đời. Vốn là hắn muốn dấu nhưng bây giờ xem ra không được nữa rồi.

“Mẫu hậu, người có khỏe không?” Mộc Nguyệt Ly đi tới bên người hoàng hậu, không nhìn thẳng vào nét mặt của bà, hắn muốn để lại cho mẫu hậu một không gian riêng của mình, cũng không muốn khiến bà thấy khó chịu hay lúng túng.

Hoàng hậu lại lau mặt, lúc này mới ngẩng đầu nhìn Mộc Nguyệt Ly, mặc dù trên mặt không có nước mắt nhưng hai mắt sưng đỏ cũng đã tiết lộ tâm tình của bà lúc này.

“Hoàng nhi, con nói cho mẫu hậu biết, hoàng cữu của con đã đi thật rồi sao?” bà còn ôm một tia hi vọng cuối cùng, hi vọng những gì trong thư viết chỉ là nhầm lẫn, ông ấy vẫn còn sống, vẫn chờ bà.

Mộc Nguyệt Ly trầm mặc trong chốc lát, nhìn mẫu hậu của mình thật lâu, nhưng không nói lời nào.

Tâm Hoàng hậu lạnh dần, sau đó nở nụ cười khổ:

“Ta rốt cuộc là đã hi vọng xa vời.” biết rõ đó là sự thật, lại cứ hi vọng tất cả chỉ là giả, nhưng mà hi vọng rốt cuộc cũng vỡ tan, bà thà nghĩ rằng mọi thứ chỉ là một giấc mộng.

“Mẫu hậu, Thất hoàng cữu sẽ không chết vô ích.” nhìn bộ dạng thương tâm của mẫu hậu, nhớ tới Thất vương gia yêu thương hắn, trợ giúp hắn. Mộc Nguyệt Ly khó khăn đứng lên, âm thầm thề, nhất định phải báo thù cho hoàng cữu.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu gật đầu một cái, bình ổn lại tâm tình của mình, sau đó mới từ từ mở lời:

“Ông ấy chết thế nào?” Bà nắm chặt tay áo, người yêu duy nhất đã chết, bà sẽ không tha thứ cho hung thủ hại chết ông ấy, bất kể là ai, bà cũng sẽ không tha thứ.

“Tin tức từ Hoàng quốc truyền đến là, có một nhóm người mặc áo đen đêm khuya lẻn vào Thất vương phủ, sát hại mọi người. Hoàng đế tức giận, phái người điều tra kĩ càng, kết quả phát hiện Thất hoàng cữu cấu kết với kẻ địch bên ngoài, có ý đồ tạo phản … ” Mộc Nguyệt Ly biết rất rõ, vì trước đó hắn đã nhận được bồ câu đưa thư của Thất hoàng cữu, nói rõ Hoàng đế đối với hoàng cữu đã nghi ngờ, cho nên hắn chắc chắn, đám người mặc áo đen đều là do Hoàng đế bày ra.

“Là hoàng thượng?” Hoàng hậu cũng không phải là người xuẩn ngốc, lập tức biết rõ mối quan hệ trong đó.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, nhưng hắn càng rõ hơn, Thất hoàng cữu ẩn nhẫn lâu như vậy cũng không lộ ra sơ hở gì, mà gần đây Hoàng đế lại đột nhiên làm khó dễ, nếu không phải Hoàng đế biết chuyện Thất hoàng cữu ẩn nhẫn chờ thời cơ thì chắc chắn có người tiết lộ với hoàng đế. Hắn nhất định phải tra rõ mới được.

Hoàng hậu nghe thấy thế, đối với người Quân Quốc càng thêm hận thấu xương, lúc bà chưa xuất giá, quan hệ với các hoàng huynh, hoàng tỷ, hoàng muội cũng không tốt, chỉ có Thất ca là thân nhất với bà. Bà tuy là hoàng hậu nhưng chẳng qua cũng chỉ là đàn bà con gái, vì vậy lập tức nắm tay con, nói:

“Ly nhi, con nhất định phải vì Thất hoàng cữu báo thù.”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 2: Mộc Nguyệt Ly Ra Trận (Thượng)

Thất vương gia Hoàng quốc được mời đến Diêm Vương điện diện kiến, Sở Ly La bọn họ mừng rỡ chỉ kém không có mở tiệc ăn mừng.

Âu Dương Tĩnh nhếch môi cười, vừa âm hiểm, vừa ngạo mạn. Đây chính là kết quả của việc đắc tội với nàng. Sau khi vui mừng qua đi, bọn họ cũng hoàn toàn tỉnh táo lại. Hiện giờ Diêm Vương đã triệu kiến Thất vương gia ngu dốt, chỉ sợ Mộc Nguyệt Ly cũng sẽ bắt đầu hành động. Nếu tuyên chiến, bọn họ thật sự cũng không lo lắng, dù sao vua hiện giờ cũng là Hoàng đế Mộc Khiêm Niên, một người không chủ chiến. Mộc Nguyệt Ly cũng không thể chống lại ý chỉ, chỉ là vừa nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly, đã biết hắn là loại người âm hiểm, chỉ sợ sẽ không ngừng có chuyện mờ ám.

Ngược lại, điểm này Âu Dương Tĩnh bọn họ tính không sai. Bởi vì rất nhanh, chuyện họ dự đoán thật sự sẽ xảy ra.

Ba tháng sau khi Thất vương gia chết, vẫn không có động tĩnh gì. Mộc Nguyệt Ly rốt cuộc cũng âm thầm chuẩn bị xong nước cờ để đối phó với Âu Dương Tĩnh. Người này quả nhiên hiểu được hai chữ âm hiểm nên dùng thế nào, mục tiêu không phải anh em Âu Dương Tĩnh, mà là vợ chồng Âu Dương ngự.

Lại nói, bầu trời hôm nay xanh thẳm, mặt trời lên theo đỉnh đầu chiếu xuống biên quan, tướng sĩ từng người một mồ hôi đổ đầm đìa, âm thầm oán trách ánh mặt trời quá mức cay độc.

Trong khi đó, Âu Dương Ngự ở trong doanh trại lại chống chọi với khí trời nóng bức để làm việc, thê tử đã mang thai bảy tháng, thế nhưng ông lại

https://thuviensach.vn

không thể ở cạnh, trong lòng dĩ nhiên là áy náy không chịu nổi. Cho nên ông hy vọng có thể xử lý tốt mọi chuyện trong tay sớm một chút, rồi giao phó với Hoàng Thượng, để xem có thể tranh thủ thời gian sớm trở về cùng thê tử hay không, tốt nhất là có thể nhìn thấy thê tử hạ sinh đứa trẻ.

Trong lúc ông đang suy nghĩ đến thê tử, tinh thần hăng hái, thì thấy một tên lính xuất hiện ở cửa, hướng vào bên trong bẩm báo:

“Tướng Quân, quân sư thấy khí trời nóng bức, sai thuộc hạ mang trà lạnh đến cho Tướng Quân."

Âu Dương Ngự vừa nghe, thật đúng là cảm thấy nóng đến khó chịu. Hơn nữa ông thấy mình cũng có chút mệt mỏi. Vì vậy suy nghĩ một chút, nói:

"Vào đi."

"Vâng." tên lính hai tay nâng cái khay, phía trên để một ly trà lạnh bước vào doanh trướng, sau đó cung kính dâng trà lên.

"Để trên bàn đi, lát nữa ta uống." Âu Dương Ngự nhìn về phía tên lính gật đầu một cái.

Trong mắt tên lính rất nhanh thoáng hiện vẻ kỳ quái, nhưng Âu Dương Ngự cũng không chú ý đến.

"Vâng." Sau đó tên lính để trà xuống, rồi hành lễ cáo lui.

Một lát sau, rốt cuộc Âu Dương Ngự cũng buông bút xuống, bưng ly trà lạnh bên cạnh lên uống một hớp. Sau đó cảm thấy một cơn mát lạnh lập tức từ trong miệng tràn vào trong lòng, thoải mái khiến cho ông không nhịn được nhắm hai mắt lại. Một lát sau, ông tiếp tục làm việc, không đoán được lúc mới bắt đầu thì rất tốt, sau này, lại cảm giác đầu mình mất tri giác, mơ hồ đứng lên..

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự lắc đầu một cái, cố gắng để cho mình tỉnh táo. Nhưng rốt cuộc đầu cũng vô lực gục xuống trên mặt bàn, giây phút trước khi lâm vào hôn mê, ông mới phát hiện ly trà lạnh kia lại có độc. Chẳng qua ông không muốn truy tìm kẻ nào đã hạ độc, mà ông nghĩ đến là thê tử của mình, nếu ông xảy ra chuyện, bọn họ phải làm sao đây?

Sau khi Âu Dương Ngự té xỉu, rất nhanh có hai binh lính dáng vẻ bình thường tiến vào,nói với binh lính canh giữ ở phía ngoài, hắn là binh sĩ lúc trước được lệnh hầu hạ tướng quân uống trà.

Bọn lính canh giữ ở ngoài để hai người đi vào doanh trướng, nhưng thật lâu sau, bọn họ lại không nghe thấy động tĩnh gì ở bên trong truyền đến, hơn nữa hai binh lính kia cũng không có ra ngoài, hai người nhìn nhau, đều có một loại cảm giác không hay.

"Huynh đệ, hình như không đúng lắm? Hay là chúng ta vào trong xem một chút?" Hai người suy nghĩ một chút, rốt cuộc quyết định đi vào.

"Được."

Hai người nhẹ bước chân, tay cầm binh khí, một người vén lên mành trướng. Nhưng lại không nhìn thấy tướng quân, càng không thấy hai binh lính mới vừa rồi đi vào. Hai người sững sờ, sau đó sải nhanh bước đi vào, mành trướng ở phía sau bọn họ buông xuống.

Hai người vừa vào, còn chưa kịp đi tới bình phong bên trong doanh trướng, đã bị hai người ẩn úp sau cửa chế trụ ở cổ, che miệng bọn họ lại. Cổ tay chuyển một cái, cả hai không tiếng động lướt ngay xuống cổ.

Hai binh lính lúc trước, cũng chính là nội gian nhìn nhau gật đầu một cái. Sau đó nhanh chóng cởi ra lễ phục của tên lính, rồi đem bọn họ kéo vào giấu dưới sàn Âu Dương Ngự, lấy quần áo cho Âu Dương Ngự thay, lúc này mới đỡ Âu Dương Ngự ra khỏi doanh trướng. Dọc theo đường đi gặp phải người gặng hỏi thì lập tức nói là binh sĩ đang phát bệnh, dẫn đến cho

https://thuviensach.vn

quân y xem một chút. Kết quả là đi đến một nơi đã được sắp đặt từ trước, lén lút đưa Âu Dương Ngự thần không biết, quỷ không hay ra khỏi doanh trại.

Bên này Âu Dương Ngự đã xảy ra chuyện, bên kia, Mộc Nguyệt Ly phái người chuẩn bị hướng về Hoàng Thành Lan Quốc ra tay.

Lan Quốc, Phủ Tướng Quân.

"Duyệt tỷ, tỷ đi nghỉ trước đi. Không cần phải để ý đến chúng ta, chúng ta bảo đảm rất nhanh sẽ hoàn thành nhiệm vụ." Âu Dương Tĩnh nhìn về phía Tô Ngâm Duyệt nói, anh em bọn họ, còn có Đoạn Vô Nhai quyết định tự mình ra ngoài mua sắm. Vì trong bụng Tô Ngâm Duyệt có đứa nhỏ, bọn họ cũng cần phải chuẩn bị lễ ra mắt nha.

Tô Ngâm Duyệt cười gật đầu, sau đó vẫy vẫy tay về phía bọn họ, lúc này tỳ nữ bước lại đỡ nàng đi về Phủ.

Âu Dương Tĩnh bọn họ cũng ngồi xe ngựa rời đi, dù sao Phủ Tướng Quân có nhiều người như vậy. Hơn nữa, nàng còn để lại người của Dẫn Lâu ở chỗ tối bảo vệ, tin tưởng sẽ không xảy ra chuyện gì. Nhưng nàng lại không ngờ tới, cho rằng mọi sự đã chuẩn bị xong, nhưng không biết mọi chuyện thật ra chỉ mới bắt đầu.

Sau khi Âu Dương Tĩnh bọn họ rời đi không lâu, đã có người tới trước cửa, người của Dẫn Lâu ở chỗ tối vừa nhìn, lập tức phát hiện ra là người thường đến Phủ tướng quân, Lâm Phu Nhân. Chị họ bà con xa của Âu Dương Ngự, đều là Phu Nhân của quan lại, nghe nói Lâm Phu Nhân này và Âu Dương Ngự quan hệ cũng tạm được, luôn có qua lại. Trước đây là một mất một còn với Tướng Quân Phu Nhân, giờ bắt đầu qua lại với Tô Ngâm Duyệt. Bọn họ quan sát đã lâu, nhưng không phát hiện ra Lâm Phu Nhân này có chỗ nào không đúng, cho nên hôm nay tra xét cũng hơi thoáng một chút đã theo dõi bọn họ tiến vào.

https://thuviensach.vn

Quản gia cũng nghênh đón Lâm Phu Nhân đi vào, dẫn mọi người ra đại sảnh tiếp đãi. Sau đó phái người đi vào hồi báo cho Tô Ngâm Duyệt.

Tô Ngâm Duyệt khi nghe báo lại, lập tức cùng tỳ nữ ra đại sảnh gặp Lâm Phu Nhân.

Thật ra thì Tô Ngâm Duyệt cũng chỉ gặp qua Lâm Phu Nhân mấy lần, biết Lâm Phu Nhân là chị họ xa của phu quân. Mặc dù bà ấy cũng là Phu Nhân nhà quan, nhưng cũng không phải là loại người mắt cao hơn đầu. Cho nên thật cũng không có ác cảm, hơn nữa có lúc còn nghe bà ấy nhắc tới chuyện phu quân hồi còn nhỏ rất tốt.

"Duyệt Nhi ——"Lâm Phu Nhân nhìn thấy Tô Ngâm Duyệt thì vui mừng, vội vàng nghênh đón. Đồng thời trong lời nói của bà có một chút quan tâm săn sóc, mà Tô Ngâm Duyệt cũng híp mắt lắng nghe.

Hai người ở nơi này trò chuyện náo nhiệt, chính xác là Lâm Phu Nhân nói..., còn Tô Ngâm Duyệt thì ngồi nghe. Quản gia thấy thế, tất nhiên cũng dẫn những người khác lui xuống, chỉ để lại một tỳ nữ ở bên cạnh hầu hạ.

Chẳng qua là Lâm Phu Nhân có dẫn theo hai tỳ nữ, xem ra dáng dấp hai người rất thanh tú. Chỉ là con ngươi kia lại sắc bén như mũi nhọn lóe sáng, làm cho người ta có loại dự cảm xấu, đáng tiếc không ai phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 3: Mộc Nguyệt Ly Ra Trận (Hạ)

Nửa canh giờ trôi qua, bên ngoài mặt trời dần dần nhô lên.

Quản gia đang tra xét những người làm việc trong Phủ, thì thấy một gã sai vặt vội vàng đi về phía ông.

"Quản gia ——"

"Chuyện gì?" Quản gia nhìn gã sai vặt hỏi, lúc thấy vẻ mặt của hắn thì chân mày không tự chủ cau lại.

"Quản gia, trong đại sảnh hình như có gì đó không đúng." Gã sai vặt là người canh giữ ở phía ngoài đại sảnh, lúc đầu còn nghe tiếng Lâm Phu Nhân cùng mọi người trong đó nói chuyện, tuy là bọn họ không nói chuyện, nhưng thỉnh thoảng Phu Nhân cũng tự đáp lại mấy câu. Nhưng càng về sau này chung quy lại cảm thấy có chút gì đó không đúng, ngay cả tiếng của Lâm Phu Nhân cũng dần ít đi.

Quản gia vừa nghe, trong lòng giật mình. Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì à? Suy nghĩ một chút, ông giơ tay lên, nói:

"Đi, đi xem một chút!"

Gã sai vặt lập tức theo sau lưng quản gia, hướng về đại sảnh đi tới.

Đến bên ngoài đại sảnh, quả nhiên, quản gia không nghe thấy bên trong có âm thanh gì. Ông ngẩn ra, mở miệng nói:

"Phu Nhân ——" vẫn không trả lời.

https://thuviensach.vn

Quản gia tựa như nghĩ tới điều gì, đột nhiên xông vào. Kết quả là thấy Lâm Phu Nhân và tỳ nữ bên cạnh Tô Ngâm Duyệt đã ngã xuống đất không có bất kỳ phản ứng gì. Mà hai tỳ nữ đi theo Lâm Phu Nhân và Tô Ngâm Duyệt đã không thấy bóng dáng.

Quản gia cùng gã sai vặt mặt mũi trắng bệch, quả nhiên là đã xảy ra chuyện. Bọn họ không dám tưởng tượng…Phu Nhân đang mang thai nếu xảy ra chuyện gì, kết quả của bọn họ sẽ thế nào?

Dù sao quản gia cũng là người lớn tuổi hơn, là một người từng trải trong cuộc sống. Chỉ thấy ông sững sờ một chút sau đó lập tức hướng ra phía ngoài hô to:

"Người đâu, mau tới đây!."

Rất nhanh, mấy tỳ nữ và gia đinh tiến vào. Bọn họ nhìn thấy tình hình bên trong đại sảnh cũng sợ hết hồn, chỉ kém không có lên tiếng thét chói tai.

"Hai người các ngươi tới đây, đỡ Lâm Phu Nhân dậy." Quản gia chỉ vào hai tỳ nữ nói xong, sau đó hướng về một tỳ nữ khác nói, "Các ngươi đỡ Thúy Nhi đứng dậy." Thúy Nhi chính là tiểu tỳ nữ hầu hạ Tô Ngâm Duyệt.

"Vâng." nhóm tỳ nữ đè nén hoảng sợ xuống, đi lên phía trước đỡ hai người trên mặt đất dậy.

Quản gia quay đầu lại, thấy một gia đinh có chút kinh hoảng, ông nhíu nhíu mày. Sau đó nói với gã sai vặt vừa rồi:

"Ngươi đi tìm đại phu, tốc độ nhanh nhất."

"Vâng." Gã sai vặt gật đầu một cái, sau đó chạy đi thật nhanh ra ngoài.

Sau khi gã sai vặt rời đi, quản gia kích động khiển trách người hầu mấy câu. Sau đó cho bọn họ phái người đi tìm Tứ công tử, Ngũ tiểu thư và Đoạn

https://thuviensach.vn

tiên sinh trở về Phủ, nhưng không để cho bọn họ lộ tin tức ra ngoài, tránh làm kinh động đến người khác, khiến người mang Phu Nhân đi có cơ hội thừa dịp loạn mà chạy trốn.

Nhóm gia đinh gật đầu một cái, cũng xoay người đi.

Không lâu sau, gã sai vặt mang theo một lão Đại phu ước chừng khoảng năm mươi tuổi, lảo đảo trở về Phủ. Lão đại phu đáng thương bị gã sai vặt lôi thiếu chút nữa thở không nổi, vừa đến đại sảnh, còn chưa kịp nghỉ ngơi một chút, lại bị quản gia kéo đến trước mặt của hai người đang hôn mê, xem bệnh cho bọn họ.

"Đại phu, họ bị làm sao vậy?" Quản gia nhìn đại phu chẩn mạch cho Lâm Phu Nhân và Thúy Nhi vội vàng hỏi. Ông đang chờ hai người tỉnh lại, tiện thể hỏi một chút rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

"Không sao cả, không sao cả, bọn họ chỉ bị người ta hạ thuốc mê." Đại phu thu tay lại, nói với quản gia:

"…" Sắc mặt của quản gia lại thay đổi, ông nghĩ đến điều quan trọng nhất là, chẳng lẽ Phu Nhân nhà bọn họ cũng bị hạ thuốc mê? Người đang mang đứa trẻ, nếu là, nếu là.....? Ông căn bản không dám nghĩ thêm nữa.

"Đại phu, lúc nào thì họ sẽ tỉnh lại?" Quản gia suy nghĩ một chút, mọi chuyện đều trông cậy ở trên người của Lâm Phu Nhân và Thúy Nhi, hy vọng có thể từ bọn họ biết được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ông cũng nên nhanh chóng phái người đi tìm cho được Phu Nhân về để đền tội.

Đại phu thấy dáng vẻ của quản gia hình như rất vội, xem ra Phủ Tướng Quân đang xảy ra chuyện lớn. Có điều ông cũng là người thông minh, chuyện không nên hỏi, không nên nói, ông sẽ không hỏi và cũng sẽ không nói.

https://thuviensach.vn

"Ta cho bọn họ uống thuốc, rất nhanh sẽ tỉnh lại." Đại phu vừa nói, từ trong hòm thuốc mang theo bên mình, lấy ra hai viên thuốc, sau đó đưa cho tỳ nữ bên cạnh, để các nàng cho Lâm Phu Nhân và Thúy Nhi mỗi người một viên.

Sau khi tỳ nữ cho hai người uống thuốc, quả nhiên nhìn thấy vẻ mặt Lâm Phu Nhân và Thúy Nhi có chuyển biến, xem ra đã sắp tỉnh lại. Mà quản gia lại không muốn để cho đại phu biết Phủ Tướng quân đã xảy ra chuyện, vì vậy lập tức sai người đưa đại phu đi.

Bên này, Lâm Phu Nhân và Thúy Nhi mơ mơ màng màng tỉnh lại, đầu óc còn choáng váng, ngỡ ngàng không biết chuyện gì.

"Lâm Phu Nhân, Phu Nhân nhà ta bây giờ đang ở đâu?" Quản gia luống cuống, ông vừa nhìn thấy Lâm Phu Nhân tỉnh, cũng vội vã hỏi.

"Hả..?" Lâm Phu Nhân đầu lại choáng váng, ánh mắt mờ mịt nhìn ông: "Cái gì Phu Nhân?"

Quản gia vừa nghe, trong lòng càng thêm lo lắng. Lâm Phu Nhân này rõ ràng đã tỉnh, nhưng lại không nhớ bản thân mình đang ở đâu? Có điều, ông lại đè xuống nóng nảy trong lòng, nhanh chóng đem chuyện nói với Lâm Phu Nhân:

"Phu Nhân, lúc nãy không phải người đang cùng Phu Nhân nhà chúng ta nói chuyện phiếm sao? Nhưng vừa rồi chúng ta lại phát hiện người và Thúy Nhi té xỉu, mà hai tỳ nữ của người và Phu Nhân nhà ta đều biến mất không thấy."

Lâm Phu Nhân vừa nghe, không tỉnh táo cũng không được. Bà đột nhiên nhớ lại là mình đang ở Phủ Tướng Quân, không phải là sang đây thăm em dâu sao? Bây giờ em dâu lại không thấy? Chuyện này, phải làm sao đây?

https://thuviensach.vn

"Phu Nhân, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Phu Nhân nhà ta đi đâu? Sao ngay cả tỳ nữ cũng không thấy?" Quản gia thấy Lâm phu nhân chỉ ngây ngốc sửng sốt, càng thêm nóng nảy. Nếu không phải nam nữ thụ thụ bất thân, ông thật muốn túm lấy bà ta, hỏi bà rốt cuộc còn phải sững sờ đến khi nào?

Lâm phu nhân nghe quản gia vội vàng hỏi, lúc này mới mịt mờ ngỡ ngàng nhớ lại:

"Ta nhớ ta nói chuyện một hồi thấy mệt mỏi, rồi nhấp một hớp trà bên cạnh, sau đó cái gì cũng không biết."

"Nô… nô tỳ không uống trà, nhưng nô tỳ bị tỳ nữ của Lâm Phu Nhân vỗ bả vai một cái, sau đó cũng không biết gì." Thúy Nhi ở bên cạnh nói, nàng đã sợ đến phát run. Phu nhân không thấy, đây là chuyện liên quan đến mạng người đó.

Quản gia nghe xong lời của bọn họ, cũng gần muốn hôn mê, vốn tưởng rằng đợi bọn họ tỉnh lại sẽ biết rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Nhưng không ngờ hỏi gì họ cũng không biết. Nhưng quản gia cũng không chết tâm, tiếp tục hỏi tới:

"Phu Nhân, người có biết lai lịch hai tỳ nữ của người không?" hắn nghĩ, người là Lâm Phu Nhân mang tới, dĩ nhiên chắc phải biết.

Nhưng không ngờ, chỉ thấy Lâm Phu Nhân xin lỗi, nhìn ông, nói:

"Thật ra thì hai tỳ nữ này đi theo ta thời gian cũng không quá nửa tháng, nửa tháng trước, ta ở trên đường thiếu chút nữa gặp chuyện không may, là tỷ muội các nàng ấy đã cứu ta, sau lại nghe các nàng nói là tới đây tìm người thân để nương tựa, nhưng lại không ngờ tìm không được người thân, kết quả gặp phải ta, ta mới chứa chấp bọn họ....."

https://thuviensach.vn

Lòng quản gia chìm xuống, rất rõ ràng, hai tỳ nữ kia căn bản không phải người bình thường, chỉ sợ là từ lâu đã dò la quan hệ tốt đẹp của Lâm Phu Nhân và Phủ tướng quân, nên mới phải mượn cơ hội tìm tới bà.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 4: Tin Dữ Liên Tiếp

"Tìm thấy người chưa?"

Đang lúc quản gia hết đường xoay sở, thì được tin Âu Dương Tĩnh ba thầy trò bọn họ trở về. Dọc theo đường đi, bọn họ xuýt nữa khiến cho phu xe đem lưng ngựa quất cho sưng lên, bay như gió trở về.

"Công tử, tiểu thư, lão nô đáng chết. Không chăm sóc tốt cho Phu Nhân." Quản gia sau khi thấy anh em Âu Dương An, lập tức tiến lên một bước, quỳ gối trước mặt anh em bọn họ.

Mà những tỳ nữ, gia đinh kia tất cả tất nhiên cũng quỳ xuống, nói bọn họ sợ hãi Tướng Quân Âu Dương Ngự, nhưng thật sự thì bọn họ sợ Tiểu Chủ nhân trước mặt hơn. Sự giận dữ của đôi anh em này có thể so với Âu Dương Tinh, Âu Dương Thần chủ nhân trước kia càng làm cho người ta sợ hãi. Mặc dù bọn họ không đánh mắng tôi tớ, nhưng chỉ một ánh mắt cũng đủ khiến người ta rất kích động, như có loại ý nghĩ muốn tìm đường chết.

Lâm Phu Nhân cũng tràn đầy áy náy đứng yên một chỗ, trong lúc nhất thời tất cả mọi người không ai dám nói lời nào. Mặc cho áp suất trong phòng xuống thấp như nước chảy không ngừng.

"Nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Âu Dương Tĩnh mở miệng trước tiên, trên mặt không lộ vẻ gì, lại có thể càng khiến cho khuôn mặt vô cùng tức giận, làm trái tim mọi người tự cảm thấy phát run.

"Chuyện là như vầy....." Quản gia vội vàng đem chuyện đầu đuôi gốc ngọn nói xong, sau đó lại yên lặng, không dám thở mạnh, tiếp tục quỳ, chờ

https://thuviensach.vn

đợi chủ nhân xử phạt.

Ba thầy trò Đoạn Vô Nhai nhìn nhau, xem ra đối phương đã sớm có chuẩn bị. Chỉ sợ lúc này, Tô Ngâm Duyệt không biết bị người ta mang tới đâu rồi? Trong lúc nhất thời, ba người cũng có chút nặng nề. Bởi vì Tô Ngâm Duyệt tuy cũng có cùng Đoạn Vô Nhai tập một chút võ công, nhưng cũng vì trời phú tư chất tự nhiên, võ công của nàng ấy cũng chỉ có thể đối phó một hai tên cướp nhỏ nhặt, phải nói nàng ấy là trời sanh không phải người tập võ, hơn nữa lại nói không được, điều này làm cho mọi người vì tình cảnh của nàng ấy mà lo lắng.

"Bọn họ không có từ cửa trước đi ra ngoài, nhất định là rời khỏi bằng cửa sau." Âu Dương An nghĩ hai tỳ nữ kia muốn dẫn Tô Ngâm Duyệt, một người đang mang thai rời đi cũng không dễ dàng, coi như từ cửa sau rời đi cũng có thể sẽ để lại một chút đầu mối.

Đoạn Vô Nhai và Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, sau đó Âu Dương Tĩnh nói với quản gia:

"Các ngươi thất trách, tất nhiên khó thoát khỏi trừng phạt. Có điều bây giờ ta cho các ngươi một cơ hội, đi gọi người canh giữ hậu viện đến đây, tra cho rõ những người đó rốt cuộc làm thế nào mang Phu Nhân đi."

"Vâng." Quản gia vừa nghe, vội vàng mang theo tôi tớ đi tới hậu viện.

Chỉ trong chốc lát, gã sai vặt giữ cửa hậu viện bị quản gia đưa đến. Bọn họ còn không biết chuyện gì xảy ra, nhìn thấy quản gia dẫn người đến tìm còn dọa cho bọn họ giật mình, cứ nghĩ rằng mình đã làm sai chuyện gì?

"Ra mắt Tứ công tử, Ngũ tiểu thư, Đoạn tiên sinh." Mấy gã sai vặt ấp úng hướng về Âu Dương An bọn họ chắp tay nói.

"Tốt lắm." Âu Dương Tĩnh giơ một tay lên, ngăn cản động tác của bọn họ. Lạnh giọng hỏi: "Hậu viện đã có ai ra vào?"

https://thuviensach.vn

Mấy gã sai vặt hai mặt nhìn nhau, sau đó một gã sai vặt trong đó gật đầu một cái:

"Người đến lấy nước bẩn có đi qua." (nguyên văn là thu sửu nước, sửu là tiểu tiện đại tiện đấy ạ, kg biết để thế nào cho hợp vệ sinh nên mình để là nc bẩn,bạn nào có từ hay hơn thì chỉ mình nhé)

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh đưa mắt nhìn quản gia, hai người bọn họ đối với chuyện vụn vặt trong phủ một chút cũng không hiểu rõ.

"Bẩm chủ nhân, người đi lấy nước bẩn đều là người cố định, cũng không có vấn đề." Quản gia đáp, nhưng vẻ mặt cũng không dám khẳng định.

Âu Dương An bọn họ nhíu mày một cái, sau đó lại nhìn gã sai vặt hậu viện nói:

"Còn gì nữa không? Có người nào đi ra ngoài nữa không?"

Mấy gã sai vặt suy nghĩ một chút, đột nhiên giống như chợt nghĩ tới điều gì, từng người một sắc mặt lập tức thay đổi.

Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ, cũng biết trong đó có vấn đề, vội vàng hỏi:

"Đã xảy ra chuyện gì? Có người đi ra ngoài không?"

"Chúng ta cũng không biết, nhưng có một chuyện rất kỳ quái xảy ra." Không ngờ gã sai vặt kia trả lời có chút ấp a ấp úng, bọn người bên cạnh cũng cùng một dạng, sắc mặt đều không tốt.

"Nói ——" Âu Dương Tĩnh cau chân mày lại, tăng thêm âm giọng.

"Hồi tiểu thư, không hiểu tại sao chúng ta tự nhiên lại ngủ thiếp đi một lát. Tỉnh lại, mới phát hiện chúng ta đều nằm ở trên mặt đất." Gã sai vặt kia bị giọng của Âu Dương Tĩnh dọa cho sợ tới mức đem tất cả mọi chuyện nói ra.

https://thuviensach.vn

Nghe được câu trả lời của gã sai vặt, Âu Dương An bọn họ lập tức hiểu ra. Những gã sai vặt này bị người làm cho hôn mê ngất xỉu, cho nên bọn họ cái gì cũng không biết. Nghĩ tới đây, sắc mặt mọi người đều rất khó coi.

Âu Dương Tĩnh phất tay cho mấy gã sai vặt lui xuống, sau đó lại thả ra tín hiệu, cho người đang ẩn thân ở trong bóng tối tiến vào.

"Chủ nhân ——" Đột nhiên một nhóm người xuất hiện ở đại sảnh, mỗi người xem ra thật không đơn giản, khiến cho quản gia sửng sốt một chút, tất cả những người này lại có thể cùng lúc hướng về Âu Dương Tĩnh hành lễ, bọn họ biết chắc một điều, Ngũ tiểu thư thật không đơn giản.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, sau đó trực tiếp nói:

"Duyệt tỷ tìm không thấy, các ngươi lập tức dẫn người lần theo dấu vết. Một khi phát hiện bất kỳ khả nghi nào, lập tức hồi báo với ta." Âu Dương Tĩnh biết bọn họ đã lơ là với đối phương, cho rằng Lâm Phu Nhân mang theo hai tỳ nữ mà thôi, nhưng thật không ngờ đúng là đã xảy ra chuyện.

"Vâng." người của Dẫn Lâu vừa nghe Tô Ngâm Duyệt có thể đã xảy ra chuyện, ai cũng hoảng sợ, trên người lập tức chảy mồ hôi lạnh. Đồng thời cũng có cảm giác bị lăng nhục, bọn họ lại có thể để cho đối phương ngay dưới mắt mình mà bắt người đi, thật sự là rất đáng hận. Nhất định phải tìm được bọn họ, sau đó lấy công chuộc tội.

Đám người quản gia thấy bọn họ như người thần bí, đột nhiên hiện thân cùng lúc rồi lại vội vã rời đi, trong lòng cũng có hi vọng. Nhưng cũng vẫn còn có chút bất an, từng người hai mặt nhìn nhau, chờ đợi Âu Dương Tĩnh bố trí.

Đúng lúc này, một gã sai vặt lại chạy tới hồi báo, có binh lính từ biên quan trở về.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An, Âu Dương Tĩnh, Đoạn Vô Nhai ba người nhìn nhau, trong lòng lại biến đổi một lần nữa. Chẳng lẽ biên quan cũng xảy ra chuyện? Ba người cùng nhau đi ra ngoài, lập tức gặp được binh lính kia đang được dẫn vào.

"Công tử, tiểu thư, chuyện lớn không hay rồi, tìm không thấy Tướng Quân." Người binh lính kia hướng về anh em Âu Dương An chắp tay nói, sau đó lập tức đưa ra một tin tức, thiếu chút nữa làm cho đám người quản gia té xỉu.

"Cái gì?" Mọi người kinh hãi, Phu Nhân vừa mới gặp chuyện không may, thế nào ngay cả Tướng Quân cũng không thấy, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Lời này của binh lính khiến không ít người hầu trong Phủ Tướng Quân đều nghe được, trong lúc nhất thời cũng cúi đầu xuống nghị luận.

"Im lặng ——" Âu Dương An liếc mắt qua một cái, tất cả mọi người lại không dám nghị luận.

Âu Dương Tĩnh cũng run sợ nghiêm mặt, quả nhiên là đã có lập sẵn kế hoạch từ trước, nàng có cảm giác, đối phương là nhắm về phía nàng mà an bài.

"Tĩnh nhi, muội nghĩ sao?" Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh nhìn nhau, hai người giờ phút này một lần nữa vạn phần run sợ đứng lên.

Âu Dương Tĩnh suy nghĩ một chút, căn dặn quản gia, bảo ông ta mang binh lính kia đưa đi nghỉ ngơi một chút, sau đó triệu tập người của Phủ Tướng Quân lại, ánh mắt lạnh lùng quét qua mọi người, cho đến khi tất cả ánh mắt mọi người lóe lên tia sợ hãi, nàng mới mở miệng:

"Chuyện ngày hôm nay, ta không hy vọng có một chữ truyền đi. Nếu để ta biết ai dám nói xằng nói bậy, ta lập tức đem kẻ đó ném ra cho sói tha....."

https://thuviensach.vn

Lời nói Âu Dương Tĩnh vừa dứt, mọi người mặt mũi trắng bệch. Làm sao còn dám nói nửa chữ, lúc này đều gật đầu một cái, thề sẽ không nói lung tung. Bọn họ ai cũng biết Tướng Quân Phu Nhân và công tử trước đây chính là bị đưa cho những dã thú kia ăn chỉ còn lại một phần tay chân đã bị cụt, dĩ nhiên là bị dọa cho sợ tới mức nửa chết nửa sống.

Hôm nay Lâm Phu Nhân ngoại trừ tới thăm em dâu đang mang thai ra, chủ yếu chính là muốn làm mai cho anh em Âu Dương An. Nhưng không ngờ lại xảy ra chuyện lớn như vậy, bây giờ thấy anh em Âu Dương Tĩnh thô bạo như thế, làm sao còn dám nói gì, bà chỉ lo lắng không biết anh em Âu Dương An có đem mọi chuyện trách mắng lên đầu của bà hay không?

Âu Dương Tĩnh giao phó những chuyện còn lại cho quản gia, đồng thời cũng cho người đưa Lâm Phu Nhân về. Thầy trò ba người bọn họ thảo luận, rốt cuộc đưa ra quyết định, Âu Dương Tĩnh đi tìm Tô Ngâm Duyệt, Âu Dương An theo binh lính đi biên quan, còn Đoạn Vô Nhai ở lại trấn giữ Phủ Tướng Quân, để tránh lại có chuyện xảy ra, hoặc là có tin tức cũng kịp thời thông báo cho hai anh em bọn họ.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 5: Vợ Chồng Gặp Nhau

Âm thanh xe lăn bánh chuyển động. Trên đường xuất hiện một chiếc xe ngựa.

Trong xe ngựa, Tô Ngâm Duyệt bị điểm huyệt đạo không thể cử động. nàng ưỡn bụng nhô cao nằm ngửa, lưng bị mặt xe thô sáp làm cho đau nhức, nhưng lại không thể phát ra bất kỳ âm thanh nào. Ánh mắt nhìn thẳng mui xe, trong lòng vạn phần lo lắng.

Cho đến bây giờ, nàng còn không biết đã xảy ra chuyện gì? Hai tỳ nữ của chị họ sao lại đánh nàng bất tỉnh. Ấn tượng cuối cùng của nàng chính là nhìn thấy chị họ và Thúy nhi té xỉu, mà nàng thì bị hai người này điểm huyệt mang đi.

Nàng không biết bọn họ muốn dẫn nàng đi đâu? Càng không biết là do người phương nào làm? Bây giờ nàng chỉ lo lắng mình có thể bị nguy hiểm gì không? Cùng đứa nhỏ trong bụng có thể bị thương hay không? Còn Tĩnh nhi, bọn họ có phát hiện ra nàng đã biến mất hay chưa? Bây giờ hy vọng duy nhất của nàng chính là Tĩnh nhi có thể tìm thấy nàng. Nàng không sợ mình có chuyện, chỉ lo lắng cho đứa bé.

Hai tỳ nữ bên cạnh Tô Ngâm Duyệt cũng không có nói chuyện, trong xe an tĩnh có thể dọa người, chỉ nghe tiếng bánh xe điên cuồng lọt vào trong tai.

Tô Ngâm Duyệt không biết trải qua bao lâu, xe ngựa cuối cùng dừng lại. Lòng của nàng không tự chủ nhói lên, kế tiếp đợi chờ nàng sẽ là những chuyện gì đây?

https://thuviensach.vn

"Đến rồi...!"

Hai tỳ nữ trên xe một trái, một phải nâng Tô Ngâm Duyệt dậy, mặc dù bụng nàng ưỡn to ra nhưng xem vẻ hai cô nương xinh xắn này cũng không chút nào cố sức, xem ra võ công của các nàng ấy không tệ.

Sống lưng Tô Ngâm Duyệt đau đến mức khiến cho nàng cảm thấy chết lặng, sau khi ra khỏi xe ngựa, trong nháy mắt, tầm mắt của nàng có chút không thích ứng. Nhưng rất nhanh lập tức phát hiện xe ngựa đã dừng lại bên ngoài một cửa viện lớn.

Tỳ nữ đỡ nàng đến cửa viện, sau đó gõ cửa.

Rất nhanh, cửa được mở ra. Một gã sai vặt dáng dấp bình thường mở cửa, nhìn bọn họ gật đầu một cái. Sau đó nép người sang một bên, để cho hai tỳ nữ dìu Tô Ngâm Duyệt đi vào, Tô Ngâm Duyệt nghe được âm thanh đóng cửa.

Điều khiến Tô Ngâm Duyệt ngạc nhiên chính là, hai tỳ nữ trực tiếp đưa nàng vào một gian phòng khách. Sau đó lại có hai tỳ nữ đến hầu hạ nàng, tắm rửa sạch sẽ, dâng trà, thật không có gì để trách cứ. Nhưng càng như vậy, trong lòng Tô Ngâm Duyệt lại càng không yên tâm.

Mang thai trong người dễ dàng mệt mỏi, Tô Ngâm Duyệt nằm ở trên giường trong phòng khách, bất tri bất giác đã ngủ thiếp đi.

Mà bên kia, hai tỳ nữ lúc trước đi tới chỗ hẻo lánh phía sau viện, lúc này mới thả bồ câu bay đi đưa tin.

Khi Tô Ngâm Duyệt tỉnh lại, sắc trời đã tối. Huyệt đạo của nàng đã được giải, nàng muốn tìm cách trốn đi, nhưng lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, dù sao bụng nàng bây giờ cũng rất lớn.

https://thuviensach.vn

Hai tỳ nữ hầu hạ Tô Ngâm Duyệt nghe được tiếng động bên trong, vội tiến vào, sau đó hầu hạ nàng rời giường.

"Phu nhân, bây giờ người muốn dùng bữa tối hay không?" Một trong hai tỳ nữ hỏi.

Tô Ngâm Duyệt gật đầu một cái, nàng quyết định bình tĩnh tâm tình lại, trước tiên không nên phiền não. Điều trước mắt là nàng phải từng chút một tìm hiểu thật kĩ nơi này, may ra còn có cơ hội bỏ trốn, hoặc cũng có thể nghĩ ra cách mang tin tức đưa cho Tĩnh nhi.

Bình tĩnh lại Tô Ngâm Duyệt tương đối phối hợp, không ồn ào cũng không náo loạn, mặc dù bản thân nàng cũng không thể nói chuyện. Chỉ là dáng vẻ trấn tĩnh của nàng khi đến một nơi xa lạ như thế, khiến cho mọi người trong viện này cũng có chút kinh ngạc.

Có điều là, Tô Ngâm Duyệt duy trì trấn tĩnh không được bao lâu, sau khi nàng dùng xong bữa tối. Lập tức nghe phía ngoài truyền đến tiếng động, hình như có người đang đến. Nhưng mà, nàng tuyệt đối không ngờ, người tới lúc này lại có quan hệ với nàng.

Chỉ thấy gã sai vặt đến, mang theo hai tỳ nữ lúc trước bên cạnh Lâm phu nhân, không biết nói vào tai cái gì, mà hai tỳ nữ kia đưa mắt nhìn nhau, gật đầu một cái, rồi hướng về gã sai vặt phân phó chuyện gì đó.

Tô Ngâm Duyệt cũng không nghe được, chẳng qua là dùng xong bữa thì an tĩnh ngồi ở chỗ đó, nhìn tỳ nữ còn lại dọn dẹp bát đũa trên bàn, sau đó chờ đợi, những người này rốt cuộc là muốn xử lý nàng thế nào đây? Nhưng không ngờ chỉ một lát sau, đã thấy hai gã sai vặt đỡ một nam tử đi vào, bước đi xem ra không được tự nhiên. Có điều sao nàng lại cảm giác quần áo của người này nhìn quen mắt như vậy chứ?

Tô Ngâm Duyệt nhìn bóng dáng kia càng ngày càng gần, trong lòng có cảm giác không tốt. Đúng lúc này, nam tử được đỡ đi đột nhiên ngẩng đầu

https://thuviensach.vn

lên, ánh mắt Tô Ngâm Duyệt lập tức trừng lớn, vô cùng hoảng sợ nhìn ông ấy.

"Ư.. ư....." Phu quân, sao lại là phu quân? Tô Ngâm Duyệt nhìn thấy người đi tới chính là phu quân của mình. Cảm thấy dưới chân mềm nhũn, nếu không phải nàng đang ngồi ở trên ghế, chỉ sợ đã té ngã.

Âu Dương Ngự cũng sửng sốt nhìn nàng, ông vốn không biết mình bị ai làm cho hôn mê rồi mang đến nơi này. Kết quả càng không ngờ tới lại được nhìn thấy thê tử của mình, ánh mắt ông nhanh chóng liếc nhìn thê tử từ trên xuống, khi nhìn thấy nàng gần như không có bất kỳ chỗ nào không ổn, trong lòng nhẹ đi. Nhưng khi bình tĩnh lại, lòng ông càng thêm nghi ngờ, giống như một quả cầu tuyết càng lăn càng xa, rốt cuộc là ai? Chẳng những phái gian tế trà trộn vào doanh trại bắt ông đi, nay thê tử cũng bị bắt tới đây, còn mang đến ở phía xa Hoàng Thành? Hơn nữa Tĩnh nhi và An nhi đâu? Sao bọn chúng để người ta mang Duyệt Nhi đi?

Trong lòng Âu Dương Ngự có quá nhiều điểm nghi ngờ, nhưng ông cũng không hỏi han ầm ĩ, có điều vẫn không ngừng tính toán, suy đoán người sau bức màn này là ai? Lại có mục đích gì?

Hai gã sai vặt đem Âu Dương Ngự đỡ đến bên cạnh Tô Ngâm Duyệt, sau đó buông tay ra đứng qua một bên, dường như cũng không sợ Âu Dương Ngự có động tác gì, hay là sẽ trốn.... Có lẽ, bọn họ hẳn đã cho Âu Dương Ngự uống qua thuốc gì đó, cho nên Tô Ngâm Duyệt mới nhìn thấy dáng vẻ phu quân của mình xem ra hoàn toàn vô lực

"Ư..a..ư.... ." Phu quân chàng thế nào? Tô Ngâm Duyệt nhìn Âu Dương Ngự, hoảng sợ đi qua đồng thời vô cùng lo lắng, gắng gượng khó khăn di chuyển cái bụng đến bên người Âu Dương Ngự.

"Ta không sao." Âu Dương Ngự lắc đầu một cái, ông chỉ là bị người ta hạ Nhuyễn Cốt Tán. Bây giờ nhìn thấy thê tử ở đây, ngược lại ông càng lo

https://thuviensach.vn

lắng cho an nguy của nàng ấy. Mắt nhìn tới bụng của nàng, đáy mắt có vẻ lo âu, nhưng cũng là nhu tình.

Tô Ngâm Duyệt đưa tay nắm lấy tay Âu Dương Ngự, mặc dù thân ở hoàn cảnh khốn khó, nhưng có thể cùng phu quân ở chung một chỗ, trong lòng nàng hoảng sợ nay cũng bình tĩnh lại rất nhiều.

Lúc này Âu Dương Ngự mới quay đầu nhìn về tỳ nữ và gã sai vặt vẫn đang quan sát họ, mở miệng nói:

"Các ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao đem phu thê chúng ta mang tới nơi này?"

Tô Ngâm Duyệt cũng nhìn bọn họ, trong lòng nghi hoặc không thôi. Mặc dù mới đến, nhưng thật ra nàng cũng không hề bị đối đãi tệ lắm, cho nên, càng như vậy ngược lại càng không rõ ràng lắm người ở đằng sau đang có mục đích gì. Bây giờ nghe Âu Dương Ngự hỏi, tất nhiên cũng lắng tai lên nghe.

Những gã sai vặt, tỳ nữ kia không trả lời, chỉ có hai tỳ nữ đã đem Tô Ngâm Duyệt đến đưa mắt nhìn nhau, sau đó đáp:

"Thứ cho chúng ta không thể trả lời, chờ chủ nhân đến, các ngươi sẽ hiểu."

Dứt lời, các nàng không để cho Âu Dương Ngự có cơ hội hỏi nhiều, trực tiếp cho người dẫn hai vợ chồng đi xuống.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 6: Mộc Nguyệt Ly Hiện Thân

Ngày thứ hai, vợ chồng Âu Dương Ngự được đưa đến phòng ăn, vừa dùng xong điểm tâm. Có hai tỳ nữ đi tới, họ nhìn hai vợ chồng, ánh mắt có chút kỳ quái, tựa như thương hại, rồi lại như có mấy phần lạnh nhạt, làm Âu Dương Ngự âm thầm đề phòng đứng lên.

"Đi thôi, chủ nhân chúng ta tới, muốn gặp các ngươi."

Hai tỳ nữ nói xong, sau đó hướng về gã sai vặt và tỳ nữ bên cạnh gật đầu một cái. Rất nhanh, đã có hai tỳ nữ tiến lên một trái một phải dìu Tô Ngâm Duyệt, gã sai vặt còn lại đỡ Âu Dương Ngự đứng lên.

Tô Ngâm Duyệt vốn là không muốn tách ra khỏi phu quân của nàng, nhưng khi nhìn thấy Âu Dương Ngự đưa ánh mắt tới, nàng cũng an tĩnh lại, đi theo hai tỳ nữ cùng gã sai vặt bước ra phía ngoài.

Đến đại sảnh, bọn họ thấy một nam tử tuổi còn trẻ ngồi ở ghế chủ, đang cúi đầu uống trà, nên không nhìn thấy dung mạo của hắn. Nhưng nhìn từ bộ áo thêu hoa lệ, còn có dáng vẻ vừa ưu nhã lại còn phú quý kia, đồng thời cũng ngông cuồng phóng túng, có thể nhìn ra được thân phận người này hẳn là không đơn giản.

Âu Dương Ngự bởi vì trúng Nhuyễn Cốt Tán, cả người vô lực, chỉ có thể cùng Tô Ngâm Duyệt được người nâng đỡ đi vào.

"Chủ nhân, bọn họ đến rồi." Hai tỳ nữ đứng ở giữa đại sảnh, hướng về nam tử trẻ tuổi kia hành lễ nói.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt vẫn quan sát nam tử, chỉ thấy hắn ta sau khi nghe lời nói của tỳ nữ, mới ngẩng đầu lên.

"Mộc Thái Tử?" Âu Dương Ngự nhận ra nam tử trẻ tuổi, không ngờ lại là Thái Tử Quân quốc, điều này thực làm cho ông sửng sốt. Mặc dù ông cũng biết Quân quốc và Lan quốc hòa bình chỉ là bề ngoài, một ngày nào đó sẽ đánh vỡ mặt nạ hòa bình của hai nước. Nhưng không ngờ lại có thể nhanh như vậy đã ra tay rồi, hơn nữa lần này còn là Mộc Nguyệt Ly tự mình ra trận. Chẳng lẽ hai nước sắp sửa khai chiến rồi sao?

Tô Ngâm Duyệt nghe được phu quân gọi nam tử trẻ tuổi ngồi ở ghế chủ kia là Mộc Thái Tử, đại khái cũng đoán ra được thân phận. Mặc dù cuộc sống trước đây luôn ở trong cốc, đối với ở bên ngoài cũng không hiểu rõ. Nhưng sau mấy tháng gả cho Âu Dương Ngự, nàng cũng có thể đem tình hình hiện giờ phân tích được, dĩ nhiên cũng đã nghe nói qua vị Thái Tử gia của Quân quốc này. Nghĩ tới đây, trong lòng nàng cũng trầm xuống. Đoạn thời gian trước, Tĩnh nhi bọn họ có đi qua Quân quốc, lần này Mộc Thái Tử ra tay không biết là bọn họ có bị theo dõi hay không?

Con ngươi thâm thúy, Mộc Nguyệt Ly đảo qua hai người một cái, tiếp theo đem ly trà để bên cạnh, vừa cười nói:

"Âu Dương Tướng Quân, lại gặp mặt rồi." Dứt lời, hai tỳ nữ và gã sai vặt lập tức đỡ hai người ngồi vào chiếc ghế bên cạnh.

Sau khi Âu Dương Ngự, Tô Ngâm Duyệt ngồi xuống, hai người gần như đều dựa lưng vào trên ghế.

Tỳ nữ dâng trà lên, dáng vẻ ngược lại hầu hạ như là khách quý, một chút cũng không giống con tin.

"Mộc Thái Tử, ngài làm vậy là có ý gì?" Âu Dương Ngự không nhiều vòng vo, mặc dù đã trúng Nhuyễn Cốt Tán, nhưng khí thế ông vẫn còn.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa ông cho là trước hết phải biết rõ mục đích của Mộc Nguyệt Ly đã, rồi mới nghĩ đối sách để đối phó.

"Ha ha ha....." Đối với sự thẳng thắng của Âu Dương Ngự, Mộc Nguyệt Ly cũng chỉ là mỉm cười. Cười đến nỗi Âu Dương Ngự, Tô Ngâm Duyệt nâng lên chân mày, xem hắn là có ý gì?

Cười nhẹ một chút, Mộc Nguyệt Ly bất ngờ thu lại nụ cười, hắn vuốt vuốt ngón tay, nhưng cũng không nói lời nào.

Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt liếc mắt nhìn nhau, hắn không nói gì khiến cho suy nghĩ trong lòng càng thêm ngổn ngang.

"Âu Dương Tướng Quân, ông có hai đứa con thật giỏi." Một lúc lâu sau, Mộc Nguyệt Ly đột nhiên nói chuyện, ánh mắt híp lại, thanh âm kia tựa như nghiến răng nghiến lợi, lộ ra hận ý.

Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt lập tức hiểu, thì ra là vì An nhi, Tĩnh nhi mà bắt bọn họ tới đây, xem ra là muốn uy hiếp hai người họ. Đáy lòng hai người chấn động, bọn họ biết nếu để An nhi, Tĩnh nhi biết, nhất định là sẽ đến cứu bọn họ. Nhưng mà bọn họ lại lo lắng hai người sẽ vì bọn họ mà bị quản thúc.

"Mộc Thái Tử, mặc dù ta không biết ngài và An nhi bọn họ có mâu thuẫn gì. Chỉ là ngài lại dám để cho người khác lẻn vào trong doanh trại bắt ta đi, chẳng lẽ ngài muốn dẫn đến chiến tranh hai nước sao?" Mộc Nguyệt Ly hiện giờ dù sao vẫn chưa lên ngôi, ông không tin Hoàng đế Quân quốc trong lúc này lại muốn hai nước giao tranh.

Mộc Nguyệt Ly lại cúi đầu cười một tiếng, ánh mắt liếc nhìn ông, nói:

"Chuyện này cũng không cần các ngươi quan tâm, tóm lại, ta sẽ để cho một nhà các ngươi đoàn tụ sớm một chút." Dứt lời, hắn hướng về gã sai vặt và tỳ nữ giơ lên tay.

https://thuviensach.vn

Vợ chồng Âu Dương Ngự lập tức được người dẫn đi, mặc dù trong lòng bọn họ hết sức lo lắng, nhưng cũng không có cách nào.

Mộc Nguyệt Ly nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, mắt híp lại, mở miệng lẩm bẩm nói:

"Âu Dương Tĩnh, chúng ta rất nhanh sẽ được gặp lại."

.....

Bên kia, Âu Dương An và tên lính ra roi thúc ngựa, ngày đêm gấp gáp hướng về doanh trại chạy đi. Hắn cần phải bàn bạc với quân sư, không chỉ là tìm kiếm Âu Dương Ngự, mà còn phải xử lý tốt chuyện trong quân doanh nữa.

Âu Dương Tĩnh cũng hướng về Ám Lâu, Dẫn Lâu phát ra tín hiệu, Vân Hạo Trần, Tống Tử Thư cũng đều mang người chạy tới Hoàng Thành, đồng thời rải người khắp nơi tìm kiếm tung tích của Tô Ngâm Duyệt.

Hai ngày trôi qua, Âu Dương Tĩnh mệt mỏi trở lại quán trọ. Vừa phái người về Phủ Tướng Quân tra xét xem có tin tức gì hay không? Khi nàng trở lại gian phòng, lập tức gặp Vân Khinh Cuồng đã lâu không thấy đang đứng nơi đó, tóc màu bạch kim, con ngươi xanh biếc, xem dáng vẻ hình như đã chờ rất lâu.

"Cuồng ——" lúc lúc Âu Dương Tĩnh nhìn thấy Vân Khinh Cuồng, mỏi mệt lập tức vơi hơn phân nửa. Vân Khinh Cuồng vốn là đột nhiên có chuyện phải rời đi. Không ngờ bây giờ lại trở lại, đúng là quá kịp lúc.

"Tĩnh nhi, ngươi gọi người trở về đây đi. Người các ngươi muốn tìm đã có tin tức." Vân Khinh Cuồng trực tiếp nói.

"Có tin tức?" Ánh mắt Âu Dương Tĩnh sáng lên, mệt mỏi còn sót lại hơn phân nữa cũng biến mất. "Là ai? Là ai mang Duyệt tỷ đi?" Nàng nhất định

https://thuviensach.vn

sẽ không bỏ qua cho kẻ nào dám động đến người của nàng.

"Mộc Nguyệt Ly." Vân Khinh Cuồng nói, "Hắn cũng sắp phái người đưa tin cho ngươi rồi. Mục tiêu của hắn chính là ngươi." Vân Khinh Cuồng cũng là đúng dịp nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly xuất hiện ở tiểu viện kia, cũng nhìn thấy Tô Ngâm Duyệt, Âu Dương Ngự. Nhưng hắn lại cứu không được hai người họ về. Mọi chuyện đều rất đúng lúc, tất cả đều có sắp xếp. Biết hai người không có việc gì, hắn trước tiên là phải trở về gặp Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh nhếch môi cười, tà mị không thể nói được, lại là Mộc Nguyệt Ly. Có điều nghĩ đến cũng chỉ có hắn mới có vướng mắt với nàng mà thôi.

"Mộc Nguyệt Ly, ngươi tốt nhất cầu nguyện cho bọn họ không có sao, nếu không....."

Ngày thứ hai, quả nhiên có người đưa tin tới cho Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh hủy đi tin vừa nhận, đúng như lời Vân Khinh Cuồng nói, là Mộc Nguyệt Ly đưa tin đến. Trong thư uy hiếp nàng, nếu muốn vợ chồng Âu Dương Ngự an toàn, cũng chỉ cho phép một mình nàng đơn độc đi gặp hắn.

Âu Dương Tĩnh thả tin, cười lạnh. Hắn cho rằng một mình nàng đi, là hắn có thể chiếm được tiện nghi sao? Quả thật là chuyện si tâm vọng tưởng.

"Các ngươi ở lại chỗ này, để tránh hắn còn có âm mưu khác. Một mình ta sẽ đi gặp hắn trước." Âu Dương Tĩnh nói với Tống Tử Thư bọn họ, thật ra thì nàng cũng không phải là đi một mình, nàng đương nhiên sẽ mang theo Vân Khinh Cuồng đã trở lại cùng đi.

"Chủ nhân ——" Tống Tử Thư bọn họ lo lắng nhìn nàng, thật sự không yên lòng để một mình nàng đi. Mặc dù bọn họ cũng biết chủ nhân bản lĩnh

https://thuviensach.vn

cao siêu, nhưng có lúc minh thương dễ tránh, ám tiễn lại khó phòng. Chỉ sợ Thái Tử Quân quốc đưa ra ám chiêu.

"Không sao, cứ quyết định vậy đi. Ta sẽ không có chuyện gì đâu!”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 7: Lần Nữa Giao Chiến (Thượng)

Bầu trời xanh thẳm, thời tiết bắt đầu đã vào thu, gió nhẹ lay động lướt qua, bóng cây tầng tầng lớp lớp mang đến mấy phần lạnh lẽo.

Một thiếu nữ mặc váy đỏ chập chờn đứng ở cửa viện, đi theo bên người còn có Tiểu Lão Hổ. Ánh mắt nhìn thẳng cửa viện, trong mắt bắn ra tán loạn ý lạnh.

Thiếu nữ vừa xuất hiện được một lát, rất nhanh, đã nghe thấy cửa viện két một tiếng..lập tức mở ra. Sau đó từ bên trong bước ra hai tỳ nữ dáng dấp mi thanh mục tú, một người áo xanh, một người áo cam, bước nhẹ liên tục đi đến trước mặt thiếu nữ, sau đó ưu nhã thi lễ, nói:

"Âu Dương cô nương, chủ nhân nhà ta cho mời."

Âu Dương Tĩnh liếc mắt nhìn họ, theo như lời của quản gia, hai tỳ nữ đi theo Lâm phu nhân hẳn là hai người bọn họ rồi. Nàng gật đầu một cái, trong lúc cúi mắt xuống, ngón tay không để lại dấu vết khẽ động một chút. Sau đó cùng hai tỳ nữ vào viện.

Viện không lớn, nhưng cũng coi như thanh nhã, cũng không phát hiện có trận pháp hay cơ quan gì....

Âu Dương Tĩnh được dẫn vào đại sảnh, trong phòng cũng không có người. Nàng ngồi ở bên cạnh nhìn hai tỳ nữ dâng trà lên.

"Âu Dương cô nương xin chờ một chút, chủ nhân chúng ta lập tức tới ngay." Tỳ nữ áo xanh nói, sau đó thi lễ, rồi cùng một tỳ nữ khác đứng ở bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh không để ý, nàng nâng chung trà lên uống. Mà Bạch Hổ đứng ở bên cạnh nàng, mắt xanh thoáng qua ánh sáng quỷ dị lại nhìn chằm chằm hai tỳ nữ kia, ánh nhìn có chút hả hê vui sướng.

Hai tỳ nữ cũng không phát hiện ra, chỉ là đang âm thầm quan sát Âu Dương Tĩnh. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, các nàng rất khó tin, thân hình nhỏ yếu trước mặt cùng với cử chỉ ưu nhã này, là thiếu nữ mà trên giang hồ đồn đãi là có liên quan đến yêu nữ.

Đột nhiên, ngay lúc hai tỳ nữ quan sát, vẻ mặt cũng dần sợ hãi. Bọn họ đột nhiên cảm thấy thân thể có cảm giác nhột nhạt không bình thường, tựa như trăm ngàn con kiến gặm cắn. Rất nhanh, không chỉ thân thể, ngay cả mặt cũng bị ngứa. Hai tỳ nữ mặc dù võ công không tệ, nhưng dù sao cũng là nữ tử, rất lo lắng cho dung mạo của mình có thể xảy ra vấn đề gì hay không. Rất nhanh, hai người lập tức không nhịn được thét ra tiếng chói tai:

"A ——" hai người nhịn không được đưa tay bắt đầu gãi trên thân thể, trên mặt, rất không có hình tượng.

Mà những tỳ nữ và bọn sai vặt dâng trà kia, nhìn hai người bọn họ đều sợ tới mức quên cả phản ứng, cho đến khi một bóng dáng tựa như tia chớp hoảng hốt đi vào, sau đó đưa tay điểm trúng huyệt đạo hai người, lúc này mới ngăn lại các nàng ấy không gãi lung tung.

"Dẫn bọn họ xuống đi, tìm đại phu xem một chút." Ra tay chính là Mộc Nguyệt Ly, chỉ thấy hắn hướng về thủ hạ bên cạnh phân phó, ánh mắt lại nhìn Âu Dương Tĩnh, ánh mắt đó đã không còn đơn thuần là ái mộ cùng chiếm đoạt nữa, mà là hoang mang lẫn phức tạp đến hắn cũng không hiểu rõ.

"Vâng." nhìn thấy chủ nhân xuất hiện, những gã sai vặt và tỳ nữ kia tất nhiên hoàn hồn trở lại, vội vàng đem hai tỳ nữ áo xanh, áo cam rời đi, chỉ là

https://thuviensach.vn

trên mặt hai tỳ nữ đã bị cào xuất hiện vết máu, thật đáng tiếc…hai khuôn mặt thanh tú.

Sau khi Âu Dương Tĩnh thấy Mộc Nguyệt Ly xuất hiện, để ly trà xuống, cũng không kích động, chỉ là rất bình tĩnh nhìn hắn.

Mộc Nguyệt Ly phất phất tay, người hầu cũng rời đi. Lúc này hắn mới cất bước đi tới ghế chủ, sau đó ngồi xuống.

Hai người trong lúc nhất thời cũng không nói gì, chỉ là…bốn mắt nhìn nhau, không tiếng động giao chiến.

Một lát sau, Mộc Nguyệt Ly là người đầu tiên thu hồi ánh mắt. Bởi vì hắn đã phát hiện hắn đối với Âu Dương Tĩnh đúng là vạn phần phức tạp, lần đầu khi nhìn thấy nàng, hắn đã muốn có được nàng. Có dũng khí thuần phục mãnh thú, đồng thời, từ đáy lòng hắn đối với nàng cũng có chút sợ hãi, tất cả những chuyện xảy ra đã nói cho hắn biết, nữ tử này không phải nữ tử bình thường, nàng mạnh mẽ đến nỗi có thể ngăn trở sự nghiệp hùng mạnh của hắn. Hắn phải diệt trừ nàng, nhưng hai loại tâm tình này vẫn vây quanh hắn, làm hắn có loại cảm giác hai bên trái phải bị người ta kéo xé.

"Phụ thân ta đâu." Âu Dương Tĩnh lên tiếng, nàng từ trước đến nay cũng không phải loại người nói nhiều không cần thiết.

Mộc Nguyệt Ly nhếch môi một cái, hắn đem cảm giác phức tạp đè xuống. Ánh mắt mang theo vài phần tà khí cùng mạnh mẽ bất chấp nhìn chằm chằm vào nàng.

"Nàng là ra lệnh cho ta sao?" Bây giờ hắn có con tin trong tay, còn nàng lại một người một ngựa mà đến. Cho dù nàng có được thuật điều khiển thú, có Thần kiếm thượng cổ, nhưng quyền chủ động cuối cùng vẫn ở trên tay hắn, cho nên, nếu nàng thức thời, cũng không nên dùng khẩu khí như vậy nói chuyện với hắn.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh cũng nhíu nhíu chân mày, nhìn về phía hắn kéo kéo môi:

"Ta biết ngài đang suy nghĩ gì, không sai, tổ chức Tam Lăng là ta hủy. Thậm chí Thất vương gia, cũng là do chúng ta làm cho Hoàng đế Quân Quốc nổi lên lòng nghi ngờ với ông ấy, mới dẫn đến cái chết, chỉ là tất cả đều do các người tự tìm. Nếu bây giờ ngài có thể thả phụ thân ta ra, ta sẽ giữ lại mấy phần tình cảm và thể diện cho ngài. Nếu không, ngài muốn Nhất Thống Thiên Hạ? Hừ.. ta cũng có thể làm cho giấc mộng của ngài tan biến....."

"Quả nhiên là một nữ tử thông minh, quả nhiên đủ ngạo mạn." Mộc Nguyệt Ly cũng không có tức giận, ngược lại còn cười bí hiểm. "Ta tin tưởng nàng có bản lĩnh làm được chuyện đó, chẳng qua ta sợ ta không cẩn thận, sẽ hủy diệt tất cả người của nàng trước, trước hết để cho nàng chôn cất phụ thân xong, sau đó lại chôn cất kế mẫu....." Nếu nôn nóng, cả hai bên đều tổn hại, nếu hắn xuống Địa ngục, cũng muốn kéo nàng theo cùng.

Lời nói của hai người đều không dữ tợn, nhưng tia lửa giữa hai người cũng đã văng khắp nơi, đấu đến bảy tám trăm hiệp. Không ai nhường ai, trong nháy mắt một trận kịch liệt nhất dường như sắp đến.

Âu Dương Tĩnh đứng lên, tay cầm cây sáo bằng ngọc đeo ở bên hông nàng, mắt nhìn Mộc Nguyệt Ly, rất rõ ràng, nếu hai người nói chuyện không có kết quả, tất nhiên nàng sẽ động thủ.

Mộc Nguyệt Ly cũng đứng lên, mắt nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh. Hắn biết bản lĩnh của nàng, tất nhiên cũng đã tính toán đến bước cuối cùng này, không sợ nàng gọi thú đến.

Ba..ba.. ——

Mộc Nguyệt Ly vỗ tay hai cái, tay Âu Dương Tĩnh đang vuốt cây sáo bằng ngọc bỗng dừng lại, bởi vì nàng thấy Âu Dương Ngự và Tô Ngâm

https://thuviensach.vn

Duyệt. Lúc đầu chỉ thấy đại sảnh trống trải, nay phía trên mặt tường lại xuất hiện cơ quan. Mà Âu Dương Ngự bị dây thừng thô cột vào trên một cái ghế, bên cạnh còn có Tô Ngâm Duyệt. Nàng ấy ngược lại không có bị người trói, chỉ là có hai tỳ nữ đứng ở bên cạnh nàng ấy, trên cổ bị một tỳ nữ kề thanh kiếm màu bạc óng ánh, ánh mắt xem ra cũng là đang xúc động.

"Ư..ư ——" Tĩnh nhi. Tô Ngâm Duyệt thấy Âu Dương Tĩnh, lập tức hô lên.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương Ngự nhìn thấy con gái một mình đi đến, cũng vội lo lắng.

Âu Dương Tĩnh nhìn về phía bọn họ gật đầu một cái, ý bảo bọn họ không cần lo lắng. Sau đó ánh mắt lại trở về trên người của Mộc Nguyệt Ly, nhếch môi nói:

"Ngài cho rằng giữ được bọn họ là có thể uy hiếp ta thành công?" Vẻ mặt tuy không có thay đổi gì, nhưng giờ phút này trong lòng Âu Dương Tĩnh cũng đang bốc lửa. Thấy phụ thân nàng cùng với Duyệt tỷ bị người đối đãi như thế, nàng thiếu chút nữa muốn đem đầu Mộc Nguyệt Ly vặn xuống.

Mộc Nguyệt Ly tà tà cười một tiếng, đi tới bên cạnh Tô Ngâm Duyệt. Đột nhiên vẻ mặt quỷ dị nhìn chằm chằm rồi đưa tay sờ soạng lên trên bụng của nàng ấy.

"Ngươi muốn làm gì?" Động tác của Mộc Nguyệt Ly dọa vợ chồng Âu Dương Ngự sợ chết khiếp, ánh mắt Âu Dương Tĩnh nhìn về phía hắn càng thêm rét lạnh.

Mộc Nguyệt Ly ngược lại thu tay về, chỉ là nhìn Âu Dương Tĩnh cười quỷ dị nói:

https://thuviensach.vn

"Nghe nói nàng ấy mang thai đã tám tháng, đứa trẻ có khi nào sẽ ra đời trước thời hạn hay không....."

"Ngươi ——"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 8: Lần Nữa Giao Chiến (Hạ)

"Ngươi ——"

Lời nói của Mộc Nguyệt Ly khiến sắc mặt Âu Dương Ngự đại biến, Tô Ngâm Duyệt càng thêm đưa tay muốn che bụng. Nhưng bụng nàng bây giờ đã lớn, hai tay để phía trên có điều cũng chỉ là trang trí. Vì vậy, nàng rất bất an. Chỉ sợ Mộc Nguyệt Ly sẽ hướng về đứa bé của nàng ra tay, trong lòng càng khẩn trương, ngược lại nàng cảm thấy bụng đang bắt đầu đau.

"Ư..ư....." Nàng khó chịu nhíu lại chân mày, thân thể cũng không tự giác cong lên.

"Duyệt Nhi, nàng làm sao vậy?" Âu Dương Ngự nghe thê tử phát ra âm thanh thống khổ, cũng sợ hết hồn. Xoay cổ qua nhìn nàng, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Âu Dương Tĩnh cũng lo âu nhìn Tô Ngâm Duyệt, tỷ ấy không phải là bị kích thích rồi sinh non chứ?

Mộc Nguyệt Ly nhìn trạng thái của Tô Ngâm Duyệt, cũng chỉ nhếch môi, kích thích thật tốt. Hắn muốn xem thử, bây giờ Âu Dương Tĩnh còn có thể không bị hắn quản chế hay không đây? Nâng lên chân mày tuấn mỹ, hắn nhìn Âu Dương Tĩnh nói:

"Bây giờ ta cho nàng hai sự lựa chọn, một là đầu hàng, ta sẽ thả bọn họ đi. Hai là, nàng cũng có thể phản kháng. Nhưng mà ta lại không thể bảo đảm trong lúc nhất thời có thể thất thủ hay không, lỡ tay làm mất đi hai sinh mệnh....."

https://thuviensach.vn

Đúng là uy hiếp, đồ vô sỉ.

Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt trong lòng giận dữ, căm hận nhìn Mộc Nguyệt Ly.

"Ư..ư..ư....." Tĩnh nhi, không nên đáp ứng. Nói xong, Tô Ngâm Duyệt ô ô nhìn hướng về Âu Dương Tĩnh, không thấy kiếm trượt qua trên cổ. Mặc dù nàng rất lo lắng cho đứa bé trong bụng, nhưng nếu nhất định có một kiếp này, nàng dĩ nhiên hi vọng Tĩnh nhi có thể an toàn.

"Tĩnh nhi, con đừng quan tâm cho chúng ta." Âu Dương Ngự cũng nhìn về phía con gái quát, mười mấy năm trước, ông đã lạnh nhạt con gái của mình, mới có thể khiến cho bọn chúng thiếu chút nữa bị Tô thị hại chết. Bây giờ ông sao có thể nhìn con gái vì ông mà chịu quản thúc đây?

"Làm cho bọn họ câm miệng." Mộc Nguyệt Ly cũng không quay đầu lại nói.

Gã sai vặt đứng ở bên cạnh Âu Dương Ngự lập tức lấy một miếng vải nhét vào trong miệng ông, khiến Âu Dương Ngự nữa lời cũng nói không ra được. Mà bản thân Tô Ngâm Duyệt cũng sẽ không mở miệng, tất nhiên cũng không cần có người trông coi.

Âu Dương Tĩnh nhìn thấy cách làm của Mộc Nguyệt Ly, ánh mắt như muốn bốc lửa. Nàng nhìn hắn, như có vô số mưa đá bắn về phía hắn, gằn từng câu từng chữ:

"Mộc Nguyệt Ly, ngươi đã chọc giận ta." Chọc giận nàng, hậu quả rất nghiêm trọng.

Mộc Nguyệt Ly cũng cười lạnh, dù sao đi nữa hắn cũng đã chuẩn bị sẵn sàng. Ai sợ ai. (câu này tếu ghê, như con nít giận dỗi)

https://thuviensach.vn

"Như nhau thôi, nàng cũng chọc giận ta." Từ thời khắc nàng phá hủy tổ chức Tam Lăng, cũng là lúc nàng đã hướng về hắn tuyên chiến rồi.

"Tốt thôi, vậy chúng ta hãy xác định là động tác của ngươi nhanh hay của ta mau hơn." Âu Dương Tĩnh cũng cười lạnh, tay nàng cũng không đụng đến cây tiêu ngọc. Đôi mắt kia đóng lại, đột nhiên mở ra. Mọi người chỉ cảm thấy vô số hao quang từ đáy mắt nàng bắn ra, một thanh bảo kiếm màu tím bỗng chốc xuất hiện giữa không trung.

Hai tay Âu Dương Tĩnh đột nhiên vung lên, bảo kiếm tinh xảo trong vỏ kiếm đột nhiên bắn ra. Hào quang bốn phía, giống như ánh sáng của bảo thạch nứt ra, chói lọi đập vào mắt mọi người. Sắc bén như vậy, hoa mỹ như vậy, thần bí như vậy. Quả nhiên là tuyệt kiếm hiếm thấy.

Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly đột nhiên mở to, con ngươi kia gần như co rút lại, nhìn chằm chằm thanh kiếm Tử Nguyệt. Chẳng lẽ đây chính là Thần kiếm thượng cổ Tử Nguyệt trong truyền thuyết sao? Hắn vốn là người sử dụng kiếm, nhìn thấy bảo kiếm như vậy có thể nào không động lòng? Nhưng dĩ nhiên là càng phải kiêng kĩ uy lực của thần kiếm Thượng Cổ này hơn.

Âu Dương Tĩnh cầm kiếm, ngay lập tức thân kiếm chỉ về hướng Mộc Nguyệt Ly, giật giật môi nói:

"Ta chỉ cho ngươi một lựa chọn, hãy tự mình kết thúc đi!"

Mộc Nguyệt Ly sửng sốt, trực tiếp phá lên cười ha ha. Sau khi cười xong hắn nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh, vẻ mặt bi thảm nói:

"Chờ một chút, ngươi xem rồi hãy nói."

Dứt lời, hắn vỗ tay một cái, sau đó Âu Dương Tĩnh nghe được liên tiếp âm thanh của nhiều bước chân, tiếp theo chỉ thấy một đám người xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Đám người ở ngoài cửa, tay kéo dây cung, nhắm ngay Âu Dương Tĩnh, đồng thời cũng nhắm vào Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt.

Mà hai đám người khác càng thêm lợi hại, một nhóm là từ trong cơ quan đại sảnh xuất hiện, nhìn võ công những người này xem ra không tệ. Một số người thậm chí là xuất hiện ở trên nóc nhà. Bốn phía tấn công, Âu Dương Tĩnh hoàn toàn đã bị bao vây.

Âu Dương Ngự, Tô Ngâm Duyệt thấy thế, trong lòng càng thêm trầm xuống, lần này xem ra Mộc Nguyệt Ly đã chuẩn bị kế hoạch từ lâu, mới có thể bắt Âu Dương Tĩnh xuất hiện, chỉ sợ hôm nay là một cuộc huyết chiến khó tránh khỏi. Chỉ là nhìn thê tử bên cạnh bụng đã lớn, lại nhìn đến con gái thân có một mình. Tâm Âu Dương Ngự đau như rỉ máu, có cảm giác mình quá vô dụng. Đã không thể bảo vệ thê tử, nay còn phải nhìn con gái cũng dính vào nguy hiểm. Ông rốt cuộc sống có tác dụng gì?

Mộc Nguyệt Ly hừ lạnh, trực tiếp cầm lấy kiếm của tỳ nữ bên cạnh. Mũi kiếm chỉ thẳng vào Tô Ngâm Duyệt, sau đó từng chút từng chút hướng đến bụng của nàng ấy.

Tô Ngâm Duyệt bị dọa cho sợ tới mức tim cũng muốn vọt ra ngoài, mặc dù nàng có dự cảm hôm nay dữ nhiều lành ít, nhưng đến giờ khắc thật sự này, lại như khoét vào tim nàng đau đớn. Nơi đó có đứa trẻ của nàng, mắt thấy đứa trẻ của mình còn chưa ra đời đã phải rời bỏ nàng mà đi, đây là một chuyện mà người làm mẹ như nàng, buất luận thế nào cũng không thể thừa nhận. Mồ hôi lạnh từ trên trán nàng không ngừng rỉ ra, không biết lấy từ đâu sức mạnh, hai tay nàng đột nhiên nắm lấy thanh đao kia.

"Duyệt tỷ ——" Âu Dương Tĩnh cũng bị dọa cho sợ, nhìn tay Tô Ngâm Duyệt bị thanh kiếm thoáng hiện làm bị thương. Máu tươi chảy ra, làm đỏ ánh mắt của nàng. Tay cầm Tử Nguyệt kiếm của nàng cũng không tự giác nắm lại thật chặt.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự như bị người ta bóp chặt cổ, gương mặt tuấn tú trắng như tờ giấy. Cuối cùng thống khổ nhắm hai mắt lại.

Bất thình lình, Mộc Nguyệt Ly hắn cũng bị hành động của Tô Ngâm Duyệt làm cho sợ, nhưng khi hắn nhìn đến phản ứng của Âu Dương Ngự, còn có Âu Dương Tĩnh. Hắn biết, lần này lợi thế đã thuộc về hắn. Hắn đột nhiên đưa tay điểm huyệt đạo Tô Ngâm Duyệt, sau đó đẩy hai tay của nàng ra, thu hồi kiếm. Trên thân kiếm còn vết máu, hắn tự tay nhận lấy chiếc khăn gã sai vặt bên cạnh đưa lên, nhẹ nhàng lau kiếm, lần nữa nhìn Âu Dương Tĩnh nói:

"Bây giờ, nàng nên nói cho ta biết, nàng chọn một, hay là chọn hai chứ?"

Âu Dương Tĩnh căm hận nhìn hắn, không sai, dĩ nhiên là nàng nắm chắc phần thắng đối phó những người này. Nhưng nàng lại không có cách nào để tránh làm tổn thương hai người Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt, hơn nữa bây giờ trong bụng Duyệt tỷ còn có đứa bé, nàng càng băn khoăn hơn. Chẳng lẽ hôm nay lại phải cúi đầu về phía hắn hay sao? Chân mày quấn thành một đoàn, lửa giận của nàng bây giờ rất lớn.

"Grào ——"

Đang lúc Âu Dương Tĩnh rối rắm, Tiểu Lão Hổ vẫn không lên tiếng, đột nhiên ngẩng đầu rống lên một cái. Con ngươi màu xanh biếc lộ ra ánh sáng quỷ dị nhìn Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly trước đó cũng không để ý đến Tiểu Lão Hổ này, nhưng sau khi vừa nhìn đôi mắt màu xanh biếc kia, hắn đột nhiên run rẩy, giống như bị người ta làm một loại pháp thuật tà môn lợi hại. Trong lòng hắn đột nhiên thoáng hiện ý nghĩ cổ quái, Tiểu Bạch Hổ này tuyệt đối không đơn giản. Hắn thật nhanh lắc người, đứng qua bên cạnh Tô Ngâm Duyệt.

https://thuviensach.vn

Đồng thời, tiếng hô của Vân Khinh Cuồng đã thức tỉnh Âu Dương Tĩnh. Tình hình đúng là nàng đang đứng một mình ở giữa, nên mới không kịp suy nghĩ. Lại đã quên có thể mở ra kết giới. Chỉ thấy ánh mắt của nàng sáng lên, tay không để lại dấu vết làm một cái kết giới, mặc dù tất cả mọi người vẫn có thể nhìn thấy nhau, nhưng người ở bên ngoài và người bên trong, căn bản không thể xông qua kết giới, nói cách khác, bây giờ nàng chỉ cần đối phó với mấy người Mộc Nguyệt Ly là được.

Sau khi làm giới hạn ranh giới, Âu Dương Tĩnh cười cười, tiếp đó lại đi về phía Mộc Nguyệt Ly.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 9: Trao Đổi

"Dừng lại, nếu không, kiếm của ta sẽ không khách sáo!"

Tay Mộc Nguyệt Ly dùng sức, kiếm ở trên cổ Tô Ngâm Duyệt lập tức xuất hiện một vết máu. Mặc dù không sâu, nhưng vết máu kia cũng đủ làm cho Âu Dương Ngự và Âu Dương Tĩnh bốc lửa.

Tô Ngâm Duyệt trong lòng cũng khẩn trương, máu trên tay vẫn đang chảy, chẳng qua phần đau đớn kia cũng không bằng nỗi lo lắng của nàng. Mặc dù nàng có linh cảm xấu, nhưng cũng có một hy vọng cuối cùng, hy vọng Tĩnh nhi có thể cứu bọn họ ra ngoài. Chỉ cần giữ được đứa bé trong bụng cũng tốt. Càng nghĩ càng khẩn trương, bụng đột nhiên lại quặn đau lên.

"Ư..ư..." Nàng đau đến rên rỉ, gương mặt nhất thời như tờ giấy trắng bệch. Nàng có cảm giác đứa trẻ như muốn ra sớm hơn.

"Tĩnh nhi, dường như nàng ấy muốn sinh non rồi." Đôi mắt Vân Khinh Cuồng nhìn qua vẻ mặt Tô Ngâm Duyệt, vội vàng dùng tâm linh nói với Âu Dương Tĩnh. Bây giờ nếu muốn nhanh chóng kết thúc chuyện này, chỉ sợ sẽ không dễ dàng. Mà Tô Ngâm Duyệt gần như cũng không đợi được bọn họ xử lý xong chuyện.

Quả nhiên, giọng nói của Vân Khinh Cuồng vừa vang lên trong đầu Âu Dương Tĩnh, đã thấy Tô Ngâm Duyệt không nhịn được nữa, thân thể không tự chủ được ngã xuống, cũng may Mộc Nguyệt Ly phản ứng nhanh, kịp thời thu lại thanh kiếm, nếu không thật sự đã lấy mạng nàng.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự cũng phát hiện ra thê tử có gì đó không đúng, nôn nóng đến độ đầu đầy mồ hôi. Nhưng miệng bị lấp kín, thân lại trúng Nhuyễn Cốt Tán. Ông giờ phút này lại không thể ra sức như một Đại tướng quân khí thế tung hoành trên chiến trường nữa.

Ánh mắt của Âu Dương Tĩnh thay đổi, nếu nói lúc trước nàng bốc lửa chỉ cấp năm. Bây giờ đã trực tiếp lên thẳng đến cấp mười, Mộc Nguyệt Ly đã thành công trở thành người nàng hận nhất, từ lúc xuyên qua đến giờ, nàng hầu như chưa từng hận ai như vậy. Thật cảm tạ Mộc Nguyệt Ly, hắn đã làm được. Nàng nhắm mắt lại, lần nữa mở ra, ngược lại không có chút gì tức giận, bình tĩnh như mặt hồ nước. Ngược lại khiến người ta có cảm giác, dưới sự bình tĩnh kia là điên cuồng mạnh mẽ cỡ nào.

"Thế nào? Nàng suy nghĩ kỹ chưa?" Mộc Nguyệt Ly nhấc môi lên nhìn Âu Dương Tĩnh. Kiếm trên tay hắn lại để ngang cổ Tô Ngâm Duyệt, nhìn dáng vẻ thống khổ của nàng ấy, tiếp tục nói:

"Đứa bé trong bụng kế mẫu nàng có vẻ như đã chờ không nổi rồi."

Như phụ họa thêm cho lời nói của hắn, Tô Ngâm Duyệt thống khổ rên rỉ mấy tiếng. Thậm chí nàng cảm giác được hình như nước ối cũng bị vỡ, đứa trẻ căn bản đã không nhịn được phải ra tới nơi. Không nhịn được, nàng ngẩng đầu lên, rất đau thương nhìn Âu Dương Tĩnh.

Cái nhìn này, khiến cho một chút do dự duy nhất của Âu Dương Tĩnh cũng bỏ xuống. Nàng nhớ tới những ngày ở trong đáy cốc, Tô Ngâm Duyệt như tỷ tỷ cũng vừa là mẫu thân chăm sóc hai anh em bọn họ. Bây giờ nhìn nàng ấy thống khổ như vậy, hơn nữa trong bụng nàng ấy còn là em trai, em gái của nàng. Nàng làm sao có thể nhẫn tâm để cho nàng ấy bị giày vò.

"Thả bọn họ, ta đi theo ngươi." Âu Dương Tĩnh thu hồi Tử Nguyệt kiếm, nhìn Mộc Nguyệt Ly nói. Không chờ được rồi, mặc dù chuyện này

https://thuviensach.vn

nàng có thể giải quyết.. thì thế nào, Duyệt tỷ đã không cách nào kéo dài nữa, nếu chậm trễ, nhất định sẽ mất hai mạng.

Lời nói Âu Dương Tĩnh làm Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt vô cùng khiếp sợ, nhưng bọn họ bây giờ còn có thể làm được gì.

Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly sáng lên, kế hoạch của hắn quả nhiên không sai.

Trong khi Âu Dương Tĩnh và Vân Khinh Cuồng dùng tâm linh nói chuyện.

"Cuồng, phụ thân ta và Duyệt tỷ giao cho ngươi. Ngươi nhất định phải chiếu cố bọn họ bình an."

"Còn ngươi thì sao?" Vân Khinh Cuồng hỏi, dĩ nhiên, hắn cũng tin tưởng bản lĩnh Âu Dương Tĩnh, nàng nhất định sẽ không có chuyện gì.

"Hắn không phải muốn ta theo hắn đi sao? Hừ, ta sẽ khiến cho hắn phải hối hận." Mặc dù một phần là bởi vì Tô Ngâm Duyệt, nhưng còn một lý do khác nữa, đó là Âu Dương Tĩnh tạm thời đã nghĩ ra được kế sách. Không vào hang cọp, sao bắt được cọp? Nàng phải tiếp cận gần Mộc Nguyệt Ly, sau đó để cho hắn tận mắt nhìn thấy kết quả của hắn.

Hai mắt màu xanh biếc của Vân Khinh Cuồng lóe lên, đã rõ ràng, thì ra Tĩnh nhi cố ý muốn đi. Đầu hổ khẽ ngước, mắt xanh liếc về phía Mộc Nguyệt Ly, hắn có chút đồng cảm với nam tử này, có thể cùng đối nghịch với tiểu ma nữ Âu Dương Tĩnh này. Hừ, hắn còn không bị chỉnh chết?

"Được, ngươi yên tâm, tất cả giao cho ta."

"Tốt!"

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh và Vân Khinh Cuồng kết thúc đối thoại, sau đó nàng không để lại dấu vết giải khai kết giới.

Mộc Nguyệt Ly tất nhiên sợ Âu Dương Tĩnh sẽ có mưu kế, cho nên để cho nàng ăn vào Nhuyễn Cốt Tán.

Âu Dương Tĩnh nhìn tỳ nữ đưa lên Nhuyễn Cốt Tán, sau đó nàng không chần chừ nhận lấy lập tức bỏ vào trong miệng. Một lát sau, Âu Dương Tĩnh lảo đảo một cái, toàn thân gần như vô lực, cùng với trạng thái ban đầu của Âu Dương Ngự cũng không sai biệt lắm.

Thấy vậy, Mộc Nguyệt Ly hài lòng cười. Mà trong lòng của Âu Dương Ngự, Tô Ngâm Duyệt lại đau đớn triệt để.

"Được rồi, bây giờ ngươi nên thả bọn họ đi đi." Âu Dương Tĩnh nhìn Mộc Nguyệt Ly nói.

Mộc Nguyệt Ly nhìn nàng, sau đó hướng về gã sai vặt, tỳ nữ bên cạnh gật đầu một cái. Ngay sau đó, tỳ nữ và gã sai vặt lập tức hợp lại dẫn Âu Dương Ngự đang ngồi đi, còn có Tô Ngâm Duyệt gần như là vác đi ra ngoài.

Âu Dương Tĩnh không để lại dấu vết hướng về Tiểu Bạch Hổ gật đầu một cái, vì vậy Bạch Hổ lập tức đi theo phía sau gã sai vặt rời đi.

Những thuộc hạ cầm cung tên tránh sang một bên nhường đường, nhưng sau khi đám người Âu Dương Ngự đi qua. Bọn họ lại bao vây xung quanh Âu Dương Tĩnh.

Mộc Nguyệt Ly thấy Nhuyễn Cốt Tán Âu Dương Tĩnh ăn vào đã phát tác, bước lên trước, nhìn như nhẹ nhõm, nhưng vẫn mang theo đề phòng. Đi lên một chút, lập tức nhanh chóng điểm trúng huyệt đạo Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhìn hắn một cái, ánh mắt không nhận thua. Chẳng qua đáy lòng lại đang cười lạnh, có lẽ Nhuyễn Cốt Tán đối với người khác có tác dụng, nhưng đối với nàng cái này đã nhanh chóng mất hiệu nghiệm, những thứ này đều là chút lòng thành của hắn. Có điều bây giờ nàng cũng không muốn để hắn nhìn ra.

"Chủ nhân, đã cho người đưa bọn họ đi." Tỳ nữa vừa rồi đưa Âu Dương Ngự bọn họ rời đi bước vào nói:

Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, sau đó lập tức căn dặn:

"Phân phó xuống dưới, lập tức rời khỏi đây." Nơi này ở lại cũng vô ích.

"Vâng."

Tỳ nữ gật đầu một cái, lại đi xuống. Đồng thời những tiễn thủ kia cũng rất mau thu hồi tên, từng người một nhanh chóng biến mất.

Sau một lúc lâu, tỳ nữ trở lại. Hồi báo tất cả chuẩn bị xong.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, đưa tay ôm ngang hông Âu Dương Tĩnh, sải bước đi ra ngoài.

Rất nhanh, hắn ôm Âu Dương Tĩnh vào trong một chiếc xe ngựa. Chính hắn cũng theo vào.

Truyền lệnh xuống, mọi người lập tức rút lui, chỉ còn lại một tòa viện trống không.

Đổi lại bên kia, Âu Dương Ngự chưa giải được Nhuyễn Cốt Tán, toàn thân vô lực chỉ đành tựa vào trong xe ngựa, nhìn thê tử thống khổ rên rỉ, sốt ruột đến độ không biết phải làm sao, lúc ông đang vạn phần lo lắng. Bọn họ cũng không có chú ý tới đôi mắt xanh của Tiểu Bạch Hổ chợt lóe, cái đuôi lắc lắc, xe ngựa dừng lại trên đường, mà phu xe cũng không hề hay biết.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Ngự sửng sốt, hắn nghĩ rằng Mộc Nguyệt Ly rốt cuộc cũng không bỏ qua cho bọn họ, cả người đầy căng thẳng. Nhưng không ngờ chuyện kế đến xảy ra khiến cho bọn họ hết sức kinh ngạc. Chứng kiến chính là Tiểu Bạch Hổ kia lại có thể biến thành một thiếu niên mắt xanh, tóc màu bạch kim.

Ngay cả Tô Ngâm Duyệt đang đau bụng đến không chịu được cũng ngây ngẩn cả người, nói cho đúng, là trợn mắt há mồm.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 10: Ngâm Duyệt Sinh Con

"Không cần há miệng lớn như vậy, đứa bé của các ngươi sắp phải ra tới nơi rồi."

Vân Khinh Cuồng lạnh nhạt nói, con ngươi xanh đảo qua. Cái loại ánh mắt sắc bén mà lãnh ngạo đó lại làm Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt nghĩ tới Âu Dương Tĩnh, trên người bọn họ đều có được khí tức của đế vương.

"Ngươi là hổ yêu?" Âu Dương Ngự giựt giựt miệng, rốt cuộc hỏi ra lời. Quá ly kỳ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin được một con hổ có thể biến thành một thiếu niên. Đây không phải là yêu tinh trong truyền kỳ vậy thì là cái gì?

"Đừng đem ta so sánh chung một chỗ với loại yêu tinh động vật cấp thấp đó." Vân Khinh Cuồng ngạo mạn nói, sau đó tay chỉ về phía Âu Dương Ngự một chút. Ông đã cảm thấy toàn thân mình tràn đầy sức lực, Nhuyễn cốt tán trong cơ thể gần như đã được hóa giải.

"Đa tạ." Âu Dương Ngự hướng về Vân Khinh Cuồng chắp tay, sau đó nhanh chóng ngồi vào bên người thê tử. Nắm tay của nàng, "Duyệt Nhi, nàng thấy thế nào?"

Tô Ngâm Duyệt vừa định nói chuyện, đột nhiên bụng lại vọt lên vô cùng đau đớn.

"Duyệt Nhi ——" Âu Dương Ngự nắm chặt tay của nàng nhưng cũng hoảng loạn không thôi.

https://thuviensach.vn

Vân Khinh Cuồng lắc đầu một cái, cũng nói cho ông biết. Con trai hoặc con gái của ông đã muốn chui ra. Tiện tay giơ lên, trực tiếp mở ra kết giới, sau đó nhìn về phía Âu Dương Ngự đang rối loạn tinh thần nói:

"Muốn cho nàng ấy chết thì ngươi cứ tiếp tục nắm tay nàng ấy đi." (hehe..anh Cuồng này dễ thương bạo)

Lời Vân Khinh Cuồng như sấm sét làm Âu Dương Ngự thức tỉnh, bây giờ ông bất kể Vân Khinh Cuồng này rốt cuộc là yêu hay thần? Chỉ cần hắn ta có khả năng cứu Duyệt Nhi là được. Vì vậy lập tức xoay người về phía Vân Khinh Cuồng cúi người khẩn cầu:

"Van cầu công tử cứu.. cứu nàng."

"Nếu ta không cứu nàng ấy, cũng sẽ không đi theo ngươi." Vân Thanh ngông cuồng kiêu ngạoc giận nói, sau đó hướng về phía ông giơ tay, "Lui qua một bên, đợi lát nữa làm phụ thân là được."

Âu Dương Ngự mặc dù bất an, nhưng vẫn nghe lời bước lui qua một bên. Dù sao bây giờ ông có lo lắng cũng không giúp được gì, cũng chỉ có thể tin tưởng thiếu niên tóc bạch kim trước mặt này thôi.

Tô Ngâm Duyệt mặc dù đau đớn khó chịu, chỉ là trên căn bản nàng cũng hiểu rõ thân phận của thiếu niên tóc bạch kim này. Bạch Hổ này mặc dù nhỏ, nhưng nàng lại phát hiện Hổ Vương ở vô nhai và con hổ này cùng một dáng vẻ. Hơn nữa hắn mới vừa biến thân, càng khiến nàng chắc chắc, thiếu niên này chính là Hổ Vương. Cho nên mặc dù khó chịu, nhưng bây giờ nàng lại giống như tìm được bè gỗ (mọi ng có lẽ bít bè gỗ chứ hả, trong phim ng ta hay đứng trên đó chèo chèo á), cảm thấy đứa bé trong bụng và nàng được cứu rồi, Tĩnh nhi nhất định là cho hắn đi theo để cứu bọn họ.

Vân Khinh Cuồng nhìn Tô Ngâm Duyệt bĩu môi. Hắn đường đường là Hổ Vương, kể từ khi có khế ước với tiểu nha đầu Âu Dương Tĩnh kia, hắn cứ bị bắt làm trâu làm ngựa, bây giờ còn phải đảm đương thêm vai trò bà

https://thuviensach.vn

đỡ. Cũng may hắn có thể dùng pháp thuật, không cần trực tiếp tiếp xúc, nếu không máu dơ bẩn của thai phụ sẽ làm cho pháp lực hắn giảm đi.

"Bây giờ nhắm mắt lại." Vân Khinh Cuồng nhìn Tô Ngâm Duyệt nói.

Tô Ngâm Duyệt mặc dù không hiểu, nhưng vẫn là nhắm hai mắt lại.

Đợi nàng nhắm mắt lại xong, Vân Khinh Cuồng lập tức thi triển pháp thuật. Một luồng ánh sáng màu trắng hướng vào Tô Ngâm Duyệt, sau đó bao cả người nàng lại.

Âu Dương Ngự ở một bên nhìn, hết sức khẩn trương, nhưng lại không dám lên tiếng, chỉ biết trừng to mắt lên nhìn.

Sau khi Tô Ngâm Duyệt nhắm mắt lại, tiếp theo đó nàng cảm thấy có một hơi thở thật ấm áp bao kín nàng. Ngay sau đó, một lực mạnh mẽ xông vào, nàng cảm thấy đứa trẻ trong bụng như vọt ra khỏi cơ thể. Nàng chưa có cảm giác gì, ngay cả cảm giác sinh con đau đớn cũng không thấy, đã nghe đến từng tiếng khóc vang dội…..

"Oa.. oa.. oaaaaa...."

Hai mắt Âu Dương Ngự trợn to vẫn chưa lấy lại tinh thần, cứ như vậy ngây ngốc nhìn đứa bé nhuốm máu từ trong cơ thể Tô Ngâm Duyệt trượt ra.

"Còn ở đó ngây ngốc làm gì? Không mau tới đây ôm con của ngươi đi." Vân Khinh Cuồng nhìn dáng vẻ Âu Dương Ngự, lại đảo đôi mắt trắng dã, hắn đã dùng phép lực cắt bỏ cuống rốn cho đứa trẻ. Bây giờ chỉ cần làm cho đứa trẻ và thai phụ được sạch sẽ nữa thôi. Hắn có thể bảo đảm bọn họ bình an, nhưng tuyệt đối sẽ không đụng đến máu dơ bẩn khi sinh đứa trẻ.

"Đúng, đúng." Âu Dương Ngự lúc này mới hồi phục tinh thần lại, cũng không lo cái gì may mắn hay điềm xấu. Vội vàng đi qua ngồi xuống, nhìn đứa trẻ mềm nhũn còn dính máu, ông kích động đến rơi nước mắt. Đôi tay

https://thuviensach.vn

đưa ra, muốn ôm lên, nhưng lại cảm thấy không thể nào vừa vặn, thật sự làm cho người ta không nhịn được muốn bật cười.

"Cởi áo khoác ngươi xuống, lau vết máu trên người đứa trẻ đi. Sau đó sẽ dùng cái này bọc nó lại." Vân Khinh Cuồng vừa nói, vừa ném về phía Âu Dương Ngự một khối tơ lụa mềm mại tinh xảo, dùng để làm tả cho đứa trẻ.

"Được, được." Âu Dương Ngự gật đầu một cái, luống cuống đem áo khoác cởi ra. Sau đó xé một miếng nhỏ nhất lau sạch sẽ vết máu trên người đứa trẻ, rồi lấy tấm tơ lụa Vân Khinh Cuồng đưa bao đứa trẻ lại. Chỉ là đã vào thu, trời quá mát mẻ. Ông vẫn rất lo đứa trẻ và Tô Ngâm Duyệt sẽ ngã bệnh.

Âu Dương Ngự bận rộn một trận, rốt cuộc đại khái cũng làm xong. Mặc dù dáng vẻ bao lại không hoàn chỉnh lắm. Nhưng nhìn chung thì cũng không tệ. Sau khi bọc đứa trẻ lại kỹ càng ông để sang bên cạnh, vừa thương xót nhìn về phía thê tử.

"Duyệt Nhi, nàng cực khổ rồi." Ông nhìn vẻ mặt mệt mỏi của thê tử, trong lòng hết sức cảm động cùng thương tiếc. Nghĩ muốn giúp thê tử rửa sạch, nhưng nơi này không có nước nóng, mà áo bào tất cả cũng vừa lau vết máu rồi.

"Ư.. ư....." Tô Ngâm Duyệt lắc đầu một cái, nghiêng đầu nhìn đến đứa trẻ bên cạnh của nàng. Trong mắt cũng tràn đầy nước, cũng may, đứa trẻ không việc gì. Nếu không nàng thật không biết nên làm thế nào đây?

Nghĩ đến điểm này, vợ chồng hai người bọn họ đồng thời cùng nhìn về phía Vân Khinh Cuồng. Ánh mắt tràn đầy cảm kích:

"Đa tạ công tử, ân đức của người, phu thê chúng ta tuyệt sẽ không quên." Âu Dương Ngự rất kiên định nói.

https://thuviensach.vn

"Quên đi." Vân Khinh Cuồng vẻ mặt không có gì nói: "Ai bảo Tĩnh nhi là chủ khế ước của ta, chuyện nàng ấy nhờ cậy, ta không từ chối được. Mặt khác, các ngươi cũng không cần lo lắng. Ta cho rằng, người của Dẫn Lâu rất nhanh sẽ đến đây, các ngươi sẽ không có chuyện gì đâu."

"Dẫn lâu?" Âu Dương Ngự sau khi sững sờ thì lập tức hiểu ra, Dẫn Lâu này bây giờ chính là thế lực của con gái. Giờ khắc này, ông thật cảm giác được con gái của ông khiến ông rất lấy làm tự hào.

"Không sai. Còn nữa..., các ngươi đừng nói chuyện của ta cho người khác biết đó. Chuyện này, trước mắt chỉ có Tĩnh nhi và An nhi biết, còn có công chúa Sở Ly La, ta không hy vọng sẽ có thêm một người ngoài nào biết nữa....."

"Được, chúng ta nhất định sẽ giữ bí mật." Âu Dương Ngự lại gật đầu một cái.

"Tốt lắm, bọn họ đến rồi. Ta muốn đi giúp Tĩnh nhi." Vân Khinh Cuồng nói xong, thoáng một cái, bóng dáng lập tức biến mất trước mặt bọn họ.

Âu Dương Ngự bọn họ còn chưa có phản ứng kịp, đã thấy cửa xe ngựa được người kéo ra. Tống Tử Thư xuất hiện trước mặt bọn họ.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 11: Ám Đấu

"Tướng quân?"

Đám người Tống Tử Thư phát hiện trong xe ngựa lại là Âu Dương Ngự, sau một lúc kinh ngạc, tiếp đó ánh mắt nhanh chóng đảo qua. Thấy Tô Ngâm Duyệt và đứa trẻ nằm bên cạnh, càng thêm cả kinh không ít.

Âu Dương Ngự gật đầu với bọn họ một cái, ông chưa từng thấy qua những người này. Nhưng từ thần thái của bọn họ cũng có thể nhìn ra, bọn họ hẳn là ở chỗ tối đi theo ông và Duyệt Nhi.

"Các vị tới đúng lúc, vừa rồi thê tử hạ sinh đứa trẻ, mẹ con bọn họ hết sức cần được chăm sóc thỏa đáng. Làm phiền các vị đánh xe ngựa đưa chúng ta trở về Phủ Tướng Quân." Âu Dương Ngự nhìn Tống Tử Thư nói, phải trở về Phủ cho người nhanh chóng tìm đại phu đến xem Duyệt Nhi và đứa bé một chút.

Tống Tử Thư gật đầu một cái, chỉ là mọi người đưa mắt nhìn nhau, người bọn họ lo lắng dĩ nhiên là Âu Dương Tĩnh.

"Tướng quân, không biết chủ nhân bây giờ ở đâu?" Tống Tử Thư thay thế mọi người hỏi.

"Tĩnh nhi bây giờ đã bị thái tử Quân Quốc mang đi rồi." Âu Dương Ngự nói ra, biết Vân Khinh Cuồng đi tìm Âu Dương Tĩnh. Lo lắng trong lòng ông lập tức buông xuống hơn phân nửa, nói cho cùng, coi như Quân Quốc có là đầm rồng hang hổ gì đi nữa, có một vị thần như vậy ở bên cạnh, Tĩnh nhi nhất định sẽ không có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Tống Tử Thư bọn họ nghe nói thế như là sấm sét giữa trời quang, Quân Quốc thái tử? Sao bọn họ lại không sớm đoán ra người phía sau là hắn đang giở trò quỷ đây.

"Lâu chủ, hay là chúng ta chia nhau hành động. Một nhóm đánh xe ngựa hộ tống tướng quân và phu nhân trở về phủ, một nhóm chúng ta đi Quân Quốc một chuyến." Bạch Ngọc cau mày lại, dẫn đầu nói.

"Đúng vậy, lâu chủ, cách tốt nhất là chúng ta nên chia nhau hành động." Thanh Mê cũng đồng tình gật đầu một cái.

"Chủ nhân sao lại cùng đi với Mộc Nguyệt Ly?" Tống Tử Thư nhướng lên chân mày, bọn họ không tin bằng năng lực của chủ nhân, còn không đối phó nổi một Mộc Nguyệt Ly.

"Không cần lo lắng, Tĩnh nhi dường như có kế hoạch của nó." Âu Dương Ngự nói, mặc dù đáy lòng ông cũng rất lo lắng. Nhưng ông càng tin tưởng năng lực của con gái và Vân Khinh Cuồng, hơn nữa bây giờ mẹ con bọn họ cũng không nên tiếp tục trì hoàn ở đây.

"Các vị chia làm hai đường, một đường theo ở phía sau, âm thầm bảo vệ, trợ giúp là được."

"Được." Tống Tử Thư gật đầu một cái, sau đó, đồng hành cùng hắn còn có Bạch Ngọc và Thanh Mê đi theo trợ giúp Âu Dương Tĩnh. Để những người khác của bọn họ hộ tống Âu Dương Ngự một đường hồi Phủ Tướng Quân.

.....

Bên kia, Mộc Nguyệt Ly mang theo Âu Dương Tĩnh tuy là trở về Quân Quốc. Nhưng lại không trở về hoàng cung, mà là đưa nàng đến trong một biệt trang của hắn.(biệt trang = chỗ ở riêng)

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhìn biệt trang bí mật này, nhếch nhếch môi, tiếp tục mềm yếu vô lực, được Mộc Nguyệt Ly ôm vào. Trong viện, người hầu nhìn thấy chủ nhân của mình lại có thế ôm một nữ tử đi vào, hình như cũng tương đối kinh ngạc. Mỗi một người đều khẽ nhếch miệng lên cười, lại bị Mộc Nguyệt Ly nhìn chằm chằm, lập tức ngậm miệng lại.

"Quản gia, mau ra ngoài sửa sang lại Bích Lam viện đi." Mộc Nguyệt Ly nhìn biệt viện sau lưng phân phó.

Mọi người vô cùng kinh ngạc, Bích Lam viện kia trước nay vẫn để trống. Nhưng chủ nhân thỉnh thoảng hay tới ở Tử Tranh viện bên cạnh, cũng là viện chính. Bây giờ chủ nhân muốn đem vị cô nương này an bài ở Bích Lam viện sao?

"Vâng, nô tài lập tức ra ngoài cho người sửa sang lại." Quản gia gật đầu một cái, xoay người về phía bọn người hầu phất phất tay.

Một lát sau, Bích Lam viện đã được dọn sạch sẽ. Mộc Nguyệt Ly ôm Âu Dương Tĩnh đi qua.

Âu Dương Tĩnh quan sát Bích Lam viện, quả nhiên không khác gì tên, tương đối thanh nhã thoát tục. Mộc Nguyệt Ly hắn cũng có vài phần thưởng thức, nếu nàng đã đến, cứ tạm thời ở đây cũng không tồi. Có điều nàng muốn nhìn xem Mộc Nguyệt Ly rốt cuộc sẽ đối đãi với nàng thế nào?

Mộc Nguyệt Ly ôm Âu Dương Tĩnh vào trong phòng, sau đó đặt nàng gối đầu lên giường ngọc, áo ngủ bằng gấm chuẩn bị sẵn để trên giường. Hắn đứng ở mép giường, mặc dù cách xa thân thể mềm mại thơm mát, nhưng đó cũng coi như là cảm giác thú vị. Nhìn Âu Dương Tĩnh im lặng nằm trên giường, trong lòng hắn dâng lên một loại cảm giác thỏa mãn. Nên như vậy, bất kể nàng lợi hại hơn nữa, rốt cuộc cũng chỉ là một nữ tử. Bây giờ còn không phải là đang ở trong tay hắn sao?

"Thế nào? Có hài lòng với nơi này không?"

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhìn vẻ mặt kiêu ngạo của Mộc Nguyệt Ly, trong lòng cười lạnh. Hắn thật đúng là nghĩ hắn đã chiếm được lợi thế, nàng sẽ để cho hắn đắc ý trước, đến lúc đó, hắn muốn khóc cũng khóc không được.

"Không tệ, mặc dù không phải hoàng cung hoa lệ, nhưng cũng có mấy phần tao nhã." Cho dù bị người xem như tù binh, nhưng thái độ Âu Dương Tĩnh trước sau như một, không cúi đầu, không sợ hãi, có vẻ như một người khách đến ngắm cảnh.

Mộc Nguyệt Ly thấy vậy hơi ngạc nhiên, sau đó lại nhếch môi cười. Nếu không phải nàng khác biệt so với những người khác, sao lại có cơ hội khiến hắn chú ý. (anh nì tự tin thiệt)

"Nàng đang trúng Nhuyễn Cốt Tán, nghỉ ngơi trước đi. Đợi đến bữa tối ta sẽ đến gọi nàng. Có điều nàng cũng đừng tìm cách chạy trốn, nơi này tuyệt không phải đơn giản như nàng thấy đâu....." Trong lời nói của Mộc Nguyệt Ly lộ ra uy hiếp, sau đó gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Âu Dương Tĩnh nghe hắn căn dặn người bên ngoài trông coi nàng, sau đó tiếng bước chân xa dần.

Sau khi xác định được Mộc Nguyệt Ly đã đi xa, Âu Dương Tĩnh vốn là nằm trên giường mềm yếu vô lực, từ từ ngồi dậy. Dáng vẻ không có nửa điểm nhu nhược vô lực, mắt híp lại nhìn ra bên ngoài. Hai mắt hẹp dài lóe sáng khiến người ta phát run.

"Ta biết ngay ngươi không có chuyện gì." Rõ ràng là trên bàn không có ai, Vân Khinh Cuồng lại đột nhiên xuất hiện. Hắn ngồi trên ghế, không hề lo lắng tự mình rót trà uống, sau đó chầm chậm nhìn về hướng Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh nhìn thấy Vân Khinh Cuồng xuất hiện, trong lòng vui mừng, vội vàng hỏi:

https://thuviensach.vn

"Cuồng, phụ thân ta và Duyệt tỷ thế nào rồi?" Thật ra thì khi thấy hắn xuất hiện, nàng cũng hiểu được bọn họ hắn là không có chuyện gì.

"Chúc mừng ngươi được làm tỷ tỷ." Vân Khinh Cuồng để ly trà xuống, nhếch khóe miệng. "Kế mẫu ngươi sinh cho ngươi một đệ đệ."

"Duyệt tỷ sinh..." Âu Dương Tĩnh cũng vui mừng, đã bắt đầu suy tính lúc trở về sẽ đưa cho em trai lễ vật gì.

Vân Khinh Cuồng nhìn dáng vẻ của nàng lắc đầu một cái, hắn ngược lại cảm thấy nàng cần gì cao hứng như thế?

"Kế tiếp, ngươi dự định làm thế nào?" Thật ra hắn tương đối cảm thấy hứng thú đối với bước tiếp theo trong kế hoạch của Âu Dương Tĩnh.

"Cái gì cũng không cần làm." Âu Dương Tĩnh vuốt tay, cười bí hiểm.

"Cái gì cũng không cần làm?" Vân Khinh Cuồng trái lại không nhìn ra được nàng đang nghĩ ra chủ ý gì.

Âu Dương Tĩnh vẫn gật đầu một cái, cũng không có giải thích nghi hoặc của hắn. Ngược lại nhìn Vân Khinh Cuồng nói:

"Tạm thời ta sẽ ở đây, chỉ là, sao ta vẫn chưa nhận được tin tức của An ca. Cho nên làm phiền ngươi, đi biên quan một chuyến, đem toàn bộ sự việc nói cho huynh ấy biết, tránh cho huynh ấy tiếp tục tìm người khắp nơi....."

Vân Khinh Cuồng lại đảo đôi mắt trợn trắng, quả nhiên là sai khiến hắn đi gọi người. Chẳng qua, bản thân hắn hầu như cũng không có quyền từ chối.

"Được rồi, ta lại vì ngươi đi làm trâu làm ngựa."

"Đa tạ." Âu Dương Tĩnh cười một tiếng, ngược lại thật cảm kích Vân Khinh Cuồng.

https://thuviensach.vn

"Thật sự muốn cám ơn ta, lần sau hãy bớt ít phiền toái cho ta đi." Vân Khinh Cuồng mắt trợn trắng, mặc dù lời nói như thế, nhưng hắn vẫn ngoan ngoãn biến thân một cái, trực tiếp biến mất trước mặt Âu Dương Tĩnh.

Mà bên kia, Vân Hạo Trần lại không cẩn thận đem chuyện Âu Dương Tĩnh có thể gặp nguy hiểm nói cho Vân Tuyệt Trần biết. Dẫn đến mâu thuẫn giữa Vân Tuyệt Trần và Lâm Sơ Hạ, hoặc là nói giữa bọn họ từ lâu đã có mâu thuẫn, chẳng qua là lần này vừa vặn xảy ra chuyện khiến cho bùng nổ.

"Huynh muốn đi đâu?" Lâm Sơ Hạ nhìn trên tay phu quân mang theo một túi hành lí, dáng vẻ hình như là muốn ra khỏi thư phòng.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 12: Lâm Sơ Hạ Nổi Giận

"Huynh muốn đi đâu? Một thời gian ngắn là bao lâu?"

Lâm Sơ Hạ không thể để hắn đi dễ dàng được, ánh mắt từng ngây thơ, thẳng thắng từ lâu đã trở thành căm ghét cùng những oán hận. Đúng như mong muốn, nàng và Vân Tuyệt Trần thành thân, nhưng hắn lại chưa từng chạm qua nàng, đêm vừa đến, hắn luôn luôn lấy cớ đến thư phòng, để nàng một mình một bóng đơn độc.

Nàng biết, trong lòng hắn còn có Âu Dương Tĩnh. Nên càng thêm lo sợ bóng gió, chỉ sợ hắn sẽ thật sự bỏ rơi mình đi tìm nàng ta. Nhưng, Âu Dương Tĩnh kia có gì tốt? Mọi người ai cũng nói nàng ta là yêu nữ đấy thôi.

Vân Tuyệt Trần nghe Lâm Sơ Hạ hỏi tới, chân nhíu mày lại. Nhưng cuối cùng vẫn không nói gì, vội cất bước đi.

"Đứng lại ——" Lâm Sơ Hạ chạy lên vươn tay về phía trước giữ cánh tay của hắn lại, nhìn ngang khuôn mặt tuấn tú, nói: "Chàng rốt cuộc muốn gì? Chúng ta đã là phu thê, tại sao chàng vẫn nhớ đến nữ tử kia?" Nàng hối hận, nếu lúc trước nàng một mình đi gặp Âu Dương Tĩnh, thì làm sao có chuyện Vân Tuyệt Trần và nàng ta tương ngộ.

"Lâm Sơ Hạ, chúng ta đã là phu thê, cho nên ta sẽ không làm ra chuyện có lỗi với muội." Vân Tuyệt Trần quay đầu lại, nhìn vẻ mặt nôn nóng của Lâm Sơ Hạ nói. Hắn thừa nhận mình không cách nào dứt bỏ Âu Dương Tĩnh, nhưng hắn cũng hiểu bọn họ vốn không có khả năng ở cạnh bên nhau. Cho nên hắn chỉ muốn đem phần tình cảm này lẳng lặng chôn nơi đáy lòng.

https://thuviensach.vn

"Vậy vì sao không chạm đến muội?" Lâm Sơ Hạ quyết tâm muốn nói rõ ràng với hắn.

Sắc mặt Vân Tuyệt Trần khẽ biến thành âm u, hắn biết là bản thân không đúng. Nhưng, hắn không thể trong lòng nhớ đến người khác lại quay sang ôm ấp Sơ Hạ. Hắn vốn dự định trước tiên cứ như vậy, cho đến lúc Lâm Sơ Hạ hiểu rõ sự khác biệt giữa hai người bọn họ, nàng ấy sẽ cam tâm rời đi. Đến lúc đó nàng ấy sẽ vẫn còn tấm thân thuần khiết, sẽ thuận lợi hơn nếu muốn tìm kiếm hạnh phúc cho chính mình lần nữa.

"Cho đến bây giờ huynh vẫn không hề yêu muội?" Lâm Sơ Hạ từng bước một ép sát, nắm lấy cánh tay Vân Tuyệt Trần càng ngày càng chặt.

Vân Tuyệt Trần trầm mặc, một hồi lâu mới lên tiếng:

"Từ đầu tới cuối, ta đã nói qua, chỉ coi muội là muội muội."

Tay Lâm Sơ Hạ buông lỏng, từ trên cánh tay hắn trượt xuống. Ánh mắt nhìn Vân Tuyệt Trần cứ như từ trước đến nay chưa từng đau lòng.

"Huynh biết không? Huynh thật tàn nhẫn." Nàng có gì không tốt chứ? Nàng cho rằng chỉ cần nàng và hắn thành thân, hắn sẽ hiểu nàng mới là thích hợp nhất ở cạnh bên hắn cả đời. Nhưng dù đã thành hôn, thế nhưng hắn đối với nàng lại vẫn trước mặt làm như không thấy, trong lòng chỉ nhớ đến yêu nữ kia, làm sao có thể khiến nàng không hận đây?

"Huynh.. huynh sẽ phải hối hận, huynh nhất định sẽ hối hận....." Lâm Sơ Hạ nói lẩm bẩm, càng giống như đang nguyền rủa hắn sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Vân Tuyệt Trần nhìn nàng, trong lòng cũng phức tạp không hiểu, thật lâu sau mới nói:

https://thuviensach.vn

"Lâm Sơ Hạ, nhân lúc chúng ta vẫn chưa đi đến bước đường cùng không thể cứu chữa, nên chia tay thôi." Bọn họ từ lúc bắt đầu thành thân vốn đã có thể đoán trước được cảnh tượng bi kịch, chuyện này có lẽ cũng là lỗi của hắn. Hắn cho là sau khi thành thân, hắn sẽ có thể tiếp nhận nàng. Dù không có tình cảm, cũng có thể làm bạn cùng nhau đi hết cuộc đời. Nhưng khi thành thân rồi, hắn mới phát hiện mình đã sai lầm. Trong lòng đã thuộc về một người, sao có thể cùng nữ tử khác đi hết đời được đây? Cho nên trước khi sự việc còn chưa nghiêm trọng, cả hai đều phải buông tay.

Lời Vân Tuyệt Trần nói như cơn sấm sét nặng nề đánh vào trong lòng Lâm Sơ Hạ, nàng lui về sau một bước, nhìn hắn, từ chối liên tục lắc đầu:

"Muốn dứt bỏ muội đi tìm yêu nữ kia ư? Không có khả năng, cho dù muội có chết, cũng phải mang huynh theo chôn cùng." Nàng tuyệt đối sẽ không cho hắn toại nguyện, bây giờ mới nói chia tay, trong mắt người đời, nàng chẳng phải trở thành kẻ bị phu quân ruồng bỏ sao? Không, Lâm Sơ Hạ nàng dù có chết, cũng muốn kéo theo hắn.

Vân Tuyệt Trần sâu sắc nhìn nàng, gương mặt này rõ ràng quen thuộc như vậy, nhưng giờ phút này lại cảm thấy xa lạ vô cùng. Hắn không nói gì nữa, lần này quyết tâm xoay người đi, mặc kệ Lâm Sơ Hạ ở phía sau la hét thế nào, hắn cũng không dừng bước lại.

Lâm Sơ Hạ nhìn phu quân bước đi không quay đầu lại, mãi đến khi bóng dáng kia biến mất không thấy gì nữa. Nàng mới sụp đổ ngồi xổm trên mặt đất ôm mặt khóc rống lên.

"Hạ nhi, làm sao vậy? Có chuyện gì?" Phu thê Vân lão gia chạy tới xem con dâu, nhưng không ngờ nhìn thấy nàng một mình che mặt ngồi xổm trên mặt đất khóc lớn, hoảng sợ không nhẹ.

Thế nhưng Lâm Sơ Hạ chỉ là khóc, căn bản cũng không để ý đến bọn họ.

https://thuviensach.vn

Phu thê Vân lão gia đưa mắt nhìn nhau, lắc đầu một cái. Vốn tưởng con trai và Lâm Sơ Hạ thành thân là chuyện tốt, nhưng trong khoảng thời gian ấy tới nay, bọn họ cũng hiểu mình sai lầm rồi, cuộc sống của bọn chúng thậm chí không thể tương kính như tân (tôn trọng nhau như khách), mà là tương kính như băng. Hiện giờ, chắc là vợ chồng son đang cãi nhau.

"Thất thần làm gì nữa? Còn không mau đỡ thiếu phu nhân dậy." Vân phu nhân nói với nhóm tỳ nữ đang đứng bên cạnh ngây ngốc.

Nhóm tỳ nữ lúc này mới lấy lại tinh thần, hai tỳ nữ bước lên đỡ Lâm Sơ Hạ đứng dậy.

Lâm Sơ Hạ được đỡ ngồi lên ghế dựa bên cạnh, nhưng vẫn chỉ có khóc như cũ.

Vân lão gia đưa ánh mắt về phía thê tử, Vân phu nhân gật đầu một cái, bước tới chỗ Lâm Sơ Hạ.

"Hạ nhi, có phải Trần Nhi làm con giận rồi không? Nói cho mẫu thân biết, mẫu thân sẽ làm chủ cho con." Vân phu nhân vỗ bả vai Lâm Sơ Hạ nói.

Lâm Sơ Hạ nức nở, ngẩng đầu lên, đôi mắt mịt mờ đẫm lệ, thật khiến người đau lòng.

“Mẫu thân, phu quân huynh ấy đi rồi." Lâm Sơ Hạ bên cạnh vừa nức nở, vừa nói.

"Đi rồi?" Vân phu nhân và Vân lão gia nhìn nhau, "Đi đâu?" Bọn họ bấy giờ mới phát hiện con trai không có ở trong phủ, nhưng con mình là Võ Lâm Minh Chủ, không có ở trong phủ, có lẽ là có chuyện gì đó thôi.

"Huynh ấy không nói, nhưng con biết huynh ấy nhất định đi tìm yêu nữ Âu Dương Tĩnh kia rồi." Lâm Sơ Hạ nghiến răng nghiến lợi nói ra.

https://thuviensach.vn

Vân phu nhân và Vân lão gia đều nhìn nhau, trong lòng giật mình, cũng không biểu hiện ra ngoài.

Vân phu nhân ôm bả vai Lâm Sơ Hạ, khuyên giải an ủi:

"Hạ nhi, con không nên suy nghĩ lung tung. Trần Nhi nhất định là có công sự phải rời phủ, qua một thời gian sẽ về."

"Đúng đó, đúng đó." Vân lão gia ở bên cạnh cũng gật đầu, "Hạ nhi, con cứ an tâm ở trong phủ. Trần Nhi nhất định sẽ mau chóng trở về....." Có điều trong lòng ông lại nghĩ, có phải nó thật sự vẫn chưa quên được Âu Dương Tĩnh hay không?

"Không phải, huynh ấy nhất định là đi tìm nàng ta, con biết mà, con biết mà....." Lâm Sơ Hạ gần như lấy hết hơi, giọng khàn khàn hét lên, thấy vậy Vân lão gia, Vân phu nhân cũng trợn tròn mắt.

"Không đâu, không đâu." Vân phu nhân càng không ngừng an ủi nàng, "Nếu Trần Nhi đã thành thân với con, thì đã là phu quân của con. Nó sẽ là một trượng phu vô cùng có trách nhiệm....."

"Trách nhiệm?" Lâm Sơ Hạ lại mang theo nước mắt nở nụ cười, cái nàng cần chính là tình yêu. Trách nhiệm để làm gì chứ? Nhưng cho dù nàng muốn trách nhiệm đi nữa, hắn bây giờ đụng cũng không đụng vào nàng, thử hỏi trách nhiệm của trượng phu ở chỗ nào?

"Hạ nhi, Hạ nhi, con không sao chứ?" Thấy vẻ mặt Lâm Sơ Hạ như thế, Vân phu nhân càng lo lắng.

Lâm Sơ Hạ lắc đầu, từ trên ghế lung lay lảo đảo đứng lên, sau đó một đi thẳng vào phòng của nàng. Tự giam mình trong phòng, ngay cả cha chồng, mẹ chồng, cũng bị nàng bỏ mặc sau lưng.

Phu thê Vân lão gia thấy thế, cũng chỉ có thể lắc đầu một cái.

https://thuviensach.vn

Mà khi Lâm Sơ Hạ trở về phòng thì vẻ mặt đã trở nên dữ tợn.

Âu Dương Tĩnh, ta vĩnh viễn sẽ không tha cho ngươi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 13: Gió Nổi Lên

Đêm, lạnh như nước. Ánh trăng cô độc lơ lửng giữa bầu trời đêm, cô đơn lạnh lẽo chiếu xuống, càng thêm vắng lặng lạnh lùng.

Mấy ngày nay, Âu Dương Tĩnh trừ giả bộ cả người vô lực, ngược lại, được Mộc Nguyệt Ly phái người hầu hạ rất tốt. Có điều, cũng đã nhiều ngày qua hắn cũng chưa từng đến xem qua nàng.

Âu Dương Tĩnh hơi nhíu mày, cảm thấy không đúng lắm. Hắn có hứng thú với nàng, làm sao dùng trăm phương ngàn kế bắt nàng đến đây, rồi lại mặc kệ, nếu thế đáp án cũng chỉ có một. Chính là hắn đang âm thầm tiến hành kế hoạch gì đó.

"Cuồng, có đúng ngươi đã báo tin rồi không?" Âu Dương Tĩnh hỏi Bạch Hổ đang cúi đầu ở một bên.

"Ừ." Bạch Hổ ngẩng đầu lên, hai mắt màu xanh biếc rạng rỡ rất có hồn. "Chỉ là, tên đó rất lo lắng cho ngươi, thiếu điều kìm nén không được muốn chạy tới đây. Mặt khác, người của Dẫn Lâu cũng đến rồi, đang ẩn mình trong Quân Quốc, ngươi muốn liên lạc với bọn họ không?"

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nhìn Vân Khinh Cuồng nói:

"Ngươi đi nói cho Tử Thư biết, bảo bọn họ âm thầm chú ý hướng đi của Mộc Nguyệt Ly. Nếu có hành động gì khác thường, lập tức báo lại cho ta. Mặc khác còn phải làm phiền ngươi giúp ta mang một phong thư về cho Ly La, ta nghĩ nếu Mộc Nguyệt Ly muốn kéo dài thời gian án binh bất động, hay là chúng ta giúp hắn một chút....."

https://thuviensach.vn

Nàng hơi híp mắt, khóe mắt hẹp dài thoáng hiện ánh sáng quỷ dị. Đây có thể coi là điềm báo trước cho ai đó.

"Được." Vân Khinh Cuồng gật đầu, sau đó chậm chạp bò dậy. Xoay mình một cái, lập tức biến mất.

Thấy Vân Khinh Cuồng cứ thế ẩn thân bỏ đi, Âu Dương Tĩnh không nhịn được cảm thán. Có pháp lực tốt thật. Mặc dù nàng và An đã tu được linh lực, nhưng linh lực so với pháp lực của Vân Khinh Cuồng vẫn khác biệt, không cách nào có thể trong nháy mắt đi xa ngàn dặm.

"Có lẽ mình nên tiếp tục tu luyện." Âu Dương Tĩnh nỉ non một câu, sau đó vung tay lên. Ở trong phòng bày ra kết giới, nàng lập tức ngồi xuống xếp bằng. Chỉ thấy ánh sáng màu trắng quanh quẩn xung quanh nàng, nàng lại bắt đầu tu luyện.

Hai ngày sau đó, Vân Khinh Cuồng mang về tin tức của Sở Ly La.

Âu Dương Tĩnh sau khi xem thư Sở Ly La gửi, cười híp mắt giơ một tay lên, đem là thư biến thành tro bụi. Tiếp theo, đã đến lúc nàng nên ‘hồi báo’ với Mộc Nguyệt Ly rồi.

Hoàng cung, thư phòng Thái Tử.

Mộc Nguyệt Ly dừng bút trong tay, ngẩng đầu nhìn lên cửa sổ rộng mở, nhìn ánh trăng bên ngoài. Hắn đã nhiều ngày không đi gặp Âu Dương Tĩnh rồi, nhưng vẫn luôn luôn chú ý, hắn biết nàng ở trong biệt viện rất an tĩnh, ngoại trừ muốn xem một ít sách bên ngoài, cũng không có hành động gì khác. Nhưng lần này, hắn thật không cho là nàng sẽ nghe lời, chấp nhận hoàn cảnh như vậy. Ngược lại, trong lòng hắn vẫn mơ hồ có dự cảm bất an.

Lắc đầu một cái, hắn lại tự nhủ:

https://thuviensach.vn

"Nàng ấy đang trúng Nhuyễn Cốt Tán, còn có thể làm được gì?" Có lẽ do hắn suy nghĩ quá nhiều thôi, nhưng mà trong đầu hắn lại nổi lên hình bóng của Âu Dương Tĩnh, khiến hắn luôn luôn không nhịn được vì nàng mà mất hồn.

"Điện hạ ——" đột nhiên, hộ vệ Mộc Nguyệt Ly xuất hiện bên cửa sổ.

Mộc Nguyệt Ly sững sờ, một chút ý nghĩ trong đầu sau đó dao động, nói với hộ vệ:

"Vào đi."

Chỉ thấy bóng dáng hộ vệ giật mình, thuận tiện từ ngoài cửa sổ nhảy xuống đất. Sau đó quỳ một chân trên đất, hướng về hắn hành lễ nói:

"Bẩm báo điện hạ, thuộc hạ có chuyện quan trọng cần bẩm báo."

"A?" Mộc Nguyệt Ly nheo mắt nhếch lên đầu chân mày, vẻ mặt cũng ngưng trọng theo. "Chuyện gì? Chẳng lẽ biệt viện đã xảy ra chuyện?" Nghĩ đến khả năng này, cả người hắn cũng đứng thẳng lên.

"Không, thuộc hạ mới vừa lấy được tin từ Lan Quốc, thám tử Quân Quốc truyền đến tin tức, nói Lan Quốc, Quân Quốc, thậm chí Yên Quốc và Ngũ hoàng tử có qua lại thân mật, hình như ba nước bọn họ đang âm thầm ủng hộ Ngũ hoàng tử." hộ vệ đáp.

"Cái gì?" Mộc Nguyệt Ly đúng thật ngây ngẩn cả người, "Ngũ hoàng đệ?" Ánh mắt híp lại, chẳng lẽ đệ ấy muốn tranh đoạt ngôi vị Hoàng đế với hắn?

Mộc Nguyệt Ly bước ra, hai tay chắp sau lưng, mi tâm nhíu lại ở trước cửa sổ đi tới đi lui. Hắn không phải không ngờ đến chuyện có anh em muốn tranh đoạt ngôi vị Hoàng đế với mình, nhưng bây giờ cả ba nước lại có thể

https://thuviensach.vn

âm thầm ủng hộ Ngũ hoàng đệ. Chẳng lẽ bọn họ đã đạt thành hiệp nghị gì rồi sao?

"Điện hạ, thuộc hạ còn một chuyện muốn bẩm báo." hộ vệ hình như còn sợ Mộc Nguyệt Ly chưa đủ giật mình, nói tiếp.

"Nói ——" Mộc Nguyệt Ly giơ một tay lên, chân mày cau lại càng chặt hơn.

"Hồi điện hạ, thuộc hạ phát hiện trong Quân Quốc hiện giờ có một thế lực không rõ lai lịch thâm nhập vào. Rất nhiều ngân hàng tư nhân, quán rượu hầu như đều là cùng một người đứng phía sau."

"Có chuyện này?" Mộc Nguyệt Ly bình tĩnh dừng lại, kinh tế là mạch máu tương đối quan trọng. Nếu bị phá hoại, sẽ gặp phải chuyện phiền toái. Có điều làm sao có thể đột nhiên cùng lúc xuất hiện nhiều chuyện đến vậy?

"Còn chuyện gì nữa không?" hắn đem hai sự kiện này ghi nhớ trong lòng, cần phải suy nghĩ thật kỹ một biện pháp để đối phó.

"Mặc khác hình như có người lạ tiến vào Hoàng Thành, hơn nữa xem ra còn là người trong giang hồ." hộ vệ bẩm báo xong chuyện cuối cùng.

"Người trong giang hồ?" Mi tâm Mộc Nguyệt Ly trực tiếp trở thành một ngọn núi nhỏ, (bạn có thể hiểu khi hai đầu chân nhíu mày lại sâu quá thì nó chụm lại cũng giống như ngọn núi ấy, mình chỉ hỉu đc zậy) hơi trầm xuống sau đó thở dài, hắn phân phó: "Hạ lệnh xuống, phái người theo dõi từng cửa hiệu trong nước, có điểm nào không thích hợp, lập tức báo ngay cho ta. Mặc khác, cần phải lưu ý đối với những người trong giang hồ kia, không thể để cho bọn họ ở trong nước sinh sự....."

"Vâng." hộ vệ nhận mệnh lệnh, sau đó xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Trầm tư một lúc, sau cùng Mộc Nguyệt Ly cũng hiểu rõ, dứt khoát đổi quần áo. Mang theo thị vệ cận thân của hắn xuất cung.

Mộc Nguyệt Ly đến biệt trang, hắn nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy những chuyện khác thường này dường như đều có liên quan đến Âu Dương Tĩnh. Hắn cho rằng việc hắn mang nàng rời đi và những vấn đề liên can khác, người của nàng, bạn của nàng tất nhiên sẽ đến cứu nàng. Như vậy, có lẽ hiện giờ những việc này chính là từ bên phía người của nàng ra tay thôi.

"Chủ nhân ——"quản gia biệt trang thấy Mộc Nguyệt Ly tới trễ như vậy, có chút ngạc nhiên.

Mộc nguyệt Ly gật đầu một cái, nhìn về hướng viện của Âu Dương Tĩnh nói với quản gia:

"Ta đi một chút, các ngươi cũng lui xuống đi."

Quản gia biết suy nghĩ của Mộc Nguyệt Ly, cúi đầu xuống, ánh mắt tươi cười ám muội, có điều giọng nói cũng rất cứng nhắc.

"Vâng, nô hạ cáo lui."

Mộc Nguyệt Ly cũng cho thị vệ cận thân lui ra, một mình đi vào trong viện.

Linh lực của Âu Dương Tĩnh sớm đã thành công tiến nhập vào tầng thứ mười hai, toàn bộ cảm giác so với trước kia càng thêm nhạy cảm. Có thể nói, nếu nàng cố ý muốn biết, bất kỳ kẻ nào trong biệt trang này nói chuyện, nàng đều có thể nghe. Nhưng vì để tránh nghe được một vài âm thanh ô uế, nên nàng mới không muốn nghe thôi. Nhưng khi Mộc Nguyệt Ly đi vào viện, nàng đương nhiên là vẫn biết.

Nàng thu tay lại, nhắm hai mắt nằm trên giường, giả bộ ngủ.

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly nhẹ nhàng đẩy cửa phòng của nàng ra, châm đèn trên bàn, bước tới bên giường, nhưng cũng chỉ là nhìn người nằm ở đó không nói lời nào.

Âu Dương Tĩnh bị ánh mắt nóng bỏng của Mộc Nguyệt Ly làm cho phiền não, dứt khoát mở mắt ra, ánh mắt trong trẻo đối diện với ánh mắt của Mộc Nguyệt Ly. Nàng nhếch môi, cười như không cười, nói:

"Thái tử điện hạ nửa đêm canh ba không ngủ, chạy đến khuê phòng của nữ tử là có ý gì?"

Mộc Nguyệt Ly bị nàng ám chỉ là tên háo sắc cũng không tức giận, ngược lại thâm sâu nhìn nàng, ánh mắt tựa như mũi tên sắc bén, lập tức muốn bắn vào đáy lòng nàng.

"Những chuyện kia là do nàng làm?" Không nói rõ, nhưng hắn tin tưởng, nếu là Âu Dương Tĩnh làm. Nàng tất nhiên sẽ hiểu ý của hắn.

Âu Dương Tĩnh đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo lại nở nụ cười, xem ra mọi người đã hành động, nếu đã vậy, nàng cũng không cần thiết giả bộ tiếp nữa, dứt khoát ngồi dậy.

https://thuviensach.vn

Chương 14: Hạ Cố

“Nàng, nàng … không phải nàng trúng nhuyễn cốt tán sao? ”

Động tác của Âu Dương Tĩnh làm cho Mộc Nguyệt Ly kinh ngạc, như thể hắn đã bỏ sót điều gì. Nàng như thế làm gì có chỗ nào giống cô gái mềm yếu vô lực trước đó? Có điều thái tử vẫn là thái tử, rất nhanh, hắn đã hiểu rõ, thì ra mình bị lừa, người ta căn bản là không trúng nhuyễn cốt tán.

“Nàng dám bày mưu với ta.” tiếng của Mộc Nguyệt Ly tràn đầy đề phòng, đứng lên, giống như hắn đã nghĩ thông suốt tất cả mọi chuyện. Nàng giả vờ trúng nhuyễn cốt tán chẳng qua là để cho mình xem, thật ra thì từ đầu tới cuối nàng không bị sao hết, nhớ tới trước đó, nàng từng nói mình sẽ hối hận. Chẳng lẽ ba nước ủng hộ Ngũ hoàng đệ, chẳng lẽ mọi chuyện trong nước đều do nàng gây ra?

Nếu đổi thành người khác, có lẽ hắn sẽ không tin nhưng đây là Âu Dương Tĩnh, ngay từ đầu, hắn đã biết – nàng không phải là nữ tử mà nam tử có thể khống chế. Nàng sắc sảo, quả quyết, không đơn giản như những nữ tử khác.

“Không sai. ” không ngờ Âu Dương Tĩnh gật đầu rất dứt khoát, ánh mắt thâm thúy liếc nhìn hắn. “ Không biết thái tử có hài lòng với ‘đại lễ’ ta dâng lên hay không? Tuy nhiên, nếu không hài lòng cũng không sao, mọi chuyện chỉ mới bắt đầu thôi.” Nàng muốn trả thù, tuyệt đối không như bề ngoài chỉ đi một chuyến thôi đâu.

“Nàng uy hiếp ta?” ánh mắt Mộc Nguyệt Ly lóe ra những tia sáng mạnh mẽ, Âu Dương Tĩnh này quả nhiên khiến người ta vừa yêu vừa hận. Với

https://thuviensach.vn

bản lĩnh của nàng, nếu nàng chịu đứng bên cạnh hắn, trợ lực cho hắn, thì việc thống nhất thiên hạ không có gì phải lo. Nhưng hết lần này tới lần khác nàng lại lựa chọn đối đầu với hắn, nếu hắn muốn hoàn thành tâm nguyện thống trị thì tuyệt đối không thể giữ nàng lại được.

Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly đã trở nên lạnh như băng, không chút tình cảm nào, dường như việc hứng thú với Âu Dương Tĩnh chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, giang sơn và mỹ nhân, hắn lựa chọn giang sơn.

“Bất luận kẻ nào cũng không thể uy hiếp được ta đâu, nàng cũng vậy thôi.” hai người đều đã lộ mặt, ai cũng không cần phải giả vờ với đối phương nữa.

“Rất xin lỗi, ta từ trước đến giờ có thù tất báo. Nếu điều ngài muốn là giang sơn, thì ta không thể làm gì khác là phải cướp nó khỏi tay ngài thôi.” Âu Dương Tĩnh nói xong bày ra dáng vẻ rất xin lỗi, nhưng vẻ mặt kia, động tác kia, lại khiến cho người ta càng nhìn càng hận.

Mộc Nguyệt Ly hận đến mức nghiến răng nghiến lợi, hận không thể cho nàng một cái tát, nhưng hắn biết mình không làm được, không riêng gì sự khác biệt về năng lực, nếu còn một tia hy vọng hắn cũng muốn bắt nàng trở thành người của mình.

“Nàng lấy được giang sơn thì thế nào? ” Mộc Nguyệt Ly đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn Âu Dương Tĩnh. “ Làm nữ hoàng ư? Nàng không phải loại người có dã tâm như thế.” Mặc dù giữa bọn họ không phải là rất quen thuộc nhưng hắn chắc chắn điều đó. Nàng là người có nhân cách, không phải loại con gái muốn tranh quyền đoạt lợi, ham giàu sang phú quý.

“Vậy thì sao? ” Âu Dương Tĩnh cười, ngẩng mặt lên, một khuôn mặt ưu mỹ, giống như một vị nữ vương kiêu ngạo. “Chỉ cần có thể cướp đi thứ ngài muốn, ta lập tức cao hứng. ”

https://thuviensach.vn

Nói trắng ra là, nàng nhìn Mộc Nguyệt Ly không vừa mắt, lại dám tính kế uy hiếp nàng, thế thì phải nghĩ đến việc chịu đựng hậu quả thế nào, nàng sẽ cho mọi người xem kịch vui.

“Nàng còn một lựa chọn khác.” Mộc Nguyệt Ly nhìn nàng thật sâu, “Ta có chí khí hiên ngang, nàng có tư thế phượng nghi, chỉ cần chúng ta hợp tác, nhất định sẽ thiên hạ vô địch, Cửu Châu Chí Tôn(ý nói làm vua một cõi), cả hai đều vui vẻ? ”

“Ta có tư thế Phượng Nghi. ” Âu Dương Tĩnh khinh thường liếc nhìn hắn, “ Đáng tiếc ngài lại không có cốt cách vương giả.” Hừ, hắn muốn làm hoàng đế, cũng phải hỏi xem nàng có đồng ý hay không! Nếu hắn không trêu chọc nàng, có lẽ hắn còn có cơ hội nhưng bây giờ thì không, nàng sẽ không để cho hắn được như ý nguyện.

“Ngươi …” Mộc Nguyệt Ly cố hết sức đè xuống tức giận trong lòng. “Buồn cười, ta là thái tử Quân quốc, Hoàng đế sau này đương nhiên là ta.”

“Phải không?” Âu Dương Tĩnh cười, “Vậy chúng ta cùng chờ xem, ta lại cảm thấy ngũ đệ của ngài so với ngài thì gần với ngôi vị Hoàng đế hơn.”

“Quả nhiên là ngươi.” lời nói của Âu Dương Tĩnh như một mũi tên đâm vào tâm can Mộc Nguyệt Ly, hóa ra việc ba nước âm thầm ủng hộ ngũ đệ đều do nàng ta bày trò quỷ.

“Ngươi đừng cho là có ngươi, ngũ đệ có thể lên làm hoàng đế, nằm mơ, Hoàng đế chỉ có thể là ta.”

“Rất tự tin.” Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, “ Chỉ hy vọng thái tử điện hạ có thể tự tin đến cuối cùng, nhưng theo ta đoán, chỉ mấy ngày nữa thôi, sẽ có người đưa ra đề nghị đổi thái tử…” dĩ nhiên, chuyện này nàng đã chuẩn bị.

“Ngươi … ”

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly biết là không có cách nào lôi kéo Âu Dương Tĩnh, hắn nhìn chằm chằm nụ cười của nàng, lại cảm thấy như có gai nhọn trong tim, tức giận xông lên đầu.

“Nếu đã không có được, ta tình nguyện phá hủy. ”

Trong đầu vẫn có một âm thanh đang gọi, làm ánh mắt Mộc Nguyệt Ly thay đổi liên tục, nhìn như một con thú điên cuồng, trong mắt hiện đầy tơ máu, hắn điên cuồng. Âm thanh kia như ma quỷ nguyền rủa đem chút lý trí cuối cùng của hắn đi mất.

“Nếu ta không đạt được, cũng sẽ không để cho người khác có được. ”

Mộc Nguyệt Ly đột nhiên rống lên một tiếng, thân thể nhào tới Âu Dương Tĩnh. Ngay lúc hắn hành động, tay phải có một hành động cực nhỏ nhưng Âu Dương Tĩnh lại không để ý.

Âu Dương Tĩnh chỉ nhìn chằm chằm vẻ mặt điên cuồng của Mộc Nguyệt Ly, nhếch môi, ánh mắt giễu cợt nhìn hắn. Người như hắn cũng đòi phá hủy mình, đúng là không biết tự lượng sức. Trong lúc Mộc Nguyệt Ly muốn nhào lên, nàng vung tay áo, nội lực thật mạnh đánh Mộc Nguyệt Ly bay ra xa.

Mộc Nguyệt Ly bị đánh, nặng nề ngã trên bàn, sau đó lại rơi xuống mặt đất, khóe miệng chảy ra máu tươi, vậy mà hắn lại cười, cười đến quỷ dị, giống như gã phù thủy đang nguyền rủa công chúa thánh thiện.

Âu Dương Tĩnh khẽ nhếch mi, trong lòng tựa như có ý gì đó, nhưng lại chưa kịp nắm bắt kịp, bây giờ nàng chỉ nghĩ, có lẽ nên một đao diệt sạch mới là cách tốt nhất. Vì vậy đi về phía Mộc Nguyệt Ly, nhưng đúng lúc này, cơ thể bỗng chốc biến đổi, khiến cả người nàng run lên, ấn đường (điểm giữa hai đầu chân mày) lập tức có biến hóa.

https://thuviensach.vn

“Ngươi hạ cổ? ” Âu Dương Tĩnh nhớ đến nụ cười quỷ dị của Mộc Nguyệt Ly thì lập tức hiểu ra, thì ra vừa rồi là một con trùng độc chui vào người mình.

Mộc Nguyệt Ly cười, sau đó lấy tay áo lau đi máu ở khóe miệng, lảo đảo bò dậy từ mặt đất, nói:

“Không sai, ta hạ cổ ngươi. Liên tâm cổ, nếu ta mất mạng thì ngươi cũng không sống được. Ha ha ha … ” hắn không ngờ cổ lại phát huy tác dụng nhanh như vậy, công dụng mau chóng nhưng có thể mượn cổ khống chế Âu Dương Tĩnh, hắn thật cao hứng.

“Ngươi cho rằng dựa vào cổ trùng nho nhỏ này là có thể khống chế ta sao?”

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 15: Chuyện Ngoài Ý Muốn

"Ngươi cho rằng, dựa vào cổ trùng nho nhỏ này là có thể khống chế ta sao?"

Nhìn dáng vẻ ngây ngốc của Mộc Nguyệt Ly đã ổn định, Âu Dương Tĩnh giận quá hóa cười. Nàng phủi phủi tay áo, dù là cúi đầu ngẩng mặt, tuyệt đối so với Mộc Nguyệt Ly càng thêm có khí phách vương giả.

Không sai, cổ độc đối với đại đa số người mà nói, đều vô cùng lợi hại, bá đạo, nhưng không hề bao gồm nàng trong đó. Với linh lực của nàng, chỉ cần nhẹ nhàng thúc giục linh lực trong cơ thể là có thể bắt cổ trùng tác quái kia đẩy ra ngoài.

"Làm sao có thể?" Mộc Nguyệt Ly thấy vẻ mặt nàng không sao cả, trong lòng kinh ngạc. Nhưng lại có chút không tin. Nếu với Nhuyễn Cốt Tán, nàng không trúng, còn có thể cho là do thể chất nàng có vấn đề, cùng với Nhuyễn Cốt Tán vừa vặn hòa hợp. Nhưng cổ này mới vừa rồi hắn đã tận mắt nhìn thấy nó chui vào trong cơ thể nàng mà.

"Không tin?" Âu Dương Tĩnh kéo môi cười một tiếng, có chút ác tâm muốn nghiền nát hắn. Vì vậy hai tay lập tức dùng lực, trực tiếp ép cổ trùng từ trong cơ thể ra ngoài.

Khi cổ trùng kia vừa ra tới, thì bị Âu Dương Tĩnh cầm cái ly trên bàn đón lấy. Nho nhỏ xanh biếc, nhìn thấy chỉ muốn nôn mửa. Nhưng mặt nàng lại không đổi sắc, dùng nắp ly trà đậy lại cổ trùng trong ly.

https://thuviensach.vn

"Ngươi, ngươi....." Mộc Nguyệt Ly trừng mắt nhìn nàng, sắc mặt trắng bệch, không biết nói gì nữa. Chỉ biết là nàng quả nhiên mạnh đến mức khiến người ta nghĩ tới biến thái, có người ngay cả cổ trùng cũng có thể bức ra sao?

Cổ trùng từ trước đến giờ vừa chui vào trong cơ thể sẽ hấp thụ huyết dịch (máu), hơn nữa khả năng sinh sôi nảy nở rất nhanh. Cho nên dù có là Võ Lâm Cao Thủ cũng đều không có cách nào bức nó ra, càng đừng nói mới đây đã phát hiện. Rất nhiều người mãi cho đến lúc sắp chết mới phát hiện được.

"Muốn nói cái gì?" Âu Dương Tĩnh liếc nhìn hắn, "Ta là yêu nữ sao?" Nàng dĩ nhiên biết khả năng của mình không phải người bình thường trong võ lâm có thể so sánh, yêu nữ? Hừ, những người đó đều do tài nghệ không bằng người ta, lại muốn trách người khác. Thật đáng buồn đáng tiếc.

Mộc Nguyệt Ly giật giật môi, biết giữa bọn họ là tuyệt đối không có khả năng. Nhưng mặc dù nàng mạnh mẽ như thế, hắn cũng sẽ không đầu hàng. Hoặc là nói hắn càng thêm không thể buông tha nàng được, hiện giờ hắn hoàn toàn tin tưởng, nàng có năng lực khiến cho bá nghiệp của hắn bị hủy trong phút chốc.

"Người đâu ——"

Mộc Nguyệt Ly nhìn bên ngoài hô to, rất nhanh, thị vệ bên người hắn, còn có quản gia mang theo mấy gã sai vặt lập tức xuất hiện.

Ánh mắt Âu Dương Tĩnh đảo qua những người đó, khóe miệng mang theo nụ cười khinh miệt. Tựa như muốn nói, dựa vào đám người này cũng có thể bắt được ta sao?

Mộc Nguyệt Ly trong lòng tức giận, hướng về phía quản gia lớn tiếng phân phó:

https://thuviensach.vn

"Quản gia, gọi tất cả người trong viện tới đây."

Quản gia khó hiểu, ánh mắt Mộc Nguyệt Ly lúc đó dành cho Âu Dương Tĩnh có biến đổi, ông còn tưởng Mộc Nguyệt Ly đối với Âu Dương Tĩnh đặc biệt như vậy, nàng ấy nhất định sẽ là nữ chủ nhân tương lai. Nhưng không ngờ, bây giờ giữa hai người này lại có thể giương cung bạt kiếm (ý muốn chém giết lẫn nhau), giống như kẻ thù. Có điều dù trong lòng đầy bụng nghi ngờ, nhưng ông vẫn gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Mộc Nguyệt Ly biết cho dù mọi người tới cũng không thể bắt giữ được Âu Dương Tĩnh, tay hắn từ bên hông lấy ra thứ gì đó, giương một tay lên, ném ra ngoài, từ trên không trung truyền đến âm thanh đùng một tiếng, sau đó cứ như pháo hoa nở rộ.

Âu Dương Tĩnh nhìn pháo hoa lóe sáng giữa bầu trời đêm, vẻn vẹn cười lạnh hai tiếng, thả tín hiệu chứ gì, cứ việc làm đi.

Thời gian qua nửa nén hương, quản gia mang theo hộ viện, còn có nhóm hộ vệ cũng nhận được tín hiệu của Mộc Nguyệt Ly, đã nhanh chóng tụ tập người chạy tới, kết quả lúc này, đã kinh động tất cả người của biệt trang. Nhưng không có lệnh của chủ nhân phân phó, các tỳ nữ, lão bà đều không dám ló đầu ra.

Không bao lâu, Âu Dương Tĩnh hầu như đã bị biển người bao vây ở giữa, nếu đổi thành người thường nhìn thấy cảnh này, sớm đã sợ tới mức chân run. Nhưng từ đầu tới cuối, nàng lại chỉ mỉm cười, ánh mắt lóe sáng trước ngọn đèn dầu, ngược lại khiến Mộc Nguyệt Ly và đám người kia có loại cảm giác sợ hãi.

Bóng đêm mông lung, nhánh cây lay động.

Không khí căng thẳng dị thường, dường như chỉ cần không cẩn thận một chút cũng sẽ bị xé rách, một cuộc huyết chiến sẽ khó tránh khỏi.

https://thuviensach.vn

Trong lúc hai bên đang muốn ra tay, thì một gã sai vặt từ bên ngoài thật nhanh chạy vào.

"Chủ nhân, người trong cung đến."

Lời gã sai vặt nói đem tình hình căng thẳng vô hình hóa giải đi, tất cả mọi người sửng sốt. Nửa đêm rồi, sao người trong cung còn tới? Hơn nữa còn là đến biệt trang?

Mộc Nguyệt Ly nghe được lời của gã sai vặt, trong lúc nhất thời cũng không còn tâm tư để đối phó với Âu Dương Tĩnh, hắn suy nghĩ, có phải trong cung đã xảy ra chuyện gì không? Hay là Ngũ hoàng đệ đã có hành động?

"Có chuyện gì?" Mộc Nguyệt Ly trực tiếp hỏi gã sai vặt, mặc dù nôn nóng, nhưng bước chân chưa từng di chuyển một bước, mắt cũng nhìn chằm chằm vào Âu Dương Tĩnh, hắn đang lo lắng Âu Dương Tĩnh sẽ mượn cơ hội gây khó dễ.

"Bẩm chủ nhân, công công trong cung tới báo, hoàng hậu nương nương đột nhiên ngã bệnh, cho mời chủ nhân nhanh trở về." Gã sai vặt vội vàng trả lời, ánh mắt lặng lẽ đảo qua viện, nhiều người như vậy, tim cũng nhảy dồn dập.

Mộc Nguyệt Ly nghe nói mẫu hậu bị bệnh, sắc mặt tái đi, từ sau khi Hoàng cữu qua đời, sức khỏe của mẫu hậu lại càng không tốt. Như thế, xem ra quan hệ anh em của bọn họ tốt đến mức hình như hơi thái quá, hơn nữa hắn từng nghe được một ít lời đồn, làm mi tâm hắn biến đổi kịch liệt. Ngẩng đầu nhìn Âu Dương Tĩnh, nếu bây giờ hắn đi, vậy chẳng phải là thả nàng đi sao? Bởi vì nghĩ cách, hắn rối rắm không yên. Tình thế rơi vào khó xử.

Hắn rối rắm đứng đó suy nghĩ nữa ngày, cuối cùng quyết định về cung xem mẫu hậu trước. Về phần Âu Dương Tĩnh, đúng là hắn phải giữ nàng

https://thuviensach.vn

lại, dù sao nàng cũng dũng mãnh như vậy, hơn nữa bọn họ lại nhất định là địch. Dù nàng không đi, cũng sẽ thao túng, khống chế thế lực bên ngoài đối phó hắn, làm sao không cho nàng được đây?

"Ngươi đi đi, nhưng đừng tưởng chuyện như vậy là xong." Mộc Nguyệt Ly nhìn về phía Âu Dương Tĩnh nói một câu, sau đó vung tay áo, trực tiếp xoay người bước nhanh khỏi đó.

"Hồi cung ——"

Hộ viện, nhóm hộ vệ hiển nhiên cũng nghe lệnh theo sau Mộc Nguyệt Ly rời đi, quản gia đi trước, lại liếc mắt nhìn Âu Dương Tĩnh một cái, nghĩ tới lui vẫn không hiểu là đã xảy ra chuyện gì.

Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ đi khỏi chỉ giương môi lên, đương nhiên, mọi chuyện tuyệt sẽ không phải chỉ có thế là xong. Nàng chưa nhìn thấy niềm kiêu ngạo của hắn bị thất bại thảm hại, thử hỏi nàng làm sao có thể thu tay lại đây?

Vừa khẽ mỉm cười, sau đó bóng dáng nhỏ nhắn mỹ lệ ra khỏi sân, biến mất trong bóng đêm mù mịt.

Hoàng cung, Cung Phượng Nghi.

Hoàng hậu vẻ mặt trắng xanh nằm ở trên giường phượng, quả thật xem ra tương đối tiều tụy. Ngoài giường, lụa mỏng ngăn cách. Ngự y đang dùng chỉ mỏng chẩn mạch, vẻ mặt nghiêm túc. Nhóm tỳ nữ ở một bên hầu hạ hoàng hậu, thấy vậy trong lòng cũng run sợ.

"Tham kiến thái tử điện hạ ——" người của cung Phượng Nghi thấy thái tử bước nhanh đi đến, vội vàng cúi người, hành lễ.

Mộc Nguyệt Ly khoát tay áo, trực tiếp đi tới bên giường, hỏi ngự y:

https://thuviensach.vn

"Ngự y, sức khỏe hoàng hậu thế nào?"

"Ly nhi, không cần phải nôn nóng. Chỉ là đầu choáng váng thôi." Hoàng hậu cách màn lụa mỏng nói, nhưng kỳ thật bà cũng hiểu rõ sức khỏe của chính mình, triệu con trở về, cũng vì có chuyện muốn giao phó, tránh cho bà vạn nhất mất đi, cả đời con không biết phải làm sao?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 16: Bí Mật Hoàng Hậu

"Điện hạ, xin yên tâm, nương nương chỉ là tâm tình không tốt mới dẫn đến thân thể không thoải mái. Chỉ cần điều dưỡng tốt, tâm tình vui vẻ, sẽ không vấn đề gì." Ngự y hướng về Mộc Nguyệt Ly bước đến hành lễ, nói.

Mộc nguyệt Ly gật đầu một cái, hắn cũng đoán được vài phần.

"Ngự y, ngươi lui xuống trước đi." Hoàng hậu cách màn lụa mỏng nói với ngự y.

"Vâng." ngự y hành lễ, sau đó thối lui ra khỏi cung Phượng Nghi.

Hoàng hậu cũng cho tất cả cung nữ, thái giám rời đi, chỉ còn lại mẹ con hai người bọn họ.

"Ly nhi, có phải con nhốt con gái Âu Dương tướng quân Lan Quốc trong biệt viện không?" Đợi sau khi mọi người đi hết rồi, hoàng hậu từ trên giường ngồi dậy. Mộc Nguyệt Ly vội bước lên đỡ bà, sau đó lui sang một bên.

Đối với câu hỏi của mẫu hậu, mặc dù là hỏi, nhưng hắn biết bà đã rõ tất cả. Hắn không nghi ngờ mẫu hậu, nếu không có chút tài cán bà há có thể ngồi được vị trí hoàng hậu này lâu vậy sao.

"Vâng." giữa hai mẹ con cũng không cần phải giấu giếm.

"Hồ đồ." Hoàng hậu hung hăng liếc hắn một cái, "Con nên biết giờ là tình huống gì rồi, vì chuyện thất hoàng cữu của con, mà bây giờ Quân Quốc

https://thuviensach.vn

đối với mẹ con chúng ta gặp cũng không muốn. Hơn nữa nếu con chọc phải Tướng quân Lan Quốc, đây chẳng phải là hai mặt thù địch ư?"

"Mẫu hậu, Lan Quốc, Quân Quốc, Yên Quốc đã liên thủ một lòng ủng hộ Ngũ hoàng đệ." Mộc nguyệt Ly nói: "Cho dù con không giấu Âu Dương Tĩnh, bọn họ cũng sẽ không dừng tay." Đương nhiên, hắn sẽ không nói cho mẫu hậu biết. Chính vì hắn tính kế với Âu Dương Tĩnh, nên tình thế mới càng trở nên phức tạp như vậy.

"Cái gì?" Hoàng hậu cả kinh, lại ho khan hai tiếng.

Mộc Nguyệt Ly vội vàng tiến lên vỗ lưng của bà, nhẹ giọng an ủi:

"Mẫu hậu, chuyện này nhi thần sẽ xử lý tốt. Người không cần lo lắng, trước mắt nên tịnh dưỡng thân thể cho thật tốt rồi hãy nói."

"Ta có thể không lo lắng sao?" Hoàng hậu lắc đầu một cái: "Ngũ hoàng tử có ba nước âm thầm ủng hộ, hơn nữa trong triều cũng có thế lực, với lại phụ hoàng con vốn cũng không muốn gặp ta, không chừng vị trí thái tử của con cũng không giữ được."

Mộc Nguyệt Ly hừ lạnh một tiếng, mắt híp lại, bí hiểm nói:

"Vị trí thái tử của con, ai cũng không thể cướp được." gặp Phật giết Phật, gặp Thần chém Thần. Ai muốn ngăn cản hắn lên ngôi Nhất Thống Thiên Hạ, hắn sẽ không tiếc tàn sát tất cả.

"Đúng, vị trí thái tử của con không thể bị cướp đi, nếu không, sẽ phụ lòng thất hoàng cữu của con" Nghĩ đến thời gian trước thất hoàng huynh đã bỏ bà mà đi, hốc mắt hoàng hậu lập tức đỏ.

Mộc Nguyệt Ly thấy dáng vẻ này của bà, lại khẩn trương, an ủi:

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, hiện giờ sức khỏe của người không tốt, cũng đừng nên suy nghĩ quá nhiều. Nhi thần nghĩ, hoàng cữu ở trên trời có linh thiêng, chắc cũng sẽ đau lòng."

Hoàng hậu nghe xong, lúc này mới lau nước mắt. Nhưng trong lòng lại nghĩ làm sao có thể không đau lòng. Bà ngẩng đầu nhìn con trai của mình, rất hi vọng hắn là kết tinh của bà và thất hoàng huynh. Nhưng nó không phải, đây chính là điều mà trong lòng bà nuối tiếc nhất.

"Ly nhi, không phải mẫu hậu gạt con. Phụ hoàng con, ông ấy chẳng những không muốn gặp ta, mà còn hận ta nữa." Hoàng hậu nắm chặt tay của hắn, "Hơn nữa Quân Quốc và Mẫu Hoàng quan hệ cũng không tốt, cho nên mẫu hậu cũng không thể giúp gì được cho con. Người duy nhất có thể trợ giúp cho con là thất hoàng cữu, nhưng ông ấy lại đi rồi, cho nên tất cả mọi chuyện con đều phải dựa vào sức của chính mình, biết không?"

"Mẫu hậu, vì sao phụ hoàng lại hận người?" Mộc Nguyệt Ly biết giữa hai người họ không có quá nhiều tình cảm, bình thường phụ hoàng căn bản cũng không đến Phượng nghi cung. Đúng hơn là tương kính như băng, nhưng, hận sao? Có phải quá nghiêm trọng hay không?

Hoàng hậu lắc đầu, vẻ mặt vì nhớ lại chuyện cũ mà có chút mê mang.

"Đó là chuyện của mười mấy năm về trước, hoàng thượng cải trang xuất cung, sau đó, nửa năm sau hồi cung, lại mang theo về một nữ tử. Nữ tử kia được hoàng thượng sủng ái sâu nặng, hơn nữa chúng ta đều biết, nàng ta và những phi tần khác trong hậu cung đều không giống nhau. Hoàng thượng gần như chỉ sủng ái một mình nàng ta, sau khi nàng ta vào cung, người hoàn toàn không đến tẩm cung của những phi tần khác, bao gồm cả ta. Lúc đó ta mới được gả đến nơi này chưa lâu lắm, chưa thể giữ được lòng của người, nên rất lo lắng sẽ bị thất sủng, sẽ bị lạnh nhạt, thậm chí còn khó giữ được ngôi vị hoàng hậu. Cho nên trong lúc nàng ta mang thai, ta đã ra tay....."

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly đã hiểu rõ, thì ra mẫu hậu hại chết nữ tử phụ hoàng yêu thích nhất. Khó trách phụ hoàng lại hận bà.

"Nhưng mẫu hậu, nếu phụ hoàng không vì nữ tử kia mà trả thù người, chứng tỏ người ở trong lòng phụ hoàng vẫn có địa vị."

"Không ——" hoàng hậu ảm đạm cười một tiếng, "Phụ hoàng con lúc ấy kiêng kỵ Quân Quốc, sợ vì ta mà đưa tới hai nước phân tranh. Huống chi lúc ấy ta cũng đang mang thai, so với nữ tử kia còn sớm hơn bốn tháng, cho nên phụ hoàng con mới không ra tay với ta."

Mộc Nguyệt Ly biết mẫu hậu nói hẳn là hẳn, khó trách. Nhưng hẳn cũng muốn cảm tạ lý trí của phụ hoàng, ít nhất ông ấy không bị tình yêu làm mờ tâm trí, làm hại mẫu hậu. Cũng không vì mẫu hậu mà có phần thành kiến đối với hẳn.

"Mẫu hậu, người yên tâm. Con sẽ trở thành vị Quân Vương kế tiếp, không chỉ như thế, con cũng sẽ Nhất Thống Thiên Hạ, hoàn thành bá nghiệp." Mộc Nguyệt Ly ý chí mạnh mẽ, ánh mắt kiên định nói với hoàng hậu.

Hoàng hậu gật đầu một cái, thật ra thì trong lòng bà vẫn hy vọng, Ly nhi là con của bà và Thất ca. Cho nên đối với kỳ vọng của hẳn càng lớn hơn.

"Con nhớ kỹ, sau này nhất định phải vì thất hoàng cữu của con mà báo thù."

"Vâng." Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, điều này là tất nhiên.

"Nhưng bây giờ, ba nước đang âm thầm ủng hộ Ngũ hoàng đệ, chúng ta trước hết phải giải quyết nội loạn, rồi mới có thể đối phó bên ngoài." Trong mắt Mộc Nguyệt Ly thoáng hiện ánh sáng ác độc, Ngũ hoàng đệ, muốn trách thì trách ngươi sao phải cùng ta tranh ngôi vị hoàng đế?

https://thuviensach.vn

"Tạm thời không nên ra tay." Hoàng hậu từ chối không đồng ý, "Mặc dù ba nước bọn họ cùng nhau giúp đỡ Ngũ hoàng tử, nhưng nếu chỉ là chuyện của Ngũ hoàng tử tất nhiên là sẽ có cách giải quyết. Có điều nếu mục đích của bọn họ chỉ nhắm vào con, thì cho dù con có loại trừ đi Ngũ hoàng tử. Bọn họ cũng có thể một lần nữa chọn ra một vị hoàng tử khác, con đâu thể loại bỏ được tất cả các hoàng tử." Lần này, ngược lại Hoàng hậu so với Mộc Nguyệt Ly có cái nhìn thấu đáo hơn.

"Ý của mẫu hậu là….?" Mộc Nguyệt Ly nhìn mẫu thân hỏi.

"Ly nhi, trước tiên con phải thẳng thắn nói cho ta biết. Bây giờ con dự định làm gì với Âu Dương Tĩnh kia?" Hoàng hậu không hy vọng con mình vì một nữ tử mà hủy đi tiền đồ của hắn.

Mộc Nguyệt Ly sững sờ, sau đó nghiêm túc trả lời:

"Nhi thần đích thực đối với nàng ta cảm thấy rất hứng thú, nhưng sau khi biết được nàng ta đối với bá nghiệp của con có trở ngại. Con đã hạ quyết tâm phải diệt trừ nàng ta, chỉ là nàng ta quá lợi hại, nhi thần tính kế lâu như vậy, kết quả vẫn là nàng ta thắng."

Nghe được lời của con, hoàng hậu nhíu chặt chân mày. Về phần Âu Dương Tĩnh, bà cũng từng phái người đi điều tra qua, đương nhiên biết nàng có bao nhiêu lợi hại, bản lĩnh. Ban đầu bà cũng từng nghĩ cách để nữ tử này tương trợ cho con, nhưng bây giờ xem ra là không có khả năng, hơn nữa theo như lời con nói, nàng ta còn có thể còn là chướng ngại lớn nhất.

"Ta có một cách, nói không chừng có thể thử." Hoàng hậu suy nghĩ một chút nói.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 17: Chính Là Như Vậy Sao?

“Kết thân?"

Mộc Nguyệt Ly kinh ngạc nhìn mẹ, hắn thật sự không ngờ đến điểm này. Có điều nghe ra cũng có lý. Từ trước đến nay, hai nước kết thân là chuyện thường xảy ra, ngay cả mẫu thân và phụ hoàng cũng là kết thân chính trị.

"Nhưng hai nước kết thân từ trước đến nay đều là hoàng tử và công chúa, dù thế nào đi nữa, con gái của tướng quân cũng không vượt qua được công chúa." Nếu có thể lợi dụng hoàng quyền khiến cho Âu Dương Tĩnh khuất phục, cũng là một cách hay.

"Tuy lẽ thường là thế, nhưng cũng không phải tuyệt đối không thể được." Hoàng hậu nói, "Hơn nữa, ta nghe nói Âu Dương Tĩnh này và Thất công chúa Lan Quốc giao tình rất thân thiết. Âu Dương Tĩnh dĩ nhiên lại càng không phải là tiểu thư quan gia bình thường."

Mộc Nguyệt Ly nghe xong, hình như có chút tỉnh ngộ. Vẻ mặt hiện rõ trên mặt, gật đầu một cái:

"Nhi thần đã hiểu, con sẽ mau chóng bẩm báo với phụ hoàng."

"Ừ." Hoàng hậu cũng nhẹ nhẹ gật đầu.

Hoàng cung Quân Quốc, Ngự Thư Phòng.

"Hoàng hậu thế nào rồi?" Hoàng đế trầm tư nửa ngày, rốt cuộc cũng hỏi thăm thái giám bên cạnh. Mặc dù ông cùng với hoàng hậu không có tình

https://thuviensach.vn

cảm, thậm chí còn hận bà vì bà đã hại chết nữ tử ông yêu nhất. Nhưng rốt cuộc cũng là phu thê nhiều năm, bà lại vì ông mà sinh được một đứa con xuất chúng, dĩ nhiên cũng không thể coi thường.

"Bẩm bệ hạ, ngự y nói, hoàng hậu nương nương là do phiền não trong lòng, chỉ cần vui vẻ nhiều một chút, cộng thêm uống thuốc sẽ không có việc gì." Thái giám đáp.

Hoàng đế gật đầu một cái, sau đó phất phất tay ý bảo thái giám lui ra.

"Nô tài cáo lui." Thái giám lui ra đến ngoài cửa, mặc dù đêm đã khuya, nhưng Hoàng đế vẫn chưa đi nghỉ, bọn họ tất nhiên cũng chỉ có thể ở lại hầu hạ.

Hoàng đế đợi sau khi thái giám lui ra, lúc này mới cho hộ vệ xuất hiện. Vừa rồi ông đã phát hiện hộ vệ đến, nghĩ đến tin tức ông muốn chắc là đã có kết quả.

"Nói đi, tra được thế nào?" Hoàng đế ngồi ở trên ghế, nhìn hộ vệ dò hỏi.

"Bẩm bệ hạ, thuộc hạ trải qua tìm hiểu, Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đúng là con của Âu Dương Ngự ở Lan Quốc, mười mấy năm trước bọn họ bị tướng quân phu nhân hại chết, nhưng may mắn được cao nhân cứu, luyện được võ công tuyệt thế sau đó mới trở về, hơn nữa là để báo thù." hộ vệ đáp.

Hoàng đế cũng không phải quan tâm cái này, ông chỉ muốn tìm hiểu tại sao dung mạo Âu Dương Tĩnh và Linh phi lại giống nhau như vậy, giữa họ có quan hệ gì hay không?

"Có tra được mẫu thân của bọn họ là ai không?" Có phải là Linh Nhi khong? Mặc dù Linh Nhi căn bản là dữ nhiều lành ít, dù thế ông vẫn ôm hi vọng, hi vọng nàng may mắn sống sót.

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân huynh muội Âu Dương An là tiểu thiếp của Âu Dương Ngự, tên gọi Tô Tâm Tuyết."

"Tô Tâm Tuyết?" Nghe đến đó, cả người Hoàng đế run lên. Ông nhớ ra rồi, Linh Nhi đã từng đề cập tới, nàng còn có một tỷ tỷ sinh đôi thất lạc nhiều năm, tên là Tô Tâm Tuyết. Ông còn từng giúp Linh Nhi tìm kiếm, nhưng vẫn không tìm được. Thì ra nàng ấy lại làm tiểu thiếp cho Âu Dương Ngự, khó trách ông tìm kiếm khắp nơi cũng không có tin tức.

"Tô Tâm Tuyết bây giờ thế nào?" Không biết nàng ấy còn sống hay không, hoặc là nàng ấy có biết tin tức của Linh Nhi? Nếu Linh Nhi còn sống, nàng nhất định sẽ đi tìm người thân duy nhất của mình.

"Bẩm bệ hạ, khi Tô Tâm Tuyết hạ sinh huynh muội Âu Dương An thì đã qua đời. Thuộc hạ điều tra biết được, bà bị phu nhân Âu Dương Ngự âm thầm hạ độc, rốt cuộc dùng hết tất cả sức lực sinh con xong thì bỏ mình". Đối với nữ tử như vậy, ngay cả hộ vệ hắn cũng có chút bội phục.

Hoàng đế không giấu được thất vọng, ngay cả Tô Tâm Tuyết cũng đã chết. Toàn bộ manh mối không phải bị chặt đứt sao? Có điều, có lẽ vì Âu Dương Tĩnh là con gái của tỷ tỷ Linh nhi, cũng là cháu bên ngoại của nàng, nên Hoàng đế bất tri bất giác đối với bọn họ cũng có vài phần chú ý.

"Có điều… " Thị vệ đột nhiên mở miệng, muốn nói gì đó rồi lại thôi.

"Thế nào? Còn tra được gì sao?" Hoàng đế xem phản ứng của hộ vệ có chút buồn bực, nhưng lại càng thêm mong đợi. Có lẽ ông vẫn còn ôm một chút hi vọng nàng có thể sống sót trên đời.

"Thuộc hạ tình cờ điều tra được, bà mụ giúp đỡ đẻ huynh muội Âu Dương An, bà.. bà ấy nói Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng không phải là anh em ruột, sau khi Âu Dương An sinh được không lâu, thì có người ôm Âu Dương Tĩnh vào....."

https://thuviensach.vn

"Làm sao có thể không phải anh em ruột?" Hoàng đế không hiểu, "Bọn họ là anh em sinh đôi, tuy cũng có chút không giống nhau như đúc, nhưng vẫn có thể nhìn ra dung mạo của bọn chúng có vài phần tương tự."

"Thuộc hạ cũng nghĩ vậy." hộ vệ gật đầu một cái, "Nhưng bà mụ kia nói rất chắc chắn, xem ra không giống như đang nói dối."

Hoàng đế vừa nghe hắn nói vậy, trong đầu đột nhiên hiện lên một ý nghĩ. Nhưng rất nhanh biến mất, khiến ông chỉ kịp bắt được cái đuôi của suy nghĩ.

Hộ vệ thấy Hoàng đế ở nơi đó trầm tư, cũng không dám lên tiếng, chỉ sợ quấy rầy ông.

Rất nhanh, thời gian một nén hương đã trôi qua.

"Chẳng lẽ là vậy?" Ánh mắt của Hoàng đế sáng rực lên, quả thật so với ánh trăng bên ngoài càng thêm sáng ngời, hộ vệ đang nhìn sửng sốt, không biết ông nghĩ đến chuyện gì mà trở nên đầy cao hứng.

"Nhất định là vậy, nhất định là vậy....." Hoàng đế chưa nói xảy ra chuyện gì, đã vui vẻ liên tục gật đầu. Trong đôi mắt như có lệ quang, dáng vẻ kích động đến kinh hãi.

Hộ vệ không lên tiếng, chỉ yên lặng chờ ông phân phó.

Hoàng đế sau khi kích động, thật vất vả mới khống chế tâm tình lại được. Chỉ là ngón tay kia khẽ run đã tiết lộ sự hưng phấn của ông. Ông đang nghĩ, bà mụ nói hai anh em Âu Dương An không phải ruột thịt, nhưng vẻ ngoài bọn họ lại hết sức giống nhau. Nếu thế đáp án cũng chỉ có một, Âu Dương Tĩnh là con gái của ông và Linh Nhi, vì Linh Nhi và Tô Tâm Tuyết là chị em song sinh, đứa trẻ của các nàng diện mạo đều giống mẹ, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh tuy không phải anh em ruột nhưng cũng giống nhau, giải thích như vậy rất hợp lý.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ đến đây, Hoàng đế quả thực là hận không thể gặp Âu Dương Tĩnh ngay lập tức. Nói cho nàng biết, ông mới chính là phụ thân của nàng. Có điều, suy cho cùng ông cũng là hoàng đế, mặc dù trong lòng rất kích động, nhưng ông vẫn có thể khống chế cảm xúc.

Hoàng đế hít thở thật sâu mấy cái, sau đó nói với hộ vệ:

"Lập tức cho người đưa bà mụ tới đây, nhớ, tất cả nhất định phải bảo đảm an toàn." Ông tuyệt đối không cho phép ai phá hư chuyện ông và con gái nhận nhau.

"Vâng." Mặc dù hộ vệ không hiểu tại sao, nhưng vẫn nghiêm túc lĩnh lệnh, rời đi.

Hoàng đế ngồi một mình trong thư phòng, cả người vẻ mặt cũng nhu hòa. Trong đầu đã tự tưởng tượng hình ảnh con gái tương lai ở bên cạnh ông. Nhưng mà, Linh Nhi, nàng còn sống không?

Nghĩ đến, cả đời ông duy nhất chỉ yêu một nữ tử, tâm tình của ông lại ảm đạm đi vài phần. Nhưng rất nhanh, vài phần trầm thấp đã bị tin tức vừa rồi đẩy lui xuống, cho dù Linh Nhi đã qua đời, nhưng có thể tìm được con gái của bọn bọ cũng là chuyện vô cùng cao hứng. Chờ một thời gian nữa ông gặp được con gái, sau khi ông già rồi mất đi, lập tức sẽ có thể đi gặp Linh Nhi. Để kiếp sau, một lần nữa nối lại tình duyên..... “Kết thân?" Mộc Nguyệt Ly kinh ngạc nhìn mẹ, hắn thật sự không ngờ đến điểm này. Có điều nghe ra cũng có lý. Từ trước đến nay, hai nước kết thân là chuyện thường xảy ra, ngay cả mẫu thân và phụ hoàng cũng là kết thân chính trị. "Nhưng hai nước kết thân từ trước đến nay đều là hoàng tử và công chúa, dù thế nào đi nữa, con gái của tướng quân cũng không vượt qua được công chúa." Nếu có thể lợi dụng hoàng quyền khiến cho Âu Dương Tĩnh khuất phục, cũng là một cách hay. "Tuy lẽ thường là thế, nhưng cũng không phải tuyệt đối không thể được." Hoàng hậu nói, "Hơn nữa, ta nghe nói Âu Dương Tĩnh này và Thất công chúa Lan Quốc giao tình rất thân thiết. Âu Dương Tĩnh dĩ

https://thuviensach.vn

nhiên lại càng không phải là tiểu thư quan gia bình thường." Mộc Nguyệt Ly nghe xong, hình như có chút tỉnh ngộ. Vẻ mặt hiện rõ trên mặt, gật đầu một cái: "Nhi thần đã hiểu, con sẽ mau chóng bẩm báo với phụ hoàng." "Ừ." Hoàng hậu cũng nhẹ nhẹ gật đầu. Hoàng cung Quân Quốc, Ngự Thư Phòng. "Hoàng hậu thế nào rồi?" Hoàng đế trầm tư nửa ngày, rốt cuộc cũng hỏi thăm thái giám bên cạnh. Mặc dù ông cùng với hoàng hậu không có tình cảm, thậm chí còn hận bà vì bà đã hại chết nữ tử ông yêu nhất. Nhưng rốt cuộc cũng là phu thê nhiều năm, bà lại vì ông mà sinh được một đứa con xuất chúng, dĩ nhiên cũng không thể coi thường. "Bẩm bệ hạ, ngự y nói, hoàng hậu nương nương là do phiền não trong lòng, chỉ cần vui vẻ nhiều một chút, cộng thêm uống thuốc sẽ không có việc gì." Thái giám đáp. Hoàng đế gật đầu một cái, sau đó phất phất tay ý bảo thái giám lui ra. "Nô tài cáo lui." Thái giám lui ra đến ngoài cửa, mặc dù đêm đã khuya, nhưng Hoàng đế vẫn chưa đi nghỉ, bọn họ tất nhiên cũng chỉ có thể ở lại hầu hạ. Hoàng đế đợi sau khi thái giám lui ra, lúc này mới cho hộ vệ xuất hiện. Vừa rồi ông đã phát hiện hộ vệ đến, nghĩ đến tin tức ông muốn chắc là đã có kết quả. "Nói đi, tra được thế nào?" Hoàng đế ngồi ở trên ghế, nhìn hộ vệ dò hỏi. "Bẩm bệ hạ, thuộc hạ trải qua tìm hiểu, Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đúng là con của Âu Dương Ngự ở Lan Quốc, mười mấy năm trước bọn họ bị tướng quân phu nhân hại chết, nhưng may mắn được cao nhân cứu, luyện được võ công tuyệt thế sau đó mới trở về, hơn nữa là để báo thù." hộ vệ đáp. Hoàng đế cũng không phải quan tâm cái này, ông chỉ muốn tìm hiểu tại sao dung mạo Âu Dương Tĩnh và Linh phi lại giống nhau như vậy, giữa họ có quan hệ gì hay không? "Có tra được mẫu thân của bọn họ là ai không?" Có phải là Linh Nhi khong? Mặc dù Linh Nhi căn bản là dữ nhiều lành ít, dù thế ông vẫn ôm hi vọng, hi vọng nàng may mắn sống sót. "Mẫu thân huynh muội Âu Dương An là tiểu thiếp của Âu Dương Ngự, tên gọi Tô Tâm Tuyết." "Tô Tâm Tuyết?" Nghe đến đó, cả người Hoàng đế run lên. Ông nhớ ra rồi, Linh Nhi đã từng đề cập tới, nàng còn có một tỷ tỷ sinh đôi thất lạc nhiều năm, tên là Tô Tâm Tuyết. Ông còn từng giúp Linh Nhi tìm kiếm, nhưng vẫn không tìm được. Thì ra nàng ấy lại làm tiểu thiếp cho Âu Dương Ngự, khó trách ông tìm kiếm khắp nơi cũng không có tin tức. "Tô

https://thuviensach.vn

Tâm Tuyết bây giờ thế nào?" Không biết nàng ấy còn sống hay không, hoặc là nàng ấy có biết tin tức của Linh Nhi? Nếu Linh Nhi còn sống, nàng nhất định sẽ đi tìm người thân duy nhất của mình. "Bẩm bệ hạ, khi Tô Tâm Tuyết hạ sinh huynh muội Âu Dương An thì đã qua đời. Thuộc hạ điều tra biết được, bà bị phu nhân Âu Dương Ngự âm thầm hạ độc, rốt cuộc dùng hết tất cả sức lực sinh con xong thì bỏ mình". Đối với nữ tử như vậy, ngay cả hộ vệ hắn cũng có chút bội phục. Hoàng đế không giấu được thất vọng, ngay cả Tô Tâm Tuyết cũng đã chết. Toàn bộ manh mối không phải bị chặt đứt sao? Có điều, có lẽ vì Âu Dương Tĩnh là con gái của tỷ tỷ Linh nhi, cũng là cháu bên ngoại của nàng, nên Hoàng đế bất tri bất giác đối với bọn họ cũng có vài phần chú ý. "Có điều… " Thị vệ đột nhiên mở miệng, muốn nói gì đó rồi lại thôi. "Thế nào? Còn tra được gì sao?" Hoàng đế xem phản ứng của hộ vệ có chút buồn bực, nhưng lại càng thêm mong đợi. Có lẽ ông vẫn còn ôm một chút hi vọng nàng có thể sống sót trên đời. "Thuộc hạ tình cờ điều tra được, bà mụ giúp đỡ đẻ huynh muội Âu Dương An, bà.. bà ấy nói Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng không phải là anh em ruột, sau khi Âu Dương An sinh được không lâu, thì có người ôm Âu Dương Tĩnh vào....." "Làm sao có thể không phải anh em ruột?" Hoàng đế không hiểu, "Bọn họ là anh em sinh đôi, tuy cũng có chút không giống nhau như đúc, nhưng vẫn có thể nhìn ra dung mạo của bọn chúng có vài phần tương tự." "Thuộc hạ cũng nghĩ vậy." hộ vệ gật đầu một cái, "Nhưng bà mụ kia nói rất chắc chắn, xem ra không giống như đang nói dối." Hoàng đế vừa nghe hắn nói vậy, trong đầu đột nhiên hiện lên một ý nghĩ. Nhưng rất nhanh biến mất, khiến ông chỉ kịp bắt được cái đuôi của suy nghĩ. Hộ vệ thấy Hoàng đế ở nơi đó trầm tư, cũng không dám lên tiếng, chỉ sợ quấy rầy ông. Rất nhanh, thời gian một nén hương đã trôi qua. "Chẳng lẽ là vậy?" Ánh mắt của Hoàng đế sáng rực lên, quả thật so với ánh trăng bên ngoài càng thêm sáng ngời, hộ vệ đang nhìn sửng sốt, không biết ông nghĩ đến chuyện gì mà trở nên đầy cao hứng. "Nhất định là vậy, nhất định là vậy....." Hoàng đế chưa nói xảy ra chuyện gì, đã vui vẻ liên tục gật đầu. Trong đôi mắt như có lệ quang, dáng vẻ kích động đến kinh hãi. Hộ vệ không lên tiếng, chỉ yên lặng chờ ông phân phó. Hoàng đế sau khi kích động, thật vất vả mới khống chế

https://thuviensach.vn

tâm tình lại được. Chỉ là ngón tay kia khẽ run đã tiết lộ sự hưng phấn của ông. Ông đang nghĩ, bà mụ nói hai anh em Âu Dương An không phải ruột thịt, nhưng vẻ ngoài bọn họ lại hết sức giống nhau. Nếu thế đáp án cũng chỉ có một, Âu Dương Tĩnh là con gái của ông và Linh Nhi, vì Linh Nhi và Tô Tâm Tuyết là chị em song sinh, đứa trẻ của các nàng diện mạo đều giống mẹ, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh tuy không phải anh em ruột nhưng cũng giống nhau, giải thích như vậy rất hợp lý. Suy nghĩ đến đây, Hoàng đế quả thực là hận không thể gặp Âu Dương Tĩnh ngay lập tức. Nói cho nàng biết, ông mới chính là phụ thân của nàng. Có điều, suy cho cùng ông cũng là hoàng đế, mặc dù trong lòng rất kích động, nhưng ông vẫn có thể khống chế cảm xúc. Hoàng đế hít thở thật sâu mấy cái, sau đó nói với hộ vệ: "Lập tức cho người đưa bà mụ tới đây, nhớ, tất cả nhất định phải bảo đảm an toàn." Ông tuyệt đối không cho phép ai phá hư chuyện ông và con gái nhận nhau. "Vâng." Mặc dù hộ vệ không hiểu tại sao, nhưng vẫn nghiêm túc lĩnh lệnh, rời đi. Hoàng đế ngồi một mình trong thư phòng, cả người vẻ mặt cũng nhu hòa. Trong đầu đã tự tưởng tượng hình ảnh con gái tương lai ở bên cạnh ông. Nhưng mà, Linh Nhi, nàng còn sống không? Nghĩ đến, cả đời ông duy nhất chỉ yêu một nữ tử, tâm tình của ông lại ảm đạm đi vài phần. Nhưng rất nhanh, vài phần trầm thấp đã bị tin tức vừa rồi đẩy lui xuống, cho dù Linh Nhi đã qua đời, nhưng có thể tìm được con gái của bọn bọ cũng là chuyện vô cùng cao hứng. Chờ một thời gian nữa ông gặp được con gái, sau khi ông già rồi mất đi, lập tức sẽ có thể đi gặp Linh Nhi. Để kiếp sau, một lần nữa nối lại tình duyên.....

Xem thêm: http:///viewtopic.php?f=172&t=118980 “Kết thân?" Mộc Nguyệt Ly kinh ngạc nhìn mẹ, hắn thật sự không ngờ đến điểm này. Có điều nghe ra cũng có lý. Từ trước đến nay, hai nước kết thân là chuyện thường xảy ra, ngay cả mẫu thân và phụ hoàng cũng là kết thân chính trị. "Nhưng hai nước kết thân từ trước đến nay đều là hoàng tử và công chúa, dù thế nào đi nữa, con gái của tướng quân cũng không vượt qua được công chúa." Nếu có thể lợi dụng hoàng quyền khiến cho Âu Dương Tĩnh khuất phục, cũng là một cách hay. "Tuy lẽ thường là thế, nhưng cũng không phải tuyệt đối

https://thuviensach.vn

không thể được." Hoàng hậu nói, "Hơn nữa, ta nghe nói Âu Dương Tĩnh này và Thất công chúa Lan Quốc giao tình rất thân thiết. Âu Dương Tĩnh dĩ nhiên lại càng không phải là tiểu thư quan gia bình thường." Mộc Nguyệt Ly nghe xong, hình như có chút tỉnh ngộ. Vẻ mặt hiện rõ trên mặt, gật đầu một cái: "Nhi thần đã hiểu, con sẽ mau chóng bẩm báo với phụ hoàng." "Ừ." Hoàng hậu cũng nhẹ nhẹ gật đầu. Hoàng cung Quân Quốc, Ngự Thư Phòng. "Hoàng hậu thế nào rồi?" Hoàng đế trầm tư nửa ngày, rốt cuộc cũng hỏi thăm thái giám bên cạnh. Mặc dù ông cùng với hoàng hậu không có tình cảm, thậm chí còn hận bà vì bà đã hại chết nữ tử ông yêu nhất. Nhưng rốt cuộc cũng là phu thê nhiều năm, bà lại vì ông mà sinh được một đứa con xuất chúng, dĩ nhiên cũng không thể coi thường. "Bẩm bệ hạ, ngự y nói, hoàng hậu nương nương là do phiền não trong lòng, chỉ cần vui vẻ nhiều một chút, cộng thêm uống thuốc sẽ không có việc gì." Thái giám đáp. Hoàng đế gật đầu một cái, sau đó phất phất tay ý bảo thái giám lui ra. "Nô tài cáo lui." Thái giám lui ra đến ngoài cửa, mặc dù đêm đã khuya, nhưng Hoàng đế vẫn chưa đi nghỉ, bọn họ tất nhiên cũng chỉ có thể ở lại hầu hạ. Hoàng đế đợi sau khi thái giám lui ra, lúc này mới cho hộ vệ xuất hiện. Vừa rồi ông đã phát hiện hộ vệ đến, nghĩ đến tin tức ông muốn chắc là đã có kết quả. "Nói đi, tra được thế nào?" Hoàng đế ngồi ở trên ghế, nhìn hộ vệ dò hỏi. "Bẩm bệ hạ, thuộc hạ trải qua tìm hiểu, Âu Dương Tĩnh và Âu Dương An đúng là con của Âu Dương Ngự ở Lan Quốc, mười mấy năm trước bọn họ bị tướng quân phu nhân hại chết, nhưng may mắn được cao nhân cứu, luyện được võ công tuyệt thế sau đó mới trở về, hơn nữa là để báo thù." hộ vệ đáp. Hoàng đế cũng không phải quan tâm cái này, ông chỉ muốn tìm hiểu tại sao dung mạo Âu Dương Tĩnh và Linh phi lại giống nhau như vậy, giữa họ có quan hệ gì hay không? "Có tra được mẫu thân của bọn họ là ai không?" Có phải là Linh Nhi khong? Mặc dù Linh Nhi căn bản là dữ nhiều lành ít, dù thế ông vẫn ôm hi vọng, hi vọng nàng may mắn sống sót. "Mẫu thân huynh muội Âu Dương An là tiểu thiếp của Âu Dương Ngự, tên gọi Tô Tâm Tuyết." "Tô Tâm Tuyết?" Nghe đến đó, cả người Hoàng đế run lên. Ông nhớ ra rồi, Linh Nhi đã từng đề cập tới, nàng còn có một tỷ tỷ sinh đôi thất lạc nhiều năm, tên là Tô Tâm Tuyết. Ông còn từng giúp Linh Nhi tìm

https://thuviensach.vn

kiếm, nhưng vẫn không tìm được. Thì ra nàng ấy lại làm tiểu thiếp cho Âu Dương Ngự, khó trách ông tìm kiếm khắp nơi cũng không có tin tức. "Tô Tâm Tuyết bây giờ thế nào?" Không biết nàng ấy còn sống hay không, hoặc là nàng ấy có biết tin tức của Linh Nhi? Nếu Linh Nhi còn sống, nàng nhất định sẽ đi tìm người thân duy nhất của mình. "Bẩm bệ hạ, khi Tô Tâm Tuyết hạ sinh huynh muội Âu Dương An thì đã qua đời. Thuộc hạ điều tra biết được, bà bị phu nhân Âu Dương Ngự âm thầm hạ độc, rốt cuộc dùng hết tất cả sức lực sinh con xong thì bỏ mình". Đối với nữ tử như vậy, ngay cả hộ vệ hắn cũng có chút bội phục. Hoàng đế không giấu được thất vọng, ngay cả Tô Tâm Tuyết cũng đã chết. Toàn bộ manh mối không phải bị chặt đứt sao? Có điều, có lẽ vì Âu Dương Tĩnh là con gái của tỷ tỷ Linh nhi, cũng là cháu bên ngoại của nàng, nên Hoàng đế bất tri bất giác đối với bọn họ cũng có vài phần chú ý. "Có điều… " Thị vệ đột nhiên mở miệng, muốn nói gì đó rồi lại thôi. "Thế nào? Còn tra được gì sao?" Hoàng đế xem phản ứng của hộ vệ có chút buồn bực, nhưng lại càng thêm mong đợi. Có lẽ ông vẫn còn ôm một chút hi vọng nàng có thể sống sót trên đời. "Thuộc hạ tình cờ điều tra được, bà mụ giúp đỡ đẻ huynh muội Âu Dương An, bà.. bà ấy nói Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cũng không phải là anh em ruột, sau khi Âu Dương An sinh được không lâu, thì có người ôm Âu Dương Tĩnh vào....." "Làm sao có thể không phải anh em ruột?" Hoàng đế không hiểu, "Bọn họ là anh em sinh đôi, tuy cũng có chút không giống nhau như đúc, nhưng vẫn có thể nhìn ra dung mạo của bọn chúng có vài phần tương tự." "Thuộc hạ cũng nghĩ vậy." hộ vệ gật đầu một cái, "Nhưng bà mụ kia nói rất chắc chắn, xem ra không giống như đang nói dối." Hoàng đế vừa nghe hắn nói vậy, trong đầu đột nhiên hiện lên một ý nghĩ. Nhưng rất nhanh biến mất, khiến ông chỉ kịp bắt được cái đuôi của suy nghĩ. Hộ vệ thấy Hoàng đế ở nơi đó trầm tư, cũng không dám lên tiếng, chỉ sợ quấy rầy ông. Rất nhanh, thời gian một nén hương đã trôi qua. "Chẳng lẽ là vậy?" Ánh mắt của Hoàng đế sáng rực lên, quả thật so với ánh trăng bên ngoài càng thêm sáng ngời, hộ vệ đang nhìn sửng sốt, không biết ông nghĩ đến chuyện gì mà trở nên đầy cao hứng. "Nhất định là vậy, nhất định là vậy....." Hoàng đế chưa nói xảy ra chuyện gì, đã vui vẻ liên tục gật đầu. Trong đôi mắt như có lệ

https://thuviensach.vn

quang, dáng vẻ kích động đến kinh hãi. Hộ vệ không lên tiếng, chỉ yên lặng chờ ông phân phó. Hoàng đế sau khi kích động, thật vất vả mới khống chế tâm tình lại được. Chỉ là ngón tay kia khẽ run đã tiết lộ sự hưng phấn của ông. Ông đang nghĩ, bà mụ nói hai anh em Âu Dương An không phải ruột thịt, nhưng vẻ ngoài bọn họ lại hết sức giống nhau. Nếu thế đáp án cũng chỉ có một, Âu Dương Tĩnh là con gái của ông và Linh Nhi, vì Linh Nhi và Tô Tâm Tuyết là chị em song sinh, đứa trẻ của các nàng diện mạo đều giống mẹ, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh tuy không phải anh em ruột nhưng cũng giống nhau, giải thích như vậy rất hợp lý. Suy nghĩ đến đây, Hoàng đế quả thực là hận không thể gặp Âu Dương Tĩnh ngay lập tức. Nói cho nàng biết, ông mới chính là phụ thân của nàng. Có điều, suy cho cùng ông cũng là hoàng đế, mặc dù trong lòng rất kích động, nhưng ông vẫn có thể khống chế cảm xúc. Hoàng đế hít thở thật sâu mấy cái, sau đó nói với hộ vệ: "Lập tức cho người đưa bà mụ tới đây, nhớ, tất cả nhất định phải bảo đảm an toàn." Ông tuyệt đối không cho phép ai phá hư chuyện ông và con gái nhận nhau. "Vâng." Mặc dù hộ vệ không hiểu tại sao, nhưng vẫn nghiêm túc lĩnh lệnh, rời đi. Hoàng đế ngồi một mình trong thư phòng, cả người vẻ mặt cũng nhu hòa. Trong đầu đã tự tưởng tượng hình ảnh con gái tương lai ở bên cạnh ông. Nhưng mà, Linh Nhi, nàng còn sống không? Nghĩ đến, cả đời ông duy nhất chỉ yêu một nữ tử, tâm tình của ông lại ảm đạm đi vài phần. Nhưng rất nhanh, vài phần trầm thấp đã bị tin tức vừa rồi đẩy lui xuống, cho dù Linh Nhi đã qua đời, nhưng có thể tìm được con gái của bọn bọ cũng là chuyện vô cùng cao hứng. Chờ một thời gian nữa ông gặp được con gái, sau khi ông già rồi mất đi, lập tức sẽ có thể đi gặp Linh Nhi. Để kiếp sau, một lần nữa nối lại tình duyên.....

Xem thêm: http:///viewtopic.php?f=172&t=118980

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 18: Không Thể Cùng Nàng Ở Chung Một Chỗ

"Hoàng thượng, thái tử điện hạ ở bên ngoài cầu kiến."

Ngày hôm sau, sau khi Hoàng đế lâm triều trở lại Ngự Thư Phòng không lâu, nghe được giọng thái giám bên ngoài. Ông lập tức giật mình, đại khái là lúc thái tử lâm triều, có rất nhiều triều thần khen ngợi Ngũ hoàng tử. Mọi người ai cũng thấy được, những người đó rõ ràng có ý muốn lập Ngũ hoàng tử lên làm người kế vị. Ngược lại, khiến ông có chút ngạc nhiên. Từ lúc nào thì Ngũ nhi của ông lại có thể được nhiều người ủng hộ như vậy? Trước mắt đúng là không có bất kỳ dấu hiệu nào, nhưng sau lưng dường như đang có một thế lực không bình thường thao túng.

"Cho vào đi." Hoàng đế hướng về thái giám phất phất tay.

"Vâng."

Rất nhanh, Mộc Nguyệt Ly từ bên ngoài bướci vào. Trên người một bộ cẩm bào màu bạc, ngọc thụ lâm phong, khí độ không tầm thường, tương lai đúng là có khí phách vương giả.

"Nhi thần bái kiến phụ hoàng." Mộc Nguyệt Ly chắp tay về phía hoàng đế, cúi đầu, điềm tĩnh hành lễ.

"Tốt lắm." Hoàng đế giơ giơ lên tay: "Ngồi xuống đi."

"Tạ phụ hoàng." Mộc Nguyệt Ly đến ngồi trên chỗ ghế dựa bên cạnh, vốn là hắn theo lời mẫu hậu vì chuyện kết thân mà đến. Nhưng lại nhớ tới buổi sáng ở trong triều, phản ứng của những đại thần kia, trong lòng càng thêm hiểu rõ chuyện kết thân nhất định phải làm.

https://thuviensach.vn

"Nói đi, có chuyện gì?" Hoàng đế cũng không quanh co, trực tiếp hỏi đến ý đồ của hắn.

Mộc Nguyệt Ly giật mình, sau đó lại đứng lên, hướng về Hoàng đế khẽ khom người nói:

"Phụ hoàng, nhi thần có một chuyện muốn nhờ."

"A…?" Hoàng đế có chút ngạc nhiên, nhìn hắn, trong mắt mang theo suy nghĩ "Chuyện gì?" Ông biết hắn luôn luôn có dã tâm, nhưng ông cũng không cho rằng chuyện này có gì xấu. Bởi vì ông cũng nhìn ra được, hắn bất kể là mưu lược, hay những phương diện khác đều đủ để đảm nhiệm ngôi vị đế vương, chỉ là chuyện có thể khiến cho hắn mở miệng muốn nhờ, là cái gì?

“Phụ hoàng, nhi thần muốn xin phụ hoàng ra một phong thư, cầu thân với Lan Quốc." Mộc Nguyệt Ly nói.

Lời của hắn ngược lại làm Hoàng đế có chút ngạc nhiên, có điều ngẫm lại cũng đúng…, hắn đến giờ tuy có vài trắc phi, nhưng vị trí Thái Tử Phi vẫn còn để trống. Nhưng cầu thân với Lan Quốc?

"Hoàng nhi thích vị công chúa nào ở Lan Quốc?" Giữa hai chân mày ông nhẹ nhàng nhíu lại, hai nước kết thân không phải là không tốt, nhưng bây giờ tình hình các nước nói ra cũng có chút phức tạp. Bề ngoài hòa bình, nhưng bên trong đều có tính toán. Hơn nữa, lúc lâm triều những đại thần kia đa số đều đứng về phía Ngũ hoàng tử, hiện giờ ông rất hoài nghi có phải có nước khác nhúng tay vào chuyện của Quân Quốc hay không? Lấy gì đảm bảo trong đó không có Lan Quốc? Với lại, nếu công chúa Lan Quốc là Thái Tử Phi, cũng chính là hoàng hậu tương lai. Nhưng nếu tâm tư vị công chúa này không có ở trên người hắn, vậy sau này mọi chuyện sẽ càng thêm phiền toái.

https://thuviensach.vn

"Không, phụ hoàng. Người nhi thần nghĩ tới cũng không phải là công chúa." Mộc Nguyệt Ly lắc đầu một cái.

"Không phải công chúa?" Hoàng đế nhìn hắn, "Không phải công chúa, chẳng lẽ là Quận chúa?"

"Thưa không." Mộc Nguyệt Ly lần nữa lại lắc đầu: "Phụ hoàng, nàng ấy là con gái của tướng quân Lan Quốc Âu Dương Ngự, Âu Dương Tĩnh."

"Cái gì?" sau khi Hoàng đế nghe đến tên Âu Dương Tĩnh, vẻ mặt đại biến. Quả quyết từ chối."Không được, con không thể cùng với nàng ấy kết thân được." Hoàng đế tuyệt đối không ngờ, người trong lòng con trai lại có thể là Âu Dương Tĩnh. Đây chính là em gái của hắn đó, bọn họ làm sao có thể ở chung một chỗ?

Trái lại, Mộc Nguyệt Ly bị thái độ mạnh mẽ của phụ hoàng làm cho kinh ngạc, hắn nhìn hoàng đế. Hắn không biết vì sao phụ hoàng lại có phản ứng mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ bởi vì đối phương là con gái đại tướng quân địch quốc? Chẳng lẽ phụ hoàng lo lắng Âu Dương Tĩnh nếu tới đây, mà trong lòng còn nghĩ về Lan Quốc sao? Có điều đừng nói là hoàng đế, dù là hắn, hắn cũng hoài nghi có thể thuận lợi như vậy không? Nhưng nếu kết thân thành công, hắn nhất định sẽ dùng mọi cách để Âu Dương Tĩnh thật sự ngoan ngoãn nghe theo ý hắn. Thậm chí, dù phải dùng thuật Thôi Hồn khống chế nàng, hắn cũng không tiếc.

"Phụ hoàng, người phản đối? Tại sao?" Mộc Nguyệt Ly hỏi lại.

Hoàng đế nhìn hắn, muốn nói lại thôi, muốn đem chuyện Âu Dương Tĩnh nói cho hắn biết. Nhưng lại lo lắng sẽ khiến cho hoàng hậu và các phi Tần khác đã từng ôm hận với Linh Nhi biết được, dẫn tới phiền toái cho con gái. Có điều, có lẽ giờ phút này ông chỉ hoàn toàn đặt mình vào vai trò của người cha, lại đã quên mất Âu Dương Tĩnh là một nhân vật lợi hại thế nào.

https://thuviensach.vn

"Tóm lại, các con không thể ở bên nhau." Trầm mặc một hồi lâu, rốt cuộc Hoàng đế chỉ nói một câu như vậy.

Mộc Nguyệt Ly nhìn vẻ mặt hoàng đế, trong lòng cũng bắt đầu hoài nghi, nếu lúc trước hắn còn lo ngại nguyên nhân có thể phụ hoàng sẽ cho là chuyện này không có gì tốt. Nhưng bây giờ, thái độ này của ông ấy ngược lại càng khiến người ta thêm hoài nghi trong đó có gì không ổn?

Hoàng đế dường như cũng cảm thấy thái độ của mình có vấn đề, nhìn Mộc Nguyệt Ly trầm mặc, ông mấp máy môi, sau đó chuyển đề tài:

"Hoàng nhi, đối với chuyện lâm triều hôm nay con có ý kiến gì không?"

Mộc Nguyệt Ly hiểu là Hoàng đế muốn nói sang chuyện khác, cũng biết chuyện của hắn đã hoàn toàn sụp đổ. Mặc dù trong lòng cũng có chút khó chịu, nhưng chuyện lúc lâm triều cũng là một chuyện làm hắn tương đối không thoải mái, vì vậy cũng thảo luận.

"Phụ hoàng, nhi thần cảm thấy chuyện này không đơn giản, chỉ sợ sau lưng có âm mưu." hắn hoàn toàn không đề cập tới, rằng hắn đang sợ ngôi vị thái tử bị uy hiếp, dĩ nhiên, dù sao thì hiện giờ hắn vẫn chưa chính thức đăng cơ, nếu phụ hoàng muốn chọn lại thái tử, hắn cũng không có cách nào. Cho nên không cần thiết biểu hiện quá mức, ngược lại khiến cho phụ hoàng sinh lòng phản cảm.

"Trẫm cũng nghĩ vậy." Hoàng đế gật đầu một cái.

"Phụ hoàng, nhi thần nghe được một chút tin tức. Nghe nói Yên Quốc, Quân Quốc và Lan Quốc đang âm thầm ủng hộ Ngũ hoàng đệ." Mộc Nguyệt Ly nói xong, sau đó khẽ thở dài một tiếng, nói tiếp, "Nhi thần cũng không phải lo lắng ngôi vị thái tử bị Ngũ hoàng đệ cướp đi, nhưng dù sao cũng cảm thấy ba nước này lại có thể liên kết thành một, hơn nữa còn để ý tới Quân Quốc của chúng ta, thật sự không phải là chuyện tốt, không biết bọn họ đang có tính toán gì?"

https://thuviensach.vn

Hoàng đế cũng nhẹ nhẹ gật đầu, ông đương nhiên hiểu rõ hắn để ý đến ngôi vị thái tử, nhưng lời của hắn cũng đúng, ba nước này liên thủ làm một chẳng lẽ là muốn đối phó Quân Quốc sao? Nghĩ tới đây, ông cũng cảm thấy có chút đau đầu.

Mộc Nguyệt Ly thấy Hoàng đế có vẻ phiền lòng, vội vàng nói:

"Phụ hoàng, người cũng đừng lo lắng. Mặc kệ bọn họ có âm mưu gì rồi cũng sẽ biểu hiện ra thôi, bảo trọng long thể quan trọng hơn."

Hoàng đế gật đầu một cái, khoát tay áo nói:

"Được, con lui xuống trước đi."

"Vâng." Mộc Nguyệt Ly hành lễ với Hoàng Đế, lập tức rời đi.

Ra khỏi Ngự Thư Phòng, Mộc Nguyệt Ly không trở về Đông cung, mà đi về phía ngoài cung, mục tiêu của hắn chính là biệt trang.

Hôm nay, mặt trời không phải quá nóng, trái lại có chút ấm áp. Vào thu cảm giác để lại vài phần mát mẻ.

"Chủ nhân, người đã tới." Quản gia thấy Mộc Nguyệt Ly xuất hiện ở biệt trang, vội hành lễ.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, sau đó đứng lại, hơi trầm tư suy nghĩ, sau một lúc lâu, hỏi:

"Nàng ấy đi rồi sao?"

Quản gia tất nhiên hiểu hắn nói nàng là chỉ Âu Dương Tĩnh, đến bây giờ ông vẫn không hiểu, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Có điều chủ nhân trái lại đã đoán sai, Âu Dương cô nương cũng không có rời đi.

"Chủ nhân, Âu Dương cô nương còn ở đây."

https://thuviensach.vn

"Không đi?" Mộc Nguyệt Ly cũng ngây ngẩn cả người, sau đó xoay người đi nhanh về hướng viện của Âu Dương Tĩnh.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 19: Đạo Sĩ Xuất Hiện

"Sao nàng không đi?"

Mộc Nguyệt Ly vừa tới sân thì nhìn thấy Âu Dương Tĩnh đang nhàn nhã ngồi trên ghế đá trong viện, thỏa mãn ngắm nhìn hoa thu bên cạnh. Trên bàn đá đặt mâm đựng trái cây, nước trà, hoàn toàn là phong cách của đại tiểu thư. Nghe được giọng của hắn, miễn cưỡng quay đầu lại liếc hắn một cái.

"Không phải ngài mời ta tới sao?" Chữ mời kia được tăng thêm âm điệu, rõ ràng nói cho hắn biết. Mời Thần đến thì dễ, tiễn Thần đi rất khó.

Mộc Nguyệt Ly không biết Âu Dương Tĩnh rốt cuộc đang giở trò quỷ gì? Nhưng nàng không đi, thật ra trong lòng hắn trái lại thấy vui. Hắn sinh ra tôn quý, từ trước đến nay muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Không thành công đánh hạ nữ tử Âu Dương Tĩnh này, chuyện này thật sự để lại trong lòng hắn một vết thương. Nếu nàng ở lại, có lẽ hắn còn có chút hy vọng mỏng manh.

Mộc Nguyệt Ly rời chỗ ngồi đến bên cạnh Âu Dương Tĩnh, gật đầu với nàng một cái:

"Nếu nàng không đi, vậy cũng đừng hối hận."

Hai mắt Âu Dương Tĩnh liếc hắn, quay đầu lại không hề nhìn hắn nữa. Hoàn toàn coi hắn như một bối cảnh.

Trong lòng Mộc Nguyệt Ly như muốn nói gì đó, nhưng rốt cuộc cái gì cũng nói không ra, trực tiếp phất tay áo rời đi.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh nhìn Mộc Nguyệt Ly đi rồi, khóe miệng nhếch lên, lộ ra nụ cười quỷ dị. Nàng không đi, đương nhiên là vì muốn xem kết quả kế tiếp của Mộc Nguyệt Ly.

Thời gian như nước, Âu Dương Tĩnh ở trong biệt trang ngược lại nhận ra một điều, khoảng thời gian này bản thân một chút cũng không có cảm giác là con tin. Vốn dĩ Mộc Nguyệt Ly cũng không căn dặn hạ nhân làm khó dễ gì nàng, mặc dù bọn họ cũng không có khả năng đó.

Màn đêm buông xuống, ánh trăng đúng hạn lại lên.

Âu Dương Tĩnh vừa chuẩn bị nằm xuống ngủ, lại thấy Vân Khinh Cuồng xuất hiện trong phòng. Nàng tất nhiên ngồi dậy, nhìn hắn hỏi:

"Cuồng, không phải ngươi nói là có chuyện trở về chỗ của ngươi sao?" Hổ Vương, chắc hắn cũng có một đám binh tướng.

Vân Khinh Cuồng lắc đầu một cái, ngồi vào cái ghế bên cạnh, đáp:

"Ta đúng là phải về, có điều ở trên đường gặp được An nhi. Hắn chạy tới nơi này, đoán chừng sau một ngày là có thể vào thành. Ta đã cho người của Dẫn Lâu đi tiếp ứng hắn."

Âu Dương Tĩnh nghe nói Âu Dương An tới, trên mặt lộ ra nụ cười. Lần này vì chuyện của Âu Dương Ngự và Tô Ngâm Duyệt, bọn họ đã chia tay suốt hơn một tháng, bây giờ muốn gặp nhau, dĩ nhiên là tình ý lâu dài.

"Được, ta biết rõ rồi." Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, "Phụ thân ta và Duyệt tỷ bên kia thế nào?"

"Không có gì, đệ đệ ngươi trông vô cùng tốt. Bọn họ biết ngươi không sao, tất nhiên cũng yên tâm. Âu Dương tướng quân đã đến biên quan, cho nên An mới có thể rút ra chút thời gian vội chạy tới đây." Vân Khinh Cuồng thay bọn họ giải thích.

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng tốt." Âu Dương Tĩnh gật đầu, "Ngày mai ta sẽ đi gặp Tử Thư" Cũng nên cùng bọn họ thương lượng bước tiếp theo của kế hoạch phải làm gì.

Vân Khinh Cuồng cũng gật đầu, hai người ngồi nán lại nói chuyện được một lúc, Vân Khinh Cuồng mới rời đi.

Ngày hôm sau, Âu Dương Tĩnh muốn ra khỏi trang. Nhưng Mộc Nguyệt Ly không ở trong trang, quản gia không làm chủ được, cũng không ngăn được nàng. Đành phải một mặt phái người đi thông báo Mộc Nguyệt Ly, một mặt phái người đi theo phía sau Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh quay đầu lại nhìn hai tên hộ viện, chỉ cười cười, cũng không coi là quan trọng lập tức đi ra ngoài. Muốn đi thì cùng đi, để xem các ngươi có thể theo tới bao lâu.

.....

Bên kia, lúc Mộc Nguyệt Ly nhận được tin tức, thì Âu Dương Tĩnh đã ra khỏi trang, ánh mắt thâm thúy híp lại. Âm thầm tự hỏi, có phải nàng muốn đi gặp ai đó hay không? Sau một phen suy nghĩ, hắn lập tức đứng lên, dẫn theo người xuất cung, chuẩn bị đi tìm hiểu Âu Dương Tĩnh rốt cuộc sẽ làm gì để đối phó với hắn?

Ra khỏi cung, trên người Mộc Nguyệt Ly là một bộ cẩm y màu bạc, tác phong nhanh nhẹn. Mặc dù người khác không biết thân phận của hắn, nhưng nhìn bề ngoài tuấn tú như vậy, cũng khiến người ta cảm thấy chói mắt.

Mộc Nguyệt Ly không để ý đến chuyện người khác đang quan sát, hắn mang theo thị vệ chạy đuổi theo ám hiệu mà hộ viện để lại sau lưng Âu Dương Tĩnh. Ngay trong lúc chuyển qua đường tắt thì có người ngăn cản đường đi của hắn.

https://thuviensach.vn

"Vô Lượng Thọ Phật ——"

Một đạo sĩ xuất hiện trước mặt Mộc Nguyệt Ly, quần áo đạo sĩ từ trên xuống dưới đều cũ nát, mặc vào cũng không nghiêm cẩn (nghiêm chỉnh + cẩn thận), ngược lại còn rộng thùng thình, trên tay cầm cây phất trần, mà lông trên cây phất trần cũng không còn được mấy sợi. Tóm lại, vị đạo sĩ này cho người ta cảm giác chính là…...nói không được. (tả cái ông nì í ẹ thiệt..đọc mừ méc cừ gúm)

"Đạo sĩ ở đâu ra, mau tránh đường." Thị vệ đi theo bên cạnh Mộc Nguyệt Ly vừa thấy vị đạo sĩ, lập tức phất tay, lên tiếng.

Đạo sĩ kia trái lại không để ý đến lời nói quá đáng của thị vệ, hai mắt nhìn chằm chằm Mộc Nguyệt Ly. Nhìn như không có chút nào để ý, nhưng lại toát ra vài phần cơ trí.

Mộc Nguyệt Ly cũng không lên tiếng, cứ mặc cho đạo sĩ kia nhìn.

Đạo sĩ nhìn một hồi lâu, đột nhiên chậc..chậc..chậc.. lên giọng nói:

"Tốt cho một tướng Đế Long, đáng tiếc, đáng tiếc....."

Vẻ mặt vốn là không có biểu cảm gì, sắc mặt Mộc Nguyệt Ly đột nhiên đại biến, nhìn chằm chằm đạo sĩ. Ông ta lại có thể nhìn ra mình là tướng Đế Vương, nhưng đáng tiếc là có ý gì?

Chẳng qua đạo sĩ kia cũng không cho hắn câu trả lời, ngược lại phe phẩy cây phất trần chỉ còn dư lại mấy sợi lông, lắc đầu ngoảnh mặt rẽ qua một đường khác mà đi.

Mộc Nguyệt Ly sững sờ đứng nguyên tại chỗ, sau đó bước nhanh đuổi theo đạo sĩ:

"Đạo trưởng, xin dừng bước."

https://thuviensach.vn

Đạo sĩ kia lập tức giật mình, khóe miệng treo nụ cười, sau đó quay người lại, nhìn Mộc Nguyệt Ly, cười hề hề hỏi:

"Công tử tìm bần đạo có chuyện gì?"

Mộc Nguyệt Ly quan sát vị đạo sĩ kia, mặc dù nhìn bề ngoài của ông ta đúng thật là không thể nào thu hút, nhưng nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện trên người ông ta có một loại khí chất đặc biệt, chẳng lẽ là một vị cao nhân sao?

Mộc Nguyệt Ly cân nhắc tâm lý một phen, sau đó hướng về đạo sĩ cúi người, chắp tay nói:

"Không biết đạo trưởng có thời gian không, tại hạ muốn mời đạo trưởng đến quán trà gần đây ngồi một chút."

Nhóm thị vệ theo sau Mộc Nguyệt Ly khó hiểu, nhưng cũng biết chủ nhân phải có tính toán của mình. Cho nên cũng không lên tiếng.

Đạo trưởng chỉ nhìn Mộc Nguyệt Ly, cười cười, sau đó cái gì cũng không nói, chỉ theo hướng quán trà đi tới.

Hai thị vệ liếc mắt ra hiệu, cảm giác được vị đạo sĩ này là lạ.

"Đi thôi." Mộc Nguyệt Ly nói với bọn thị vệ, sau đó cùng bước theo đạo sĩ.

Đến quán trà, Mộc Nguyệt Ly chọn một gian phòng thanh nhã, lão đạo sĩ lại không khách sáo ngồi thẳng vào ghế chủ.

Hai thị vệ thấy thế, trong lòng tức giận, đang muốn quở trách. Lại bị Mộc Nguyệt Ly lén đưa ánh mắt bảo lui xuống, để bọn thị vệ đứng chờ ngoài cửa. Hắn cũng cho tiểu nhị lui xuống, sau đó tự mình rót trà mời đạo sĩ.

https://thuviensach.vn

Đạo sĩ nhìn hắn, cũng không khách sáo bưng chung trà lên uống. Uống xong, lúc này mới nhìn Mộc Nguyệt Ly, nói:

"Công tử có gì muốn hỏi, cứ nói thẳng. Lão đạo không thích lôi thôi quanh co."

Mộc Nguyệt Ly nghe vậy, khẽ mỉm cười, sau đó cũng ngồi xuống, nhìn đạo sĩ, mấp máy môi nói:

"Đạo trưởng, lời nói vừa rồi là có ý gì?"

Đạo trưởng nhìn hắn, híp mắt cười:

"Thái tử điện hạ thật sự không hiểu, hay là giả vờ không hiểu đây?" Ông ta trực tiếp chỉ ra thân phận của hắn.

Mộc Nguyệt Ly sửng sốt, thu hồi nụ cười, run sợ đứng lên:

"Xin đạo trưởng chỉ giáo."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 20: Âm Mưu

"Nếu ngươi muốn mọi chuyện được thành công, cần phải đề phòng một nữ tử. Bởi vì nàng ấy là trở ngại lớn nhất cho sự nghiệp của ngươi." Đạo sĩ cũng không nói lời vô nghĩa, trực tiếp nói một câu như vậy với Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly ngẩn ra, ánh mắt của hắn nhìn đạo sĩ càng thêm tin phục. Hắn đương nhiên biết, hiện tại nếu hắn muốn được chuyện, nhất định phải giải quyết Âu Dương Tĩnh, nàng ấy đúng là trở ngại lớn nhất.

"Đa tạ đạo trưởng nhắc nhở." Mộc Nguyệt Ly chắp tay về phía đạo sĩ, vẻ mặt trở nên run sợ hơn."Chỉ là nàng ta quá lợi hại, nhiều lần ta ra tay, nhưng kết cục vẫn không thắng được nàng ta." Mặc dù yếu thế, làm cho người ta cảm thấy hắn vô dụng. Mặc dù hắn không cam lòng nhưng vẫn không thể không thừa nhận, hắn thật sự không phải đối thủ của Âu Dương Tĩnh.

Đạo sĩ âm thầm cười lạnh, sau lưng nàng ta có Hổ Vương giúp đỡ. Hắn chỉ là người phàm, đương nhiên không phải đối thủ của nàng ta. Nhưng mà, mục tiêu của ông chính là Vân Khinh Cuồng, cho nên ông sẽ trợ giúp cho Mộc Nguyệt Ly.

"Thái tử không cần lo ngại, nàng ta tuy lợi hại. Có thể khống chế muông thú, nhưng rốt cuộc cũng chỉ là một người phàm."

"Đạo trưởng có cách?" Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly sáng lên, chỉ cần có thể đối phó Âu Dương Tĩnh. Hắn không còn sợ ngôi vị Hoàng đế sẽ không phải là của hắn.

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên." Lão đạo cười híp mắt vuốt mấy sợi râu của mình.

"Kính xin đạo trưởng chỉ giáo." Mộc Nguyệt Ly vẫn cúi đầu, chắp tay nói.

Đạo trưởng vuốt râu, sau đó nhìn Mộc Nguyệt Ly nói:

"Ta và ngươi gặp nhau cũng là có duyên, được, lão đạo ta sẽ giúp ngươi."

"Đa tạ đạo trưởng." Mộc Nguyệt Ly mừng rỡ.

Đạo trưởng khoát tay áo, sau đó khép lại năm ngón tay phải. Dáng vẻ như đang thể hiện đo lường tính toán cao thâm.

Mộc Nguyệt Ly không dám lên tiếng quấy rầy, vẫn ngồi bên cạnh nhìn cẩn thận.

"Khó trách, khó trách....." Sau một lát, đạo trưởng kia buông lỏng ngón tay. Lại thể hiện dáng vẻ không ngờ tới, lắc đầu.

"Đạo trưởng?" Mộc Nguyệt Ly không biết ông ta tính toán ra được chuyện gì.

Đạo sĩ nhìn Mộc Nguyệt Ly, lắc đầu một cái, thấy được ánh mắt đối phương lo lắng, lúc này mới mở miệng nói chuyện:

"Khó trách nàng ta có thể điều khiển muông thú, thì ra bên cạnh nàng ta có cao nhân."

"Cao nhân? Cao nhân nào?" Mộc Nguyệt Ly ngẫm nghĩ lại, cũng không phát hiện bên cạnh Âu Dương Tĩnh có nhân vật lợi hại nào.

Vẻ mặt đạo sĩ kia lại càng lộ ra bí hiểm, thậm chí mang theo một chút kỳ diệu làm Mộc Nguyệt Ly cũng không hiểu.

https://thuviensach.vn

"Thái tử điện hạ có từng thấy qua một con Bạch Hổ mắt xanh bên người nàng ta không?" Giọng đạo sĩ để thấp hơn một chút.

Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, nhớ tới Bạch Hổ, hắn ngược lại nhớ ra đã sơ xuất một chuyện.

"Lúc đó, lần đầu tiên ta gặp Bạch Hổ, là một con Hổ thật to, con ngươi màu xanh biếc. Oai phong lẫm lẫm, rất khí phách. Nhưng đúng là kỳ quái, sau này lại thấy bên cạnh nàng có một con Bạch Hổ mắt xanh biếc, nhưng chỉ là một con Bạch Hổ nhỏ...."Không biết con Hổ lớn kia chạy đi đâu rồi.

"Thật ra thì hai con hổ này là một." Đạo trưởng thần bí nói một câu.

"Cái gì?" Mộc Nguyệt Ly đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo vẫn muốn làm rõ lời của ông ta nói: "Ý của đạo trưởng là, Bạch Hổ nhỏ chính là Bạch Hổ lớn kia? Nhưng làm sao có thể? Giữa bọn chúng sao có thể chênh lệch nhiều như vậy?" Mặc dù hắn cũng từ nghĩ vậy, tuy nhiên Hổ nhỏ và Hổ lớn vóc dáng không giống nhau, nhưng bề ngoài, còn có ánh mắt thì đều giống nhau.

"Nó chính là cao nhân lão đạo đang muốn nói tới." Đạo sĩ nhiều lần vuốt chòm râu.

Mộc Nguyệt Ly lắc đầu một cái, bày tỏ mình không hiểu.

"Được, đã đáp ứng giúp thái tử một tay. Lão đạo sẽ tiết lộ một chút Thiên Cơ." Đạo sĩ thấy thế, nói: "Thật ra thì Bạch Hổ kia cũng không phải là Hổ bình thường, mà là Hổ Vương tu luyện đắc đạo. Có thể biến ảo hình người, việc dù to hay nhỏ đối với hắn ta cũng chỉ là chuyện rất đơn giản....."

"Hổ Vương?" Mộc Nguyệt Ly hoảng sợ không thôi, có loại cảm giác như đang nghe chuyện thần thoại. Thì ra trên thế giới này thật sự có thần tiên, yêu quái tồn tại, hắn còn tưởng, mọi người đang kể chuyện vui.

https://thuviensach.vn

"Không sai." Đạo sĩ nặng nề gật đầu một cái, "Nàng ta có thể dùng tiếng tiêu gọi vạn thú, đại khái là vì có quan hệ khế ước với Hổ Vương. Hơn nữa, e là nàng ta không chỉ có chút bản lĩnh này."

Mộc Nguyệt Ly đã hoàn toàn tin tưởng lời nói của đạo sĩ, khó trách Âu Dương Tĩnh chỉ là một nữ tử bình thường, lại có thể ngay cả Nhuyễn Cốt Tán cũng không hạ nổi nàng? Thì ra trong đó còn có nhiều nguyên nhân như vậy. Nhưng nàng ấy đã có Hổ Vương giúp đỡ, vậy hắn làm sao đối phó với nàng?

"Kính xin đạo trưởng mở cho một con đường." Mộc Nguyệt Ly lại chắp tay với đạo trưởng.

"Được." Đạo trưởng gật đầu, "Hiện giờ Hổ Vương đang có chuyện, tạm thời không còn ở bên cạnh Âu Dương Tĩnh nữa. Nếu ngươi muốn đối phó nàng ta, lúc này chính là thời gian thích hợp nhất." Trong lòng ông cười lạnh, chỉ cần Âu Dương Tĩnh gặp chuyện không may. Vì ký kết khế ước, Hổ Vương và người như nhau, sẽ cùng nhau mất đi một chút pháp lực, đến lúc đó, ông có thể thừa dịp lúc pháp lực yếu nhất để ra tay. Mà Âu Dương Tĩnh đối với ông, lại là một uy hiếp. Bởi vì nàng ta có số mệnh kỳ lạ, ở trên người nàng ta lại có được khế ước của Hổ Vương, khiến ông không cách nào đến gần nàng ta.

"Vậy ta phải ra tay thế nào?" Chân mày Mộc Nguyệt Ly cau lại cùng một chỗ: "Cho dù Hổ Vương không có ở đây, bản lĩnh của nàng ấy cũng không thể coi thường." Huống chi Âu Dương Tĩnh hình như miễn dịch đối với các loại độc dược.

"Yên tâm, lão đạo sẽ có diệu kế." Đạo sĩ gật đầu một cái, sau đó đưa tay từ trong túi áo lấy ra một cái bình, nhìn hắn nói, "Ở đây có một loại dược, không màu không mùi, chỉ cần nhỏ một giọt vào trong đồ ăn của nàng ta, có thể khiến cho công lực của nàng ta mất đi một canh giờ....."

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly nhận lấy bình dược, nhưng có chút chần chờ.

"Thật có tác dụng sao? Lần trước ta dùng Nhuyễn Cốt Tán, nàng ấy một chút chuyện cũng không có."

"Dược bình thường đối với nàng ta dĩ nhiên là không dùng được." Đạo sĩ cũng không buồn bực, chỉ lắc đầu một cái: "Dược này của lão đạo không phải là dược bình thường, bảo đảm có tác dụng."

Mộc Nguyệt Ly thấy ông ta khẳng định như vậy, gật đầu một cái. Sau đó đem bình dược cất vào, hướng về ông ta chắp tay nói:

"Đa tạ đạo trưởng!"

Sau khi Mộc Nguyệt Ly mang theo thị vệ rời đi, lão đạo trưởng đứng ở bên cửa sổ nhìn bóng dáng của bọn họ dưới phố. Sau đó ông trở lại gian phòng, đột nhiên gỡ chòm râu xuống, lập tức xuất hiện một luồng ánh sáng ẩn hiện. Nhìn kỹ, làm gì có đạo trưởng nào. Ngược lại hiện ra là một thanh niên trẻ tuổi, mái tóc màu xanh, đôi mắt màu hổ phách, xem ra hắn và Vân Khinh Cuồng không khác nhau lắm, lại khác biệt ở chỗ khí phách của hắn vô cùng cuồng ngạo, mà trong nội tâm còn lộ ra chút tà khí.

"Hừ hừ, Hổ Vương, chờ xem, chỉ cần nàng ta xảy ra chuyện, ta xem ngươi cũng là bại tướng dưới tay ta thôi."

Dứt lời, bóng dáng hắn thoáng một cái, biến mất khỏi gian phòng trang nhã.

.....

Bên kia, Âu Dương Tĩnh nhẹ nhõm vì bỏ rơi được hai hộ viện. Đi vào trong cửa tiệm của một gia đình trên con phố khác.

https://thuviensach.vn

Chưởng quầy cửa hàng vừa thấy nàng, ánh mắt sáng lên. Sau khi quan sát chung quanh không có người khả nghi, hắn lập tức nghênh đón. Nói nhỏ:

"Chủ nhân, người đã tới."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 21: Trúng Chiêu

"Chủ nhân, người đã tới."

Âu Dương Tĩnh gật đầu, theo chưởng quỹ đi vào sân sau cửa hàng. Hai người vòng qua từ cửa sau đi ra ngoài, qua phía bên kia đường. Ước chừng sau nửa canh giờ, đến chỗ bộ phận của Dẫn Lâu thành lập trong Quân Quốc. Đó là một tòa viện nhìn như không có gì đặc biệt, không quá chói mắt, cũng không dễ dàng khiến người khác hoài nghi.

Âu Dương Tĩnh sau khi tiến vào đại sảnh. Tống Tử Thư, Bạch Ngọc bọn họ đã sớm chờ ở nơi đó, vừa thấy bóng dáng của nàng, tất cả mọi người cùng đứng lên.

"Chủ nhân ——" thấy chủ nhân bình yên vô sự, tất cả mọi người đều yên tâm. Mặc dù bọn họ cũng tin tưởng vào năng lực của chủ nhân, nhưng có đôi khi cũng sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, trong lòng bọn họ vẫn còn lo lắng.

"Ừ." Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, "Các ngươi vất vả rồi." Nàng đi tới ghế chủ ngồi xuống.

"Chủ nhân có trở về biệt trang thái tử nữa không?" Tống Tử Thư hỏi trước.

"Không, vẫn phải trở về." Ánh mắt Âu Dương Tĩnh nheo lại, trò hay còn chưa diễn xong mà.

"Tối nay, đại ca sẽ đến. Các ngươi phái người đi đón huynh ấy. Đem tình hình của ta bây giờ nói cho huynh ấy biết, mặc khác, những chuyện tiếp

https://thuviensach.vn

theo vẫn dựa theo kế hoạch tiến hành."

"Vâng." đám người Tống Tử Thư gật đầu một cái.

Âu Dương Tĩnh khẽ vuốt cằm, cùng bọn họ thương lượng một chút chi tiết. Lúc này mới đứng lên, rời đi. Đoán chừng hai hộ viện kia bị nàng bỏ rơi đã sắp phát điên rồi.

.....

Lúc Âu Dương Tĩnh trở lại biệt trang thái tử, đã là hoàng hôn. Hai hộ viện cũng về từ sớm, thấy nàng thì vẻ mặt rất là cổ quái, dường như có chút không cam lòng.

Âu Dương Tĩnh không để ý đến bọn họ, trực tiếp trở lại trong viện. Như là chủ nhân, phân phó hạ nhân chuẩn bị cơm tối cho nàng. Nàng cũng không lo lắng Mộc Nguyệt Ly sẽ cho người gian lận gì trong thức ăn, trên căn bản nàng dù sao cũng là bách độc bất xâm rồi.

Sau khi nhóm tỳ nữ dọn thức ăn lên, nàng mới chậm rãi nâng đũa lên dùng bữa.

Lúc nàng đang dùng cơm, Mộc Nguyệt Ly lại đứng ở một gian phòng khác trong trang, thị vệ đứng bên cạnh. Vẫn không nhúc nhích nhìn ngoài cửa sổ, ánh sáng hào quang mỹ lệ đã tản đi, bầu trời dần dần ảm đạm.

Tối hôm nay, sẽ có kết quả.

Âu Dương Tĩnh buông chén đũa xuống, nghĩ đến tình hình sắp tới lại lộ ra nụ cười. Nàng không nhúc nhích, vẫn ngồi ở đó chờ tỳ nữ tới thu dọn bàn ăn. Nhưng không ngờ, hôm nay người đến không phải tỳ nữ, mà là Mộc Nguyệt Ly và thị vệ của hắn.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh vẻ mặt khẽ biến, nàng nhạy bén cảm giác được dường như có chút gì đó không đúng. Có điều nàng cũng không có gì không ổn, nên ngẩng đầu lên nhìn Mộc Nguyệt Ly, kéo môi cười một tiếng:

"A, thái tử điện hạ đại giá quang lâm, thật đúng là thất lễ."

Mộc Nguyệt Ly không nói gì, ánh mắt thâm thúy cẩn thận quan sát Âu Dương Tĩnh. Nhìn vẻ mặt nàng bình thường, cảm thấy khó hiểu, không biết nàng có giống như lời đạo trưởng kia nói hay không, sau khi ăn vào loại dược không màu không mùi kia, tạm thời sẽ mất đi công lực. Hắn cũng không dám mạo muội tiến lên, ngộ nhỡ nàng không có mất đi công lực, hắn mà tiến lên thì chính là tự tìm đường chết rồi.

Đôi bên cứ như vậy quan sát lẫn nhau, nhưng cũng không nói thêm gì. Bốn phía an tĩnh có chút quỷ dị, bầu trời ngoài cửa sổ đã hoàn toàn tối đen, may mắn còn có ánh sao lưa thưa lóe sáng, ngược lại giữa đêm tối thêm vào một chút điểm sáng.

Âu Dương Tĩnh cảm thấy không được bình thường, chuẩn bị mở miệng, vừa rồi trong thức ăn hình như có gì đó không đúng. Bởi vì nàng lại có cảm giác sức mạnh trong cơ thể nàng đã biến mất, điều này khiến cho nàng hung hăng cau mày lại, nhưng ở bên ngoài cũng không biến sắc. Chỉ là suy nghĩ thật nhanh, trong thức ăn này rốt cuộc đã bỏ cái gì vào trong đó?

Nói không khủng hoảng là giả, nàng vẫn dựa vào năng lực của chính mình, cho nên hoàn toàn không đem Mộc Nguyệt Ly để vào trong mắt. Lại không ngờ tới hắn có thể hạ dược một lần nữa, hơn nữa còn lợi hại như thế. Nói ra, cũng chỉ có thể trách mình quá sơ suất. Lần này để cho nàng rút ra được kinh nghiệm, sau này tuyệt đối không thể khinh địch.

Chỉ là, kế tiếp sẽ đối mặt thế nào với chuyện trước mắt? Điểm này làm cho nàng có chút lo lắng. Có điều thật may là mặc dù linh lực bị mất hết,

https://thuviensach.vn

nhưng nàng vẫn còn có thể thổi tiêu gọi thú, một khả năng có thể bảo vệ mình.

Gió đêm thổi lất phất, vung lên vài sợi tóc, mùa thu mang đến cảm giác mát lạnh.

Mộc Nguyệt Ly như không kiên nhẫn chờ đợi được, một tay ra dấu cho thị vệ. Rất nhanh, thị vệ soàn soạt một tiếng rút kiếm ra, hướng tới Âu Dương Tĩnh tấn công.

Âu Dương Tĩnh biết Mộc Nguyệt Ly để cho thị vệ đến kiểm tra nàng có là thật sự trúng chiêu hay không, tay nàng cầm lên cây sáo bằng ngọc bên hông ngăn cản thị vệ kia tấn công, nhưng không ngờ cây sáo bằng ngọc lại từ trong tay bỗng chốc rơi xuống đất. Trong lòng nàng lúc này mới kinh hãi, thậm chí sức lực cầm tiêu cũng không có, đừng nói đến chuyện lấy Tử Nguyệt thần kiếm ra. Xem ra dược kia quả nhiên bá đạo, so sánh với nhuyễn cốt tán còn lợi hại hơn nhiều.

Thị vệ cầm kiếm trong tay sau khi nhìn thấy tiêu của Âu Dương Tĩnh rơi xuống đất, tránh né tấn công của nàng. Xoay một cái trở về lại bên cạnh Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly vừa rồi cũng nhìn thấy rất rõ ràng, quả nhiên, linh lực của Âu Dương Tĩnh đã bị mất. Đồng thời trong lòng thật sự rung động, dược đạo sĩ kia cho đúng là lợi hại, dứt khoát là hơn Nhuyễn Cốt Tán gấp trăm ngàn lần.

Âu Dương Tĩnh vô lực ngã ở trên ghế, lần này đúng thật là yếu đuối vô lực. Lần đầu tiên nàng có loại cảm giác này, giống như nàng là cá đang nằm trên thớt, mặc người chém giết, thật sự là cực kỳ thống hận.

"Ngươi muốn thế nào?" Nàng nhìn Mộc Nguyệt Ly, bây giờ mặc dù dáng vẻ trúng chiêu vô lực của nàng rất chật vật, có điều về mặt khí thế, nàng sẽ không thua cho hắn một chút nào.

https://thuviensach.vn

Thân thể vẫn đang căng thẳng của Mộc Nguyệt Ly từ từ thả lỏng trở lại, kéo một cái ghế qua. Hắn cũng ngồi xuống, hai chân xếp lên nhau, như một vị Quân Vương đối diện Thiên Hạ, cả gương mặt không chút nào che giấu được sự đắc ý của hắn. Dáng vẻ kia thật là làm Âu Dương Tĩnh nghĩ muốn đem hắn chém chết.

"Lát nữa, nàng sẽ biết."

Mộc Nguyệt Ly kéo dài khóe môi nói, chỉ thấy bóng dáng màu bạc thoáng một cái. Người đã sát đến gần, ngón tay thon dài bỗng chốc điểm một chút, trực tiếp phong bế huyệt đạo Âu Dương Tĩnh. Xem ra hắn đối với Âu Dương Tĩnh sợ hãi không ít.

Cũng đúng, đối với Âu Dương Tĩnh thì không thể dùng thái độ bình thường đối đãi.

Mộc Nguyệt Ly phất tay ra dấu cho thị vệ rời đi, hắn đích thân ôm Âu Dương Tĩnh vào lòng. Cái thân thể mềm mại kia, còn có hương thơm của xử nữ, đều khiến cho đáy lòng hắn xao động. Nhìn dung mạo tuyệt sắc, nữ tử có năng lực cùng hắn đối địch này. Nếu không có được nàng, chính là tiếc nuối cả đời của hắn. Mặc dù, có lẽ sẽ vì nàng mà bị giang hồ hủy diệt, nhưng cũng may ông trời rốt cuộc vẫn đứng về phía hắn. Gặp được đạo trưởng đạo hạnh cao thâm, bây giờ nàng mất đi linh lực. Chính là thời cơ tốt nhất, mà hắn cũng quyết định, sẽ không hủy diệt nàng nữa, mà sẽ giam cầm nàng ở bên người. Dù là bẻ gãy đôi cánh của nàng, huỷ bỏ năng lực của nàng, hắn cũng không buông tay.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 22: Rất Nhanh Trở Lại

"Ngươi tốt nhất nên đứng đắn một chút."

Âu Dương Tĩnh bị Mộc Nguyệt Ly thả xuống trên giường, ngọn nến trên bàn đã được đốt lên, gian phòng mờ mờ ảo ảo, lộ ra vài phần ám muội.

Tâm Âu Dương Tĩnh chợt lạnh, mắt như bị trúng độc. Hung hăng trừng mắt nhìn chằm chằm Mộc Nguyệt Ly, nếu tên nam tử này dám vươn đôi tay dơ bẩn kia đụng đến nàng, tốt nhất hắn nên cầu nguyện cho nàng chết đi, nếu không nàng sẽ khiến hắn đoạn tử tuyệt tôn.

Mộc Nguyệt Ly bị ánh mắt của nàng nhìn, trong lòng khẽ run lên, hiện giờ nàng rõ ràng như cá nằm trên thớt, chỉ có thể mặc cho hắn làm thịt. Vậy mà một chút khí thế cũng không giảm, hơn nữa hận ý kia giống như lưỡi dao sắc bén, xuyên suốt qua thân thể cắm vào thật sâu bên trong xương của hắn, làm cho hắn có cảm giác như đang trong chảo dầu sôi ở địa ngục.

Sau phút sững sờ, hắn lại thầm cười mình quá u mê. Nàng đã hoàn toàn bị hắn khống chế, còn sợ sự uy hiếp của nàng sao? Nghĩ đến đây, Mộc Nguyệt Ly từng bước từng bước đi về phía Âu Dương Tĩnh, sau đó đứng ở trước mặt nàng, từ trên cao nhìn xuống. Cảm giác như thế thật tốt, trời sinh hắn là mệnh Quân Vương, mà nàng phải là nữ tử quỳ gối dưới chân hắn.

"Âu Dương Tĩnh, không ngờ nàng cũng có ngày này." Nhìn đến ánh mắt oán hận của Âu Dương Tĩnh, Mộc Nguyệt Ly nhịn không được dùng lời nói châm chọc nàng. Sau đó thấy thần sắc nàng khẽ biến, trong lòng cảm thấy thật thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh hừ một tiếng, trả lời:

"Ta đúng là không ngờ, không ngờ tới đường đường thái tử Quân Quốc lại có thể liên tiếp sử dụng thủ đoạn bỉ ổi. Ta thật sự vì dân chúng Quân Quốc mà lo lắng, có một Quân Vương tương lai như vậy, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ thấy hổ thẹn....." Muốn đả kích nàng, hừ, không có cửa đâu.

"Ngươi ——" lúc này đổi lại là Mộc Nguyệt Ly phẫn hận trừng mắt liếc Âu Dương Tĩnh, nữ tử này đúng là không có một điểm nào đáng yêu. Tình thế đã như vậy rồi, còn không biết chịu thua.

"Nàng nói đi, cho dù nàng có nói nhiều hơn nữa thì thế nào? Bây giờ người bị làm thịt cũng không phải là ta." hắn hít thật sâu hai cái, cố đè xuống lửa giận trong đáy lòng. Hừ, ta không so đo với nàng, dù sao lát nữa, nàng cũng sẽ mặc cho hắn tự tay xử lý.

"Có điều ——" Mộc Nguyệt Ly xấu xa cười một tiếng, ánh mắt mang theo vài phần cợt nhã đảo qua thân thể Âu Dương Tĩnh. "Chút nữa, nàng cũng không còn tinh lực mà nói những lời này." Dứt lời, hắn đưa tay cởi áo khoác của mình ra.

Âu Dương Tĩnh nhìn động tác của hắn, ánh mắt lạnh như băng bắn tới hướng Mộc Nguyệt Ly. Tên nam tử này tốt nhất nên giết chết nàng, nếu không thì.. bà cô ta nhất định sẽ tìm tám, mười nam tử đến thô bạo cây hoa cúc của hắn. (mọi người chắc hỉu đc câu này nhỉ)

Mộc Nguyệt Ly không biết giờ phút này trong lòng Âu Dương Tĩnh nghĩ gì, nếu không nhất định sẽ hộc máu mà chết. Đừng nói gì đến chuyện ham muốn. Hắn cởi quần áo, toàn thân ở bên trong chỉ còn sót lại áo lót màu trắng.

Trong đầu Âu Dương Tĩnh cũng đang nhanh chóng suy nghĩ, xem có cách nào để thoát thân hay không? Bên cạnh không có hộ vệ, Cuồng cũng không ở đây. Ngọc tiêu cũng không, lại không có sức lực. Trước mắt cũng

https://thuviensach.vn

chỉ có một tên nam tử không giấu được dục hỏa, tình cảnh của nàng vô cùng nguy hiểm. Lại không nghĩ ra được cách gì, vận mệnh của nàng thật sự gặp phải cảnh bị người ta cường bạo.

Nàng không sợ bị người cường bạo, cùng lắm thì coi như bị chó cắn mà thôi. Dù sao ở hiện đại, chuyện nam nữ hoan ái rất bình thường. Hơn nữa, có thể nói dáng vẻ của Mộc Nguyệt Ly cũng không tệ lắm. Nhưng nàng không thể chịu được bị người ta tính kế, lại càng không muốn để cho An thương tâm. Cho nên tuyệt đối không thể để hắn đụng đến nàng.

"Mộc Nguyệt Ly, ngươi tốt nhất cầu nguyện cho ta hôm nay chết đi. Nếu không, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết."

Mộc Nguyệt Ly hừ lạnh một tiếng, giờ còn uy hiếp hắn. Nàng quá ngây thơ rồi, hôm nay nếu buông tha nàng, hắn mới thật sự là sống không bằng chết. Cởi luôn chiếc áo lót, lộ ra thân thể cường tráng.

"Rất nhanh, ta sẽ cho nàng sống không bằng chết."

Dứt lời, Mộc Nguyệt Ly lập tức nhào về phía Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh cho rằng thật sự chạy trời không khỏi nắng rồi, nhưng biết ông trời vẫn còn có mắt. Sẽ không để cho gian kế của tiểu nhân được như ý.

Mộc Nguyệt Ly đè lên người Âu Dương Tĩnh, tay vừa chạm đến nàng đã nghe được giọng thị vệ từ ngoài phòng truyền đến:

"Chủ nhân ——"

Tay Mộc Nguyệt Ly cứng đờ, nghe tiếng thị vệ hắn thiếu chút nữa bắn ra vài câu thô tục. Ngay lúc vừa mới bắt đầu, lại có thể giội tới cho hắn một chậu nước lạnh, cố tình mà. Mộc Nguyệt Ly nổi giận, mặt đen lại. Lạnh như băng mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì?" Tốt nhất có việc nói mau, có rắm mau thả (nguyên văn nhé), nếu không sau đó, hắn cần phải cho bọn họ quả ngon để ăn.

Âu Dương Tĩnh nghe được lời kia, trong lòng buông lỏng. Có hi vọng, nói không chừng sự tình có thể xoay chuyển. Có lẽ ông trời nghe được khẩn cầu của nàng, quả nhiên, lời nói kế tiếp của thị vệ kia làm nàng gần như muốn nhếch môi cười lên.

"Chủ nhân, không xong, hoàng thượng tới." Thị vệ cũng không quản lời của Mộc Nguyệt Ly lạnh như băng, bây giờ hắn chỉ lo lắng hoàng thượng tới, có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?

Mộc Nguyệt Ly sửng sốt, hắn căn bản không ngờ Hoàng đế sẽ xuất hiện tại nơi này? Chẳng những hắn sửng sốt, Âu Dương Tĩnh cũng ngớ ra. Có điều mặc kệ thế nào, nàng vẫn thở phào nhẹ nhõm. Mặc dù từng gặp mặt Hoàng đế một lần, nhưng ông ta chắc sẽ không giống Mộc Nguyệt Ly chứ?

Mộc Nguyệt Ly kịp thời phản ứng, thân thể bỗng chốc từ trên người Âu Dương Tĩnh đứng dậy, vừa cầm quần áo lên khỏi mặt đất thì lại nghe được tiếng bước chân, sau đó cửa bị người đá văng ra. Động tác của hắn cứng đờ, cứ như vậy nhìn chiếc áo lót hắn cầm trên tay.

"Súc sinh ——"

Quả nhiên, đi vào chính là hoàng đế. Phía sau ông còn dẫn theo thị vệ cận thân, có điều cũng làm cho Mộc Nguyệt Ly không phản ứng kịp, cho dù giờ phút này hắn làm việc có chút hoang đường, nhưng Hoàng đế cũng không đến nỗi chỉ vì vậy mà mắng chửi hắn chứ. Chẳng những như thế, động tác tiếp theo của Hoàng đế lại càng khiến cho tất cả mọi người ngẩn ra.

Chỉ thấy Hoàng đế một bước thật nhanh đi tới, giơ tay giáng cho Mộc Nguyệt Ly một bạt tai. Cái tát vang dội này đánh tỉnh Mộc Nguyệt Ly,

https://thuviensach.vn

nhưng nhìn vẻ mặt Hoàng đế vẫn đang rất giận dữ, xem ra so với hắn càng thêm tức giận.

"Phụ, phụ hoàng ——" Mộc Nguyệt Ly đúng là nằm mơ, hắn chưa bao giờ bị Hoàng đế đánh qua. Chứ đừng nói trước mặt mọi người.

"Hừ ——" Hoàng đế cũng chỉ hừ hừ trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó nhanh chóng bước đến bên giường đánh giá Âu Dương Tĩnh, chứng kiến nàng toàn thân trên dưới hình như cũng không có dấu vết bị người khi dễ, lúc này mới thật nhẹ nhàng thở ra một hơi dài.

Âu Dương Tĩnh không biết có phải là ảo giác của mình hay không, nàng cảm giác ánh mắt Hoàng đế nhìn nàng rất kỳ quái. Rất lo lắng, giống như phụ thân lo lắng cho con gái của mình, có bị người xấu khi dễ hay không? Nhưng nếu không nhầm thì Mộc Nguyệt Ly mới là con của ông ấy chứ?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 23: Hoàng Đế Cổ Quái

"Tĩnh nhi, con không sao chứ?"

Lời nói Hoàng đế dịu dàng ôn nhu, tựa như sợ kinh động đến Âu Dương Tĩnh. Mặc dù chính mắt ông quan sát được là không có việc gì, nhưng lúc ông nhận được tin tức, Tĩnh nhi đã bị Mộc Nguyệt Ly mang tới biệt trang không ít ngày. Ông không dám tưởng tượng, nếu hai người thật xảy ra chuyện gì? Thì phải làm sao đây? Bọn chúng là anh em mà.

Chính vì vậy, khi Hoàng đế nhận được tin, không để ý đến tất cả lập tức từ trong hoàng cung chạy đến. Vừa rồi phá cửa, khoảnh khắc nhìn thấy hành động của Mộc Nguyệt Ly, ông quả thật hận không thể bắt hắn chẻ ra làm đôi. Uổng công ông coi trọng hắn như vậy, kế vị Quân Quốc tương lai đều đặt vào trên người hắn. Kết quả, hắn lại có thể làm ra loại hành động cưỡng bức người, thật sự làm ông quá thất vọng rồi.

Ánh mắt Âu Dương Tĩnh khẽ nhúc nhích, không rõ ràng lắm Hoàng đế này sao lại hỏi không đúng? Hay là hai cha con này thật ra có âm mưu đang chờ nàng chui vào, tuy nhiên không phải bị Mộc Nguyệt Ly cường bạo, trong lòng nàng đã thở phào nhẹ nhõm.

"Ta không sao, đa tạ hoàng thượng." Âu Dương Tĩnh đáp.

Hoàng đế nghe vậy, cũng yên lòng. Thật tốt, hai người anh em bọn chúng còn chưa làm ra chuyện không thể chấp nhận được, chẳng qua nhìn đến Âu Dương Tĩnh yến đuối vô lực nằm trên giường, ông lại cảm thấy chuyện không bình thường. Chẳng lẽ bị hạ dược?

https://thuviensach.vn

"Ngươi hạ dược?" Ông hỏi, vừa quay đầu lại, ánh mắt nhìn chằm chằm Mộc Nguyệt Ly.

Âu Dương Tĩnh cũng nhìn thoáng qua gương mặt sưng đỏ của Mộc Nguyệt Ly, xem ra một bạt tai vừa rồi của Hoàng đế này đúng là không nhẹ. Chỉ là đừng nghĩ một bạt tai là có thể xong chuyện, nàng tuyệt đối sẽ báo thù.

"Không biết thái tử điện hạ cho ta uống thứ gì? Ta toàn thân võ công đều không sử dụng được, hơn nữa ngài ấy còn điểm huyệt đạo của ta." Không rõ lắm tại sao Hoàng đế này đối với nàng ân cần như vậy, đã xảy ra chuyện gì? Âu Dương Tĩnh đành phải đi một bước, tính một bước.

"Cái gì?" Hoàng đế oán hận trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, hắn thiếu chút nữa thì làm ra chuyện súc sinh cũng không bằng.

Mộc Nguyệt Ly bị Hoàng đế nhìn trong lòng rét run, nhưng cũng không biết là chuyện gì đang xảy ra? Phụ hoàng làm sao có thể đột nhiên tới biệt trang? Còn có thái độ ông đối với Âu Dương Tĩnh nhìn thế nào cũng không thích hợp? Trong đầu hắn có một đống lớn nghi vấn, nhưng lại không cách nào mở miệng hỏi. Rõ ràng, hiện giờ phụ hoàng vẫn còn đang giận dữ.

Quả nhiên, hắn mới vừa nghĩ như vậy, chỉ thấy Hoàng đế quay đầu lại nhìn hắn, sau đó vươn tay hỏi:

"Thuốc giải đâu, đem thuốc giải ra đây." Không biết hạ dược như vậy thân thể Tĩnh nhi có bị thương tổn hay không?

Mộc Nguyệt Ly nhìn bàn tay giơ về phía hắn, càng thêm không hiểu rõ. Nhưng hắn vẫn lắc đầu một cái, thành thực ngay thẳng nói:

"Không có thuốc giải."

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Hoàng đế lại tức giận, vung tay lên, rõ ràng muốn tặng cho hắn cái tát thứ hai. Nhưng cuối cùng cũng không xuống tay, chỉ oán hận thả lỏng tay ra, dùng vẻ mặt thất vọng nhìn hắn.

Âu Dương Tĩnh vừa nghe không có thuốc giải, ngược lại cũng không có gấp. Chỉ cần Cuồng trở lại, nàng sẽ không có chuyện gì. Vì thế nàng suy nghĩ một chút, nói với hoàng đế:

"Có thể xin hoàng thượng trước hết cho người giúp ta giải huyệt đạo hay không?"

Hoàng đế lúc này mới phục hồi tinh thần lại, gật đầu một cái. Sau đó nhìn sang hộ vệ bên cạnh ông mang tới gật đầu:

"Giúp cô nương ấy giải huyệt đạo."

"Vâng" hộ vệ lắc mình một cái đi lên, nhanh chóng hóa giải huyệt đạo trên người Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh cảm giác toàn thân buông lỏng, rốt cuộc cũng được thoải mái rồi.

"Dược kia ở đâu mà có?" Hoàng đế nhìn hắn hỏi, ông thật sự không tin không có thuốc giải. Chỉ cần có người có thể làm ra thuốc, sao lại có thể chế không ra thuốc giải.

"Là một vị đạo trưởng cho nhi thần." Mộc Nguyệt Ly vâng dạ đáp lời, bình thường thông minh lanh lợi nay đầu đã chảy một tầng mồ hôi. Hắn hoàn toàn không hiểu Hoàng đế rốt cuộc sao lại nổi giận với hắn? Nếu chỉ vì hắn xuống tay với Âu Dương Tĩnh, cũng không cần phải nổi giận đến mức này, khoảng thời gian trước hắn có nhắc đến, chuyện hắn có tình ý với Âu Dương Tĩnh. Cho dù hai người xảy ra quan hệ, hắn cũng có thể cưới nàng mà.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế hơi nhíu mày, sau đó quay đầu lại nhìn Âu Dương Tĩnh toàn thân vô lực. Mấp máy môi, phân phó với thị vệ:

"Người đâu, mang cô nương ấy hồi cung."

Dứt lời, trừng hai mắt nhìn về phía Mộc Nguyệt Ly, sau đó lạnh lùng nói:

"Ngươi cũng theo trẫm trở về cung, trước tiên hãy ở lại Đông cung. Nếu Tĩnh nhi có chuyện gì không tốt, ngươi cũng không cần tiếp tục làm thái tử nữa."

Mộc Nguyệt Ly bị câu nói này làm cho khiếp sợ, phụ hoàng lại có thể bắt đầu có suy nghĩ muốn bỏ ngôi vị thái tử của hắn? Trong lúc đó, ánh mắt của hắn không để lại dấu vết đảo qua một vòng, dừng lại ở chỗ Hoàng đế và Âu Dương Tĩnh, tất cả mọi chuyện vừa rồi, xem ra, ông ấy cũng là vì Âu Dương Tĩnh nên mới tức giận với mình. Nhưng mà hắn mới là con của ông ấy, thế nào lại biến thành người ngoài, còn nàng ấy thì trở thành con gái ruột thịt của ông?

Chỉ là Hoàng đế đã không cho hắn cơ hội nói chuyện, nhìn thị vệ mang kiệu mềm đến. Sau đó tự tay ông bế Âu Dương Tĩnh lên kiệu, cảm nhận được nhiệt độ của con gái, ông quả thật kích động không thôi. Linh Nhi có thể để lại cho ông một người con gái, còn là một đứa con gái ưu tú, xinh đẹp như vậy, ông cảm thấy ông trời ít nhất cũng không phải hoàn toàn vô tình.

Sai người cẩn thận nâng kiệu lên, ông cũng vung tay áo rồi lên một cái kiệu khác. Mộc Nguyệt Ly cũng lên kiệu khác, ba chiếc kiệu trong bóng đêm rời khỏi biệt trang. Đi về phía hoàng cung.

Sau khi trở lại hoàng cung, Hoàng đế bế Âu Dương Tĩnh trở về tẩm cung của mình. Cũng sai người đi gọi thái y, cho đòi tất cả đến cung điện.

https://thuviensach.vn

Bọn người thái y cũng không biết xảy ra chuyện gì, trong lòng đang lo lắng có phải long thể có bệnh hay không? Có điều khi bọn họ nhìn thấy nữ tử xa lạ nằm trên giường rồng. Tất cả đều ngẩn người, đưa mắt nhìn nhau.

"Đứng thất thần làm cái gì? Còn không mau đến xem một chút." Hoàng đế thấy thế, sắc mặt nổi giận trầm xuống,.

"Dạ…dạ.." Ngự y run sợ không nhẹ, khẩn trương đi lên, bắt mạch cho Âu Dương Tĩnh.

Nhưng mà, ngự y mỗi người sau khi kiểm tra mạch xong, vẻ mặt đều có chút hoang mang, cuối cùng tất cả đưa mắt nhìn nhau, sau đó nhỏ giọng thảo luận, nhưng không ai trả lời cho Hoàng đế biết, Âu Dương Tĩnh rốt cuộc thế nào?

Hoàng đế vừa thấy tình hình này đương nhiên nổi giận, vung tay áo, lớn giọng nói:

"Các ngươi đều đã xem qua, mau nói cho trẫm biết, Tĩnh nhi rốt cuộc thế nào?"

Âu Dương Tĩnh nhìn Hoàng đế nổi giận, cảm thấy, ông ấy thật sự vì mình mà lo lắng. Cũng không xem nhẹ ông ba phen mấy bận gọi nàng Tĩnh nhi, chỉ là nàng vẫn chưa hiểu rõ, thời gian trước có gặp qua Hoàng đế này một lần. Ông ấy nhìn nhầm nàng là người khác, sao bây giờ đột nhiên lại khẩn trương với nàng tới như vậy? Ông ấy có mục đích gì?

Các ngự y mặc dù không biết nữ tử trẻ tuổi này là ai, đám người kia bọn họ cũng chưa từng gặp qua Linh phi, mặc dù có nghe qua, nhưng cũng đang nhìn Âu Dương Tĩnh suy nghĩ. Chỉ là thấy thái độ Hoàng đế khẩn trương như thế, còn nghĩ là người được nuôi dưỡng ở tẩm cung, biết ngay nữ tử này hẳn là đối tượng đươc Hoàng đế để ý, không chừng sau này còn là một sủng phi, dĩ nhiên không dám đắc tội.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 24: Công Chúa

"Nói đi, sao không nói?"

Thấy các ngự y cứ ngươi nhìn ta, ta xem ngươi, cũng không hé răng. Hoàng đế lại càng nổi giận.

Bình thường, mọi người nhìn thấy Hoàng đế nổi giận cũng không phải nhiều. Mà hôm nay, cơn giận dữ này như lửa thiêu đốt, khiến bọn họ sợ tới mức không dám thở mạnh, nếu không cẩn thận sẽ mạo phạm đến Long nhan, chết không toàn thây.

Cuối cùng, một ngự y đứng đầu bước lên phía trước hướng về Hoàng đế chắp tay, trả lời:

"Bẩm hoàng thượng, chúng thần vô dụng. Thật sự không nhìn ra trong người cô nương rốt cuộc là trúng độc gì?"

"Vô dụng, đều là một đám ăn hại." Hoàng đế vừa nghe, biến sắc, ngay sau đó xoay người lớn tiếng phân phó với một tên thái giám: "Lập tức phát ra bảng cáo thị, triệu tập danh y trong thiên hạ. Ai có thể trị được bệnh cho công chúa, thăng quan tiến chức, mặc khác còn thưởng thêm vạn lượng hoàng kim."

"Công chúa?"

Mọi người bị lời của ông dọa sợ, ánh mắt đồng thời nhìn về phía Âu Dương Tĩnh. Nữ tử xinh đẹp này là công chúa? Vị công chúa nào? Sao bọn họ chưa từng gặp qua, không phải Hoàng đế ở bên ngoài có con riêng chứ?

https://thuviensach.vn

Không nói người khác, ngay cả người có liên quan như Âu Dương Tĩnh cũng thật sự bối rối. Nàng nhớ không lầm, phụ thân nàng là Âu Dương Ngự mà. Bọn họ một là Lan Quốc, một là Quân Quốc. Hoàn toàn cùng với Hoàng đế trước mặt này đánh chết cũng không có quan hệ, nàng với ông ấy làm sao lại là cha con đây?

Có điều, bọn thái giám dù sao vẫn là được huấn luyện nghiêm chỉnh, lập tức gật đầu. Ra ngoài chuẩn bị phát cáo thị.

Chuyện Âu Dương Tĩnh là công chúa cũng nhanh chóng truyền ra, làm cho sôi nổi cả hoàng cung.

Đông cung, tương tự đêm không ngủ.

Hoàng hậu sau khi nghe nói con trai bị Hoàng đế dạy dỗ, vội vàng đi tới. Kết quả thấy trên mặt con sưng đỏ dấu tay, nhìn thật đau lòng, bà cầm khăn nóng hạ nhân chuẩn bị bên cạnh đắp lên cho hắn, lại vừa lo lắng hỏi:

"Ly nhi, con đã là làm ra chuyện gì khiến cho phụ hoàng con tức giận như thế?" Mặc dù Hoàng đế không muốn thấy bà, nhưng đối với đứa con này vẫn luôn rất tốt. Chưa bao giờ từng thấy ông ấy động tới con dù chỉ một đầu ngón tay, không ngờ hôm nay lại còn đánh hắn nữa. Có thể không khiến bà quan tâm sao?

Mộc Nguyệt Ly không trả lời, vẫn mím môi. Trong lòng hắn sao có thể không thương tâm, phụ hoàng lại vì một người ngoài mà đánh hắn. Nhưng càng làm cho hắn đau lòng là, ông ấy lại có thể buông lời nói muốn thay đổi địa vị thái tử của hắn, thật là làm hắn nghĩ không ra.

"Mẫu hậu, phụ hoàng chỉ là bắt gặp con nhốt Âu Dương Tĩnh." hắn đơn giản nói lại sự việc.

Hoàng hậu nghe xong cũng hồ đồ, Âu Dương Tĩnh rất lợi hại. Hơn nữa, ngoài phụ thân là đại tướng quân Lan Quốc, tay cầm trăm vạn binh mã.

https://thuviensach.vn

Theo tình hình hiện giờ của các nước, rất có khả năng sau này hai nước sẽ khai chiến. Dựa vào bản lĩnh này của Âu Dương Tĩnh, tuyệt đối sẽ là một trở ngại cho Quân Quốc, hiện giờ là cơ hội rất tốt để diệt trừ nàng ta. Bà cũng không cho là con đã làm sai điều gì, chỉ là hoàng thượng tại sao phải nổi giận đây?

"Hơn nữa phụ hoàng còn nói, nếu Âu Dương Tĩnh có chuyện gì xảy ra, người sẽ huỷ bỏ vị trí thái tử của con." Mộc Nguyệt Ly lại bổ sung thêm.

"Cái gì?" Hoàng hậu nhất thời kinh động, bỗng đứng bật dậy."Hoàng thượng ngài ấy có thể nói như vậy sao?"

Mộc Nguyệt Ly gật đầu một cái, chuyện này hắn không thể chấp nhận được, lại càng không thông suốt chỗ này.

"Hoàng thượng chẳng lẽ điên rồi sao?" Hoàng hậu bất kính nói ra một câu, nhưng sau đó lập tức phản ứng kịp. Ánh mắt nhìn lướt qua người trong phòng, tất cả đều là tâm phúc, cũng không sợ có người truyền ra ngoài.

"Con cũng không hiểu, phụ hoàng rốt cuộc nghĩ thế nào?" Mộc Nguyệt Ly lắc lắc đầu nói.

Hoàng hậu nhíu lại đầu chân mày suy tư, ở bên cạnh đi tới đi lui. Đột nhiên bà lập tức đứng lại, quay đầu nhìn con:

"Ly nhi, Âu Dương Tĩnh vẻ ngoài rất đẹp?" Bà hoài nghi có phải là hoàng thượng đột nhiên để ý đến Âu Dương Tĩnh hay không, giống như trước đây ông ấy đối với Linh phi?

"Rất đẹp." Mộc Nguyệt Ly gật đầu, "Hơn nữa khí chất còn rất đặc biệt, hoàn toàn không thể so sánh với một nữ tử bình thường." Nếu không phải so với người khác bất đồng như vậy, hắn cũng sẽ không bị Âu Dương Tĩnh làm cho mê hoặc.

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, người có ý gì?" Nghe được lời của mẫu hậu, chân mày hắn cũng nhẹ cau lại. Chẳng lẽ phụ hoàng cũng coi trọng Âu Dương Tĩnh? Hắn ngược lại không có suy nghĩ đến mặt này, những năm qua hậu cung có vô số phi tử so với hắn còn nhỏ tuổi hơn.

"Có lẽ...!." Hoàng hậu thở dài, bà thật sự nghĩ không ra được nguyên nhân khác.

Mộc Nguyệt Ly khẽ giật mình, sau đó hắn đứng lên. Đi tới ngăn tủ bên cạnh, từ bên trong lấy ra một bức họa. Mở ra bên trong đúng là tranh họa của Âu Dương Tĩnh. Lúc đó ở vùng ngoại ô hắn cứu Âu Dương An, lần thứ hai hắn nhìn thấy diện mạo của nàng. Tơ mỏng bồng bềnh, dưới chân là một con hổ trắng như tuyết. Trông tựa như tiên nữ hạ xuống trần gian, làm người ta không dứt ánh mắt ra được.

Hoàng hậu thấy vẻ mặt Mộc Nguyệt Ly ngây người nhìn một bức họa, bà nhíu mày, sau đó đi tới, cười hỏi:

"Nhìn cái gì mà ngơ ngẩn vậy?"

Ánh mắt hoàng hậu cũng đảo qua bức họa, kết quả là đôi mắt trợn thật lớn, tinh thần gần như bị tê liệt, cả người cũng run rẩy, người trong bức họa đối với bà mà nói rất quen thuộc, thậm chí là khắc sâu vào lòng bà. Chẳng qua không phải khó quên, mà đó là một cơn ác mộng.

"Là nàng ta, là nàng ta, sao có thể là nàng ta?" Hoàng hậu không dám tin hỏi, sau đó khẽ vươn tay đột nhiên đoạt đi bức tranh trên tay Mộc Nguyệt Ly, bà cứng đờ trợn mắt, như muốn đem người trong tranh nhìn cho thủng ra từng lỗ nhỏ.

Mộc Nguyệt Ly sửng sốt một chút, quay đầu lại nhìn vẻ mặt vạn phần kích động của mẫu thân, hỏi:

"Mẫu hậu, người cũng biết Âu Dương Tĩnh?"

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Nàng ấy là Âu Dương Tĩnh?" Hoàng hậu nghe được lời của hắn lại càng sửng sốt.

"Mẫu hậu cho rằng nàng ấy là ai?" Mộc Nguyệt Ly nhớ đến phản ứng của hoàng đế, lại nhìn vẻ mặt hiện giờ của mẫu thân, chân mày anh tuấn mạnh mẽ cau lại, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

"Nàng ấy, nàng ấy không phải Linh phi?" Hoàng hậu nhìn chằm chằm người trên bức họa, rõ ràng dáng vẻ giống nhau như đúc. Chỉ là nếu thật muốn tìm chỗ không giống nhau, chính là khí chất khác biệt. Người trên bức họa vô cùng ngạo nghễ.

"Linh phi?" Mộc Nguyệt Ly suy tư, rốt cuộc đem Âu Dương Tĩnh và Linh phi kết hợp với nhau. Nếu là vì nàng ấy và Linh phi lớn lên giống nhau, Hoàng đế có phản ứng như vậy cũng không phải kỳ quái. Có điều trong lòng hắn lại thấy bất công, phụ hoàng có thể vì một người cùng với phi tử đã chết có hình dáng giống nhau mà khiển trách hắn như vậy, lại còn ra tay đánh người. Thật là khiến hắn rất khó chấp nhận chuyện này.

Ngay trong lúc hai mẹ con băn khoăn suy nghĩ, người của Mộc Nguyệt Ly và hoàng hậu phái đi tìm hiểu tin tức bên tẩm cung hoàng thượng đã trở lại.

"Khởi bẩm nương nương, điện hạ, có chuyện lớn rồi." người đi dò la cũng bị tin tức nghe được làm cho kinh ngạc.

Hoàng hậu và Mộc Nguyệt Ly nhìn nhau, sau đó đồng thời nhìn về phía hắn, hỏi:

"Chuyện lớn gì?"

"Bẩm nương nương, điện hạ, hoàng thượng tuyên bố cô nương được đưa vào cung là công chúa. Hơn nữa, nội trong đêm phải ra bảng cáo thị thông báo rộng rãi trong thiên hạ vì nàng ấy tìm danh y chữa bệnh, nếu có thể

https://thuviensach.vn

chữa khỏi, chẳng những thăng quan tiến chức, mà sẽ còn ban thưởng vô số hoàng kim....."

Hoàng hậu và Mộc Nguyệt Ly cũng không có thời gian nghe bọn họ nói nhiều như vậy, hai người đã bị chuyện Âu Dương Tĩnh là công chúa làm cho ngây ngẩn cả người. Hơn nữa, Mộc Nguyệt Ly quả thật không thể tin được vào lỗ tai của mình, chẳng lẽ hắn cùng với Âu Dương Tĩnh đúng là anh em?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 25: Đầu Đuôi Sự Tình

Mộc Nguyệt Ly hoàn toàn không thể chấp nhận được, ngã ngồi ở nơi đó thật lâu không cách nào lên tiếng.

Hoàng hậu càng cảm thấy bà như muốn phát điên lên, Âu Dương Tĩnh không phải là con gái của đại tướng quân Lan Quốc sao? Tại sao lại là công chúa? Chẳng lẽ năm đó Linh phi căn bản không chết? Vậy nếu Hoàng đế gặp phải Linh phi, bà chẳng phải là xong rồi? Mà bà xong rồi, thì Ly nhi có phải cũng không xong? Bà không nhịn được bắt đầu đi lại vài bước.

Nhìn vẻ mặt hoàng hậu và thái tử, một đám nô tài cũng sợ tới mức run nhẹ. Tất cả không ai dám nói lời nào, câm như hến.

"Không được, Bổn cung phải mau đến xem." Hoàng hậu không đợi được, bà không cách nào tưởng tượng nếu Âu Dương Tĩnh thật là con gái của hoàng đế. Như vậy sắp tới hoàng thượng sẽ dự tính thế nào?

Mộc Nguyệt Ly thấy hoàng hậu vội vã đi ra ngoài, hắn tất nhiên cũng đứng lên theo sát phía sau. Hắn cũng cần phải biết rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao đột nhiên Âu Dương Tĩnh lại là con gái của phụ hoàng, là em gái của mình đây?

Bên kia, Âu Dương Tĩnh bị lời nói của Hoàng đế làm cho hoảng sợ không thôi. Sau một lúc trầm mặc, nàng bắt đầu suy nghĩ, cũng không đem mọi việc lý giải cho rõ ràng được, bọn họ hắn là không có quan hệ, làm sao lại biến thành cha con chứ?

https://thuviensach.vn

Hoàng đế sau khi nổi giận, nhìn về phía Âu Dương Tĩnh. Hình như cũng hiểu hiện giờ nàng rất nghi hoặc. Than nhẹ một cái, nói cũng đã nói ra hết, hôm nay phải đem tất cả nói rõ ràng thôi. Vì vậy, ông phất tay cho ngự y lui xuống trước, sau đó phái người đi từ Lan Quốc mang về bà đỡ năm đó đã đỡ đẻ cho anh em Âu Dương An.

Âu Dương Tĩnh cũng không lên tiếng, nếu Hoàng đế đã nói vậy, nàng sẽ chờ ông ấy cho một cái đáp án.

Một lát sau, thái giám dẫn tới một lão bà ước chừng sáu mươi bảy mươi. Nhìn bà mặc quần áo vải thô, dáng vẻ có chút sợ hãi, khiến Âu Dương Tĩnh nhịn không được nghĩ đến Lưu bà bà từng xuất hiện trong ‘Hồng Lâu Mộng’. Bà ấy chính là bà đỡ đẻ cho nàng và An sao?

"Khởi bẩm hoàng thượng, bà đỡ đã tới." Thái giám hướng về Hoàng đế chắp tay, phục mệnh nói.

Bà đỡ lúc này mới vội vàng hành lễ với Hoàng Đế, hốt hoảng khẩn trương nói:

"Dân, dân phụ xin ra mắt hoàng thượng." Đến giờ trong lòng bà vẫn chưa hồi phục tinh thần trở lại, tại sao lại bị mang đến Quân Quốc. Hơn nữa còn vào hoàng cung. Tuy nói cả đời này bà đỡ đẻ vô số, nhưng chưa từng vào hoàng cung. Trong lòng có chút sợ hãi, không biết là chuyện gì xảy ra.

"Đứng lên đi." Hoàng đế nhìn tuổi tác bà đỡ cũng không nhỏ, run run rẩy rẩy. Hơi cau mày, sau đó cho người mang cho bà cái ghế.

Bà đỡ nói đa tạ thuận theo ngồi xuống, kết quả vừa ngẩng đầu nhìn thấy Âu Dương Tĩnh cũng nghiêng đầu đến xem nàng. Bà đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo đưa tay chỉ về phía nàng thất thanh hô lên:

"Tiểu phu nhân? Hay là di phu nhân?" Mặc dù quá khứ đã hơn mười năm, trước đây trong lúc đỡ đẻ cho tiểu thiếp của tướng quân. Chuyện này

https://thuviensach.vn

cũng không phải là một chuyện bình thường, chính là đỡ đẻ cho một đôi chị em song sinh xinh như hoa. Mà còn quan trọng là… đứa trẻ vừa sinh ra, hai người lại đồng thời trút hơi tàn, chuyện này vĩnh viễn nằm ở trong lòng bà.

Nghe được lời bà đỡ nói, Hoàng đế và Âu Dương Tĩnh đồng loạt nhíu nhíu chân mày. Đương nhiên là vì cách xung hô của bà, có điều từ trong lời nói của bà có thể biết, năm đó bà đỡ đẻ cho mẫu thân Âu Dương An khi đó quả thật có gì mờ ám ở bên trong.

"Bà đỡ, bà xem cho rõ ràng. Nàng ấy là ai?" Hoàng đế nói ra một câu như vậy.

Bà đỡ đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó lại rất nghiêm túc nhìn Âu Dương Tĩnh, có chút hoang mang nói:

"Dáng vẻ này so với tiểu phu nhân tướng quân năm đó, còn có tỷ tỷ của bà ấy đều giống nhau. Có điều tuổi tác thì không giống."

Âu Dương Tĩnh và Hoàng đế nghe được bà nhắc tới tiểu phu nhân và tỷ tỷ của bà ấy, phản ứng của hai người có chút khác nhau.

Âu Dương Tĩnh hiểu được một chút, có lẽ nàng thật sự không phải con gái của Âu Dương Ngự, nàng và Âu Dương An có thể chỉ là anh em họ mà thôi. Tuy là huyết thống cũng có phần quan hệ, nhưng ít ra cũng không phải anh em sinh đôi gần gũi như vậy. Hơn nữa, ở cổ đại anh em họ kết hôn cũng là chuyện bình thường, tình cảm hai người bọn họ hẳn là có khả năng công khai được rồi. Nghĩ tới đây, nàng có chút cao hứng.

Hoàng đế lại càng thêm vui mừng, toàn thân kích động đến ức chế không nổi. Ông nhịn không được vội vàng nhìn về phía bà đỡ mở miệng nói:

"Nói mau, năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Từ phản ứng của ông, trong lòng bà đỡ đã hiểu, thì ra nguyên nhân bà bị đưa đến đây, là vì chuyện của năm đó. Vì thế bà cũng không dám giấu giếm, đem đầu đuôi gốc ngọn sự tình nói ra:

"Chuyện là như vầy....." Thì ra lúc bà được gọi đi đỡ đẻ, vốn là rất không muốn đi. Bởi vì đối phương tuy là thiếp của tướng quân, nhưng nghe nói không hề được sủng ái. Hơn nữa, tướng quân quanh năm ở bên ngoài, phủ tướng quân cũng do tướng quân phu nhân làm chủ. Tướng quân phu nhân đương nhiên sợ tiểu thiếp này sinh con ra, nên muốn mua chuộc bà đỡ.

Bà đỡ đáp ứng, nếu đối phương sinh con, bà ở bên trong sẽ ra ám hiệu báo cho tướng quân phu nhân. Kết quả, sau khi bà tiến vào mới phát hiện tiểu thiếp của tướng quân lại có thể xinh đẹp như thế, chỉ là quá mức tái nhợt, vô lực, khiến cho bà già này cũng không nhịn được lo lắng cho nàng có đủ bình an để sinh hạ đứa trẻ hay không? Rốt cuộc lương tâm nhiều năm trỗi dậy không có làm hại đến nàng ấy, ngược lại còn trợ giúp cho nàng. Ngay lúc nhìn thấy nàng hạ sinh được con, thì bà không khỏi lo lắng cho tương lai hai mẹ con này.

Chỉ là càng thêm làm cho bà không ngờ tới, bà vốn đã chuẩn bị rời đi. Lại bị tiểu phu nhân gọi lại, sau đó nhờ bà giúp tỷ tỷ nàng đỡ đẻ. Bà thuận theo tay tiểu phu nhân, kéo ra một gian phòng tối, lúc này mới phát hiện ở bên trong còn một nữ tử nữa cũng đang mang thai, hơn nữa đầu đầy mồ hôi, cắn chặt môi, rõ ràng đã sắp sinh. Với lại nữ tử mang thai này bề ngoài so với tiểu phu nhân giống nhau như đúc, sau này nghe tiểu phu nhân nói, mới biết đây là tỷ tỷ nàng.

Bà đỡ nhìn vẻ ngoài của hai chị em, lại thở dài, tiếp theo đỡ đẻ cho nữ tử sắp sinh kia, nàng ấy cũng sinh hạ được một bé gái. Ngay lúc hai đứa trẻ được tiểu phu nhân giao cho tỳ nữ rửa sạch dùng tả bao kỹ lại thì đồng thời hai nữ tử mang thai có gì đó không đúng, làm bà cũng hoảng sợ, cho người đi mời đại phu, nhưng không ngờ bị tiểu phu nhân và tỳ nữ kia ngăn cản,

https://thuviensach.vn

lúc đó mới biết cơ thể hai chị em sớm đã bị vét sạch, chỉ sợ là không qua được. Quả nhiên, thời gian không tới một nén hương, hai chị em đều qua đời.

Tỳ nữ nước mắt rưng rưng y theo lời phu nhân lúc trước có phân phó, lặng lẽ đưa phu nhân, tỷ tỷ từ mật thất đem ra ngoài, mang về quê hương của các nàng an táng, từ đó cũng không trở về nữa.

Sau này bà đỡ mới được biết, sau khi tiểu phu nhân qua đời, thì công bố ra bên ngoài là hạ sinh thai Long Phượng. Có điều, bọn chúng năm đó mới bảy tuổi đã bị bệnh chết, sau này lại nghe nói lúc mười mấy tuổi có trở lại. Bà cũng không hiểu trong đó là chuyện gì xảy ra?

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 26: Cha Con Nhận Nhau

Lời bà đỡ vừa nói xong, tẩm cung Hoàng đế hoàn toàn yên tĩnh. Ánh trăng từ ngoài cửa sổ chiếu nghiêng vào, kèm theo gió lạnh, yên tĩnh lạnh lẽo, làm tăng thêm mấy phần mùi vị thê lương.

Âu Dương Tĩnh là xuyên qua mà đến, thân thể vốn là vay mượn. Mà căn bản Âu Dương Tĩnh từ khi ra đời cũng mất mẹ. Cho nên cũng không có ký ức về Linh phi, đương nhiên Âu Dương Tĩnh cũng không cảm giác được thương tâm.

Chỉ có hoàng đế, vẻ mặt thống khổ, lập tức già đi mấy chục tuổi giống như gần đất xa trời. Thân thể lảo đảo một cái ngã ngồi xuống bên cạnh long sàng, lắc đầu, thương tâm lẩm bẩm:

"Linh Nhi, Linh Nhi, nàng thật sự cứ đi như vậy sao? Trẫm không tin, không tin....."

Bà đỡ bây giờ đã hiểu rõ, người mà tỷ tỷ tiểu phu nhân yêu mến là Hoàng đế Quân Quốc này. Nghĩ đến số phận của hai chị em, bà cũng không nhịn được lắc đầu thổn thức, quả nhiên hồng nhan bạc mệnh. Bà lại đem ánh mắt nhìn tới trên người Âu Dương Tĩnh nằm nơi đó, nhíu mắt lại, xem tuổi tác, chẳng lẽ vị cô nương này chính là đứa trẻ năm đó tỷ tỷ tiểu phu nhân hạ sinh sao?

"Bà lui xuống trước đi." Hoàng đế thương tâm quá khứ, khoát tay bảo người tới mang bà đỡ ra ngoài.

"Dân phụ cáo lui." Bà đỡ thi lễ, sau đó cùng thái giám rời đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hoàng đế cho mọi người lui xuống, cả căn phòng chỉ còn lại hai người ông và Âu Dương Tĩnh.

Hoàng đế ngồi cạnh long sàng, đầu quay lại nhìn Âu Dương Tĩnh. Mặc dù mất đi nữ tử yêu nhất, nhưng kết tinh của bọn họ vẫn còn tồn tại. Cho nên ngoài bi thương, vẫn còn có chút vui mừng cùng kích động.

Âu Dương Tĩnh hơi nhíu mày, coi như mình là con gái của Hoàng đế và Linh phi. Nhưng mà linh hồn không phải, hơn nữa nàng cũng không có thói quen bị người nhìn chằm chằm như vậy, lại càng không có thói quen kiểu thân tình đến muộn. Nhưng nàng cũng không mở miệng, bây giờ sức lực của nàng chưa trở lại, còn cần Hoàng đế che chở, hơn nữa có một thân phận công chúa thật ra thì cũng không tồi, ít nhất nàng và bạn tốt Ly La đối với xuyên qua đều là công chúa rồi. Huống chi không có tư cách sao có thể hoành hành, cho nên nàng yên lặng theo dõi biến hóa.

Hoàng đế nhìn con gái không nói một câu cũng có chút khẩn trương, lúc trước ông chỉ biết mình có con gái, lại quên Âu Dương Tĩnh có thể tiếp nhận hay không đây? Dù sao nàng làm con gái của Âu Dương Ngự đã vài chục năm nay, đột nhiên có người đến nói cho nàng biết, thật ra thì nàng không phải Âu Dương Tĩnh, mà là người khác. Nghĩ tới đây, môi ông khẽ chuyển động, sau đó rất cẩn thận mở miệng:

"Tĩnh nhi, vừa rồi con nghe hiểu hết lời của bà đỡ không?" Ông muốn thử dò xét phản ứng của con gái một chút.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, nhìn dáng vẻ Hoàng đế chờ đợi, lại nhớ đến lần đầu tiên ông nhìn thấy diện mạo của nàng. Xem ra ông thật sự vô cùng yêu mến Linh phi, căn bản cũng chính là Mẫu thân của nàng. Có điều thân là Hoàng đế lại không đủ khả năng bảo vệ người mình yêu, thật sự làm cho người ta xem thường, nếu đổi là nàng..., nàng tuyệt đối sẽ không cho phép bất luận kẻ nào làm hại đến người nàng quan tâm. Giống như Mộc Nguyệt Ly, dám tính kế với phụ thân và Duyệt tỷ, hại nàng thiếu chút nữa

https://thuviensach.vn

không thấy được em trai trong bụng Duyệt tỷ. Nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn đâu, hắn quan tâm ngôi vị thái tử đúng không, hừ, nàng càng muốn cướp đi ngôi vị thái tử của hắn.....

"Vậy con nghĩ thế nào?" Hoàng đế cẩn thận hỏi lại, hoàn toàn không biết giờ phút này trong lòng con gái đang suy nghĩ đến báo thù, hơn nữa đối tượng còn là đại ca cùng cha khác mẹ với nàng.

"Người là phụ hoàng của con." Âu Dương Tĩnh không có dài dòng dây dưa, nàng gật đầu một cái.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương Tĩnh bình tĩnh nói một câu, lại làm cho Hoàng đế thiếu chút nữa kích động đến rơi lệ. Mặc dù nước mắt không chảy ra, nhưng cũng đã lấp lánh lên. Qua thật lâu mà ông vẫn còn xúc động đến nỗi không thể kiềm chế. Lắp bắp hỏi, "Con, con đồng ý gọi ta là phụ hoàng sao?" Ông không phải đang nằm mơ chứ.

Mắt Âu Dương Tĩnh muốn trợn trắng, không phải là đã hiểu sao? Sao còn nghi ngờ hỏi lại? Có thể nói, gọi ông ấy một tiếng phụ hoàng, coi như là thay thế cơ thể này nhận tổ quy tông đi, hơn nữa nàng lại càng có thể cùng Âu Dương An quang minh chính đại ở bên cạnh nhau.

"Phụ hoàng, phụ hoàng ——" nàng dẫn lại tính chất gọi to hai tiếng.

Hoàng đế tin là ông không phải đang nằm mơ, không kiềm được thiếu chút nữa đã xông lên ôm lấy Âu Dương Tĩnh. Chẳng qua cũng may là Âu Dương Tĩnh đang nằm, né tránh được cái ôm tràn ngập tình thương của ông.

"Tĩnh nhi, ngày mai ta sẽ công bố với thiên hạ. Con là con gái của trẫm, là công chúa của trẫm." Hoàng đế hiện giờ sục sôi chan chứa tình thương của người cha, hận không thể mang những gì tốt nhất dâng tặng đến trước mặt Âu Dương Tĩnh, cũng hận không thể cho mọi người trong thiên hạ biết, tìm được con gái tâm tình ông vui sướng thế nào.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh không sao cả, dù sao ông ấy cũng đã phát ra cáo thị yêu cầu danh y trong thiên hạ rồi, đoán chừng khoảng sáng mai thôi, hơn phân nửa Quân Quốc đều biết nàng là công chúa. Có lẽ giờ Ca cũng đã đến, nàng phải cho người đưa tin tức đến bọn họ mới được.

"Phụ hoàng." Âu Dương Tĩnh nhìn hoàng đế, mặc dù vì loại dược kia, nàng đã không muốn mở miệng. Nhưng vẫn không thể không nói, "Con còn một nhóm bạn ở trong thành, hơn nữa Ca cũng đến. Chẳng qua bọn họ không biết con đã hồi cung, vì không muốn bọn họ lo lắng, hi vọng phụ hoàng có thể phái người đi thông báo cho bọn họ."

"Được, sáng sớm ngày mai trẫm sẽ phái người đi đưa tin." Hoàng đế gật đầu một cái, nhưng Âu Dương Tĩnh nhắc tới Âu Dương An, ông lại nghĩ tới một chuyện. "Tĩnh nhi, con là công chúa Quân Quốc ta. Dĩ nhiên sau này không cần trở về Lan Quốc nữa, ta nghĩ nên cùng Âu Dương tướng quân nói chuyện một chút." Người ta giúp ông nuôi con gái vài chục năm, ông đúng là phải cảm ơn rồi. Hơn nữa nếu để cho Âu Dương Ngự biết Tĩnh nhi không phải con gái của hắn, chỉ sợ hắn cũng sẽ đau lòng.

"Vâng." Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, "Phụ thân và Duyệt tỷ đối với con rất tốt." Dĩ nhiên, chuyện lúc trước cũng không cần nói ra. Dù sao thì mẹ con tướng quân phu nhân cũng đã đi đầu thai làm lại từ đầu rồi.

"Tốt, ngày mai trẫm sẽ làm chuyện này." Hoàng đế gật đầu một cái, nhìn dung mạo con gái và Linh phi giống nhau, tâm tình lại trầm xuống, thở dài nói, "Ta nên làm một chuyện, chính là đi đón mẫu thân con trở về." Bất tri bất giác, ông đã không còn lấy trẫm để xưng hô, càng thêm nhớ đến Linh phi. Mặc dù người đã hương tiêu ngọc vẫn, nhưng ông vẫn muốn tìm tro cốt của nàng đem trở về, an táng vào lăng mộ hoàng gia.

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, đây là đương nhiên. nàng đang muốn nói với Hoàng đế cần nghỉ ngơi. Lại nghe được thái giám bên ngoài kéo cao giọng:

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu nương nương giá lâm, thái tử điện hạ giá lâm ——"

Âu Dương Tĩnh đang mỏi mệt lập tức biến mất, hừ hừ, hai mẹ con này ngược lại ngồi không yên, nhanh như vậy đã tới cửa. Mộc Nguyệt Ly hình như đã quên Hoàng đế đang trừng phạt hắn úp mặt vào tường sám hối rồi. Nàng vừa ngẩng đầu, quả nhiên thấy mặt Hoàng đế nổi lên âm trầm. Xem ra, nàng không cần lo lắng. Nghĩ tới, lập tức khép hờ hai mắt giả ngủ.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 27: Ta Muốn Làm Hoàng Nữ

"Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng ——"

"Nhi thần cung thỉnh Phụ Hoàng thánh an ——"

Giọng của thái giám vừa dứt, mẹ con hoàng hậu lập tức bước vào. Ánh mắt bọn họ nhanh chóng nhìn lướt qua Âu Dương Tĩnh nằm trên long sàng, chân mày rất nhanh nhíu lại, sau đó hành lễ với Hoàng Đế.

Hoàng đế không lên tiếng, an vị ở trên giường rồng, vẻ mặt âm trầm nhìn bọn họ chằm chằm.

Hoàng hậu và Mộc Nguyệt Ly thấy vậy, trong lòng cũng nhảy dựng thình thịch. Hai mẹ con liếc mắt nhìn nhau, không dám đứng dậy, cũng không dám lên tiếng.

Trong phòng trầm mặc làm mọi người bất an.

Hoàng hậu lảo đảo một cái, xem ra là vì đứng lâu nên chân nhẹ run.

Mộc Nguyệt Ly vội vàng đưa tay đỡ bà, có thế mới tránh cho đường đường là Hoàng Hậu lại luống cuống té ngã mà xấu hổ.

Hoàng đế nhìn qua mẹ con hai người, lúc này mới lên tiếng:

"Được rồi, sao các ngươi lại đến đây?" Sau đó ánh mắt dừng lại trên người Mộc Nguyệt Ly, nghĩ đến nếu không phải bản thân đến kịp lúc, thì hắn đã làm ra chuyện sai lầm gì, hoen ố em gái ruột thịt của mình. Ánh mắt

https://thuviensach.vn

Hoàng đế không kềm được càng lạnh như băng, giọng nói càng thêm không tốt.

"Không phải kêu ngươi ở trong Đông Cung suy nghĩ sao? Thế nào? Muốn kháng chỉ?"

Hoàng đế nghiêm nghị trách cứ làm cho Hoàng Hậu và Mộc Nguyệt Ly sợ cũng không nhẹ, chỉ là Hoàng Hậu không đành lòng thấy con bị quở trách, vội vàng đáp:

"Hoàng Thượng, là vì thần thiếp nghe nói bên này hình như xảy ra chuyện, nên mới bảo Ly nhi cùng nhau tới đây xem một chút."

Hoàng đế nhìn nàng một cái, ánh mắt lạnh lùng:

"Hoàng hậu nhận được tin tức nhanh thật đấy." Ông còn chưa cùng bà ta tính toán đâu, năm đó nếu không phải là bà ta, Linh phi làm gì xảy ra chuyện? Còn ông vì sao phải đến tận bây giờ mới cùng con gái nhìn nhận nhau?

Hoàng hậu bị Hoàng đế liếc mắt một cái phải run lên, nhưng sống lưng chỉ có thể đứng thẳng tắp như cột nhà. Vừa rồi đi vào bà cũng đã thấy được, mặc dù không phải ngay mặt, chỉ nhìn thấy nghiêng một bên, nhưng bà cũng khẳng định người trên giường đúng là con gái của Linh phi. Với lại xem vẻ mặt của hoàng thượng, chẳng lẽ bây giờ ông ấy muốn đến tính toán nợ nần sao?

"Thần thiếp thân đứng đầu hậu cung, tất nhiên là cần phải để tâm."

"Chỉ sợ đã để tâm quá mức thôi." Hoàng đế lại lạnh lùng đáp trả một câu.

Hoàng hậu không lên tiếng, dù sao Hoàng đế cũng nhìn bà không vừa mắt, bà cần gì phải nhiều lời nữa đây?

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly cũng không dám lên tiếng, nhưng ánh mắt vẫn lướt qua Âu Dương Tĩnh. Trong lòng ngũ vị lẫn lộn, nàng thật sự là em gái của hắn? Không nói lên được bản thân giờ phút này là cảm giác gì, có khiếp sợ, có thất vọng, có tiếc nuối, không có vui mừng. Nhưng lại có một chút thả lỏng, nếu bọn họ là anh em, đó chính là máu mủ tình thâm. Nếu nói máu mủ tình thâm, nàng có vì đó mà vứt bỏ được hận thù trước đây hay không, không đi trả thù hắn? Có điều, mặc dù Mộc Nguyệt Ly nghĩ như vậy, thế nhưng hắn cũng không dám khẳng định. Càng không thể nhận định nàng sẽ không vì thân phận công chúa, mà đối với hắn trả thù càng thêm mạnh mẽ.....

Âu Dương Tĩnh đang khép hờ mắt, nghe đối thoại của bọn họ. Trong lòng cười lạnh, hoàng hậu ngồi vị trí này nhiều năm như vậy đã đủ rồi, nàng cũng nên vì mẹ con thân thể này làm một chút gì đó. Nói thí dụ như, giúp Linh phi báo thù. Đây cũng là một việc thuận đường. Nhưng bây giờ nàng vẫn như cũ cái gì cũng chưa đề cập đến, dù sao cũng còn rất nhiều thời gian.

"Bây giờ quan tâm cũng đã quan tâm, các ngươi có thể lui." Hoàng đế tuyệt không muốn nhìn thấy mẹ con bọn họ, vừa nhìn thấy bọn họ, ông lại không nhịn được nghĩ đến Linh phi, trong đầu lại không nhịn được nhảy ra cảnh tượng trước đó ở biệt trang của Mộc Nguyệt Ly. Ông sợ bản thân khống chế không được, sẽ xuống tay giết chết họ.

Hoàng hậu làm sao có thể đi đây? Chuyện còn chưa xong đâu.

"Hoàng thượng, Âu Dương cô nương thật là đứa trẻ của Linh phi muội muội sao?" Hoàng hậu lên tiếng, nhưng không ngờ đổi lấy một trận gầm thét của hoàng đế.

"Câm miệng, không cần nàng phải giả mù sa mưa gọi Linh phi muội muội. Trẫm e nàng sẽ làm dơ bẩn danh hiệu của nàng ấy." Sắc mặt Hoàng đế như đêm tối trừng mắt nhìn hoàng hậu, khiến cho hoàng hậu giận đến mặt lúc trắng lúc xanh.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, huyết thống hoàng gia là chuyện lớn. Thần thiếp chỉ không hy vọng người nghĩ sai lầm." Hoàng hậu không nhịn được lại sặc ra một câu.

"Trẫm không cần nàng tới dạy dỗ." Hoàng đế nổi giận, hoàng hậu này thật sự là đánh chưa đủ. "Người đâu, đưa hoàng hậu hồi cung. Không có lệnh của trẫm, không được để cho nàng bước ra Phượng Nghi cung nửa bước, bất luận kẻ nào cũng không thể gặp nàng."

Hoàng hậu lảo đảo một cái, cảm thấy như Hoàng đế hung hăng ném trên mặt nàng một cái tát.

Mộc Nguyệt Ly dùng sức nắm chặt đôi tay, phụ hoàng thích ai, hắn không cách nào can thiệp. Huống chi Linh phi cũng đã mất, nhưng ông ấy đối đãi với mẫu hậu thân là chánh cung nương nương như vậy, thực sự rất quá mức.

"Phụ hoàng ——"

"Im miệng." Lời của Mộc Nguyệt Ly vừa ra khỏi miệng lập tức bị Hoàng đế giận dữ cắt đứt, "Trẫm còn chưa nói tới ngươi, ngươi cũng trở về Đông cung đợi đi. Không có lệnh của trẫm không được bước ra nửa bước....."

Mộc Nguyệt Ly lập tức ngậm miệng, rốt cuộc đỡ hoàng hậu đứng dậy. Quay đầu lại liếc mắt nhìn Âu Dương Tĩnh nằm trên giường một cái, sau đó đi qua sau lưng hoàng đế, lúc này mới dìu mẫu thân rời đi.

Đương nhiên mọi người bên ngoài đều biết, e rằng hoàng hậu và thái tử đã bị thất sủng.

Đợi sau khi hai người rời đi, lúc này Âu Dương Tĩnh mới mở mắt. Nhìn thấy Hoàng đế đã nghiêng đầu trở lại, nhưng vẫn không ngừng thở hổn hển, hiển nhiên là trong lòng vẫn còn đang tức giận. Đối với mẹ con Mộc

https://thuviensach.vn

Nguyệt Ly vừa rồi bị khiển trách, nàng thật vô cùng vui vẻ. Chẳng qua nhìn thấy Hoàng đế tức giận như thế, nàng cũng không hi vọng ông vì giận hai người kia, mà tự làm tổn hại đến thân thể của mình, dù sao bây giờ nàng còn phải dựa vào ông.

"Phụ hoàng, không nên tức giận, bảo trọng long thể." Âu Dương Tĩnh lên tiếng, nhu hòa mềm mỏng, thật sự đã làm cho tức giận của Hoàng đế vơi đi hơn phân nửa.

Hoàng đế nhìn nàng, thở dài một tiếng, sau đó mới nói, nhưng giọng đã ôn hòa không ít.

"Tĩnh nhi không cần lo lắng, phụ hoàng chỉ tạm thời tức giận, rất nhanh sẽ không có việc gì."

Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, tỏ vẻ nàng đã hiểu.

"Tĩnh nhi, cũng tại phụ hoàng không tốt. Nếu không phải lúc trước ta xem nhẹ không chú ý tới, mẫu phi con sẽ không xảy ra chuyện. Từ nhỏ con cũng không thể không có cha mẹ....." Hoàng đế thật sự áy náy, rốt cuộc nhịn không được đưa tay xoa đầu Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh ở trong lòng trợn trắng mắt, cho dù lúc trước ông muốn bảo vệ Linh phi. Cùng với bản thân nàng cũng không có quan hệ gì lớn, nàng căn bản sẽ không thể xuyên qua được, mà cho dù có xuyên qua, cũng là chuyện của một người khác. Chẳng qua nàng phải nên cảm tạ, ít nhất đã để cho nàng gặp được Âu Dương An, gặp được Đoạn Vô Nhai, Tô Tâm Duyệt, Sở Ly La, Âu Dương Ngự, còn có bọn người Tống Tử Thư. Gặt hái được tình yêu, tình thân và tình bạn.

"Tĩnh nhi, nghĩ xem con muốn gì? Chỉ cần phụ hoàng có thể cho, phụ hoàng sẽ dốc hết toàn lực cho con." Nhìn con nằm ở trên giường, Hoàng đế đột nhiên nói. Con gái vẫn còn chưa có thuốc giải chữa trị, ông muốn đền bù cho con.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh suy nghĩ một vòng, biết cơ hội đã tới.

"Phụ hoàng, con muốn làm Hoàng nữ."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 28: Cuồng, An Đến

"Hoàng nữ?"

Hoàng đế có chút kinh ngạc nhìn con gái, nói như vậy, nàng muốn tương lai làm Nữ Vương? Đối với chuyện này, ông thật sự không ngờ tới.

"Không sai." Âu Dương Tĩnh gật đầu một cái, mặc dù bị dược vật khống chế, tinh thần không tốt. Nhưng khí phách cùng kiêu ngạo trên mặt chưa từng giảm nửa phần: "Bàn về tư cách, con cũng là người trong hoàng thất. Bàn về bản lĩnh, con so với Mộc Nguyệt Ly chỉ có xuất sắc hơn, huống chi luật lệ Quân Quốc hình như cũng không có nói nữ tử không thể làm Hoàng Đế."

Đúng là không có, nhưng căn bản từ trước đến nay cũng chưa có nữ tử làm Hoàng Đế.

Hoàng đế im lặng không lên tiếng, nhưng mà ông cũng không nói ra. Hơn nữa nhìn con gái cho dù trạng thái như vậy mà vẫn tự tin phấn khởi, hơi thở vương giả trên người quả thật so với Ly nhi chỉ hơn không kém. Lại nghĩ đến tin tức thăm dò cho tới nay. Có lẽ cũng không hoài nghi Bản lĩnh của nàng.

"Nếu đây là đều con muốn, phụ hoàng có tận hết sức cũng sẽ cho con được như ý" Thứ nàng muốn, tốt nhất tất cả đều đưa cho nàng.

"Tạ ơn phụ hoàng." Âu Dương Tĩnh cụp mắt xuống, che giấu ánh sáng nơi đáy mắt. Mộc Nguyệt Ly, chờ xem đi.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, con nên nghỉ ngơi trước. Trẫm tối nay sẽ ở thư phòng." Hoàng đế đứng lên, tiếp theo ông sắp có rất nhiều chuyện cần phải làm.

"Vâng, phụ hoàng cũng nghỉ ngơi sớm một chút." Âu Dương Tĩnh nói.

"Ừ." Lời của con khiến lòng của Hoàng đế ấm áp, ông cười tủm tỉm rời đi.

Âu Dương Tĩnh nhắm mắt ngủ, nhưng trước khi ngủ còn nghe được Hoàng đế căn dặn cung nữ thái giám gác đêm ở bên ngoài, phải cẩn thận hầu hạ nàng, trong lòng cũng hơi ấm, mang theo nụ cười đi vào giấc ngủ.

.....

Bên kia, Âu Dương An đã đến Quân Quốc gặp mặt cùng Tống Tử Thư, thế nhưng không ngờ lúc đó thủ hạ phụ trách giám thị biệt trang của thái tử lại hồi báo nơi đó xảy ra chuyện. Hoàng đế giá lâm, hơn nữa còn trực tiếp đưa chủ nhân vào trong cung. Dĩ nhiên, không quên kể lại tình huống chủ nhân lúc đó dường như không tốt lắm.

Một tin này thật muốn lấy mạng người, Âu Dương An, Tống Tử Thư bọn họ vừa nghe lập tức nóng nảy chạy đi. Tất cả mọi người như Bạo Long muốn xông ra ngoài, cũng may Vân Khinh Cuồng kịp thời xuất hiện, nếu không đám người kia cứ như vậy xông vào hoàng cung, trận huyên náo này hẳn rất kịch liệt.

"Cuồng ——"

Trong nháy mắt khi Âu Dương An nhìn thấy Vân Khinh Cuồng, mắt bỗng sáng rực lên. Hắn biết chỉ cần có Cuồng ở đây, Tĩnh nhi khẳng định không có chuyện gì.

Tống Tử Thư bọn họ cũng không biết, nam tử trẻ tuổi có đôi mắt quái dị đang ở trước mặt chính là Bạch Hổ ngày thường đi theo bên cạnh chủ nhân,

https://thuviensach.vn

nhìn dáng vẻ Âu Dương An, cũng hiểu là trước đó đã quen biết. Vì vậy ở một bên mang theo chút tò mò nhìn hắn.

"Các ngươi không cần phải nôn nóng, ta biết rồi." Vân Khinh Cuồng giơ tay lên nói, trong con ngươi xanh biếc thoáng hiện chút hung ác tàn bạo, cái tên kia lại dám ở sau lưng quấy rối, xem ta trừng phạt ngươi thế nào.

"Vậy Tĩnh nhi nàng?" Âu Dương An nhớ đến hồi báo nói tình hình Tĩnh nhi không hay lắm, không kềm được lại nóng lòng hỏi.

"Không có gì đâu." Vân Khinh Cuồng lạnh nhạt nói, có lẽ đối với người bình thường mà nói thì rất lợi hại. Nhưng chỉ cần hắn ra tay, tất cả sẽ giải quyết được.

Nghe hắn nói vậy, Âu Dương An cũng yên lòng. Không khẩn trương nữa, lý trí trở lại, quyết định vẫn là nên thương lượng một chút.

"Các ngươi ở lại, An nhi và ta đến hoàng cung." Vân Khinh Cuồng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp nhìn Âu Dương An, Tống Tử Thư nói.

Âu Dương An gật đầu một cái.

Đám người Tống Tử Thư mặc dù cũng lo lắng, nhưng bọn họ vẫn kiềm chế ở trong lòng, vội vàng, gật đầu.

Tống Tử Thư nhìn Âu Dương An, nói:

"Chúng ta chờ tin tức."

"Ừ." Âu Dương An gật đầu: "Các ngươi phải chú ý, đề phòng có biến hóa, đến lúc đó phối hợp cùng chúng ta."

"Vâng, đã biết."

https://thuviensach.vn

"Cuồng, chúng ta đi thôi." Âu Dương An dặn dò đơn giản, sau đó quay đầu lại nói với Vân Khinh Cuồng.

Vân Khinh Cuồng gật đầu, sau đó dẫn theo Âu Dương An rời đi.

Đêm đã khuya, sau một trận bận rộn hốt hoảng, vạn vật đều trở lại lúc đầu. Chỉ là tối nay rốt cuộc có bao nhiêu người có thể ngủ bình yên, vậy thì không biết.

Âu Dương Tĩnh ngủ một chút, sau đó tỉnh lại. Mở to mắt nhìn nóc giường, cho dù ở trong đêm tối, màu vàng kia vẫn tương đối chói mắt. Nếu không phải đã xuyên qua, có lẽ nàng căn bản cũng không ngờ, sẽ có một ngày bản thân được nằm trong hoàng cung, hơn nữa có thể còn làm nữ vương đấy. Có điều nàng không hối hận, ngược lại còn cảm tạ ông trời đã cho nàng sống lại lần nữa.

Chớp chớp hai mắt, nàng suy xét chuyện xảy ra lần này, bản thân rốt cuộc đã trúng phải loại dược quỷ quái gì? Rõ ràng dùng linh lực tu luyện cũng không thể đối phó, thật sự khiến cho nàng căm ghét. Có điều đây cũng xem như một lần cảnh cáo, lần sau tuyệt đối không được khinh địch. Tuyệt đối không cho bất luận kẻ nào có cơ hội tính kế đến bản thân.

"Là hồ yêu giở trò quỷ." Một tiếng vang lên, Âu Dương Tĩnh mặc dù không thể nghiêng người đi xem. Nhưng cái loại ngạc nhiên mừng rỡ, tình cảm này khó diễn tả bằng lời, là Cuồng.

"Tĩnh nhi, muội không sao chứ." Vui mừng khác lại đến, Âu Dương An đến cạnh giường, đưa tay nắm tay Âu Dương Tĩnh, nhìn nàng nhu nhược yếu đuối như vậy, trong lòng thật là thương yêu. Có thể thời gian qua mất đi sinh lực khiến cho nàng biến thành dáng vẻ bây giờ, thật sự đáng hận.

"Cuồng, Ca ——" Âu Dương Tĩnh bình tĩnh kêu, có bọn họ ở bên cạnh, lòng của nàng thật nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

"Để ta xem." Vân Khinh Cuồng nói, sau đó Âu Dương An đứng lên nhường chỗ. Hắn ngồi ở cạnh giường, đưa tay xem xét Âu Dương Tĩnh, rồi cười lạnh mấy tiếng: "Hừ, cái này quả thật hung ác tàn nhẫn, nhưng ở trước mặt Bổn vương cũng chỉ là một món đồ ăn thôi."

Dứt lời, hắn tự tay ở trước mặt Âu Dương Tĩnh chuyển động mấy vòng. Chợt xuất hiện vài đường ánh sáng, rất nhanh, Âu Dương Tĩnh đã cảm thấy sức lực của nàng đã trở lại, cả người trở nên tràn đầy tinh lực.

"Tốt rồi." Vân Khinh Cuồng thu tay lại, toàn bộ ánh sáng biến mất.

Âu Dương Tĩnh nhếch môi một cái, từ trên giường ngồi dậy. Hai mắt long lanh rực rỡ, giống như Phượng Hoàng đã ngủ say ngàn vạn năm, ánh sáng rực rõ trong nháy mắt như muốn triển khai bay lượn qua chín Châu Thành.

Vân Khinh Cuồng và Âu Dương An thấy dáng vẻ đó của nàng, cũng không tự giác thở phào nhẹ nhõm.

"Cuồng, vừa rồi ngươi nói hồ yêu là chuyện gì xảy ra?" Âu Dương Tĩnh nghe ra hình như cũng biết được sự việc lần này tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài, bên trong còn liên quan đến nhiều chuyện khác.

"Người lần này hạ dược không phải ở nhân gian, mà là một hồ yêu tên Bất Nhập Lưu đang tác quái." Vân Khinh Cuồng khẽ chau mày, đem tranh đấu trải qua giữa hồ yêu với hắn kể lại một lần. Rốt cuộc, kéo kéo môi cười lạnh.

"Nhưng ngươi yên tâm, hắn cũng không thoát khỏi được sóng gió đang đến đâu." Muốn lôi hắn xuống ngựa, không dễ dàng như vậy.

Âu Dương Tĩnh, Âu Dương An gật đầu một cái, thế giới của Cuồng, bọn họ không cách nào tham dự. Nhưng bọn họ tin tưởng hắn có đầy đủ năng lực để giải quyết mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, Tĩnh nhi, trong khoảng thời gian này, Mộc Nguyệt Ly có làm khó dễ muội không?" Âu Dương An hỏi, nếu không phải Duyệt tỷ vừa mới hạ sinh đứa trẻ, phụ thân ở lại giữ Hoàng Thành một khoảng thời gian, hắn không thể không ở lại biên quan. Nếu không, hắn đã sớm bay tới.

"Không có gì." Âu Dương Tĩnh nhếch môi, giễu cợt nói: "Lần này nếu không phải là yêu hồ nhúng tay, Mộc Nguyệt Ly hắn sẽ có cơ hội sao?"

"Vậy sao muội lại đến hoàng cung? Còn ở tẩm cung của Hoàng đế nữa?"

https://thuviensach.vn

Chương 29: Lần Đầu Tiên Tiếp Xúc Thân Mật

"Bởi vì Hoàng đế tìm được con gái."

Âu Dương Tĩnh nói xong, lại đổi lấy vẻ mặt không hiểu của Âu Dương An. Hoàng đế tìm được con thì có quan hệ gì với nàng? Tính cả tám đời cũng không có liên quan?

Hai mắt xanh biếc của Vân Khinh Cuồng rõ ràng mang theo tia sáng, không sai, chuyện này đối với vị Thần như hắn mà nói là quá dễ dàng, chỉ cần khẽ động một chút sức là có thể biết được. khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, sau đó nhìn Âu Dương An nói:

"Con gái của Hoàng đế chính là Tĩnh nhi."

Âu Dương An ngây ngẩn cả người, mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm vào Âu Dương Tĩnh. Lại thấy nàng nhẹ nhàng gật đầu, hắn không thể tin nói:

"Làm sao có thể? Tĩnh nhi, muội sao có thể là con gái của hoàng đế?" Bọn họ rõ ràng là anh em sinh đôi, không phải sao? Nếu nói Tĩnh nhi là con gái của hoàng đế, vậy mình thì sao? Chẳng lẽ mình cũng là con của ông ta?

"Không, huynh không phải con trai của ông ấy." Âu Dương Tĩnh nhìn thấu suy nghĩ của Âu Dương An, lắc đầu một cái: "Nhưng mà muội thì đúng là con gái của ông ấy." Đây là chuyện tốt.

"Nhưng chúng ta?" Âu Dương An chỉ về phía nàng, lại chỉ chỉ mình, bọn họ không phải anh em sinh đôi sao? Có lẽ dung mạo trưởng thành của bọn họ chẳng mấy giống nhau, nhưng mặt khác vẫn có chút nhìn ra được

https://thuviensach.vn

tương tự. Huống chi lúc còn bé bọn họ dường như là giống nhau như đúc, làm sao nàng có thể là con gái của hoàng đế, mà hắn lại không phải đây?

"Ca, chúng ta không phải anh em sinh đôi. Mà là anh em họ." Âu Dương Tĩnh nói.

Âu Dương An lại sửng sốt, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

"Nhưng chúng ta rõ ràng là cùng một mẹ? Sao bây giờ lại là anh em họ?" hắn thật sự không nghĩ ra, tuy từ khi sinh ra bọn họ cũng không có mẹ, nhưng đúng là cùng một mẹ mà.

"Chuyện là như vầy. Thật ra mỗi mẫu thân của chúng ta đều là một đôi chị em song sinh, mà diện mạo chúng ta khi còn bé đều giống mẫu thân, cho nên nói là anh em sinh đôi cũng không có người hoài nghi....." Sau đó Âu Dương Tĩnh đem chuyện Linh phi kể lại lần nữa.

Âu Dương An nghe xong, không nhịn được thổn thức. Vì mẫu thân của mình còn có di mẫu thân mà kích động than thở, hồng nhan bạc mệnh. Lúc đầu khi nghe được tin tức hắn cũng kinh ngạc giống Âu Dương Tĩnh, nhưng sau đó trong lòng vui mừng như nở hoa, nếu bọn họ không phải anh em sinh đôi, dĩ nhiên là có thể quang minh chính đại ở cạnh nhau rồi.

"Tĩnh nhi ——" Âu Dương An nhìn Âu Dương Tĩnh, đắm đuối đưa tình, cho dù có Vân Khinh Cuồng ở một bên, hắn vẫn không kiềm được đem phần tình ý tràn ngập trong lòng của mình thể hiện ra.

Vân Khinh Cuồng từ lâu đã biết tình cảm hai người rất tốt, bây giờ nhìn thấy dáng vẻ thâm tình của hắn không còn trốn tránh người khác như vậy. Tất nhiên cũng hiểu, hai mắt xanh biếc không nhịn được mang theo tươi cười, xem ra tin tức này đối với hai người bọn họ ngược lại là một chuyện thật tốt.

https://thuviensach.vn

"Ta nói hai người các ngươi, đừng quên ta còn ở đây nhé." hắn trêu ghẹo hai người.

Âu Dương An lúc này mới phản ứng kịp, có chút ngượng ngùng.

"Ngươi có thể không nhìn." Âu Dương Tĩnh cũng thật thoải mái, thân phận như bây giờ cũng không cần lo lắng. Nàng còn e ngại gì mà phải che giấu, nàng sẽ phải hào phóng ân ái. Bước tới, đưa tay nắm lấy tay Âu Dương An, cố ý ở trước mặt Vân Khinh Cuồng quơ quơ, cười với hắn.

"Nếu hâm mộ, ngươi phải tranh thủ đi tìm một người. Ngươi không phải là Hổ Vương sao? Tìm một Hổ Hậu đi."

Âu Dương An nghe đến đó, cũng không nhịn được nở nụ cười:

"Đúng đó, lúc nào tìm được Hổ Hậu phải cho chúng ta gặp một chút."

Vân Khinh Cuồng trợn mắt nhìn hai người, tức giận nói:

"Hai người này thật không có lương tâm, uổng công ta làm trâu làm ngựa cho các ngươi."

Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh cùng nhau cười một tiếng.

"Được rồi, được rồi, ta không ở đây làm trở ngại mắt của các ngươi. Ta quay về, đi trừng trị tên kia." Đáy mắt Vân Khinh Cuồng thoáng hiện ánh sáng lạnh như băng, có thù báo thù. Lần này sẽ để cho hồ yêu nếm thử hậu quả bị tính kế.

"Được, chúng ta chờ ngươi trở lại." Âu Dương Tĩnh gật đầu về phía hắn.

Vân Khinh Cuồng cũng gật đầu, bóng dáng thoáng một cái, người đã không thấy tăm hơi.

https://thuviensach.vn

Sau khi Vân Khinh Cuồng đi khỏi, Âu Dương An và Âu Dương Tĩnh đối mặt nhìn nhau. Vừa rồi Vân Khinh Cuồng đã làm kết giới ở bên ngoài, bọn họ cũng không sợ có người vào được, bây giờ nơi này chính là thế giới của hai người bọn họ.

"Tĩnh nhi, muội có biết khi huynh biết muội bị Mộc Nguyệt Ly bắt đi thì lo lắng biết bao nhiêu không?" Âu Dương An ôm Âu Dương Tĩnh vào lòng, hai người đứng ở bên cửa sổ, nhìn ánh trăng bên ngoài lẳng lặng chiếu xuống, trong lòng cũng là một mảnh yên ổn.

"Muội không sao đâu." Âu Dương Tĩnh dựa vào hắn, nhịp đập từ trong lòng hắn vẫn có thể cảm nhận, bây giờ hắn vẫn còn đang lo lắng. Trong lòng ngọt ngào, lúc còn ở hiện đại, bản thân mặc dù là một người khác, nàng ở nơi đó cũng chưa từng cảm giác được

"Ừ." Âu Dương An cũng nhẹ nhẹ gật đầu, trong lòng âm thầm cảm tạ trời cao.

Hai người lẳng lặng ôm nhau, ánh trăng hơi lạnh, bóng dáng của bọn họ ở trong đêm trăng được khắc vào nhau vĩnh viễn.

Một lát sau, Âu Dương An buông lỏng Âu Dương Tĩnh ra. Hai người nhìn nhau, ánh mắt ngọt ngào chan chứa tình cảm.

"Tĩnh nhi, chúng ta không phải anh em ruột thật tốt quá."

"Ừ." Âu Dương Tĩnh khẽ gật đầu.

Có lẽ là ánh trăng rất đẹp, có lẽ là phần rung động hai người đã thấm sâu. Tóm lại, hai người không hay không biết đến gần nhau, sau đó môi môi kết hợp lẫn nhau, rốt cuộc lần đầu tiên bọn họ cũng bắt đầu tiếp xúc thân mật.

Đêm, thuộc về bọn họ.

https://thuviensach.vn

Hôm sau, Âu Dương Tĩnh rời giường, nhìn Âu Dương An nằm bên cạnh lộ ra tươi cười. Mặc dù đêm qua ánh trăng rất đẹp, rất dễ khiến tình nhân chìm đắm vào nhau. Nhưng mà bọn họ ngoại trừ hôn ra, còn lại cái gì cũng không làm. Mười ngón tay hai người cứ như vậy đan lại với nhau cùng nằm ngủ trên giường. Chỉ là như thế nhưng bọn họ lại cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Có lẽ hạnh phúc chân chính cũng không nhất định phải dựa vào tiếp xúc thân thể, mà chỉ cần một phần tình yêu ấm áp ở trong lòng mà thôi.

Âu Dương Tĩnh nhẹ nhàng đặt lên trán hắn một nụ hôn, kết quả lại làm cho Âu Dương An giật mình tỉnh giấc.

Âu Dương An mở mắt, ánh mắt thâm thúy uể oải lộ ra vài phần lười biếng còn mang theo một chút gợi cảm. Mà trong ánh mắt thâm sâu cũng chỉ có giai nhân gần ngay trước mắt, hắn đầu tiên là sững sờ, sau đó nhớ lại tất cả chuyện của đêm qua. Hạnh phúc tràn đầy trên mặt.

"Chào buổi sáng, Tĩnh nhi." Chỉ là âm giọng cũng lộ ra vài phần hấp dẫn.

"Chào buổi sáng." Âu Dương Tĩnh cũng cười, ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài, bầu trời còn mờ mờ ảo ảo, vẫn chưa sáng hẳn. Nhưng bọn họ đều là người tập linh lực, mỗi buổi sáng đã có thói quen thức dậy luyện tập rồi, thân thể như chuông báo thức tất nhiên sẽ thức tỉnh.

Âu Dương Tĩnh phất tay giải khai kết giới, nếu không một lát những cung nữ, thái giám kia không vào được, không biết sẽ hoảng sợ đến thế nào đây.

Âu Dương An cũng từ trên giường ngồi dậy, hắn không thể để cho người khác nhìn thấy mình ở đây. Mặc dù người khác không rõ ràng quan hệ của hắn và Tĩnh nhi, nhưng thấy bọn họ cô nam quả nữ ở chung một chỗ, chỉ sợ không biết sẽ ở sau lưng nghị luận thế nào? Hắn thì không có ý kiến

https://thuviensach.vn

gì, nhưng không thể khiến Tĩnh nhi mới trở về hoàng cung đã gặp phải đối xử như vậy.

"Tĩnh nhi, huynh trở về trước nói cho Tử Thư bọn họ tin tức của muội, để tránh bọn họ nóng ruột." Âu Dương An vừa sửa sang lại nếp nhăn quần áo, vừa nhìn Âu Dương Tĩnh nói.

"Được." Âu Dương Tĩnh gật đầu: "Lát nữa, sẽ có người đến báo cho mọi người biết chuyện muội ở hoàng cung. Đến lúc đó mọi người cứ làm ra vẻ như trước đó cái gì cũng không biết là được."

"Ừ." Âu Dương An gật đầu, sau đó cúi người xuống đặt lên môi Âu Dương Tĩnh một nụ hôn, lúc này mới lưu luyến rời đi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 30: Người Công Bố Danh Sách Là Cố Nhân

Sáng hôm sau, Âu Dương Tĩnh mới lên tiếng để cho những cung nữ đi vào hầu hạ nàng rửa mặt thay quần áo. Nhưng nàng vẫn nằm trên giường, dáng vẻ làm như suy yếu vô lực.

Bọn họ cũng biết đây là công chúa, mặc dù chưa có chính thức thông báo thiên hạ. Nhưng có thể nằm ở trên giường rồng, cho thấy được hoàng thượng đối với vị này rất nhiều sủng ái. Kết quả là, từng người một đều hầu hạ thật cẩn thận lại ân cần.

Sau khi ở lại xử lý giúp Âu Dương Tĩnh rửa mặt thay đồ, bọn họ đều thi lễ lui ra ngoài.

"Tham kiến hoàng thượng ——"

Qua thời gian khoảng một nén hương, Âu Dương Tĩnh nghe bên ngoài truyền đến tiếng thái giám, cung nữ. Biết là Hoàng đế đến đây.

"Tĩnh nhi, hôm nay thân thể con khỏe hơn chút nào không?" Hoàng đế hôm nay lâm triều trở lại sớm, long bào trên người cũng không thay xuống, lập tức đi lại xem Âu Dương Tĩnh.

"Phụ hoàng, con rất tốt." Âu Dương Tĩnh nhìn Hoàng đế ngồi ở bên giường nói.

Hoàng đế nghe nàng nói vậy, nhưng nhìn dáng vẻ nàng còn rất suy yếu vô lực thì đau lòng. Lầm bầm an ủi một phen, cam đoan nhất định thúc giục người sớm ngày tìm được danh y chữa bệnh cho nàng.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh thấy dáng vẻ Hoàng đế lo lắng, thật ra thì thiếu chút nữa muốn đem chân tướng nàng đã không có chuyện gì nói cho ông biết. Nhưng lời vừa đến khóe miệng lại nuốt trở vào, có rất nhiều chuyện này nọ, bây giờ vẫn chưa thích hợp để nói ra tất cả.

Hai người hàn huyên được một lúc, cho đến giờ dùng bữa sáng. Hoàng đế vốn là muốn cùng với nàng dùng bữa, nhưng Âu Dương Tĩnh lại nói bản thân vẫn chưa muốn ăn, xin ông đi dùng bữa trước.

Hoàng đế không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái, rồi đi ra ngoài dùng bữa.

.....

Bên kia, hai anh em Vân Hạo Trần, Vân Tuyệt Trần cũng đến Quân Quốc. Nhưng bọn họ chưa bắt được liên lạc với bọn người Tống Tử Thư, mặc dù Ám Lâu và Dẫn Lâu bây giờ đã thuộc về trong tay Âu Dương Tĩnh. Nhưng hai người trước kia dù sao cũng có mâu thuẫn, hơn nữa về phần tổ chức sát thủ. Vẫn đang muốn âm thầm ganh đua cao thấp, ngoại trừ bên nào đó có chuyện quan trong gì lớn, hai Lâu mới cùng chung tiến lùi, bình thường bọn họ cũng không có nhiều dính dáng.

Hai anh em ngày đêm đi gấp gáp, mặc dù mệt mỏi nhưng không ai để tâm, chỉ là không ngờ vừa đến Quân Quốc lại phát hiện tin tức Âu Dương Tĩnh. Chỉ thấy đầy trên đường đi đều là cáo thị, phía trên viết rất rõ ràng Hoàng đế trọng thưởng cho thần y có thể chữa khỏi bệnh của công chúa.

Lúc trước hai anh em không biết công chúa ở trên này chính là nói Âu Dương Tĩnh, nhưng do cở sở ngầm Ám Lâu ở Quân Quốc đem mọi chuyện đã xảy ra ở đây của Âu Dương Tĩnh bẩm báo lại cho Vân Hạo Trần.

Hai anh em Vân Hạo Trần thế mới biết, thì ra vị công chúa kia đúng là Âu Dương Tĩnh. Mặc dù bọn họ cũng không hiểu làm sao nàng từ tiểu thư tướng quân Lan Quốc lại biến thành công chúa Quân Quốc, nhưng khi biết

https://thuviensach.vn

nàng gặp nguy hiểm. Hai anh em cũng rất lo lắng, hai người ngồi trong quán trọ bàn bạc nửa ngày, rốt cuộc thương lượng ra một kế sách, gỡ bảng thông báo xuống.

Hai anh em đã dịch dung, Vân Hạo Trần biến thành thần y trung niên anh tuấn. Còn Vân Tuyệt Trần lại trở thành đồ đệ của hắn, hai người gỡ cáo thị xuống trước sự chú ý của mọi người cùng nhau đi vào hoàng cung.

Trong hoàng cung, Hoàng đế vừa dùng xong đồ ăn sáng, trở lại tẩm cung cùng Âu Dương Tĩnh nói chuyện phiếm. Kết quả là nhìn thấy tổng quản thái giám của ông đi tới:

"Khởi bẩm hoàng thượng, có người gỡ xuống bảng cáo thị chữa bệnh cho công chúa."

"Cái gì?" Hoàng đế lập tức đứng lên, khuôn mặt kích động: "Mau, mau dẫn người đến."

"Vâng." Thấy Hoàng đế kích động như thế, thái giám cũng vội vàng xoay người đi an bài.

Âu Dương Tĩnh nghe có người lấy cáo thị xuống, đáy lòng không nhịn được trợn trắng mắt. Người bình thường sao có thể trị cho nàng? Nàng cũng muốn nhìn xem một chút, là ai tự cho là mình có y thuật cao minh? Nhưng nàng thật sự không ngờ, người đến đúng là cố nhân mà nàng quen biết.

"Tĩnh nhi, con nghe chưa? Có người lấy cáo thị xuống, nhanh thôi, con sẽ có thể khá hơn." Hoàng đế ở một bên không ngừng kích động, giống như người lấy bảng cáo thị xuống nhất định sẽ có thể chữa khỏi cho Âu Dương Tĩnh.

Âu Dương Tĩnh để cho ông chút hi vọng nhỏ nhoi, không nhẫn tâm đả kích ông. Chẳng qua dáng vẻ tươi cười ở trong mắt Hoàng đế đó là một

https://thuviensach.vn

chút chua xót, chỉ cảm thấy bản thân thật có lỗi với Linh phi, càng vô cùng áy náy.

Qua không lâu, tổng quản thái giám lập tức dẫn người lấy bảng cáo thị xuống tiến vào. Hai người, một nam tử Áo xám trung niên, một nam tử áo trắng trẻ tuổi, hai người vừa đến, ánh mắt không để lại dấu vết nhìn về phía long sàng. Nhưng giường đã bị màn tơ che phủ, bọn họ cũng không thấy được người ở trên giường, cũng không rõ bên trong rốt cuộc có đúng người bọn họ muốn tìm hay không?

"Thảo dân Trần Hạo Vân xin ra mắt hoàng thượng." Nam tử trung niên hành lễ với Hoàng Đế, nam tử trẻ tuổi áo trắng đi theo bên cạnh cũng hành lễ.

Nam tử trung niên vừa lên tiếng, Âu Dương Tĩnh nằm ở trên long sàng không nhịn được khóe miệng lộ ra nụ cười. Cái gì Trần Hạo Vân, rõ ràng chính là Vân Hạo Trần, thật không ngờ hắn lại có thể đến đây. Mặc dù giọng của hắn có chút thay đổi, nhưng nàng vẫn nghe được là tiếng của hắn. Chỉ là người này dám gỡ cáo thị xuống, nếu nàng vẫn chưa được Cuồng chữa khỏi, xem hắn làm sao lui xuống đây?

"Là ngươi đã lấy cáo thị xuống sao?" Hoàng đế ngồi ngay ngắn một chỗ, ánh mắt sắc bén liếc về phía Vân Hạo Trần. Hình như đang quan sát, xem hắn có bản lĩnh có thể chữa trị được cho Âu Dương Tĩnh hay không?

"Vâng." Vân Hạo Trần chắp tay, ngoài miệng dán sợi râu cá trê, dáng vẻ kia cũng có mấy phần giống đại phu lăn lộn trên giang hồ đấy. "Thảo dân thuở nhỏ đi theo sư phụ học y, lần này đến Quân Quốc vốn là muốn tìm một chút dược liệu trân quý, nhưng sau khi đi vào thành lại phát hiện cáo thị. Cho nên đặc biệt sai đồ đệ tháo xuống."

"Ngươi có nắm chắc không?" Hoàng đế lại hỏi.

https://thuviensach.vn

"Thảo dân chưa biết bệnh tình công chúa, cho nen không thể cam đoan chịu trách nhiệm được." Vân Hạo Trần cũng không sợ Hoàng đế nổi giận, khôn ngoan giữ lại đường lui cho mình.

Âu Dương Tĩnh nghe, không nhịn được cũng tỏ ý khen ngợi sự cơ trí của người này. Chỉ là nàng thật sự hoài nghi, mặc dù hắn nói như thế, nhưng nếu Hoàng đế nổi giận, thì có ích lợi gì?

Hoàng đế nghe hắn nói như vậy, giữa trán có chút không vui. Nhưng suy nghĩ lại cũng đúng, cho nên cũng không tức giận mà gật đầu một cái nói:

"Vậy trước hết ngươi hãy chẩn mạch cho công chúa đi."

"Vâng." Vân Hạo Trần khéo léo liếc mắt ra hiệu cho Vân Tuyệt Trần, sau đó bắt chước dáng vẻ đại phu lấy ra một sợi tơ hồng, cho cung nữ buộc lên cổ tay Âu Dương Tĩnh ngồi ở trên giường, còn mình thì cầm một đầu khác của dây tơ hồng.

"Đại phu, ngươi có thể trực tiếp bắt mạch." Giọng Âu Dương Tĩnh từ phía sau truyền tới, nếu nàng không lên tiếng, Hoàng đế lại ở đây, chỉ sợ Vân Hạo Trần bọn họ lát nữa cũng không rõ được người trên giường rốt cuộc có phải nàng hay không đây?

Tiếng nói của Âu Dương Tĩnh khiến Vân Hạo Trần và Vân Tuyệt Trần giật mình, ngay sau đó hai người hiểu ra, quả nhiên là nàng. Nhưng nghe giọng hình như có gì đó không đúng, chẳng lẽ bên trong bệnh của nàng thật ra còn có huyền cơ gì khác? Bọn họ phải làm sao đây? Phải biết rằng, trước hết nên để cho tất cả những người khác rời đi, bọn họ mới có thể cùng Âu Dương Tĩnh thảo luận câu chuyện.

"Ta không sao, trước tiên ngươi cứ đáp ứng chữa trị cho ta." Trong lúc Vân Hạo Trần đang âm thầm tìm cách, thì không ngờ âm thanh của Âu Dương Tĩnh lại vang lên trong đầu hắn.

https://thuviensach.vn

Vân Hạo Trần kinh ngạc, nàng rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại? Còn có thể truyền âm? Nhưng hắn biết giờ không phải lúc để thắc mắc chuyện này, vì vậy dựa theo Âu Dương Tĩnh phân phó, chắp tay với Hoàng đế:

"Bệ hạ, bệnh của công chúa, thảo dân có thể chữa trị."

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 31: Bọn Họ Kinh Ngạc

"Bệ hạ, bệnh của công chúa, thảo dân có thể chữa trị."

"Thật sao?" Lời nói Vân hạo Trần làm cho Hoàng đế kích động hỏi ngược lại, cũng khiến em trai Vân Tuyệt Trần của hắn đứng cạnh bên cũng không hiểu. Nhưng nếu đại ca làm như vậy, tất nhiên có tính toán của mình.

"Thảo dân tình nguyện làm giấy cam đoan, nếu chữa trị cho công chúa không tốt, cam tâm tình nguyện chịu phạt." Vân Hạo Trần khẳng định gật nhẹ đầu, dù sao chủ nhân cũng tốt rồi, hắn đương nhiên không sợ.

Hoàng đế sâu sắc nhìn hắn, thấy vẻ mặt hắn tin tưởng mười phần, cũng không giống tùy tiện đùa giỡn. Vì vậy gật một cái:

"Tốt, nếu vậy. Trẫm sẽ để cho ngươi thay công chúa chữa trị, nhưng nhớ kỹ, nếu có sai sót gì, tất cả một mình ngươi gánh chịu."

"Thảo dân hiểu rõ." Vân Hạo Trần chắp tay đáp.

Hoàng đế nhìn hắn một cái, sau đó từ từ hỏi thăm một chút vấn đề điều trị thế nào.

Vân Hạo Trần mặc dù không phải đại phu, nhưng cũng gặp được không ít đại phu trong chốn giang hồ, nên vẫn nửa thật nửa giả nói ra được đầy đủ.

Rốt cuộc sau khi đuổi Hoàng đế đi, những người khác trong phòng cũng bị Âu Dương Tĩnh ở trên giường tạo ra kết giới. Căn bản là giống như mất đi ý thức, nhìn không rõ tình huống của bọn họ bên này.

https://thuviensach.vn

Âu Dương Tĩnh từ trên giường ngồi dậy, vén màn che lên, ánh mắt sáng ngời nhìn Vân Hạo Trần hóa trang thành nam tử trung niên, thiếu chút nữa bật cười ra tiếng, xem ra hắn đã phải dụng tâm suy nghĩ rồi. Cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người Vân Tuyệt Trần bên cạnh nhưng chỉ là nhàn nhạt gật đầu một cái, xem như tiếp đón. Không còn cách nào khác, bọn họ từ đầu đến giờ cũng không phải là tình nghĩa quá sâu nặng, hơn nữa sau này vì người trong võ lâm đối địch với Âu Dương Tĩnh, hai người còn giao chiến với nhau, cũng coi như là kẻ địch.

"Tĩnh nhi, người không sao thật tốt quá." Vân Hạo Trần sau khi quan sát toàn diện Âu Dương Tĩnh, nói.

"Không có gì." Âu Dương Tĩnh lắc đầu, vẫy vẫy tay, cho bọn họ ngồi xuống.

Vân Hạo Trần, Vân Tuyệt Trần theo ý của nàng ngồi vào trên ghế bên cạnh, ánh mắt của Vân Tuyệt Trần vẫn không rời Âu Dương Tĩnh. Thấy nàng không sao, hắn buông lỏng không ít, nhưng đáy mắt vẫn còn mơ hồ tình ý cùng ảm đạm, chẳng qua bây giờ hắn dường như đã không đủ lập trường rồi.

"Tĩnh nhi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao người lại trở thành công chúa Quân Quốc?" Vân Hạo Trần mang nghi ngờ lớn nhất hỏi ra, ánh mắt thâm thúy nhìn người trước mặt, cảm thấy rõ ràng vô cùng quen biết, nhưng càng ngày lại càng cảm thấy nàng quá là thần bí, cho dù là người bên cạnh nàng cũng hiểu không rõ.

"Đây là một câu chuyện xưa rất dài." Âu Dương Tĩnh chỉ nhàn nhạt nói, nàng cũng không muốn chia sẻ chuyện riêng của mình cho người khác. Huống chi còn dính dáng đến hoàng tộc, "Tóm lại, bây giờ ta đúng thật là công chúa Quân Quốc."

https://thuviensach.vn

Vân Hạo Trần và Vân Tuyệt Trần thấy nàng hình như không có ý định nói cho bọn họ biết, nên cũng không hỏi tới. Sau một lúc trầm mặc, Vân Hạo Trần lại hỏi tiếp:

"Người với thái tử Quân Quốc là huynh muội, vậy chuyện trước kia?" hắn muốn hỏi tất nhiên cũng là tình anh em ruột thịt, có phải những chuyện trước đây có vì vậy mà một bút xóa bỏ hay không? Ban đầu, hắn đối với Vân Tuyệt Trần cũng đầy ý hận. Cho rằng mẫu thân của đệ ấy cướp đi hạnh phúc và mẫu thân của mình, cho là đệ ấy cướp đi phụ thân của mình. Chẳng qua cuối cùng sau khi biết được chỉ là sự hiểu lầm, cái loại huyết mạch thân tình đã thức tỉnh một cách rất tự nhiên. Hắn không biết Âu Dương Tĩnh ở đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nhưng vẫn là hai anh em, huyết thống là chuyện thựt tế không xóa bỏ được.

"Huynh muội?" Âu Dương Tĩnh chỉ nâng lên khóe môi, lộ ra cười lạnh."Có lẽ bọn ta có một chút quan hệ máu mủ, nhưng điểm quan hệ này cũng vì mẫu hậu của hắn hại chết mẫu thân của ta, cũng một bút xóa bỏ rồi. Nợ hắn thiếu ta vẫn còn đặt ở chỗ đấy." Nói rõ, nàng sẽ không bởi vì có chút quan hệ huyết thống này với Mộc Nguyệt Ly mà tha thứ cho hắn đâu.

Hai anh em Vân Hạo Trần hiểu, Mộc Nguyệt Ly hiện giờ là đâm đầu vào lưỡi đao rồi. Dù có là huynh trưởng của Âu Dương Tĩnh, cũng trốn không thoát kết cục bi thảm. Tuy hai người bọn họ không hiểu rõ trong này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nhưng bọn họ vẫn sẽ đứng bên cạnh Âu Dương Tĩnh.

"Vậy kế tiếp người phải làm sao?" Vân Hạo Trần hỏi, nếu đã đến Quân Quốc, dĩ nhiên là muốn nhúng chân vào.

Đối với Vân Hạo Trần, Âu Dương Tĩnh coi hắn như người mình. Nhưng mà đối với Vân Tuyệt Trần, vẫn có chút ngăn cách, mặc dù bọn họ quen biết sớm hơn. Nàng không trả lời Vân Hạo Trần, mà đưa mắt hướng về Vân Tuyệt Trần:

https://thuviensach.vn

"Sơ Hạ có khỏe không?" Tuy nàng cũng không quan tâm Lâm Sơ Hạ, nhưng bây giờ người ta đã là vợ chồng rồi. Nàng cũng không muốn làm hồ ly tinh gì đó, cho nên sẽ không để cho Vân Tuyệt Trần có cơ hội suy nghĩ đối với bản thân.

Vân Tuyệt Trần sững sờ, sau đó khóe miệng lộ ra cười khổ. Sơ Hạ bây giờ nói không chừng đang ở trong phòng buồn bực hắn không thôi, nhưng đối với kết quả như vậy hắn cũng không hối hận. Trong lòng đã không thể bỏ xuống được, cho nên căn bản không có cách nào cho Sơ Hạ chân chính hạnh phúc. Trước kia là bản thân suy nghĩ quá đơn giản, trong lòng cho rằng mang theo một khối dấu ấn của người khác để lại, mà vẫn có thể đối đãi thật tốt với Sơ Hạ.

"Nàng ấy khá tốt." Mấp máy môi, Vân Tuyệt Trần mới nhàn nhạt nói một câu như vậy.

Vân Hạo Trần liếc mắt nhìn em trai, hắn đương nhiên cũng biết rõ vấn đề giữa hai vợ chồng bọn họ. Nhưng chuyện đã đến nước này, nói gì nữa cũng dư thừa, chỉ hi vọng sau này Tuyệt Trần và Lâm Sơ Hạ có thể bồi dưỡng được tình cảm, có thể hạnh phúc.

Âu Dương Tĩnh cũng không nói gì, trong lúc nhất thời không khí có chút ngưng trệ.

"Tĩnh nhi, người định làm thế nào?" Vân Hạo Trần lên tiếng, phá vỡ bầu không khí yên tĩnh khiến cho người không thoải mái.

Âu Dương Tĩnh cười, xinh đẹp động lòng người, không phải quyến rũ. Mà là loại cao ngạo ở trên cao, phong thái như một nữ vương ung dung tự tin.

"Không phải hắn muốn làm Hoàng đế sao? Ta sẽ làm cho hắn không đạt được ước nguyện"

https://thuviensach.vn

"Người muốn âm thầm trợ giúp những hoàng tử khác?" Vân Hạo Trần hơi nhíu lên mày kiếm, hắn cũng không phải hoài nghi bản lĩnh của nàng.

"Không." Âu Dương Tĩnh nhìn bọn họ lắc đầu, ý cười không giảm."Sao ta phải trợ giúp những người khác? Bản thân ta không được sao?"

"Cái gì?"

Vân Hạo Trần và Vân Tuyệt Trần cả kinh trợn mắt há mồm, điều này khiến cho hai người bọn họ cũng rất bị tổn thương. Nhưng mà bây giờ hai người cũng chẳng quan tâm gì hình tượng, đại khái không có bất kỳ lời nào có thể khiến bọn họ kinh ngạc giống như giờ phút này. Mặc dù bọn họ vẫn luôn cho rằng Âu Dương Tĩnh có khí chất nữ vương, nhưng dù sao cũng chỉ là khí chất. Còn bây giờ nàng nói phải làm Nữ Hoàng Đế, đây là chuyện không thể nào tưởng tượng nổi. Từ xưa tới nay, chinh chiến giang sơn đều là chuyện của nam tử, một nữ tử làm sao có khả năng làm hoàng đế?

Âu Dương Tĩnh nhìn vẻ mặt kinh ngạc của bọn họ, chỉ nhàn nhạt cười cười. Nếu nàng nói mấy lời này, hai người họ có thể cho là chuyện đương nhiên. Nàng mới cảm thấy rất lạ lùng, dù sao ở đây là cổ đại, không phải thời đại nam nữ mỗi người gánh nửa bầu trời. Tư tưởng nơi này bảo thủ cố chấp, vả lại đều lấy nam tử làm chủ, nhiều nữ tử vì phụ thuộc nam tử tranh luận cao thấp. Nhưng nàng cũng không quan tâm bọn họ có thể tiếp nhận hay không, chỉ cần đến lúc đó bọn họ không sai lầm là được.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 32: Sóng Ngầm Tuôn Trào

Năm ngày sau, tình huống trong tẩm cung của Hoàng đế Quân Quốc vô cùng náo nhiệt.

"Phụ hoàng -" Âu Dương Tĩnh ngồi ở mép giường, nhìn Mộc Khiêm Niên đi tới.

"Tĩnh nhi, con, con thật đã không sao?" Hoàng đế vừa nghe nói Âu Dương Tĩnh không có việc gì đã vội vàng chạy tới, bây giờ thấy nàng cười khanh khách ngồi ở chỗ đó, kích động đến không đi được.

"Vâng." Âu Dương Tĩnh khẽ gật đầu, ánh mắt rơi vào trên người Vân Hạo Trần bên cạnh. "May mà y thuật Trần đại phu cao minh, con mới có thể khỏe được nhanh như vậy."

"Công chúa quá khen, thảo dân chỉ dựa vào bổn phận thầy thuốc thôi." Vân Hạo Trần cũng làm bộ chắp tay, khiêm tốn nói.

Âu Dương Tĩnh ở trong lòng cười trộm, Vân Hạo Trần này bản lĩnh diễn trò cũng không thấp chút nào.

"Trần đại phu quá khiêm tốn rồi, trẫm sẽ căn cứ vào cam kết trên bảng thông cáo. Ngươi nói đi, ngươi muốn chức quan gì?" Hoàng đế đối với một đại phu giang hồ xem không ra hình dáng gì trái lại có vài phần kính trọng.

“Đa tạ hoàng thượng, nhưng cứu sống người là trách nhiệm của đại phu. Thảo dân không dám mong phong thưởng gì, nếu hoàng thượng thật muốn cảm tạ. Thảo dân ngược lại có một đề nghị." Vân Hạo Trần nói.

https://thuviensach.vn

"Nói đi?" Hoàng đế nhìn hắn, đoán xem hắn có thể đưa ra loại đề nghị gì.

"Thảo dân hi vọng hoàng thượng có thể xây một trường học để những đứa trẻ bình thường cũng có thể đến trường, còn có một nhà thuốc từ thiện để cứu chữa những người vì cuộc sống khó khăn mà ngã bệnh không cách nào chữa trị." Dĩ nhiên, chủ ý này của Vân Hạo Trần cũng là Âu Dương Tĩnh đưa ra, chẳng qua là cho hắn thuật lại thôi.

Hoàng đế vừa nghe Vân Hạo Trần có thể một chút cũng không suy nghĩ cho bản thân, ngược lại còn vì thiên hạ dân chúng. Lúc này gật đầu một cái, rất tán thưởng hắn.

"Tốt, sẽ làm theo Trần đại phu nói. Trẫm nhất định xây trường học, xây nhà thuốc từ thiện." Hơn nữa ông nghĩ đến bản thân vừa tìm được con gái, trong lòng đối với trời xanh có phần cảm tạ. Nếu thành lập trường học cùng nhà thuốc từ thiện cũng xem như là việc làm để báo đáp trời cao.

.....

Bên kia, Mộc Nguyệt Ly đã nhiều ngày vẫn luôn ở tại Đông cung chưa từng rời khỏi nửa bước. Nhưng cũng không có nghĩa là tin tức hắn cầ sẽ bị bế tắc, trên thực tế trong hoàng cung bất luận gió thổi cỏ lay cái gì cũng sẽ cuốn vào tai của hắn. Chuyện thân thể Âu Dương Tĩnh tốt lên tất nhiên cũng thế, nhưng hắn vốn là không hiểu, theo lý thuyết đại phu thông thường sẽ giải không được mới đúng, phải là đạo sĩ gì gì đó. Nhưng hắn lại nghĩ tới lời đạo sĩ nói về Thần Hổ bên cạnh kia, chẳng lẽ ông ta đã trở lại?

Nghĩ tới đây, tuấn mi Mộc Nguyệt Ly cau lên. Hắn không phải ngu ngốc, sẽ không tin tưởng Âu Dương Tĩnh có thể vì một chút quan hệ huyết thống của bọn họ mà quên mất ân oán trước kia, huống chi Linh phi mẫu thân của nàng còn bị mẫu hậu làm hại. Cho nên từ giờ trở về sau hắn phải bắt đầu lo nghĩ, dựa vào phần thâm tình phụ hoàng đối với Linh phi mấy

https://thuviensach.vn

chục năm không quên, bây giờ còn đối với Âu Dương Tĩnh sủng ái. Chỉ sợ địa vi thái tử của mình sẽ rất nguy hiểm. Hơn nữa, trong khoảng thời gian này ngũ hoàng đệ đã rục rịch ngóc đầu dậy, tình cảnh của hắn lại càng nguy hiểm hơn.

Nghĩ tới nghĩ lui, bây giờ cơ hội duy nhất chính là đi lên ngai vàng hoàng đế trước đã. Thái tử bất kỳ lúc nào cũng sẽ bị hủy bỏ, nhưng chỉ có làm đế vương mới là chân chính có được quyền lực, cũng sẽ không phải lo lắng có bất kỳ biến cố gì.

"Người đâu....."

"Điện hạ, Tiểu Lý công công tới." Lời Mộc Nguyệt Ly còn chưa nói hết, đã thấy một tiểu thái giám đi vào bẩm báo nói.

Sắc mặt Mộc Nguyệt Ly khẽ biến, tiểu Lý công công này là người hầu ở Ngự Thư Phòng, cũng là gián điệp hắn mua chuộc. Nhưng mà bình thường bọn họ gặp mặt đều rất bí mật, bây giờ hắn tới là phụng lệnh phụ hoàng, hay là?

Mộc Nguyệt Ly không quan tâm suy nghĩ nhiều, hướng về tiểu thái giám phất phất tay, nói:

"Cho hắn vào đi."

"Vâng."

Tiểu thái giám sau khi rời khỏi đây, lập tức một thái giám khác ước chừng hơn hai mươi tuổi bước vào. Môi hồng răng trắng, ngược lại thanh tú giống như một vị cô nương. Chẳng qua lúc hắn đi vào vẻ mặt rất là khó coi.

"Điện hạ, không xong rồi."

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Ly nhìn thấy vẻ mặt của hắn cũng biết đã có chuyện xảy ra, chân mày vốn đã nhíu chặt nay lại càng cau chặt hơn. Người cũng đứng lên, nhìn Tiểu Lý công công trầm giọng hỏi:

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Sao ngươi lại tới đây?"

"Điện hạ, hoàng thượng muốn phế bỏ địa vi thái tử của người. Lập Tĩnh công chúa làm hoàng nữ." Tiểu Lý công công đáp lời, vẻ mặt cũng là một phen rối rắm. Tất nhiên hắn và thái tử đứng chung một con đường, bây giờ nếu thái tử bị phế. Vậy hắn còn mơ mộng với cầu mong gì nữa, không phải cuộc sống Phú Quý toàn bộ đều xong rồi sao, hắn vẫn chờ điện hạ lên làm hoàng đế, thì hắn sẽ được làm tổng quản thái giám đó.

"Cái gì?" Mộc Nguyệt Ly hoảng sợ vô cùng: "Ngươi có phải nghe lầm hay không, điều này sao có thể? Sao có thể để cho một nữ tử làm hoàng đế?" Hiển nhiên, hắn từng nghĩ qua Âu Dương Tĩnh sẽ đối phó mình, nhưng không ngờ tới sẽ như thế này. Nếu nàng ấy làm hoàng đế, vậy không phải mọi thứ đều kết thúc sao?

"Tuyệt đối không sai." Tiểu Lý công công lắc đầu một cái: "Là Hoàng thượng tự mình nói ra, hơn nữa ngày mai ở trên triều, ngài ấy sẽ tuyên bố chuyện này." Nhưng mà hắn phỏng đoán, e là sẽ có rất nhiều người phản đối. Chỉ là hoàng thượng từ trước đến giờ luôn là người cố chấp, chuyện ngài ấy quyết định cho dù các đại thần có phản đối thì thế nào, bây giờ ngài ấy đối với sự xuất hiện của Tĩnh công chúa vô cùng thương yêu, chỉ sợ người thua tuyệt đối là đại thần.

"Điện hạ, người mau nghĩ cách đi." Tiểu Lý công công nhìn Mộc Nguyệt Ly trầm mặc không lên tiếng, không nhịn được nói.

Mộc Nguyệt Ly mím chặt môi, chân mày cũng khép lại thành một ngọn núi. Cảm thấy giống như bị ném vào giữa sông băng vạn trượng, lạnh buốt xuyên thẳng vào tim. Phụ hoàng lại vì thừa nhận Âu Dương Tĩnh quay lại

https://thuviensach.vn

mà muốn phế trừ mình, còn không cần biết đến tông pháp lập nàng ấy làm Hoàng Nữ. Quá làm hắn thất vọng, phụ hoàng sao có thể làm thế?

"Ngươi về trước đi. Chuyện này, ta sẽ nghĩ cách." Mộc Nguyệt Ly hướng về thái giám phất phất tay, sau khi trầm mặc một lúc, trong lòng hắn đã có chủ ý. Hắn vốn không nghĩ đến sẽ đi bước này, nhưng bây giờ bản thân bị buộc vào tình thế bất đắc dĩ, cho nên đến lúc đó không thể trách hắn.

"Vâng." Tiểu Lý công công biết Mộc Nguyệt Ly nhất định sẽ không ngồi chờ chết, hành lễ xong lại vội vã rời đi.

Sau khi tiểu thái giám rời đi, Mộc Nguyệt Ly nhanh chóng gọi ra tâm phúc. Tiếp đó sau một hồi lâu, có hai thái giám từ trong Đông Cung đi ra.

.....

Đêm lại đến, không thể phân biệt, trong hoàng cung vẫn là ngọn đèn dầu mông lung.

Hoàng đế đến Ngự Thư Phòng chuẩn bị chuyện cho ngày mai, mà Âu Dương Tĩnh cũng bắt đầu kế hoạch của nàng.

Ở bên trong tẩm cung của hoàng đế, tất cả thái giám, cung nữ đều được nàng cho lui xuống. Đến canh ba, giữa đêm khuya yên tĩnh. Ánh đèn trong phòng cũng dập tắt, đồng thời, vài bóng dáng giống như quỷ mị từ bên ngoài lướt vào.

"Các ngươi đến rồi." Âu Dương Tĩnh mặc cung trang (y phục trong cung) màu trắng, ánh trăng từ ngoài cửa sổ chiếu nghiêng vào, khiến bóng đêm tăng thêm mấy phần ánh sáng, cũng làm cho bóng dáng của nàng kéo dài tỏa xuống trên mặt đất.

"Tĩnh nhi."

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân."

Người tới không phải ai khác, chính là nhóm người Âu Dương An bọn họ, Tống Tử Thư, Bạch Ngọc, dĩ nhiên, còn có cả anh em Vân Hạo Trần, Vân Tuyệt Trần khôi phục nguyên trạng.

"Ừ, nếu người đã đến đông đủ, vậy ta cứ nói đi." Âu Dương Tĩnh nhìn lướt qua bọn họ, ôn nhu liếc mắt sang chỗ Âu Dương An một cái, sau đó bắt đầu đem từng kế hoạch của bản thân nói ra.

Ước chừng thời gian sau một nén hương, trừ Âu Dương An, những người khác giống như lúc xuất hiện, lặng lẽ rời đi.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 33: Lấy Thân Phận Công Chúa Hiện Thân

Hôm sau, trời tốt. Vạn dặm không mây, trời trong nắng ấm.

Trong điện Kim Loan, văn, võ quan viên mặc triều phục, tay cầm ngọc hốt đứng ở hai bên đại điện chờ đợi Quân Vương lâm triều. Bọn họ có người nhỏ giọng bàn tán, có người gật gù đắc ý, nhưng hình như mọi người cũng nghe được tin tức gì đó, vẻ mặt rối rắm. (cái hốt là cái thẻ bằng ngà, bằng ngọc hoặc bằng tre của quan lại khi vào chầu, dùng để ghi việc thời xưa)

Mộc Nguyệt Ly và những hoàng tử khác cũng ở trong triều, chỉ là mấy anh em đều mím môi, không có trao đổi, ngay cả ánh mắt nhìn nhau cũng chưa từng có, giống như người xa lạ bình thường.

"Hoàng thượng giá lâm -" Chỉ chốc lát sau, truyền đến giọng nói cao vút của thái giám.

Tất cả các quan viên mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, đứng vào cực kỳ ngay thẳng.

Bóng dáng thật cao của Minh Hoàng Mộc Khiêm Niên xuất hiện trên điện Kim Loan, trên đầu là vương miện Lưu Tô rũ xuống. Trên Long bào có thêu Long Phi Dương, uy phong lẫm lẫm, như ở chín tầng mây (ý là cao lớn). Không hổ là tượng trưng cho quyền lực. (Lưu Tô là loại nón có tua tua trước trán, Long Phi Dương là hình con rồng đang bay lượn)

"Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế -" Tất cả mọi người quỳ xuống, âm giọng vang vọng trong điện Kim Loan.

https://thuviensach.vn

"Bình thân." Ánh mắt thâm thúy cơ trí của Hoàng đế đảo qua mọi người, sau đó dừng trên người Mộc Nguyệt Ly, rồi nhanh chóng dời đi.

"Tạ vạn tuế." Mọi người đứng lên, nhưng không giống như thường ngày dẫn đầu lên tiếng. Mọi người đều trầm mặc, ngược lại khiến cho bầu không khí có cảm giác vô cùng không thích hợp.

Hoàng đế cũng không hỏi bọn họ có việc muốn tấu hay không, mà bản thân tự mở miệng lên tiếng trước:

"Hôm nay, trẫm có hai chuyện muốn tuyên bố."

Hoàng đế vừa nói, tất cả mọi người đều dựng lên lỗ tai, hết sức chăm chú. Đến rồi, sự việc cuối cùng cũng đã đến.

"Thứ nhất, trẫm muốn sắc phong công chúa; thứ hai, trẫm muốn thay đổi lập Hoàng Nữ."

Hoàng đế vừa dứt lời, cả Kim Loan điện đều muốn sôi trào. Sắc phong công chúa, bọn họ có thể hiểu. Dù sao mấy ngày trước đây ra thông cáo công bố tìm danh y, chuyện rất huyên náo ầm ĩ, muốn không biết cũng khó, nhưng thay đổi lập Hoàng Nữ, vậy thái tử làm sao bây giờ? Ánh mắt mọi người đổ vào trên người Mộc Nguyệt Ly.

Bàn tay trong tay áo Mộc Nguyệt Ly nắm chặt thành quả đấm, lưng bàn tay nổi gân xanh. Mặc dù đêm qua đã nghe được tin tức này, thế nhưng khi nghe được do chính miệng phụ hoàng nói ra, hắn vẫn cảm thấy như một quả búa đập mạnh vào ngực đau đớn. Trên khuôn mặt tuấn mỹ sớm đã như sương mù bao phủ, cả người cũng tản mát ra hơi thở lạnh như băng.

Ngoại trừ Mộc Nguyệt Ly ra, còn có tiếng kinh hô rất cao gần đó của Ngũ hoàng tử với vẻ mặt không thể tin. Hắn cho là có hậu thuẫn ủng hộ, chỉ cần nghĩ cách loại bỏ Mộc Nguyệt Ly đi, thì bản thân sẽ có cơ hội lên ngôi

https://thuviensach.vn

vị thái tử, tương lai làm Quốc Vương. Sao bây giờ đột nhiên lại xuất hiện một công chúa, còn muốn cùng hắn giành ngôi vị thái tử?

"Hoàng thượng, các triều đại Quân Quốc ta đều là Nam Đế, theo thông lệ không có Nữ Đế. Hơn nữa thái tử cần chính thông tuệ, cũng không lầm lỗi. Thần khẩn cầu bệ hạ suy nghĩ lại." Tể tướng Quân Quốc đứng dậy, tay cầm ngọc hốt hướng về Hoàng đế cúi người hành lễ nói.

"Tể tướng đại nhân nói rất đúng, thần cũng cho là thay đổi lập Hoàng Nữ sự việc liên quan trọng đại, kính xin hoàng thượng cân nhắc." Lại Bộ Thượng Thư cũng tán thành nói.

"Xin hoàng thượng nghĩ lại." Tất cả quan viên đều cùng tán thành, bọn họ cũng không hy vọng bị một nữ tử áp bức. Từ xưa nam tử là trời, há có thể để cho một tiểu nữ tử làm Hoàng Đế? Đây không phải là tự nhiên để cho những người khác nhìn vào chê cười Quân Quốc bọn họ sao?

Mộc Nguyệt Ly và các vị hoàng tử cũng không lên tiếng, mỗi người đều mím chặt môi. Lúc này bọn họ cũng không thích hợp lên tiếng, nhưng bọn họ biết nhóm đại thần này sẽ không dễ dàng đồng ý.

"Ý trẫm đã quyết, các ngươi không cần nói thêm nữa." Hoàng đế giơ tay lên, rất độc đoán nói. Chuyện khác có lẽ ông sẽ nghe theo ý kiến của những đại thần này, nhưng trong chuyện quyết định lập Tĩnh nhi làm Hoàng Nữ, ông không cần dừng tay.

"Phụ hoàng....."

"Hoàng thượng....."

"....."

Các vị hoàng tử, còn có các đại thần thấy Hoàng đế độc đoán như thế, cũng không nhịn được muốn tiếp tục nói thêm gì nữa. Nhưng rốt cuộc lại bị

https://thuviensach.vn

Hoàng đế lạnh lùng lướt qua một cái liếc mắt, tất cả lời nói cũng bị nuốt vào trong bụng.

"Người đâu, mời công chúa vào điện." Hoàng đế nhìn thái giám bên cạnh phân phó.

"Vâng." Thái giám lĩnh mệnh, tay cầm phất trần. Kéo dài giọng hô: "Truyền Tĩnh công chúa vào điện."

"Truyền Tĩnh công chúa vào điện -"

"Truyền Tĩnh công chúa vào điện -"

"....."

Giọng nói từng bậc từng bậc truyền đi xuống, rất nhanh, đã truyền đến tiếng thái giám thưa lại.

"Tĩnh công chúa yết kiến -"

Tất cả mọi người nhìn về cửa lớn, chỉ thấy một thiếu nữ mặc áo gấm đỏ rực được cung nữ, thái giám vây quanh đi vào. Dung mạo thật ra cũng không phải là sắc đẹp tuyệt trần, nhưng khí chất trên người khiến cho nàng giống như đá quý lóe sáng. Khiến ánh mắt mọi người đều không dứt ra được, thì ra đây chính là công chúa mới tới.

Mọi người rốt cuộc nhìn thấy người mà đã rất nhiều ngày nay nhận được sự chú ý, chỉ nghe tin tức, nhưng không gặp được người thật Tĩnh công chúa. Kinh ngạc hâm mộ, quan sát, trầm tư, đủ mọi loại cảm xúc thoáng qua trong đáy mắt mọi người. Chẳng qua bọn họ cũng không quá tin tưởng thiếu nữ thanh xuân trước mắt này có thể khởi động một Đại Quốc, có thể nắm giữ một mảnh giang sơn.....

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly lóe lên, hắn nhìn chằm chằm Âu Dương Tĩnh. Mặc dù đã biết nàng là em gái của mình, nhưng có lẽ bởi vì anh em cho tới bây giờ chưa từng ở chung, nên ánh mắt của hắn vẫn là đang dùng ánh mắt nam tử nhìn nữ tử. Nàng đích thực là đủ xinh đẹp, nhưng nàng lại là uy hiếp đối đại nghiệp thống trị của mình, cho nên lúc này hắn không còn muốn có được nàng nữa, mà là muốn tiêu diệt nàng. Giống như mẫu thân nàng lúc trước uy hiếp đến mẫu hậu, hắn sẽ cho mẹ con các nàng ở dưới được đoàn tụ bên nhau.

Mấp máy môi, Mộc Nguyệt Ly dời đi ánh mắt. Âm thầm tính toán thời gian, đợi một chút nếu phụ hoàng có thể thay đổi chủ ý, hắn đương nhiên sẽ không làm vậy, nhưng nếu phụ hoàng vẫn khư khư cố chấp muốn lập Âu Dương Tĩnh làm Hoàng Nữ, vậy cũng đừng trách hắn.

"Thần nữ bái kiến phụ hoàng -" Âu Dương Tĩnh đi đến phía trước đại điện, hướng về Hoàng đế khom người hành lễ. Ánh mắt không để lại dấu vết lướt qua mọi người trên đại điện, trong lòng khẽ cười lạnh, từ trong ánh mắt của bọn họ có thể thấy được, bản thân chính là công chúa không được chào đón, xem ra phụ hoàng đã tuyên bố chuyện muốn lập nàng làm Hoàng Nữ rồi.

"Tĩnh nhi, con bệnh nặng mới khỏi, mau mau đứng lên." Hoàng đế vừa thấy Âu Dương Tĩnh xuất hiện, cả vẻ mặt đều thay đổi nhu hòa. Vừa nhìn con gái nói, vừa bảo thái giám đi xuống đỡ nàng đến bên cạnh mình.

Âu Dương Tĩnh đứng ở phía sau người Hoàng Đế, cao cao tại thượng mắt nhìn xuống mọi người phía dưới. Lại càng không bỏ qua vẻ mặt bất luận kẻ nào, tất nhiên bao gồm vẻ mặt không biểu cảm gì của Mộc Nguyệt Ly. Nàng biết Mộc Nguyệt Ly có thể ngồi vững vàng trên ngôi vị thái tử hắn là có bản lĩnh, tin tức mấy ngày nay của nàng chỉ sợ là một chút hắn cũng không bỏ qua, nhưng vậy thì có sao đâu, chờ xem diễn trò một chút, nàng sẽ mỏi mắt mong chờ.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 34: Thái Tử Bức Vua Thoái Vị (1)

"Tuyên chỉ đi." Hoàng đế nói với thái giám bên cạnh.

Thái giám gật đầu một cái, hai tay mở rộng chiếu thư Minh Hoàng. Giọng cao vút lại vang lên:

"Phụng Thiên Thừa Vận, Hoàng đế chiếu viết. Hiện nay Tĩnh công chúa thông tuệ xinh đẹp, vả lại trời phú dị năng điều khiển thú, quả thật là điềm báo tốt lành. Đặc biệt ban thưởng danh hiệu Ngự Thiên, phong làm Hoàng Nữ địa vị thái tử Quân Quốc, khâm thử."

Thái giám dứt lời, tất cả mọi người không có lên tiếng. Ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, bọn họ thật sự là bị nội dung này làm chấn động. Không ngờ Hoàng đế lại có thể biết lợi dụng chuyện điều khiển thú để đưa Âu Dương Tĩnh lên, càng không ngờ tới một nữ tử lại được phong hào Ngự Thiên. Chuyện này, chuyện này thật sự là trong khoảng thời gian ngắn đều làm cho tư tưởng những đại thần bảo thủ này cũng bối rối.

Âu Dương Tĩnh, à, không, phải nói Mộc Nguyệt Tĩnh ánh mắt cao cao nhìn xuống người trên điện. Khóe môi vẫn luôn khẽ nhếch, mang theo cười khẽ. Giống như nữ thần đứng trên đám mây dõi mắt nhìn xuống chúng sanh nhỏ bé, cũng không lên tiếng.

Thái giám thấy phản ứng của mọi người, lại nhìn Hoàng đế đã có chút không vui. Hắn vội vàng xoay người một cái, hướng về Mộc Nguyệt Tĩnh quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

"Nô tài ra mắt Ngự Thiên công chúa, thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế."

Hoàng Đế thấy thái giám cận thân thức thời như thế, chân mày nhíu chặt buông lỏng ra. Nhưng ánh mắt sâu xa nhìn về phía các đại thần dưới điện, vẫn là lạnh lẽo thấu xương.

Văn võ bá quan bị ánh mắt Hoàng đế lướt qua, trong lòng giật mình. Nghĩ nên quỳ xuống, nhưng lại do dự. Từng người một hai mặt nhìn nhau.

Mà lúc này, ngũ hoàng tử rốt cuộc thiếu kiên nhẫn. Bước lên phía trước một bước, chắp tay nói:

"Phụ hoàng, tìm được Tĩnh Hoàng Muội. Nhi thần cũng cảm thấy cao hứng như phụ hoàng, nhưng lập Hoàng Muội làm thái tử, chuyện này liên quan đến Quốc Gia đại sự, nhi thần cho rằng cần thận trọng suy tính." Có lầm hay không, hắn vốn tính toán tự mình đánh bại Mộc Nguyệt Ly để lên ngôi vị Hoàng Đế, bây giờ lại xuất hiện một công chúa đến giành ngôi vị Hoàng đế với hắn, hắn có thể không bực tức sao?

"Phụ hoàng, nhi thần cũng đồng ý với lời ngũ hoàng đệ nói." Lại một tên hoàng tử cũng bước ra: "Hơn nữa thái tử hoàng huynh làm việc cũng không có sai lầm, không lý do gì đi huỷ bỏ ngôi vị thái tử!"

"Đúng vậy, đúng vậy, xin hoàng thượng nghĩ lại." Một số đại thần ủng hộ thái tử lập tức quỳ xuống.

Sắc mặt Hoàng đế như sương băng bao phủ, mười phần lạnh lẽo nhìn chằm chằm về phía những đại thần bên dưới. Nói từng chữ từng câu:

"Các ngươi muốn kháng chỉ sao?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người không còn ai dám lên tiếng. Kháng chỉ? Không, không, tuy bọn họ cảm thấy lập một nữ tử làm Hoàng Nữ

https://thuviensach.vn

khiến cho người rất không thể chấp nhận. Nhưng mà tính mạng già trẻ cả nhà bọn họ vẫn quan trọng hơn.

"Thái tử điện hạ, người nói xem phải làm sao?" Có người nhỏ giọng lại gần bên cạnh Mộc Nguyệt Ly hỏi.

Đám người ngũ hoàng tử cũng nhìn về phía Mộc Nguyệt Ly, người này trong lòng bọn họ đều có dã tâm. Tuyệt đối sẽ không nhìn quyền lực trên tay vô cớ bị người cướp đi. Hơn nữa đã làm thái tử nhiều năm như vậy, mắt thấy sắp được ngôi vị Hoàng Đế, bây giờ huỷ bỏ địa vị thái tử của hắn, là một nam tử đều sẽ không cam lòng.

Mộc Nguyệt Ly ngẩng đầu lên, đầu tiên là nhìn Mộc Nguyệt tĩnh. Lại thấy nàng chỉ chứa đựng ý cười nhìn hắn chằm chằm, nhưng hắn lại đọc ý của nàng, nàng đang khiêu khích, đang nói với hắn, trả thù của nàng đã đến gần. Chờ đợi hắn tiếp chiêu.

Mộc Nguyệt Ly cũng lấy mỉm cười trả lại, nàng thật sự lợi hại, nhưng hắn cũng sẽ không khoanh tay chịu trói, cùng lắm thì cá chết lưới rách thôi.

"Phụ hoàng -" Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly từ trên người Mộc Nguyệt Tĩnh dời xuống trên người Hoàng Đế: "Người nhất định phải phế bỏ ngôi vị thái tử của nhi thần sao?"

Hoàng đế nhìn hắn, đương nhiên hiểu rõ thất vọng của hắn, còn có không cam lòng. Đứa con này thời gian qua ông cũng đã gửi gắm với hi vọng rất cao, nếu không tìm được Tĩnh nhi, xác định vững chắc có lẽ ngôi vị Hoàng đế kế tiếp của Quân Quốc chính là hắn. Nhưng mà không có nếu như, bởi vì ông đã tìm được Tĩnh nhi. Mà ngôi vị Hoàng đế là thứ Tĩnh nhi muốn ở ông, cho nên bất kể thế nào ông cũng sẽ thỏa mãn nàng. Lập ngôi vị Hoàng đế này cũng không đủ để bù đắp cho nàng và Linh Nhi.

"Trẫm đã hạ chỉ, miệng vàng nói ra tuyệt không đổi ý." Hoàng đế nhìn hắn: "Mặc dù trẫm huỷ bỏ vị trí thái tử của con, nhưng con vẫn là hoàng tử

https://thuviensach.vn

của trẫm, trẫm sẽ phong con là Đoan Vương Gia, ban thưởng đất phong cho con." Cái này xem như là bản thân bồi thường cho hắn đi.

Mộc Nguyệt Ly lại nhếch môi cười lạnh hai tiếng, Vương gia? Hắn cần một Vương gia để làm cái gì? Huống chi nhìn Mộc Nguyệt Tĩnh, nàng căn bản sẽ không bỏ qua cho hắn. Nếu nàng thật sự ngồi lên ngôi vị Hoàng Đế, người Vương gia này chính là hắn không phải sẽ bị nàng áp chế?

"Phụ hoàng, người khư khư cố chấp. chẳng lẽ thật sự không để ý đến cơ nghiệp mấy trăm năm qua của Quân Quốc chúng ta sao?" Mộc Nguyệt Ly nói xong ngừng lại một chút, sau đó lại tiếp tục nói: "Nếu phụ hoàng cố ý như thế, vậy cũng đừng trách nhi thần phải vì Quốc Gia suy nghĩ."

"Ngươi -"

Chẳng những Hoàng đế nhìn hắn, mà ngay cả những người khác cũng nhìn hắn. Mộc Nguyệt Ly ý là muốn tạo phản bức vua thoái vị sao? Âm thanh mọi người xôn xao nói nhỏ, trong lúc nhất thời không khí toàn bộ trong điện căng thẳng lên.

"To gan." Hoàng đế giận tím mặt, mắt trợn tròn: "Ngươi lại dám làm càn như thế, kháng chỉ bất tuân. Người đâu, đem Tam hoàng tử dẫn đi, không có mệnh lệnh của trẫm không được ra ngoài....." Mộc Nguyệt Ly như thế là công khai khiêu chiến với quyền uy của ông.

Một đám ngự Lâm quân từ bên ngoài chạy vào, bao vây quanh Mộc Nguyệt Ly thành một vòng tròn.

Văn võ bá quan hiểu rõ sự tình hôm nay chỉ sợ không phải chuyện tốt, tất cả mọi người đều lui qua một bên. Nhưng Mộc Nguyệt Ly lại cười ha ha, bỗng nhiên sau đó dùng bàn tay của chính mình lập tức đánh xuống mặt đất, phát ra tiếng vang thanh thúy.

https://thuviensach.vn

Ầm một tiếng, sau khi hắn hạ tay xuống, bên ngoài truyền đến tiếng vang khác thường. Rất nhanh, chợt nghe thấy một tràng âm thanh chém giết, vài người mặc áo đen cũng xuất hiện bên cạnh hắn, đó chính là hộ vệ một tay hắn bồi dưỡng ra.

Những người khác vừa thấy, chuyện này, thì ra thái tử cũng đã có chuẩn bị. Các đại thần nhìn Mộc Nguyệt Ly, lại nhìn Hoàng Đế. Nhất thời đoán không ra kết quả hôm nay ai sẽ thắng? Tất cả đều trốn tránh sang một bên.

"Phản rồi, phản rồi." Hoàng đế nhìn thấy Mộc Nguyệt Ly, tức giận đến mức run cầm cập. Ông không ngờ tới hắn lại thật sự sẽ vì ngôi vị Hoàng đế muốn tạo phản bức vua thoái vị, mắt nhìn chằm chằm hắn tỏa ra khí lạnh.

"Mộc Nguyệt Ly, ngươi biết mình đang làm gì không?"

"Phụ hoàng, tất cả chuyện này cũng không phải do nhi thần tự nguyện." Mộc Nguyệt Ly đứng nguyên tại chỗ, đột nhiên đưa ngón tay chỉ về hướng Mộc Nguyệt Tĩnh nãy giờ không lên tiếng. "Nếu không phải vì người để một nữ tử lên làm thái tử, nhi thần cũng sẽ không làm vậy. Từ xưa tới nay, nữ tử tóc dài, kiến thức ngắn. Coi như nàng ấy là ngoại lệ, nhưng nàng ấy thật sự có thể dựng lên một đất nước sao? Huống chi nàng ấy là một nữ tử, sớm muộn cũng phải thành thân, đến lúc đó chẳng lẽ cứ để cho nam tử khác huyết mạch lên làm Hoàng đế Quân Quốc?"

Lời nói Mộc Nguyệt Ly cũng là suy nghĩ của những đại thần, quan niệm cũ, nữ tử giúp chồng dạy con mới là thật. Hơn nữa huyết thống hoàng thất sao có thể dung nạp làm xáo trộn, có không ít người dao động, ngoảnh mặt về hướng bên cạnh Mộc Nguyệt Ly.

Hoàng Đế giận đến giậm chân, còn muốn nói điều gì. Lại bị Mộc Nguyệt Tĩnh đè tay xuống, cản lại.

Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn Hoàng đế lắc lắc đầu, sau đó bản thân dẫn đầu đứng ở phía trước, ánh mắt liếc nhìn một vòng, giống như Nữ Vương tôn

https://thuviensach.vn

quý quét qua đám người hèn mọn:

"Mộc Nguyệt Ly, chẳng qua ngươi không nỡ bỏ ngôi vị Hoàng Đế. Lại có thể lấy một chút lý do này ra che giấu tội ác ý đồ muốn giết phụ thân bức vua thoái vị của mình, không cảm thấy quá vô sỉ sao? Có điều nợ nần của chúng ta cũng nên tính toán đi, nếu ngươi muốn bức vua thoái vị, vậy chúng ta hãy nhìn xem, ngươi rốt cuộc cái bản lĩnh đó hay không?"

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 35: Thái Tử Bức Vua Thoái Vị (2)

Mộc Nguyệt Tĩnh công khai khiêu khích, ân oán giữa nàng và hắn cũng nên chấm dứt.

Mộc Nguyệt Ly ngẩng đầu, hắn từ trước đến nay luôn tùy tiện gần đây lại thâm sâu như biển nước. Rốt cuộc đã tới lúc cùng nàng tính toán, hôm nay không phải nàng chết thì bản thân vong. Có lẽ đời trước bọn họ chính là đối địch thù sâu như biển, cho nên đời này cũng rối rắm như thế.

"Phụ hoàng, xin thứ cho con bất hiếu."

Mộc Nguyệt Ly hướng về Hoàng đế cúi người thật sâu, sau đó bỗng chốc xoay người. ánh mắt sắc bén hẹp dài nhìn tới những văn, võ bá quan trên đại điện, cũng nhìn lướt qua những hoàng tử khác:

"Các vị đại nhân, các hoàng huynh, hoàng đệ, mọi người cũng tận mắt nhìn thấy. Hoàng thượng đã mê mẩn tâm trí, lại có thể không để ý đến cơ nghiệp tổ tông, tương lai giang sơn dân chúng cứ khăng khăng mà làm, bản thái tử thân là huyết mạch hoàng thất Quân Quốc. Sao có thể trơ mắt nhìn loại tình cảnh này, hành động hôm nay cho dù có gánh trên lưng danh tiếng bị người đời thóa mạ, cũng muốn ngăn cản hoàng thượng. Bây giờ ai tình nguyện cùng với bản thái tử thì đứng bên trái....."

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, một trận xôn xao ở phía sau, rốt cuộc có một nhóm người lựa chọn đứng về bên cạnh Mộc Nguyệt Ly.

Còn những người khác, một bộ phận lựa chọn đứng về bên Hoàng Đế. Một nhóm bộ phận khác thì đang mong ngóng chờ đợi, duy trì trung lập.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế trông thấy nhóm đại thần đứng bên cạnh Mộc Nguyệt Ly, chân mày xoắn lại cùng một chỗ. Nhưng cũng không nổi giận, chỉ là đem gương mặt bọn họ ghi nhớ thật sâu, đối với những người này, kết quả đương nhiên chỉ có một.

Sau khi đợi những người đó lựa chọn lập trường, Mộc Nguyệt Ly vỗ tay một cái, lại một nhóm người xông vào.

Mộc Nguyệt Ly nhìn đám người lựa chọn cùng hắn đối nghịch, giương một tay lên, lạnh lùng nói:

"Trừ người bên cạnh bản thái tử, tất cả những người khác giết chết không cần nói."

"Vâng." Nhóm sát thủ do tự tay hắn dạy dỗ giương kiếm lên xông về phía những người khác xuống tay, rất nhanh, âm thanh kinh hoảng chạy trốn, giọng cầu xin tha thứ, còn có tiếng đao kiếm phản công chạm nhau vang lên.

Hoàng Đế nhìn tình hình bên dưới, cả người sắc mặt cũng xanh mét.

"Bệ hạ cẩn thận -"

Ngay lúc Hoàng đế không để ý, thì thấy vài người mặc áo đen đã thi triển khinh công bay đến hướng Mộc Khiêm Niên đâm qua. Thái giám vội vàng chạy đến trước mặt Hoàng đế hộ giá.

Mộc Nguyệt Tĩnh lạnh lùng cười một tiếng, thân hình lướt đi, áo gấm tung bay, tư thế như tiên nữ. Giương một tay lên, lại dễ dàng đem vài tên mặc áo đen đánh ra thật xa, rầm rầm rơi xuống đất mà chết.

Mộc Nguyệt Tĩnh chỉ để lộ một chút chiêu thức ngược lại khiến tình cảnh nguy cấp trấn áp xuống, dù sao tất cả mọi người không phải hiểu biết giống Mộc Nguyệt Ly. Nữ tử trước mặt này có bao nhiêu dũng mãnh, rất

https://thuviensach.vn

nhiều người không biết nàng, chỉ cho rằng nàng có thể điều khiển thú, cũng không biết thì ra võ công của nàng cũng lợi hại như thế.

"Cuối cùng cũng ra tay."

Thấy Mộc Nguyệt Tĩnh ra tay, Mộc Nguyệt Ly cũng giương tay lên. Hắn biết nàng lợi hại, người bình thường căn bản không phải đối thủ của nàng. Cho dù là hắn cũng không cách nào đối phó nàng, hơn nữa nếu nàng lấy tiêu gọi thú, vậy lại càng thêm vô cùng uy lực. Cho nên hắn sẽ không cho nàng có cơ hội đó. Hướng về người bên cạnh gật đầu một cái, lại một nhóm người mặc áo đen bay qua đâm về phía nàng.

"Tĩnh nhi, con phải cẩn thận."

Hoàng đế nhìn những người áo đen bắt đầu tấn công con gái, tâm cũng nhảy dựng lên. Một tay đẩy thái giám ra, cầm lên thanh kiếm ở trên đất lúc nãy người mặc áo đen rơi xuống trong tay. Vẻ mặt rét lạnh thấu xương, một kiếm bổ về phía một tên mặc áo đen trong đó. Sau khi người mặc áo đen ngã xuống đất, ánh mắt của ông dừng lại trên người Mộc Nguyệt Ly ở phía dưới, nhưng thấy hắn lại giương cung trên tay, mục tiêu đối diện đang giao chiến người mặc áo đen, Tĩnh nhi.

Hoàng Đế lại cảm thấy lửa giận xông thẳng vào tim, mặc dù con trai, con gái đều là cốt nhục của ông. Nhưng Mộc Nguyệt Ly bức vua thoái vị khiến ông thất vọng cực độ, hơn nữa giờ phút này hắn lại muốn làm hại tới con gái bảo bối của ông, càng không thể tha thứ được. Ngay tức khắc một tay nâng kiếm lên lập tức đánh tới về phía Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly kéo căng mũi tên, nhắm ngay Mộc Nguyệt Tĩnh. Nhưng trước sau cũng không có buông tên, trong lòng dù sao vẫn còn sót lại một phần tình cảm. Chỉ là sau khi do dự trong chốc lát, hắn cắn răng một cái, buông tay. Tên lập tức bắn tới hướng về Mộc Nguyệt Tĩnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà tên hắn vừa bắn ra, kiếm Hoàng đế cũng đánh tới phía hắn, đó là nội lực của Hoàng đế dốc hết vào, khí lực này cũng không thể khinh thường. Nghe thấy tiếng gió kiếm đến gần, Mộc Nguyệt Ly nhanh chóng nghiêng người sang một bên, tránh khỏi một kiếm nguy hiểm này. Phụ hoàng lại tự mình ra tay, trong lòng hắn càng thêm không cam lòng. Vì sao ông ấy lại nặng bên này nhẹ bên kia như thế, bản thân mới là con của ông hơn hai mươi năm. Mộc Nguyệt Tĩnh cũng chỉ là vừa tìm về, so với hắn có thể có bao nhiêu cảm tình?

Mộc Nguyệt Ly nghe kiếm từ bên tai thoáng hiện, rốt cuộc đâm vào chính là thân thể thủ hạ phía sau hắn. Hắn quay đầu nhìn một chút thủ hạ ngã xuống, lại quay đầu nhìn Mộc Nguyệt Tĩnh đã tránh được tên của hắn, ngược lại giơ tay một chưởng đánh bay vài tên mặc áo đen. Hắn nổi giận, đột nhiên chạy ra bên ngoài, trong lúc ánh mắt những người khác đang không hiểu, hạ lệnh đóng cửa điện.

Nhóm người mặc áo đen nhanh chóng kéo lên cửa điện, khiến mọi người đang ở trong điện khủng hoảng không thôi. Cả đám đều xông lên kéo cửa, lại kéo không ra, không đến một lát, chỉ thấy hàng loạt khói từ ngoài khe cửa bốc lên tiến vào bên trong.

"Khụ khụ, không xong, bọn họ muốn phóng hỏa."

"Cứu mạng, ta không muốn bị chết cháy trong này."

"....."

Thấy Mộc Nguyệt Ly muốn phóng hỏa, mọi người ở bên trong hoảng sợ luống cuống. Một đám người chạy loạn khắp nơi, có người trấn tĩnh mím môi, nhát gan sợ phiền phức bắt chước mọi người la hét ầm ĩ không ngừng.

Đối mặt với hình ảnh hỗn loạn như chợ bán thức ăn, Mộc Nguyệt Tĩnh chỉ cảm thấy buồn cười. Những người này thường ngày ăn bổng lộc của quan, thói quen đều sống an nhàn sung sướng, hơn nữa vô cùng ích kỷ.

https://thuviensach.vn

Bình thường nói gì Trung Quân Ái Quốc, vừa đến lúc mấu chốt lập tức hiện nguyên hình. Nhưng cũng may không phải tất cả đều như vậy, nàng nhìn một bộ phận cựu thần đứng ở trước mặt, giang hai cánh tay, đưa lưng về phía bọn họ nói:

"Công công, mau che chở an nguy cho hoàng thượng và công chúa."

Mộc Nguyệt Tĩnh nhếch môi, dựa vào lời nói của bọn họ. Nàng quyết định lát nữa sẽ bảo vệ bọn họ, còn những người khác, chết cũng chưa hết tội, vừa đúng lúc nhân cơ hội thanh lý môn hộ, tránh cho sau này xảy ra lắm vấn đề.

"Tĩnh nhi, con đi trước đi. Phụ hoàng ngăn cản ở phía sau." Hoàng đế nhìn con gái nói, ông sẽ không để mất nàng lần nữa.

"Phụ hoàng yên tâm, không có gì đâu." Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn về phía ông khẽ cười, sau đó ra hiệu một cái, trong tay áo chợt bắn ra một vật, liên tiếp ba tiếng nổ, dù là ở bên ngoài cũng có thể nghe được. Không giống với ám hiệu ban nãy của Mộc Nguyệt Ly chính là khí thế của nàng mạnh hơn. Kết quả là, đám người của Hoàng đế đã biết, thì ra nàng cũng có chuẩn bị.

Rất nhanh, bên ngoài truyền đến tiếng chém giết mạnh mẽ hơn nữa. Sau một lúc, cửa đại điện lập tức bị nhiều người bên ngoài đạp ra, lửa cũng được người dập tắt. Mọi người chỉ thấy một nhóm người phong thần tuấn lãng xông vào.

"Tĩnh nhi -"

"Chủ nhân -"

"Các ngươi đã tới." Mộc Nguyệt Tĩnh mỉm cười, dáng điệu vẻ mặt như đã tính trước kỹ càng từ lâu.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 36: Mộc Nguyệt Ly Thất Bại

Một nhóm người Âu Dương An đến, cục diện nhất thời cải thiện. Mộc Nguyệt Ly vốn tưởng đã nắm chắc phần thắng đột nhiên gương mặt tuấn tú xanh mét, trừng mắt phóng tới bọn họ, sau đó ánh mắt thật sâu dừng trên người Mộc Nguyệt Tĩnh, xem ra hắn quả thật bỏ sót nàng. Rõ ràng cũng là có kế hoạch từ trước, có lẽ bản thân thật sự đã thất bại.

"Tĩnh nhi, bọn họ là -" Hoàng đế thấy một đám người trẻ tuổi xông vào, trừ Âu Dương An từng gặp mặt ở ngoài một lần. Những người khác đều chưa từng thấy qua, nhưng lại cảm thấy có hai người có chút quen mặt.

Hai người Hoàng đế cảm thấy quen mặt chính là Vân Hạo Trần và Vân Tuyệt Trần, hai người cũng theo Tống Tử Thư bọn họ vào cung.

Có điều mặc dù Hoàng đế không biết nhóm người này, nhưng nhìn ra được mỗi người bọn họ đều phi phàm, bản lĩnh cùng khí chất sáng ngời, chỉ không ngờ con gái mình lại quen biết nhiều tuấn tài như vậy, có chút ngạc nhiên, càng thêm vui mừng. Bởi vì bọn họ đến, Mộc Nguyệt Ly bức vua thoái vị nhất định phải thất bại.

"Phụ hoàng, người đã gặp qua An ca. Về phần những người khác, đều là bạn của con." Âu Dương Tĩnh nhàn nhạt nói, bây giờ không thích hợp đem chuyện Ám Lâu và Dẫn Lâu nói ra, hơn nữa nàng cũng không có ý định cho mọi người biết. Một người lãnh đạo tốt, không chỉ có khả năng đặt chân ở bạch đạo, mà nếu có thể càng phải nắm giữ hắc đạo. Hai bên trợ giúp, mới có thể chân chính trở thành bá chủ.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế gật đầu một cái, cục diện bây giờ đích thực không thích hợp nói chuyện dư thừa. Ánh mắt sâu xa tinh nhuệ quét nhanh một vòng về phía đứa con Mộc Nguyệt Ly bị bao vây chính giữa, sắc mặt càng thay đổi, rốt cuộc trầm trầm mở miệng:

"Người đâu, đem thái tử giải vào Thiên Lao, chờ phán quyết." Đứa con này ngay trước mặt bức vua thoái vị, đây là chuyện khiến cho Hoàng đế đau lòng. Nhưng ông cũng hiểu nguyên nhân có một phần là lỗi của ông, cho nên tạm thời chỉ làm ra vẻ muốn nhốt hắn. Cũng sẽ không ra tay chém đầu thật, chỉ để cho hắn nếm chút khổ sở, chuộc tội cho chuyện hắn phạm phải.

"Vâng." Một đám ngự Lâm quân từ bên ngoài đi vào, nhìn trên người cũng có chút nhếch nhác. Xem ra lúc nãy ở bên ngoài đã trải qua một trận ác chiến.

"Chậm đã -" Mộc Nguyệt Tĩnh lên tiếng, nhìn Hoàng đế nói: "Phụ hoàng, thái tử võ công cao cường, vả lại có một nhóm thủ hạ tài ba. Hơn nữa vì hôm nay muốn bức vua thoái vị thành công, hắn còn phái người giam cầm một số gia quyến đại thần, hay là để cho ngự Lâm quân đến giải cứu bọn họ trước. Về phần thái tử hãy giao cho bạn của con đi."

Lời Mộc Nguyệt Tĩnh vừa dứt, sắc mặt nhóm đại thần trên điện thay đổi. Từng người hai mặt nhìn nhau, không biết có phải là gia quyến của mình cũng bị Mộc Nguyệt Ly uy hiếp ở bên trong hay không?

Ánh mắt Mộc Nguyệt Ly lại càng nhìn chằm chằm Mộc Nguyệt Tĩnh cũng chưa từng nháy mắt một cái, không ngờ ngay cả chuyện bản thân xuống tay với gia quyến đại thần cũng ở trong lòng bàn tay nàng. Luôn luôn cuồng vọng, hắn rốt cuộc thừa nhận mình thất bại, thua trên tay một nữ tử. Hắn nhịn không được cất tiếng cười to lên:

"Ha ha ha....."

https://thuviensach.vn

Đám người Hoàng đế nhìn thấy tiếng cười của Mộc Nguyệt Ly thê lương xa cách, cau mày, vừa định mở miệng, lại thấy Mộc Nguyệt Ly đã ngừng cười, ánh mắt nhìn chằm chằm Mộc Nguyệt Tĩnh nói:

"Chung quy là ta coi thường ngươi, ta nhận thua."

"Từ lâu ngươi đã thua." Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn lại hắn: "Vào lúc ngươi trêu chọc đến ta ngươi cũng đã nhất định thất bại."

Nếu bàn về cuồng vọng, Mộc Nguyệt Ly coi là cái gì. Mộc Nguyệt Tĩnh tính cách Duy Ngã Độc Tôn mới thật sự là ngạo mạn, chẳng qua khác nhau ở chỗ, hắn ngạo mạn, cũng chỉ là cậy vào thân phận tôn quý của bản thân và tự cho mình tài năng không tệ; nhưng Mộc Nguyệt Tĩnh cuồng vọng là từ trong xương thẩm thấu mà ra, luận về tài năng, dung mạo, hay tính cách, nàng đều là cuồng vọng lại tự tin.

"Bạch Ngọc, Tử Mê, các ngươi dẫn hắn xuống. Trước hết xem ra, không có mệnh lệnh của ta ai cũng không thể gặp hắn." Mộc Nguyệt Tĩnh hướng về thủ hạ của mình phân phó, thì ra khí thế thật sự là như vậy, khiến cho các đại thần vẫn còn đang do dự hoặc là không vừa mắt nàng giật mình.

Những hoàng tử còn lại cũng đưa mắt nhìn nhau, nữ tử lợi hại như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu nhìn thấy. Mà nàng chính là Hoàng Muội của bọn họ, người cạnh tranh ngôi vị Hoàng Đế. Nhưng bây giờ bọn họ biết bản thân vốn không có phần năng lực đi tranh giành, từng người đều đứng thẳng cúi đầu, có chút ủ rũ.

"Vâng." Bốn người Bạch Ngọc vừa ra tay lập tức giải quyết hai ba tên hộ vệ còn sót lại bên cạnh Mộc Nguyệt Ly.

Mộc Nguyệt Ly bỗng nhiên lại ngẩng đầu, cũng là lúc bọn họ vừa đưa tay đến. Muốn hắn khoanh tay chịu trói, nằm mơ. Dù là thua, hắn cũng phải thua trong tôn nghiêm. Thà chết đứng cũng không muốn trở thành tù nhân.

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Tĩnh cũng không lên tiếng, ý bảo mọi người đứng ở bên cạnh nhìn là được. Vì vậy, mọi người chỉ thấy vài đường Đao Quang Kiếm Ảnh ở nơi đó (cảnh tàn sát khốc liệt). Lúc này mới biết thật sự là võ công của Mộc Nguyệt Ly cũng không thấp, chỉ là hắn rốt cuộc lấy ít chọi nhiều, rất nhanh, thể lực xói mòn, một chút sơ ý lập tức bị Bạch Ngọc đánh trúng một chưởng, sau đó bị bắt.

Mộc Nguyệt Ly cười lạnh, ánh mắt nhìn chằm chằm Mộc Nguyệt Tĩnh. Sau đó lại đảo qua Hoàng Đế, đầu thoáng hiện một ý nghĩ muốn cắn lưỡi tự sát.

Huyên náo một trận, ngón tay Mộc Nguyệt Tĩnh bắn ra một cái, một cái đồng tiền nhỏ được phóng tới, điểm trúng huyệt đạo của hắn. Mộc Nguyệt Ly cắn lưỡi tự sát chưa thực hiện được, nhưng lại không thể không giữ nguyên tư thế kỳ quái.

Mọi người vừa cả kinh, quả nhiên vẫn là công chúa lợi hại hơn. Xem ra hướng gió đã định, bọn họ không thể lay động.

"Dẫn hắn xuống." Hoàng đế có chút mệt mỏi nói, cũng không phải mệt mỏi, mà là trong lòng mệt mỏi. Cha con bất hòa tàn sát lẫn nhau, đây có lẽ là bi ai lớn nhất của những người được sinh trong hoàng thất.

"Vâng." Bạch Ngọc tự mình mang theo Mộc Nguyệt Ly đi ra ngoài, nhưng vừa tới cửa, thì thấy một tiểu thái giám nghiêng ngã lảo đảo xông vào, vẻ mặt rất hốt hoảng.

"Hoàng thượng, không xong. Hoàng hậu nương nương bắt các nương nương trong hậu cung và nhóm các công chúa giam lại rồi."

"Cái gì?" Hoàng cung cả kinh, không ngờ hoàng hậu lại có thể làm vậy.

Mà trong đôi mắt Mộc Nguyệt Ly cũng lộ ra chút kỳ quái, nếu không phải bị điểm huyệt đạo, tin tưởng giờ phút này hắn nhất định rất đắc ý.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn biết cho dù mẫu hậu cầm tù các nương nương và công chúa cũng không thể thắng, nhiều nhất là không để cho Hoàng đế sống dễ chịu.

"Đi, đi, ở đâu, mau dẫn trẫm qua." Hoàng đế sải vài bước lớn đã từ phía trên đi xuống, vừa vội vã đi nhanh ra khỏi điện vừa hỏi tiểu thái giám.

"Đang ở Phượng Nghi cung." Tiểu thái giám đáp, cũng theo sát phía sau Hoàng Đế.

Mộc Nguyệt Tĩnh ở phía sau, rời đại điện đi trước, nhìn những người đó phân phó:

"Trông chừng đại điện, tạm thời một người cũng không nên thả bọn họ rời đi."

"Vâng." người của Ám Lâu, Dẫn Lâu đáp, mà Âu Dương An cũng theo lên, cùng với nàng một trước một sau đi ra ngoài.

Tống Tử Thư, Vân Hạo Trần bọn họ ở lại giữ trong điện, bọn Bạch Ngọc được Mộc Nguyệt Tĩnh ra dấu bảo áp giải Mộc Nguyệt Ly cùng nhau đi về hướng Phượng Nghi cung.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 37: Hoàng Hậu Giảng Co

Phượng Nghi cung, bên ngoài là một nhóm hộ vệ cầm vũ khí bảo vệ. Bên trong là một nhóm nương nương quần áo ngăn nắp, nhóm công chúa bị bao vây trên đất, từng người một sợ hãi run rẩy, thậm chí có người nhát gan hơn còn nhỏ giọng nức nở.

Hoàng hậu mặc trên người Phượng Bào màu đỏ thẫm ngồi ở chỗ đó, đầu đội trâm vàng, tay bưng ly trà tinh xảo, rất ưu nhã. Nghe có tiếng người khóc, bà hạ ly trà xuống, nhìn lướt qua đám người nương nương, công chúa trên đất, hừ lạnh nói:

"Khóc cái gì mà khóc, thật xúi quẩy, chết người sao?" Hoàng hậu mặc dù lạnh nhạt khiển trách bọn họ, nhưng thật ra lòng dạ bản thân cũng đã rối một nùi. Chẳng qua đang cố gắng trấn tĩnh thôi.

Các nương nương này đều có thói quen được nuông chìu, nhóm công chúa bị hoàng hậu lạnh lùng khiển trách cũng đang co rúm lại. Chỉ là sau khi sợ hãi một lúc, các nàng cũng đã bắt đầu tỉnh táo. Dù sao vẫn là hỗn tạp chốn hậu cung, ai không có chút thủ đoạn.

"Hoàng hậu nương nương, người mang chúng ta vây ở đây rốt cuộc có ý gì?" Nương nương áo xanh tay trái nắm chặt tay phải của mình, ép buộc bản thân không phát run. Bây giờ có thể cứu các nàng cũng chỉ có bản thân các nàng.

"Hà phi, ngươi không phải luôn rất thông minh đó sao. Thế nào bây giờ lại trở thành ngu ngốc?" Hoàng hậu nhìn nữ tử áo xanh hừ lạnh, đột nhiên sau đó biến sắc, giận tái mặt, hung ác nói tiếp.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi đều là người thông minh, đừng mong giở trò gì. Đợi chút nữa hoàng thượng tới, nếu chịu đáp ứng điều kiện của mẹ con chúng ta. Bổn cung sẽ thả các ngươi đi. Bằng không, mẹ con chúng ta chết cũng phải kéo theo các ngươi làm đệm lưng."

Lời hoàng hậu vừa nói ra, không khí cả Phượng Nghi cung lại giương cung bạt kiếm.

Mười mấy vị nương nương bị hoàng hậu vây ở đây há miệng, nhưng rồi rốt cuộc cái gì cũng không dám nói. Chỉ có thể âm thầm van xin Hoàng đế có thể cứu các nàng.

Thời gian từng chút trôi qua, hoàng hậu an vị ở nơi đó. Gõ ngón tay xuống, động tác như thế lặp đi lặp lại, cũng giống như tâm tư của bà giờ phút này khẩn trương căng thẳng.

Các nương nương càng thêm không dám thở mạnh, từng người một như đang bị treo trên nhánh cây tại vách đá. Không cẩn thận, sẽ té ngã xuống vực sâu vạn trượng.

"Hoàng thượng giá lâm -"

Ngay trong lúc đã có nương nương nhát gan bắt đầu không chịu nổi loại áp lực yên tĩnh này, bên ngoài rốt cuộc truyền đến giọng của thái giám. Hầu như là cả kinh, sau đó nhóm người nương nương bắt đầu khóc lóc hướng ra phía ngoài hô lên:

"Bệ hạ, cứu mạng. Bệ hạ....."

Hoàng hậu thờ ơ lạnh nhạt, mặc cho các nàng bắt đầu giãy giụa, kêu gào. Bà cũng muốn nhìn xem một chút Hoàng đế rốt cuộc sẽ làm gì? Bất luận thế nào, bây giờ bà đã là được ăn cả ngã về không rồi,cùng lắm thì được làm vua thua làm giặc. Nếu thành công, con mình sẽ có thể lên ngôi

https://thuviensach.vn

cửu ngũ chí tôn (mơ hử cô), còn thất bại, mẹ con bọn họ cũng chỉ có thể đi cùng Thất vương gia xuống dưới suối vàng gặp nhau.

Mộc Nguyệt Tĩnh cùng đám người Hoàng đế đi tới bên ngoài Phượng Nghi cung, nhìn đám người mặc áo đen. chân mày Hoàng đế hung hăng co rúm, không ngờ ở dưới mắt của ông, con trai và thê tử lại có thể cùng nhau giấu giếm thủ đoạn, xem ra bản thân mình cũng quá thất bại rồi. Lại nghe được âm thanh gào khóc của mọi người bên trong truyền đến, lửa giận trong lòng ông càng thêm đạt đến cực điểm.

"Hoàng hậu, rốt cuộc nàng muốn làm gì? Mau thả họ ra." Hoàng đế đứng ở bên ngoài, trực tiếp hướng vào bên trong kêu gọi đầu hàng.

Hoàng hậu từ trên ghế đứng lên, ưu nhã phủi phủi ống tay áo. Sau đó lướt một ánh mắt, nhóm thân tín bảo vệ của bà trong phòng lập tức động thủ đem các nương nương, công chúa từng người một kèm hai bên, theo hoàng hậu đi ra phía ngoài.

Hoàng hậu đi ra khỏi cửa, đứng tại cửa lớn, cách đám người hộ vệ, xa xa nhìn về nhóm người Hoàng Đế. Cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người của con trai lúc này đang bị Bạch Ngọc điểm huyệt đạo áp giải, bỗng chốc quay đầu lại, ánh mắt oán hận nhìn Hoàng Đế.

"Hoàng thượng muốn nô tì thả họ ra cũng được, trước tiên hãy thả Ly nhi."

"Hừ, nghiệt tử này trước mặt mọi người bức vua thoái vị ý đồ mưu phản, tội không thể tha thứ." Hoàng đế phất tay áo, từ chối yêu cầu của hoàng hậu.

Nghe Hoàng đế vừa nói thế, sắc mặt của hoàng hậu tương đối khó coi.

"Nói vậy là hoàng thượng không đồng ý?"

https://thuviensach.vn

Hoàng đế hừ một tiếng, quay đầu đi.

Hoàng hậu sắc mặt trầm hơn, thấy thế, quay đầu lại nhìn đám nương nương bị giam cầm, âm hiểm nói:

"Các vị tỷ muội, bây giờ không thể trách được Bổn cung. Là hoàng thượng không cứu các ngươi thôi."

Đám người nương nương sợ tới mức lắc lắc đầu, vừa khóc lóc sướt mướt nhìn về phía Hoàng đế cầu cứu.

Ánh mắt Mộc Nguyệt Tĩnh lạnh lùng, thật ầm ĩ. Bình thường những nữ tử này không phải lục đục đấu đá rất lợi hại sao? Trong hậu cung giấu giếm bao nhiêu chuyện xấu xa, có bao nhiêu oan hồn vô tội. Bây giờ bọn họ cũng muốn được cứu mạng, thật sự là khiến người chán ghét.

"Người đâu, đưa nàng ta lên đường trước." Hoàng hậu đột nhiên chỉ vào một nữ tử áo trắng bên cạnh nói ra.

"Hoàng thượng -" Nữ tử áo trắng sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, gần như muốn ngã quỵ trên mặt đất, chỉ có thể âu sầu hướng về Hoàng đế cầu cứu, mà đám nương nương khác cũng bị dọa sợ không nhẹ.

Hiển nhiên, ý của hoàng hậu vốn là muốn uy hiếp hoàng đế, đồng thời cũng giết gà dọa khỉ, muốn các nương nương khác sợ hãi.

"Hoàng hậu, ngươi -" Hoàng đế vừa nghe, mắt hổ bỗng nhiên mở to, tựa như mũi tên nhọn bắn về phía hoàng hậu.

Hoàng hậu trong lòng chấn động, thật sự bị khí thế đế vương và cơn tức giận của Hoàng đế làm cho kinh ngạc. Nhưng bây giờ bà đã ở trên đầu của sóng biển, hoặc là bị nuốt hết, hay là được giúp đỡ, phải xem vào bản thân thôi. Vì vậy sống lưng đứng thẳng lên, mắt phượng không thay đổi, tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

"Thế nào? Chẳng lẽ trong lòng hoàng thượng, các nàng ấy không phải là người của ngài? Con dân của ngài sao? Ngài muốn trơ mắt nhìn các nàng ấy xuống địa ngục sao?" Nếu vậy, cùng lắm thì, chết cũng không để cho mọi người sống yên ổn.

"Ngươi -"

"Hoàng hậu nương nương -" Mộc Nguyệt Tĩnh đưa tay kéo nhẹ Hoàng Đế, bản thân bước lên phía trước. Dung nhan tuyệt mỹ, tính cách thanh tĩnh lạnh lùng, còn có khí thế vô địch mạnh mẽ so với Hoàng đế rõ ràng lợi hại hơn. Nhóm nương nương vốn là đang sợ hãi lúc nhìn thấy nàng cũng ngây ngẩn cả người, chẳng lẽ đây chính là vị công chúa kia sao? Mặc dù bọn họ biết có vị công chúa tương đối được sủng ái, nhưng chưa từng thấy qua. Bởi vì lúc đó Mộc Nguyệt Tĩnh đang tĩnh dưỡng, mà Hoàng đế cũng khước từ bất kỳ kẻ nào đến quấy rầy nàng.

"Linh, Linh phi?" Vào lúc Hoàng hậu nhìn thấy Mộc Nguyệt Tĩnh, vẻ mặt có biến hóa. Nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt, bà vội thu lại biểu cảm, mặt không thay đổi nhìn khuôn mặt tương tự với Linh phi. "Ngươi chính là Âu Dương Tĩnh sao?" Thì ra dáng dấp nàng ta giống Linh phi như thế, khó trách có thể lão luyện mê hoặc được hoàng thượng, tiểu nhân mê hoặc Ly nhi.

"Không sai, nhưng bây giờ ta gọi là Mộc Nguyệt Tĩnh, hoàng hậu nương nương có thể trao đổi với Tĩnh Hoàng Nữ ta." Mộc Nguyệt Tĩnh hiểu hoàng hậu này cứ tưởng có mười mấy vị nương nương ở đây, đã là có chỗ dựa nên không cần sợ sao? Hừ, nàng sẽ cho bà ta biết, nếu nàng muốn làm, ai cũng không ngăn được.

"Ngươi dựa vào cái gì mà cướp đoạt vị trí thái tử của con ta?" Sắc mặt Hoàng hậu bỗng nhiên biến đổi, còn là Hoàng Nữ nữa chứ. Hoàng đế vì Linh phi, mà có thể làm được những chuyện này.

https://thuviensach.vn

"Bởi vì hắn không có bản lĩnh." Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn lướt qua Mộc Nguyệt Ly cười khẽ, sau đó quay đầu lại ở phía trước hoàng hậu tạo ra gió mạnh. Không để lại dấu vết giật giật ngón tay xuống, lại thần không biết, quỷ không hay ở giữa khoảng cách điểm huyệt đạo hoàng hậu.

Hoàng hậu mở miệng, lại hoảng sợ phát hiện bản thân không lên tiếng được.

Mộc Nguyệt Tĩnh mỉm cười, nhìn thế nào cũng là vô cùng gian xảo. Nàng nhìn tên mặc áo đen ngăn cản trước mặt, cười phải đặc biệt dịu dàng, nhưng lời ra khỏi miệng lại khiến cho sắc mặt mọi người biến đổi lớn:

"Các ngươi, muốn tự mình bỏ vũ khí xuống đầu hàng? Hãy là để ta tiếp đón các ngươi?" Uy hiếp, tuyệt đối là uy hiếp trắng trợn.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 38: Tất Cả Đều Kết Thúc

Hộ vệ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, rốt cuộc nhìn về phía hoàng hậu sắc mặt tái xanh lại không nói ra được một câu. Rốt cuộc ào ào buông vũ khí trong tay xuống, không sai bọn họ là hộ vệ được bồi dưỡng, nhưng bọn họ không phải tử sĩ, cho nên bọn họ không nghiêm túc để hoàng hậu vào trong mắt, thức thời lựa chọn đầu hàng.

"Rất tốt." Mộc Nguyệt Tĩnh cười tít mắt gật đầu một cái, sau đó gọi người một tiếng. Ngự lâm quân ở phía sau đang đợi lệnh từ lâu lập tức đồng loạt xông lên, thuần thục bắt lại hết tất cả đám người hộ vệ.

Hoàng hậu, Mộc Nguyệt Ly mưu đồ bức vua thoái vị sự tình vì vậy thất bại, sắc mặt hai mẹ con xám trắng. Mà nhóm công chúa nương nương rõ ràng hình thành đối lập với bọn họ thì lại được cứu sống, nhất là hai công chúa đang kinh ngạc nhìn nhìn Mộc Nguyệt Tĩnh. Đều là công chúa như nhau, người ta sao mà dũng mãnh như vậy, hơn nữa còn trở Thành Hoàng Nữ? Chuyện đó nghĩ các nàng cũng không dám nghĩ.

Hoàng Đế cũng đi tới đối diện, nhìn lướt qua các phi tần, công chúa, thấy đã không có việc gì, lòng cũng buông xuống. Ánh mắt lạnh lùng dừng lại trên người hoàng hậu thật lâu không lên tiếng, sau đó vung tay lên, quát lạnh:

"Người đâu, mang hoàng hậu, thái tử áp giải đến Thiên Lao đi." Không phải ông không nghĩ đến tình phu thê, tình cha con, mà là cách làm của hai mẹ con này thật sự khiến cho ông rất thất vọng đau khổ.

https://thuviensach.vn

Nhóm Ngự Lâm quân tiến lên dẫn hoàng hậu, Mộc Nguyệt Ly đều áp giải đi, mối hận sâu đậm trong lòng hai mẹ con, nhưng mà lúc này cũng không làm được bất cứ chuyện gì. Chỉ có thể ôm hận bị người kéo đi.

Hoàng Đế đứng tại chỗ trầm mặc, người chung quanh cũng không lên tiếng.

Mộc Nguyệt Tĩnh nghiêng đầu nhìn Âu Dương An, ánh mắt hai người chuyển động, nhu tình ăn ý đưa đến trong lòng của đối phương.

Hoàng Đế đứng đó một lúc lâu sau, hình như có chút mệt mỏi giơ tay lên nói với các phi tần, công chúa:

"Các ngươi về cung của mình trước đi, không có chuyện gì đặc biệt cũng đừng đi lung tung." Ý này cũng là có ý muốn giam cầm họ lại, sau chuyện của hoàng hậu, Hoàng đế đối với hậu cung đã có chút mệt mỏi. Nghĩ lại mấy năm này, không có bất kỳ ai có được dịu dàng săn sóc như Linh phi, những nữ tử này đều suy tính đến lợi ích, mặt ngoài ôn nhu nhưng trong lòng thì giấu lãnh kiếm. Mà thôi, dù gì cuộc sống sau này của ông chỉ giữ lại ký ức với Linh phi, còn có nhìn về con gái của bọn bọ mà từ từ vượt qua.

"Vâng." Sau khi nhóm phi tần, công chúa trải qua những chuyện này, sớm đã sợ tới mức chân run. Vẫn là thái giám, cung nữ bên cạnh cơ trí tiến lên đem từng người bọn họ đều đỡ đi ra.

Sau khi bọn họ rời đi, Hoàng đế lại liếc nhìn hoàng cung hoa lệ, sau đó quay đầu nhìn về phía Mộc Nguyệt Tĩnh nói:

"Tĩnh nhi, phụ hoàng nghĩ bây giờ sẽ đem ngôi vị Hoàng đế truyền cho con." ông đã mệt mỏi thật sự, không chỉ là thân thể, mà còn ở trong lòng.

Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn ông gật đầu một cái, ít nhiều nàng có thể hiểu được. Mặc dù Hoàng đế không thương hoàng hậu, nhưng dù sao vẫn là phu

https://thuviensach.vn

thê một đời. Hơn nữa xem ra trước đây, ông đối với Mộc Nguyệt Ly thật ra là gởi gắm kỳ vọng rất lớn, bây giờ kết quả như vậy, nếu là bản thân nàng, có lẽ cũng sẽ rất mệt mỏi.

"Phụ hoàng, người cứ yên tâm đem Quân Quốc giao cho con đi." Ánh mắt của Mộc Nguyệt Tĩnh tỏa sáng, không chỉ là nghiêm túc dành cho Hoàng đế hứa hẹn. Trên thực tế, nàng vẫn đang chờ mong, chờ mong một thời đại mới do tự tay nàng tạo dựng lên. Nàng muốn đem Quân Quốc biến đổi thành giống như công ty của nàng trước khi xuyên qua, làm cho nó mở rộng phát triển, vững vàng đứng đầu trên mọi quốc gia.

Ánh trăng sáng tỏ, gió đêm nhẹ lướt qua.

Mọi người cảm thấy Mộc Nguyệt Tĩnh giờ phút này đắm chìm trong ánh trăng, giống như một vị nữ thần, hào quang cả người bắn ra bốn phía, làm người ta không dám nhìn thẳng đến. Bọn họ vừa là sùng kính, mà trong lòng lại là say mê.

Ánh mắt thâm thúy của Âu Dương An cũng nhìn nàng thật sâu, sau đó đi tới bên cạnh đưa tay về phía nàng, không nói gì, nhưng ý của hắn Mộc Nguyệt Tĩnh cũng đã rõ ràng. Hắn muốn vĩnh viễn đi theo bên cạnh nàng.

Mộc Nguyệt Tĩnh đưa tay khoác lên tay của hắn, sau đó quay đầu nhìn Hoàng đế có chút sững sờ nói:

"Phụ hoàng, con có chuyện muốn nói với người."

Hoàng đế gật đầu một cái, trên thực tế nhìn thấy hai người như vậy. đại khái ông cũng hiểu Mộc Nguyệt Tĩnh muốn nói gì, hai người này đều là tuấn mỹ phi phàm, đứng chung một chỗ, ánh trăng nhẹ soi xuống, mờ mờ ảo ảo giống như mộng ảo không chân thật. Nhưng lại khiến người ta không thể không thừa nhận, bọn họ là một đôi ngọc bích trời đất tạo nên. Duy nhất có một chuyện ông không hiểu rõ chính là, hai người trước đây là anh em

https://thuviensach.vn

mà, bây giờ đột nhiên biến thành nam nữ yêu nhau, thật sự vẫn là có chút làm người ta không quen.

"Phụ hoàng, con cùng với An Ca là lòng đã hiểu lòng. Con dự định vào ngày đăng cơ đồng thời sẽ cùng An Ca thành thân." Mộc Nguyệt Tĩnh thật sự nói, mặc dù theo lẽ thường, phải là nam tử chủ động cầu hôn. Nhưng mà đối với bọn họ hiển nhiên không thể dùng lẽ thường để nói, huống chi Âu Dương An cũng yêu thương Mộc Nguyệt Tĩnh không giống người thường, ngay cả Bạch Ngọc bọn họ cũng là yêu thương, mặc dù đáy lòng họ đều có chút chua xót.

Mộc Nguyệt Tĩnh, như một nhân vật Thiên Tiên không giống người bình thường, nói không có bất kỳ ý nghĩ gì đó chắc chắn là gạt người, nhưng bọn họ lựa chọn canh giữ ở bên cạnh, làm việc cho nàng. Chứ không nhất định phải chiếm đoạt, hơn nữa bọn họ cũng không cho là bản thân có bản lĩnh xứng với nàng. Cho nên mọi người đều lựa chọn thành tâm chúc phúc cho nàng.

"Được." Hoàng đế gật đầu, ánh mắt sáng suốt nhìn vào trên người Âu Dương An. Gia thế, phẩm hạnh đối phương, ông cũng không có điều gì lo lắng, huống chi hai người còn là tình đầu ý hợp. Chẳng qua mỗi người làm phụ thân đều như vậy, khi con gái thật sự muốn xuất giá ông sẽ bỏ không được. Nhưng cũng may, lần này Tĩnh nhi là cưới vào, chứ không phải gả ra cung.

"Âu Dương công tử." Hoàng đế mở miệng: "Trẫm biết các ngươi từ nhỏ lớn lên cùng nhau, cho nên cũng không hoài nghi tình cảm của các ngươi. Nhưng mà vẫn hi vọng ngươi có thể yêu quý Tĩnh nhi thật tốt, chăm sóc nó."

"Hoàng thượng xin yên tâm." Âu Dương An cũng nghiêm túc nhìn Hoàng đế cam kết: "Thần sẽ chỉ ở bên cạnh nàng."

https://thuviensach.vn

Hoàng đế gật đầu một cái, coi như là đáp ứng chuyện của hai người.

Sau khi Mộc Nguyệt Ly gây ra chuyện bức vua thoái vị, văn võ bá quan Quân Quốc được thiết lập lại. Những quần thần trước đây một mất một còn trung thành với Mộc Nguyệt Ly, kẻ bị giết, người thì lưu đày, còn những hoàng tử khác sau khi Hoàng đế tuyên bố thoái vị cho Mộc Nguyệt Tĩnh. Bọn họ đều bị đuổi khỏi Hoàng Thành, từng người trở lại đất phong. Ngay cả ngày tân đế đăng cơ cũng không cho bọn họ tham gia.

Một tháng sau, kết cấu đổi mới Quân Quốc đã hình thành. Tất cả nhân tố bất lợi sáng hay tối đều bị Mộc Nguyệt Tĩnh diệt trừ, mà Âu Dương Ngự cũng mang theo thê tử Tô Ngâm Duyệt âm thầm chạy đến Quân Quốc, chuẩn bị tham gia nghi thức tân quân Mộc Nguyệt Tĩnh đăng cơ. Trước đó, bọn họ đã thông qua thư, biết Âu Dương Tĩnh không phải là con gái mình, mà là công chúa Quân Quốc Mộc Nguyệt Tĩnh thì ông lại hoàn toàn đần độn. Nhưng sau này thăm hỏi qua lại cũng không tránh được cảm thán, hơn nữa sau đó biết được nàng và con có tình cảm, con gái trở thành nàng dâu cũng thật cao hứng.

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 39: Một Đời Nữ Hoàng (Kết Thúc)

Thời gian thoáng qua trong nháy mắt, lại một tháng nữa đi qua, đến ngày mùng mười tháng chín âm lịch Quân Quốc. Toàn thể Quân Quốc đốt pháo sôi trào, đèn lồng màu đỏ treo lơ lửng, câu đối gấm dán cửa, mọi nơi đều trong cảnh vui mừng dào dạt. Bởi vì bọn họ nghênh đón Nữ Đế đăng cơ.

Hoàng cung, cung điện vốn là xanh vàng rực rỡ đắm chìm trong nắng ấm cuối thu lại càng lộ vẻ hùng vĩ. Nổi bật chắc khoẻ như Rồng bay lượn trên cao.

Kim Loan điện, văn võ bá quan cung kính đứng ở hai bên đại điện. Trải qua hai ba tháng thời gian, những cựu thần còn lại đối với tân đế đã biết vâng lời, mà thần tử phần nhiều là người mới trẻ tuổi, lại là hùng tâm vạn trượng (tâm trí mạnh mẽ thâm sâu), tân đế tự mình chuẩn bị thủ hạ đều là nhân tài tri thức tạo ra nhiều thành tích, đền đáp Quốc Gia.

Thái Thượng Hoàng Mộc Khiêm Niên, còn có Âu Dương Ngự Lan Quốc mọi người đều ở chỗ ngồi, nhìn Mộc Nguyệt Tĩnh toàn thân mặc long bào, đầu đội vương miện từ thảm đỏ dẫn đầu từng bước bước đi qua hướng tới vị trí cao nhất.

"Quân hoàng vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế -" Văn võ bá quan hai bên cũng quỳ xuống, giọng cung kính mà nghiêm túc bay bổng cả trong đại điện, khí thế nối liền như cầu vồng.

"Các khanh bình thân -"

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Tĩnh đứng ở trên cao nhất, hai tay khẽ nâng. Vương miện Lưu Tô trên đầu phất phơ lay động, hai mắt tỏa ra uy nghi của đế vương. Đảo qua văn võ bá quan quỳ lạy phía dưới, trong lòng nàng thấp thỏm. Thì ra đây chính là cảm giác nắm giữ tất cả, khó trách từ xưa tới nay bởi vì ngôi vị Hoàng đế mà âm mưu mưa máu nhiều như vậy, loại cảm giác đó đích thực khiến người ta tương đối khó khăn chống lại hấp dẫn. Nhưng nàng là ai? Nàng từ thế kỷ hai mươi mốt xuyên qua là nữ cường nhân, cho dù là bây giờ đứng ở điểm cao nhất, nàng cũng tuyệt đối sẽ không bị hoàng quyền nơi đây chi phối. Mà là hoàng quyền bị nàng chơi đùa trong bàn tay, chỉ cần nàng muốn, sẽ không có chuyện gì không thể.

"Tạ Nữ Hoàng -"

Mọi người đứng lên, cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng ánh sáng rực rỡ của Mộc Nguyệt Tĩnh. Năng lực của Nữ Hoàng này chỉ trong vài ba tháng ngắn ngủi đã cho bọn họ biết rõ, nàng tuyệt đối không chỉ là dựa vào Hoàng Nữ, thậm chí thân phận của đế vương, mà là trời sanh cường hãn. Bọn họ cam tâm thần phục dưới sự uy nghi dũng mãnh của nàng.

Mộc Nguyệt Tĩnh yên lặng nhìn về phía thái giám bên cạnh gật đầu một cái.

Thái giám cầm phất trần phe phẩy đi lên, khẽ nâng cằm, âm thanh bén nhọn tuyên đọc:

"Nghi thức Phong Hậu bắt đầu."

Nhạc sư đại điện hai bên bắt đầu đinh đinh đang đang, đánh lên nhạc khí trong tay, âm thanh tiếng đàn sáo, réo rắt rộn rã và vui mừng.

Văn võ bá quan chia làm hai bên ở đại điện, chính giữa được bố trí thảm đỏ thật dài, giống như dẫn đầu một loại hạnh phúc vô tận.....

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn về hướng bóng dáng từ cửa đại điện được cung nữ, thái giám vây quanh đang đi đến, mặc trên người áo cưới cùng màu khiến hắn càng thêm phiêu dật xuất trần, chói rọi đến tất cả ánh mắt của mọi người.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, triền miên như cốt, tình ý như tâm. (cốt = xương, tâm = tim, kg biết sửa thế nào cho nên mình để nguyên vậy)

Từng bước một, nhìn hắn đi về phía nàng.

Mộc Nguyệt Tĩnh cảm thấy hoảng hốt, như vừa thấy lại từng hình ảnh cùng người đó sớm chiều làm bạn.

Thuở còn bé, tuổi nhỏ vô tư chăm sóc lẫn nhau.

Sau khi trưởng thành yêu thương bảo vệ, sinh tử gắn bó.

.....

Đều nói một đời một kiếp một đôi người, có thể được một người che chở đến nay, yêu sâu sắc không thay đổi, điều này rất khó có được.

Hắn rốt cuộc đi tới trước mặt nàng, ánh mắt như nước, quấn quýt si mê giao lượn.

Mộc Nguyệt Tĩnh vươn tay cầm lấy tay hắn, đồng thời cùng hắn ngồi vào trên ngai vàng.

Thái giám phe phẩy phất trần mở thánh chỉ ra, bắt đầu tuyên đọc:

"Phụng Thiên Thừa Vận, Nữ Hoàng chiếu viết..... Phong thần tuấn lãng, văn võ vẹn toàn, đặc biệt sắc phong làm Nam Hậu. Hi vọng cùng bệ hạ cộng kết đồng tâm (cùng nhau một lòng gắn bó), vì Đại Quân dân chúng mưu cầu hạnh phúc và lợi ích, khâm thử."

https://thuviensach.vn

"Tạ Nữ Hoàng ân điển." Nam Hậu đứng lên hướng về Mộc Nguyệt Tĩnh hành lễ.

"Nam Hậu mời đứng lên." Mộc Nguyệt Tĩnh gật đầu, đưa tay nâng hắn dậy. Lại nhìn thái giám bên cạnh nói: "Đem Kim Sách, Phượng ấn trình lên." (kim sách là cuốn sổ màu vàng của Vua phong chức tước, phượng ấn là ngọc ấn Vua ban cho)

"Vâng."

Thái giám hai tay cầm cái khay, cung kính đem mâm nhỏ có trang bị Kim Sách, Phượng ấn dâng lên.

Mộc Nguyệt Tĩnh im lặng cầm lấy Kim Sách và Phượng ấn, giao cho Nam Hậu:

"Mời Nam Hậu nhận Kim Sách, Phượng ấn."

"Tạ bệ hạ." Nam Hậu tiếp nhận lấy Kim Sách, Phượng ấn.

Mộc Nguyệt Tĩnh mỉm cười, cùng với Nam Hậu xoay mặt nhìn về phía văn võ bá quan.

"Chúc mừng Nữ Hoàng, Nam Hậu, Nữ Hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, Nam Hậu thiên tuế thiên thiên tuế -"

Văn võ bá quan reo hò quỳ lạy nói.

Mộc Nguyệt Tĩnh nhìn thái giám ý bảo thu lại Kim Sách, Phượng ấn, sau đó nắm tay Nam Hậu, cùng nhau hướng về mọi người giơ tay ra hiệu:

"Bình thân -"

"Tạ Nữ Hoàng, Nam Hậu -"

https://thuviensach.vn

Mộc Nguyệt Tĩnh và Nam Hậu nhìn nhau cười một tiếng, bọn họ cuối cùng đã có thể chân chính được ở bên nhau. Sau này bầu bạn, mỗi khi mặt trời mọc mặt trời lặn, sẽ cùng nhau dắt tay vượt qua tương lai năm tháng.....

"Tĩnh nhi, rốt cuộc chúng ta đã có thể ở cùng nhau."

"Ừ." Mộc Nguyệt Tĩnh gật đầu, nhìn ánh mắt hắn bên cạnh thâm thúy mà nhu tình. Thời đại thuộc về bọn họ đã đến.

.....

Một năm sau, dưới sự dẫn dắt của Nữ Hoàng, Quân Quốc đi vào thời kỳ cường thịnh. Cao cao sừng sững đứng đầu trên ba nước, bất kể là kinh tế, quân sự, hay là nông nghiệp, cũng đều cường hãn nhất.

Mộc Nguyệt Tĩnh đem những kiến thức học tập được ở hiện đại, còn có trên sách ghi chép nói về sự tình của các triều đại lịch sử Trung Quốc, phát minh cùng kết hợp lẫn nhau, sáng lập ra một Quân Quốc thời đại mới độc nhất vô nhị. Đồng thời, chẳng những triều đình, còn có võ lâm hắc bạch hai bên đều âm thầm ở trong lòng bàn tay nàng. Dẫn Lâu, Ám Lâu diệt trừ tất cả nguyên nhân gây bất lợi cho nàng, mà bạch đạo, Vân Tuyệt Trần cũng im lặng ủng hộ nàng. Trong chốn võ lâm chỉ cần có người đối với Quân Quốc bất lợi, là hắn đều dẫn đầu diệt trừ tận gốc.

Mà Lan Quốc, có Âu Dương Ngự và công chúa Sở Ly La hai người kết hợp. Cũng vô tình sát nhập về hướng Mộc Nguyệt Tĩnh, hai nước xây dựng quan hệ bền vững.

Lại thêm một năm nữa, Sở Ly La gả cho thái tử Quân Quốc, cũng vào nửa năm sau, từ Thái Tử Phi trở thành hoàng hậu Quân Quốc. tình bạn giữa nàng và Mộc Nguyệt Tĩnh kéo dài lên đến việc Quốc Gia, Quân Quốc cũng sát nhập về phía Quân Quốc.

https://thuviensach.vn

Ba năm sau, ba nước ở nơi khác cũng nguyện trung thành với Quân Quốc, trở thành nước nhỏ phụ thuộc, tất cả các Hoàng xuống làm Vương, Quân Quốc Nhất Thống Thiên Hạ.

Hai tháng sau khi thống nhất thiên hạ, Mộc Nguyệt Tĩnh nàng cùng với Âu Dương An mang thai đứa bé đầu tiên. Mười tháng sau, một bé gái khỏe mạnh đáng yêu ra đời. Ba năm sau, bọn họ lại có đứa bé thứ hai, lần này đứa bé là bé trai.

Vào ngày đứa bé trai đầy tháng, Vân Khinh Cuồng nắm tay một nữ tử đi đến chúc mừng. Nhìn bọn họ Mộc Nguyệt Tĩnh mới biết thì ra Vân Khinh Cuồng đã gặp được chân mệnh Thiên nữ của mình.

Lúc Mộc Nguyệt Tĩnh ba mươi tuổi, sắc phong con làm thái tử. Đồng thời, nàng và Âu Dương An kinh ngạc phát hiện, dung mạo hai người rõ ràng so với mười năm trước cũng chưa từng thay đổi, chuyện kinh ngạc hơn nữa là, con gái lớn của bọn họ lại có thể thừa kế năng lực đặc thù của Mộc Nguyệt Tĩnh, không cùng bất kỳ thần tiên nào ký kết khế ước, vẫn có thể lấy tiêu gọi thú.

Vào năm con gái lớn Mộc Nguyệt Tĩnh mười hai tuổi, nàng mang về một nam tử có đôi mắt thật kì lạ, còn có bầy mãnh thú, công chúa cưỡi thú oanh động thiên hạ. Mà tên nam tử có hai mắt kì quái lại là Lang (Sói) thái tử. Vân Khinh Cuồng nói với vợ chồng Mộc Nguyệt Tĩnh, Lang thái tử này chính là người quyết định vận mệnh của Đại Công Chúa.....

Năm tháng vội vã, đến nay Đoạn Vô Nhai, vợ chồng Âu Dương Ngự đều đã qua đời, Sở Ly La đến tuổi già sau đó cũng mất đi, Mộc Nguyệt Tĩnh và Âu Dương An lại vẫn duy trì dung nhan tuổi trẻ, Vân Khinh Cuồng tiết lộ bí mật, thì ra là do tác dụng của linh lực bọn họ tu luyện.

Để tránh bị người đời xem như quỷ quái, ngay từ lúc phát hiện dung nhan bọn họ không già. Mộc Nguyệt Tĩnh lập tức đem Quân Quốc giao cho

https://thuviensach.vn

hai con trai gái của mình, còn vợ chồng bọn họ thì cùng Vân Khinh Cuồng cùng nhau quy ẩn rừng núi, từ đó vượt qua cuộc sống thần tiên.....

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 40: Ngoại Truyện 1: Một Nửa Của Vân Khinh Cuồng

Mấy ngàn năm tuổi, hắn cũng chưa từng cảm thấy cô đơn. Nhưng sau khi thấy Mộc Nguyệt Tĩnh và Âu Dương An thành đôi, con cái lượn quanh đầu gối. Hắn lại cảm thấy có chút tịch mịch.

Vân Khinh Cuồng đứng trong Vương Quốc của mình, phong cảnh bốn phía như tranh vẽ, cung điện sau lưng cũng là xinh đẹp như mộng. Cột lớn màu trắng chống đỡ lấy một tòa nhà cũng màu trắng, các thần tử của hắn đang ở chỗ không xa nhìn hắn.

Ánh mặt trời từ trong bóng cây soi rọi xuống, bao phủ một chút ở trên người hắn. Mái tóc dài bạch kim rũ xuống bên hông, ánh mắt xanh biếc như một loại Phỉ Thúy xinh đẹp, thế nhưng lúc này lại nhiễm lên vài phần vắng vẻ cô đơn. Bờ môi khêu gợi khẽ nhếch, kèm theo sự trào phúng của chính mình, chẳng lẽ hắn cùng với Mộc Nguyệt Tĩnh bọn họ tiếp xúc lâu dài, lại cũng học được đa sầu đa cảm của loài người nhiều như vậy rồi sao?

Có điều cũng tự mình chế giễu mình, hắn vẫn là cảm giác bản thân cô đơn. Hơn nữa Mộc Nguyệt Tĩnh bây giờ đã không còn cần đến hắn thường xuyên nữa, hắn lại càng cảm thấy cuộc sống như thế thật là nhàm chán, tuổi thọ quá dài, nhìn thế gian năm tháng tang thương biến đổi, cũng không thích hợp để duy trì loại quá khứ phai nhạt như vậy nữa, cảm giác đã thờ ơ ảm đạm.

"Vương -" Một tiếng gọi nhẹ nhàng mà cung kính đem Vân Khinh Cuồng từ trong trầm tư thức tỉnh.

https://thuviensach.vn

Vân Khinh Cuồng nghiêng đầu, nhìn thị vệ cận thân của mình ở đây, gật đầu một cái:

"Có chuyện gì?"

"Khởi bẩm Vương thượng, chúng thần bắt được một con Hỏa Hồ. Hoài nghi nàng ta là thám tử." Thị vệ chắp tay hướng về Vân Khinh Cuồng cung kính đáp, mặc dù Vương thống trị tất cả nơi này, nhưng mà những năm tháng khi ngài gặp nạn, đã xuất hiện rất nhiều kẻ dã tâm không cam lòng, ý đồ mưu phản xưng bá yêu giới. Sau này Vương trở lại kịp lúc thu thập không ít, chỉ là vẫn còn có một ít lẩn trốn được sâu hơn.

Vân Khinh Cuồng thâm thúy nhếch lên hàng chân mày anh tuấn, hắn đang cảm thấy nhàm chán. Lại có chuyện đưa tới tận cửa.

"Đi thôi, đi xem một chút." Vân Khinh Cuồng nói xong, người cũng bay thẳng đến phương hướng cung điện.

"Vâng" Thị vệ cung kính đi theo ở phía sau.

Vân Khinh Cuồng vẫn chưa biết, lần này, hắn sẽ gặp được một nửa kia thuộc về mình.

"Tham kiến Vương thượng -"

"Đều bình thân đi."

Lúc Vân Khinh Cuồng đi tới đại điện, một đám thị vệ đang bao vây một con Hỏa Hồ. Đó là một con Hỏa Hồ tương đối xinh đẹp, bộ da lông giống như lửa đỏ xinh đẹp chói lọi, đôi tai nhọn, còn có đôi mắt màu vàng nhạt khiến hắn khiếp sợ.

Khiếp sợ không chỉ bởi vì bề ngoài xinh đẹp của nó, mà là vì ánh mắt của nó làm hắn nhớ lại lúc Mộc Nguyệt Tĩnh tức giận không vui. Có chút

https://thuviensach.vn

lạnh như băng, có chút âm trầm, nhưng tuyệt đối cũng là động lòng người.

Con Hỏa Hồ này hẳn là phái nữ rồi, Vân Khinh Cuồng vừa nghĩ, bóng dáng đã đi đến gần Hỏa Hồ.

Bọn thị vệ thấy Vương thượng đã tới, cũng đều rối rít thối lui về hai bên. Rất nhanh, Vân Khinh Cuồng đã đứng ở trước mặt Hỏa Hồ. Hắn cúi đầu quan sát Hồ ly, mà Hỏa Hồ kia lại cũng không sợ hắn. Nâng lên góc nhọn của đỉnh đầu, đôi mắt hẹp dài nhìn thẳng lại hắn.

Vân Khinh Cuồng cứ như vậy trực tiếp quan sát nó, sau một hồi lâu, đột nhiên cười vang lên:

"Thú vị, tiểu tử này thật là thú vị." Hắn tuấn mỹ đến mức gần như khó phân cao thấp, hơn nữa dáng vẻ lúc này còn tươi cười, càng thêm yêu nghiệt rồi. Hỏa Hồ đáy mắt thoáng hiện một đường ánh sáng, sau đó lạnh lùng trong mắt rõ ràng biến mất, đầu nhỏ cọ cọ Vân Khinh Cuồng, dáng vẻ bày tỏ một loại yêu thích.

Những thị vệ thấy thế đều ngẩn ra, mới vừa rồi Hỏa Hồ này cũng không phải như vậy. Nó tương đối thô bạo, nếu không phải bọn họ đồng tâm hợp lực, căn bản là vây không được nó. Chẳng lẽ đây chính là sự đối đãi khác nhau giữa tướng mạo? Bởi vì bọn họ không đẹp mắt như Vương sao? Mọi người nghĩ như vậy, trên đầu cũng trồi lên hắc tuyến.

Mà Vân Khinh Cuồng lại càng ngây ngẩn cả người, nhìn dáng vẻ Hỏa Hồ. Hắn lại không tự chủ nhớ lại lúc trước lần đầu đầu tiên khi nhìn thấy Mộc Nguyệt Tĩnh, nàng cũng như thế này. Dùng lời nói nịnh bợ, lấy lòng lừa được bản thân cùng nàng ký kết khế ước. Sau đó ở chung cùng nhau, mới biết nha đầu kia căn bản cũng không phải là một cô nương không tim không phổi, mà là một tiểu nữ tử kỳ quái cường hãn đến mức làm cho Hổ Vương như hắn cũng có chút cảm giác không thể tưởng tượng được.

https://thuviensach.vn

"Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi cũng giống với nàng ấy?" Vân Khinh Cuồng có chút hoài niệm những ngày đó, mặc dù mỗi lần hắn đều la hét với bản thân sao lại vì Mộc Nguyệt Tĩnh mà làm trâu làm ngựa, nhưng cũng không phủ nhận, thật ra chính hắn cũng rất hưởng thụ được nàng ấy lệ thuộc vào. Có lẽ bọn họ chính là theo như lời người đời, một người muốn đánh, một người muốn chịu đựng sao?

Vân Khinh Cuồng nghĩ vậy, nhịn không được vươn tay đem Hỏa Hồ bế lên. Quái lạ, rõ ràng phát hiện trong mắt Hỏa Hồ thoáng hiện vẻ thẹn thùng, nhưng ngoài dự đoán, hắn vừa nhíu mày, rất kinh ngạc giơ cao Hỏa Hồ lên, cười nói:

"Chẳng lẽ tiểu tử này thật sự là phái nữ?"

Nhưng không ngờ hắn nói một câu đó lại làm cho Hỏa Hồ nổi giận, chỉ thấy nó một phen tránh thoát khỏi tay của Vân Khinh Cuồng, còn để lại trên mặt hắn một vết cào hồng hồng, phá hủy gương mặt tuấn tú.

"To gan, lại dám tổn thương Vương thượng -" Bọn thị vệ thấy thế, chỉ thiếu chút nữa không tiến lên ăn tươi nuốt sống Hỏa Hồ.

Kết quả con Hỏa Hồ kia lại quật cường nhìn Vân Khinh Cuồng, sau đó lắc mình nhoáng lên một cái, biến thành một thiếu nữ mặc áo đỏ. Xem ra so với loài người thì bé gái này ước chừng mười ba, mười bốn tuổi, có vài phần như trẻ con. Có điều đôi mắt màu vàng nhạt sáng ngời tràn ngập nước, môi anh đào mím chặt, vẫn đang quật cường nhìn Vân Khinh Cuồng.

Vân Khinh Cuồng có chút sững sờ, hóa ra là một cô bé Hồ ly tương đối xinh đẹp. Chỉ là hình như có vẻ đang bị thương, xem dáng vẻ tên tiểu tử này so với bản thân hình như còn uất ức hơn?

Những thị vệ kia thấy Tiểu Hồ ly biến thành một cô bé, mà Vương thượng cũng không có ra lệnh gì. Vì vậy từng người một cũng đều đứng nguyên tại chỗ, không có bất kỳ động đậy nào.

https://thuviensach.vn

Vân Khinh Cuồng và Hỏa Hồ cứ nhìn lẫn nhau như vậy, không ai mở miệng, không khí có chút cổ quái. Cho đến khi một thị vệ nói với hắn:

"Vương thượng, vết thương trên mặt người?"

"Không sao." Vân Khinh Cuồng nhìn thấy trong ánh mắt Hỏa Hồ thoáng qua áy náy, thì ra tên tiểu tử này cũng biết áy náy. Chớp mắt một cái, hắn đột nhiên thay đổi chủ ý, đưa tay qua Hỏa Hồ nói:

"Ngươi làm mặt ta bị thương, có phải nên có trách nhiệm giúp ta thoa thuốc hay không?" Thật ra thì vốn là không cần. Hắn tùy tiện phù phép một cái, trên mặt căn bản sẽ không lưu lại nửa điểm dấu vết, nhưng hắn vẫn muốn nhìn xem tên tiểu tử này sẽ làm thế nào?

Hỏa Hồ cắn cắn môi, rốt cuộc gật đầu.

Tâm tình Vân Khinh Cuồng thật tốt, phất tay bảo bọn thị vệ đều rời đi. Sau đó nhìn Tiểu Hồ ly ngồi xổm xuống, vì sai lầm của chính mình, kết quả cứ như vậy lại dẫn đến cả đời dây dưa.....

https://thuviensach.vn

NGỰ THÚ NỮ VƯƠNG

Luyến Nguyệt Nhi
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 41: Ngoại Truyện 2: Bách Thú Chúc Mừng Sinh Mệnh Mới

Tĩnh Nữ Đế năm thứ ba, thiên hạ hòa bình, dân chúng an cư lạc nghiệp. Bốn quốc gia đã lấy Quân Quốc làm chủ.

Tháng ba, cỏ dài chim bay, hoa đào nở rộ.

Hoàng cung Quân Quốc cũng bị bao phủ bởi một vùng kỳ hoa dị thảo. Khắp nơi đều là một mảnh bừng bừng sức sống.

Bụng của Nữ Đế Mộc Nguyệt Tĩnh đã hơn chín tháng, được Nam Hậu Âu Dương An dìu đỡ, áo gấm hai người mặc đều màu trắng, cung nữ vây quanh phía sau lưng, dạo bước ở Ngự Hoa Viên thơm ngát hương hoa. Đầu mùa xuân ấm áp mà còn lành lạnh, nhưng vẫn không ngăn nổi cái vẻ tươi tốt dồi dào.

Hai người giống như Thần Tiên ở trên trời, cánh hoa rơi phủ đầy giữa lọn tóc, bóng dáng phiêu dật, nhóm cung nữ ở phía sau nhìn thấy đều ngây dại.

Còn khoảng hơn mười ngày nữa, là Mộc Nguyệt Tĩnh hạ sinh. Nàng biết rõ, muốn sinh nở thuận lợi, phụ nữ có thai trong khoảng thời gian này nhất định phải đi lại nhiều. Vì vậy mỗi ngày đều được phu quân cùng theo đi dạo.

Giữa hai người nhẹ nhàng im lặng, thế nhưng chỉ một ánh mắt giao nhau, một cái mỉm cười hiểu ý, cũng đủ để làm đối phương khuynh đảo.

Mộc Nguyệt Tĩnh dịu dàng vuốt ve phần bụng giống như một quả cầu to, ở bên trong quả cầu to này là bảo bối của nàng và Âu Dương An. Không

https://thuviensach.vn

biết là bé trai, hay bé gái? Hoặc sẽ giống như những người khác suy đoán là thai song sinh. Chỉ là bất kể thế nào, cũng là bảo bối mà bọn họ yêu thương nhất.

"Tĩnh nhi, mệt rồi sao?" Âu Dương An ôn nhu nhìn Mộc Nguyệt Tĩnh, giữa đuôi chân mày vì thê tử lại càng nhu hòa hơn.

"Không sao, tiếp tục đi một chút đi." Mộc Nguyệt Tĩnh nhẹ nhàng lắc đầu, buổi sáng không khí mới mẻ, đi tản bộ đối với người lớn hay đứa trẻ cũng đều tốt.

Âu Dương An gật đầu một cái, hai người lại dạo bước trong hoa viên.

"Ai da -" Qua một lúc lâu sau, Mộc Nguyệt Tĩnh đột nhiên cảm thấy bụng quặn đau.

"Sao vậy?" Âu Dương An khẩn trương nhìn nàng.

Mộc Nguyệt Tĩnh mấp máy môi, nhưng bụng lại bất thình lình đau nhói. Hơn nữa dường như có dòng chất lỏng muốn tuôn ra ngoài, chẳng lẽ là vỡ nước ối, đứa trẻ muốn ra đời sớm sao?

"Mau, mau trở lại cung, muội có khả năng phải sinh sớm." Mộc Nguyệt Tĩnh nói với Âu Dương An.

Âu Dương An sững sờ, nhưng sau đó phản ứng kịp. Ngay lập tức khom người đem Mộc Nguyệt Tĩnh bế lên, vừa chạy về hướng tẩm cung, vừa quát đám cung nữ đang sửng sốt:

"Mau, mau tìm bà đỡ. Gọi ngự y....."

Đám cung nữ bị Âu Dương An gầm lên, lúc này mới tỉnh táo, vội vàng chạy tản ra bốn phía. Một số tìm kiếm bà đỡ đã sớm an bài xong, một số chạy đi tìm ngự y.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An ôm Mộc Nguyệt Tĩnh bay nhanh về tới tẩm cung, mặt hướng về người hầu trong cung lại rống lên một lần. Vừa đem Mộc Nguyệt Tĩnh đặt trên giường, sau đó ngồi xuống bên cạnh nắm chặt tay nàng. Mồ hôi rịn đầy trên trán, phản ứng so với Mộc Nguyệt Tĩnh còn mạnh mẽ hơn.

Mộc Nguyệt Tĩnh thấy thế, rất muốn cười. Nhưng vừa nở nụ cười, bụng lại đau kịch liệt hơn. Nàng đành phải ổn định tâm tình, sau đó nhìn Âu Dương An hoảng loạn nói:

"Ca, không cần lo lắng. đứa bé của chúng ta chỉ là muốn đến sớm thôi."

"Huynh biết rồi, huynh không hoảng loạn....." Âu Dương An gật đầu, nhưng vẻ mặt kia cũng không phải như vậy.

"Nữ Vương, Nam Hậu, ngự y đến." Đám cung nữ dẫn theo một nhóm ngự y đi vào, bây giờ trong lúc quan trọng này cũng bất chấp cái gì quy củ.

"Mau, mau, mau xem cho Nữ Vương một chút." Âu Dương An vội vàng đứng lên, nhường chỗ cho ngự y.

Viện Thủ của Ngự Y Viện đi lên trước, xem mạch cho Mộc Nguyệt Tĩnh. Nói:

"Bệ hạ không cần lo lắng, tất cả đều tốt. Bây giờ người cần phải làm chính là bảo tồn thể lực, lát nữa bà đỡ tới đây thì sẽ không có việc gì."

"Được." Mộc Nguyệt Tĩnh gật đầu một cái.

"Bệ hạ, bà đỡ tới, tới rồi." Hai bà đỡ bị nhóm cung nữ liên tục lôi kéo mang qua.

Bà đỡ vừa tới, ngay lập tức đem Âu Dương An và ngự y cùng những người khác đều xua đuổi hết ra ngoài phòng, rồi các bà dẫn theo cung nữ bắt đầu bận rộn.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An ở ngoài phòng bất an đi tới đi lui, nhìn nhóm cung nữ ra ra vào vào, nghe tiếng la hét đau đớn của Mộc Nguyệt Tĩnh truyền đến, hai tay hắn sắp xoắn thành bím tóc, mặt đất cũng sắp bị hắn đi đến xuyên thủng.

Thời gian trôi qua từng chút, vào lúc hắn đang nóng nảy lo lắng, đúng lúc này, đột nhiên một âm thanh vang dội của tiếng khóc nỉ non truyền ra.

"Oa, oa, oa -"

Âu Dương An sửng sốt, ngược lại đứng nguyên tại chỗ như bị choáng voáng mà nhìn về phương hướng trong phòng.

"Chúc mừng Nam Hậu, bệ hạ sinh rồi." Nhóm ngự y lấy lại tinh thần trước tiên, hướng về Âu Dương An chúc mừng nói.

"Sinh rồi?" Âu Dương An ngây ngốc, sau đó phản ứng kịp chính là mừng như điên.

"Chúc mừng Nam Hậu, bệ hạ sinh được một vị công chúa đáng yêu." Một bà đỡ trong đó ôm hài nhi đã tắm rửa sạch sẽ và sử dụng cái địu vải bao bọc đi ra.

"Mau, mau cho ta xem một chút." Âu Dương An nhận lấy con gái, nhìn dáng vẻ hồng hồng, thật ra thì cũng không thấy đáng yêu lắm. Nhưng đối với cha mẹ nào cũng như nhau, con của mình vẫn là bảo bối. Vì vậy đứa trẻ giống như con khỉ nhỏ này trong mắt hắn cũng là tốt nhất.

"Bệ hạ thế nào?" Âu Dương An vừa ôm đứa trẻ hỏi, vừa đi về hướng trong phòng.

Trong phòng, Mộc Nguyệt Tĩnh đầu tóc rối bù nằm ở trên giường. Trên mặt vẫn còn rất nhiều mồ hôi, bà đỡ bên cạnh đã giúp nàng rửa sạch dọn dẹp, cung nữ đang thu dọn những thứ vật dụng vừa mới sinh.

https://thuviensach.vn

"Tĩnh nhi, vất vả rồi." Âu Dương An ôm đứa trẻ ngồi vào bên người Mộc Nguyệt Tĩnh, ánh mắt ôn nhu nhìn nàng thương tiếc lẫn cảm tạ.

Mộc Nguyệt Tĩnh mỉm cười, không có gì so với thành công được làm mẹ có thế khiến nàng vui sướng hơn. Mặc dù lúc sinh rất đau đớn, nhưng tất cả đều đáng giá.

"Mau cho muội xem đứa bé."

Âu Dương An ôm đứa trẻ để tới trước người nàng, hai người cùng nhìn con gái, đáy lòng nhu hòa hóa thành nước.

"Con gái của chúng ta trưởng thành nhất định cũng sẽ xinh đẹp giống như nàng."

Mộc Nguyệt Tĩnh mỉm cười, vươn ngón tay nhẹ nhàng sờ sờ vào gương mặt đỏ rừng rực của đứa bé, chỉ có cảm giác bản thân muốn tất cả những gì tốt đẹp nhất đều dâng hiến cho bảo bối, có lẽ đây chính là tình thương của mẫu thân.

"Bệ hạ -"

Ngay lúc Mộc Nguyệt Tĩnh, Âu Dương An bọn họ đang hưởng thụ cảm giác ngọt ngào được làm cha mẹ thì một cung nữ đi vào. Vẻ mặt có phần làm cho người ta kinh ngạc, giống như đã xảy ra chuyện lớn gì đó.

"Sao vậy?" Âu Dương An quay đầu lại hỏi.

"Bên ngoài, bên ngoài....."

"grào -"

"hú-"

"....."

https://thuviensach.vn

Lời cung nữ còn chưa kịp nói xong, chợt nghe được phía ngoài truyền tới âm thanh muôn Thú gào thét.

Âu Dương An và Mộc Nguyệt Tĩnh cùng lúc nhìn nhau, hiểu ra.

"Huynh ra ngoài xem một chút." Âu Dương An nói với Mộc Nguyệt Tĩnh, sau đó đứng lên, bước ra ngoài.

Kết quả Âu Dương An vừa ra khỏi cửa ngoài lập tức trợn tròn mắt, hắn còn tưởng đến chỉ vài con thú. Nhưng trước mắt là một mảnh đen ngòm, Hổ, Sói, Ngựa hoang, Báo chúng đều xuất hiện, bầu trời còn có chim ưng đang bay lượn và đủ loại, quả thật chính là bách thú xuất động.

Mà các thái giám, cung nữ trong hoàng cung, còn có ngự y ở phía ngoài cũng sợ tới mức không nhẹ.

Âu Dương An cảm thấy không hay, hắn cũng không thể cùng nói chuyện với bọn chúng. Xem ra trước hết chỉ có thể vào nói cho Tĩnh nhi biết một chút.

Mộc Nguyệt Tĩnh sau khi nghe xong, sai người đem ngọc tiêu đến. Ở bên trong bắt đầu thổi tiêu, tiếng tiêu ung dung, rất nhanh, bên ngoài lại vang lên tiếng muôn Thú gầm rú, đợi đến khi Mộc Nguyệt Tĩnh để tiêu xuống, sau đó trên mặt hiện lên ý cười:

"Bọn chúng đến chúc mừng cho chúng ta, hạ sinh được đứa bé."

Âu Dương An giật mình, đối với muôn thú kia vô cùng cảm tạ.

Mộc Nguyệt Tĩnh bảo Âu Dương An ôm đứa bé ra đi gặp những con mãnh thú kia, hoàn toàn không quan tâm nhóm bà đỡ và những cung nữ bên cạnh đã sợ tới mức con ngươi đều sắp rơi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Âu Dương An ôm đứa trẻ đi ra ngoài, những mãnh thú vây quanh hắn và đứa bé, dạo qua một vòng giống như đang tiến hành một loại cầu nguyện chúc phúc nào đó, rốt cuộc mới chậm rãi rời đi.

Mộc Nguyệt Tĩnh và Âu Dương An sau đó cùng thương lượng, dứt khoát lấy tên cho bảo bối là: Bách Lễ. Ngụ ý là tiếp nhận lễ bái của bách thú, cùng Thú hợp uy.

*Bách là trăm, lễ là bái lạy. Hợp uy tức là tỏ rõ uy phong với Thú.

Hết.

https://thuviensach.vn